

LINIA,C,50	NR_MTYTUL,C,1
	!!" @
KSI`GA RODZAJU	!!# @
	!!\$ #
DZIEJE POCZĄTKÓW —WIATA I LUDZKO—C	!!% #
	!!& /
—wiat stworzony przez Boga	!!' /
01 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.	!!(
02 Ziemia była bezładem i pustkowiem:	!!)
ciemność była nad powierzchnią bezmiarów, i Duch Boży unosił się nad wodami.	!!*
03 Wtedy Bóg rzekł: Niechaj się stanie	!!,
wiat, i stała się wiat. 04 Bóg widział,	!!-
wiat jest dobra, oddzielił ją od	!!.
ciemności. 05 I nazwał Bóg wiat dniem, a	!!/
ciemność nazwał nocą.	!!0
I tak upłynął wieczór i poranek - dzień	!!1
pierwszy.	!!2
06 A potem Bóg rzekł: Niechaj powstanie	!!3
sklepienie w łuku wody i niechaj ono oddzieli	!!4
jedne wody od drugich! 07 Uczyniłszy to	!!5
sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od	!!6
wody ponad sklepieniem; a gdy tak stało, 08 Bóg	!!7
nazwał to sklepienie niebem.	!!8
I tak upłynął wieczór i poranek - dzień drugi.	!!9
09 A potem Bóg rzekł: Niechaj zbiorą się wody	!!:
spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaze	!!;
powierzchnia sucha! A gdy tak stało, 10 Bóg	!!<
nazwał tę suchą powierzchnię ziemi, a zbiornisko	!!=
wody nazwał morzem. Bóg widział, że było dobre,	!!>
11 rzekł: Niechaj ziemia wyda rośliny zielone:	!!?
trawy, zboże, drzewa owocowe, rośliny na	!!@
ziemi według swego gatunku i owoce, w których są	!!A
nasiona. I stało się tak. 12 Ziemia wydała	!!B
rośliny zielone: trawę, zboże, nasienie według	!!C
swego gatunku i drzewa, które wydały owoce, w których	!!D
było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział,	!!E
że było dobre.	!!F
13 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień	!!G
trzeci.	!!H
14 A potem Bóg rzekł: Niechaj powstaną ciała	!!I
niebieskie, światła na sklepieniu nieba, aby	!!J
oddzielić dzień od nocy, aby wyznaczyć pory	!!K
roku, dni i lata; 15 aby były światłami jaśniejącymi	!!L
na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią. I	!!M
stało się tak. 16 Bóg uczynił dwa światła:	!!N
większe, aby rozdzielić dzień, i	!!O
niebieskie, aby rozdzielić noc, oraz gwiazdy. 17 I	!!P
umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły	!!Q

nad ziemią; 18 aby rozdzielił dzień i noc i !!R
 oddzielił świat od ciemności. A widział Bóg, !!S
 że było dobre. !!T
 19 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień !!U
 czwarty. !!V
 20 Potem Bóg rzekł: ©Niechaj się zarodzą wody od !!W
 roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad !!X
 ziemią, pod sklepieniem nieba! 21 Tak stworzył !!Y
 Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju !!Z
 żyjące istoty żywe, którychimi zarodziły się wody, !![
 oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. !!\
 Bóg widział, że było dobre, 22 pobogosławił je !!]
 tymi słowami: ©Błogosławcie płodne i młode się, !!^
 abyście zapewniły wody morskie, a ptactwo niechaj !!_
 się rozmnażać na ziemi. !!`
 23 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień !!a
 piąty. !!b
 24 Potem Bóg rzekł: ©Niechaj ziemia wyda istoty !!c
 żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i !!d
 dzikie zwierzęta według ich rodzajów! I stało się !!e
 tak. 25 Bóg uczynił różne rodzaje dzikich !!f
 zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających !!g
 po ziemi. I widział Bóg, że było dobre. 26 * A !!h
 wreszcie rzekł Bóg: ©Uczyńmy człowieka na Nasz !!i
 obraz, podobnego nam. Niech panuje nad rybami !!j
 morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, !!k
 nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami !!l
 pełzającymi po ziemi! !!m
 27 Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, !!n
 na obraz Boga go stworzył. !!o
 stworzył mężczyznę i niewiastę. !!p
 28 Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: !!q
 ©Błogosławcie płodni i rozmnażajcie się, abyście !!r
 zaludnili ziemię i uczynili jej sobie poddanych; !!s
 abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem !!t
 powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami !!u
 pełzającymi po ziemi. 29 I rzekł Bóg: ©Oto wam !!v
 daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej !!w
 ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie !!x
 nasienie: dla was będzie one pokarmem. 30 A dla !!y
 wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego !!z
 ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się !!{
 porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, !!|
 będzie pokarmem wszelka trawa zielona. I stało !!}
 się tak. 31 A Bóg widział, że wszystko, co !!~
 uczynił, było bardzo dobre. !!DEL
 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień szósty. !!€
 32 W ten sposób zostały ukończone niebo i !!□
 32 3 ziemia oraz wszystkie jej zastopy !!,

ÄÄÄÄÜ [stworzeä] !!f
 02 A gdy Bçg ukoaczy w dniu szçstym swe dzieo, !!,,
 nad ktçrym pracowa, odpocz¥* dnia siçdmego po !!...
 caym swym trudzie, jaki podj¥. 03 Wtedy Bçg !!†
 pobogosaawi çw siçdmy dzieä i uczyni go !!‡
 wiçtym; w tym bowiem dniu odpocz¥ po caej swej !!^
 pracy, ktçr¥ wykona stwarzajç. !!%
 04 Oto s¥ dzieje pocz¥tkçw po stworzeniu nieba i !!Š
 ziemi. !!<
 Drugi opis stworzenia czowieka !!E /
 Gdy Pan* Bçg uczyni ziemiç i niebo, 05 nie byo !!Ž
 jeszcze ¼adnego krzewu polnego na ziemi, ani ¼adna !!□
 trawa polna jeszcze nie wzesza - bo Pan Bçg nie !!□
 zsyã deszczu na ziemiç i nie byo czowieka, !!'
 ktçry by uprawia ziemiç 06 i rçw kopa w ziemi*, !!'
 aby w ten sposób nawadnia ca¥ powierzchniç gleby !!"
 - 07 wtedy to Pan Bçg ulepi czowieka z prochu !!"
 ziemi i tchn¥ w jego nozdrza tchnienie ¼acycia*, !!•
 wskutek czego sta siç czowiek istot¥ ¼ayw¥ !!-
 Pierwotny stan szczocia !!~ /
 08 A zasadiwszy ogrçd w Eden* na wschodzie, Pan !!™
 Bçg umieci tam czowieka, ktçrego ulepi. 09 Na !!Š
 rozkaz Pana Boga wyrosy z gleby wszelkie drzewa !!>
 mi'e z wyglçdu i smaczny owoc rod¥ce oraz drzewo !!œ
 ¼acycia w rodku tego ogrodu i drzewo poznania dobra !!□
 i zã*. !!Ž
 10 Z Edenu za wypywa rzeka, aby nawadnia çw !!Ÿ
 ogrçd, i stamtçd siç rozdziela, dajçc pocz¥tek !!
 czterem rzekom*. 11 Nazwa pierwszej - Pizon; jest !!i
 to ta, ktçra okr¼a ca y kraj Chawila, gdzie siç !!ç
 znajduje zoto. 12 A zoto owej krainy jest !!£
 znakomite; tam jest tak¼e wonna ¼aywica i kamieã !!¤
 czerwony. 13 Nazwa drugiej rzeki - Gichon; okr¼a !!¥
 ona ca y kraj - Kusz. 14 Nazwa rzeki trzeciej - !!¡
 Chiddekel; pynie ona na wschçd od Aszszuru. Rzeka !!§
 czwarta - to Perat. !!'
 15 Pan Bçg wzi¥ zatem czowieka i umieci go w !!©
 ogrodzie Eden, aby uprawia go i doglçda. 16 A !!a
 przy tym Pan Bçg da czowiekowi taki rozkaz: @Z !!<
 wszelkiego drzewa tego ogrodu mo¼esz spo¼ywaç !!¬
 wedug upodobania; 17 ale z drzewa poznania dobra !!
 i zã nie wolno ci jeç, bo gdy z niego spo¼yjesz, !!@
 niechybnie umrzesz*. !!~
 18 Potem Pan Bçg rzek: @Nie jest dobrze, ¼eby !!°
 mçczyzna by sam, uczyniç mu zatem odpowiedni¥ !!±
 dla niego pomoc. 19 Ulepiwszy z gleby wszelkie !!²
 zwierzçta lçdowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan !!³

Bóg przyprowadzi je do mężczyzny, aby przekonać
 się, jak on da im nazwę. Każde jednak zwierzę,
 które określi mężczyzna, otrzyma nazwę "istota
 żywa". 20 I tak mężczyzna da nazwy wszelkiemu
 bydlu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu
 polnemu, ale nie znalazł się pomoc odpowiednia
 dla mężczyzny*
 21 Wtedy to Pan sprawi, że mężczyzna pogrzebie
 się w gębokim nienie, i gdy spać wyjdzie jedno z jego
 żeber, a miejsce to zapełni ciem. 22 Po czym
 Pan Bóg z żebra, które wyjdzie z mężczyzny, zbudowa
 niewiastę. A gdy ją przyprowadzi do mężczyzny,
 23 mężczyzna powiedzia: "Ta dopiero jest kości z moich kości i ciem z
 mego ciem"
 Ta będzie się zwać niewiastą, bo ta z mężczyzny
 została wzięta*
 24 Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i
 matkę swoją i łączy się z żoną tak ściśle, że
 stają się jednym ciem*
 25 Chociaż mężczyzna i jego żona byli nadzy, nie
 odczuwali wobec siebie wstydu.
 Upadek pierwszych ludzi
 01 A wąż by bardziej przebiegły niż
 wszystkie zwierzęta łądowe, które Pan Bóg
 stworzył. On to rzekł do niewiasty: "Czy
 rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze
 wszystkich drzew tego ogrodu?" 02 Niewiasta
 odpowiedziała w odpowiedzi: "Owoce z drzew tego ogrodu
 jeść możemy, 03 tylko o owocach z drzewa, które
 jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno
 wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie
 pomarli". 04 Wtedy rzekł wąż do niewiasty: "Na
 pewno nie umrzecie! 05 Ale wie Bóg, że gdy
 spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzy się wam
 oczy i tak jak Bóg bógdziecie znali dobro i zło".
 06 Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma
 owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkosz dla
 oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia
 wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i
 dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł.
 07 A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali,
 że są nadzy; spleli więc gałki figowe i zrobili
 sobie przepaski.
 08 Gdy zaś mężczyzna i jego żona uszyszeli kroki
 Pana Boga przechadającego się po ogrodzie, w
 porze kiedy był powiew wiatru, skryli się przed
 Panem Bogiem wśród drzew ogrodu. 09 Pan Bóg

zawo[^]a na m[©]czynn[©] i zapyta[^] go: @Gdzie jeste[~]?[~] !!å
 10 On odpowiedzia[^]: @Us[^]ysza[^]em Tw[©]j g[^]os w !!æ
 ogrodzie, przestraszy[^]em si[©], bo jestem nagi, i !!ç
 ukry[^]em si[©]. 11 Rzek[^] B[©]g: @Kt[©]¼ ci powiedzia[^], !!è
 ¼e jeste[~] nagi? Czy mo^¼e zjad[^]e[~] z drzewa, z !!é
 kt[©]rego ci zakaza[^]em je[~]t? 12 M[©]czynna !!ê
 odpowiedzia[^]: @Niewiasta, kt[©]r[¥] postawi[^]e[~] przy !!è
 mnie, da[^]a mi owoc z tego drzewa i zjad[^]em[~]. !!ì
 13 Wtedy Pan B[©]g rzek[^] do niewiasty: @Dlaczego to !!í
 uczyni[^]a[~]? Niewiasta odpowiedzia[^]a: @W[¥]¼ mnie !!î
 zwi[©]d[^] i zjad[^]am[~]. 14 Wtedy Pan B[©]g rzek[^] do w[©]¼a: !!i
 @Poniewa^¼ to uczyni[^]e[~],[~] !!ð
 b[¥]d« przekl[©]ty w[~]r[©]d wszystkich zwierz[¥]t !!ñ
 domowych i polnych;[~] !!ò
 na brzuchu b[©]dziesz si[©] czo[^]ga[^] i proch b[©]dziesz !!ó
 jad[^] po wszystkie dni twego istnienia.[~] !!ô
 15 Wprowadzam nieprzyja[«]ä mi[©]dzy ciebie i !!ô
 niewiast[©] !!ô
 pomi[©]dzy potomstwo twoje a potomstwo jej[~]. !!÷
 ono zmia^¼d^¼ay* ci g[^]ow[©], !!ø
 a ty zmia^¼d^¼ysz* mu pi[©]t[©]. !!ù
 16 Do niewiasty powiedzia[^]: @Obarcz[©] ci[©] !!ú
 niezmiernie wielkim trudem twej brzemienno[~]ci, w !!û
 b[©]flu b[©]dziesz rodzi[^]a dzieci, ku twemu m[©]owi !!ü
 b[©]dziesz kierowa[^]a swe pragnienia, on za[~] b[©]dzie !!ý
 panowa[^] nad tob[¥].[~] !!p
 17 Do m[©]czynny za[~] [B[©]g] rzek[^]: @Poniewa^¼ !!ý
 pos[^]ucha[^]e[~] swej ¼ony i zjad[^]e[~] z drzewa, co do !!!
 kt[©]rego da[^]em ci rozkaz w s[^]owach: Nie b[©]dziesz z !!"
 niego je[~]t[~] !!#
 przekl[©]ta* niech b[©]dzie ziemia z twego powodu[~] !!\$
 w trudzie b[©]dziesz zdobywa[^] od niej po^¼aywienie !!"%
 dla siebie[~] !!&
 po wszystkie dni twego ¼y[©]cia.[~] !!"
 18 Cierã i oset b[©]dzie ci ona rodzi[^]a,[~] !!(
 a przecie^¼ pokarmem twym s[¥] p[^]ody roli[~] !!)
 19 W pocie wi[©]c oblicza twego[~] !!*
 b[©]dziesz musia[^] zdobywa[^]t po^¼aywienie,[~] !!+
 p[©]ki nie wr[©]cisz do ziemi,[~] !!,
 z kt[©]rej zosta[^]e[~] wzi[©]ty,[~] !!-
 bo prochem jeste[~] !!.
 i w proch si[©] obr[©]cisz![~] !!/
 20 M[©]czynna da[^] swej ¼onie imi[©] Ewa*, bo ona !!0
 sta[^]a si[©] matk[¥] wszystkich ¼yj[¥]cych[~] !!1
 21 Pan B[©]g sporz[¥]dzi[^] dla m[©]czynny i dla jego !!2
 ¼ony odzienie ze sk[©]r i przyodzia[^] ich. 22 Po czym !!3
 Pan B[©]g rzek[^]: @Oto cz[^]owiek sta[^] si[©] taki jak My: !!4
 zna dobro i z[^]o; niechaj teraz nie wyci[¥]gnie !!5
 przypadkiem r[©]ki, aby zerwa[^]t owoc tak^¼e z drzewa !!6

3/4ycia, zjeł go i 3/4ył na wieki*. 23 Dlatego Pan !"7
 Błg wydalił go z ogrodu Eden, aby uprawiał tó !"8
 ziemi, z ktłrej został wzięty. 24 Wyгнаwszy za !"9
 człowieka, Błg postawił przed ogrodem Eden !":
 cherubłw i póluskujłce ostrze miecza, aby strzec !";
 drogi do drzewa 3/4ycia* !"<
 !"=
 Kain i Abel* !">
 ÚÄÄÄ; 01 Mł3/4czyzna zbli3/4ył sił do swej 3/4ony Ewy. !"??
 3 4 3 ona poczła i urodziła Kaina, i rzekła: !"@
 ÄÄÄÄÜ @Otrzymałam mł3/4czyznł od Pana. 02 A po! "A
 urodziła jeszcze Abła*, jego brata. !"B
 Abel był pasterzem trzłd, a Kain uprawiał rolł. !"C
 03 Gdy po jakimś czasie Kain składał dla Pana w !"D
 ofierze płody roli, 04 zał Abel składał rłwnie3/4 !"E
 pierwociny ze swej trzody i z ich łuszczu, Pan !"F
 wejrzał na Abła i na jego ofiarł; 05 na Kaina zał !"G
 i na jego ofiarł nie chiał patrzeł. Smucił to !"H
 Kaina bardzo i chodził z ponurł twarł. 06 * Pan !"I
 zapytał Kaina: @Dlaczego jesteł smutny i dlaczego !"J
 twarz twoja jest ponura? 07 Przecie3/4 gdybył !"K
 postłpował dobrze, miałbył twarz pogodnł; je3/4eli !"L
 zał nie błdziesz dobrze postłpował, grzech le3/4y u !"M
 wrłł i czyha na ciebie, a przecie3/4 ty masz nad nim !"N
 panował. !"O
 08 Rzekł Kain do Abła, brata swego: @Chodłmy na !"P
 pole*. A gdy byli na polu, Kain rzucił sił na !"Q
 swego brata Abła i zabił go. 09 Wtedy Błg zapytał !"R
 Kaina: @Gdzie jest brat twłj, Abel? On !"S
 odpowiedział: @Nie wiem. Czy3/4 jestem strł3/4em brata !"T
 mego? 10 Rzekł Błg: @Cł3/4eł uczynił? Krew brata !"U
 twego głłno woła ku mnie z ziemi! 11 Błdł wiłc !"V
 teraz przekłty na tej roli, ktłra rozwarła swł !"W
 paszczł, aby wchlłnł krew brata twego, przelanł !"X
 przez ciebie. 12 Gdy rolł tł błdziesz uprawiał, !"Y
 nie da ci ju3/4 ona wiłcej plonu. Tułaczem i !"Z
 zbiegiem błdziesz na ziemi! 13 Kain rzekł do !"[
 Pana: @Zbyt wielka jest kara moja, abym młgł jł !"\
 zniełł. 14 Skoro mnie teraz wypłdziesz z tej roli, !"]
 i mam sił ukrywał przed tobł, i był tułaczem i !"^\
 zbiegiem na ziemi, ka3/4dy, kto mnie spotka, błdzie !"_
 młgł mnie zabił! 15 Ale Pan mu powiedział: @O, !"^\
 nie! Ktokolwiek by zabił Kaina, siedmiokrotnł !"a
 pomstł poniesieł. Dał te3/4 Pan znamilł Kainowi, aby !"b
 go nie zabił, ktokolwiek go spotka* !"c
 16 Po czym Kain odszedł od Pana i zamieszkał w !"d
 kraju Nod, na wschłd od Edenu. !"e
 !"f /
 Potomkowie Kaina !"g /

17 Kain zbliz³y si© do swej ¾ony, a ona pocz©a i urodzi³a Henocha*. Gdy Kain zbudowa³ miasto, nazwa³ je imieniem swego syna: Henoch

18 Henoch by³ ojcem Irada, Irad ojcem Mechujaela, a Mechujael ojcem Metuszaela, Metuszael za³ Lameka*

19 Lamek wzi³ sobie dwie ¾ony. Imi© jednej by³o Ada, a drugiej - Silla. 20 Ada urodzi³a Jabala; on to by³ praojcem mieszkaj³cych pod namiotami i pasterzy. 21 Brat jego nazywa³ si© Jubal; od niego to pochodz³ wszyscy graj³cy na cytrze i na flecie.

22 Silla - ona te³ urodzi³a Tubal-Kaina; by³ on kowalem, sporz³dzaj³cym wszelkie narz©dzia z br³zu i z ¾elaza. Siostr³ Tubal-Kaina by³a Naama

23 Lamek rzek³ do swych ¾on, Ady i Silli: "S³uchajcie, co wam powiem, ¾ony Lameka. Nastawcie ucha na moje s³owa. Got³w jestem zabi³ cz³owieka doros³ego, je³li on mnie zrani i dziecko - je³li mi zrobi siniec"

24 Je³eli Kain mia³ by³ pomszczony siedmiokrotnie, to Lamek siedemdziesi³ siedem razy!

Set i jego potomstwo

25 Adam raz jeszcze zbliz³y si© do swej ¾ony i ta urodzi³a mu syna, kt³remu da³a imi© Set*, @gdy³ - jak m³wi³a - da³ mi B³g potomka innego w zamian za Abla, kt³rego zabi³ Kain. 26 Setowi r³wnie³ urodzi³ si© syn; Set da³ mu imi© Enosz.

Wtedy zacz³to wzywa³ imienia Pana*

WYBRANI PRZEZ BOGA POTOMKOWIE AD

Setyci

01 Oto rodow³d potom³w Adama.

3 5 3 Gdy B³g stworzy³ cz³owieka, na podobie³stwo Boga stworzy³ go; 02 stworzy³ m³czyzn© i niewiast©, pob³ogos³awi³ ich i da³ im nazw© "ludzie", wtedy gdy ich stworzy³

03 Gdy Adam mia³ sto trzydzie³ci lat, urodzi³ mu si© syn, podobny do niego jako jego obraz, i da³ mu na imi© Set. 04 A po urodzeniu si© Seta ¾y³ Adam osiemset lat i mia³ syn³w oraz c³rki.

05 Og³lna liczba lat, kt³re Adam prze³y³, by³a dziewi³set trzydzie³ci. I umar³

06 Gdy Set mia³ sto pi³t lat, urodzi³ mu si© syn Enosz. 07 A po urodzeniu si© Enosza ¾y³ osiemset siedem lat i mia³ syn³w oraz c³rki. 08 I umar³ Set, prze³ywszy og³em dziewi³set dwana³cie lat

09 Gdy Enosz miał dziewięćdziesiąt lat, urodził mu się syn Kenan. 10 I Enosz po urodzeniu swojego syna Kenana osiemset pięćdziesięć lat, i miał synów oraz córki. 11 Enosz umarł, przeżywszy ogółem dziewięćdziesiąt lat.

12 Gdy Kenan miał siedemdziesiąt lat, urodził mu się Mahalaleel. 13 A po urodzeniu mu się Mahalaleela Enosz osiemset czterdzieści lat i miał synów i córki.

14 I gdy Kenan przeżył ogółem dziewięćdziesiąt lat, umarł.

15 Gdy Mahalaleel miał sześćdziesiąt lat, urodził mu się syn Jered. 16 A po urodzeniu się Jereda Enosz osiemset trzydzieści lat i miał synów i córki. 17 Gdy Mahalaleel miał ogółem osiemset dziewięćdziesiąt lat, umarł.

18 Gdy Jered miał sześćdziesiąt dwa lata, urodził mu się syn Henoch. 19 A po urodzeniu się Henocha Jered przeżył osiemset lat i miał synów i córki. 20 Jered przeżył ogółem dziewięćdziesiąt sześć lat, i umarł.

21 Gdy Henoch miał sześćdziesiąt lat, urodził mu się syn Metuszelach. 22 Henoch po urodzeniu się Metuszelacha w przyjaźni z Bogiem trzysta lat i miał synów i córki. 23 Ogólna liczba lat życia Henocha: trzysta sześćdziesiąt lat. 24 W wieku Henoch w przyjaźni z Bogiem, a następnie znikł, bo zabrał go Bóg.

25 Gdy Metuszelach miał sto osiemdziesiąt siedem lat, urodził mu się syn Lamek. 26 Po urodzeniu się Lameka Enosz jeszcze siedemset osiemdziesiąt dwa lata i miał synów i córki. 27 Metuszelach umarł mając ogółem dziewięćdziesiąt sześć lat.

28 Gdy Lamek miał sto osiemdziesiąt dwa lata, urodził mu się syn. 29 A powiedział do niego: "Ten niechaj nam będzie pociechą w naszej pracy i trudzie naszych na ziemi, którzy Pan przeklął". 30 Lamek po urodzeniu się Noego przeżył dziewięćdziesiąt lat i miał synów i córki. 31 Umierając Lamek miał ogółem siedemset siedem lat.

32 A gdy Noe miał dziewięćdziesiąt lat, urodzili mu się: Sem, Cham i Jafet.

Zepsucie moralne ludzkości

01 A kiedy ludzie zaczęli mnożyć się na ziemi, rodziły im się córki. 02 Synowie Boga, widząc, że córki człowiecze są

piękne, brali je sobie za żony, wszystkie, jakie
im się tylko podobały. 03 Wtedy Bóg rzekł: Nie może pozostawać duch
mój w człowieku na zawsze, gdyż człowiek jest
istotą cielesną: niechaj więc żyje tylko sto
dwadzieścia lat*. 04 A w owych czasach byli na
ziemi giganci; a także podobnie, gdy synowie Boga
zblizali się do cerek czowieczych, te im rodziły.
Byli to więc owi mocarze, mający siew w owych
dawnych czasach.

DZIEJE NOEGO - POTOP

Boże postanowienie zagłady

05 Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest
niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich
jest wcale złe, 06 że stworzył ludzi na
ziemi, i zasmucił się*. 07 Wreszcie Pan rzekł:
Zgładzę ludzi, których stworzyłem, z powierzchni
ziemi: ludzi, bydło, zwierzęta pełzające i ptaki
powietrzne, bo żal mi, że ich stworzyłem.

08 [Tylko] Noego Pan darzył życzliwością.

Zapowiedź potopu. Arka

09 Oto dzieje Noego.
Noe, człowiek prawy, wyrocznia się
nieskazitelnością wśród współczesnych sobie ludzi;
w przyjaźni z Bogiem żył Noe.

10 A Noe był ojcem trzech synów: Sema, Chama i
Jafeta.

11 Ziemia została skażona w oczach Boga*. 12 Gdy
Bóg widział, iż ziemia jest skażona, że wszyscy
ludzie postępują na ziemi niegodziwie, 13 rzekł do
Noego: Postanowięm porządek istnieniu wszystkich
ludzi, bo ziemia jest pełna wykrecoń przeciw
mnie; zatem zniszczę ich wraz z ziemią. 14 Ty zaś
zbuduj sobie arkę z drzewa żywicznego, uczyń w
arce przegrody i powlecz ją skórą wewnątrz i
zewnątrz. 15 A oto, jak masz ją wykonać: długość
arki - trzysta łokci, szerokość jej - trzydzieści łokci.
16 Nakrycie arki, przepuszczające wiatro,
sporządzisz na okieł wysokie i zrobisz wejście do
arki w jej bocznej ścianie; uczyń przegrody:
dolną, drugą i trzecią. 17 Ja zaś sprowadzę na
ziemię potop*, aby zniszczył wszelką istotę pod
niebem, w której jest tchnienie życia; wszystko,
co istnieje na ziemi, wyginie, 18 ale z tobą zawrę

przymierze. Wejd« przeto do arki z synami twymi, z !"û
 3/4on¥ i z 3/4onami twych synów. 19 Spo~rtd wszystkich !"ü
 istot 3/4yj¥cych wprowad« do arki po parze, samca i !"ý
 samic©, aby ocala~y wraz z tob¥ od zag~ady. 20 Z !"p
 ka3/4dego gatunku ptactwa, byd~a i zwierzęt !"ý
 pe~zaj¥cych po ziemi po parze; niechaj wejd¥ do !#!
 ciebie, aby nie wygin©~y*. 21 A ty nabierz sobie !#"
 wszelkiej 3/4ywno~ci - wszystkiego, co nadaje si© do !##
 jedzenia - i zgromad« u siebie, aby by~a na pokarm !#\$
 dla ciebie i na pasz© dla zwierzęt~ [REDACTED] !#%
 22 I Noe wykona~ wszystko tak, jak Bcg polecí !#&
 mu uczyni~ [REDACTED] !#'
 ÚÄÄÄ¿ 01 A potem Pan rzek~ do Noego: @Wejd« wraz z!#(
 3 7 3 ca~¥ tw¥ rodzin¥ do arki, bo przekona~em !#)
 ÄÄÄÄÜ si©, 3/4e tylko ty jeste~ wobec mnie prawy !#*
 w~rtd tego pokolenia. 02 Z wszelkich zwierzęt !#+
 czystych* we« z sob¥ siedem samców i siedem samic, !#,
 ze zwierzęt za~ nieczystych po jednej parze: samca !#-
 i samic©; 03 r¢wnie3/4 i z ptactwa - po siedem !#.
 samców i po siedem samic, aby w ten spos¢b !#/
 zachowa~ ich potomstwo dla ca~ej ziemi. 04 Bo za !#0
 siedem dni spuszc© na ziemi© deszcz, kt¢ry b©dzie !#1
 pada~ czterdzie~ci dni i czterdzie~ci nocy, aby !#2
 wyniszczy~ wszystko, co istnieje na powierzchni !#3
 ziemi - cokolwiek stworzy~em~ [REDACTED] !#4
 05 I spe~ni~ Noe wszystko tak, jak mu Pan !#5
 polecí. [REDACTED] !#6
 [REDACTED] !#7 /
 Potop [REDACTED] !#8 /
 06 Noe mia~ sze~tset lat, gdy nastã potop na !#9
 ziemi. [REDACTED] !#:
 07 Noe wszed~ z synami, z 3/4on¥ i z 3/4onami swych !#;
 synów do arki, aby schroni~ si© przed wodami !#<
 potopu. 08 Ze zwierzęt czystych i nieczystych, z !#=
 ptactwa i ze wszystkiego, co pe~za po ziemi, 09 po !#>
 dwie sztuki, samiec i samica, wesz~y do Noego, do !#?
 arki, tak jak mu Bcg rozkaza~ [REDACTED] !#@
 10 A gdy up~yn©~o siedem dni, wody potopu spad~y !#A
 na ziemi©. 11 W roku sze~tsetnym 3/4ycia Noego, w !#B
 drugim miesi¥cu roku, siedemnastego dnia miesi¥ca, !#C
 w tym w~a~nie dniu trysn©~y z hukiem wszystkie !#D
 «r¢d~a Wielkiej Otch~ani i otworzy~y si© upusty !#E
 nieba; 12 przez czterdzie~ci dni i przez !#F
 czterdzie~ci nocy pada~ deszcz na ziemi©. 13 I !#G
 w~a~nie owego dnia Noe oraz jego synowie, Sem, !#H
 Cham, Jafet, 3/4ona Noego i trzy 3/4ony jego synów !#I
 weszli do arki, 14 a wraz z nimi wszelkie gatunki !#J
 zwierzęt, byd~a, zwierzęt pe~zaj¥cych po ziemi, !#K
 wszelkiego ptactwa <i istot ze skrzyd~ami>. !#L

15 Wszelkie istoty, w których było tchnienie !#M
 życia*, weszły po parze do Noego do arki. 16 Gdy !#N
 już weszły do arki samiec i samica każdej istoty !#O
 żywej, jak Bóg rozkazał Noemu, Pan zamknął za nim !#P
 [drzwi]. !#Q
 17 A potop trwał na ziemi czterdzieści dni i !#R
 wody wezbrały, i podniosły arkę ponad ziemię. !#S
 18 Kiedy przybywało coraz więcej wody i poziom jej !#T
 podniósł się wysoko ponad ziemię, arka płynęła po !#U
 powierzchni wody. 19 Wody bowiem podnosiły się !#V
 coraz bardziej nad ziemię, tak że zakryły !#W
 wszystkie góry wysokie, które były pod niebem. !#X
 20 Wody się więc podniosły na piętnaście łokci !#Y
 ponad góry i zakryły je. 21 Wszystkie istoty !#Z
 poruszające się na ziemi z ptactwa, bydła i innych !#[
 zwierząt i z wszelkich stworzeń, których było !#\
 wielkie mnóstwo na ziemi, wyginęły wraz ze !#]
 wszystkimi ludźmi. 22 Wszystkie istoty, w których !#^
 nozdrzach było oddech, zginęły. 23 I tak !#_
 Bóg wygubił doszczętnie wszystko, co istniało na !#`
 ziemi, od człowieka do bydła, zwierząt pełzających !#a
 i ptactwa powietrznego; wszystko zostało !#b
 doszczętnie wytępione z ziemi. Pozostał tylko Noe !#c
 i to, co z nim było w arce. 24 A wody stale się !#d
 podnosiły na ziemi przez sto pięćdziesiąt dni*. !#e
 01 Ale Bóg, pamiętając o Noem, o wszystkich !#f
 istotach żywych i o wszystkich zwierzętach, !#g
 które z nim były w arce, sprawił, że powiał !#h
 wiatr nad całą ziemią i wody zaczęły opadać. !#i
 02 Zamknęły się bowiem zbiorniki Wielkiej Otchłani !#j
 tak, że deszcz przestał padać z nieba. 03 Wody !#k
 ustąpiły z ziemi powoli, lecz nieustannie, i po !#l
 upływie stu pięćdziesięciu dni się obniżyły. !#m
 04 Miesiąca siódmego, siedemnastego dnia miesiąca !#n
 arka osiadła na górach Ararat. 05 Woda wciąż !#o
 opadała aż do miesiąca dziesiątego. W pierwszym !#p
 dniu miesiąca dziesiątego ukazały się szczyty gór. !#q
 06 A po czterdziestu dniach Noe, otworzywszy okno !#r
 arki, które przedtem uczynił, wypuścił kruką; !#s
 ale ten wylatywał i zaraz wracał, dopóki nie !#t
 wyschła woda na ziemi. 08 Potem wypuścił z arki !#u
 gołębica, aby się przekonał, czy ustąpiły wody z !#v
 powierzchni ziemi. 09 Gołębica, nie znalazłszy !#w
 miejsca, gdzie by mógł usiąść, wrócił do arki, !#x
 bo jeszcze była woda na całej powierzchni ziemi; !#y
 Noe, wychłostał ją, schwytał ją i zabrał do !#{
 arki. 10 Przeczekawszy zaś jeszcze siedem dni, !#|
 znowu wypuścił z arki gołębica 11 i ta wróciła do !#}

niego pod wieczór, niosąc w dziobie trójkąty listek !#~
 z drzewa oliwnego. Poznał więc Noe, że woda na !#DEL
 ziemi opadła. 12 I czeka jeszcze siedem dni, po !#€
 czym wypuścił zwierzęta, ale ona już nie !#□
 powróciła do niego. !#,
 13 W sześćset pierwszym roku, w miesiącu !#f
 pierwszym, w pierwszym dniu miesiąca wody wyschły !#,,
 na ziemi, i Noe, zdjęwszy dach arki, zobaczył, że !#...
 powierzchnia ziemi jest już prawie sucha. !#†
 14 A kiedy w miesiącu drugim, w dniu dwudziestym !#‡
 siódmym ziemia wyschła, 15 Bóg przemówił do Noego !#^
 tymi słowami: 16 «Wyjdź z arki wraz z żoną, synami !#%o
 i z żonami twych synów. 17 Wyprowadź też z sobą !#Š
 wszystkie istoty żywe: z ptactwa, bydła i zwierzęt !#<
 pełzających po ziemi; niechaj rozejdą się po !#CE
 ziemi, niech będą płodne i niech się rozmnażają. !#□
 18 Noe wyszedł więc z arki wraz z synami, żoną i !#Ž
 z żonami swych synów. 19 Wyszły też z arki !#□
 wszelkie zwierzęta: różne gatunki zwierzęt !#□
 pełzających po ziemi i ptactwa, wszystko, co się !#'
 porusza na ziemi. !#'
 / !#“ /
 Przymierze Boga z Noem !#” /
 20 Noe zbudował ołtarz dla Pana i wziął ze !#•
 wszystkich zwierzęt czystych i z ptaków czystych !#—
 z ofiarą je w ofierze całopalnej na tym ołtarzu. !#—
 21 Gdy Pan poczuł miły woń, rzekł do siebie: «Nie !#~
 błagam już więcej żem przysięgnął ziemi ze względu na !#™
 ludzi, bo usposobienie człowieka jest złe już od !#Š
 młodości*. Przeto już nigdy nie zgodzę !#>
 wszystkiego, co żyje, jak to uczyniłem. 22 Błędem !#ce
 zatem istniały, jak długo trwał bógom ziemia: !#□
 siew i żniwo, mróz i upał, lato i zima, dzień i !#Ž
 noc. !#Ÿ
 01 Po czym Bóg pobłogosławił Noego i jego !#
 synów, mówiąc do nich: «Błędem pójście i !#j
 rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię. !#¢
 02 Wszelkie zwierzęta na ziemi i wszelkie !#£
 ptactwo powietrzne niechaj się was boją i lękają. !#¤
 Wszelkie, co się porusza na ziemi i wszelkie ryby !#¥
 morskie zostaną oddane wam w łowienie. !#¦
 03 Wszelkie, co się porusza i żyje, jest !#§
 przeznaczone dla was na pokarm, tak jak rośliny !#¨
 zielone, dajcie wam wszystko. 04 Nie wolno wam tylko !#©
 jeść mięsa z krwią życia*. 05 Upomnijcie się o wasz !#ª
 krew przez wzgląd na wasze życie - upomnijcie się o !#«
 siebie u każdego zwierzęcia. Upomnijcie się u !#¬
 człowieka o życie człowieka i u każdego - o życie !#
 brata. !#®

06 [Je~li] kto przeleje krew ludzk~
 przez ludzi ma by~ przelana krew jego
 bo cz~owiek zosta~ stworzony na obraz Boga*
 07 Wy za~ b~d~cie p~odni i mn~cie si~;
 zaludniajcie ziemi~ i miejcie nad ni~ w~adz~
 08 Potem B~g tak rzek~ do Noego i do jego syn~w:
 09 @Ja, Ja zawieram przymierze* z wami i z waszym
 potomstwem, kt~re po was b~dzie; 10 z wszelk~
 istot~ ~yw~, kt~ra jest z wami: z ptactwem, ze
 zwierz~tami domowymi i polnymi, jakie s~ przy was,
 ze wszystkimi, kt~re wysz~y z arki, z wszelkim
 zwierz~ciem na ziemi. 11 Zawieram z wami
 przymierze, tak i~ nigdy ju~ nie zostanie
 zg~adzona wodami potopu ~adna istota ~ywa i ju~
 nigdy nie b~dzie potopu niszcz~cego ziemi~. 12 Po
 czym B~g doda~: @A to jest znak przymierza, kt~re
 ja zawieram z wami i ka~d~ istot~ ~yw~, jaka jest
 z wami, na wieczne czasy: 13 ~uk m~j k~ad~ na
 ob~oki, aby by~ znakiem przymierza mi~dzy Mn~ a
 ziemi~. 14 A gdy rozci~gn~ ob~oki nad ziemi~ i gdy
 uka~e si~ ten ~uk na ob~okach, 15 wtedy wspomn~ na
 moje przymierze, kt~re zawar~em z wami i z wszelk~
 istot~ ~yw~, z ka~dym cz~owikiem; i nie b~dzie
 ju~ nigdy w~d potopu na zniszczenie ~adnego
 jestestwa. 16 Gdy zatem b~dzie ten ~uk na
 ob~okach, patrz~c na niego, wspomn~ na przymierze
 wieczne mi~dzy mn~ a wszelk~ istot~ ~yj~c~ w
 ka~dym cieie, kt~re jest na ziemi~
 17 Rzek~ B~g do Noego: @To jest znak przymierza,
 kt~re zawar~em mi~dzy Mn~ a wszystkimi istotami,
 jakie s~ na ziemi~
 Noe przeklina Kanaana, a b~ogos~awi Sema
 18 Synami Noego, kt~rzy wyszli z arki, byli Sem,
 Cham i Jafet. Cham by~ ojcem Kanaana. 19 Ci trzej
 byli synami Noego i od nich to zaludni~a si~ ca~a
 ziemia.
 20 Noe by~ rolnikiem i on to pierwszy zasadzi~
 winnic~. 21 Gdy potem napi~ si~ wina, odurzy~ si~
 [nim] i le~a~ nagi w swym namiocie. 22 Cham,
 ojciec Kanaana, ujrzawszy nago~t swego ojca,
 powiedzia~ o tym dwu swym braciom, kt~rzy byli
 poza namiotem. 23 Wtedy Sem i Jafet wzi~li p~aszcz
 i trzymaj~c go na ramionach weszli ty~em do
 namiotu i przykryli nago~t swego ojca; twarzy za~
 swych nie odwracali, aby nie widzi~t nago~ci swego
 ojca.
 24 Kiedy Noe obudzi~ si~ po odurzeniu winem i
 dowiedzia~ si~, co uczyni~ mu jego m~odszy syn,

25 rzek[^]: 2 Niech b^odzie przekl^oty Kanaan!* Niech !#à
b^odzie najni³/₄szym s^ug[¥] swych braci! 26 A potem !#á
doda[^]: 2 Niech b^odzie b^ogos[^]awiony Pan, B^og Sema! !#â
Niech Kanaan b^odzie s^ug[¥] Sema! 27 Niech B^og da i !#ã
Jafetowi du³/₄¥ przestrzeã i niech on zamieszka w !#ä
namiotach Sema, a Kanaan niech b^odzie mu s^ug[¥]. !#å
28 Noe ³/₄y[^] po potopie trzysta pi^o†dziesi[¥]t lat. !#æ
29 I umar[^] Noe w wieku lat dziewi^ociuset !#ç
pi^o†dziesi^ociu. !#è
DZIEJE POTOMK^oW NOEGO !#é \

Pochodzenie ludzk^oci popotopowej* !#ë /

ÚÄÄÄÄ¿ 01 Oto potomstwo syn^ow Noego: Sema, Cha !#í
³/₁₀ ³ i Jafeta. Po potopie urodzili si^o im !#î
ÄÄÄÄÄÛ nast^opuj[¥]cy synowie: !#ï

02 Synowie Jafeta: Gomer, Magog, Madaj, Jawan, !#ð
Tubal, Meszek i Tiras. 03 Synowie Gomera: !#ñ
Aszkanaz, Rifat i Togarma. 04 Synowie Jawana: !#ò
Elisza i Tarszisz, Kittim i Dodanim. 05 Od nich !#ó
pochodz[¥] mieszk^oacy wybrze³/₄y i wysp, podzieleni !#ô
wed^ug swych kraj^ow i swego j^ozyka, wed^ug !#õ
szczep^ow i wed^ug narod^ow. !#ö

06 Synowie Chama: Kusz, Misraim, Put i Kanaan. !#÷
07 Synowie Kusza: Seba, Chawila, Sabta, Rama i !#ø
Sabteka. Synowie Ramy: Saba* i Dedan. !#ù

08 Kusz za[~] zrodzi[^] Nimroda, kt^ory by[^] pierwszym !#ú
mocarzem na ziemi. 09 By[^] on te³/₄ najs[^]awniejszym !#û
na ziemi* my[^]liwym. St[¥]d powsta^o przys[^]owie: !#ü
2 Dzielny jak Nimrod, najs[^]awniejszy na ziemi !#ý
my[^]liwy. 10 On to pierwszy panowa[^] w Babelu*, w !#þ
Erek, w Akkad i w Kalne, w kraju Szinear. !#ÿ

11 Wyszede[^]szy z tego kraju do Aszszuru, zbudowa[^] !#\$
Niniw^o, Rechobot-Ir, Kalach 12 i Resan, wielkie !#"
miasto pomi^odzy Niniw[¥] a Kalach. !#
13 Misraim* mia[^] jako potomstwo: Ludim, Anamim, !\$\$
Lehabim, Naftuchim, 14 Patrusim i Kasluchim, od !\$\$%
kt^orych pochodz[¥] Filistyni i Kaftoryci. !\$\$&

15 Kanaan za[~] mia[^] syn^ow: pierworodnego Sydona i !\$'
Cheta. 16 A ponadto: Jebusyt^ow, Amoryt^ow, !\$(
Girgaszyt^ow, 17 Chiwwit^ow, Arkit^ow, Sinit^ow, !)\$
18 Arwadyt^ow, Semaryt^ow i Chamaty^ow. A potem !\$*
szczepy kananejskie rozproszy^y si^o. 19 Granica !\$+
Kananejczyk^ow biega[^] od Sydonu w kierunku Geraru !\$,
a³/₄ do Gazy, a potem w kierunku Sodomy, Gomory, !\$-
Admy i Seboim - a³/₄ do Leszy. 20 S[¥] to potomkowie !\$.
Chama wed^ug ich szczep^ow, j^ozyk^ow, kraj^ow i !\$/
narod^ow. 21 R^ownie³/₄ Semowi, praojcu wszystkich !\$0
Hebrajczyk^ow i starszemu bratu Jafeta, urodzili !\$1

si© [synowie]. 22 Synowie Sema: Elam, Aszszur, !\$2
 Arpachszad, Lud i Aram. !\$3
 23 Synowie Arama: Us, Chul, Geter i Masz !\$4
 24 Arpachszad byˆ ojcem Szelacha, a Szelach !\$5
 Ebera !\$6
 25 Eberowi urodzili si© dwaj synowie; imi© !\$7
 jednego Peleg, gdy¾ za jego czasw ludzkoˆt si© !\$8
 podzieliˆa*, imi© zaˆ jego brata - Joktan. !\$9
 26 Joktan byˆ ojcem Almodada, Szelefa, !\$:
 Chasarmaweta, Jeracha, 27 Hadorama, Uzala, Dikli, !\$;
 28 Obala, Abimaela, Saby, 29 Ofira, Chawili i !\$<
 Jobaba. Ci wszyscy byli synami Joktana. 30 Obszar, !\$=
 na ktrym mieszkali, rozcigaˆ si© od Meszy w !\$>
 kierunku Sefar a¾ do wy¾yny wschodniej. 31 Oto !\$?
 synowie Sema wedˆug szczepw, języków, krajów i !\$@
 narodów !\$A
 32 Oto szczepy synów Noego wedˆug ich !\$B
 pokrewieństwa i wedˆug narodów. Od nich to wywodz !\$C
 si© ludy na ziemi po potopie. !\$D
 !\$E /
 Wie¾a Babel* !\$F /
 ÚÄÄÄÄ¸ 01 Mieszkacy caˆej ziemi mieli jedn mow, !\$G
 ³ 11 ³ czyli jednakowe sˆowa. 02 A gdy wędrowali !\$H
 ÄÄÄÄÄÜ ze wschodu, napotkali rwnin w kraju !\$I
 Szinear i tam zamieszkali. !\$J
 03 I mwili jeden do drugiego: @Chod«cie, !\$K
 wyrabiamy cegˆ© i wypalmy ją w ogniuˆ. A gdy ju¾ !\$L
 mieli cegˆ© zamiast kamieni i smoˆ© zamiast !\$M
 zaprawy murarskiej, 04 rzekli: @Chod«cie, !\$N
 zbudujemy sobie miasto i wie¾©, której wierzchoˆek !\$O
 będzie si©gaˆ nieba, i w ten sposb uczynimy sobie !\$P
 znak, abyˆmy si© nie rozproszyli po caˆej ziemiˆ !\$Q
 05 A Pan zstpiˆ z nieba, by zobaczyˆ to miasto !\$R
 i wie¾©, które budowali ludzie, 06 i rzekˆ: @S !\$S
 oni jednym ludem i wszyscy mają jedną mow, i to !\$T
 jest przyczyn, ¾e zaczęli budowaˆ. A zatem w !\$U
 przyszˆoˆci nic nie będzie dla nich niemo¾liwe, !\$V
 cokolwiek zamierzą uczyniˆ. 07 Zejd«my więc i !\$W
 pomieszajmy tam ich język, aby jeden nie rozumiaˆ !\$X
 drugiego! !\$Y
 08 W ten sposb Pan rozproszyˆ ich stamtd po !\$Z
 caˆej powierzchni ziemi, i tak nie dokończyli !\$[
 budowy tego miasta. 09 Dlatego to nazwano je !\$\
 Babel, tam bowiem Pan pomiesz mow mieszkac !\$]
 caˆej ziemi*. Stamtd te¾ Pan rozproszyˆ ich po !\$^
 caˆej powierzchni ziemi. !\$_
 !\$` /
 Potomkowie Sema* !\$a /
 10 Ci są potomkowie Sema !\$b

Gdy Sem miał sto lat, urodził mu się syn, !\$c
 Arpachszad, w dwa lata po potopie. 11 Po urodzeniu !\$d
 się Arpachszada Sem był pięćset lat i miał synów i !\$e
 córki. !\$f
 12 Arpachszad, przeżywszy trzydzieści lat, !\$g
 miał syna Szelacha. 13 A po urodzeniu się Szelacha !\$h
 Arpachszad był czterysta trzy lata i miał synów i !\$i
 córki. !\$j
 14 Szelach, przeżywszy trzydzieści lat, miał !\$k
 syna Ebera; 15 po urodzeniu się Ebera był Szelach !\$l
 czterysta trzy lata i miał synów i córki. !\$m
 16 Gdy Eber miał trzydzieści cztery lata, !\$n
 urodził mu się syn, Peleg; 17 a po urodzeniu się !\$o
 Pelega był Eber czterysta trzydzieści lat i miał !\$p
 synów i córki. !\$q
 18 Gdy Peleg miał trzydzieści lat, urodził mu !\$r
 się Reu; 19 a po urodzeniu się Reu był Peleg !\$s
 dwieście dziewięć lat i miał synów i córki. !\$t
 20 Gdy Reu miał trzydzieści dwa lata, urodził mu !\$u
 się syn, Serug; 21 a po urodzeniu się Seruga był !\$v
 Reu dwieście siedem lat i miał synów i córki. !\$w
 22 Gdy Serug miał trzydzieści lat, urodził mu !\$x
 się Nachor; 23 a po urodzeniu się Nachora był !\$y
 Serug dwieście lat i miał synów i córki. !\$z
 24 Gdy Nachor miał dwadzieścia dziewięć lat, !\$
 urodził mu się Terach; 25 a po urodzeniu się !\$|
 Teracha Nachor był sto dziewięć lat i miał !\$}
 synów i córki. !\$~
 26 Gdy Terach miał siedemdziesiąt lat, urodzili !\$DEL
 mu się synowie: Abram, Nachor i Haran. !\$€
 #
 DZIEJE PATRIARCHÓW IZRAELSKICH !\$, #
 \
 DZIEJE POTOMKÓW TERACHA - ABRAHA !\$, \
 /
 Rodzina Abrahama !\$† /
 27 Oto dzieje potomków Teracha !\$‡
 Terach był ojcem Abrahama, Nachora i Harana, a !\$
 Haran był ojcem Lota. 28 Haran zmarł jeszcze za !\$%
 życia Teracha, swego ojca, w kraju, w którym się !\$Š
 urodził, w Ur chaldejskim. 29 Abram i Nachor !\$<
 wzięli sobie żony. Imię żony Abrahama było Saraj, !\$€
 imię zaś żony Nachora - Milka. Była to córka !\$□
 Harana, który miał jeszcze drugą córkę imieniem !\$Ž
 Jiska. 30 Saraj była niepełna, nie miała więc !\$□
 potomstwa. !\$□
 31 Terach, wzięwszy z sobą swego syna Abrahama, !\$'
 Lota - syna Harana, czyli swego wnuka, i Saraj, !\$'
 swych synów, żonę Abrahama, wyruszył z nimi z Ur !\$"

chaldejskiego, aby si© udał do kraju Kanaan. Gdy !\$"
 jednak przyszli do Charanu, osiedlili si© tam. !\$•
 32 Terach doczekał dwustu i pi©ciu lat ¼yca i !\$–
 zmarł w Charanie. !\$—
 !\$/
 Bçg powoła uje Abrama * !\$/
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Pan rzekł do Abrama. !\$/
 ³ 12 ³ @Wyjd« z twojej ziemi rodzinnej !\$/
 ÄÄÄÄÄÛ i z domu twego ojca !\$/œ
 do kraju, ktçry ci uka¼a. !\$/□
 02 Uczyni© bowiem z ciebie wielki narçd. !\$/ž
 b©d© ci b³ogos³awieñ i twoje imi© rozs³awi©: !\$/ÿ
 staniesz si© b³ogos³awieñstwem* !\$/
 03 B©d© b³ogos³awieñ tym, ktçrzy ciebie b³ogos³awiñ !\$/j
 b©d¥, !\$/ç
 a tym, ktçrzy tobie b©d¥ z³orzeczyli, i ja b©d© !\$/£
 z³orzeczyñ !\$/ª
 Przez ciebie b©d¥ otrzymywa³y b³ogos³awieñstwo* !\$/¥
 ludy ca³ej ziemi !\$/|
 04 Abram udał si© w drog©, jak mu Pan rozkazał, !\$/š
 a z nim poszedł i Lot. Abram miał siedemdziesi¥t !\$/"
 pi©t lat, gdy wyszedł z Charanu. 05 I zabrał Abram !\$/©
 z sob¥ swoj¥ ¼on© Saraj, swego bratanka Lota i !\$/ª
 ca³y dobytek, jaki obaj posiadali, oraz s³u¼b©, !\$/«
 ktçr¥ nabyli w Charanie, i wyruszyli, aby si© udał !\$/–
 do Kanaanu. Gdy za³ przybyli do Kanaanu, 06 Abram !\$/
 przeszedł przez ten kraj ¼ do pewnej miejscowoñci !\$/®
 ko³o Sychem, do d©bu More. - A w kraju tym !\$/–
 mieszkali wçwczas Kananejczycy. - 07 Pan, !\$/°
 ukazawszy si© Abramowi, rzekł: @Twojemu potomstwu !\$/±
 oddaj© w³anie t© ziemi©. Abram zbudował tam !\$/²
 o³tarz dla Pana, ktçry mu si© ukazał. 08 Stamt¥d !\$/³
 za³ przeniósł si© na wzgçrze na wschçd od Betel i !\$/´
 rozbił swçj namiot pomi©dzy Betel od zachodu i Aj !\$/µ
 od wschodu. Tam rçwnie¼ zbudował o³tarz dla Pana i !\$/¶
 wzywał imienia Jego* !\$/.
 !\$/ , /
 Abram w Egipcie. Zabranie Saraj na dwçr faraona* !\$/¹ /
 09 Zwin¥wszy namioty, Abram w©drował z miejsca !\$/°
 na miejsce w stron© Negebu. 10 Kiedy za³ nastał !\$/»
 g³çd w owym kraju, Abram pow©drował do Egiptu, aby !\$/¼
 tam przez pewien czas pozostał; był bowiem ci©¼aki !\$/½
 g³çd w Kanaanie. !\$/¼
 11 A gdy si© ju¼ zbli¼ał do Egiptu, rzekł do !\$/¿
 swojej ¼ony, Saraj: @Wiem, ¼e jesteñ urodziw¥ !\$/Á
 kobiet¥; 12 skoro ci© ujrz¥ Egipcjanie, powiedz¥: !\$/Á
 to jego ¼ona; i zabij¥ mnie, a ciebie zostawi¥ !\$/Á
 przy ¼yciu. 13 Mçw wi©c, ¼e jesteñ moj¥ siostr¥, !\$/Ã
 aby mi si© dobrze wiod³o ze wzglçdu na ciebie i !\$/Ä

abym dzięk ci tobie utrzyma się przy życiu 14 Gdy Abram przybył do Egiptu, zauważyli Egipcjanie, że Saraj jest bardzo piękną kobietą. 15 Ujrzawszy jej dostojnicy faraona, chwalili ją tak że przed faraonem. Toteż zabrano Saraj na dwór faraona, 16 Abramowi zaś wynagrodzono za nią sowicie. Otrzymał bowiem owce i woły, niewolników i niewolnice oraz ołnice i wielbłądy. 17 Pan jednak dotknął faraona i jego otoczenie wielkimi karami za zabranie Saraj, żony Abrama. 18 Wezwał więc faraon Abrama i rzekł: ©Cóżże mi uczyni? Czemu mi nie powiedziałaś, że ona jest twoją żoną? 19 Dlaczego mówiłaś: że to moja siostra, tak że wziąłem ją sobie za żonę? A teraz - oto twoja żona; zabierz ją i idź! 20 Dał też faraon rozkaz dworzanom, żeby Abrama i jego żonę, i całą jego dobytek odprowadzili [do granicy]. Abram rozstaje się z Lotem. 01 Abram wywodził się z Egiptu z żoną i całą rodziną do Negebu. 02 A był Abram już bardzo zasobny trzody, srebro i złoto. 03 Zatrzymując się na postojach, Abram zawodził z Negebu do Betel, do tego miejsca, w którym przedtem rozbił swe namioty, między Betel i Aj, 04 do tego miejsca, w którym uprzednio zbudował ołtarz i wzywał imienia Pana. 05 Lot, który siedział z Abramem, miał również owce, woły i namioty. 06 Kraj nie mógł utrzymać ich obu, bo zbyt liczne mieli trzody; musieli więc się rozdzielić. 07 A gdy wywiązała sprzeczka między pasterzami trzód Abrama i pasterzami trzód Lota - mieszkańcami kraju byli wówczas Kananejczycy i Peryzycy - 08 rzekł Abram do Lota: ©Niechaj nie będzie sporu między nami, między pasterzami moimi a pasterzami twoimi, bo przecie jesteśmy krewni. 09 Wszak cała ten kraj stoi przed tobą otworem. Odwróć się ode mnie! Jeżeli pójdziesz w lewo, ja pójdę w prawo, a jeżeli ty pójdziesz w prawo, ja - w lewo. 10 Wtedy Lot, spojrzawszy przed siebie, spostrzegł, że cała okolica wokół doliny Jordanu aż do Soaru jest bardzo urodzajna, była ona bowiem jak ogród Pana, jak ziemia egipska, zanim Pan nie zniszczył Sodomy i Gomory. 11 Lot wybrał sobie zatem całą dolinę Jordanu i wyruszył ku wschodowi, I tak rozdzielił się obaj. 12 Abram pozostał w ziemi Kanaan, Lot zaś zamieszkał w owej

okolicy, rozbiwszy swe namioty a^{3/4} po Sodom©. !\$ö
 13 Mieszkaäcy Sodomy byli «li, gdy^{3/4} dopuszczali !\$÷
 si© ci©^{3/4}kich przewinieä wobec Pana. !\$.#
 14 Po odej~ciu Lota Pan rzek^ do Abrama: @Spçjrz !\$ù
 przed siebie i rozejrzyj si© z tego miejsca, na !\$ú
 ktçrym stoisz, na pç^noc i na po^udnie, na wschçd !\$û
 i ku morzu; 15 ca^y ten kraj, ktçry widzisz, daj© !\$ü
 tobie i twemu potomstwu na zawsze. 16 Twoje za~ !\$ý
 potomstwo uczyni© liczne jak ziarnka py^u ziemi; !\$p
 je~li kto mo^{3/4}e policzyt ziarnka py^u ziemi, !\$y
 policzone te^{3/4} b©dzie twoje potomstwo. 17 Wstaä i !%!
 przejd« ten kraj wzd^u^{3/4} i wszecz: tobie go !%"
 oddaj©. !%#
 18 Abram zwin^ swe namioty i przyby^ pod !%\$
 Hebron, gdzie by^y d©by Mamre*. Osiedliwszy si© !%%
 tam, zbudowa^ o^tarz dla Pana. !%&
 Wyprawa wojenna krçlçw mezopotamskich !%' /
 ÚÄÄÄÄÄç 01 Za czasçw Amrafela, krçla Szinear, i !%(/
³ 14 ³ Arioka, krçla Ellasaru, Kedorlaomer*, krçl !%*
 ÄÄÄÄÄÜ Elamu, i Tidal, krçl Goim, 02 wszcz©li !%+
 wojn© z krçlem Sodomy, Berç, z krçlem Gomory, !%,
 Birsç, z krçlem Admy, Szinabem, z krçlem Seboim, !%-
 Szemeeberem, i z krçlem miasta Beli, czyli Soaru. !%.
 03 Ci ostatni krçlowie sprzymierzyli si© z sobç w !%/
 dolinie Siddim, gdzie dzi^ jest Morze S^one !%0
 04 Przez lat dwana~cie byli oni lennikami !%1
 Kedorlaomera, a w roku trzynastym zbuntowali si©. !%2
 05 Tote^{3/4} w czternastym roku nadciçgn^ Kedorlaomer !%3
 wraz z innymi krçlami. Pobili oni Refaitçw w !%4
 Aszterot-Karnaim, Zuzytçw w Ham, Emitçw na !%5
 rçwninie Kiriataim 06 i Chorytçw w ich gçrzystym !%6
 kraju Seir a^{3/4} do El, ktçre le^{3/4}a^o na pograniczu !%7
 pustyni Paran. 07 Potem, zawrçciwszy, dotarli do !%8
 En-Miszpat, czyli Kadesz, i pobili Amalekitçw na !%9
 ca^ej ziemi, a tak^{3/4}e Amorytçw mieszkajçcych w !%:
 Chasason-Tamar. !%;
 08 Krçlowie wi©c Sodomy, Gomory, Admy, Seboim i !%<
 Beli, czyli Soaru, wyruszyli i uszykowali si© w !%=
 dolinie Siddim do walki 09 z Kedorlaomerem, krçlem !%>
 Elamu, Tidalem, krçlem Goim, Amrafelem, krçlem !%?
 Szinear, i Ariokiem, krçlem Ellasaru - czterej !%@
 krçlowie przeciwko pi©ciu. 10 A w dolinie Siddim !%A
 by^o wiele do^çw, [z ktçrych wydobywano] smo^©. !%B
 Krçlowie Sodomy i Gomory, rzuciwszy si© do !%C
 uciezki, skryli si© w tych do^ach, a pozostali !%D
 uciekli w gçry. 11 Zwyci©zcy, zabrawszy ca^e !%E
 mienie mieszkaäcom Sodomy i Gomory oraz wszystkie !%F
 ich zapasy ^{3/4}ywno~ci, odeszli. 12 Uprawdzili !%G

również Lota, bratanica Abrama, wraz z dobytkiem -
 był on bowiem mieszkającym Sodomę.
 13 Jeden ze zbiegów przybył, aby powiedzieć o
 tym Abramowi Hebrajczykowi, który mieszkał w
 pobliżu dołów pewnego Amoryty, imieniem Mamre,
 brata Eszkola i Anera, sprzymierzeńców Abrama.
 14 Abram, usłyszawszy, że jego krewny został
 uprowadzony w niewolę, dobrał sobie trzystu
 osiemnastu najbardziej doświadczonych spośród
 swego domu i rozpoczął podróż do Dan.
 15 Podzieliwszy swych ludzi na oddziały, nocą
 napadł wraz z nimi na nieprzyjaciół i zadał im
 klęskę. A potem ciągnął do Choby, która leży
 na zachód od Damaszku. 16 W ten sposób odzyskał
 całą mienie. a także sprowadził na powrót Lota
 wraz z jego dobytkiem, kobietami i służbami.
 17 Gdy Abram wracał po zwycięstwie odniesionym
 nad Kedorlaomerem i królami, którzy z nim byli,
 wyszedł mu na spotkanie do doliny Szawe, czyli
 Królewskiej, król Sodomę. 18 Melchizedek zaś, król
 Szalemu, wyniósł chleb i wino; a [ponieważ] był on
 kapłanem Boga Najwyższego*, 19 błogosławił Abrama
 mówiąc:
 ©Niech błogosławiony Abram przez Boga
 Najwyższego, Stwórcę nieba i ziemi!
 20 Niech błogosławiony Bóg Najwyższy,
 który w twe ręce wydał twoich wrogów!
 Abram dał mu dziesięć procent ze wszystkiego.
 21 Król Sodomę rzekł do Abrama: ©Oddaj mi tylko
 ludzi, a mienie weź sobie! 22 Ale Abram
 odpowiedział królowi Sodomę: ©Przysięgam na Pana,
 Boga Najwyższego, Stwórcę nieba i ziemi, 23 że ani
 nitki, ani rzemyka od sandała, ani niczego nie
 wezmę z tego, co do ciebie należy, żebyś potem nie
 mówił: "To ja wzbogaciłem Abrama". 24 Nie będę
 niczego poza tym, co poszedł na wyżywienie moich
 ludzi, i oprócz procentu zdobytego mienia dla tych,
 którzy mi towarzyszyli - dla Anera, Eszkola i
 Mamrego; ci niechaj otrzymają procent, która im
 przypada.
 Zapowiedź licznego potomstwa i przymierze
 01 Po tych wydarzeniach Pan tak powiedział
 do Abrama podczas widzenia:
 ©Nie obawiaj się, Abramie,
 bo Ja jestem twoim obrońcą;
 nagroda twoja będzie sowita.
 02 Abram rzekł: ©O Panie, mój Boże, na cóż mi ona,
 skoro zbliżam się do kresu mego życia, nie mam

potomka; przyszedł za spakobierc mojej !%y
 maj©tno~ci jest Damasceäczyk Eliezer~. 03 I m¢wi~: !%z
 ©Poniewa¾ nie da~ mi potomka, ten w^a~nie !%{
 zrodzony u mnie s^uga m¢j, zostanie moim !%|
 spadkobierc~. 04 Ale oto us^ysza^ s^owa: ©Nie on !%}
 b©dzie twoim spadkobierc~, lecz ten po tobie !%~
 dziedziczyt b©dzie, kt¢ry od ciebie b©dzie !%DEL
 pochodzi~. 05 I polecwszy Abramowi wyj~t z !%€
 namiotu, rzek^: ©Sp¢jrz na niebo i policz gwiazdy, !%□
 je~li zdo^asz to uczyni~; potem doda^: ©Tak !%,
 liczne b©dzie twoje potomstwo~. !%f
 06 Abram uwierzy~ i Pan poczyta^ mu to za !%,
 zas^ug©*. !%...
 07 Potem za~ rzek^ do niego: ©Ja jestem Pan, !%†
 kt¢ry ciebie wywod~em z Ur chaldejskiego, aby ci !%‡
 da~ ten oto kraj na w^asno~t~. 08 A na to Abram: !%^
 ©O Panie, m¢j Bo¾e, jak b©d© m¢g^ si© upewni~, ¾e !%‰
 otrzymam go na w^asno~t~? 09 Wtedy Pan rzek^: !%Š
 ©Wybierz dla Mnie trzyletni~ ja^owic©, trzyletni~ !%<
 koz© i trzyletniego barana, a nadto synogarlic© i !%CE
 go^bic©. 10 Wybrawszy to wszystko, Abram !%□
 poprzerybywa^ je wzd^u¾ na po^owy i przerybane !%Ž
 cz©ci u^o¾y^ jedn~ naprzeciw drugiej; ptak¢w nie !%□
 porozcina^ . 11 Kiedy za~ do tego mi©sa zacz©o !%□
 zlatywa~ si© ptactwo drapie¾ne, Abram je odp©dzi^ . !%‘
 12 A gdy s^oäce chyli^o si© ku zachodowi, Abram !%’
 zapad^ w g^©boki sen i opanowa^o go uczucie l©ku, !%“
 jak gdyby ogarn©a go wielka ciemno~t~. 13 I wtedy !%”
 to Pan rzek^ do Abrama: ©Wiedz o tym dobrze, i¾ !%•
 twoi potomkowie b©d~ przebywa~ jako przybysze w !%—
 kraju, kt¢ry nie b©dzie ich krajem, i przez !%—
 czterysta lat b©d~ tam ciemi©¾eni jako niewolnicy; !%~
 14 a¾ wreszcie ze^l© zas^u¾on~ kar© na ten nar¢d, !%™
 kt¢rego b©d~ niewolnikami, po czym oni wyjd~ z !%š
 wielkim dobytkiem. 15 Ale ty odejdiesz do twych !%>
 przodk¢w w pokoju, w p¢«nej staro~ci zejdziesz do !%œ
 grobu. 16 Twoi potomkowie powr¢c~ tu dopiero w !%□
 czwartym pokoleniu, gdy ju¾ dope^ni si© miara !%ž
 niegodziwo~ci Amoryt¢w~. 17 A kiedy s^oäce zasz^o !%Ÿ
 i nasta^ mrok nieprzenikniony, ukaza^ si© dym !%
 jakby wydobywaj~cy si© z pieca i ogieã niby !%j
 gorej~ca pochodnia i przesun©y si© mi©dzy tymi !%¢
 po^owami zwierzyt~. !%£
 18 Wtedy to w^a~nie Pan zawar^ przymierze z !%¤
 Abramem, m¢wi~c: ©Potomstwu twemu daj© ten kraj, !%¥
 od Rzeki Egipskiej a¾ do rzeki wielkiej, rzeki !%¡
 Eufrat, 19 wraz z Kenitami, Kenizytami, !%§
 Kadmonitami, 20 Chetytami, Peryzytami, Refaitami, !%¨
 21 Amorytami, Kananejczykami, Girgaszytami i !%©

Jebusytami !%a
 Pierworodny syn Abrama - Izmael !%<</
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Saraj, ¼ona Abrama, nie urodziªa mu !%
 ³ 16 ³ jednak potomka. Miaªa zaª niewolnic© !%®
 ÄÄÄÄÄÛ Egipcjank©, imieniem Hagar. 02 Rzekªa wi©c !%
 Saraj do Abrama: ®Poniewa¼ Pan zamkn¥ª mi ^ono, !%°
 abym nie rodziªa, zbli¼ª si© do mojej niewolnicy; !%±
 mo¼e z niej b©d© miaªa dzieciª*. Abram usªuchaª !%²
 rady Saraj. 03 Saraj, ¼ona Abrama, wziªªa zatem !%³
 niewolnic© Hagar, Egipcjank©, i daªa j¥ª za ¼on© !%´
 m©¼owi swemu Abramowi, gdy ju¼ minªo dziesi©t !%µ
 lat, odk¥ª Abram osiedliª si© w Kanaanie. 04 Abram !%¶
 zbli¼ªª si© do Hagar i ta staªa si© brzemienn¥. A !%·
 widz¥c, ¼e jest brzemienna, zaczªª lekcewa¼yª sw¥ !%¸
 pani¥. 05 Wtedy Saraj rzekªa do Abrama: ®Przez !%¹
 ciebie doznaj© zniwagi; ja sama daªam ci mojk¥ !%°
 niewolnic© za ¼on©, ona zaª czuj¥c si© brzemienn¥, !%»
 lekcewa¼yª mnie. Niechaj Pan b©dzie s©dzi¥ mi©dzy !%¼
 mn¥ a tob¥!ª 06 Abram rzekª do Saraj: ®Przecie¼ !%½
 niewolnica twoja jest w twojej mocy: post¥p z ni¥, !%¾
 jak b©dziesz uwa¼aªa za dobreª. Saraj upokorzyª !%¿
 Hagar; wtedy Hagar od niej uciekªa. !%À
 07 Anioª Paªskiª znalazª Hagar na pustyni u !%Á
 «rªdªa przy drodze wiod¥cej do Szur 08 i zapytaª: !%Â
 ®Hagar, niewolnico Saraj, sk¥ªd przyszªª i dok¥ª !%Ã
 idziesz?ª A ona odpowiedziaªa: ®Uciekªam od mojej !%Ä
 pani, Sarajª. 09 Wtedy Anioª Paªski rzekª do niej: !%Å
 ®Wrªª do twej pani i pokornie poddaj si© pod jej !%Æ
 wªdzªª. 10 Po czym Anioª Paªski oznajmiª: !%Ç
 ®Rozmno¼ª twoje potomstwo tak bardzo, ¼e nie !%È
 b©dzie mo¼na go policzyªª. 11 I mªwiª: ®Jesteª !%É
 brzemienna i urodzisz syna, ktªremu dasz imi© !%Ê
 Izmaelª, bo sªyszaª Pan, gdy byªª upokorzona. !%Ë
 12 A b©dzie to czªowiek dziki jak onagerª: b©dzie !%Ì
 on walczyª przeciwko wszystkim i wszyscy - !%Í
 przeciwko niemu; b©dzie on utrapieniem swych !%Î
 pobratymcªwª. 13 Hagar nazwaª Pana !%Ï
 przemawiaj¥cego do niej "Tyª Bªg widzialny", bo !%Ð
 mªwiª: ®Wszak tu widziaªam Widz¥cego mnie, a !%Ñ
 jestem ¼ywaª. 14 Dlatego t© studni© nazwano !%Ò
 "Studni¥ Lachaj-Roj"ª. - Jest to ta, ktªra !%Ó
 znajduje si© pomi©dzy Kadesz i Bered. !%Ô
 15 Hagar urodziªa Abramowi syna. I Abram nazwaª !%Õ
 zrodzonego mu przez Hagar syna imieniem Izmael. !%Ö
 16 Abram miaª lat osiemdziesiªt szeªt, gdy mu !%×
 Hagar urodziªa Izmaela. !%Ø
 Przymierze Boga z Abramem - Obrzezanieª !%Ù/

01 A gdy Abram miał dziewięćdziesiąt lat, ukazał mu się Pan i rzekł do niego: „Jam jest Bóg Wszechmogący”. Słuchaj i bądź nieskazitelny, 02 chcę bowiem zawrzeć moje przymierze pomiędzy mną a tobą i dać ci niezmiernie liczne potomstwo. 03 Abram padł na oblicze, a Bóg tak do niego mówił: 04 „Oto moje przymierze z tobą: staniesz się ojcem mnóstwa narodów. 05 Nie będziesz więc odtąd nazywał się Abram, lecz imię twoje będzie Abraham, bo uczynię cię ojcem mnóstwa narodów”. 06 Sprawię, że będziesz niezmiernie płodny, tak że staniesz się ojcem narodów i pochodzą od ciebie królowie. 07 Przymierze moje, które zawieram pomiędzy mną a tobą oraz twoim potomstwem, będzie trwało z pokolenia w pokolenie jako przymierze wieczne, abym był Bogiem twoim, a potem twego potomstwa. 08 I oddaj mi i twym przyszłym potomkom kraj, w którym przebywasz, cały kraj Kanaan, jako wadium na wieki, i będzie ich Bogiem”.
 09 Potem Bóg rzekł do Abrahama: „Ty zaś, a po tobie twoje potomstwo przez wszystkie pokolenia, zachowujcie przymierze ze mną. 10 Przymierze, które będziecie zachowywali między mną a wami, czyli twoim przyszłym potomstwem, polega na tym: wszyscy wasi mężczyźni mają być obrzezani; 11 będziecie obrzezywać cię napletka na znak przymierza waszego ze mną. 12 Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miał osiem dni, ma być obrzezane - sługa urodzony w waszym domu lub nabyty za pieniądze - każde obcy, który nie jest potomkiem twoim - 13 ma być obrzezany; obrzezany ma być sługa urodzony w domu twoim lub nabyty za pieniądze. Przymierze moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze. 14 Nieobrzezany, czyli mężczyzna, któremu nie obrzezano cię napletka, taki człowiek niechaj będzie usunięty ze społeczności twojej; zerwał on bowiem przymierze ze mną”.
 15 I mówił Bóg do Abrahama: „Syny twoje nie będziesz nazywał imieniem Saraj, lecz imię jej będzie Sara”. 16 Bógowi zaś jej, dam ci i z niej syna, i będzie jej nadal bogi, tak że stanie się ona matką ludów i królowie będą jej potomkami. 17 Abraham, upadłszy na twarz, powiedział sobie: „Czyż człowiekowi stuletnemu może się urodzić syn? Albo czy dziewięćdziesięcioletnia Sara może zostać matką?”. 18 Rzekł zatem do Boga: „Oby przynajmniej

Izmael $\frac{3}{4}$ pod Twoj $\frac{3}{4}$ opiek $\frac{3}{4}$! 19 A B $\frac{3}{4}$ g mu na to: !&-
 @Ale $\frac{3}{4}$ nie! $\frac{1}{2}$ ona twoja, Sara, urodzi ci syna, !&.
 kt $\frac{3}{4}$ remu dasz imi $\frac{3}{4}$ Izaak. Z nim te $\frac{3}{4}$ zawr $\frac{3}{4}$!&/
 przymierze, przymierze wieczne z jego potomstwem, !&0
 kt $\frac{3}{4}$ re po nim przyjdzie. 20 Co do Izmaela, !&1
 wys $\frac{3}{4}$ ucham ci $\frac{3}{4}$: Oto pob $\frac{3}{4}$ ogos $\frac{3}{4}$ awi $\frac{3}{4}$ mu, $\frac{3}{4}$ eby by $\frac{3}{4}$!&2
 p $\frac{3}{4}$ odny, i dam mu niezmiernie liczne potomstwo; on !&3
 b $\frac{3}{4}$ dzie ojcem dwunastu ksi $\frac{3}{4}$ z $\frac{3}{4}$ t, narodem wielkim go !&4
 uczyni $\frac{3}{4}$. 21 Moje za $\frac{3}{4}$ przymierze zawr $\frac{3}{4}$ z Izaakiem, !&5
 kt $\frac{3}{4}$ rego urodzi ci Sara za rok o tej porze $\frac{3}{4}$!&6
 22 Wypowiedziawszy te s $\frac{3}{4}$ owa, B $\frac{3}{4}$ g oddali $\frac{3}{4}$ si $\frac{3}{4}$ od !&7
 Abrahama. !&8
 23 Wtedy Abraham, wzi $\frac{3}{4}$ wszy swego syna Izmaela i !&9
 wszystkich zrodzonych w jego domu lub tych, !&:
 kt $\frac{3}{4}$ rych naby $\frac{3}{4}$ za pieni $\frac{3}{4}$ dze - wszystkich swych !&;
 domownik $\frac{3}{4}$ w p $\frac{3}{4}$ ci m $\frac{3}{4}$ skiej - jeszcze tego samego dnia !&<
 obrzeza $\frac{3}{4}$ cia $\frac{3}{4}$ o ich napletka, tak jak mu to nakaza $\frac{3}{4}$!&=
 B $\frac{3}{4}$ g. !&>
 24 Abraham mia $\frac{3}{4}$ lat dziewi $\frac{3}{4}$ tdziesi $\frac{3}{4}$ t dziewi $\frac{3}{4}$ t, !&?
 gdy obrzezano cia $\frac{3}{4}$ o jego napletka, 25 a Izmael !&@
 mia $\frac{3}{4}$ lat trzyna $\frac{3}{4}$ cie, gdy obrzezano cia $\frac{3}{4}$ o jego !&A
 napletka. !&B
 26 Tego samego dnia zostali wi $\frac{3}{4}$ c obrzezani: !&C
 Abraham i syn jego Izmael, 27 a wraz z nimi !&D
 zostali obrzezani wszyscy jego domownicy - s $\frac{3}{4}$ udzy !&E
 urodzeni w jego domu albo obcy, nabyci za !&F
 pieni $\frac{3}{4}$ dze. !&G
 B $\frac{3}{4}$ g w go $\frac{3}{4}$ cinie u Abrahama !&H /
 U $\frac{3}{4}$ ÄÄÄÄ¿ 01 Pan ukaza $\frac{3}{4}$ si $\frac{3}{4}$ Abrahamowi pod d $\frac{3}{4}$ bam !&J
 $\frac{3}{4}$ 18 $\frac{3}{4}$ Mamre, gdy ten siedzia $\frac{3}{4}$ u wej $\frac{3}{4}$ cia do !&K
 ÄÄÄÄÄÜ namiotu w najgor $\frac{3}{4}$ tszej porze dnia. !&L
 02 Abraham spojrzawszy dostrzeg $\frac{3}{4}$ trzech ludzi !&M
 naprzeciw siebie. Ujrzawszy ich pod $\frac{3}{4}$ z $\frac{3}{4}$ y $\frac{3}{4}$ od wej $\frac{3}{4}$ cia !&N
 do namiotu na ich spotkanie. A oddawszy im pok $\frac{3}{4}$ on !&O
 do ziemi, 03 rzek $\frac{3}{4}$: @O Panie, je $\frac{3}{4}$ li darzysz mnie !&P
 $\frac{3}{4}$ yczliwo $\frac{3}{4}$ ci $\frac{3}{4}$, racz nie omija $\frac{3}{4}$ Twego s $\frac{3}{4}$ ugi! !&Q
 04 Przynios $\frac{3}{4}$ troch $\frac{3}{4}$ wody, wy za $\frac{3}{4}$ raczcie obmy $\frac{3}{4}$!&R
 sobie nogi, a potem odpocznijcie pod drzewami. !&S
 05 Ja za $\frac{3}{4}$ p $\frac{3}{4}$ jd $\frac{3}{4}$ wzi $\frac{3}{4}$ nieco chleba, aby $\frac{3}{4}$ cie si $\frac{3}{4}$!&T
 pokrzepili, zanim p $\frac{3}{4}$ jdziecie dalej, skoro !&U
 przechodzicie ko $\frac{3}{4}$ s $\frac{3}{4}$ ugi waszego $\frac{3}{4}$. A oni mu !&V
 rzekli: @Uczyä tak, jak powiedzia $\frac{3}{4}$ e $\frac{3}{4}$!&W
 06 Abraham poszed $\frac{3}{4}$ wi $\frac{3}{4}$ c spiesznie do namiotu !&X
 Sary i rzek $\frac{3}{4}$: @Pr $\frac{3}{4}$ dko zaczyä ciasto z trzech miar !&Y
 najczystszej m $\frac{3}{4}$ ki i zr $\frac{3}{4}$ b podp $\frac{3}{4}$ omyki $\frac{3}{4}$. 07 Potem !&Z
 Abraham pod $\frac{3}{4}$ z $\frac{3}{4}$ y $\frac{3}{4}$ do trzody i wybrawszy t $\frac{3}{4}$ uste i !&[
 pi $\frac{3}{4}$ kne ciel $\frac{3}{4}$, da $\frac{3}{4}$ je s $\frac{3}{4}$ udze, aby ten szybko je !&\
 przyrz $\frac{3}{4}$ dzi $\frac{3}{4}$. 08 Po czym, wzi $\frac{3}{4}$ wszy twar $\frac{3}{4}$ g, mleko i !&]

przyrzędyzone cię, postawi przed nimi, a gdy oni
 jedli, sta przed nimi pod drzewem. 9 Zapytali go: ©Gdzie jest twoja ¼ona, Sara? -
 Odpowiedzia im: ©W tym oto namiocie. 10 Rzek mu
 [jeden z nich]: ©O tej porze za rok znęw wręcc do
 ciebie, twoja za ¼ona Sara będzie miaa wtedy
 syna. Sara przysuchiwa się u wejcia do
 namiotu, [ktęre byo tu¼] za Abrahamem. 11 Abraham
 i Sara byli w bardzo podeszým wieku. Tote¼ Sara
 nie miewaa przypadooci waciwej kobietom.
 12 Umiechna się więc do siebie i pomylaa:
 ©Teraz, gdy przekwitam, mam doznawať rozkoszy, i
 męj mę¼ starzec? 13 Pan rzek do Abrahama:
 ©Dlaczego to Sara ¼mieje się i myli: Czy naprawdę
 będd moga rodziť, gdy ju¼ się zestarzaam? 14 Czy
 jest co, co byoby niemo¼liwe dla Pana? Za rok o
 tej porze wręcc do ciebie, i Sara będzie miaa
 syna. 15 Wtedy Sara zapar się, męwięc: ©Wcale
 się nie ¼miaam - bo ogarno ¼przera¼enie. Ale
 Pan powiedzia: ©Nie. —miaa się! 16
 Potem ludzie ci odeszli i skierowali się ku
 Sodomie. Abraham za szed z nimi, aby ich
 odprowadziť, 17 a Pan męwi sobie: ©Czy¼ miaabym
 zataiť przed Abrahamem to, co zamierzam uczyniť?
 18 Przecie¼ ma się on stať ojcem wielkiego i
 potęnego narodu, i przez niego otrzymaję
 bęogosawieastwo wszystkie ludy ziemi. 19 Bo
 upatrzyem go jako tego, ktęry będzie nakazywať
 potomkom swym oraz swemu rodowi, aby
 przestrzegajęc przykazaã Pana postępowali
 sprawiedliwie i uczciwie, tak ¼eby Pan wypeñiť
 to, co obieca Abrahamowi. 20 Po czym Pan rzek:
 ©Skarga na Sodomę i Gomorę gono się rozlega, bo
 występkę ich [mieszkaäcťw] sę bardzo cię¼kie.
 21 Chcę więc iť i zobaczyť, czy postępuję tak,
 jak gosi oskar¼enie, ktęre do Mnie doszlo, czy
 nie; dowiem się. 22 Wtedy to ludzie ci* odeszli w stronę Sodomy,
 a Abraham sta dalej przed Panem. 23 * Zbli¼ywszy
 się do Niego, Abraham rzek: ©Czy zamierzasz
 wygubiť sprawiedliwych wespę z bezbo¼nymi?
 24 Mo¼e w tym miecie jest piťdziesięciu
 sprawiedliwych; czy tak¼e zniszczysz to miasto i
 nie przebaczysz mu przez względ na owych
 piťdziesięciu sprawiedliwych, ktęrzy w nim
 mieszkaję? 25 O, nie dopuť do tego, aby zginęli
 sprawiedliwi z bezbo¼nymi, aby sta się
 sprawiedliwemu to samo, co bezbo¼nemu! O, nie
 dopuť do tego! Czy¼ Ten, ktęry jest sędzię nad

całymi ziemi, mógłby postąpić niesprawiedliwie? !&□
 26 Pan odpowiedział: ©Jeżeli znajdę w Sodomie !&□
 pięćdziesięciu sprawiedliwych, przebaczę całemu !&'
 miastu przez wzgląd na nich. 27 Rzekł znowu !&'
 Abraham: ©Pozwól, o Panie, jeżeli jeszcze ośmielę się !&"
 mówić do Ciebie, choć jestem pyłem i prochem. !&"
 28 Gdyby wśród tych pięćdziesięciu sprawiedliwych !&•
 zabrakło pięt, czy z braku tych pięciu !&—
 zniszczysz całe miasto? Pan rzekł: ©Nie zniszczę, !&—
 jeżeli znajdę tam czterdziestu pięt. 29 Abraham !&~
 znów odezwał się tymi słowami: ©A może znalazłoby !&™
 się tam czterdziestu? Pan rzekł: ©Nie dokonam !&š
 zniszczenia przez wzgląd na tych czterdziestu. !&>
 30 Wtedy Abraham powiedział: ©Niech się nie gniewa !&œ
 Pan, jeżeli rzeknę: może znalazłoby się tam !&□
 trzydziestu? A na to Pan: ©Nie dokonam !&ž
 zniszczenia, jeżeli znajdę tam trzydziestu. !&Ÿ
 31 Rzekł Abraham: ©Pozwól, o Panie, jeżeli ośmielę się !&
 zapytać: gdyby znalazł się tam dwudziestu? Pan !&j
 odpowiedział: ©Nie zniszczę przez wzgląd na tych !&¢
 dwudziestu. 32 Na to Abraham: ©O, racz się nie !&£
 gniewać, Panie, jeżeli raz jeszcze zapytam: gdyby !&¤
 znalazł się tam dziesięciu? Odpowiedział Pan: !&¥
 ©Nie zniszczę przez wzgląd na tych dziesięciu. !&|
 33 Wtedy Pan, skończywszy rozmowę z Abrahamem, !&š
 odszedł, a Abraham wrócił do siebie. !&"
 Zniszczenie Sodomy i Gomory !&© /
 1 Owi dwaj aniołowie przybyli do Sodomy !&«
 19 wieczorem, kiedy to Lot siedział w bramie !&→
 Sodomy. Gdy Lot ich ujrzał, wyszedł !&
 naprzeciw nich i oddawszy im pokłon do ziemi !&®
 02 rzekł: ©Raczej, panowie moi, zajmijcie do domu !&—
 sypialni waszego na nocleg; obmyjcie sobie nogi. a !&°
 rano pójdziecie w dalszą drogę. Ale oni mu !&±
 rzekli: ©Nie! Spędzimy noc na dworze. 03 Gdy on !&²
 usilnie ich prosił, zgodzili się i weszli do jego !&³
 domu. On zaś przygotował wieczerzę, polecił im !&'
 upiec chleba prżanego. I posilili się. 04 Zanim !&µ
 jeszcze udali się na spoczynek, mieszkający w !&¶
 Sodomie mężczyźni, młodzie i starzy, ze wszystkich !&·
 stron miasta, otoczyli dom, 05 wywołali Lota i !&,
 rzekli do niego: ©Gdzie tu są ci ludzie, którzy !&¹
 przyszli do ciebie tego wieczoru? Wyprowadź ich do !&°
 nas, abyśmy mogli z nimi poswawolić! 06 Lot, !&»
 który wyszedł do nich do wejścia, zaryglował za !&¼
 sobą drzwi, 07 rzekł im: ©Bracia moi, proszę was, !&½
 nie dopuszczajcie się tego występku! 08 Mam dwie !&¾
 córki, które jeszcze nie zostały z mężczyźni,

pozwólcie, 34e je wyprowadz© do was; postępicie z !&À
 nimi, jak si© wam podoba, byleby~cie tym ludziom !&Á
 niczego nie czynili, bo przecie¼ sę oni pod moim !&Â
 dachem! * 09 Ale oni krzykn©li: ©Odejd« precz! I !&Ã
 męwili: ©Sam jest tu przybyszem i ~mie nami !&Ä
 rzędzi! Jeszcze gorzej z tobę mo¼emy postępić ni¼ !&Å
 z nimi! I rzucili si© gwałtownie na tego m©¼a, na !&Æ
 Lota, inni zaś przybli¼yli si©, aby wywa¼yć drzwi. !&Ç
 10 Wtedy ci dwaj m©¼owie, wsunęwszy ręce, !&È
 przycięgn©li Lota ku sobie do wnętrza domu i !&É
 zaryglowali drzwi. 11 Tych zaś m©¼czyzn u drzwi !&Ê
 domu, młodych i starych porazili łepotę. Tote¼ na !&Ë
 przęno usiłowali oni odnaleć wejście. !&Ì
 12 A potem ci dwaj m©¼owie rzekli do Lota: !&Í
 ©Kogokolwiek jeszcze masz w tym mieście, zi©cia, !&Î
 synów i córki oraz wszystkich bliskich, wyprowadź !&Ï
 stęd. 13 Mamy bowiem zamiar zniszczyć to miasto, !&Ð
 ponieważ oskar¼enie przeciw niemu do Pana tak si© !&Ñ
 wzmogło, 34e Pan posła nas, aby je zniszczył. !&Ò
 14 Wszedł więc Lot, aby powiedzieć tym, którzy !&Ó
 jako [przyszli] zi©ciowie mieli wziąć jego córki !&Ô
 za żony: ©Chodźcie, wyjdźcie z tego miasta, bo Pan !&Õ
 ma je zniszczyć! Oni jednak myśleli, 34e on !&Ö
 żartuje. !&×
 15 Gdy już zaczynało witać, aniołowie !&Ø
 przynaglali Lota, mówiąc: ©Pródczej, weź żon© i !&Ù
 córki, które sę przy tobie, aby~nie zginę z winy !&Ú
 tego miasta. 16 Kiedy zaś on zwlekał, m©¼owie ci !&Û
 chwycili go, jego żon© i dwie córki za ręce - Pan !&Ü
 bowiem litował si© nad nim - i wycięgn©li ich, i !&Ý
 wyprowadzili poza miasto. 17 A gdy ich już !&Þ
 wyprowadzili z miasta, rzekł jeden z nich: !&ß
 ©Uchodź, aby~ocaliś swe 34yacie. Nie oglądaj si© za !&à
 siebie i nie zatrzymuj si© nigdzie w tej okolicy, !&á
 ale szukaj schronienia w górach, bo inaczej !&â
 zginiesz! !&ã
 18 Ale Lot rzekł do nich: ©Nie, panie mój! !&ä
 19 Jeźli darzysz twego sęug© 34yczliwościę, uczyą !&å
 wi©kszą łask© ni¼ ta, które mi wywiadczye~, !&æ
 ratujcie mi 34yacie: bo ja nie mogę szukać !&ç
 schronienia w górach, aby tam nie dosięgło mnie !&è
 nieszczęście i abym nie zginę. 20 Oto jest tu w !&é
 pobliżu miasto, do którego mógłbym uciec. A choć !&ê
 jest ono małe, w nim znajd© schronienie. Czy¼ nie !&ë
 jest ono małe? Ja zaś błódm mógł ocalić 34yacie. !&ì
 21 Odpowiedział mu: ©Przychylam si© i do tej !&í
 twojej próby; nie zniszcz© więc miasta, o którym !&î
 mówisz. 22 Szybko zatem schroą si© w nim, bo nie !&ï
 mogę dokonać zniszczenia, dopóki tam nie !&ð

wejdiesz. Dlatego dano temu miastu nazw© Soar*. !&ñ
 23 S^oãce wzesz^o ju¾ nad ziemi¥, gdy Lot !&ð
 przyby^ do Soaru. 24 A wtedy Pan spu^ci^ na Sodom© !&ó
 i Gomor© deszcz siarki i ognia od Pana <z nieba>. !&ð
 25 I tak zniszczy^ te miasta oraz ca^¥ okolic© !&õ
 wraz ze wszystkimi mieszkaãcami miast, a tak¾e !&ö
 rolinno~†. 26 ½ona Lota, ktœra sz^a za nim, !&÷
 obejrza^a si© i sta^a si© s^upem soli*. !&ø
 27 Abraham, wstawszy rano, uda^ si© na to !&ù
 miejsce, na ktœrym przedtem sta^ przed Panem. 28 I !&ú
 gdy spojrze^ w stron© Sodomy i Gomory i na ca^y !&û
 obszar doko^a, zobaczy^ unosz¥cy si© nad ziemi¥ !&ü
 g©sty dym, jak gdyby z pieca, w ktœrym topi¥ !&ý
 metal. !&þ
 29 Tak wi©c Bœg, niszczy^c okoliczne miasta, !&ÿ
 przez wzgl¥d na Abrahama ocali^ Lota od zag^ady, !!
 jakiej uleg^y te miasta, w ktœrych Lot przedtem !!"
 mieszka^ !!"#
 !!"\$ /
 Wyst©pek œrek Lota* !!"% /
 30 Lot wyszed^ z Soaru i zamieszka^ wraz z !!"&
 dwiema swymi œrkami w gœrach, gdy¾ ba^ si© !!"
 pozostawa^ w tym mie^cie !!"(
 A gdy mieszka^ z dwiema swymi œrkami w !!")
 pieczarze, 31 rzek^a starsza do m^odszej: ©Ojciec !!"*
 nasz wprawdzie ju¾ stary, ale nie ma w tej okolicy !!" +
 m©¾czynny, ktœry by przyszed^ do nas na sposœb !!" ,
 wszystkim w^a^ciwy. 32 Chod« wi©c, upoimy ojca !!" -
 naszego winem i po^o¾ymy si© z nim, a tak b©dziemy !!" .
 mia^y potomstwo z ojca naszego. 33 Upoi^y wi©c !!" /
 swego ojca winem tej samej nocy; wtedy starsza !!" 0
 posz^a i po^o¾y^a si© przy ojcu swoim, on za~ !!" 1
 nawet nie wiedzia^ ani kiedy si© k^ad^a, ani kiedy !!" 2
 wsta^a. !!" 3
 34 Nazajutrz rzek^a starsza do m^odszej: ©Oto !!" 4
 ostatniej nocy ja spa^am z ojcem; upœjmy go winem !!" 5
 tak¾e tej nocy i id« ty, i ~pij z nim, aby~my obie !!" 6
 mia^y potomstwo z ojca naszego. 35 Upoi^y wi©c i !!" 7
 tej nocy ojca swego winem i posz^a m^odsza i !!" 8
 po^o¾y^a si© przy nim; a on nawet nie wiedzia^, !!" 9
 kiedy si© k^ad^a i kiedy wsta^a. 36 I tak obie !!" :
 œrki Lota sta^y si© brzemienne za spraw¥ swego !!" ;
 ojca. !!" <
 37 Starsza, urodziwszy potem syna, da^a mu imi© !!" =
 Moab. Ten by^ praojcem dzisiejszych Moabitów. !!" >
 38 M^odsza r©wnie¾ urodzi^a syna i nazwa^a go !!" ?
 Ben-Ammi. Ten za~ sta^ si© praojcem dzisiejszych !!" @
 Ammonitów. !!" A
 !!" B /

Abraham w Gerarze* [REDACTED] !'C /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Potem Abraham pow@drowa^ stamt¥d d !'D
 ³ 20 ³ Negebu i osiedli^ si© pomi@dzy Kadesz a !'E
 ÄÄÄÄÄÜ Szur. A gdy przebywa^ w Gerarze, 02 mawia^ !'F
 o swej ¼onie Sarze: @Jest ona moj¥ siostr¥. Wobec !'G
 tego Abimelek, kr¢l Geraru, wys^a [swoich] ludzi, !'H
 by zabrali Sar©. 03 Tej samej jednak nocy !'I
 przyszed^ B¢g do Abimeleka we ~nie i powiedzia^ do !'J
 niego: @Umrzesz z powodu tej kobiety, kt¢r¥ !'K
 zabra^e~, gdy¼ ona ma m©¼a~. 04 Abimelek, kt¢ry !'L
 jeszcze nie zbli¼y^ si© do niej, rzek^: @Panie, !'M
 czy mia^by~ tak¼e ukara^ ~mierci¥ ludzi !'N
 niewinnych?* 05 Przecie¼ on mi m¢wi^: "Ona jest !'O
 moj¥ siostr¥", i przecie¼ ona r¢wnie¼ m¢wi^a: "On !'P
 jest moim bratem". Uczyni^em to w prostocie serca !'Q
 i z r©kami czystymi~. 06 Wtedy B¢g rzek^ do niego: !'R
 @I ja wiem, ¼e uczyni^e~ to w prostocie serca. !'S
 Tote¼ sam ciebie powstrzyma^em od wykroczenia !'T
 przeciwko Mnie; dlatego nie dopu^ci^em, aby~ si© !'U
 jej dotkn¥. 07 Teraz wi©c zwr¢t ¼on© temu !'V
 cz^owiekowi, bo jest on prorokiem i b©dzie si© !'W
 modli^ za ciebie, aby~ pozosta^ przy ¼yciu. Je¼eli !'X
 za~ nie zwr¢cis, wiedz, ¼e na pewno nie minie !'Y
 ~mier^ ciebie i wszystkich twoich bliskich~. !'Z
 08 Nazajutrz rano Abimelek zwo^a^ wszystkich !'[
 swoich domownik¢w i opowiedzia^ im to wszystko, !'\
 oni za~ bardzo si© przerazili. 09 Potem Abimelek !']
 wezwa^ Abrahama i rzek^ mu: @C¢¼e~ nam uczyni^? !'^
 C¢¼ ci zawini^em, ¼e o ma^o nie doprowadzi^e~ mnie !'_
 i moich poddanych do wielkiego grzechu? Post¥pi^e~ !'`
 ze mn¥ tak, jak nie powinno si© post©powa^! 10 I !'a
 zapyta^ Abimelek Abrahama: @Jaki mia^e~ zamiar, !'b
 czyni^c to?~ 11 Abraham odpowiedzia^: @Bo !'c
 my^la^em: Na pewno nie ma tu [u ludzi] boja«ni !'d
 Bo¼ej i zabij¥ mnie z powodu mej ¼ony. 12 Zreszt¥ !'e
 jest ona rzeczywi^cie moj¥ siostr¥, jako c¢rka !'f
 ojca mego, lecz innej matki; mimo to zosta^a moj¥ !'g
 ¼on¥. 13 Gdy wi©c B¢g kaza^ mi wyruszy^ z domu !'h
 mego ojca na w©dr¢wk©, rzek^em do niej: !'i
 Wy~wiadczysz mi przys^ug©, gdy tam, dok¥d !'j
 przyjdziemy, b©dziesz m¢wi^a do mnie: On jest moim !'k
 bratem~. [REDACTED] !'l
 14 Wtedy Abimelek da^ Abrahamowi owce, wo^y, !'m
 niewolnik¢w i niewolnice i zwr¢ci^ mu ¼on© jego !'n
 Sar©. 15 Po czym rzek^: @Oto kraj m¢j przed tob¥: !'o
 zamieszkaj, gdzie ci si© podoba!~ 16 Do Sary !'p
 powiedzia^: @Daj© bratu twemu tysi^c sztuk srebra; !'q
 niechaj to b©dzie dla ciebie dowodem*, ¼e jeste~ !'r
 bez winy, wobec wszystkich, kt¢rzy s¥ z tob¥~ [REDACTED] !'s

17 Abraham pomodli[^] si[©] do Boga i B[¢]g uzdrowi[^] !'t
Abimeleka, ³/₄on[©] jego i jego niewolnice, aby mogli !'u
mie[†] potomstwo; 18 B[¢]g bowiem dotkn[¥] !'v
niep[^]odno[~]ci[¥] wszystkie [^]ona w domu Abimeleka za !'w
Sar[©], ³/₄on[©] Abrahama. !'x
Narodziny Izaaka. Oddalenie Izmaela. !'y /
ÚÄÄÄÄ; 01 Wreszcie Pan okaza[^] Sarze [^]askawo[~]†, !'z /
³ 21 ³ jak to obieca[^], i uczyni[^] jej to, co !'{|
ÄÄÄÄÄÜ zapowiedzia[^]. 02 Sara sta[^]a si[©] brzemienn[¥] !'}
i urodzi[^]a s[©]dziwemu Abrahamowi syna w tym w[^]a[~]nie !'~
czasie, jaki B[¢]g wyznaczy[^]. 03 Abraham da[^] swemu !'DEL
synowi, kt[¢]rego mu Sara urodzi[^]a, imi[©] Izaak. !'€
04 Abraham obrzeza[^] Izaaka, gdy ten mia[^] osiem !'□
dni, tak jak to B[¢]g mu przykaza[^]. 05 Abraham mia[^] !'
sto lat, gdy mu si[©] urodzi[^] syn jego Izaak. !'f
06 Sara m[¢]wi[^]a: !'„
@Pow[¢]d do [~]miechu da[^] mi B[¢]g* !'...
Ka³/₄dy, kto si[©] o tym dowie, [~]mia[†] si[©] b[©]dzie z !'†
mej przyczyny. !'‡
07 I dodawa[^]a: !'ˆ
@Kt[¢]³/₄ by si[©] o[~]mieli[^] rzec Abrahamowi. !'‰
Sara b[©]dzie karmi[^]a piersi[¥] dzieci. !'Š
a jednak urodzi[^]am syna mimo podesz[^]ego wieku !'‹
mego m[©]³/₄a. !'Œ
08 Dziecko podros[^]o i zosta[^]o od[~]¥czone od !'□
piersi. Abraham wyprawi[^] wielk[¥] uczt[©] w tym dniu, !'Ž
w kt[¢]rym Izaak zosta[^] od[~]¥czony od piersi. 09 Sara !'□
widz[¥]c, ³/₄e syn Egipcjanki Hagar, kt[¢]rego ta !'□
urodzi[^]a Abrahamowi, na[~]miewa si[©] z Izaaka, !'“
10 rzek[^]a do Abrahama: @Wyp[©]d« t[©] niewolnic[©] wraz !'
z jej synem, bo syn tej niewolnicy nie b[©]dzie !'“
wsp[¢]dziedzicem z synem moim Izaakiem. 11 To !'”
powiedzenie Abraham uzna[^] za bardzo z[^]e - ze !'•
wzgl[©]du na swego syna. 12 A wtedy B[¢]g rzek[^] do !'–
Abrahama: @Niechaj ci si[©] nie wydaje z[^]e to, co !'—
Sara powiedzia[^]a o tym ch[^]opc^u i o twojej !'~
niewolnicy. Pos[~]uchaj jej, gdy³/₄ tylko od Izaaka !'™
b[©]dzie nazwane twoje potomstwo. 13 Syna za[~] tej !'Š
niewolnicy uczyni[©] r[¢]wnie³/₄ wielkim narodem, bo !'›
jest on twoim potomkiem. !'œ
14 Nazajutrz rano wzi[¥] Abraham chleb oraz !'□
buk[^]ak z wod[¥] i da[^] Hagar, wk[^]adaj[¥]c jej na barki, !'ž
i wydal[~] j[¥] wraz z dzieckiem. Ona za[~] posz[^]a i !'Ÿ
b[~]ka[^]a si[©] po pustyni Beer-Szeby. 15 A gdy !'
zabrak[^]o wody w buk[^]aku, u[^]o³/₄y[^]a dziecko pod !'j
jednym krzewem, 16 po czym odesz[^]a i usiad[^]a !'¢
opodal tak daleko, jak [^]uk doniesie, m[¢]wi[¥]c: @Nie !'£
b[©]d[©] patrza[^]a na [~]miert[^] dziecka. I tak siedz[¥]c !'¤

opodal, zacz[©]a g^ono p[^]akał. !¥
 17 Ale B^çg us[^]ysza[^] j[©]k ch[^]opca i Anio[^] Bo^¾4y* !|
 zawo[^]a na Hagar z nieba: @C^ç¾4 ci to, Hagar? Nie !§
 l[©]kaj si[©], bo us[^]ysza[^] B^çg j[©]k ch[^]opca tam !"'
 le^¾4çego. 18 Wstaä, podnie[~] ch[^]opca i we« go za !!©
 r[©]k[©], bo uczyni[©] go wielkim narodem[~]. 19 Po czym !!a
 B^çg otworzy[^] jej oczy i ujrza[^]a studni[©] z wod[¥]; a !!«
 ona posz[^]a, nape[^]ni[^]a buk[^]ak wod[¥] i da[^]a ch[^]opcu !!→
 pił. !'
 20 B^çg otacza[^] ch[^]opca opiek[¥], gdy dor^çs[^]. !!@
 Mieszka[^] on na pustyni i sta[^] si[©] ucznikiem. !!~
 21 Mieszka[^] stale na pustyni Paran; matka za[~] jego !!°
 sprowadzi[^]a mu ¾on[©] z ziemi egipskiej. !!±
 Przymierze Abrahama z Abimelekiem. !!2 /
 22 W owym czasie Abimelek z dow^çd^ç¥ swego wojska !!'
 Pikolem tak powiedzia[^] do Abrahama: @B^çg pomaga ci !!µ
 we wszystkim, co czynisz. 23 Z[^]ç¾4 mi wi[©]c teraz tu !!¶
 na tym miejscu przysi[©]g[©] na Boga, ¾e ani wobec !!·
 mnie, ani wobec mego potomstwa bli^¾szego i !!,
 dalszego nie dopu[~]cisz si[©] zdrady; ¾e jak ja !!1
 obszed[^]em si[©] z tob[¥] askawie, tak te¾ i ty !!°
 b[©]dziesz post[©]powa[^] wzgl[©]dem mnie i tej ziemi, w !!»
 kt^çrej jeste[~] go[~]ciem[~]. 24 Abraham rzek[^]: !!¼4
 @Przysi[©]gam!~ 25 R^çwnocze[~]nie jednak Abraham !!½
 zrobi[^] Abimelekowi wym^çwk[©] z powodu studni z wod[¥], !!¾4
 zabranej mu przemoc[¥] przez ludzi Abimeleka. !!¿
 26 Abimelek odpowiedzia[^]: @Nie wiem, kto to !!À
 uczyni[^], bo[~] ty mi nie da[^] o tym zna[^]. Dopiero !!Á
 teraz dowiaduj[©] si[©] o tym. !!Â
 27 A potem Abraham da[^] Abimelekowi owce i wo[^]y, !!Ã
 i tak obaj zawarli przymierze. 28 Abraham !!Ä
 wydzieli[^] nadto z trzody siedem jagni[¥]t. !!Å
 29 Abimelek zapyta[^] Abrahama: @Co znaczy tych !!Æ
 siedem jagni[¥]t, kt^çre oddzieli^e~?~ !!Ç
 30 Odpowiedzia[^] Abraham: @Tych siedem jagni[¥]t !!É
 przyjmiesz ode mnie, ¾ebym m^çg[^] mie[^] dow^çd, ¾e to !!É
 ja wykopa[^]em ow[¥] studni[©]. !!Ê
 31 Dlatego nazwano t[©] miejscowo[~]t Beer-Szeba*, !!Ë
 ¾e tam obaj z[^]o¾4yli przysi[©]g[©]. !!Ï
 32 Po zawarciu przymierza w Beer-Szebie Abimelek !!Í
 i dow^çdca jego wojska Pikol udali si[©] w powrotn[¥] !!Î
 drog[©] do kraju Filistyn^çw. 33 Abraham za[~] zasadzi[^] !!Ï
 w Beer-Szebie drzewo tamaryszkowe. Tam te¾ wzywa[^] !!Ð
 imienia Pana, Boga Wiekuistego. 34 I tak przebywa[^] !!Ñ
 Abraham przez d[^]ugi czas w kraju Filistyn^çw. !!Ò
 Moria. !!Ó /
 01 A po tych wydarzeniach B^çg wystawi[^] !!Û

³ 22 ³ Abrahama na prębi. Rzekł do niego: "O Abrahamie! A gdy on odpowiedział: "Oto jestem - 02 powiedział: "Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria* i tam zchodź go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę". 03 Nazajutrz rano Abraham osiodła swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narząba drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. 04 Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. 05 I wtedy rzekł do swych sług: "Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pojedziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was". 06 Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. 07 Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: "Ojciec mój! A gdy ten rzekł: "Oto jestem, mój synu - zapytał: "Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?" 08 Abraham odpowiedział: "Bóg upatrz sobie jagnię na całopalenie, synu mój". I szli obydwaj dalej. 09 A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związaawszy syna swego Izaaka włożył go na tych drwach na ołtarzu. 10 Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabił swego syna. 11 Ale wtedy Anioł Pański zawiadził go na niego z nieba i rzekł: "Abrahamie, Abrahamie! A on rzekł: "Oto jestem". 12 [Anioł] powiedział mu: "Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyń mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna". 13 Abraham, obejrzaawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. 14 I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stało to mowi się dzisiaj: "Na wzgórzu Pan się ukazuje". 15 Po czym Anioł Pański przemówił głośnie z nieba do Abrahama po raz drugi: 16 "Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, 17 będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół". 18 Wszystkie ludy ziemi będą się obawiały ciebie i twojego bratanka Izaaka [takiego, jakie jest udziałem]

twego potomstwa, dlatego $\frac{3}{4}$ e us^ucha^e mego !((
 rozkazu — !()
 19 Abraham wr^oci^o do swych s^ug i wyruszywszy !(*
 razem z nimi w drog^o, poszed^o do Beer-Szeby !(+
 I mieszka^o Abraham nadal w Beer-Szebie !(
 Potomkowie Nachora !(- /
 20 Po tych wydarzeniach doniesiono Abrahamowi: !(/
 Milka r^ownie $\frac{3}{4}$ urodzi^oa syn^ow twemu bratu, !()
 Nachorowi: 21 Usa, syna pierworodnego, Buza, jego !(!
 brata, Kemuela, praojca Aramejczyk^ow, 22 Keseda, !(!
 Chazo, Pildasa, Jidlafa oraz Betuela. 23 Betuel !(!
 za^o by^o ojcem Rebek! !(!
 O^omiu syn^ow urodzi^oa Milka Nachorowi, bratu !(!
 Abrahama. 24 R^ownie $\frac{3}{4}$ drugorz^odna $\frac{3}{4}$ ona Nachora, !(!
 imieniem Reuma, urodzi^oa Tebacha, Gachama, !(!
 Tachasza i Maak^o. !(!
 —mi^ot i pogrzeb Sary !(: /
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Sara doczeka^oa si^o stu dwudziestu !(!
³ 23³ siedmiu lat $\frac{3}{4}$ ycia. 02 Zmar^oa ona w !(<
 ÄÄÄÄÄÛ Kiriat-Arba, czyli w Hebronie, w kraju !(!
 Kanaan. Abraham rozpoc^oz^o wi^oc obrz^odow^o $\frac{3}{4}$ a^o ob^o !(>
 Sarze, aby j^o op^oaka^ot !(!?
 03 A potem powstawszy odszed^o od swej zmar^oej i !(@
 zwr^oci^o si^o do Chetyt^ow z tak^o pro^ob^o: 04 @Cho^ot !(!A
 mieszkam w^or^od was jako przybysz, sprzedajcie mi !(!B
 tu u was gr^ob na w^oasno^ot, abym m^og^o pochowa^ot moj^o !(!C
 zmar^o¥. 05 Chetyci dali tak^o odpowied^o« !(!D
 Abrahamowi: 06 @Pos^ouchaj nas, panie! Uchodzisz !(!E
 w^or^od nas za cz^owieka szczeg^olnie zaszczyconego !(!F
 przez Boga; pochowaj wi^oc sw^o zmar^o¥ w !(!G
 najprzedniejszym z naszych grob^ow. Nikt z nas nie !(!H
 odm^owi ci swego grobu do pochowania twej zmar^oej. !(!I
 07 Wtedy Abraham powsta^o i, oddawszy pok^oon !(!J
 zgromadzonym Chetytom, zacz^o do nich tak m^owi^ot: !(!K
 08 @Je^oli godzicie si^o, abym pochowa^ot moj^o zmar^o¥, !(!L
 pos^ouchajcie mnie! Pro^ocie za mn^o Efrona, syna !(!M
 Sochara, 09 $\frac{3}{4}$ eby mi sprzeda^o pieczar^o Makpela, !(!N
 kt^ora znajduje si^o na kra^ocu jego pola; za !(!O
 odpowiedni^o cen^o niechaj mi j^o sprzeda, abym mia^o !(!P
 w^or^od was gr^ob na w^oasno^ot. !(!Q
 10 Efron Chetyta, kt^ory siedzia^o w^or^od swych !(!R
 wsp^oplemie^oac^ow, odpowiedzia^o Abrahamowi wobec !(!S
 nich i wobec wszystkich wchodz^oycych w bram^o !(!T
 miasta: 11 @Nie, panie m^oj, pos^ouchaj mnie: pole !(!U
 to i pieczar^o, kt^ora na nim si^o znajduje, daj^o ci; !(!V
 w obecno^oci moich wsp^obraci daj^o ci j^o, pochowaj !(!W
 sw^o zmar^o¥. 12 Ale Abraham, oddawszy pok^oon !(!X

mu powiedziano. !(Š
 10 S^uga c#w zabrã z sob¥ dziesi©† wielb^¥d¢w !(
 oraz kosztowno~ci swego pana i wyruszy^ do !(Œ
 Aram-Naharaim, do miasta, w kt¢rym mieszka^ !(
 Nachor !(Ž
 11 Tam rozsiodã^ wielb^¥dy przy studni poza !(
 miastem w porze wieczornej, wtedy w^a~nie, kiedy !(
 kobiety wychodzi~y czerpař wod©. 12 I modli~ si©: !(
 Panie, Bo¾e @Pana mego Abrahama, spraw, abym !(
 spotka^ j¥ dzisiaj; b¥d«^ askaw dla mego pana !(
 Abrahama! 13 Gdy teraz stoj© przy «r¢dle i gdy !(
 c¢rki mieszkaãc¢w tego miasta wychodz¥, aby !(•
 czerpař wod©, 14 niechaj dziewczyna, kt¢rej !(–
 powiem: "Nachyl mi dzban tw¢j, abym si© m¢g^ !(—
 napiř", a ona mi odpowie: "Pij, a i wielb^¥dy !(~
 twoje napoj©", b©dzie t¥, kt¢r¥ przeznaczy~e~ dla !(™
 s^ugi swego Izaaka; wtedy poznam, ¾e jeste~ askaw !(Š
 dla mego pana~. 15 Zanim przesta^ si© modliř, !(>
 nadeszã Rebecka c¢rka Betuela, syna Milki, ¾ony !(œ
 Nachora, brata Abrahama; wyszã z dzbanem na !(
 ramieniu. 16 Panna to byã bardzo pi©kna, !(Ž
 dziewczyna, kt¢ra nie obcowaãa jeszcze z m©¾em. Ona !(Ÿ
 to zesza do «r¢dã i nape~niwszy sw¢j dzban, !(
 wracaã. 17 Wtedy s^uga c#w szybko zabieg^ jej !(i
 drog© i rzek~: @Daj mi si© napiř troch© wody z !(¢
 twego dzbana! 18 A ona powiedziaã: @Pij, panie !(£
 m¢j~ - i szybko pochyliã sw¢j dzban, i daã mu !(¢
 piř. 19 A gdy go napoiã, rzekã: @Tak¾e dla twych !(¥
 wielb^¥d¢w naczepi© wody, aby mog~y piř do woli~. !(|
 20 Po czym szybko wylaã ze swego dzbana wod© do !(Š
 koryta i pobiegã zn¢w do studni czerpař wod©, a¾ !(
 nanosiã dla wszystkich wielb^¥d¢w. 21 On za~ !(©
 zdziwiony czeka w milczeniu, aby si© przekonař, !(ª
 czy Pan pozwoli mu dopiř celu podr¢¾y, czy nie. !(«
 22 Ale gdy si© wielb^¥dy napi~y, wyj¥ kolczyk !(–
 z^oty wagi p¢~sykla* oraz w^o¾y~ na jej r©ce dwie !(
 bransolety z^ote wa¾¥ce dziesi©† sykl¢w 23 i !(®
 zapyta~: @Czyj¥ jeste~ c¢rk¥, powiedz¾e mi; czy w !(
 domu twego ojca jest miejsce dla nas na nocleg?~ !(°
 24 A ona rzekã: @Jestem c¢rk¥ Betuela, syna !(±
 Milki, kt¢rego ona urodziã Nachorowi~. 25 Po czym !(²
 dodaã: @Doř t u nas s^omy i paszy oraz miejsca do !(³
 przenocowania~. 26 Wtedy cz^owiek c#w pad~ na !(
 kolana i, oddawszy pok^on Panu, 27 rzek~: @Niech !(µ
 b©dzie b^ogos^awiony Pan, B¢g mego pana Abrahama,!(¶
 kt¢ry nie omieszka^ okazař askawo~ci swej i !(·
 wiernoř memu panu, poniewa¾ prowadzi~ mnie w !(,
 drodze do domu krewnych mojego pana! !(†
 28 Tymczasem dziewczyna pobiegã do domu i !(°

opowiedzia[^]a swej matce o tym, co zasz[^]o. 29 A
 mia[^]a Rebeka brata imieniem Laban. Ten to Laban
 uda[^] si[©] [~]piesznie do owego cz[^]owieka, za miasto
 do «r[¢]d[^]a. 30 Zobacz[^] bowiem kolczyk i bransolety
 na r[©]kach swej siostry i us[^]ysza[^], jak Rebeka
 m[¢]wi[^]a, co jej [¢]w cz[^]owiek powiedzia[^]. Podeszed[^]szy
 wi[©]c do tego cz[^]owieka, stoj[¥]cego z wielb[^]¥dami u
 «r[¢]d[^]a, 31 rzek[^] do niego: «P[¢]jd[^]«, b[^]ogos[^]awiony
 przez Pana, czemu stoisz tu na dworze!
 Przygotowa[^]em dom dla ciebie i miejsce dla twych
 wielb[^]¥d[¢]w[^]. 32 Uda[^] si[©] wi[©]c [¢]w cz[^]owiek do domu.
 Rozkie[^]znano wielb[^]¥dy, dano s[^]om[©] i pasz[©]
 wielb[^]¥dom oraz wod[©] do obmycia jego n[¢]g i n[¢]g
 ludzi, kt[¢]rzy z nim byli. 33 Gdy za[~] podano owemu
 cz[^]owiekowi posi[^]tek, rzek[^]: «Nie b[©]d[©] jad[^], dop[¢]ki
 nie przedstawi[©] mej pro[^]by[^]. Rzek[^] Laban: «M[¢]w[^].
 34 I zacz[¥] m[¢]wi[^]t: «Jestem s[^]ug[¥] Abrahama. 35 Pan
 w szczeg[¢]lny spos[¢]b b[^]ogos[^]awi[^] memu panu, tote^¾
 sta[^] si[©] on zamo^¾ny: da[^] mu owce, wo[^]y, srebro,
 z[^]oto, niewolnik[¢]w, niewolnice, wielb[^]¥dy i os[^]y.
 36 ^½ona za[~] pana mego, Sara, urodzi[^]a panu memu w
 podesz[^]ym swym wieku syna. Jemu to odda[^] on ca[^]¥
 sw[¥] maj[©]tno[^]t. 37 Pan m[¢]j kaza[^] mi przysi[¥]c, ^¾e
 spe[^]ni[©] takie polecenie: Nie wolno ci wzi[¥]t ^¾ony
 dla mego syna spo[~]r[¢]d kobiet Kanaanu - kraju, w
 kt[¢]rym przebywam, 38 lecz masz uda[^] si[©] do rodziny
 mego ojca, do moich krewnych, i stamt[¥]d wzi[¥]t ^¾on[©]
 dla mego syna. 39 Gdy za[~] rzek[^]em memu panu: A
 je[^]li taka kobieta nie zechce p[¢]j[^]t ze mn[¥] -
 40 odpowiedzia[^] mi: Pan, kt[¢]remu s[^]u^¾©, po[^]le z
 tob[¥] swego anio[^]a i sprawi, ^¾e zamiar tw[¢]j ci si[©]
 powiedzie, ^¾e we«miesz ^¾on[©] dla mego syna z
 rodziny mojej, z rodu mojego ojca. 41 B[©]dziesz za[~]
 zwolniony z przysi[©]gi, je[^]li przyjdiesz do mych
 krewnych, a oni ci jej nie dadz[¥]; tylko wtedy
 b[©]dziesz zwolniony z przysi[©]gi. 42 Gdy wi[©]c dzi[^]
 przyszed[^]em do «r[¢]d[^]a, modli[^]em si[©]: Panie, Bo^¾e
 pana mego Abrahama, je[^]li taka wola Twoja, spraw,
 abym dopi[¥] celu podr[¢]^¾y, kt[¢]r[¥] odbywam. 43 Oto
 jestem u «r[¢]d[^]a. Niech wi[©]c stanie si[©] tak, ^¾eby
 ta dziewczyna wysz[^]a czerpa[^]t wod[©], A gdy jej
 powiem: Daj mi si[©] napi[^]t troch[©] wody z twego
 dzbana, 44 niechaj mi powie: Pij ty, a i wielb[^]¥dy
 twe napoj[©]; b[©]dzie to ta kobieta, kt[¢]r[¥] Pan wybra[^]
 dla syna pana mojego. 45 Zaledwie przesta[^]em tak w
 duchu si[©] modli[^]t, ukaza[^]a si[©] Rebeka z dzbanem na
 ramieniu i zesz[^]a do «r[¢]d[^]a, aby czerpa[^]t wod[©].
 Wtedy powiedzia[^]em do niej: Daj mi pi[^]t. 46 Ona za[~]
 szybko nachyli[^]a sw[¢]j dzban i powiedzia[^]a: Pij, a

65 i spyta^a s^ugi: ©Kto to jest ten m^oczyna, !)>
 kt^ory idzie ku nam przez pole? S^uga !)?
 odpowiedziaⁿ: ©To m^oj panⁿ. Wtedy Rebeka wzi^oa !)>
 zas^on^o i zakry^a twarz* !)>
 66 Kiedy s^uga opowiedziaⁿ Izaakowi o wszystkim, !)>
 czego dokonaⁿ, 67 Izaak wprowadziⁿ Rebek^o do !)>
 namiotu Sary, swej matki. Wzi^owszy Rebek^o za s^on^o, !)>
 Izaak mi^owaⁿ j^e, bo by^a mu pociech^e po matce. !)>
 Potomkowie Abrahama i Ketury. —mier^t Abrahama !)>
 01 Abraham po^lubiⁿ jeszcze drug^e kobiet^o, !)>
 25³ imieniem Ketur^a. 02 Ona to urodzi^a mu !)>
 Zimrana, Jokszana, Medana, Midiana, !)>
 Jiszbaka i Szuacha. !)>
 03 Jokszan byⁿ ojcem Saby i Dedana; synami zaⁿ !)>
 Dedana byli: Aszsurim, Letuszim i Leummim. !)>
 04 Synowie Midiana: Efa, Efer, Henoch, Abida i !)>
 Eldaa. - Ci wszyscy byli potomkami Ketury. !)>
 05 Abraham ca^le sw^e maj^otnost oddaⁿ Izaakowi, !)>
 06 syn^ow zaⁿ, kt^orych miaⁿ z s^on^o drugorz^odnych, !)>
 obdarowaⁿ i kazaⁿ im jeszcze za swego s^oyca odej^t !)>
 od Izaaka ku wschodowi, do kraju le^gcego na !)>
 wsch^od. !)>
 07 A gdy Abraham do^l lat stu siedemdziesi^ociu !)>
 pi^ociu, 08 zbli^l si^e kres jego s^oyca i zmarⁿ w !)>
 p^onej, lecz szcz^eliwej staro^{ci}, syt s^oyca, i !)>
 po^zczyⁿ si^e ze swoimi przodkami. 09 Izaak i !)>
 Izmael, synowie Abrahama, pochowali go w pieczarze !)>
 Makpela na polu Efrona, syna Sochara Chetyty, w !)>
 pobl^o Mamre. 10 Na tym polu, kt^ore nabyⁿ Abraham !)>
 od Chetyt^ow, zostaⁿ on pochowany obok swej s^ony, !)>
 Sary. !)>
 11 Po mⁱerci Abrahama B^og b^ogos^oawiⁿ jego !)>
 synowi Izaakowi. Izaak zamieszkaⁿ w pobl^o studni !)>
 Lachaj-Roj. !)>
 Potomkowie Izmaela. !)>
 12 Oto potomkowie Izmaela, syna Abrahama, !)>
 kt^orego Abrahamowi urodzi^a Egipcjanka Hagar, !)>
 niewolnica Sary. !)>
 13 Oto imiona syn^ow Izmaela, imiona pochodz^ocych !)>
 od nich potomk^ow: Nebajot, pierworodny syn !)>
 Izmaela, Kedar, Adbeel, Mibsam, 14 Miszma, Duma, !)>
 Massa. 15 Chadad, Tema, Jetur, Nafisz i Kedma. !)>
 16 Oto synowie Izmaela i takie s^o zarazem nazwy !)>
 miejscow^oci, w kt^orych oni przebywali lub si^e !)>
 osiedlili - dwunastu naczelnik^ow ich szczep^ow. !)>
 17 A Izmael, maj^oc sto trzydzieⁿ siedem lat, !)>
 doszedⁿ do kresu swego s^oyca; umarⁿ i po^zczyⁿ si^e !)>

ze swoimi przodkami. 18 [Jego za~ potomkowie] mieszkali od Chawila a^{3/4} do Szuru, le^{3/4}cego naprzeciw Egiptu, na drodze do Aszszuru. Osiedlili si© tam, mimo sprzeciwu* ze strony spokrewnionych z nimi szczepów. **DZIEJE JAKUBA, SYNA IZAAKA** Narodziny Ezawa i Jakuba 19 Oto dzieje potomków Izaaka, syna Abrahama. Abraham by~ ojcem Izaaka. 20 Izaak mia~ czterdzie~ci lat, gdy wzi¥~ sobie za ¼on© Rebek©, c¶rk© Betuela, Aramejczyka z Paddan-Aram, siostr© Labana Aramejczyka. 21 Izaak modli~ si© do Pana za sw¥ ¼on©, gdy by~a ona niep^odna. Pan wys^ucha~ go, i Rebeka, ¼ona Izaaka, sta~a si© brzemienna. 22 A gdy walczy~y z sob¥ dzieci w jej ^onie, pomy~la~a: @Je~li tak bywa, to czemu mnie si© to przytrafia?~ Posz~a wi©c zapyta~ o to Pana, 23 a Pan jej powiedzia~* @Dwa narody s¥ w twym ^onie, dwa odr©bne ludy wyjd¥ z twych wn©trznoci~ jeden b©dzie silniejszy od drugiego, starszy b©dzie s^ug¥ m^odszego~ 24 Kiedy nadszed~ czas porodu, okaza~o si©, ¼e w ^onie jej by~y bli«ni©ta. 25 I wyszed~ pierwszy syn czerwony*, ca~y pokryty ow^osieniem, jakby p^aszczem; nazwano go wi©c Ezaw. 26 Zaraz potem ukaza~ si© brat jego, trzymaj¥cy Ezawa za pi©t©; dano mu przeto imi© Jakub*. - Izaak mia~ lat sze~tdziesi¥t, gdy mu si© oni urodzili. 27 A gdy ch^opcy uro~li, Ezaw sta~ si© zr©cznym my~liwym, ¼aj¥cym w polu. Jakub za~ by~ cz^owiekiem spokojnym, mieszkaj¥cym w namiocie. 28 Izaak mi~owa~ Ezawa, bo ten przyrz¥dza~ mu ulubione potrawy z upolowanej zwierzyny; Rebeka natomiast kocha~a Jakuba. Ezaw sprzedaje Jakubowi swe pierworodztwo. 29 Gdy pewnego razu Jakub gotowa~ jak¥~ potraw©, nadszed~ z pola Ezaw bardzo znu¼ony 30 i rzek~ do Jakuba: @Daj mi cho~ troch© tej czerwonej potrawy, jestem bowiem znu¼ony~. Dlatego nazwano go Edom*. 31 Jakub odpowiedzia~: @Odst¥p mi najprz©d tw©j przywilej pierworodztwa!~ 32 Rzek~ Ezaw: @Skoro niemal umieram [z g^odu], c¶¼ mi po pierworodztwie?~ 33 Na to Jakub: @Zaraz mi przysi©gnij!~ Ezaw mu przysi¥g~ i tak odst¥pi~ swe

pierworodztwo Jakubowi. 34 Wtedy Jakub poda[^] !)
 Ezawowi chleb i gotowan[¥] soczewic[©]. Ezaw najad[^] !)
 si[©] i napi[^], a potem wsta[^] i oddali[^] si[©]. Tak to !)
 Ezaw zlekcewa^{¾y} przywilej pierworodztwa[¶] !)
 ¶ /
 Izaak w Gerarze. Przymierze z Abimelekiem[¶] !)
 ¶ /
 ÜÄÄÄÄ¿ 01 Gdy w kraju nast[^] g[^]çd, drugi z kolei !)
 ³ 26 ³ po tym, kt^çry by[^] za czas^çw Abrahama, Izaak !)
 ÄÄÄÄÄÜ pow[©]drowa[^] do Abimeleka, kr^çla !)
 filisty^äskiego, do Geraru. 02 Ukaza[^] mu si[©] bowiem !)
 Pan i rzek[^]: ®Nie id[«] do Egiptu, lecz zatrzymaj !)
 si[©] w tym kraju, kt^çry ci wska^¾©. 03 Zamieszka^j w !)
 tym kraju, a ja b[©]d[©] z tob[¥], b[©]d[©] ci b[^]ogos[^]awi[^]. !)
 Bo tobie i twemu potomstwu oddaj[©] wszystkie te !)
 ziemie i dotrzymam przysi[©]gi*, kt^çr[¥] da[^]em twojemu !)
 ojcu, Abrahamowi, 04 ¾e rozmno^¾© potomstwo twe jak !)
 gwiazdy na niebie oraz dam twojemu potomstwu !)
 wszystkie te ziemie. Wszystkie ludy ziemi b[©]d[¥] !)
 sobie ¾yyczy[†] szc^çcia [takiego, jakie jest !)
 udzia[^]em] twego potomstwa, 05 dlatego ¾e Abraham !)
 by[^] mi pos[^]uszny - przestrzega[^] tego, co mu !)
 poleci[^]em: moich nakaz^çw, praw i poucza^ä ¶ !)
 ¶
 06 Tak wi[©]c Izaak zamieszka[^] w Gerarze. 07 A !)
 kiedy okoliczni mieszka^äcy pytali go o jego ¾on[©], !)
 odpowiedzia[^]: ®Jest ona moj[¥] siostr[¥]. Ba[^] si[©] !)
 bowiem m^çwi[†]: ®To moja ¾ona[^], gdy^¾ my[†]la[^] sobie: !)
 ®Jeszcze gotowi mnie zabi[†] z powodu Rebeki[^]. - !)
 By[^]a ona bowiem bardzo pi[©]kna. ¶ !)
 ¶
 08 Gdy tak mieszka[^] tam d[^]u^¾szy czas, pewnego !)
 razu Abimelek, kr^çl filisty^äski, wygl[¥]daj^ç przez !)
 okno, dostrzeg[^] Izaaka u[~]miechaj[¥]cego* si[©] czule !)
 do Rebeki jako do ¾ony. 09 Wezwa[^] wi[©]c Abimelek !)
 Izaaka i rzek[^]: ®Przecie^¾ to jest twoja ¾ona; !)
 dlaczego m^çwi^e: Jest ona moj[¥] siostr[¥]?[^] !)
 Odpowiedzia[^] mu Izaak: ®M^çwi[^]em tak, aby przez ni[¥] !)
 nie postrada[†] ¾y^äcia[^]. 10 A na to Abimelek: ®Czemu !)
 z nami tak post[¥]pi^e? Niewiele brakowa[^]o, aby !)
 kt^çry[~] z mych poddanych ¾y[^] z twoj[¥] ¾on[¥], a wtedy !)
 sprowadzi[^]by[~] na nas win[©]*! 11 Abimelek da[^] wi[©]c !)
 wszystkim swym poddanym takie ostrze^¾enie: !)
 ®Ktokolwiek tknie si[©] ¾ony tego cz[^]owieka, !)
 zostanie zg[^]adzony[^] ¶ !)
 ¶
 12 Przebywa[¥]ç w tym kraju, zasia[^] Izaak ziarno !)
 i doczeka[^] si[©] w owym roku stokrotnego plonu, gdy^¾ !)
 Pan mu pob[^]ogos[^]awi[^]. 13 i tak stawa[^] si[©] on coraz !)
 bardziej zasobny, a^¾ dorobi[^] si[©] wielkiej !)
 maj[©]tno[~]ci. 14 Mia[^] liczne stada owiec i wo[^]çw i !)
 wiele s[^]u^¾by. Tote^¾ Filistyni z zazdro[~]ci !)
 15 zasypali ziemi[¥] wszystkie studnie, kt^çre s[^]udzy !)
 ¶
 ¶

jego ojca, Abrahama, niegdy~ wykopali. 16 Sam za~
Abimelek rzek^ do Izaaka: @Odejd« od nas, bo
jeste~ zamo~4niejszy od nas!~ 17 Izaak oddali~ si©
wi©c stamt~d i rozbiwszy namioty w dolinie Geraru,
tam osiad~. 18 I zacz~c oczyszcza~ studnie, kt©re
by~y niegdy~ wykopane za ~4ycia Abrahama, jego
ojca, a kt©re Filistyni po ~mierci Abrahama
zasypali, i przywr©ci~ im takie nazwy, jakie
niegdy~ ponadawa^ jego ojciec. 19 A gdy s^udzy
Izaaka, kopi~c w owej dolinie studni©, natrafili
na bij~ce «r©d^o, 20 pasterze z Geraru wszcz©li
sprzeczk© z pasterzami Izaaka i m©wili: @To dla
nas ta woda!~ - Studni© t© nazwa^ on Esek*, bo
swarzyli si© z nim o ni~. 21 Potem wykopali inn~
studni©, i zn©w powsta^ o ni~ sp©r; tote~4 da^ jej
nazw© Sitna*. 22 Izaak przeni©s^ si© wi©c na inne
miejsce i wykopa^ jeszcze inn~ studni©. O t©
studni© ju~4 nie by^o spor©w. Izaak da^ jej nazw©
Rechobot*, m©wi~c: @Teraz da^ nam Pan swobodn~
przestrzeã, aby~my si© rozmna~4ali w tym kraju~.
23 Potem wyruszy^ Izaak do Beer-Szeby. 24 I zaraz
pierwszej nocy ukaza^ mu si© Pan i rzek^
@Ja jestem Bogiem twego ojca, Abrahama
Nie l©kaj si©, bo Ja b©d© z tob~
I b©d© ci b^ogos^awi~, rozmna~4aj~c twoje
potomstwo
przez wzgl~d na Abrahama, kt©ry Mi s^u~4y~
25 Izaak zbudowa^ wi©c tam o^tarz i wzywa^ imienia
Pana. Rozbi^ te~4 tam sw©j namiot, a s^udzy Izaaka
wykopali tam studni©
26 Potem przybyli z Geraru Abimelek i Achuzat,
jeden z przyjaci©^ Abimeleka, oraz dow©dca wojska,
Pikol. 27 Izaak rzek^ do nich: @Czemu przybywacie
do mnie, przecie~4 znieawidzili~cie mnie i
kazali~cie mi si© od was oddali~?~ 28 Oni za~
od odpowiedzieli: @Widz~c, jak Pan jest z tob~
postanowili~my, aby istnia^a mi©dzy nami, czyli
mi©dzy tob~ a nami umowa. Chcemy z tob~ zawrze~
przymierze, 29 ~4e nie uczynisz nam nic z^ego, jak
i my nie skrzywdzili~my ciebie, wy~wiadczaj~c ci
tylko dobro, i pozwolili~my ci spokojnie odej~t.
Niechaj ci wi©c teraz Pan b^ogos^awi!~ 30 Izaak
wyprawi^ im uczt©, oni za~ jedli i pili.
31 Nazajutrz rano z^o~4yli sobie nawzajem
przysięg©, po czym Izaak ich po~4egna^ i rozstali
si© w zgodzie
32 A gdy tego dnia s^udzy Izaaka przynie~li mu
wiadomo~t o studni, kt©r~ wykopali, m©wi~c:
@Znale~li~my wod©~, 33 nazwa^ on t© studni©

Szibea*. - Stąd miasto to nosi po dzień dzisiejszy !*#
 nazw© Beer-Szeba !*\$
 34 Gdy Ezaw miał czterdzieści lat, wziął za żonę !*%
 Jehudit, córkę Chetyty Beeriego, oraz Bosmat, !*&
 córkę Chetyty Elona. 35 Były one powodem zgryzoty !*'
 Izaaka i Rebeki !*(
) / !*) /
 Jakub otrzymuje podstępnie błogosławieństwo !** /
 01 Gdy Izaak zestarzał się i jego oczy !*+
 stały się tak ślepe, że już nie mógł !*,
 widzieć, zawołał na Ezaw, swego starszego !*
 syna: ©Synu mój! 02 A kiedy ten odezwał się: !*.
 ©Jestem, Izaak rzekł: ©Oto zestarzałem się i nie !*/
 znam dnia mojej śmierci. 03 Weź więc teraz !*0
 przybory myśliwskie, twój kocz i łuk, idź na !*1
 łowy i upoluj coś dla mnie. 04 Potem przyrządź mi !*2
 smaczny potrawę, jak lubię, podaj mi ją, abym !*3
 jadł i abym ci pobłogosławił, zanim umrę !*4
 05 Rebeka słysząc to, co Izaak mówił do swego !*5
 syna Ezawa. Gdy więc Ezaw poszedł już na łowy, aby !*6
 przynieść coś z upolowanej zwierzyny, 06 rzekł do !*7
 swego syna Jakuba: ©Słyszam, jak ojciec !*8
 rozmawia z twoim bratem Ezawem i dał mu takie !*9
 polecenie: 07 Przynieś dla mnie coś z polowania i !*.
 przyrządź smaczny potrawę, abym zjadł i !*;
 pobłogosławił cię wobec Pana przed śmiercią. !*
 08 Teraz więc, synu mój, posłuchaj mego polecenia, !*=
 które ci dam. 09 Idź, weź dla mnie z trzody dwa !*>
 dorodne kocięta, ja zaś przyrządzę z nich smaczny !*?
 potrawę dla twego ojca, tak jak lubię. 10 Potem !*@
 mu zanieś, on zje i w zamian za to udzieli ci !*A
 przed śmiercią błogosławieństwa !*B
 11 Ale Jakub rzekł do swej matki: ©Przecież mój !*C
 brat, Ezaw, jest oświecony, ja zaś głupi. !*D
 12 Jeśli się mnie dotknie mój ojciec, błędzie !*E
 wyłdać tak, jak gdybym z niego żartował, i !*F
 wtedy mógłby się gnęść na siebie przekleństwo zamiast !*G
 błogosławieństwa. 13 Rzekł mu matka: ©Niech na !*H
 mnie spadnie to przekleństwo dla ciebie, mój synu! !*I
 Tylko posłuchaj mnie, idź i przynieś mi !*J
 [kocięta]. 14 Poszedł więc, wziął i przyniósł !*K
 [je] swej matce; ona zaś przyrządziła z nich !*L
 smaczny potrawę, tak jak lubił jego ojciec. !*M
 15 Potem Rebeka wzięła szaty Ezawa, swego !*N
 starszego syna, najlepsze, jakie miała u siebie, !*O
 ubrała w nie Jakuba, swojego młodszego syna, 16 i !*P
 skierowała kocięta owinąć mu ręce i oświecić !*Q
 szyję. 17 Po czym dała Jakubowi ową smaczny !*R
 potrawę, którą przygotowała, i chleb. 18 Jakub, !*S

wszedłszy do swego ojca, rzekł: Ojcze mój! A Izaak: Słysz; kto ty jesteś, synu mój? 19 Odpowiedział Jakub ojcu: Jestem Ezaw, twój syn pierworodny. Uczynięm, jak mi poleciłeś. Podnieś się, siódka i zjedz potrawę z upolowanej przeze mnie zwierzyny, i pobogosław mi! 20 Izaak rzekł do syna: Jakże tak szybko mogłeś coś upolować, synu mój? A Jakub na to: Pan, Bóg twój, sprawił, że tak mi się w dzień zdarzyło. 21 Wtedy Izaak rzekł do Jakuba: Zbliź się, abym dotknął cię, czy nie. 22 Jakub przybliżył się do swego ojca Izaaka, a ten dotknął go i rzekł: Głos jest głosem Jakuba, ale ręce - rękami Ezawa! 23 Nie rozpoznał jednak Jakuba, gdy jego ręce były owosione jak ręce Ezawa. A mając udzielić mu bogosławienia, 24 zapytał go jeszcze: Ty jesteś syn mój Ezaw? Jakub odpowiedział: Ja jestem. 25 Rzekł więc: Podaj mi, abym zjadł to, co upolowałeś, synu mój, i abym ci sam pobogosławił. Jakub podał mu i on jadł. Przyniósł mu też i wina, a on pił. 26 A potem jego ojciec Izaak rzekł do niego: Zbliź się i pocałuj mnie, mój synu! 27 Jakub zbliżył się i pocałował go. Gdy Izaak poczuł woń jego szat, dał mu bogosławienie mówiąc: Oto woń mego syna jak woń pola, które pobogosławił Pan! 28 Niechaj tobie Bóg ułyczka rosy z niebios i żyzność ci ziemi, obfity ci zboża i moszczu winnego. 29 Niechaj ci służy ludy, i niech ci pokłon oddają narody. Bądź panem twoich braci i niech ci pokłon oddają synowie twej matki! 30 Kaźdy, kto będzie ci żorczy, niech będzie przeklęty. Kaźdy, kto będzie ci bogosławił, niech będzie bogosławiony! 30 Gdy Izaak wypowiedział swe bogosławienie nad Jakubem i gdy ten tylko co odszedł od niego, wrócił z owym bratem Jakuba, Ezaw. 31 I on także przyrzekł ulubionym potrawom ojca, zaniósł mu ję i rzekł do niego: Podnieś się mój ojciec, i jedz to, co twój syn upolował, aby mi udzielił bogosławienia! 32 Izaak go zapytał: Kto ty jesteś? A on odpowiedział: Jam syn twój pierworodny, Ezaw! 33 Izaak bardzo się zatroszczył i rzekł: Kim więc byś ten, kto ty upolował

zwierzyn© i przyni©s^ mi, a ja jad^em z niej, !*...
zanim ty wr©ci^e~, i pob^ogos^awi^em mu? Przecie¾ !*†
to on otrzyma^ b^ogos^awieästwo! 34 Gdy Ezaw !*‡
us^ysza^ te s^owa swojego ojca, podni©s^ g^o~ny !*^
pe^en goryczy lament, i rzek^ do ojca: ©Daj i mnie !*%
b^ogos^awieästwo, m©j ojcze! 35 Izaak powiedzia^: !*Š
©Przyszed^ podst©pnie brat tw©j i zabra^ twoje !*<
b^ogos^awieästwo! 36 A wtedy Ezaw: ©Nie darmo !*Œ
dano mu imi© Jakub! Dwukrotnie mnie ju¾ podszed^: !*□
pozbawi^ mnie mego przywileju pierworodztwa, a !*Ž
teraz odebra^ za mnie b^ogos^awieästwo! 37 Izaak !*□
na te s^owa odrzek^ Ezawowi: ©Skoro uczyni^em go !*□
twoim panem, wszystkich za~ jego krewnych - jego !*‘
s^ugami, i zapewni^em mu obfito~t zbo¾a oraz !*’
moszczu, to c©¾ mog© dla ciebie uczyni†, m©j !*“
synu? 38 Lecz Ezaw rzek^ do ojca: ©Czy¾ mia^by~ !*”
tylko jedno b^ogos^awieästwo, m©j ojcze? !*•
Pob^ogos^aw tak¾e i mnie, ojcze m©j! I Ezaw !*—
rozp^aka^ si© w g^os. 39 Na to Izaak tak¥ da^ mu !*—
odpowied©: !*~
©Nie b©dzie ¾yzny kraj, w kt©rym zamieszkasz !*TM
bo nie b©dzie tam rosy z nieba. !*Š
40 Z miecza ¾y† b©dziesz i b©dziesz s^ug¥ twego !*>
brata! !*œ
A gdy pragnienie wolno^ci ow^adnie tob¥, !*□
zrzucisz jego jarzmo z twej szyi~* !*Ž
41 Ezaw znenawidzi^ Jakuba z powodu !*Ÿ
b^ogos^awieästwa, kt©re otrzyma^ od ojca, i taki !*
powzi¥ zamiar: ©Gdy nadejd¥ dni ¾a^oby po moim !*;
ojcu, zabij© mojego brata Jakuba. 42 Kiedy Rebeka !*¢
dowiedzia^a si© o tym, co m©wi^ Ezaw, jej starszy !*£
syn, kaza^a zawo^† Jakuba i rzek^a mu: ©Ezaw, !*¤
tw©j brat, zamierza ci© zabi†. 43 Pos^uchaj wi©c !*¥
mnie, synu m©j: przygotuj si© i uchod© do brata !*¡
mego, Labana, do Charanu. 44 Pozostaä tam przez !*š
jaki~ czas, dop©ki nie u~mierzy si© gniew twego !*’
brata. 45 A gdy ju¾ przestanie on gniewa† si© na !*©
ciebie i zapomni, co mu uczyni^e~, wtedy dam ci !*a
zna† i sprowadz© ci© stamt¥d. Czemu mia^abym was !*«
obu jednocze~nie straci†? !*¬
!* /
W©dr©wka Jakuba do Charanu !*® /
46 Rebeka m©wi^a do Izaaka: ©Sprzykrzy^o mi si© !*~
¾acie z tymi Chetytkami. Je¾eli jeszcze Jakub !*°
we«mie sobie za ¾on© Chetytk©, czyli jedn¥ z tych !*±
kobiet, kt©re s¥ w tym kraju, to ju¾ nie b©d© !*2
mia^a po co ¾y†! !*3
ÜÄÄÄÄ¿ 01 Wtedy Izaak zawo^a^ Jakuba, !*‘
3 28 3 pob^ogos^awi^ go i da^ mu taki rozkaz: !*µ

ÄÄÄÄÄÜ ®Nie bierz sobie ¼ony spo~r~d mieszkank !*¶
 Kanaanu. 02 Id« do Paddan-Aram, do rodziny !*.
 Betuela, ojca twej matki, i we« sobie tam za ¼on© !*
 jedn¥ z c~rek Labana, twego wuja. 03 A B~g !*1
 Wszechmocny b~dzie ci b^ogos^awi^. Uczyni ci© !*0
 p^odnym i da ci liczne potomstwo, tak ¼e staniem !*»
 si© praojcem wielu szczep~w. 04 B^ogos^awieãstwo, !*¼
 [otrzymane przez] Abrahama, da r~wnie¼ tobie i !*½
 twojemu potomstwu, aby~ posiad^ na w^asno~t kraj, !*¾
 w kt~rym przebywasz, a kt~ry B~g odda^ niegd~ !*¿
 Abrahamowi~. 05 Po czym Izaak wyprawi^ Jakuba w !*À
 drog© i ten poszed^ do Paddan-Aram do Labana, syna !*Á
 Betuela Aramejczyka, brata Rebeki - matki Jakuba i !*Â
 Ezawa. !*Ã
 06 A Ezaw zobaczy^, ¼e Izaak da^ !*Ä
 b^ogos^awieãstwo Jakobowi i wys^a^ go do !*Å
 Paddan-Aram, aby sobie tam wybra^ ¼on© a !*Æ
 b^ogos^awi~c go da^ mu rozkaz: ®Nie bierz sobie !*Ç
 ¼ony spo~r~d mieszkank Kanaanu! 07 i ¼e Jakub !*È
 us^ucha^ ojca i matki, i uda^ si© do Paddan-Aram. !*É
 08 Gdy wi©c uzna^, ¼e mieszkanki Kanaanu nie !*Ê
 podobaj¥ si© jego ojcu, Izaakowi, 09 poszed^ do !*Ë
 Izmaelit~w i opr~cz ¼on, kt~re ju¼ mia^, wzi~ !*Ì
 sobie za ¼on© Machalat, jedn¥ z c~rek Izmaela, !*Í
 syna Abrahama, siostr© Nebajota. !*Î
 10 Kiedy Jakub wyszed^szy z Beer-Szeby w~drowa^ !*Ï
 do Charanu, 11 trafi^ na jakie~ miejsce i tam si© !*Ð
 zatrzyma^ na nocleg, gdy s^oãce ju¼ zasz^o. Wzi~ !*Ñ
 wi©c z tego miejsca kamieã i pod^o¼y^ go sobie pod !*Ò
 g^ow©, uk^adaj~c si© do snu na tym w^a~nie !*Ó
 miejscu. 12 We ~nie ujrza^ drabin© opart¥ na !*Ô
 ziemi, si©gaj~c¥ swym wierzcho~kiem nieba, oraz !*Õ
 anio~w Bo¼ych, kt~rzy wchodzili w g~r© i !*Ö
 schodzili na d~. 13 A oto Pan sta^ na jej !*×
 szczycie* i m~wi^: ®Ja jestem Pan, B~g Abrahama i !*Ø
 B~g Izaaka. Ziemi©, na kt~rej le¼ysz, oddaj© tobie !*Ù
 i twemu potomstwu. 14 A potomstwo twe b~dzie tak !*Ú
 liczne jak proch ziemi, ty za~ rozprzestrzenisz !*Û
 si© na zach~d i na wsch~d, na p~noc i na !*Ü
 po^udnie; wszystkie plemiona ziemi otrzymaj¥ !*Ý
 b^ogos^awieãstwo przez ciebie i przez twych !*Þ
 potomk~w. 15 Ja jestem z tob¥ i b~d© ci© strzeg^, !*ß
 gdziekolwiek si© udasz; a potem sprowadz© ci© do !*à
 tego kraju. Bo nie opuszcz© ci©, dop~ki nie !*á
 spe~ni© tego, co ci obiecuj©. 16 A gdy Jakub !*â
 zbudzi^ si© ze snu, pomy~la^: ®Prawdziwie Pan jest !*ã
 na tym miejscu, a ja nie wiedzia~em. 17 I zdj©ty !*ä
 trwog¥ rzek^: ®O, jak¼e miejsce to przejmuje !*å
 groz¥! Prawdziwie jest to dom Boga i brama nieba!~ !*æ

18 Wstawszy wi©c rano, wziŹ w kamieã, ktŹry !*ç
 pod³o³yˆ sobie pod gˆow©, postawiˆ go jako stel©* !*è
 i rozlaˆ na jego wierzchu oliw©. 19 I daˆ temu !*é
 miejscu nazw© Betel*. - Natomiast pierwotna nazwa !*ê
 tego miejsca byˆa Luz. - 20 Po czym zˆo³yˆ taki !*è
 ˆlub: ©Je³eli Pan B©g b©dzie ze mnŹ, strzegŹc mnie !*ì
 w drodze, w ktŹrŹ wyruszyˆem, je³eli da mi chleb !*í
 do jedzenia i ubranie do okrycia si© 21 i je³eli !*î
 wr©c© szcz©liwie do domu ojca mojego, Pan b©dzie !*ï
 moim Bogiem. 22 Ten zaˆ kamieã, ktŹry postawiˆem !*ð
 jako stel©, b©dzie domem Boga. Z wszystkiego, co !*ñ
 mi dasz, b©d© Ci skˆadaˆ w ofierze dziesi©cin© !*ò
 Maˆ³eãstwo Jakuba !*ó /
 ÚÄÄÄÄ; 01 Jakub, wyruszywszy w dalszŹ drog©, !*õ
 ³ 29 ³ pow©drowaˆ do ziemi syn©w Wschodu*. 02 Tam !*ö
 ÄÄÄÄÄÛ ujrzaˆ studni© w polu i trzy stada owiec !*÷
 wylegujŹcych si© wokŹ niej; z tej bowiem studni !*ø
 pojono stada. Wielki zaˆ kamieã przykrywaˆ jej !*ù
 otw©r. 03 Tote³ gromadzono tu wszystkie stada i !*ú
 wtedy dopiero odsuwano kamieã znad otworu studni, !*û
 a po napojeniu owiec przesuвано go zn©w na dawne !*ü
 miejsce nad otw©r studni. 04 Jakub rzekˆ do !*ý
 czekajŹcych tam pasterzy*: ©Bracia moi, skŹd !*þ
 jesteˆcie?ˆ Odpowiedzieli mu: ©Jesteˆmy z !*ÿ
 Charanuˆ. 05 On zaˆ pytaˆ ich: ©Czy znacie Labana, !*+!
 syna Nachora?ˆ Oni na to: ©Znamyˆ. 06 I jeszcze !*+"
 zapytaˆ ich: ©Czy dobrze si© miewa?ˆ !*+##
 Odpowiedzieli: ©Dobrze. Ale oto jego c©rka, !*+\$\$
 Rachela*, nadchodzi z trzodŹ. 07 Wtedy [Jakub] !*+%%
 rzekˆ: ©Poniewa³ jeszcze jest jasny dzieã i nie !*+&
 czas zap©dzaˆ trzody, napŹjcie trzod© i id«cie jŹ !*+'
 paˆtˆ. 08 Oni zaˆ powiedzieli: ©Nie mo³emy poiˆ, !*+(
 dopŹki nie sp©dzŹ wszystkich stad i nie odsunŹ !*+(
 kamienia znad otworu studni, wtedy b©dziemy poiˆ !*+*
 owceˆ. 09 Gdy Jakub tak z nimi rozmawiaˆ, Rachela, !*+!
 ktŹra byˆa pasterkŹ, nadeszˆa ze stadem owiec !*+,
 swego ojca !*+
 10 A gdy Jakub ujrzaˆ Rachel©, c©rk© Labana, !*+.
 brata swej matki, i trzod© tego³ Labana, zbli³yˆ !*+/
 si©, odsunŹ kamieã znad otworu studni i napoiˆ !*+0
 trzod© Labana. 11 A potem ucaˆowaˆ Rachel© i !*+1
 rozpˆakaˆ si© w gˆos. 12 Kiedy zaˆ powiedziaˆ !*+2
 Racheli, ³e jest siostrzeãcem jej ojca, synem !*+3
 Rebeki, pobiegˆa i opowiedziaˆa o tym swemu ojcu. !*+4
 13 Gdy Laban usˆyszaˆ nowin©, ³e to jest Jakub, !*+5
 jego siostrzeniec, wybiegˆ mu na spotkanie, !*+6
 uˆciskaˆ go i ucaˆowaˆ, i wprowadziˆ go do swego !*+7
 domu. Wtedy to Jakub opowiedziaˆ Labanowi o !*+8

wszystkim. 14 Laban rzekł do Jakuba: ©Przecież ¼ !+9
 jesteś moim kochanym i cię kocham. A gdy Jakub !+:
 przebywał u Labana miesiąc, 15 rzekł do niego !+;
 Laban: ©Czyż ¼ dlatego, że jesteś moim krewnym, masz !+<
 mi służyć za darmo? Powiedz mi więc, jak mam ci !+=
 dać zapłatę? - 16 Miałaż Laban dwie córki; !+>
 starsza nazywała się Lea, a młodsza Rachela. !+?
 17 Oczy Lei były jakby zgaszone*, Rachela zaś !+@
 miała piękny postać i miłą powierzchowność. - !+A
 18 Ponieważ ¼ Jakub pokochał Rachelę, rzekł do !+B
 Labana: ©Bóg ¼ ci służył przez siedem lat za twą !+C
 młodszą córkę, Rachelę. 19 Laban powiedział: !+D
 ©Wolę dać ją tobie niż komu innemu. Pozostał więc !+E
 u niego. 20 I tak służył Jakub za Rachelę przez !+F
 siedem lat, a wydały mu się one jak dni kilka, bo !+G
 bardzo miłował Rachelę. !+H
 21 Wreszcie rzekł Jakub do Labana: ©Ponieważ ¼ !+I
 czas już upłynął, daj mi córkę twą za żonę, abym !+J
 się z nią pożył. 22 Wtedy Laban, zaprosiwszy !+K
 wszystkich mieszkańców tej miejscowości, wyprawił !+L
 ucztę. 23 A gdy był wieczór, Laban wziął córkę swą !+M
 Leę i wprowadził ją do Jakuba, i ten zbliżył się !+N
 do niej. 24 Dałaż Laban tej córce swej !+O
 niewolnicę Zilpę. !+P
 25 Rano Jakub zobaczył, że ma przed sobą Leę. !+Q
 Rzekł więc do Labana: ©Cóż ¼ mi uczyniłeś? Czyż nie !+R
 za Rachelę ci służyłem? Czemu mnie oszukałeś? - !+S
 26 Laban odpowiedział: ©Nie ma tu u nas zwyczaju !+T
 wydawania za mąż ¼ [córek] młodszą przed starszą. !+U
 27 Był ¼ przez tydzień z tobą, a potem damy ci !+V
 drugą, za którą jednak będziesz u mnie służył !+W
 jeszcze siedem następnych lat. 28 Jakub przystał !+X
 na to i był przez tydzień z nią. Potem Laban dał mu !+Y
 córkę swą, Rachelę, za żonę. 29 Racheli dał Laban !+Z
 również ¼ niewolnicę Bilhę, aby jej usłużyła. !+[\n
 30 Jakub więc zbliżył się do Racheli i kochał ją !+\
 bardziej niż Leę. I pozostał na służbie u Labana !+\
 przez siedem następnych lat. !+^\n
 Dzieci Jakuba !+` /
 31 Gdy Pan widział, że Lea została odsunięta, !+a
 otworzył jej łono; Rachela zaś była niepłodna. !+b
 32 Lea poczęła więc i urodziła syna, i dała mu !+c
 imię Ruben mówiąc: ©Wejrzał Pan na moje !+d
 upokorzenie; teraz mój mąż będzie mi miłował. !+e
 33 A gdy znów poczęła i urodziła syna, rzekła: !+f
 ©Usłyszał Pan, że zostałam odsunięta, i dał mi !+g
 jeszcze to dziecko; nazwał więc je Symeon. !+h
 34 Potem znów poczęła i urodziła syna, i rzekła: !+i

@Ju¾ teraz m¾¾ m¾j przywi¾¾e si© do mnie, bo !+j
 urodzi®am mu trzech synów; dlatego da®a mu imi© !+k
 Lewi. 35 I jeszcze raz poczo®a, i urodziwszy syna !+l
 rzek®a: @Tym razem b©d© s®awi® Pana; dlatego da®a !+m
 mu imi© Juda. Po czym przesta®a rodzi®. !+n
 ÚÄÄÄÄ; 01 Rachela za® widz¾c, ¾¾e nie mo¾¾e da® !+o
 ³ 30 ³ Jakobowi potomstwa, zazdroci®a swej !+p
 ÄÄÄÄÄ siostrze i rzek®a do m©¾¾a: @Spraw, abym !+q
 mia®a dzieci; bo inaczej przyjdzie mi umrze®! !+r
 02 Jakub rozgniewa® si© na Rachel© i odpar®: @Czy¾¾ !+s
 to ja, a nie B¾g, odmawiam ci potomstwa? 03 Wtedy !+t
 ona powiedzia®a: @Mam niewolnic© Bilh©. Zbli¾¾ si© !+u
 do niej, aby urodzi®a dzieci na moich kolanach; !+v
 chocia¾¾ w ten sposb b©d© mia®a od ciebie !+w
 potomstwo*. 04 Da®a mu wi©c sw¾ niewolnic© Bilh© !+x
 za ¾¾on©, i Jakub zblili¾¾ si© do niej. 05 A gdy !+y
 Bilha poczo®a i urodzi®a Jakobowi syna, 06 Rachela !+z
 rzek®a: @B¾g jako s©dzia otoczy® mnie opiek¾; !+{
 wys®uchawszy mnie da® mi syna. Dlatego nazwa®a go !+|
 Dan. 07 Niewolnica Racheli, Bilha, znowu poczo®a i !+}
 urodzi®a Jakobowi drugiego syna. 08 Wtedy Rachela !+~
 rzek®a: @Nadludzki walk© wiod®am z siostr¾ mo¾¾ i !+DEL
 zwyci©¾¾am! Przeko da®a mu imi© Neftali. !+€
 09 Ale i Lea widz¾c, ¾¾e przesta®a rodzi®, wzi©®a !+□
 sw¾ niewolnic© Zilp© i da®a j¾ Jakobowi za ¾¾on©. !+,
 10 Zilpa, niewolnica Lei, urodzi®a Jakobowi syna. !+f
 11 Wtedy Lea zawo®a®a: @Szcz©liwie! i da®a mu !+,,
 imi© Gad. 12 A gdy Zilpa, niewolnica Lei, urodzi®a !+...
 Jakobowi drugiego syna, 13 Lea powiedzia®a: @Na !+†
 moje szcz©cie! Bo kobiety b©d¾ mnie zwa®y !+‡
 szcz©liwi¾¾. Da®a wi©c mu imi© Aser. !+^
 14 Pewnego razu Ruben, wyszed®szy na pole, gdy !+‰
 ¾¾to pszenic©, znalaz® mandragory i przyni©s® je !+Š
 swej matce, Lei. Wtedy Rachela rzek®a: @Daj mi !+<
 mandragory syna twego. 15 A na to Lea: @Czy¾¾ nie !+€
 do®t, ¾¾e mi zabra® mego m©¾¾a, i jeszcze chcesz !+□
 zabra® mandragory mego syna? Rachela zawo®a®a: !+Ž
 @Niechaj wi©c ¾pi z tob¾ tej nocy za mandragory !+□
 twego syna! 16 A gdy Jakub wraca® wieczorem z !+□
 pola, wysza® Lea naprzeciw niego i rzek®a: @Do !+’
 mnie przyjd®, bo naby®am ci© za mandragory mego !+’
 syna. I spa® z ni¾ owej nocy. 17 B¾g za® spe®ni® !+“
 pragnienie Lei: poczo®a i urodzi®a Jakobowi !+”
 pi¾tego syna. 18 I mówi®a: @Da® mi B¾g nagrod© za !+•
 to, ¾¾e odda®am mo¾¾ niewolnic© m©¾¾owi. Nazwa®a !+—
 wi©c go Issachar. 19 A gdy Lea znów poczo®a i !+—
 urodzi®a szóstego syna Jakobowi, 20 rzek®a: !+~
 @Obdarowa® mnie B¾g wspania®ym darem, teraz b©d©!+™
 ju¾¾ mia®a pierwsze®stwo u mego m©¾¾a, gdy¾¾ !+š

urodzi^{am} mu sze^{ci}u syn^{ów}! Da^a wi^oc synowi imi^o !+>
 Zabulon. 21 Wreszcie urodzi^a i c^or^ok^o, kt^or^oż !+œ
 nazwa^a Dina. !+□
 22 A B^og zlitowa^a si^e i nad Rachel^ę; wys^ucha^a !+ž
 j^ę B^og i otworzy^a jej ^{ono}. 23 Gdy wi^oc pocz^oa i !+ÿ
 urodzi^a syna, rzek^a: @Zdj^ę B^og ze mnie ha^ob^o! !+
 24 Daj^ę mu za^a imi^o J^ozef, westchn^oa: @Oby Pan !+j
 doda^a mi jeszcze drugiego syna! !+¢
 !+£ /
 Nowy uk^{ad} Jakuba z Labanem !+¤ /
 25 Gdy Rachela urodzi^a J^ozefa, Jakub rzek^a do !+¥
 Labana: @Zwolnij mnie, abym m^og^a wr^oci^a do kraju, !+|
 w kt^orym mieszk^aem. 26 Pozw^ol mi zabra^a moje ^{ony} !+§
 i dzieci, za kt^ore ci s^u^oem, i odejd^o. Wiesz !+¨
 dobrze, jak ci s^u^oem. 27 Laban mu !+©
 odpowiedzia^a: @Oby^a mnie darzy^a ^oci! !+ª
 Odgad^aem bowiem, ^e Pan b^ogos^awi^a mi dzi^oki !+«
 tobie. 28 Po czym doda^a: @Ustal mi twoj^ę zap^ata^o, !+¬
 a ja ci j^ę dam. 29 Jakub rzek^a do niego: @Ty sam !+
 wiesz, jak ci s^u^oem i jaki jest tw^oj dobytek !+®
 dzi^oki mnie. 30 Mia^aem bowiem niewiele, zanim !+¯
 przyszed^aem; odk^od za^a tu jestem, pomno^o si^e on !+°
 bardzo i Pan ci b^ogos^awi. Jednak teraz musz^o si^e !+±
 zatroszczy^a i o moj^ę rodzin^o. 31 A na to Laban: !+²
 @C^o^o wi^oc mam ci da^a? Jakub odpowiedzia^a: @Nic mi !+³
 nie dasz! Uczy^a mi tylko to, co ci powiem, a b^od^o !+´
 nadal pas^a twe stada i b^od^o si^e nimi opiekowa^a. !+µ
 32 A wi^oc: obejd^o dzisiaj wszystkie twe stada i !+¶
 wybior^o z nich dla siebie wszystkie jagni^ota !+·
 c^otkowane, pstre i czarne spo^or^od owiec oraz !+¸
 ko^ota pstre i c^otkowane spo^or^od k^oz. Niech one !+¹
 b^od^o moj^ę zap^ata^o. 33 Po pewnym czasie b^od^odziesz !+°
 m^og^a przekona^a si^e o mojej uczciwo^oci. Gdy bowiem !+»
 przyjdiesz, aby obejrze^a to, co b^odzie mi si^e !+¼
 nale^o jako zap^ata, kozy, kt^ore nie b^od^o !+½
 c^otkowane i pstre, oraz owce, kt^ore nie b^od^o !+¾
 czarne, mo^oesz uwa^oa^a za skradzione przez mnie. !+¿
 34 Laban rzek^a: @Dobrze, niechaj b^odzie tak, jak !+À
 m^owisz! 35 Ale jeszcze tego samego dnia Laban !+Á
 oddzieli^a wszystkie koz^y c^otkowane i pstre oraz !+Â
 wszystkie kozy c^otkowane i pstre; wszystkie, kt^ore !+Ã
 mia^oy cokolwiek sier^oci bia^oej, oraz owce czarne, !+Ä
 i da^a je swym synom. 36 Ponadto wyznaczy^a !+Å
 odleg^oo^t, jak^o trzeba by^o przeje^a w ci^ogu trzech !+Æ
 dni pomi^odzy sob^o a Jakubem. A Jakub pas^a !+Ç
 pozosta^a owce Labana. !+È
 37 Jakub nazbiera^a sobie ^oych ga^ozek !+É
 topoli, drzewa migda^owego i platanu i pozdziera^a !+Ê
 z nich kor^o w taki spos^ob, ^e ukaza^ay si^e na nich !+Ë

bia^e pr^{3/4}ki. 38 Tak ostrugane patyki umocowa[^] !+ì
 przy korytach z wod[¥], czyli przy poid[^]ach, aby je !+í
 widzia^y trzody, kt^{re} przychodzi^y pi^t wod[©]. Gdy !+î
 bowiem zwier[©]ta przychodzi^y pi^t wod[©], parzy^y !+ï
 si[©]. 39 I tak parzy^y si[©] zwier[©]ta z trz[©]d przed !+ð
 tymi patykami i wskutek tego dawa^y przych[©]wek o !+ñ
 sier^{ci} pr^{3/4}kowej, pstrej i c[©]tkowanej. 40 Jakub !+ò
 oddzieli[^] wi[©]c owce bia^e i p[©]dzi[^] je przodem !+ó
 przed pstrymi i czarnymi, jako stada Labana; dla !+ô
 siebie za[~] trzyma[^] stada osobno, nie [~]¥cz¥c ich ze !+õ
 stadami Labana. 41 A przy tym Jakub umieszcza[^] owe !+ö
 ponacinane patyki na widocznym miejscu przy !+x
 poid[^]ach tylko wtedy, gdy mia^y si[©] parzy^t sztuki !+ø
 mocne; 42 gdy za[~] owce by^y s[^]abe, patyk[©]w nie !+ù
 k[^]ad[^]. W ten spos[©]b sztuki s[^]abe mia^y si[©] dosta^t !+ú
 Labanowi, a mocne - Jakubowi. !+û
 43 Tak to sta[^] si[©] Jakub cz[^]owiekiem bardzo !+ü
 zamo^{3/4}nym; mia[^] bowiem liczne trzody, a ponadto !+ý
 niewolnice, s[^]ugi, wiel[^]¥dy i os[^]y. !+þ
 !+ß /
 Jakub opuszcza Labana !+à /
 ÜÄÄÄÄ¿ 01 Jakub s^ysza[^], jak synowie Labana !+á
³ 31 ³ m[©]wili: ©Jakub zabra[^] wszystko, co posiada[^] !+â
 ÄÄÄÄÄÜ nasz ojciec, i z mienia naszego ojca !+ã
 dorobi[^] si[©] ca[^]ego tego maj[¥]tku[^]. 02 I widzia[^] !+ä
 Jakub, ^{3/4}e Laban zmieni[^] si[©] wobec niego i nie by[^] !+å
 ju^{3/4} taki jak przedtem*. 03 Wtedy to Pan rzek[^] do !+æ
 Jakuba: ©Wr[©]t[^] do ziemi twych przodk[©]w, do twego !+ç
 kraju rodzinnego, Ja za[~] b[©]d[©] z tob[¥][^]. 04 Jakub, !+è
 kt^{ry} by[^] na pastwisku przy swej trzodzie, kaza[^] !+é
 wezwa^t do siebie Rachel[©] i Le[©] 05 i powiedzia[^] im: !+ê
 ©Widz[©] po [wyrazie] twarzy waszego ojca, ^{3/4}e nie !+ë
 jest on dla mnie taki jak dawniej, lecz B[©]g mojego !+ì
 ojca by[^] ze mn[¥]. 06 Wy same najlepiej wiecie, ^{3/4}e !+í
 cho^t z ca^ych si[^] s[^]u^{3/4}y[^]em ojcu waszemu, 07 on !+î
 jednak oszukiwa[^] mnie i wielokrotnie* zmienia[^] mi !+ï
 zap[^]at[©]; i tylko B[©]g bron[^] mnie od krzywdy. !+ð
 08 Gdy bowiem [ojciec wasz] m[©]wi[^]: Owce pstre b[©]d[¥] !+ñ
 twoj[¥] zap[^]at[¥], wszystkie rodzi^y si[©] pstre; gdy !+ò
 za[~] m[©]wi[^]: C[©]tkowane b[©]d[¥] dla ciebie zap[^]at[¥] - !+ó
 wszystkie rodzi^y si[©] c[©]tkowane. 09 I tak B[©]g !+ô
 wydzieli[^] cz[©]t[^] dobytku ojca waszego i da[^] j[¥] !+õ
 mnie. 10 Bo gdy nadchodzi[^] czas parzenia si[©] !+ö
 trzody, widzia[^]em we [~]nie, jak samce pokrywaj[¥]ce !+÷
 trzody by^y pstre, c[©]tkowane i [^]aciate, 11 i wtedy !+ø
 anio[^] Boga wo[^]a[^] na mnie we [~]nie: Jakubie, a gdy !+ù
 mu odpowiada[^]em: S[^]ucham, 12 m[©]wi[^]: Sp[©]jrz i !+ú
 przypatrz si[©]: wszystkie samce pokrywaj[¥]ce trzod[©] !+û
 s[¥] pstre, c[©]tkowane i [^]aciate; widz[©] bowiem, jak !+ü

Laban z tob \ddot{y} post \acute{o} puje. 13 Ja jestem B \acute{c} g z Betel, !+ \acute{y}
 gdzie nama \tilde{c} i \acute{e} stel \acute{o} i gdzie z \acute{o} $\frac{3}{4}$ y \acute{e} mi \tilde{l} ub. !+ β
 Teraz wi \acute{o} c gotuj si \acute{o} do drogi, opu \tilde{t} ten kraj i !+ \dot{y}
 wr \acute{c} \acute{t} do twej rodzinnej ziemi! 14 Na te s \acute{o} wa !,!
 Rachela i Lea rzek \acute{y} do niego: @Czy mamy ponadto !, "
 jaki \tilde{m} udzia \acute{n} w maj \ddot{t} tku naszego ojca? 15 Wszak !, #
 obchodzi \acute{n} si \acute{o} z nami jak z obcymi, bo nie tylko !, \$
 wzi \acute{e} za nas zap \acute{a} t \acute{o} , ale jeszcze obr \acute{c} ci \acute{n} na sw \acute{c} j !, %
 u $\frac{3}{4}$ ytek nasz \ddot{y} w \acute{a} sno \tilde{t} . 16 S \acute{u} szenie wi \acute{o} c ca \acute{e} !, &
 mienie, kt \acute{c} re B \acute{c} g oddzieli \acute{n} od mienia ojca !, '
 naszego, nale $\frac{3}{4}$ y do nas i do naszych syn \acute{c} w. Teraz !, (
 wi \acute{o} c czy \acute{a} to wszystko, co B \acute{c} g ci rozkaza \acute{n} ! NUL !,)
 17 Wtedy Jakub powzi \acute{e} postanowienie i wsadzi \acute{n} !, *
 swe dzieci i $\frac{3}{4}$ ony na wielb \ddot{y} dy. 18 Zabra \acute{n} !, +
 wszystkie swe stada i ca \acute{y} maj \acute{o} tno \tilde{t} , kt \acute{c} r \acute{y} zdoby \acute{n} !, ,
 - maj \ddot{t} tek w \acute{a} sny, kt \acute{c} rego si \acute{o} dorobi \acute{n} w !, -
 Paddan-Aram - i ruszy \acute{n} w drog \acute{o} do swego ojca, !, .
 Izaaka, do kraju Kanaan. 19 Gdy Laban poszed \acute{n} !, /
 strzyc owce, Rachela skrad \acute{a} mu pos $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$ ki domowe*. !, 0
 20 Jakub za \tilde{m} wprowadzi \acute{n} w b \ddot{y} d Labana Aramejczyka, !, 1
 nie daj \acute{c} mu pozna \acute{t} po sobie, $\frac{3}{4}$ e zamierza \acute{n} uciec. !, 2
 21 Tak wi \acute{o} c uciek \acute{n} on wraz z ca \acute{y} m dobytkiem i !, 3
 rozpoczynaj \acute{c} w \acute{o} dr \acute{c} wk \acute{o} przepawi \acute{n} si \acute{o} przez rzek \acute{o} , !, 4
 a potem skierowa \acute{n} si \acute{o} w stron \acute{o} wy $\frac{3}{4}$ yny Gilead NUL !, 5
 22 A gdy na trzeci dzie \acute{a} Laban dowiedzia \acute{n} si \acute{o} , !, 6
 $\frac{3}{4}$ e Jakub uszed \acute{n} , 23 zebra \acute{n} swych krewnych i !, 7
 wyruszy \acute{n} za nim w po \tilde{c} ig. Po siedmiu dniach !, 8
 dogoni \acute{n} go na wy $\frac{3}{4}$ ynie Gilead. 24 Ale tej $\frac{3}{4}$ e nocy !, 9
 B \acute{c} g ukaza \acute{n} si \acute{o} we \tilde{n} ie Labanowi Aramejczykowi i !, :
 rzek \acute{n} do niego: @Bacz, aby \tilde{m} w rozmowie z Jakubem !, ;
 niczego od niego nie $\frac{3}{4}$ da \acute{n} . 25 Laban dogoni \acute{n} !, <
 Jakuba, gdy ten rozbi \acute{n} swe namioty na tej wy $\frac{3}{4}$ ynie. !, =
 Laban i jego krewni r \acute{c} wnie $\frac{3}{4}$ rozbili namioty na !, >
 wy $\frac{3}{4}$ ynie Gilead. 26 I wtedy Laban rzek \acute{n} do Jakuba: !, ?
 @C $\frac{3}{4}$ uczyni \acute{e} ? Oszuka \acute{e} mnie i uprowadzi \acute{e} moje !, @
 c \acute{c} rki jak branki wojenne! 27 Czemu uciek \acute{e} !, A
 potajemnie i okrad \acute{e} mnie? Nic mi nie !, B
 powiedzia \acute{e} , a przecie $\frac{3}{4}$ odprawi \acute{b} ym ci \acute{o} z !, C
 weselem: z pie \tilde{n} iami, b \acute{o} bnami i cytrami! 28 Nawet !, D
 nie da \acute{e} mi uca \acute{o} wa \acute{t} mych wnuk \acute{c} w i mych c \acute{c} rek. !, E
 Post $\frac{3}{4}$ pi \acute{e} nierozs $\frac{3}{4}$ dnie! 29 M \acute{c} g \acute{b} ym teraz obej \tilde{t} !, F
 si \acute{o} z wami surowo; ale B \acute{c} g ojca waszego tak mi !, G
 powiedzia \acute{n} ubieg \acute{e} j nocy: Bacz, aby \tilde{m} w rozmowie z !, H
 Jakubem niczego od niego nie $\frac{3}{4}$ da \acute{n} . 30 Gdy ju $\frac{3}{4}$!, I
 jednak ruszy \acute{e} w drog \acute{o} , bo t \acute{o} skno by \acute{o} ci bardzo !, J
 za rodzin $\frac{3}{4}$ twego ojca, to czemu skrad \acute{e} mi moje !, K
 pos $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$ ki? 31 Jakub da \acute{n} Labanowi tak $\frac{3}{4}$ odpowied \acute{c} : !, L
 @Ba \acute{e} m si \acute{o} , my \tilde{l} \acute{c} , $\frac{3}{4}$ e mi si \acute{e} odbierzesz tak $\frac{3}{4}$ e i !, M
 twoje c \acute{c} rki. 32 Ten za \tilde{m} , u kt \acute{c} rego znajdziesz !, N

swoje posyła, niech straciście! W obecności
 krewnych naszych przeszukaj to, co jest przy mnie,
 i zabierz je sobie. Nie wiedział bowiem Jakub, że
 to Rachela je skradła. 33 Wszedł więc Laban do
 namiotu Jakuba, do namiotu Lei i dwóch niewolnic,
 lecz nic nie znalazł. Wyszedłszy z namiotu Lei,
 wszedł do namiotu Racheli. 34 Rachela zaś wzięła
 przedtem posyła i włożyła pod siodło wielbłąda, i
 na nich usiadła. A gdy Laban, przeszukawszy cały
 namiot, nic nie znalazł, 35 rzekł do ojca: Nie
 bierz mi tego za złe, panie mój, że nie mogłem
 wstać, gdy mam kobiecą przypadłość. Mimo więc
 poszukiwań, Laban nie znalazł posyłek.
 36 Wtedy Jakub rozgniewał się i zaczął czynić
 gorzkie wyrzuty Labanowi tymi słowami: Jakże
 popełniłem występki i jakże nieprawość, że mnie
 ścigasz, 37 że przetrząsniesz wszystkie moje rzeczy?
 Czego swojego znalazłem wśród tych rzeczy, które są
 moimi? Po co to wobec moich i twoich krewnych i
 niech oni powiedzą, kto z nas ma słusność!
 38 Dwadzieścia lat byłem u ciebie. Twoje owce i
 kozy nie roniły. Baranów z twojej trzody nie
 jadałem. 39 Rozszarpanej [przez dzikie zwierzę]
 sztuki nie przynosiłem ci; dawałem za to moje
 sztuki. Jeśli ci coś zostało skradzione czy to w
 dzień, czy w nocy, szukałem u mnie. 40 Bywało, że
 dniem trawił mnie upał, a nocą chłód spadał mi
 sen z powiek. 41 Takie były owe dwadzieścia lat w
 służbie u ciebie! Służyłem ci czternaście lat za
 dwie twoje córki, a sześć lat - za trzodę. Ty zaś
 wielokrotnie zmieniałeś mi zapłatę. 42 Gdyby Bóg
 ojca mego, Bóg Abrahama - Ten, którego z bojaźni
 czcił Izaak, nie wspomagał mnie, to puściłby mnie
 teraz z niczym. Com wycierpiał i ilem się
 napracował rękami, Bóg widzi! On też zeszedł nocy
 zaświadczył.
 43 Laban tak odpowiedział Jakubowi: Wprawdzie
 są to moje córki i ich dzieci są moimi, trzoda -
 moje trzodę, i wszystko, co tu widzisz, jest moje,
 ale czegoś mogę teraz uczynić moim córkom albo ich
 dzieciom, które one urodziły? 44 Zawrzyjmy zatem
 obaj przymierze i niech [to] będzie świadectwo
 [zgody] między mną a tobą. 45 Wtedy Jakub wybrał
 jeden kamień i postawił jako stela, 46 a potem
 rzekł do swych bliskich: Nazbierajcie kamieni!
 Zebrali więc kamienie i ułożyli z nich kopiec, na
 którym zasiedli do posiłku. 47 Laban nazwał to
 wzniesienie: Jegar Sahaduta, Jakub zaś: Galed.
 48 Laban przy tym dodał: Niechaj ten pagórek

b©dzie odt¥d ~wiadectwem [zgody] mi©dzy mn¥ a !,€
 tob¥. Dlatego nazwa go Galed 49 i Mispa, m©wi¥c: !,□
 ©Niechaj Pan czuwa nade mn¥ i nad tob¥, gdy si© !,,
 rozstaniemy! 50 Gdyby ~«le si© obchodzi z moimi !,f
 c©rkami albo wzi¥ sobie opr©cz nich inne ¥ony, to !,„
 cho¶ nie b©dzie nikogo z ludzi mi©dzy nami, patrz: !,...
 B©g b©dzie ~wiadkiem mi©dzy mn¥ a tob¥! 51 I !,†
 rzek® jeszcze Laban do Jakuba: ©Ten oto pag©rek z !,‡
 kamieni i ta stela, kt©re ustawim jako !,^
 ~wiadectwo [zgody] mi©dzy mn¥ a tob¥, 52 b©d¥ !,‰
 ~wiadectwem, ¥e ani ja nie b©d© szed® obok tego !,Š
 pag©rka do ciebie, ani ty nie b©dziesz szed® obok !,<
 tego pag©rka lub steli do mnie* w z¥ym zamiarze. !,CE
 53 B©g Abrahama i B©g Nachora, B©g ich przodk©w, !,□
 niechaj b©dzie naszym s©dzi¥! Jakub za¶ przysi¥g® !,Ž
 na Tego, kt©rego z boja«ni¥ czci® Izaak, jego !,□
 ojciec. !,□
 54 A potem Jakub zabi® na owej wy¥ynie zwierz©ta !,‘
 na ofiar©, po czym zaprosi® swych krewnych na !,‘
 posi®ek. A gdy si© posilili, u®¥yli si© do snu na !,“
 tej wy¥ynie. !,”
 ÚÄÄÄ¿ 01 Nazajutrz rano Laban uca®owa® swych !,•
 3 32 3 wnuk©w i swe c©rki, pob®ogos®awi® im i uda® !,-
 ÄÄÄÄÜ si© w powrotn¥ drog© do siebie. !,-
 ~ /
 Przygotowania do spotkania z Ezawem !,™ /
 02 * Jakub ruszy® w dalsz¥ drog©. A gdy go !,Š
 napotkali anio®owie Boga, 03 ujrzawszy ich, rzek®: !,>
 ©Jest to ob©z Bo¥y. Nazwa® wi©c to miejsce !,œ
 Machanaim* !,□
 04 St¥d Jakub wyprawi® przed sob¥ pos®cw do !,Ž
 swego brata Ezawa, do kraju Seir, czyli do Edomu, !,Ÿ
 05 daj¥c im takie polecenie: ©Powiedzcie panu memu !,
 Ezawowi tak: To m©wi s®uga tw©j, Jakub. !,j
 Przebywa®em u Labana i a¥ do tego czasu by®em !,¢
 nieobecny. 06 Naby®em sobie wo®y, os®y, trzod©, !,£
 s®ugi i niewolnice. Pragn© wi©c przez pos®cw !,ª
 oznajmi® o tym tobie, panie m©j, aby® mnie darzy® !,¥
 ¥yczliwo®ci¥. !,¡
 07 Pos®owie wr©cili z tak¥ wiadomo®ci¥: ©Szlim¥ !,§
 do twego brata Ezawa; ale on te¥ ju¥ idzie na !,“
 twoje spotkanie z czterystu lud«mi. 08 Jakub !,©
 przerazi® si© tak bardzo, ¥e a¥ mu si© serce !,ª
 ~cisz©o. Podzieli® wi©c ludzi, kt©rych mia® przy !,<
 sobie, owce, wo®y i wielb¥dy na dwa obozy, !,-
 09 my¥c sobie: ©Je®li Ezaw uderzy na jeden ob©z !,
 i pobije go, drugi przynajmniej ob©z ocaleje. !,©
 10 A potem zacz¥ si© modli®: ©Bo¥e Abrahama i !,“
 Bo¥e ojca mego Izaaka, Panie, kt©ry da® mi !,°

rozkaz: Wróć do twego kraju rodzinnego, gdzie bóg ci
 powiedział dobro, 11 nie jestem godzien
 wszelkiej łaski i wszelkiej szczerości, jakie
 nieustannie okazujesz Twemu sędze. Bo przecie
 tylko z łaską w ręku przeprowiłem cię [kiedy]
 przez Jordan, a teraz mam dwa obozy. 12 Racz więc
 ocalić mnie z ręki brata mego Ezawa, gdy idę
 do niego, aby gdy przyjdzie, nie zabił mnie i matek
 z dziećmi. 13 Wszakże Ty powiedz: Bóg ci
 powiedział dobro i uczynił twoje potomstwo
 [tak mnogie] jak ziarnka piasku na brzegu morza,
 których nikt zliczyć nie może. 14 A potem przenocowa
 na tym miejscu i wziął z
 dobytku swego, jako dar dla brata swego Ezawa,
 15 dwieście kóz i dwadzieścia kóz, dwieście
 owiec i dwadzieścia baranów, 16 trzydzieści
 dojnych wielbłądów wraz z ich «rebietami,
 czterdzieści krów, dziesięć wołów, dwadzieścia
 ołnic i dziesięć oślic. 17 I oddał sędgom swoim
 kaftki ze stad, mówiąc: «Bógdziecie szli przede mną
 w odstępach pomiędzy kaftkami stadem». 18 Pierwsze
 zaś sędze dał taki rozkaz: «Gdy cię spotka mój
 brat Ezaw i zapyta: Czyim jesteś sędze, dokąd
 idziesz i czyje jest to stado, które pędzisz,
 19 odpowiesz: Sędgi twego Jakuba; jest to dar
 posłany panu memu, Ezawowi, on zaś sam idzie za
 nami». 20 Taki sam rozkaz dał Jakub drugiemu,
 trzeciemu i wszystkim sędgom, którzy mieli pędzić
 stada: «To, co wam powiedziałem, bógdziecie mówili
 Ezawowi, gdy go spotkacie, 21 dodając: Sędga twój,
 Jakub, idzie tuż za nami. Myła bowiem:
 «Przebragam go darem, który mnie wyprzedzi; a gdy
 ja potem go zobaczę, może obejdzie cię ze mną
 łaskawie». 22 Wysła więc dar przed siebie, a sam
 postanowił spędzić noc w obozowisku. 23 Ale tej
 jeszcze nocy wstał i zabrawszy obie swe żony, dwie
 ich niewolnice i jedenaścioro dzieci, przeprowił
 cię przez bród potoku Jabbok. 24 A gdy ich
 przeprowił przez ten potok, przeniósł rękawicę [na
 drugi brzeg] to, co posiadał. 25 /
 Walka Jakuba z aniołem 26 /
 25 Gdy zaś wrócił i został sam jeden, kto
 zmagał się z nim aż do wschodu jutrenki*, 26 a
 widząc, że nie mógł go pokonać, dotknął jego stawu
 biodrowego i wywichnął Jakubowi ten staw podczas
 zmagania się z nim. 27 A wreszcie rzekł: «Puść
 mnie, bo już wschodzi zorza!» Jakub odpowiedział:
 «Nie puszczaj cię, dopóki mi nie pobogoszawisz!»

28 Wtedy [tamten] go zapyta: "Jakie masz imię?"
 On zaś rzekł: "Jakub". 29 Powiedzia: "Odtąd nie
 będziesz się zwać Jakub, lecz Izrael, bo walczyłeś
 z Bogiem i z ludźmi, i zwyciężyłeś". 30 Potem
 Jakub rzekł: "Powiedz mi, proszę, jakie jest Two-
 je imię?" Ale on odpowiedział: "Czemu pytasz mnie o
 imię - i pobogosił go na owym miejscu.
 31 Jakub dał temu miejscu nazwę Peniel, mówiąc:
 "Mimo że widziałem Boga twarzą w twarz, jednak
 ocalałem me życie". 32 Słońce już wschodziło, gdy
 Jakub przechodził przez Peniel, utykając na nogę.
 33 Dlatego Izraelici nie jadają po dzień
 dzisiejszy cięgna, które jest w stawie biodrowym,
 gdyż Jakub został porażony w staw biodrowy, w to-
 wanie cięgno.
 Spotkanie z Ezawem. Jakub przybywa do Kanaanu.
 01 Jakub spojrział i zobaczył, że Ezaw
 nadciąga z czterystu ludźmi. Podzieliwszy
 więc dzieci między Leę, Rachel i dwie
 niewolnice, 02 uszykował niewolnice z ich dziećmi
 na przedzie, Leę z jej dziećmi nieco w tyle, a za
 nimi Rachel i Józef. 03 Sam zaś, idąc przed
 wszystkimi, siedem razy oddał pokłon swemu bratu,
 zanim się do niego zbliżył.
 04 Ezaw pospieszył na jego spotkanie i objąłwszy
 go za szyję ucałował go; i rozpakali się obaj.
 Gdy Ezaw spostrzegł kobiety i dzieci, zapytał:
 05 "A ci kim są dla ciebie?", Jakub odpowiedział:
 "To dzieci, które Bóg obdarzył twego
 sług". 06 Wtedy zbliżyły się niewolnice ze swymi
 dziećmi i oddały pokłon. 07 Potem przystąpiła Lea
 z dziećmi i oddała pokłon, a wreszcie Józef z
 Rachel, którzy też oddali pokłon. 08 Ezaw
 zapytał: "Dla kogo są te wszystkie stada, które
 spotkałem?" Jakub odpowiedział: "Oby mi darzył
 zwyciężczy, panie mój!" 09 Na to Ezaw: "Mam ja
 dużo, bracie mój, niechaj przy tobie zostanie to,
 co jest twoje". 10 Jakub rzekł: "Ale nie! Jeśli
 mi darzysz zwyciężczy, przyjmij ode mnie ten
 mój dar. Bo przecie gdym ujrzałem twą oblicze, było
 ono obliczem jakby istoty nadziemskiej i okazałem
 mi wielką zwyciężczy. 11 Przyjmij więc dar mój,
 który dla ciebie przeznaczylem; Bóg obdarzył mnie
 sowicie: mam wszystko! I tak nalegał na niego, aż
 wreszcie przyjął. 12 Po czym Ezaw rzekł: "Ruszajmy
 w drogę i chodźmy; bądźcie razem z tobą".
 13 Jakub odpowiedział: "Wiesz, panie mój, że mam
 dzieci wiele, a owce i krowy karmiłem; jeśli

je b@d© p@dzi^ cho^by dzieä jeden, padnie mi ca^a !-4
 trzoda. 14 Id« wi@c, panie m@j, przed s^ug¥ swym, !-5
 ja za~ b@d© szed^ powoli, tak jak b@dzie mog^a !-6
 nad¥¾y† moja trzoda, kt@r¥ p@d©, i jak b@d¥ sz^y !-7
 dzieci, a¾ przyjd© do ciebie, panie m@j, do !-8
 Seiru. 15 Ezaw zapyta^: @Mo¾e ci zostawi† kilku !-9
 moich ludzi, kt@rzy s¥ ze mn¥?^ A na to Jakub: @Na !-:
 c@¾ mi oni, skoro ty, panie m@j, darzysz mnie !-;
 ¾ydzliwo~ci¥^ !-<
 16 Ezaw uda^ si© tego dnia w drog© powrotn¥ do !-=
 Seiru. 17 Jakub wyruszy^ do Sukkot, gdzie zbudowa^ !->
 sobie dom, a dla swych stad postawi^ sza^asy. !-?
 Dlatego nazwano t© miejscowo^† Sukkot !-@
 Jakub w Sychem !-A /
 18 Wreszcie Jakub po powrocie z Paddan-Aram !-C
 dotar^ szcz©liwie do Sychem* w Kanaanie. Obrawszy !-D
 sobie miejsce w pobli¾u tego miasta, 19 naby^ od !-E
 syn@w Chamora, ojca Sychema, za sto kesit@w* kawa^ !-F
 pola, na kt@rym rozbi^ swe namioty. 20 Tam te¾ !-G
 ustawi^ o^tarz i nazwa^ go imieniem Boga, Boga !-H
 Izraela* !-I
 01 Pewnego razu Dina, c@rka Jakuba, kt@r¥ !-J
 ³ 34 ³ urodzi^a mu Lea wysz^a, aby popatrze† na !-K
 kobiety tego kraju. 02 A gdy j¥ zobaczy^ !-L
 Sychem, syn Chamora Chiwwity, ksi©cia tego kraju, !-M
 porwa^ j¥ i po^¾ywszy si© z ni¥, zada^ jej gwa^t. !-N
 03 I ca^ym sercem pokocha^ Din©, c@rk© Jakuba, i !-O
 czule do niej przemawia^ . 04 Potem za~ Sychem !-P
 prosi^ swego ojca Chamora: @We« t© dziewczek© dla !-Q
 mnie za ¾on©! !-R
 05 Gdy Jakub dowiedzia^ si©, ¾e Sychem zhaäbi^ !-S
 jego c@rk© Din© - synowie jego byli przy trzodach !-T
 na pastwisku - nic nie powiedzia^, czekaj¥c, a¾ !-U
 wr@c¥. 06 Chamor, ojciec Sychema, wybra^ si© do !-V
 Jakuba, aby z nim porozmawia†. 07 Tymczasem !-W
 synowie Jakuba wr@cili z pola. I gdy si© !-X
 dowiedzieli, ogarn¥^ ich smutek, a zarazem bardzo !-Y
 si© rozgniewali, ¾e pope^niono czyn, kt@ry u !-Z
 Izraelit@w uchodzi^ za zbrodni©: zgwa^cono c@rk© !-[\n
 Jakuba, co by^o niegodziwo~ci¥. 08 Chamor za~ tak !-\
 do nich m@wi†: @Sychem, syn m@j, ca^ym sercem !-]
 przylgny^ do waszej dziewczyny*. Dajcie¾ mu j¥ !-^
 wi@c za ¾on©. 09 Spowinowa^cie si© z nami; c@rki !-_
 wasze dacie nam za ¾ony, a c@rki nasze we«miecie !-`
 sobie. 10 B@dziecie mieszkali z nami i kraj ten !-a
 b@dzie dla was. Mo¾ecie w nim si© osiedla†, !-b
 porusza† si© swobodnie oraz nabywa† sobie t© !-c
 ziemi© na w^asno^†. 11 Sychem rzek^ te¾ do ojca i !-d

braci Diny: ①Darzcie mnie [tylko] ¾yycziwo~ci¥, a !-e
dam, czegokolwiek za¾y¼dacie ode mnie. !-f
12 Wyznaczcie mi cho†by najwi©kszy zap^at© i !-g
podarunek, a got¢w jestem da† tyle, ile mi !-h
powiecie, byle~cie tylko dali mi dziewczyn© za !-i
¾4on©. !-j
13 Wtedy synowie Jakuba, odpowiadaj¥c podst©pnie !-k
Sychemowi i jego ojcu Chamorowi - m¢wili tak !-l
dlatego, ¾4e zhaäbi^ ich siostr© Din© - 14 rzekli !-m
do nich: ①Nie mo¾emy uczyni† tego, by~my mieli !-n
wyda† nasz¥ siostr© za cz^owieka nieobrzezanego, !-o
bo by^oby to dla nas haäb¥. 15 Tylko pod tym !-p
warunkiem zgodzimy si© na wasz¥ pro^b©, je~li !-q
staniecie si© takimi jak my: ka¾dy z waszych !-r
m©¾4czyzn zostanie obrzezany. 16 Wtedy tylko damy !-s
wam nasze c¢rki i c¢rki wasze b©dziemy brali sobie !-t
za ¾4ony, zamieszkamy razem z wami i staniemy si© !-u
jednym ludem. 17 Je~li za~ nie us^uchacie i nie !-v
poddacie si© obrzezaniu, we«miemy nasz¥ !-w
dziewczyn©* i odejdziemy. !-x
18 Chamorowi i Sychemowi, jego synowi, podoba^y !-y
si© te s^owa. 19 M^odzieniec ¢w nie waha^ si© tego !-z
uczyni† bezzw^ocznie, bo bardzo mi^owa^ c¢rk© !-{|
Jakuba; by^ za~ najbardziej szanowany ze !-|
wszystkich w rodzinie swego ojca. 20 Wszed^szy !-}
wi©c do bramy miasta, Chamor i jego syn Sychem tak !-~
przem¢wili do mieszkaäc¢w: 21 ①Ludzie ci s¥ !-DEL
przyja«nie do nas usposobieni. Niechaj mieszka¥ w !-€
kraju i niech si© w nim poruszaj¥ swobodnie. !-□
Przecie¾4 jest on dla nich przestronny. C¢rki ich !-,
b©dziemy brali sobie za ¾4ony, c¢rki za~ nasze !-f
b©dziemy im oddawali. 22 Pod tym jednak warunkiem !-,
godz¥ si© oni mieszka† w^r¢d nas, staj¥c si© !-...
jednym ludem, ¾4e b©dzie u nas obrzezany ka¾dy !-†
m©¾4czyzna, tak jak oni s¥ obrzezani. 23 Czy¾4 wtedy !-‡
ich stada, ich dobytek i wszystko ich byd^o nie !-^
b©dzie nale¾4a^o do nas? Byle~my tylko przystali na !-‰
ich ¾4y¼danie, a wtedy pozostan¥ z nami. !-Š
24 I us^uchali Chamora oraz jego syna Sychema !-<
wszyscy, kt¢rzy przechodzili* przez bram© swego !-CE
miasta. Ka¾dy zatem m©¾4czyzna, kt¢ry by^ tam, !-□
poda^ si© obrzezaniu. 25 A gdy na trzeci dzieä !-Ž
doznawali wielkiego b¢lu, dwaj synowie Jakuba, !-□
Symeon i Lewi, bracia Diny, porwawszy za miecze, !-□
wtargn©li do miasta, kt¢re niczego nie !-‘
podejrzewa^o, i wymordowali wszystkich m©¾4czyzn. !-’
26 Zabili mieczem r¢wnie¾4 Chamora i jego syna !-“
Sychema i odeszli. 27 Wtedy [pozostali] synowie !-”
Jakuba przysli do pomordowanych i obrabowali !-•

miasto za to, ¾e zhaabiono ich siostr©. 28 Zabrali !-—
 trzody, bydŏo i osŏy - wszystko, co byŏo w mieŒcie !-~
 i na polu. 29 Caŏe ich mienie, wszystkie dzieci i !-™
 kobiety uprowadzili w niewol©, zrabowawszy !-š
 wszystko, co znaleŒli w domach.

30 Wtedy Jakub rzekŏ do Symeona i Lewiego: !->
 ©SprowadziliŒcie na mnie nieszcz©Œcie, bo przez !-œ
 was b©dŸ mnie mieŒ w nienawiŒci mieszkaŏcy tego !-□
 kraju, Kananejsczy i Peryzzyci. Jestem przecie¾ !-ž
 maŏym liczebnie plemieniem i je¾eli oni wystŸpiŸ !-Ÿ
 razem przeciwko mnie, ponios© pora¾k© - zgin© ja i !-
 caŏa moja rodzina. 31 A oni mu na to: ©Czy¾ !-j
 [miejŒmy pozwoliŒ na to, by] si© obchodzono z !-¢
 naszŸ siostrŸ jak z nierzŸdnicŸ? !-£
 Jakub w Betel i w Mamre / !-Ÿ /
 ÚÄÄÄÄÄ¿ 01 Rzekŏ B¢g do Jakuba: ©IdŒ do Betel i tam !-|
 ¾ 35 ¾ zamieszkaŸ. WznieŒ te¾ tam oŒtarz Bogu, !-š
 ÄÄÄÄÄÄÛ kt¢ry ci si© ukazaŏ, gdy uciekaŏeŒ przed !-“
 twym bratem Ezawem. 02 Rzekŏ wi©c Jakub do swych !-©
 domownik¢w i do wszystkich, kt¢rzy z nim byli: !-ª
 ©Usuäcie spoŒrd was [wizerunki] obcych bog¢w*, !-«
 jakie macie; oczyŒcie si© i zmieäcie szaty. !-¬
 03 P¢jdziemy bowiem do Betel i tam zbuduj© oŒtarz !-
 Bogu, kt¢ry wysŒuchaŏ mnie w czasie mej niedoli i !-®
 wspomagaŏ mnie, gdziekolwiek byŏem. 04 Oddali !-¯
 wi©c Jakubowi wszystkie [wizerunki] obcych bog¢w, !-°
 jakie posiadali, oraz kolczyki, kt¢re nosili w !-±
 uszach, i Jakub zakopaŏ je pod terebintem w !-²
 poblizŸu Sychem. 05 A gdy wyruszyli w drog©, padŏ !-³
 wielki strach* na okoliczne miasta, tak ¾e nikt !-´
 nie Œigaŏ syn¢w Jakuba. 06 Jakub, przybywszy wraz !-µ
 ze wszystkimi swymi ludŒmi do Luz w Kanaanie, !-¶
 czyli do Betel. 07 zbudowaŏ tam oŒtarz i nazwaŏ to !-·
 miejsce El-Betel*. - Tu bowiem ukazaŏ mu si© B¢g, !-,
 kiedy uciekaŏ przed swym bratem. 08 Wtedy to !-¹
 zmarŏa Debora, piastunka Rebeki, i pochowano jŸ w !-°
 poblizŸu Betel pod terebintem, kt¢ry dlatego !->
 otrzymaŏ nazw© Terebint Pŏczu. !-¼

09 B¢g ukazaŏ si© jeszcze Jakubowi po jego !-½
 powrocie z Paddan-Aram i bŏogosŏwiŸc mu !-¾
 10 powiedziaŏ do niego: !-¿
 ©Imi© twe jest Jakub, !-À
 ale odtŸd nie b©dŸ ci© zwaŒ Jakubem, !-Á
 lecz b©dziesz miaŏ imi© Izrael*. !-Â
 I tak otrzymaŏ imi© Izrael. 11 Po czym B¢g rzekŏ !-Ã
 do niego: !-Ä
 ©Ja jestem B¢g wszechmocny, !-Å
 BŸdŒ pŏdny i rozmna¾aj si©. !-Æ

Niechaj powstanie z ciebie naród i wiele narodów i niechaj królowie zrodzą się z ciebie. 12 Kraj, który dałem Abrahamowi i Izaakowi, daj ci i twemu przyszłemu potomstwu dam ten kraj. 13 Potem Bóg oddalił się od niego z tego miejsca, na którym do niego przemawiał. 14 A Jakub ustawił stół na tym miejscu, gdzie Bóg do niego mówił, stół kamienny. I składał ofiarę panny wylał na nią oliwę. 15 Jakub dał więc temu miejscu, na którym przemawiał do niego Bóg, nazwę Betel. 16 A gdy wyruszyli z Betel i mieli jeszcze w drodze przed sobą pewną przestrzeń, aby dojść do Efrata, Rachela zaczęła rodzić; poród jednak był ciężki. 17 I kiedy urodziła w wielkich bólach, rzekła do niej panna: „Już nie lękaj się, bo oto masz syna!” 18 Ona jednak, gdy urodziła z niej dziecko, bo konała, nazwała swego syna Benoni; lecz ojciec dał mu imię Benjamin*. 19 A Rachela umarła i została pochowana przy drodze do Efrata, czyli Betlejem. 20 Jakub ustawił stół na jej grobie. - Kamień tam stoi na grobie Racheli po dziś dzień. 21 Izrael wyruszył w drogę i rozbił namioty poza Migdal-Eder. 22 A gdy przebywał w tej okolicy, Ruben zbliżył się do Bilhy, drugorzędnej żony ojca swego, i obcował z nią; Izrael dowiedział się o tym. Synów Jakuba było dwunastu: 23 Synowie Lei: pierworodny syn Jakuba Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar i Zabulon. 24 Synowie Racheli: Józef i Benjamin. 25 Synowie Bilhy, niewolnicy Racheli: Dan i Neftali, 26 oraz synowie Zilpy, niewolnicy Lei: Gad i Aser. Są to synowie Jakuba, którzy mu się urodzili w Paddan-Aram. 27 A potem Jakub przybył do ojca swego, Izaaka, do Mamre, do Kiriath-Arba, czyli do Hebronu, gdzie nigdy nie mieszkał Abraham, a potem i Izaak. 28 Izaak miał wtedy sto osiemdziesiąt lat. 29 Izaak, doszedłszy do kresu swego życia, zmarł w pełnej starości. I pochowali go jego synowie Ezaw i Jakub. Potomkowie Ezawa - Edomici. 01 Oto potomkowie Ezawa, czyli Edomu. 36 02 Ezaw wziął sobie żony spośród mieszkanki Kanaanu: Adę, córkę Elona Chetyty,

Oholibam©, c¶rk© Chiwwity* imieniem Ana, wnuczk©* !-ø
 Sibeona, 03 i Basmat Izmaelitk©, siostr© Nebajota. !-ù
 04 Ada urodziãa Ezawowi Elifaza, Basmat - Reuela, !-ú
 05 a Oholibama urodziãa Jeusza, Jalama i Koracha. !-û
 S¥ to synowie Ezawa, kt¶rzy mu si© urodzili w !-ü
 kraju Kanaan. 06 Ezaw, zabrawszy swoje ¼ony, syn¶w !-ý
 i c¶rki, ca~¥ czelad« swego domu, swoj¥ trzod© i !-þ
 wszystkie zwierz©ta oraz ca~e mienie, kt¶re sobie !-ÿ
 naby~ w Kanaanie, uda~ si© do ziemi [Seir] daleko !!
 od swego brata Jakuba, 07 gdy¾ zbył liczne mieli !."

stada, aby mogli by¶ razem: kraj, w kt¶rym !.#
 przebywali, nie m¶g~ im wystarczy¶ ze wzgl©du na !.\$
 ich mienie. !.%

08 Ezaw osiedli~ si© na wy¾ynie Seir. - Ezaw to !.&
 Edom. !.'

09 Oto potomkowie Ezawa, praojca Edomit¶w, na !.(
 wy¾ynie Seir. !.)

10 Oto imiona syn¶w Ezawa: Elifaz, syn Ady, ¼ony !.*
 Ezawa, i Reuel, syn Basmat, ¼ony Ezawa. 11 Synami !.+
 Elifaza byli: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz. !.,
 12 A Timna, kt¶ra byãa drugorz©dn¥ ¼on¥ Elifaza, !.-
 syna Ezawa, urodziãa mu Amaleka. To s¥ potomkowie !..
 Ady, ¼ony Ezawa. !./

13 Oto synowie Reuela: Nachat, Zerach, Szamma i !.0
 Mizza. Byli to potomkowie Basmat, ¼ony Ezawa. !.1

14 A oto ci byli synami ¼ony Ezawa, Oholibamy, !.2
 c¶rki Any, wnuczki Sibeona: urodziãa ona Ezawowi !.3
 Jeusza, Jalama i Koracha. !.4

15 Oto potomkowie Ezawa, czyli synowie Elifaza, !.5
 pierworodnego syna Ezawa, naczelnicy szczep¶w*: !.6
 Teman, Omar, Sefo, Kenaz, 16 Korach, Gatam i !.7
 Amalek. S¥ to naczelnicy szczep¶w w kraju Edom, !.8
 synowie Elifaza, potomkowie Ady. !.9

17 Oto synowie Reuela, syna Ezawa, naczelnicy !.:
 szczep¶w: Nachat, Zerach, Szamma i Mizza. S¥ to !.;
 naczelnicy w kraju Edom, synowie Reuela, !.<
 potomkowie Basmat, ¼ony Ezawa. !=

18 Oto synowie Oholibamy, ¼ony Ezawa, naczelnicy !.>
 szczep¶w: Jeusz, Jalam i Korach. S¥ to naczelnicy !.?
 szczep¶w, potomkowie Oholibamy, ¼ony Ezawa, a !.@
 c¶rki Any. - 19 S¥ to potomkowie Ezawa, a zarazem !.A
 naczelnicy ich, czyli Edomit¶w. !.B

20 Oto synowie Seira, Choryty, mieszkańcy !.C
 [pierwotni] tego kraju: Lotan, Szobal, Sibeon, !.D
 Ana, 21 Diszon, Eser i Diszan. Ci s¥ naczelnikami !.E
 szczep¶w, Choryci, synowie Seira, w kraju Edom. !.F

22 Synami Lotana byli: Chori i Hemam, siostr¥ !.G
 za~ Lotana - Timna. 23 Oto synowie Szobala: Alwan, !.H
 Manachat, Ebal, Szefo i Onam. 24 Synowie Sibeona: !.I

Ajja i Ana. Ten to Ana znalazł gorące «ródła na	!.J
stepie, gdy pasł osły Sibeona, swego ojca. 25 A	!.K
oto dzieci Any: Diszon i Oholibama, córka Any.	!.L
26 Synowie Diszona: Chemdan, Eszban, Jitran i	!.M
Cheran. 27 Synowie Esera: Bilhan, Zaawan i Akan.	!.N
28 Synowie Diszana: Us i Aran.	!.O
29 Oto naczelnicy szczepów, Choryci*: Lotan,	!.P
Szobal, Sibeon, Ana, 30 Diszon, Eser, Diszan. Sł	!.Q
to Choryci, naczelnicy szczepów choryckich w kraju	!.R
Seir.	!.S
31 Oto królowie, którzy panowali w kraju Edom,	!.T
zanim Izraelici mieli króla. 32 W Edomie był	!.U
królem Bela, syn Beora; nazwa jego miasta -	!.V
Dinhaba. 33 A gdy umarł Bela, królem był po nim	!.W
Jobab, syn Zeracha, z Bosry. 34 Gdy zaś umarł	!.X
Jobab, po nim królem był Chuszam z ziemi	!.Y
Temanitów. 35 Gdy umarł Chuszam, po nim królem był	!.Z
syn Bedada, Hadad, którzy zadali klóskó Madianitom	!.[
na równinie Moabu; nazwa jego miasta - Awit. 36 Po	!.\ !
łmierci Hadada, po nim królem był Samla z Masreki.	!.]
37 A gdy umarł Samla, po nim królem był Szaul z	!.^
Rechobot nad rzeką. 38 Gdy umarł Szaul, po nim	!._ !
królem był Baal-Chanan, syn Akbora. 39 A po	!.`
łmierci Baal-Chanana po nim królem był Hadar;	!.a
nazwa zaś jego miasta Pau, a imię ¼ony jego	!.b
Mehetabeel, córka Matredy z Me-Zahab.	!.c
40 Oto imiona naczelników szczepów Ezawa według	!.d
ich szczepów i miejscowóci, nazwanych ich	!.e
imionami*: Timna, Alwa, Jetet, 41 Oholibama, Ela,	!.f
Pinon, 42 Kenaz, Teman, Mibsar, 43 Magdiel i Iram.	!.g
Sł to naczelnicy szczepów Edomu według obszarów	!.h
przez nich posiadanych.	!.i
Ezaw - praojciec Edomitów.	!.j
	!.k \
DZIEJE POTOMKÓW JAKUBA	!.l \
	!.m /
Józef sprzedany przez braci*	!.n /
Óääää; 01 Jakub mieszkał w kraju, w którym	!.o
³ 37 ³ zatrzymał się jego ojciec, czyli w	!.p
äääääü Kanaanie.	!.q
02 Oto są dzieje potomków Jakuba.	!.r
Józef jako chłopiec siedemnastoletni wraz ze	!.s
swymi braćmi, synami ¼ony jego ojca Bilhy i Zilpy,	!.t
pasł trzody. Doniósł on ojcu, ¼e «le mówiono o	!.u
tych jego synach. 03 Izrael miłował Józefa	!.v
najbardziej ze wszystkich swych synów, gdyż ¼	!.w
urodził mu się on w podeszłych jego latach.	!.x
Sprawił mu te ¼ długą szatę z rókawami*. 04 Bracia	!.y
Józefa widząc, ¼e ojciec kocha go bardziej niż	!.z

wszystkich, tak go znienawidzili, $\frac{3}{4}$ e nie mogli zdobyć się na to, aby przyjaćnie z nim porozmawiać. 05 Pewnego razu Józef miał sen. I gdy opowiedział go braciom swym, ci zapali jeszcze większą nienawić do niego. 06 Mówił im bowiem: „Posłuchajcie, jaki miałem sen. 07 —nió mi się, $\frac{3}{4}$ e więzialiśmy snopy w środku pola i wtedy snop mój podniósł się i stanął, a snopy wasze otoczyły go kołem i oddały mu pokłon. 08 Rzekli mu bracia: „Czy $\frac{3}{4}$ miałbyś jako król panować nad nami i rzucić nami jak władca? I jeszcze bardziej go nienawidzili z powodu jego snów i wypowiedzi. 09 A potem miał on jeszcze inny sen i tak opowiedział go swoim braciom: „—nió mi się jeszcze, $\frac{3}{4}$ e siołce, księżyc i jednaćcie gwiazd oddają mi pokłon. 10 A gdy to powiedział ojcu i braciom, ojciec skarcił go mówiąc: „Co miałby znaczyć śen? Czy $\frac{3}{4}$ ja, matka twoja i twoi bracia mielibyśmy przyjechać do ciebie i oddawać ci pokłon a $\frac{3}{4}$ do ziemi? 11 Podczas gdy bracia zazdrościli Józefowi, ojciec jego zapamiętał sobie śen. 12 Kiedy bracia Józefa poszli pać trzody do Sychem, 13 Izrael rzekł do niego: „Wiesz, $\frac{3}{4}$ e bracia twoi pasą trzodę w Sychem. Chć cię wić posłać do nich. Odpowiedział mu [Józef]: „Jestem gotów. 14 Wtedy [Jakub] rzekł do niego: „Idź i zobacz, czy bracia twoi są zdrowi i czy trzodom nic się nie staó, a potem mi opowiesz. Po czym wyprawił go z doliny Hebronu, a on poszedł do Sychem. 15 I bękaćcego się po polu spotkał go pewien człowiek. Zapytał go wić św człowiek: „Kogo szukasz? 16 Odpowiedział: „Szukam moich braci. Powiedz mi, proszę, gdzie oni pasą trzody. 17 A na to św człowiek: „Odeszli stąd, ale sýszaćem, jak mówili: Chodźmy do Dotain. Józef udał się wić za swymi braćmi i znalazł ich w Dotain. 18 Oni ujrzeli go z daleka i zanim się do nich zbliżył, postanowili podstępnie go zgadzić, 19 mówiąc między sobą: „Oto nadchodzi ten, który miewa sny! 20 Teraz zabijmy go i wrzucimy do którejkolwiek studni, a potem powiemy: Dziki zwierz go poćarł. Zobaczymy, co będzie z jego snów! 21 Gdy to usýszał Ruben, [postanowił] ocalić go z ich rćk; rzekł wić: „Nie zabijajmy go! 22 I mówił Ruben do nich: „Nie doprowadzajcie do rozlewu krwi. Wrzucicie go do studni, która jest tu na pustkowiu, ale rćki nie podnoćcie na niego.

Chciał on bowiem ocalić go z ich ręk, a potem !.-
 zwrócić go ojcu. !.
 23 Gdy Józef przybył do swych braci, oni zdarli !.@
 z niego jego odzienie - dając szaty z rękawami, !.-
 które miał na sobie. 24 I pochwyciwszy go, !.°
 wrzucili do studni: studnia ta była pusta, !.±
 pozbawiona wody. 25 Kiedy potem zasiedli do !.²
 posiłku, ujrzeli z dala idących z Gileadu kupców !.³
 izmaelskich, których wielbłądy niosły wonne !.´
 korzenie, żywicy i olejki pachnące; szli oni do !.µ
 Egiptu. 26 Wtedy Juda rzekł do swych braci: @C@¼ !.¶
 nam przyjdzie z tego, gdy zabijemy naszego brata i !.·
 nie ujawnimy naszej zbrodni? 27 Chodźcie, !.,
 sprzedamy go Izmaelitom! Nie zabijajmy go, wszak !.¹
 jest on naszym bratem!* I usłuchali go bracia. !.°
 28 I gdy kupcy madianicy ich mijali, wyciągnęszy !.»
 spiesznie Józefa ze studni, sprzedali go !.¼
 Izmaelitom za dwadzieścia [sztuk] srebra, a ci !.½
 zabrali go z sobą do Egiptu. !.¾
 29 Gdy Ruben wrócił do owej studni i zobaczył, !.ζ
 że nie ma w niej Józefa, rozdarł swoje szaty 30 i !.À
 przyszedłszy do braci, zawołał: @Chłopca nie ma! A !.Á
 ja, dokąd ja mam iść? !.Â
 31 A oni wzięli szaty Józefa i zabiwszy młodziego !.Ã
 kózł, umoczyli je we krwi, 32 po czym te szaty !.Ä
 posłali ojcu. Ci zaś, którzy je przywieźli, !.Å
 rzekli: @Znaleźli my je. Zobacz, czy to szata !.Æ
 twego syna, czy nie. 33 [Jakub] rozpoznawszy je !.Ç
 zawołał: @Szata mego syna! Dziki zwierz go porwał! !.È
 Dziki zwierz rozszarpał Józefa! 34 I Jakub !.É
 rozdarł swoje szaty, a potem przepasał biodra !.Ê
 worem i opłakiwał syna przez długie czasy. 35 Gdy !.Ë
 zaś wszyscy jego synowie i córki usiłowali go !.Ì
 pocieszać, nie słuchał pociech, mówiąc: @Już w !.Í
 smutku zejść za synem moim do Szeolu. I ojciec !.Î
 jego [nadal] go opłakiwał. !.Ï
 36 Tymczasem Madianicy sprzedali Józefa w !.Ð
 Egipcie Potifarowi, urzędnikowi faraona, !.Ñ
 przełożonemu dworzan. !.Ò
 Juda i Tamar * !.Ó /
 01 W owym czasie Juda opuścił swych braci !.Ö
 38 i wędrując ku dolinie zaszedł do pewnego !.Ï
 mieszkańca miasta Adullam, imieniem Chira. !.×
 02 Ujrawszy tam córkę pewnego Kananajczyka, !.Ø
 noszącego imię Szua, wziął ją za żonę i zbliżył !.Ù
 się do niej. 03 Ona zaś poczęła i urodziła syna, !.Ú
 którego dano imię Er. 04 Potem jeszcze raz !.Û
 poczęła, urodziła syna i nazwała go Onan. 05 A gdy !.Ü

znę w urodziła syna, dała mu imię Szela. Ten zaś
 jej poród nastąpił w Kezib. 06 Juda wziął dla swego
 pierworodnego syna, Era, imieniem Tamar. 07 Ponieważ Er,
 pierworodny syn Judy, był w oczach Pana zły, Pan zesłał
 na niego śmierć. 08 Wtedy Juda rzekł do Onana: «Idź
 do brata twego i dopełnij z nim obowiązek szwagra,
 a tak sprawisz, że twój brat będzie miał potomstwo».
 09 Onan wiedząc, że potomstwo nie będzie jego,
 ilekroć zbliżył się do brata, unikał zapłodnienia,
 aby nie dać potomstwa swemu bratu. 10 Z tego
 powodu Pan zesłał na niego śmierć. 11 Wtedy
 Juda rzekł do swej synowej Tamar: «Zamieszkać
 jako wdowa w domu twego ojca do czasu, gdy
 dorosnie mój syn Szela». Myślała jednak: «Niech
 nie umrze on również jak jego bracia». Tamar
 odeszła i zamieszkała w domu swego ojca. 12 Po
 wielu latach umarła Judy, córka Szuy. Juda,
 zapomniawszy nieco o swej stracie, udał się
 wraz ze swym przyjacielem Adullamem imieniem Chira
 do Timny, gdzie strzygono jego owce. 13 A gdy
 powiedziano Tamar: «Też twój idzie do Timny,
 aby strzyć swe owce», 14 zdjęła z siebie szaty
 wdowie i otuliwszy się szczelnie zasłoną, usiadła
 przy bramie miasta Enaim, które leżało przy drodze
 do Timny. Wiedziała bowiem, że choć Szela już
 dorósł, nie ona będzie mu dana za żonę. 15 Kiedy
 Juda ją ujrzawszy, pomyślał, że jest ona nierządnicą,
 gdyż miała twarz zasłoniętą. 16 Skłoniwszy się
 ku niej przy drodze, rzekł: «Pozwól mi zbliżyć się
 do ciebie - nie wiedział bowiem, że to jego synowa.
 A ona zapytała: «Co mi dasz za to, że się
 do mnie zbliżysz?» 17 Powiedziała: «Przyłóż
 ci kołtko ze stada». Na to ona: «Ale dasz jakiś
 zastaw, dopóki nie przyłiesz». 18 Zapytała: «Jaki
 zastaw mam ci dać?» Rzekła: «Twój sygnet z
 pieczęcią, sznur i laska, które masz w ręku». Dała
 jej więc, aby się zbliżyła do niej; ona zaś
 stała się przez niego brzemienną. 19 A potem
 wstała i odszedłszy zdjęła z siebie zasłonę i
 przywdziała swe szaty wdowie. 20 Gdy Juda
 poszedł kołtko przez swego przyjaciela Adullam,
 aby odebrać zastaw od owej kobiety, ten jej
 nie znalazł. 21 Pytał zatem tamtejszych
 mieszkańców: «Gdzie w Enaim jest ta nierządnicza
 sakralna, która siedziała przy drodze?»
 Odpowiedzieli: «Nie było tu nierządniczy sakralnej».
 22 Wróciwszy do Judy, rzekł: «Nie znalazłem
 jej. Także tamtejsi mieszkańcy

powiedzieli: "Nie by^o tu nierz^ędnicy sakralnej!" //

23 Wtedy Juda rzek[:] "Niech sobie zatrzyma. Oby[~]my //0
si^o tylko nie narazili na kpiny. Przecie^{3/4} pos^a em //1
jej ko^ltko, ty za[~] nie mog^e jej znale[«]†" //2

24 Po oko^o trzech miesi^ęcach doniesiono Judzie: //3
"Twoja synowa Tamar sta^a si^o nierz^ędnic^ę i nawet //4
sta^a si^o brzemienn^ę z powodu czyn^ow nierz^ędnych" //5
Juda rzek[:] "Wyprowad[«]cie j^ę i spalcie!" 25 A gdy //6
j^ę wyprowadzano, pos^a a do swego te[~]cia i kaza^a //7
powiedzie[†]: "Jestem brzemienn^ę przez tego //8
m^oczyn^o, do kt^orego te przedmioty nale^{3/4}†. I //9
doda^a: "Niechaj rozpozna, czyje s^ę: ten sygn^et z //:
piecz^oci^ę, sznur i laska!" 26 Kiedy za[~] Juda //;
pozna[^] je, rzek[:] "Ona jest sprawiedliwsza ode //<
mnie, bo przecie^{3/4} nie chcia^{em} jej da[†] Szeli, memu //=
synowi!" I Juda ju^{3/4} wi^ocej z ni^ę nie 3/4†. //>

27 A gdy nadszed[^] czas jej porodu, okaza^o si^o, //?

3/4e b^odzie mia^a bli[«]ni^ota. 28 Kiedy zacz^o a //@

rodzi[†], [jedno z dzieci] wyci^ęgn^o r^ęczk^o; //A

po^o3/4na, zawi^ęzawszy na tej r^ęczce czerw^on^ę //B

tasiemk^o, rzek^a: "Ten urodzi si^o pierwszy" //C

29 Ale cofn^o o ono r^ęczk^o i wyszed[^] z ^ona jego //D

brat. Wtedy [po^o3/4na] powiedzia^a: "Dlaczego //E

przedar^e si^o przez to przej[~]cie?" Dano mu wi^oc //F

imi^o Peres*. 30 Gdy po nim urodzi[^] si^o jego brat, //G

na kt^orego r^ęczce by^a czerwona tasiemka, nazwano //H

go Zerach* //I

//J /

J^ozef niewolnikiem Potifara //K /

ÚÄÄÄÄ¿ 01 J^ozef zosta[^] uprowadzony do Egiptu. //L

³ 39 ³ I kupi[^] go od Izmaelit^ow, kt^orzy go tam //M

ÄÄÄÄÄÛ przyprowadzili, Egipcjanin Potifar, //N

urz^odnik faraona, dow^odca stra^{3/4}y przybocznej* //O

02 Pan by[^] z J^ozefem i dlatego wiod^o mu si^o //P

dobrze i by[^] w domu swego pana, Egipcjanina. //Q

03 Ten jego pan spostrzeg[^], 3/4e B^og jest z J^ozefem //R

i sprawia, 3/4e mu si^o dobrze wiedzie, cokolwiek //S

czyni. 04 Darzy[^] wi^oc on J^ozefa 3/4yczliwo[~]ci^ę, tak //T

i3/4 sta[^] si^o jego osobistym s^ug^ę. Uczyni[^] go //U

zarz^ędc^ę swego domu, oddawszy mu we w^adanie ca^y //V

sw^oj maj^ętek. 05 A odk^ęd go ustanowi[^] zarz^ędc^ę //W

swego domu i swojego maj^ętku, Pan b^ogos^awi[^] //X

domowi tego Egipcjanina przez wzgl^ęd na J^ozefa. I //Y

tak spocz^o o b^ogos^awie^astwo Pana na wszystkim, //Z

co [Potifar] posiada[^] w domu i w polu. 06 A // [

powierzywszy ca^y maj^ętek J^ozefowi, nie troszczy[^] // \

si^o ju^{3/4} przy nim o nic, tylko o [to, aby mia[^] //]

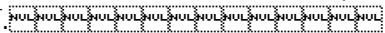
takie] pokarmy, jakie zwyk[^] jada[†] // ^

J^ozef mia[^] pi^okn^ę posta[†] i mi^ę powierzchno[~]†. // _

07 Po tych wydarzeniach zwrócił na niego uwagę
 jego pana i rzekł do niego: „Po co się ze
 mną? 08 On jednak nie zgodził się i odpowiedział
 jego pana: „Pan mój o nic się nie troszczy,
 odkąd jestem w jego domu, bo cały swój majątek
 odda mi w adanie. 09 On sam nie ma w swym domu
 większej wady niż ja i niczego mi nie wzbrania,
 wyświadcę ci, ponieważ jesteś jego sługą. Jak
 więc mógłbym uczynić tak wielką niegodziwość i
 zgrzeszyć przeciwko Bogu? 10 I mimo to go
 namawiał codziennie, nie usłuchał jej i nie
 chciał pomóc mu przy niej, aby z niego
 11 Pewnego dnia, gdy wszedł do domu, aby spełnić
 swe obowiązki, i nikogo z domowników tam nie było,
 12 uchwycił go ona za paszczę i powiedziała:
 „Po co się ze mną? Lecz on [wyrwał się], zostawił
 paszczę w jej ręku i wybiegł na dwór. 13 A wtedy
 ona, widząc, że zostawił swój paszczę i wybiegł
 na dwór, 14 zawołała domowników i powiedziała im
 tak: „Patrzcie, sprowadzono do nas tego
 Hebrajczyka, a on chce tu u nas swawolić!
 Przyszedł do mnie, aby pomóc mi, i
 zaczął głośno krzyczeć. 15 A gdy tak krzyczał
 głośno, zostawił u mnie swój paszczę i pośpiesznie
 wybiegł na dwór! 16 I zatrzymał jego paszczę u
 siebie. A kiedy przyszedł pan Jozef do domu,
 17 opowiedział o tym zajęciu tak: „Wszedł do
 mnie sługa, Hebrajczyk, którego do nas
 sprowadził, aby ze mną swawolił. 18 A gdy
 zaczął krzyczeć, zostawił u mnie swój paszczę i
 uciekł z domu. 19 Kiedy pan jego usłyszał te
 słowa swej słony, która mu dodała: „Tak postąpił ze
 mną twój sługa! - zapadł wielkim gniewem.
 20 Poleciał schwytać Jozefa i oddał go do
 więzienia, gdzie znajdowali się więźniowie
 faraona.
 Jozef w więzieniu
 Gdy Jozef przebywał w tym więzieniu, 21 Pan był
 z nim okazując mu miłosierdzie, tak że zjednął on
 sobie naczelnika więzienia. 22 Toteż ten naczelnik
 więzienia dał Jozefowi władzę nad wszystkimi
 znajdującymi się tam więźniami: wszystko,
 cokolwiek mieli oni spełnić, spełniali tak, jak on
 zarządził. 23 Naczelnik więzienia nie wglądał już
 zupełnie w to, co było pod władzą Jozefa, ponieważ
 Pan był z nim i sprawiał, że się mu udawało
 wszystko, co czynił.
 01 Po tych wydarzeniach podczas i

3 40 3 nadworny piekarz kręła egipskiego dopuścili !/'
 40 si© wykroczenia przeciwko swemu panu, !/'
 przeciwko kręlowi egipskiemu. 02 Faraon, !/'
 rozgniewawszy si© na obu tych dworzan, gęwnego !/'
 podczaszego i przeóonego nadwornych piekarzy, !/'
 03 odda ich pod straż przeóonego dworzan, do !/'
 więzienia tam wanie, gdzie przebywa Jczef. !/'
 04 Ten przeóony dworzan powierzy ich opiece !/'
 Jczefa, którzy mia im usugiwał !/'
 A gdy przebywali jaki czas w więzieniu, 05 obaj !/'
 - podczaszy i piekarz nadworny kręła egipskiego - !/'
 tej samej nocy obaj mieli sen o różnych !/'
 znaczeniach. 06 Kiedy Jczef przyszed do nich z !/'
 rana, zobaczy, że byli zafrasowani. 07 Zapyta !/'
 więc obu tych dworzan faraona, którzy wraz z nim !/'
 przebywali w więzieniu: @Czemu to dzisiaj macie !/'
 twarze tak zaspione? 08 Odpowiedzieli mu: !/'
 @Mielimy sen i nie ma nikogo, kto mógłby nam go !/'
 wytumaczyć. Rzek do nich Jczef: @Wszak !/'
 wytumaczenia należą do Boga. Opowiedzcie mi je !/'
 09 Wtedy gęwny podczaszy tak opowiedzia !/'
 Jczefowi swój sen: @Widziałem we nie krzew winny, !/'
 którzy rós przed mną. 10 Na tym zaś krzewie były !/'
 trzy gałęzi. Krzew wypuści pączki i zakwit, a !/'
 potem jego grona wydały dojrzale jagody. 11 W moim !/'
 ręku był puchar faraona. Zerwałem te jagody, !/'
 wycisnąłem je do pucharu faraona i wróczyłem do !/'
 pucharu faraonowi. 12 Jczef rzek do niego: !/'
 @Znaczenie snu jest takie: Trzy gałęzi są to trzy !/'
 dni. 13 Po upływie trzech dni faraon wywiadczy ci !/'
 i przywróci ci na twój dawny urząd. !/'
 Będziesz podawał faraonowi puchar tak samo jak !/'
 przedtem, gdy był jego podczaszym. 14 Jeśli nie !/'
 zapomnisz o mnie, kiedy będzie ci si© dobrze !/'
 dnia, oka mi yczliwość: wspomnij o mnie !/'
 faraonowi, aby mnie uwolni z tego miejsca. 15 Bo !/'
 przemoc została uprowadzony z kraju !/'
 Hebrajczyków, a i tu również nie popeń nic !/'
 takiego, za co należałoby mnie wrócić do tego !/'
 lochu. !/'
 16 Przeóony nadwornych piekarzy, widząc, że !/'
 Jczef dobrze sen wytumaczył, rzek do niego: @Ja !/'
 zaś miałem taki sen: Trzymałem na gowie trzy !/'
 kosze biaego pieczywa. 17 W koszu, który był na !/'
 wierzchu, znajdowało si© wszelkie pieczywo, jakie !/'
 wyrabia piekarz dla faraona. A ptactwo !/'
 wydziobywa je z tego kosza, który był na mojej !/'
 gowie. 18 Jczef tak odpowiedział: @Znaczenie snu !/'
 jest takie: Trzy kosze - to trzy dni. 19 Za trzy !/'

dni faraon rozka^{3/4}e ~ci[†] ci g^{ow}© i powiesi^t twe !/Å
cia^o na drzewie. Wtedy ptaki b^od[†] rozdziobywa[^] !/Å
twe cia^o - !/Å
20 Na trzeci dzieã, w dniu swoich urodzin, !/Å
faraon wyprawi[^] uczt[©] dla swych dworzan. I wtedy w !/Æ
ich obecno^{ci} kaza[^] sprowadzi^t z wi[©]zienia !/Ç
prze^o3/4onego podczaszych i prze^o3/4onego piekarzy. !/É
21 Prze^o3/4onego podczaszych przywr[†]ci[^] na dawny !/É
urz[†]d podczaszego; podawa[^] wi[©]c on puchar !/É
faraonowi. 22 Prze^o3/4onego piekarzy za[~] kaza[^] !/É
powiesi^t - jak im zapowiedzia[^] J[†]czef. !/Ì
23 Prze^o3/4ony podczaszych nie pami[©]ta[^] jednak o !/Í
J[†]czefie, zapomnia[^] o nim !/Í
!/Í /
Wywy^{3/4}szenie J[†]czefa !/Ë /
Ú^{ÄÄÄÄ}¿ 01 W dwa lata p[†]«niej faraon mia[^] sen. !/Ñ
³ 41 ³ [—ni^o mu si[©], ^{3/4}e] sta[^] nad Nilem. 02 I oto !/Ò
^{ÄÄÄÄÄ}Û z Nilu wysz^o siedem kr[†]w pi[©]knych i !/Ó
t[†]ustych, kt[†]re zacz[©]y si[©] pa[†]t w[†]r[†]d sitowia. !/Ô
03 Ale oto siedem innych kr[†]w wysz^o z Nilu, !/Õ
brzydkich i chudych, kt[†]re stan[©]y obok tamtych !/Ö
nad brzegiem Nilu. 04 Te brzydkie i chude krowy !/×
po^{3/4}ar^y siedem owych kr[†]w pi[©]knych i t[†]ustych. !/Ø
Faraon przebudzi[^] si[©]. 05 A kiedy zn[†]w zasn[†], !/Ù
mia[^] drugi sen. Przy[~]ni^o mu si[©] siedem k[^]os[†]w !/Ú
wyrastaj[†]cych z jednej [^]odygi, zdrowych i !/Û
pi[©]knych. 06 A oto po nich wyros^o siedem k[^]os[†]w !/Ü
pustych i zniszczonych wiatrem wschodnim. 07 I te !/Ý
puste k[^]osy poch^{on}©y owych siedem k[^]os[†]w !/Þ
zdrowych i pe[†]nych. Potem faraon przebudzi[^] si[©]. !/Ë
By[^] to tylko sen. !/à
08 Rano faraon, zaniepokojony, rozkaza[^] wezwa[†] !/á
wszystkich wr[†]3/4bit[†]w egipskich oraz wszystkich !/â
m[©]drc[†]w i opowiedzia[^] im, co mu si[©] ~ni^o. Nie !/ã
by^o jednak nikogo, kto by umia[^] wyt[†]umaczy^t !/ä
faraonowi te sny. 09 Wtedy prze^o3/4ony podczaszych !/å
rzek[^] do faraona: @Dzisiaj wyznam moje grzechy. !/æ
10 Faraon, rozgniewawszy si[©] na swego s[†]ug[©] odda[^] !/ç
mnie, a ze mn[†] i prze^o3/4onego piekarzy pod stra^{3/4} !/è
do domu prze^o3/4onego dworzan. 11 I wtedy mieli[†]my !/é
obaj jednej nocy sen, on inny a ja inny. 12 A by[^] !/ê
tam z nami pewien m[^]ody Hebrajczyk, s[†]uga !/ë
prze^o3/4onego dworzan. Opowiedzieli[†]my mu, a on !/ì
wyt[†]umaczy[^] nam nasze sny, t[†]umacz[†]c sen ka^{3/4}dego z !/í
nas. 13 I sta^o si[©] tak, jak nam je wyt[†]umaczy[^]: !/î
mnie przywr[†]ci[^] [faraon] na m[†] urz[†]d, a jego !/ï
powiesi[^] !/ð
14 Wtedy faraon kaza[^] wezwa[†] J[†]czefa. !/ñ
Wyprowadzono go wi[©]c pospiesznie z lochu, a on, !/ò

ogoliwszy si© oraz zmieniwszy szaty, przyszedł do /!ó
faraona. 15 Faraon rzekł do Józefa: «Miałem sen, /!ô
którego nikt nie umie wytłumaczyć. Ja zaś /!ô
słyszałem, jak mówiono o tobie, że skoro usłyszysz /!ô
sen, zaraz go wytłumaczysz». 16 Józef tak /!÷
odpowiedział faraonowi: «Nie ja, lecz Bóg da /!ø
pomysł» odpowiedź tobie, o faraonie». 17 Faraon /!ù
zaczęł więc opowiadać Józefowi: «—ni© mi si©, że /!ú
stałem nad brzegiem Nilu. 18 I nagle z Nilu wyszł /!ù
siedem krów tustych i piókných, które zaczęły si© /!ü
pać w ród sitowia. 19 A oto siedem krów innych /!ý
wyszł za nimi, chudych i tak brzydkich, że /!p
podobnie brzydkich nie widziałem w całym Egipcie. /!ý
20 Krowy chude i brzydkie pojąrły owych siedem /!o!
krów pierwszych, tustych. 21 Gdy te znalazły si© /!o"
w ich brzuchach, nie było wcale znać, że tam /!o#
weszły; te, które je pojąrły, były nadal tak samo /!o\$
chude jak poprzednio. I ocknęł em si©. 22 A potem /!o%
zobaczyłem weń siedem kósfw wyrastających z /!o&
jednej ędzy, zdrowych i piókných. 23 Lecz oto /!o'
siedem kósfw zeschniętych, pustych, zniszczonych /!o(
wiatrem wschodnim wyrosł po nich. 24 I te puste /!o)
kósy pochłony owych siedem kósfw piókných. A /!o*
gdy to opowiedziałem wróbitom, że aden nie potrafił /!o+
mi wytłumaczyć /!o,
25 Józef rzekł do faraona: «Sen twój, o /!o-
faraonie, jest jeden. To, co Bóg zamierza uczynić, /!o.
zapowiedział tobie, faraonie. 26 Siedem krów /!o/
piókných - to siedem lat, i siedem kósfw piókných /!o0
- to te¼ siedem lat; jest to bowiem sen jeden. /!o1
27 Siedem zaś krów chudych i brzydkich, które /!o2
wyszły za tamtymi, i siedem kósfw pustych i /!o3
zniszczonych wiatrem wschodnim - to te¼ siedem lat /!o4
- gódu. 28 To, o czym mówił faraonowi, Bóg uczyni /!o5
tak, jak pokazał faraonowi. 29 Bo nadejdzie siedem /!o6
lat obfitej wielkiej w całym Egipcie. 30 A po /!o7
nich nastanie siedem lat gódu; i pójdzie w /!o8
niepamięć cała ta obfitej w Egipcie, gdy gód /!o9
bódzie niszczy kraj. 31 Nie bóde już wiedzieli o /!o:
obfitej w tym kraju wskutek gódu, który potem /!o;
nadejdzie, bo bóde to gód bardzo cióki. /!o<
32 Ponieważ ten sen powtórzył si© dwukrotnie, /!o=
faraonie, Bóg to już postanowił i Bóg niebawem to /!o>
uczyni. 33 Teraz więc niech faraon upatry sobie /!o?
kogoś roztropnego i mądrego i ustanowi go zarządcą /!o@
Egiptu. 34 Niech faraon tak ustanowi nadzorców, by /!oA
zabrał pióć czó urodzajów w Egipcie podczas /!oB
siedmiu lat obfitej. 35 Niechaj oni nagromadzą /!oC
wszelką ywnoć podczas tych lat pomylných, które /!oD

nadejdź. Niechaj gromadź zboże do rozporządzenia faraona jako zaopatrzenie dla miast i niechaj go strzegaj. 36 A będzie ta żywność zachowana dla kraju na siedem lat głodu, które nastaną w Egipcie. Tak więc nie wyginie [ludność] tego kraju z głodu

37 Sowa te podobały się faraonowi i wszystkim jego dworzanom. 38 Rzekł więc faraon do swych dworzan: «Czy będziemy mogli znaleźć podobnego człowieka, który miałby tak jak on ducha Boga?»

39 A potem faraon rzekł do Jozefa: «Skoro Bóg da ci poznać to wszystko, nie ma nikogo, kto by ci doradził rozsądkiem i mądrości!» 40 Ty zatem będziesz nad moim dworem i twoim rozkazom będzie posłuszny cały mój naród. Jedyne godności królewskie będzie ci przewyższa. 41 I powiedział faraon Jozefowi: «Oto ustanawiam ci rządca Egiptu!» 42 Po czym faraon zdjął swój pierścień z palca i włożył go na palec Jozefa, i kazał go oblec w szatę z najczystszego lnu, a potem zawiesił mu na szyi złoty aksamit. 43 I kazał go obwozić na drugim swym wozie, a wozano przed nim:

«Abrek!»

Faraon ustanawiając Jozefa rządcą Egiptu, 44 rzekł do niego: «Ja jestem faraonem, ale bez twojej zgody nikt nie ośmieli się czegokolwiek przedsięwziąć w całym kraju egipskim, 45 i nadał Jozefowi imię Safnat Paneach*. Dał mu też za żonę Asenat, córkę kapłana z On, imieniem Poti Fera. I tak stał się Jozef rządcą Egiptu. 46 Jozef miał lat trzydzieści, gdy stanął przed faraonem, królem egipskim

Jozef wyszedłszy od faraona objechał cały kraj. 47 I gdy ziemia rodziła przez siedem lat w wielkiej obfitości, 48 gromadził wszelką żywność w tych siedmiu latach [urodzaju], które nastąpiły w Egipcie, i składał ją w miastach; w każdym mieście gromadził żywność z pobliskich okolicznych.

49 Nagromadził więc Jozef tyle zboża, ile jest piasku morskiego; takie mnóstwo, że już przestano mierzyć, bo nie można było zmierzyć.

50 A zanim nastąpił głód, urodzili się Jozefowi dwaj synowie; urodziła ich Asenat, córka kapłana z On, który miał imię Poti Fera. 51 Jozef dał swemu synowi pierworodnemu imię Manasses*. [Mówi bowiem:] «Dał mi Bóg zapomnieć o całym moim utrapieniu i o domu ojca mego». 52 A drugiego nazwał Efraim, [mówi]: «Uczynił mnie Bóg podobnym w kraju mojej niedoli»

53 Kiedy min^o siedem lat urodzaju w Egipcie, !0v
54 nadesz^o siedem lat g^odu, jak to zapowiedzia^o !0w
J^ozef. A gdy nasta^o g^od we wszystkich krajach, w !0x
ca^oym Egipcie by^a ¼ywno^t. 55 Ale kiedy i w !0y
Egipcie g^od zacz^o si^o dawa^t we znaki, ludno^t !0z
domaga^a si^o chleba od faraona. Wtedy faraon m^owi^o !0{
do wszystkich Egipcjan: @Udajcie si^o do J^ozefa i, !0|
co on wam powie, czy^acie^o. 56 Gdy by^o g^od na !0}
ca^oej ziemi, J^ozef otwiera^o wszystkie !0~
[spichlerze], w kt^orych by^o [zbo^o¼e], i sprzedawa^o !0DEL
zbo^o¼e Egipcjanom, w miar^o jak w Egipcie g^od !0E
stawa^o si^o coraz wi^okszy. !0□

57 Ze wszystkich kraj^ow ludzie przybywali do !0,
Egiptu, by kupowa^t zbo^o¼e od J^ozefa, gdy^o g^od po !0f
ca^oej ziemi si^o wzmaga^o. !0,,
Przybycie braci J^ozefa do Egiptu !0.../
!0† /
U^o 01 Gdy Jakub dowiedzia^o si^o, ¼e jest zbo^o¼e !0‡
³ 42 ³ w Egipcie, rzek^o do swoich syn^ow: @Czemu !0^
si^o oci^ogacie?^o* 02 I doda^o: @W^oa^onie !0%
s^ozsa^oem, ¼e w Egipcie jest zbo^o¼e, id^ocie tam i !0Š
zakupcie dla nas zbo^o¼a, aby^omy przetrwali i nie !0<
pomarli^o. 03 Dziesi^ociu braci J^ozefa uda^o si^o !0CE
zatem do Egiptu, aby tam kupi^t zbo^o¼a. !0□
04 Beniamina, brata J^ozefa, Jakub nie pos^oa^o wraz !0Ž
z synami; pomy^ola^o bowiem: @Jeszcze go mo^o¼e !0□
spotka^t jaka^o z^oa przygoda^o. !0□

05 Kiedy synowie Izraela przybyli wraz z innymi, !0'
kt^orzy tam r^ownie^o si^o udawali, aby kupi^t zbo^o¼a bo !0'
g^od by^o w Kanaanie, 06 J^ozef sprawowa^o w^oadz^o w !0"
kraju i on to sprzedawa^o zbo^o¼e wszystkim !0"
mieszka^ocom tego kraju. !0•

Bracia J^ozefa, przybywszy do niego, oddali mu !0–
pok^oon twarz^o do ziemi. 07 Gdy J^ozef ujrza^o swoich !0—
braci, pozna^o ich; jednak uda^o, ¼e jest im obcy, i !0~
przem^owi^o do nich surowo tymi s^oowami: @Sk^o¼d !0™
przyszli^ocie?^o Odpowiedzieli: @Z Kanaanu, aby !0Š
kupi^t ¼ywno^oci^o. 08 J^ozef poznawszy ich, mimo ¼e !0>
oni go nie poznali, 09 przypomn^oia^o sobie sny, !0œ
jakie mia^o niegdy^o, i rzek^o: @Jeste^ocie szpiegami! !0□
Przyszli^ocie, aby obejrze^t miejsca nieobwarowane w !0Ž
tym kraju!^o 10 A oni na to: @Nie, panie! S^oudzy !0Ÿ
twoi przybyli tylko dla zakupu ¼ywno^oci. !0
11 Jeste^omy wszyscy synami jednego cz^oowieka. !0j
Jeste^omy uczciwi. My, s^oudzy twoi, nigdy nie !0¢
byli^omy szpiegami^o. 12 Ale on im rzek^o: @Nie. !0£
Przyszli^ocie obejrze^t miejsca nieobwarowane tego !0¤
kraju!^o 13 Wtedy powiedzieli: @By^oo nas dwunastu !0¥
braci, s^oug twoich, syn^ow jednego cz^oowieka w !0|

Kanaanie. Najm^odszy jest obecnie przy naszym ojcu, a jednego ju^o nie ma^o. 14 J^ozef rzek^o do nich: @Jest tak, jak wam m^owi^o: jeste^ocie szpiegami! 15 Co do tego zostaniecie wybadani. Na ^oycie faraona! Nie wyjdziecie st^od, chyba ^oe przyb^odzie tu wasz brat najm^odszy. 16 Wyprawcie jednego z was po waszego brata, wy za^o pozostaniecie w wi^ozieniu, aby mo^ona by^o zbada^o, czy to, co powiedzieli^ocie, jest prawd^o; je^oli oka^oe si^o, ^oe nie - na ^oycie faraona! - jeste^ocie szpiegami^o. 17 I odda^o ich pod stra^o na trzy dni. 18 A trzeciego dnia J^ozef rzek^o do nich: @Je^oli chcecie ocali^o ^oycie, uczy^ocie to - bo ja czcz^o Boga. 19 Skoro jeste^ocie uczciwi, niechaj jeden wasz brat pozostanie w wi^ozieniu, w kt^orym was osadzono, wy za^o id^ocie, zawie^ocie zbo^oe dla wy^oywienia waszych rodzin. 20 Potem przyprowadzicie do mnie najm^odszego brata waszego, aby si^o potwierdzi^oy s^owa wasze i nie spotka^oa was ^omier^o. I tak uczynili. 21 M^owili mi^odzy sob^o: @Ach, zawinili^omy przeciwko bratu naszemu, patrz^oc na jego strapienie, kiedy nas b^oaga^o o lito^o, a nie wys^ouchali^omy go! Dlatego przysz^oo na nas to nieszcz^ocie^o. 22 Ruben za^o tak im wtedy powiedzia^o: @Czy^o wam tego nie m^owi^oem: Nie dopuszczajcie si^o wykroczenia wzgl^odem tego ch^oopca; ale nie us^ouchali^ocie mnie. Tote^o teraz ^oda si^o odpowiedzialno^oci za jego krew!^o 23 Nie wiedzieli za^o, ^oe J^ozef to rozumie, bo rozmawia^o z nimi przez t^oumacza. 24 Odszed^oszy wi^oc od nich, rozp^oaka^o si^o. Potem wr^oci^o do nich i m^owi^oc do nich od^oczy^o od nich Symeona i w ich obecno^oci kaza^o go zwi^oza^o. 25 Potem J^ozef da^o rozkaz, aby nape^oniono zbo^oem ich worki i aby do ka^odego worka w^oo^ono dane przez nich pieni^odze, ponadto aby im dano ^oywno^oci na drog^o. I tak te^o im uczyniono. 26 Oni za^o w^oo^owszy swe zbo^oe na os^oy, ruszyli w drog^o. 27 Gdy w gospodzie jeden z nich rozwi^oza^o sw^oj worek, aby da^o obroku swemu os^ou, spostrzeg^o pieni^odze; by^oy one bowiem na wierzchu w jego torbie. 28 I rzek^o do swych braci: @Zwr^ocono mi pieni^odze, oto s^o one w mojej torbie^o. Wtedy oni os^oupieli i z l^okiem pytali jeden drugiego: @C^o ^o to nam B^og uczyni^o? 29 A gdy przybyli do Kanaanu, do swego ojca Jakuba, opowiedzieli mu wszystko, co im si^o przytrafi^oo, tymi s^owami: 30 @aw w^oadca tego kraju przemawia^o do nas surowo i wzi^o nas za

szpiegów. 31 Powiedzieliśmy mu: Jesteśmy uczciwi i !0Ø
nigdy nie byliśmy szpiegami; 32 było nas dwunastu !0Ù
braci, synów [jednego] ojca, jednego [z nas ju^{3/4}] !0Ú
nie ma, a najmłodszy jest obecnie przy naszym ojcu !0Û
w Kanaanie. 33 Wtedy rzekł do nas ów władca kraju: !0Ü
Po tym poznam, czy jesteście uczciwi: jednego !0Ý
waszego brata zostawcie u mnie, weźcie zbo^{3/4}e dla !0Þ
wyżywienia waszych rodzin i idźcie. 34 A potem !0Ë
przyprowadźcie mi waszego najmłodszego brata, i !0à
wtedy poznam, ^{3/4}e nie jesteście szpiegami, ale !0á
ludźmi uczciwymi. Ja wam oddam waszego brata, wy !0â
za^{3/4} będziecie mogli poruszać się po tym kraju³ !0ã
35 A gdy opróżniali worki, ka^{3/4}dy znalazł w swoim !0ä
worku sakiewkę z pieniędzmi. Na widok sakiewek z !0å
pieniędzmi zatrwożyli się tak oni, jak również ich !0æ
ojciec. 36 Powiedzieli im ojciec Jakub: @Ju^{3/4} mnie !0ç
[dwóch] pozbawiliście: Józefa nie ma, Symeona nie !0è
ma, a teraz Beniamina chcecie zabrać. We mnie !0é
przecież godzi to wszystko. 37 Wtedy Ruben !0ê
przemówił do ojca tymi słowami: @Będzieś mój³ !0ë
zabił obu moich synów, jeśli ci go nie !0ì
przyprowadzisz! Oddaj go pod moją opiekę, a ja !0í
zwrócę go tobie. 38 Ale Jakub odpowiedział: @Nie !0î
pójdzie syn mój z wami! Brat jego bowiem ju^{3/4} nie !0ï
^{3/4}yje i on jeden tylko mi pozostał. Jeśli go spotka !0ð
jakie nieszczęście, gdy pójdzie z wami, sprawicie, !0ñ
^{3/4}e moja siwizna zstąpi do Szeolu i to w wielkim !0ò
^{3/4}alu!³ !0ó
ÚÄÄÄÄ¿ 01 W kraju panował ci^{3/4}ki gó³d. 02 A kiedy !0ô
³ 43 ³ do ostatka spożyli zbo^{3/4}e, które sprowadzili !0õ
ÄÄÄÄÄÛ z Egiptu, rzekł do nich ojciec: @Idźcie !0ö
znów kupić dla nas trochę żywności. 03 Wtedy Juda !0÷
powiedział mu: @àw władca surowo nam przykazał: !0ø
"Nie pokazujcie mi się na oczy, jeśli brata !0ù
waszego nie będzie z wami". 04 Jeśli jesteście gotowi !0ú
posłać z nami naszego brata, pojedziemy i kupimy !0û
ci żywności, 05 a jeśli nie chcesz go posłać, nie !0ü
pojedziemy. Bo przecież ów władca powiedział nam: !0ý
"Nie pokazujcie mi się na oczy, jeśli nie będzie !0þ
brata waszego z wami". 06 Izrael rzekł: @Czemu !0ÿ
naraziliście mnie na niedolę mówiąc mi, ^{3/4}e macie !1!
jeszcze brata? 07 Odpowiedzieli: @àw władca !1"
wypytywał się dokładnie o nas i o naszą rodzinę. !1#
Pytał: "Czy jeszcze żyje wasz ojciec? Czy macie !1\$
jeszcze brata?" Odpowiadaliśmy mu zatem na jego !1%
pytania. Czy mogliśmy wiedzieć, ^{3/4}e powie³ !1&
"Sprowadźcie waszego brata?" 08 Po czym rzekł !1'
Juda do ojca swego, Izraela: @Pójdź ze mną tego !1(
chłopca, a zaraz pojedziemy, aby ratować ^{3/4}ycie, !1)

aby~my nie pomarli wraz z naszymi dziećmi. 09 Ja !1*
 odpowiadam za niego; ode mnie b©dziesz ¼¼da^, aby !1+
 ci go oddał. Je¼eli nie przyprowadz© go do ciebie, !1,
 mo¼esz mi nigdy nie darować mej winy. 10 Gdyby~my !1-
 nie zwlekali, ju¼ wr©ciliby~my dwa razy!~ !1.
 11 Izrael rzek^ do swych syn©w: ©Je¼eli tak był !1/
 musi, uczyćcie tak. Zabierzcie jednak w wasze wory !10
 to, co w naszym kraju jest najcenniejszego, i !11
 zanie~cie owemu cz^owiekowi w darze: nieco wonnej !12
 ¼¼ywicy, nieco miodu, wonnych korzeni, olejk©w, !13
 owoc©w, pistacji* i migda^©w. 12 I we«cie z sob¼ !14
 podw©jn¼ sum© pieni©dzy, aby~cie mogli oddał i te !15
 pieni¼dze, kt©re wam na powr©t w^o¼ono do waszych !16
 torb, był mo¼e, przez pomy^k©. 13 Zabierzcie te¼ !17
 waszego brata i ruszajcie w drog© powrotn¼ do !18
 owego w^adcy. 14 A B©g Wszechmocny niechaj sprawi, !19
 aby ©w cz^owiek zlitowa^ si© nad wami i pu~ci^ !1:
 wolno waszego brata oraz Beniamina. Skoro mam !1;
 został samotny, to niech tak ju¼ b©dzie!~ !1<
 ~~~~~ !1= /
 J©zef ucztuje z braćmi~ !1> /
 15 Zabrali oni dary, dwukrotn¼ sum© pieni©dzy !1?
 oraz Beniamina i ruszywszy w drog©, przybyli do !1@
 Egiptu. A gdy stan©li przed J©zefem, 16 ten, !1A
 ujrzawszy w^r©d nich Beniamina, da^ polecenie !1B
 prze^o¼onemu swego domu: ©Zaprowad« tych ludzi dc!1C
 domu i ka¼ zabił i przyrz¼dził jak¼~ sztuk© byd^a, !1D
 gdy¼ b©d¼ oni ze mn¼ jedli dzi~ w po^udnie~. !1E
 17 Prze^o¼ony uczyni^ tak, jak mu poleci^ J©zef, i !1F
 zaprowadzi^ ich do jego domu. 18 Oni za~, przejc©ci !1G
 l©kiem, ¼¼e J©zef kaza^ ich zaprowadził do swego !1H
 domu, m©wili: ©Z powodu owych pieni©dzy, kt©re !1I
 poprzednim razem nam w^o¼ono do naszych torb, !1J
 kaza^ nas zaprowadził do siebie. Teraz na nas !1K
 napadnie, przemoc¼ uczyni nas swymi niewolnikami i !1L
 [zabierze nam] nasze os^y~ !1M
 19 Gdy wi©c byli ju¼ u wej~cia do domu J©zefa, !1N
 zbli¼yli si© do prze^o¼onego jego domu 20 i !1O
 rzekli: ©Pozw©l, panie! Gdy po raz pierwszy !1P
 przybyli~my tu kupić zbo¼a, 21 wracaj¼c, po !1Q
 odwi¼zaniu naszych torb w gospodzie, znale«li~my !1R
 na wierzchu torby ka¼dego pieni¼dze, jak by^y !1S
 odliczone. Przywie«li~my je z sob¼. 22 Mamy te¼ i !1T
 inne pieni¼dze, aby kupić ¼¼ywno~ci. Nie wiemy, kto !1U
 nam w^o¼y^ [tamte] pieni¼dze do naszych torb~. !1V
 23 A on im powiedzia^: ©B¼d«cie spokojni! Nie !1W
 b©jcie si©! B©g wasz, B©g ojca waszego da^ wam ten !1X
 skarb do waszych torb. Wasze pieni¼dze dosz^y do !1Y
 mnie!~ I przywi©d^ do nich Symeona. 24 Cz^owiek ©w !1Z

wprowadził ich do domu Józefa i kazał podać wody, aby obmyli sobie nogi, i dał obroku ich osłom. 25 Oni tymczasem przygotowali dary, zanim nadszedł Józef w południe; dowiedzieli się bowiem, że tu mieli zasiąść do stołu. 26 Kiedy Józef przyszedł do domu, oni, trzymając w rękach dary, które dla niego przynieśli, oddali mu pokłon do ziemi. 27 On zaś zapytawszy ich o zdrowie, rzekł: «Czy wasz sędziwy ojciec, o którym mi mówiliście, dobrze się miewa? Czy jeszcze żyje?» 28 Odpowiedzieli: «Sługa twój, a nasz ojciec, dobrze się miewa. Jeszcze żyje». I zniewukłkli i oddali pokłon. 29 A gdy spojrzawszy, dostrzegł Beniamina, syna swej matki zapytał: «Czy to ten wasz brat najmłodszy, o którym mi mówiliście?» I zaraz dodał: «Oby cię Bóg darzył swym łaską, synu mój!» 30 I nagle urwał, bo nagle ogarnęło go wielkie wzruszenie na widok brata, że aż przybiegł do niego. Odszedł więc do swego pokoju i tam się rozpakował. 31 Potem zaś, obmywszy twarz, wyszedł i usiłował panować nad sobą dając rozkaz: «Niech podadzą posiłek!» 32 Podano więc jemu osobno, jego braciom osobno i Egipcjanom - którzy z nim jadali - również osobno. Egipcjanie bowiem nie mogli jeść razem z Hebrajczykami, gdyż byłoby to dla Egipcjan wstrętną. 33 [Józef] posadził przed sobą braci od najstarszego do najmłodszego, według ich wieku; oni zaś tym zdziwieni, spojrzeli jeden na drugiego. 34 Po czym polecił zanieść im ze swego stołu porcje; porcja dla Beniamina była pięciokrotnie większa. Oni zaś uczuli się z nim rozweselili się pod wpływem wina. 35 Józef poddał braci ostatniej próbie. 01 Tymczasem [Józef] dał takie polecenie 44 3 przed swoim domem: «Napełnij torby tych ludzi żywnością, ile tylko zdążą unieść, i powkładaj pieniądze na wierzch do torby każdego. 02 Mój zaś puchar srebrny włóżysz na wierzch torby najmłodszego oprócz pieniędzy za zboże». [Przedemni] uczynił tak, jak mu Józef rozkazał. 03 O wicie wyprawiono ich wraz z ich osłami w drogę. 04 Zaledwie jednak wyszli z miasta i jeszcze nie uszli daleko, Józef rzekł do przedemnego domu: «Podajcie co przedemni za nimi. A gdy ich dogonisz, powiedz im: Czemu odpaciliście z'em za dobro?» 05 Wszak <to wy skradliście srebrny puchar>, ten,

z którego pija pan mój i z którego potrafi !1☉
 wrócić. ☐le postępiłcie, dopuszczając się !1☐
 takiego czynu! 06 Gdy [ten] dogoni ich i !1Ž
 powiedzieli im to, 07 rzekli: ©Jak możesz, panie !1☐
 mój, mówić takie rzeczy? Dalekie jest od sęga !1☐
 twoich takie postępowanie! 08 Przecież pieniądze, !1'
 które znaleźliśmy na wierzchu naszych torb, !1'
 przynieśliśmy ci z Kanaanu. Jakże więc mielibyśmy !1"
 dopuszczać się kradzieży zęota lub srebra w domu !1"
 twego pana? 09 U którego z twoich sęga znajdzie !1•
 się [w puchar], ten niechaj umrze; my zaś, mój !1–
 panie, staniemy się twoimi niewolnikami! 10 A on !1—
 rzekł: ©Istotnie, powinno tak być, jak mówicie. !1~
 Jednakże ten, u którego [puchar] się znajdzie, !1™
 zostanie niewolnikiem, wy zaś będziecie wolni od !1š
 winy. 11 Wtedy pospiesznie każdy z nich zdjął !1>
 swój torbę, postawił na ziemi i otworzył ją. !1œ
 12 On zaś zaczął przeszukiwać [torby], począwszy !1☐
 od najstarszego, a kończąc na najmłodszym; i w !1Ž
 torbie Beniamina znalazł w puchar. 13 Wtedy oni !1Ÿ
 rozdarli z żalu swe szaty i objuczywszy każdy !1
 swego osęa wrócili do miasta. !1j
 14 Gdy Juda oraz jego bracia przyszli do domu !1☐
 Józefa, zastali go tam jeszcze i padli przed nim !1£
 twarzą ku ziemi. 15 A Józef rzekł do nich: ©Jak !1¤
 mogliście się dopuścić takiego czynu? Czy nie !1¥
 wiedzieliście, że taki człowiek jak ja potrafi !1|
 wrócić? 16 Juda odpowiedział: ©Cóż mamy rzec !1š
 tobie, panie mój? Cóż możemy powiedzieć na nasze !1"
 usprawiedliwienie? Bóg znalazł winę w twoich !1☉
 sęgach! Oddajemy się w niewolę tobie, panie mój; !1ª
 zarówno my jak i ten, u którego został znaleziony !1«
 puchar. 17 Ale Józef rzekł: ©Jestem daleki od !1–
 tego, abym miał tak postępować. Tylko ten, u którego !1
 znaleziono puchar, będzie moim niewolnikiem, wy !1®
 zaś możecie spokojnie odejść do waszego ojca. !1—
 18 Juda podszedłszy do niego, rzekł: ©Pozwól, !1°
 panie mój, aby twój sęga powiedział sęowo wobec !1±
 ciebie. I nie gniewaj się na twego sęga, wszakże !1²
 ty jak faraon! 19 Pytał mój pan swoje sęgi: "Czy !1³
 macie ojca lub brata?" 20 Odpowiedzieli mu panu !1'
 mojemu: "Mamy starego ojca i jeszcze jednego, !1µ
 najmłodszego brata, zrodzonego przez niego już w !1¶
 starość. Brat tego najmłodszego nie żyje; został !1·
 on więc jeden z tej samej matki i dlatego ojciec !1,
 go pokochał". 21 Rozkazał sęgom swoim: !1¹
 "Sprowadźcie go do mnie, abym mógł go zobaczyć". !1°
 22 Powiedzieli mu panu mojemu: "Nie możemy chępiec !1»
 opuścić ojca, bo gdyby go opuścili, ojciec by !1¼

umar". 23 Wtedy rzek^e do swych s^ug: "Je^li nie !1½
 przyjdzie z wami wasz najm^odszy brat, nie !1¾
 pokazujcie mi si^e na oczy". 24 Gdy wi^oc !1¿
 przyszlⁱmy do twego s^ugi, ojca naszego, !1À
 powt^rzylⁱmy mu twe s^owa, panie. 25 Potem za^o !1Á
 powiedzia^o nam ojciec: "Id^ocie zn^ow, aby zakupi^t !1Â
 dla nas ¼ywno^oci". 26 Odpowiedzieli^{my}: "Nie !1Ã
 mo^zemy i^t. P^ojdziemy tylko wtedy, gdy z nami !1Ä
 p^ojdzie nasz najm^odszy brat. Bo nie mo^zemy !1Å
 pokaza^t si^e owemu m^ozowi, je^li nie b^odzie z nami !1Æ
 naszego najm^odszego brata". 27 Wtedy powiedzia^o !1Ç
 nam tw^oj s^uga, ojciec nasz: "Wiecie, ¼e jedna z !1È
 mych ¼on urodzi^a mi dw^och syn^ow. 28 Jeden - !1É
 wyszed^e ode mnie i wtedy pomy^lla^em sobie, ¼e !1Ê
 zosta^e rozszarpany, gdy ¼a wi^ocej go ju^z nie !1Ë
 widzia^em. 29 Je^zeli i tego drugiego zabierzecie !1Ì
 ode mnie i spotka go jakie^s nieszcz^ecie, moja !1Í
 siwizna zst^rpi do Szeolu w^ro^d niedoli". 30 Gdybym !1Î
 wi^oc teraz przyszed^e do s^ugi twego, a mojego !1Ï
 ojca, i nie by^oby z nami ch^opca tak przez niego !1Ð
 umi^owanego, 31 to gdy zobaczy, ¼e go nie ma, !1Ñ
 umrze. My za^o, s^udzdy twoi, b^odziemy przyczyn^o, ¼e !1Ò
 siwizna naszego ojca zst^rpi do Szeolu ze zgryzoty. !1Ó
 32 Ja, s^uga tw^oj, wzi^oem na siebie !1Ô
 odpowiedzialno^ot^o za tego ch^opca wzgl^edem ojca !1Õ
 mego, m^owi^ou^o mu: Je^li go nie przyprowadz^e do !1Ö
 ciebie, mo^ze mi nigdy m^oj ojciec nie darowa^t mojej !1×
 winy. 33 Teraz wi^oc niechaj ja, s^uga tw^oj, !1Ø
 zostan^e zamiast ch^opca niewolnikiem pana mego, on !1Ù
 za^o niechaj p^ojdzie ze swymi bra^tmi. 34 Bo jak ¼e !1Ú
 m^og^oby^o i^t do mego ojca, je^liby nie by^o go ze !1Û
 mn^o? Nie chcia^oby^o patrze^t na nieszcz^ecie mego !1Ü
 ojca, kt^ore by go dotkn^eo! !1Ý
 J^ozef daje si^e pozna^t braciom !1Þ /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 J^ozef nie m^og^o opanowa^t swego wzruszeni !1à
 ³ 45 ³ i wobec wszystkich, kt^orzy tam byli, !1á
 ÄÄÄÄÄÙ zawo^a: @Niechaj wszyscy st^ro^o wyjd^o! !1â
 Nikogo nie by^o z nim, gdy J^ozef da^e si^e pozna^t !1ã
 swym braciom. 02 Wybuchn^owszy g^ooⁿym p^oaczem, ta !1ä
 ¼e a ¼a us^lyszeli Egipcjanie oraz dworzanie faraona, !1å
 03 rzek^e do swych braci: @Ja jestem J^ozef! Czy !1æ
 ojciec m^oj jeszcze ¼yje? Ale bracia nie byli w !1ç
 stanie mu odpowiedzie^t, gdy ¼a si^e go zli^okli. 04 On !1è
 za^o rzek^e do nich: @Zbli^zcie si^e do mnie! A gdy !1é
 oni si^e zbli^zyli, powt^rzylⁱ: @Ja jestem J^ozef, !1ê
 brat wasz, to ja jestem tym, kt^orego sprzedali^ocie !1ë
 do Egiptu. 05 Ale teraz nie smu^tcie si^e i nie !1ì
 wyrzucajcie sobie, ¼e^ocie mnie sprzedali. Bo dla !1í

waszego ocalenia od śmierci Bóg wysła mnie tu !1î
 przed wami*. 06 Oto już dwa lata trwa gwałt w tym !1i
 kraju, a jeszcze zostało pięć lat, podczas których !1ð
 nie będzie orki ani żniwa. 07 Bóg mnie wysła !1ñ
 przed wami, aby wam zapewnić potomstwo* na ziemi i !1ò
 abyście przeżyli dzięki wielkiemu wybawieniu. !1ó
 08 Zatem nie wyście mnie tu posłali, lecz Bóg, !1ô
 który też uczynił mnie doradcą faraona, panem !1õ
 całego jego domu i władcą całego Egiptu. 09 Idźcie !1ö
 przeto spiesznie do mego ojca i powiedzcie mu: !1÷
 Józef, syn twój, mówi: Uczynił mnie Bóg panem !1ø
 całego Egiptu. Przybywaj bezzwłocznie. !1ù
 10 Osiądź w ziemi Goszen i będziesz blisko !1ú
 mnie, ty sam wraz z twymi synami, wnukami, !1û
 trzodami i całym twym dobytkiem. 11 Bóg ci tu !1ü
 żywi, bo jeszcze przez pięć lat będzie gwałt; i !1ý
 tak nie poniesiecie straty ty i twoja rodzina, i !1þ
 dobytek twój. 12 Oto widzicie własnymi oczami i !1ÿ
 Benjamin, brat wasz, widzi, że to ja przemawiam do !2!
 was. 13 Opowiedzcie memu ojcu o mej wysokiej !2"
 godności w Egipcie i o wszystkim, coście widzieli. !2#
 I nie zwlekajcie sprowadźcie tu mego ojca. 14 Po !2\$
 czym rzucił się Benjaminowi, bratu swemu, na szyję !2%
 i rozpłakał się. Benjamin również płakał, !2&
 obejmując go za szyję. 15 I płakał Józef, !2'
 ściskając i całując swych braci. A potem bracia !2(
 jego z nim rozmawiali. !2)
 16 Gdy zaś rozeszła się w pałacu faraona wieść: !2*
 Bracia Józefa przybyli, uradował się faraon i !2+
 jego dworzanie. 17 I rzekł faraon do Józefa: !2,
 Powiedz twym braciom: Uczyńcie tak: objuczcie !2-
 wasze osły i natychmiast jedźcie do Kanaanu. !2.
 18 Zabierzcie ojca waszego oraz wasze rodziny i !2/
 przybywajcie do mnie. Ja zaś dam wam najbardziej !20
 urodzajny kawał ziemi w Egipcie i będziecie mieli !21
 do jedzenia najprzedniejszą część pól tego !22
 kraju. 19 Ty zaś daj im polecenie: Uczyńcie tak: !23
 weźcie sobie z Egiptu wozy dla waszych dzieci i !24
 żon. Zabierzcie ojca waszego i przybywajcie. !25
 20 Niech wam nie będzie żal zostawić sprzętów !26
 waszych, gdyż wszelkie bogactwa Egiptu będą !27
 wasze. 21 I uczynili tak synowie Izraela. A Józef !28
 dał im z polecenia faraona wozy oraz zapasy na !29
 drogę. 22 Nadto kałdemu z nich podarował szaty !2:
 odświętne, Benjaminowi zaś dał trzysta sztuk !2;
 srebra i pięć szat odświętnych. 23 Swemu ojcu zaś !2<
 posłał dziesięć osłów, objuczonych najlepszymi !2=
 podami Egiptu, oraz dziesięć olic objuczonych !2>
 zbożem, chlebem i żywnością, aby miał na drogę. !2?

24 A wyprawiajcie braci swych w drogę, rzek do nich, gdy już odchodzili: Bądźcie w drodze bez obawy!

25 Wyruszywszy z Egiptu, przybyli do Kanaanu, do swego ojca, Jakuba. 26 I gdy mu oznajmili: Józef żyje! Jest on w adzie całego Egiptu! - osupia i nie dowierza im. 27 Lecz kiedy powtórzyli mu wszystko, co Józef do nich mówi, i kiedy zobaczy wozy, które Józef przysłał, aby go zabrał, wstąpił do niego żyście. 28 Zawołał: Dość, żyjesz jeszcze żyje syn mój, Józef! Pójść go zobaczył, zanim umrze!

Osiedlenie się rodziny Jakuba w Egipcie

01 Izrael wyruszył w drogę z całym swym dobytkiem. A gdy przybył do Beer-Szeby, złożył ofiarę Bogu ojca swego, Izaaka. 02 Bóg zaś w widzeniu nocnym tak odezwał się do Izraela: Jakubie, Jakubie! A gdy on odpowiedział: Oto jestem, 03 rzek do niego: Jam jest Bóg, Bóg ojca twego. Idź bez obawy do Egiptu, gdyż uczynię ci tam wielkim narodem. 04 Ja pójść tam z tobą i Ja stamtąd ci wyprowadzę, a Józef zamknie ci oczy. 05 Potem Jakub wyruszył z Beer-Szeby.

Synowie Izraela umiścili ojca swego, Jakuba, swe dzieci i żony na wozach, które faraon przysłał dla przewiezienia ich. 06 Zabrali te swe trzody i swój dobytek, który nabyli w Kanaanie. Tak przybył Jakub do Egiptu wraz z całym potomstwem: 07 wziął z sobą do Egiptu synów, wnuków, córki i wnuczki - całego swe potomstwo.

08 Oto imiona synów Izraela, którzy przybyli do Egiptu, Jakuba i jego synów

Syn pierworodny Jakuba, Ruben, 09 oraz synowie Rubena: Henoch, Pallu, Chesron i Karmi. 10 Synowie Symeona: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sochar i Szaul, syn Kananejki. 11 Synowie Lewiego: Gerszon, Kehat i Merari. 12 Synowie Judy: Er, Onan, Szela, Peres i Zerach. - Ale Er i Onan umarli w Kanaanie. - Synami Peresa byli: Chesron i Chamul. 13 Synowie Issachara: Tola, Puwwa, Job* i Szimron. 14 Synowie Zabulona: Sereb, Elon i Jachleel. 15 Sześć to potomkowie tych synów Jakuba, których podobnie jak i córki Din, urodziła mu Lea w Padda-Aram. Wszystkich tych osobiście, synów, jego cęrek, było trzydzieści trzy

16 Synowie Gada: Sifion*, Chaggi, Szuni, Esbon, Eri, Arodi i Areli. 17 Synowie Asera: Jimna,

Jiszwa, Jiszwi, Beria oraz ich siostra imieniem !2q
Serach; a synowie Berii: Cheber i Malkiel. 18 S¥ !2r
to potomkowie synów Zilpy, którzy dał Laban córce !2s
swej Lei, a która ich urodziła Jakubowi - !2t
szesnaście osób. !2u
19 Synowie Racheli, żony Jakuba: Józef i !2v
Beniamin. 20 Józefowi urodzili się w Egipcie !2w
synowie, których na świat wydała Asenat, córka !2x
kapłana z On imieniem Poti Fera: Manasses i !2y
Efraim. !2z
21 Synowie Beniamina: Bela, Beker, Aszbel, Gera, !2{
Naaman, Echi*, Rosz*, Muppim*, Chuppim i Ard. - !2|
22 S¥ to potomkowie synów Racheli, którzy urodzili !2}
się Jakubowi. Wszystkich osiemnaście !2~
23 Syn* Dana: Chuszim. !2DEL
24 Synowie Neftalego: Jachseel, Guni, Jeser i !2€
Szillem. 25 S¥ to potomkowie synów Bilhy, którzy !2□
dał Laban Racheli, swej córce, a która urodziła !2,
ich Jakubowi. Wszystkich siedem. !2f
26 Wszystkich, którzy przybyli z Jakubem do !2,,
Egiptu, a którzy wyszli z jego bieder, było !2...
ogółem, oprócz żon synów Jakuba, sześćdziesięciu !2†
szęściu. 27 Synów zaś Józefa, którzy mu się !2‡
urodzili w Egipcie, było dwóch. Wszystkich zatem !2^
członków rodziny Jakuba, którzy przybyli do !2%
Egiptu, było siedemdziesięciu. !2Š
28 Wysłał on przed siebie do Józefa Judę, aby ten !2<
mógł go* wyprzedzić do Goszen przed ich !2CE
przybyciem. A gdy przybyli do ziemi Goszen, !2□
29 Józef kazał zaprzęcić do swego wozu i wyjechał na !2Ž
spotkanie Izraela, ojca swego, do Goszen. Kiedy !2□
zobaczył go, rzucił mu się na szyję i długo !2□
szlochał na jego szyję. 30 Wreszcie Izrael odezwał !2'
się do Józefa: @Teraz mogę już umrzeć, skoro !2'
zobaczysz cię, żę jeszcze żyjesz! 31 A potem !2"
Józef rzekł do braci i do całej rodziny swego !2"
ojca: @Powiedz zawiadomić faraona i powiem mu: !2•
Bracia moi i rodzina mego ojca przybyli do mnie z !2—
Kanaanu. 32 S¥ oni pasterzami trzód. A jako !2—
hodowcy trzód sprowadzili swe owce i woły oraz !2~
cały swój dobytek. 33 Kiedy zaś faraon was !2™
zawezwie i zapyta: Jaki jest wasz zawód, !2š
34 odpowiedzcie: My sędzi twoi, trudnimy się od !2>
dziecka hodowlę trzód, zarówno my, jak i nasi !2œ
przodkowie. - I wtedy tylko bōdziecie mogli się !2□
osiedlić w Goszen, bo obrzydzenie wzbudza w !2ž
Egipcjanach každy pasterz trzody*. !2Ÿ
ÜÄÄÄÄ¿ 01 Józef wszedłszy do faraona oznajmił mu: !2
³ 47 ³ @Ojciec mój i bracia z trzodami, byłem i !2j

ÄÄÄÄÄÛ caým dobytkiem przybyli z ziemi Kanaan i !2Φ
 s¥ ju¾ w kraju Goszen. 02 Po czym Jçzef !2£
 przedstawi faraonowi pi©ciu swych braci, ktçrych !2¤
 zabra z sob¥. 03 Faraon zapyta jego braci: !2¥
 ©Jakie jest wasze zaj©cie? Odpowiedzieli mu: !2¦
 ©Pasterzami trçd jeste my zarçwno my, s´udzy !2§
 twoi, jak i nasi przodkowie. 04 I dalej mçwili do !2¨
 faraona: ©Przybyli my, aby si© zatrzymał jako !2©
 przychodnie w tym kraju, gdy¾ brakuje paszy dla !2ª
 trçd twoich s´ug, tak ci©¾ki jest g´d w ziemi !2«
 Kanaan. Niechaj wi©c teraz zamieszkaj¥ s´udzy twoi !2¬
 w Goszen! 05 Faraon rzek do Jçzefa: ©Ojciec twçj !2
 i twoi bracia przybyli do ciebie. 06 Ca y kraj !2®
 egipski stoi przed tob¥ otworem. W najbardziej !2¯
 ¾yznej jego cz©ci osiedl twego ojca i twych !2°
 braci; niechaj wi©c zamieszkaj¥ w kraju Goszen. !2±
 Je li za wiesz, ¾e s¥ w rçd nich ludzie dzielni, !2²
 uczyã ich zarz¼dcami mojego ¾ywego dobytku, niech !2³
 czuwaj¥ nad moimi trzodami. 07 Potem Jçzef !2´
 przyprowadzi swego ojca, Jakuba, i przedstawi go !2µ
 faraonowi. A gdy Jakub z´o¾y faraonowi ¾yczenia !2¶
 pomy lno ci*, 08 faraon zapyta go: ©Ile lat ¾ycia !2·
 sobie liczysz? 09 Jakub odpowiedzia faraonowi: !2,
 ©Liczba lat mojego pielgrzymowania - sto i !2¹
 trzydzie ci. Niezbyt d´ugie i smutne by y lata !2º
 mego ¾ycia; nie s¥ one tak d´ugie, jak lata !2»
 pielgrzymowania mych przodków. 10 Po czym Jakub, !2¼
 ¾ycz¥c faraonowi pomy lno ci*, odszed . !2½
 11 Jçzef osiedli ojca i braci, daj¥c im !2¾
 posiad´o t w najbardziej ¾yznej cz©ci Egiptu, w !2¸
 ziemi Ramses, jak mu poleci faraon. 12 I !2À
 zaopatrywa ojca i braci, i ca ¥ rodzin© swego !2Á
 ojca w ¾ywno t, stosownie do liczby dzieci. !2Â
 !2Ã /
 Rz¥dy Jçzefa w Egipcie w latach g´odu !2Ä /
 13 W ca ym kraju nie by o ¾ywno ci, tote¾ nasta !2Å
 bardzo ci©¾ki g´d. Ziemie Egiptu i Kanaanu by y !2Æ
 wyczerpane skutkiem g´odu. 14 Jçzef za gromadzi !2Ç
 wçczas wszystkie pieni¥dze, jakie znajdowa y si© !2È
 w Egipcie i Kanaanie, za zbo¾e, ktçre kupowano, i !2É
 pieni¥dze te oddawa do pa´acu faraona. 15 W koãcu !2Ê
 wyczerpa y si© pieni¥dze mieszkaãcom Egiptu i !2Ë
 Kanaanu, i wtedy wszyscy Egipcjanie przychodzili !2Ì
 do Jçzefa, prosz¥c go: ©Daj nam chleba. Czy¾ mamy !2Í
 umrze t na twoich oczach? Nie mamy ju¾ bowiem !2Î
 pieni©dzy. 16 A Jçzef mçwi: ©Je li nie macie !2Ï
 pieni©dzy, sprowad«cie wasz ¾ywy dobytek, a dam !2Ð
 wam za niego zbo¾e. 17 Sprowadzili wi©c swçj ¾ywy !2Ñ
 dobytek do Jçzefa i on dawa im ¾ywno t w zamian !2Ò

za konie, za stada owiec i woł^o oraz za os^o. I !2Ó
 tak w owym roku ³/₄ywi^o ich w zamian za ca^o ich !2Ô
³/₄ywy dobytek. 18 A gdy ten rok up^oyn^o, przyszli w !2Õ
 nast^opnym i oznajmili mu: @Nie mamy co ukrywa^o !2Ö
 przed tob^o, panie m^oj, ³/₄e gdy ju^o ³/₄ wyczerpa^o si^o !2×
 nam pieni^odze i gdy stada nasze s^o u ciebie, nie !2Ø
 pozosta^o nam nic, co mogliby^omy da^o tobie, panie, !2Ù
 opr^ocz nas samych i naszej ziemi! 19 Dlaczego na !2Ú
 twoich oczach mamy zgin^o† my i nasza ziemia? Kup !2Û
 wi^oc nas i ziemi^o nasz^o za chleb; b^odziemy !2Ü
 niewolnikami faraona, a nasza ziemia [jego !2Ý
 w^oasno^oci^o]. Byle^o nam da^o ziarno do siewu, a !2Þ
 przetrwamy, nie pomrzemy i ziemia nasza nie b^odzie !2Ë
 le^o ³/₄a^o od^oogiem^o !2à
 20 J^ozef wykupi^o wi^oc wszystkie grunty w Egipcie !2á
 dla faraona; ka^o ³/₄dy bowiem Egipcjanin sprze^o ^o !2â
 pole, gdy ³/₄ g^od by^o coraz wi^okszy. Tak wi^oc ziemia !2ã
 sta^o si^o w^oasno^oci^o faraona. 21 Ludno^o† za^o od !2ä
 jednego do drugiego kra^oca Egiptu przeni^os^o do !2å
 miast*. 22 Nie wykupi^o tylko grunt^ow kap^oan^ow, !2æ
 gdy ³/₄ by^o przywilej faraona dla kap^oan^ow i na jego !2ç
 podstawie mieli oni zapewnione utrzymanie. Dlatego !2è
 nie sprzedali swych grunt^ow. 23 Potem J^ozef !2é
 przem^owi^o do ludno^oci: @Oto dzisiaj naby^oem was i !2ê
 wasz^o ziemi^o dla faraona. Macie tu ziarno, !2ë
 obsiejcie ziemi^o. 24 A gdy nadejd^o ³/₄niwa, oddacie !2ì
 pi^o† cz^o† plon^ow faraonowi, cztery za^o cz^o†ci !2í
 zostawicie sobie na obsianie pola i na wy^oywienie !2î
 dla was, dla waszych domownik^ow <i dla waszej !2ï
 dziatwy>! 25 Odpowiedzieli: @Zachowa^oe^o nas przy !2ð
³/₄yciu! Oby^o nas darzy^o ³/₄yczliwo^oci^o, panie nasz, a !2ñ
 my b^odziemy niewolnikami faraona! - !2ò
 26 Rozporz^odyzenie, kt^ore da^o J^ozef w sprawie roli !2ó
 w Egipcie, obowi^ozuje po dzie^odzisiejszy: pi^o† !2ô
 cz^o† plon^ow [nale^o ³/₄y oddawa^o] faraonowi. Jedynie !2õ
 grunty kap^oan^ow nie sta^oy si^o w^oasno^oci^o faraona !2ö
 !2÷ /
 Jakub i synowie J^ozefa !2ø /
 27 Izrael zamieszka^o w Egipcie, w kraju Goszen. !2ù
 Wzi^oli go sobie na w^oasno^o†, a ³/₄e byli p^oodni, !2ú
 bardzo si^o rozmno^ozyli. !2û
 28 Jakub, prze^o ³/₄ywszy w Egipcie siedemna^ocie lat, !2ü
 doczeka^o si^o sto czterdziestego si^odmego roku !2ý
³/₄ycia. 29 A gdy zbli^oa^o si^o ~mier^o† Izraela, kaza^o !2þ
 wezwa^o swego syna J^ozefa i rzek^o do niego: @Je^oli !2ÿ
 darzysz mnie ³/₄yczliwo^oci^o, po^o† ³/₄ mi tw^o r^ock^o pod !2!
 biodro* na dow^od twojej wiernej mi^o†ci, ³/₄e nie !2"
 pogrzebiesz mnie w Egipcie, 30 ale gdy zasn^o z !2#
 mymi przodkami, wywieziesz mnie z Egiptu i !2\$

pogrzebiesz w ich grobie⁻. Odrzek[^]: @Uczyni©, jak !3%
 powiedzia^e~. 31 Wtedy [Izrael] powiedzia[^]: !3&
 @Przy©gnij mi!⁻ A gdy przysi¥g[^], Izrael opad[^] na !3'
 wezg[^]owie swego [^]o¼a. !3(
 ÚÄÄÄÄÄ¿ 01 Kiedy po tych wydarzeniach doniesiono !3)
³ 48 ³ J¢zefowi: @Ojciec tw¢j zachorowa⁻, zabra[^] !3*
 ÄÄÄÄÄÜ on z sob¥ dw¢ch swych syn¢w: Manassesa !3+
 Efraima. 02 Gdy powiedziano Jakubowi: @Syn tw¢j, !3,
 J¢zef, przyszed[^] do ciebie⁻, Izrael, z wysi[^]kiem !3-
 usiad[^]szy na [^]o¼a, 03 rzek[^] do J¢zefa: @B¢g !3.
 Wszechmog¥cy ukaza[^] mi si© w Luz, w kraju Kanaan, !3/
 i b[^]ogos[^]awi¥c mi 04 powiedzia[^] do mnie: Ja !30
 uczyni© ci© p[^]odnym i dam ci tak liczne potomstwo, !31
 ¥e rozro[^]niesz si© w wielki nar¢d. Daj© te¼ ten !32
 oto kraj przysz[^]emu potomstwu twemu na w[^]asno[~]t na !33
 zawsze. 05 A zatem dwaj twoi synowie, kt¢rzy ci !34
 si© urodzili w Egipcie, zanim przyby[^]em do ciebie, !35
 do Egiptu, moimi s¥: Efraim i Manasses b©d¥ mi jak !36
 Ruben i Symeon*. 06 Jednak to potomstwo, kt¢re ci !37
 si© urodzi po nich, b©dzie twoim. B©dzie si© ono !38
 nazywa[^]o od imion swych braci, [mieszkaj¥c] na !39
 swej dziedzicznej w[^]asno[~]ci. 07 Ja bowiem, gdy !3:
 wraca[^]em z Paddan-Aram, utraci[^]em Rachel© w !3;
 Kanaanie, w drodze, kiedy pozostawa[^]a mi jeszcze !3<
 pewna przestrzeä, aby doj[~]t do Efrata, i musia[^]em !3=
 j¥ pochowa[^]t tam, w drodze do Efrata, czyli !3>
 Betlejem⁻ !3?
 08 Izrael, spostrzeg[^]szy syn¢w J¢zefa, zapyta[^]: !3@
 @Kim s¥ ci?⁻ 09 J¢zef odpowiedzia[^]: @To s¥ w[^]a[~]nie !3A
 moi synowie, kt¢rych B¢g da[^] mi tutaj⁻. Wtedy !3B
 [Izrael] rzek[^]: @Przybli¼ ich do mnie, a !3C
 pob[^]ogos[^]awi© ich⁻. 10 Oczy bowiem Izraela sta^y !3D
 si© tak s[^]abe wskutek staro[~]ci, ¥e niedowidzia[^]. !3E
 Gdy wi©c przybli¼y[^] ich do Izraela, on uca[^]owa[^] !3F
 ich i u[^]cisn¥, 11 a potem rzek[^] do J¢zefa: @Nie !3G
 s¥dzi[^]em, ¥e jeszcze b©d© twoj¥ twarz ogl¥da[^], a !3H
 oto B¢g pozwoli[^] mi ujrze[^]t nawet twe potomstwo!⁻ !3I
 12 J¢zef, odsun¥wszy swych syn¢w od kolan ojca !3J
 swego, odda[^] mu pok[^]on twarz¥ do ziemi. 13 Po !3K
 czym, maj¥c obu syn¢w - Efraima po prawej r©ce, !3L
 czyli z lewej strony Izraela, i Manassesa po lewej !3M
 r©ce, czyli z prawej strony Izraela - przybli¼y[^] !3N
 ich do ojca. 14 Ale Izrael, wyci¥gn¥wszy swoj¥ !3O
 praw¥ r©k©, po[^]o¼y[^] j¥ na g[^]owie Efraima, mimo ¥e !3P
 ten by[^] m[^]odszy, lew¥ za[~] r©k© - na g[^]owie !3Q
 Manassesa. - Umy[~]lnie tak po[^]o¼y[^] swe r©ce, bo !3R
 przecie¼ Manasses by[^] pierworodnym synem. - 15 I !3S
 b[^]ogos[^]awi¥c J¢zefowi, m¢wi[^] !3T
 @B¢g, kt¢remu wiernie s[^]u¼yli* przodkowie moi, !3U

Abraham i Izaak, !3V
 Błg, który troszczyć się o mnie przez całe me !3W
 3/4cie aż do dnia dzisiejszego !3X
 16 Anioł, który mnie bronił od wszelkiego zęgo, !3Y
 niechaj błogosławi tym oto chłopcom !3Z
 Niechaj moje imię i imię przodków moich, !3[
 Abrahama i Izaaka, w nich przetrwa !3\
 niechaj szeroko rozmnożyć się na ziemi !3]
 17 A gdy Józef zobaczy, że jego ojciec położył !3^
 swą prawicę na głowie Efraima, wydał mu się to !3_
 nieważliwe. Ujął więc rękę ojca, aby ją przenieść !3`
 z głowy Efraima na głowę Manasses, 18 i rzekł: !3a
 Nie tak, mój ojcie, gdy ten jest pierworodny; !3b
 położył twą prawicę na głowie tego. 19 Ale ojciec !3c
 nie zgodził się i powiedział: Wiem, synu mój, !3d
 wiem. I z niego też powstanie szczep, który !3e
 będzie liczny. Jednak brat jego będzie !3f
 będzie większy od niego, gdy potomstwo jego !3g
 obejmie wiele szczepów !3h
 20 W dniu owym błogosławił ich tymi słowami: !3i
 Twoim imieniem Izrael będzie sobie życzę !3j
 błogosławieństwa mojego !3k
 Niechaj ci Błg tak uczyni !3l
 jak Efraimowi i Manassesowi !3m
 Tak to dał pierwszeństwo Efraimowi przed !3n
 Manassesem. !3o
 21 A potem Izrael rzekł do Józefa: Ja niebawem !3p
 umrę, ale Błg będzie czuwał nad wami i sprawi, że !3q
 wrócicie do kraju waszych przodków. 22 Ja zaś daję !3r
 tobie o jedną wyżynę więcej niż braciom twym, !3s
 którą zdobędę na Amorytach moim mieczem i !3t
 ukonnam !3u
 / !3v /
 Jakub błogosławi swoich synów !3w /
 01 Jakub przywołał swoich synów mówiąc do !3x
 3 49 3 nich: Zgromadźcie się, a opowiem wam, co !3y
 was czeka w czasach późniejszych !3z
 02 Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, !3{
 słuchajcie Izraela, ojca waszego !3|
 03 Rubenie, synu mój pierworodny, !3}
 ty moją moc i pierwszym pędem mojej męskiej !3~
 siły !3DEL
 górujący dumą i górujący siłą !3€
 04 Kipiać jak woda: nie będziesz już górować !3□
 bo wszedłeś do domu twego ojca, !3,
 wchodząc zbezczęcić moje domy !3f
 05 Symeon i Lewi, bracia, !3,,
 narzdziami gwałtu były ich miecze !3...
 06 Do ich zmyśli nie przyłączcie !3†

z ich knowaniem nie z [^] ycz © mej s [^] awy*	!3‡
gdy ^¾ w gniewie swym mordowali ludzi	!3^
i w swej swawoli kaleczyli byd [^] o*	!3%
07 Przekł © ty ten ich gniew, gdy ^¾ by [^] gwa [^] towny,	!3Š
i ich zawzi © to [~] t, gdy ^¾ by [^] a okrucie ^ä stwem!	!3<
Rozprosz © ich wi © c w Jakubie	!3œ
i rozdrobni © ich w Izraelu.	!3□
08 Judo, ciebie s [^] awi [†] b © d [¥] bracia twoi	!3Ž
twoja bowiem r © ka na karku twych wrog [¢] w!	!3□
Synowie twego ojca b © d [¥] ci oddawa [†] pok [^] on!	!3□
09 Judo, m [^] ody lwie, na zdobyczy r [¢] ~t b © dziesz,	!3'
m [¢] j synu	!3'
jak lew czai si © , gotuje do skoku,	!3“
do lwicy podobny - kt [¢] ¾ si © o [~] mieli go dra ^¾ ni [†] ?	!3”
10 Nie zostanie odj © te ber © o od Judy	!3•
ani laska pasterska spo [~] r [¢] d kolan jego,	!3–
a ^¾ przyjdzie ten, do kt [¢] rego ono nale ^¾ y,	!3—
i zdob © dzie pos [^] uch u narod [¢] w!*	!3~
11 Przywi [¥] ¾e on swego osio [^] ka w winnicy	!3™
i «rebi © o [~] le u winnych lator [~] li.	!3š
W winie pra [†] b © dzie sw [¥] odzie ^¾ ,	!3>
i w krwi winogron - sw [¥] szat © .	!3œ
12 B © d [¥] mu si © iskrzy [^] y* oczy od wina,	!3□
a z © by b © d [¥] bia [^] e od mleka.	!3ž
13 Zabulon mieszka [†] b © dzie na wybrze ^¾ u morza,	!3Ÿ
nad brzegiem morza, dok [¥] d zawijaj [¥] okr © ty	!3
kraniec jego - w Sydonie*	!3i
14 Issachar - osio [^] ko [~] cisty,	!3¢
b © dzie si © wylegiwa [^] ufny w swe bezpiecze ^ä stwo*.	!3£
15 Widzi on, ¾e dobry jest spoczynek, a kraj	!3a
uroczy;	!3¥
ale b © dzie musia [^] ugi [¥] † sw [¢] j grzbiet pod	!3
brzemieniem	!3š
i stanie si © niewolnikiem, p © dzonym do pracy.	!3”
16 Dan b © dzie s [¥] dzi [^] lud sw [¢] j	!3©
jako jeden ze szczep [¢] w izraelskich;	!3a
17 b © dzie on jak w [¥] ¾ na drodze	!3«
jak ¾amija jadowita na [~] cie ^¾ ce,	!3–
k [¥] saj [¥] ca p © ciny konia,	!3
z kt [¢] rego je«dziec spada na wznak.	!3®
18 Wybawienia twego czekam, o Panie!	!3–
19 Gad - zb [¢] jcy napada [†] go b © d [¥]	!3°
on za [~] b © dzie napada [^] im na pi © ty*	!3±
20 Od Asera - t [^] uste pokarmy,	!3²
on b © dzie dostarcza [^] przysmak [¢] w kr [¢] lowi.	!3³
21 Neftali - jak roz [^] o ^¾ ysty terebint,	!3´
daj [¥] cy mi [^] e przepowiednie*	!3µ
22 J [¢] zef - lator © li owocuj [¥] ca,	!3¶
lator © li owocuj [¥] ca nad «r [¢] d [^] em.	!3.

gałzki pnę się po murze*	!3,
23 A choć uczniowie go przeładowali, goził w niego	!3 ¹
i czył na niego,	!3 ^o
24 łuk jego pozostanie niezłamany,	!3»
i rłce jego - sprawne*	!3¼
Z rłk potłnego Boga Jakubowego,	!3½
od Pasterza i Opoki Izraela,	!3¾
25 od Boga ojłw twoich, kłry cię błdzie	!3À
wspomagał	!3Á
od Wszehmocnego, kłry cię błdzie błogosławił	!3Â
błogosławiłstwa z niebios wysokich,	!3Ã
błogosławiłstwa otłani lełcej najniłej,	!3Ä
błogosławiłstwa piersi i łona	!3Å
26 Błogosławiłstwa ojca twego niech dłułej	!3Æ
trwajł	!3Ç
nił błogosławiłstwa mych przodłw*	!3È
jak długo trwał błdł pagłrki odwieczne*	!3É
niechaj spłnł na głwł Jłzefa,	!3Ê
na głwł tego, kłry jest ksiłciem włrd swoich	!3Ë
braci	!3Ì
27 Benjamin - wilk drapiełny,	!3Í
co rano rozrywa zdobycz,	!3Î
a wieczorem rozdziela łupy *	!3Ï
28 Wszyscy ci - to dwanałcie szczepłw izraelskich,	!3Ð
oraz to, co do nich powiedział ich ojciec,	!3Ñ
wygłszajłc do kałdego z nich stosowne	!3Ò
błogosławiłstwo, gdy im błogosławił	!3Ó
—mierł i pogrzeb Jakuba	!3Ô /
29 Potem dał im taki rozkaz: łGdy ja zostanł	!3Õ
przyłczony do moich przodłw, pochowajcie mnie	!3×
przy moich praojcach w pieczarze, kłra jest na	!3Ø
polu Efrona Chetyty, 30 w pieczarze, kłra jest na	!3Ù
polu Makpela w poblłlu Mamre w kraju Kanaan, kłrł	!3Ú
kupił Abraham wraz z tym polem od Efrona Chetyty	!3Û
jako tytuł własnołci grobu. 31 Tam pochowano	!3Ü
Abrahama i Sarł, jego łonł, tam pochowano Izaaka i	!3Ý
jego łonł Rebekł; tam pochowałem Leł. 32 Pole to	!3Þ
wraz z pieczarł został kupione od Chetyłw.	!3ß
33 Gdy Jakub wydał te polecenia swoim synom,	!3à
z łły swe nogi na łłlu, wyzionł ducha i został	!3á
przyłczony do swoich przodłw	!3â
ÚÁÄÄÄÿ 01 Jłzef przypadł do twarzy swego ojca,	!3ã
3 50 3 płakał nad nim i całował go. 02 A potem	!3ä
ÄÄÄÄÄÛ rozkazał swym domowym lekarzom, aby	!3å
zabalsamowali jego ojca. Ci zatem lekarze	!3æ
balsamowali Izraela. 03 Zabrał im to czterdziełci	!3ç
dni, tyle bowiem czasu trwał balsamowanie.	!3è

Mieszkaacy Egiptu op^akiwali Jakuba przez !3é
 siedemdziesi^t dni. 04 Kiedy za~ sko^aczy^ si© !3é
 okres 3/4a^oby po nim, J^czef zwr^ci^ si© do !3ë
 otoczenia faraona z nast©puj^c^y pro~b^y: ©Je~li !3ì
 darzycie mnie 3/4yczliwo~ci^y, powiedzcie samemu !3í
 faraonowi, 05 3/4e m^j ojciec zobowi^za^ mnie !3í
 przysi©g^y do spe^nienia takiego polecenia: "Gdy !3í
 umr©, pochowasz mnie w moim grobie, kt^ry sobie !3ð
 przygotowa^em w kraju Kanaan". Niech mi wi©c teraz !3ñ
 b©dzie wolno uda^ si© tam, abym m^g^ pochowa^ meg !3ò
 ojca, a potem wr^c©~. 06 Faraon odpowiedzia^: ©Id« !3ó
 i pochowaj twego ojca, tak jak mu przysi^g^e~ !3ò
 07 I J^czef wyruszy^ w drog©, aby pochowa^ ojca. !3õ
 A z nim posz^o r^wnie3/4 wielu dworzan faraona, !3ö
 starszych urz©dnik©w dworskich i wszyscy !3÷
 dostojnicy ziemi Egiptu; 08 nadto ca^a rodzina !3ø
 J^czefa, jego bracia oraz rodzina jego ojca. Tylko !3ù
 dziatwa oraz trzody i byd^o zosta^y w Goszen. !3ú
 09 Ci^gn©li z nim r^wnie3/4 ludzie na wozach i na !3ù
 koniach, tworzc^ bardzo liczny orszak. !3ù
 10 A gdy przybyli do Goren-Haatad*, kt^re le3/4y !3ý
 po drugiej stronie Jordanu, odprawili tam wielki i !3p
 wspania^y obrz©d 3/4a^obny: [J^czef] przez siedem dni !3ý
 obchodzi^ 3/4a^obn^y uroczysto~t po swym ojcu. !4!
 11 Mieszkaj^cy tam Kananejczycy, widz^c t© !4"
 uroczysto~t 3/4a^obn^y w Goren-Haatad, m^wili: ©Oto !4#
 jak wielka jest 3/4a^oba Egipcjan!~ Dlatego nazwano !4\$
 [t© miejscowo~t], kt^ra le3/4y po drugiej stronie !4%
 Jordanu, Abel Misraim*. !4&
 12 Synowie [Jakuba] uczynili zatem tak, jak im !4'
 rozkaza^ ojciec: 13 przenie~li go do Kanaanu i !4(
 pochowali w pieczarze na polu Makpela. Pole to !4)
 kupi^ Abraham od Efrona Chetyty jako tytu^ !4*
 w^asno~ci grobu. Le3/4a^o ono w pobliz^u Mamre !4+
 !4, /
 Bracia prosz^y J^czefa o przebaczenie !4- /
 —mier^ J^czefa !4. /
 14 J^czef po pogrzebie ojca wr^ci^ do Egiptu wraz !4/
 z bra^mi i wszystkimi, kt^rzy z nim poszli, aby !40
 pochowa^ jego ojca. !41
 15 Bracia J^czefa zdaj^c sobie spraw© z tego, 3/4e !42
 ojciec ich nie 3/4yje, my~leli: ©Na pewno J^czef !43
 b©dzie nas teraz prze~ladowa^ i odp^aci nam za !44
 wszystkie krzywdy, kt^re mu wyrz^dzili~my!~ !45
 16 Tote3/4 kazali powiedzie^ J^czefowi: ©Ojciec tw©j !46
 da^ przed ~mierci^y takie polecenie: 17 Powiedzcie !47
 J^czefowi tak: Racz przebaczy^ braciom twym !48
 wykroczenie i win© ich, wyrz^dzili ci bowiem !49
 krzywd©. Teraz przeto daruj^askawie win© nam, !4:

którzy czcimy Boga twojego ojca! Józef rozpakował się, gdy mu to powtórzono. 18 Wtedy bracia już sami poszli do Józefa i upadli przed nim i rzekli: ©Jesteśmy twoimi niewolnikami. 19 Lecz Józef powiedział do nich: ©Nie bójcie się. Czy ja jestem na miejscu Boga? 20 Wy niegdy nie knuliście ze przeciwko mnie, Bóg jednak zamierzył to jako dobro, żeby sprawił to, co jest dzisiaj, żeby przeżył wielki naród. 21 Teraz więc nie bójcie się: bądźcie żywymi i dziećmi waszymi. I tak ich pocieszył, przemawiając do nich serdecznie. 22 Józef mieszkał w Egipcie wraz z rodziną swego ojca. Dożył on stu dziesięciu lat 23 i doczekał się prawnuków z Efraima. Również dzieci Makira, syna Manassesza, urodziły się na kolanach Józefa. 24 Wreszcie Józef rzekł do swoich braci: ©Gdy ja umrę, Bóg okaże wam swą łaskę i wyprowadzi was z tej ziemi do kraju, który przysięgnął dać Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. 25 Po czym zobowiązał synów Izraela przysięgą, żeby spełnić takie polecenie: ©Gdy Bóg okaże wam tę wielką swoją łaskę, zabierzcie stąd moje kości. 26 Po czym Józef umarł, mając sto dziesięć lat. Zabalsamowano go i złożono go do trumny w Egipcie.

KSIAGA WYJŚCIA

UWOLNIENIE IZRAELITÓW Z EGIPTU

IZRAEL W EGIPCIE

Rozrost i ucisk Izraela

1 Oto imiona synów Izraela, którzy razem z Jakubem przybyli do Egiptu. Kiedy zaś przyszedł ze swoją rodziną: 2 Ruben, Symeon, Lewi, Juda; 3 Issachar, Zabulon i Benjamin; 4 Dan, Neftali, Gad i Aser. 5 Było zaś wszystkich potomków Jakuba siedemdziesiąt osiem, Józef zaś już był w Egipcie. 6 Potem umarł Józef i wszyscy jego bracia, i całe to pokolenie. 7 A synowie Izraela rozradzali się, pomnażali, potężniali i umacniali się coraz bardziej, tak że cały kraj się nimi napełnił. 8 Lecz rzędy w Egipcie objął nowy król, który nie znał Józefa. 9 I rzekł do swego ludu: ©Oto lud synów Izraela jest liczniejszy i potężniejszy od nas. 10 Roztropnie przeciw niemu wystąpmy, aby się przestał rozmnażać. W wypadku bowiem wojny mógłby się przeciwstawić z naszymi wrogami w

walce przeciw nam, aby wyjść z tego kraju.	!4l
11 Ustanowiono nad nim przełożonych robót publicznych, aby go uciskali ciężkimi pracami.	!4m
Budowano wówczas dla faraona miasta na skąd: Pitom i Ramses.	!4n
12 Ale im bardziej go uciskano, tym bardziej się rozmnażał i rozrastał, co jeszcze	!4o
potęgował do Izraelitów. 13 Egipcjanie bezwzględnie zmuszali synów Izraela do ciężkich prac	!4p
14 i uprzykrzali im życie ciężkimi pracami przy glinie i cegle oraz różnymi pracami na polu.	!4q
Do tych wszystkich prac przymuszano ich bezwzględnie.	!4r
15 Potem do położonych u kobiet hebrajskich, z których jedna nazywała się Szifra, a druga Pua,	!4s
powiedziała król egipski 16 te słowa: „Jeśli będziecie przy porodach kobiet hebrajskich, to	!4t
patrzcie na postać noworodka. Jeśli będzie chłopiec, to winnyście go zabić, a jeśli	!4u
dziewczynka, to zostawcie ją przy życiu. 17 Lecz położne bały się Boga i nie wykonały rozkazu króla	!4v
egipskiego, pozostawiały przy życiu [nowo narodzonych] chłopców.	!4w
18 I wezwał król egipski położne, mówiąc do nich: „Czemu tak czynicie i czemu pozostawiacie chłopców przy życiu?”	!4x
19 One odpowiedziały faraonowi: „Kobiety hebrajskie nie są podobne do Egipcjanek, one są zdrowe, dlatego	!4y
rodzą wcześniej, zanim zdąży do nich przybyć położna. 20 Bóg dobrze czyni położnym, a lud	!4z
[izraelski] stawa się coraz liczniejszy i potężniejszy. 21 Ponieważ położne bały się Boga,	!4{
rozwodził się im i im zapewnił On potomstwo. 22 Faraon wydał wtedy całemu narodowi rozkaz: „Wszystkich	!4
nowo narodzonych chłopców Hebrajczyków należy wyrzucić do rzeki, a dziewczynki pozostawić przy	!4}
życiu.”	!4~
Urodzenie Mojżesza	!4DEL
01 Pewien człowiek z pokolenia Lewiego przyszedł, aby wziąć za żonę jedną z kobiet z tego pokolenia.	!4€
02 Ta kobieta poczęła i urodziła syna, a widząc, że jest piękny, ukrywała go przez trzy miesiące.	!4□
03 A nie mogąc ukrywać go dalej, wzięła skrzynkę z papyrusu, powlekała ją woskiem i smołą, i włożywszy w nią dziecko, umieściła w sitowiu na brzegu rzeki.	!4,
04 Siostra zaś jego stała z dala, aby widzieć, co się z nim stanie.	!4f
05 A córka faraona zeszła ku rzece, aby się wykąpać, a jej służące przechadzały się nad	!4,,
	!4...
	!4†
	!4‡
	!4^
	!4%
	!4Š
	!4<
	!4€
	!4□
	!4Ž
	!4□ /
	!4□ /
	!4‘
	!4’
	!4“
	!4”
	!4•
	!4–
	!4—
	!4~
	!4™
	!4Š
	!4>
	!4œ

brzegiem rzeki. Gdy spostrzegł skrzynkę pośród	!4□
sitowia, posła służyce, aby ją przyniosła. 06 A	!4Ž
otworzywszy ją, zobaczył dziecko: był to pączek	!4Ÿ
chlebczyk. Ulitował się nad nim mówiąc: ©Jest on	!4
pośród dzieci Hebrajczyków. 07 Jego siostra	!4j
rzekła wtedy do córki faraona: ©Chcesz, a pójdziesz	!4¢
zawołać ci karmicielkę spośród kobiet	!4£
Hebrajczyków, która by wykarmiła ci to dziecko?	!4¤
08 ©Idź - powiedziała jej córka faraona. Poszła	!4¥
wówczas dziewczyna zawołała matkę dziecka. 09 Córka	!4
faraona tak jej powiedziała: ©Weź to dziecko i	!4§
wykarm je dla mnie, a ja dam ci za to zapłatę.	!4´
Wówczas kobieta zabrała dziecko i wykarmiła je.	!4©
10 Gdy chłopiec podrośł, zaprowadziła go do córki	!4ª
faraona, i był dla niej jak syn. Dała mu imię	!4«
Mojżesz mówiąc: ©Bo wydobyłam go z wody	!4¬
Mojżesz w ziemi Madian	!4 /
11 W tym czasie Mojżesz dorósł, poszedł	!4¯
odwiedzić swych rodaków i zobaczyć jak ci żyją	!4°
pracując. Ujrzał też Egipcjanina bijącego pewnego	!4±
Hebrajczyka, jego rodaka. 12 Rozejrzał się więc na	!4²
wszystkie strony, a widząc, że nie ma nikogo,	!4³
zabił Egipcjanina i ukrył go w piasku. 13 Wszedł	!4´
znowu nazajutrz, a oto dwaj Hebrajczycy kłócili	!4µ
się ze sobą. I rzekł do winowajcy: ©Czemu bijesz	!4¶
twego rodaka? 14 A ten mu odpowiedział: ©Któż ci	!4·
ustanowi naszym przełożonym i rozjemcą? Czy	!4¸
chcesz mnie zabić, jak zabiłeś Egipcjanina?	!4¹
Przełknął się Mojżesz i pomyślał: ©Z czego pewno ci	!4º
sprawa się ujawniła. 15 Także faraon usłyszał o	!4»
tej sprawie i usiłował stracić Mojżesza. Uciekł	!4¼
więc Mojżesz przed faraonem i udał się do kraju	!4½
Madian, i zatrzymał się tam przy studni	!4¾
16 A kapłan Madianitów miał siedem cerek.	!4¿
Przyszły one, naczepały wody i napełniły koryta,	!4À
aby napoić owce swego ojca. 17 Ale nadeszli	!4Á
pasterze i odpędzili je. Mojżesz wtedy powstał,	!4Â
wziął je w obronę i napoił ich owce. 18 A gdy	!4Ã
wrócili do Reuela*, ojca swego, zapytał je:	!4Ä
©Dlaczego wracacie dziś tak wcześnie?	!4Å
19 Odpowiedziały: ©Egipcjanin obronił nas przed	!4Æ
pasterzami i naczepał też wody dla nas i napoił	!4Ç
nasze owce. 20 Rzekł wówczas do cerek: ©A gdzie	!4È
on jest, i czemu pozostawicie tego człowieka?	!4É
Zawołajcie go, aby pożywił się chlebem.	!4Ê
21 Mojżesz zgodził się zamieszkać u tego	!4Ë
człowieka, a ten dał mu Sefor*, czerk swą, za	!4Ì
żonę. 22 I urodził mu syna, a on dał mu imię	!4Í

Gersom*, bo mŃwiŃ: @Jestem cudzoziemcem w obcej !4Ī
ziemi !4Ī
!4Đ /
Pierwszy opis powoŃania MojŃesza !4Ń /
23 Po dŃugim czasie umarŃ krŃl egipski; !4Ò
Izraelici narzekali na swojŃ ciŃkŃ pracŃ i !4Ó
jŃczeli, a narzekanie na ciŃkŃ pracŃ dochodziŃo !4Ô
do Boga. 24 I wysŃuchaŃ BŃg ich jŃku, pamiŃtaŃ !4Ï
bowiem o swoim przymierzu z Abrahamem, Izaakiem i !4Ö
Jakubem. 25 SpojrzaŃ BŃg na IzraelitŃw i ulitowaŃ !4×
siŃ nad nimi* !4Ø
ÚÄÄÄ¿ 01 Gdy MojŃesz pasaŃ owce swego teŃcia, !4Ù
³ 3 ³ Jetry, kapŃana MadianitŃw, zaprowadziŃ !4Ú
ÄÄÄÄÙ [pewnego razu] owce w gŃb pustyni i !4Û
przyszedŃ do gŃry BoŃej Horeb*. 02 Wtedy ukazaŃ mu !4Ü
siŃ AnioŃ PaŃski* w pŃomieniu ognia, ze Ńrodka !4Ý
krzewu. [MojŃesz] widziaŃ, jak krzew pŃonŃ !4Þ
ogniem, a nie spŃonŃ od niego. 03 Wtedy MojŃesz !4Ë
powiedziaŃ do siebie: @PodejdŃ, Ńeby siŃ przyjrzeŃ !4à
temu niezwykŃemu zjawisku. Dlaczego krzew siŃ nie !4á
spala? 04 Gdy zaŃ Pan ujrzaŃ, Ńe [MojŃesz] !4â
podchodziŃ, Ńeby siŃ przyjrzeŃ, zawoŃaŃ <BŃg do> !4ã
niego ze Ńrodka krzewu: @MojŃeszu, MojŃeszu! On !4ä
zaŃ odpowiedziaŃ: @Oto jestem. 05 RzekŃ mu [BŃg]: !4å
@Nie zbliŃaj siŃ tu! Zdejm sandaŃy z nŃg, gdyŃ !4æ
miejsce, na ktŃrym stoisz, jest ziemiŃ ŃwiŃtŃ. !4ç
06 PowiedziaŃ jeszcze Pan: @Jestem Bogiem ojca !4è
twego, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem !4é
Jakuba. MojŃesz zasŃoniŃ twarz, baŃ siŃ bowiem !4ê
zwrŃciŃ oczy na Boga. !4è
07 Pan mŃwiŃ: @DosyŃ napatrzyŃem siŃ na udrŃkŃ !4ì
ludu mego w Egipcie i nasŃuchaŃem siŃ narzekaä !4í
jego na ciemiŃcŃw, znam wiŃc jego uciemiŃenie. !4ĭ
08 ZstŃpĭem, aby go wyrwaŃ z rŃki Egiptu i !4ġ
wyprowadziŃ z tej ziemi do ziemi Ńyznej i !4đ
przestronnej, do ziemi, ktŃra opŃywa w mleko i !4ñ
miŃd*, na miejsce Kananejczyka*, Chetyty, Amoryty, !4ò
Peryzzyty, Chiwwity i Jebusyty. 09 Teraz oto !4ó
doszŃo woŃanie IzraelitŃw do Mnie, bo teŃ naocznie !4ô
przekonaŃem siŃ o cierpieniach, jakie im zadajŃ !4õ
Egipcjanie. 10 Id« przeto teraz, oto posyŃam ciŃ !4ö
do faraona, i wyprowad« mŃj lud, IzraelitŃw, z !4÷
Egiptu. 11 A MojŃesz odrzekŃ Bogu: @KimŃe jestem, !4ø
bym miaŃ ĩŃ do faraona i wyprowadziŃ IzraelitŃw z !4ù
Egiptu? 12 A On powiedziaŃ: @Ja bŃdŃ z tobŃ. !4ú
Znakiem zaŃ dla ciebie, Ńe Ja ciŃ posŃaŃem, bŃdzie !4û
to, Ńe po wyprowadzeniu tego ludu z Egiptu oddacie !4ü
czeŃŃ Bogu na tej gŃrze !4ý
13 MojŃesz zaŃ rzekŃ Bogu: @Oto pŃjdŃ do !4þ

Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mi do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć? 14 * Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: ©JESTEM, KTÒR JESTEM. I dodał: ©Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was. 15 Mówił dalej Bóg do Mojżesza: ©Tak powiesz Izraelitom: "JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia. 16 Idź, a gdy zbierzesz starszych Izraela, powiesz im: Objawił mi się Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba i powiedział: Nawiedziłem was i ujrzałem, co wam uczyniono w Egipcie. 17 Postanowiłem wywieść was z ucisku w Egipcie i zaprowadzić do ziem Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Chiwity i Jebusyty, do ziemi opływającej w mleko i miod". 18 Oni tych słów usłuchali. I powiedział razem ze starszymi z Izraela do króla egipskiego i powiecie mu: Pan, Bóg Hebrajczyków, nam się objawił. Pozwól nam odbyć drogę trzech dni przez pustynię, abyśmy złożyli ofiary Panu, Bogu naszemu. 19 Ja zaś wiem, że król egipski pozwoli nam wyjść z Egiptu tylko wtedy, gdy będzie zmuszony ręką przemożną. 20 Wyciągnę przeto rękę uderzyć Egipt rękami cudami, jakich tam dokonam, a wypuści was. 21 Sprawię też, że Egipcjanie okażą się zyczliwymi ludowi temu, tak iż nie powiedziecie niczym, gdy będziecie wychodzić. 22 Każda bowiem kobieta pozostawi od swojej sady i od pani domu swego srebrnych i złotych naczyń oraz szat. Na ościeżycie to na synów i córki wasze i zupicie Egipcjan. 01 Na to powiedział Mojżesz: ©A jeśli nie uwierzę i nie usłucham słów moich, mówię, że Pan nie ukazał mi się wcale? 02 Wówczas Pan zapytał go: ©Co masz w ręku? Odpowiedział: ©Laska. 03 Wtedy rozkazał: ©Rzuć ją na ziemię. A on rzucił ją na ziemię, i zamieniła się w węże. Mojżesz zaś uciekał przed nim. 04 Pan powiedział wtedy do Mojżesza: ©Wyciągnij rękę i chwyć go za ogon. I wyciągnął rękę i uchwycił go, i stał się znów laską w jego ręku. 05 ©Tak uczyni, aby uwierzyli, że ukazał tobie Pan, Bóg ojców ich, Bóg Abrahama Bóg Izaaka i Bóg Jakuba. 06 Ponownie rzekł do niego Pan: ©Włóż rękę w zanadrze! I włożył rękę w zanadrze, a gdy ją wyjął, była pokryta trędem białym jak śnieg. 07 I

rzek[^] zn[^] w: @W[^] t^{3/4} r^o k^o w zanadrze! I w^o 3/4 y[^] j[^] !5Q
 ponownie w zanadrze, a gdy j[^] po chwili wyci[^]gn[^]gn[^], !5R
 by[^] a taka jak reszta cia[^] a [REDACTED] !5S
 08 @Tak wi^o c, je[^] li nie uwierz[^] i nie przyjm[^] !5T
 ~wiadectwa pierwszego znaku, uwierz[^] ~wiadectwu !5U
 drugiego znaku. 09 A gdyby nawet nie uwierzyli tym !5V
 dwom znakom i nie zwa^{3/4} ali na mow^o twoj[^], w^o wczas !5W
 zaczerpniesz wody z Nilu i wylejesz na such[^] !5X
 ziemi^o; a woda zaczerpni^o ta z Nilu stanie si^o !5Y
 krwi[^] na ziemi [REDACTED] !5Z
 10 I rzek[^] Moj^{3/4} esz do Pana: @Wybacz, Panie, ale !5[
 ja nie jestem wymowny, od wczoraj i przedwczoraj*, !5\
 a nawet od czasu, gdy przemawiasz do Twego s^u gi. !5]
 Oci^o 3/4 a^y usta moje i j^o zyk m^o j zesztywnia[^]. !5^
 11 Pan za[~] odrzek[^]: @Kto da[^] cz[^] owiekowi usta? Kto !5_
 czyni go niemym albo g^u chym, widz[^] cym albo !5`
 niewidomym, czy^{3/4} nie Ja, Pan? 12 Przeto id[«], a Ja !5a
 b^o d^o przy ustach twoich i pouc^o ci^o, co masz !5b
 m^o wi[^]. 13 Lecz Moj^{3/4} esz rzek[^]: @Wybacz, Panie, ale !5c
 po[~] lij kogo innego[^]. 14 I rozgniewa[^] si^o Pan na !5d
 Moj^{3/4} esza, m^o wi[^] c: @Czy^{3/4} nie masz brata twego !5e
 Aarona*, lewity? Wiem, 3/4 e on ma [^] atwo[^] t !5f
 przemawiania. Oto teraz wyszed[^] ci na spotkanie, a !5g
 gdy ci^o ujrzy, szczerze si^o ucieszy. 15 Ty !5h
 b^o dziesz m^o wi[^] do niego i przeka^{3/4} esz te s[^] owa w !5i
 jego usta. Ja za[~] b^o d^o przy ustach twoich i jego, !5j
 i pouc^o was, co winni[~] cie czyni[^]. 16 Zamiast !5k
 ciebie on b^o dzie m^o wi[^] do ludu, on b^o dzie dla !5l
 ciebie ustami, a ty b^o dziesz dla niego jakby !5m
 Bogiem*. 17 A lask^o t^o we[«] do r^o ki, bo ni[^] masz !5n
 dokona[^] znak^o w [REDACTED] !5o
 18 I odszed[^] Moj^{3/4} esz, a wr^o ciwszy do te[^] cia !5p
 swego Jetry, powiedzia[^] mu: @Pozw^o l mi i[^] t z !5q
 powrotem do braci moich, kt^o rzy s[^] w Egipcie, aby !5r
 zobaczy[^] t, czy s[^] jeszcze przy 3/4 yciu[^]. Jetro !5s
 powiedzia[^] do Moj^{3/4} esza: @Id[«] w pokoju [REDACTED] !5t
 19 Pan powiedzia[^] do Moj^{3/4} esza w Madian: !5u
 @Wraca^{3/4} e do Egiptu, gdy^{3/4} umarli wszyscy ci, !5v
 kt^o rzy czyhali na twe 3/4 ycie[^]. 20 Wzi[^] M^o j^{3/4} esz sw[^] !5w
 3/4 on^o i syn^o w, wsadzi[^] ich na os[^] a i powraca[^] do !5x
 ziemi egipskiej. Wzi[^] te^{3/4} M^o j^{3/4} esz ze sob[^] lask^o !5y
 Boga. [REDACTED] !5z
 21 Pan rzek[^] do Moj^{3/4} esza: @Gdy b^o dziesz zbli^{3/4} a[^] !5{
 si^o do Egiptu, pami^o taj o w[^] adzy czynienia !5|
 wszelkich cud^o w, jak[^] ci da[^] em do r^o ki, i oka^{3/4} j[^] !5}
 przed faraonem. Ja za[~] uczyni^o upartym jego serce, !5~
 3/4 e nie zechce zezwoli[^] t na wyj[~] cie ludu. 22 A ty !5DEL
 wtedy powiesz do faraona: "To m^o wi Pan: Synem moim !5E
 pierworodnym jest Izrael. 23 M^o wi^o ci: Wypu[^] t !5□

mojego syna, aby mi czełt oddawał; bo jełli !5,
 zwlekał bćdziesz z wypuszczeniem go, to Ja zełlć !5f
 łmierł na twego syna pierworodnego" . !5,
 24 * W czasie podrćy w miejscu noclegu spotkał !5...
 Pan* Mojłesza i chciał go zabił. 25 Sefora wzića !5ł
 ostry kamieł i odcića napletek syna swego i !5ł
 dotknća nim nćg Mojłesza, mćwiłc: @Oblubiełcem !5ł
 krwi jesteł ty dla mnieł. 26 I odstłpił od niego !5%
 [Pan]. Wtedy rzekł: @Oblubiełcem krwi jesteł !5ł
 przez obrzezanie * . !5<
 27 Do Aarona powiedział Pan: @Wyjdł na pustynić !5ć
 naprzeciw Mojłeszał. Wszedł wićc, a gdy go !5ł
 spotkał w pobliłu gćry Boga, ucałował go. !5ł
 28 Mojłesz opowiedział Aaronowi o wszystkich !5ł
 sćowach Pana, ktćry go posćał, oraz o wszystkich !5ł
 znakach, jakie polecilł mu wykonał. 29 Poszli wićc !5ł
 Mojłesz i Aaron. A gdy zebrali całł starszyznć !5ł
 Izraelitćw, 30 powiedział Aaron wszystko to, co !5ł
 Pan mćwilł Mojłeszowi, ten zał wykonywał znaki na !5ł
 oczach ludu. 31 I uwierzył lud, gdy sćyszał, łe !5ł
 Pan nawiedzilł Izraelitćw i wejrzał na ich ucisk. A !5ł
 uklćknłłwszy, oddali pokłon . !5ł
 Pierwsze spotkanie Mojłesza z faraonem !5ł /
 ÚÄÄÄ; 01 Potem udali sić Mojłesz i Aaron do !5ł
 ł 5 ł faraona i powiedzieli mu: @Tak powiedział !5ł
 ÄÄÄÄÜ Pan, Bćg Izraela: Wypułł mćj lud, aby !5ł
 urzłdził na pustyni uroczystołł ku mojej czcił. !5ł
 02 Faraon odpowiedział: @Kimłe jest Pan, abym !5ł
 musiał usćuchał Jego rozkazu i wypułcił Izraela? !5ł
 Nie znam Pana i nie wypuszczć Izraela * . !5ł
 03 Rzekli: @Bćg Hebrajczykćw nam sić ukazał. !5ł
 Pozwł przeto nam ilłł trzy dni drogł na pustynić i !5ł
 zćołył ofiarć Panu, Bogu naszemu, by nas nie !5ł
 nawiedzilł zarazł lub mieczemł. 04 Na to !5ł
 odpowiedział im krćl egipski: @Dlaczego to !5ł
 Mojłesz i Aaronie, chcecie odwiełł lud od pracy? !5ł
 Idłłcie co prćdziej do waszych robćłł. 05 I !5ł
 powiedział jeszcze faraon: @Oto lud kraju teraz !5ł
 jest liczny, a wy odciłłgacie go od pracy . !5ł
 06 Tego samego dnia taki rozkaz wydał faraon !5ł
 dozorcóm robćłł ludu i pisarzóm*: 07 @Nie bćdziecie !5ł
 dostarczałł wićcej ludowi sćomy do wyrabiania !5ł
 cegły, jak poprzednio. Odtłd niech sami starajłł !5ł
 sić o sćomć. 08 Wyznaczycie zał im tć samł ilołł !5ł
 cegieł, jakł wyrabiali dotłd, nic im nie !5ł
 zmniejszajłł; poniewał sł leniwi, wołajł przeto: !5ł
 "Pćjdłłmy zćołył ofiarć naszemu Bogu". 09 Praca !5ł
 tych ludzi musi sić stał cićłsza, aby sić nił !5ł

zaj©li, a nie sk^aniali si© ku fa^szywym !5³
 wie^ciom¯. 10 Wyszli wi©c dozorczy rob¢t ludu razem !5´
 z pisarzami i og^osili ludowi: @Tak rozkaza^ !5µ
 faraon: Nie dostarcz© wam wi©cej s^omy. 11 Sami !5¶
 rozejd«cie si© i zbierajcie s^om©, gdzie j¥ !5·
 mo¼ecie znale«¶. Mimo to nic nie b©dzie odj©te z !5,
 nakazanych ~wiadczæã¯. 12 I rozproszy^ si© lud po !5¹
 ca^ej ziemi egipskiej, aby zbiera¶ ~cierã zamiast !5°
 s^omy. 13 Dozorczy za~ rob¢t przynaglali i m¢wili: !5»
 @Winni^cie wykona¶ w ka¼dym dniu codzienn¥ sw¥ !5¼4
 prac©, jak wtedy, gdy s^omy wam dostarczano¯. !5½2
 14 Bito pisarzy spo~r¢d Izraelit¢w, kt¢rych !5¾4
 dozorczy rob¢t faraona ustanowili nad nimi, m¢wi¥c: !5¿
 @Czemu nie wykonali^cie powinno^ci waszej i nie !5Å
 dostarczyli^cie cegie^ ani wczoraj, ani dzisiaj w !5Á
 tej mierze jak poprzednio? !5Ä
 15 Pisarze za~ spo~r¢d Izraelit¢w przybyli do !5Ã
 faraona i narzekali m¢wi¥c: @Czemu w ten spos¢b !5Ä
 post©pujesz z twoimi s^ugami? 16 Nie daj¥ teraz !5Å
 s^omy s^ugom twoim i m¢wi¥ nam: "R¢bcie ceg^y". I !5Æ
 oto s^udzy twoi s¥ bici, i win© przypisuje si© !5Ç
 ludowi¯. 17 Faraon im odpowiedzia^: @Jeste^cie !5É
 bardzo leniwi, i dlatego m¢wicie: "Chcemy wyj¶t, !5É
 by z^o¼y¶ ofiar© Panu". 18 Teraz id«cie, ale do !5É
 pracy! Nie otrzymacie s^omy, ale dostarczycie tak¥ !5Ë
 sam¥ ilo¶t cegie^¯. 19 Po^o¼enie pisarzy !5Ì
 Izraelit¢w sta^o si© rozpaczliwe z powodu rozkazu: !5Í
 @Nie umniejszajcie nic z dziennego wyrobu cegie^¯. !5Î
 20 Gdy wychodzili od faraona, spotkali Moj¼esza !5Ï
 i Aarona, kt¢rzy na nich czekali. 21 I powiedzieli !5Ð
 do nich: @Niechaj wejrzy Pan na was i os¥dzi, gdy¼ !5Ñ
 narazili^cie nas na nies^aw© u faraona i jego !5Ò
 dworzan. Wy to podali^cie miecz w ich r©k©, aby !5Ó
 nas zabijali¯. 22 Wtedy Moj¼esz zwr¢ci^ si© do !5Ô
 Pana i powiedzia^: @Panie, czemu zezwoli^e~ !5Õ
 wyr¥dzi¶ z^o temu ludowi? Czemu mnie wys^a^e~? !5Ö
 23 Wszak od tej chwili, gdy poszed^em do faraona, !5×
 by przemawia¶ w Twoim imieniu, gorzej si© on !5Ø
 obchodzi z tym ludem, a Ty nic nie czynisz dla !5Ù
 wybawienia tego ludu¯. !5Ú
 ÚÄÄÄ¿ 01 Pan rzek^ wtedy do Moj¼esza: @Teraz !5Û
 ³ 6 ³ ujrzysz, co uczyni© faraonowi. [Zmuszony] !5Ü
 ÄÄÄÄÜ mocn¥ r©k¥ wypu^ci ich i mocn¥ r©k¥* wyp©dzi !5Ý
 ich ze swego kraju¯ !5Þ
 Drugi opis powo^ania Moj¼esza !5ß /
 02 B¢g rozmawia^ z Moj¼eszem i powiedzia^ mu: !5à
 @Jam jest Jahwe. 03 Ja objawi^em si© Abrahamowi, !5á
 Izaakowi i Jakubowi jako B¢g Wszechmocny, ale !5ã

imienia mego, Jahwe*, nie objawi^ę im. 04 Ponadto ustanowi^ę te^ż przymierze moje z nimi, ^żę im dam kraj Kanaan, kraj ich w^odr^ęwek, gdzie przebywali jako przybysze. 05 Ja tak^żę us^ęysza^ę j^ęo k Izraelit^ęw, kt^ęrych Egipcjanie obci^ężyli robotami, i wspomni^ę na moje przymierze. 06 Przeto powiedz synom izraelskim: Ja jestem Pan! Uwolni^ę was od jarzma egipskiego i wybawi^ę was z niewoli, i wyswobodz^ę was wyci^ęgni^ętym ramieniem i przez surowe kary. 07 I wezm^ę sobie was za m^ęj lud, i b^ęd^ę wam Bogiem, i przekonacie si^ę, ^żę Ja, Pan, B^ęg wasz, uwolni^ęem was spod jarzma egipskiego. 08 Potem wprowadz^ę was do ziemi, kt^ęry z r^ęok^ę podniesion^ę przysi^ęgi^ęem da^ę Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Dam j^ę wam na w^ęasno^ęt. Zaiste, Ja jestem Pan!

09 Moj^żęesz oznajmi^ę te s^ęowa Izraelitom, kt^ęrzy nie chcieli ich s^ęucha^ę z powodu udr^ęki ducha i z powodu ci^ężykich rob^ęt.

10 Pan powiedzia^ę do Moj^żęesza: 11 @Id^ę i powiedz faraonowi, kr^ęlowi egipskiemu, aby wypu^ęci^ę Izraelit^ęw ze swego kraju. 12 Moj^żęesz wymawia^ę si^ę przed Panem m^ęwi^ęc: @Je^ęli Izraelici nie chc^ę mi^ę s^ęucha^ę, jak^żę faraon b^ędzie s^ęucha^ę mnie, kt^ęremu m^ęwienie sprawia trudno^ęt?

13 Pan powiedzia^ę do Moj^żęesza i Aarona i da^ę im rozkaz dla Izraelit^ęw i dla faraona, kr^ęla egipskiego, aby pozwoli^ę wyj^ęt Izraelitom z ziemi egipskiej.

14 Oto naczelnicy rod^ęw: synowie Rubena, pierworodnego Izraela: Henoch i Pallu, Chesron i Karmi; to s^ę rodziny Rubena. 15 Synowie Symeona: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sochar i Szaul, syn Kananejki; to s^ę rodziny Symeona. 16 Oto imiona syn^ęw Lewiego z ich rodzinami: Gerszon, Kehat i Merari. Lat ^żęycia Lewiego by^ęo sto trzydzie^ęci siedem. 17 Synowie Gerszona: Libni i Szimej, wed^ęug ich rodzin. 18 Synowie Kehata: Amram i Jishar, Chebron i Uzzjel. Lat ^żęycia Kehata by^ęo sto trzydzie^ęci trzy. 19 Synowie Merariego: Machli i Muszi. Oto rodziny Lewiego wed^ęug ich rodowod^ęw. 20 Amram wzi^ę za ^żęon^ę ciotk^ę* swoj^ę, Jokebed, kt^ęra mu urodzi^ęa Aarona i Moj^żęesza. Lat ^żęycia Amrama by^ęo sto trzydzie^ęci siedem. 21 Synowie Jishara: Korah, Nefeg i Zikri. 22 Synowie Uzzjela: Miszael, Elsafan i Sitri. 23 Aaron wzi^ę za ^żęon^ę El^żbiet^ę, c^ęrk^ę Aminadaba, siostr^ę Nachszona, kt^ęra mu urodzi^ęa Nadaba, Abihu, Eleazara i Itamara. 24 Synowie Koracha: Assir, Elkana i

Abiasaf. Oto rody Korachitów. 25 Eleazar, syn !66
Aarona, wziął za żonę jedną z córek Putiela, i ona !67
urodziła mu Pinchasa. To są główne rody lewickich !68
według ich rodzin. 26 Oto są ci, Aaron i Mojżesz, !69
do których wanie rzekł Pan: "Wyprowadźcie synów !6:
Izraela z Egiptu według ich zastępów". 27 To oni !6;
przemawiali do faraona, króla egipskiego, i !6<
wyprowadzili Izraelitów z Egiptu: oni, Mojżesz i !6=
Aaron. !6>

28 Gdy Pan przemawia do Mojżesza w ziemi !6?
egipskiej, 29 powiedział mu wtedy Pan: "Ja jestem !6@
Pan! Powiedz faraonowi, królowi egipskiemu, !6A
wszystko, co ci powiedziałem". 30 A Mojżesz tak !6B
się tłumaczył przed Panem: "Oto mówienie sprawia !6C
mi trudność*. Jak więc faraon zechce mnie !6D
słuchać? !6E

01 Pan odpowiedział Mojżeszowi: "Oto Ja !6F
uczynię cię jakby Bogiem faraona*, a Aaron, !6G
brat twój, będzie twoim prorokiem. 02 Ty !6H
powiesz mu wszystko, co ci rozkażę, a Aaron, brat !6I
twój, będzie przemawia do faraona, a żeby wypuścić !6J
Izraelitów ze swego kraju, 03 Ja zaś uczynię !6K
nieustopliwym serce faraona i pomnożę moje znaki i !6L
moje cuda w kraju egipskim. 04 Faraon nie usłucha !6M
was, toteż wyciągnę rękę moją nad Egiptem i !6N
wywiodę z Egiptu moje zastępy, mój lud, synów !6O
Izraela z potomka nich, wśród wielkich kar. 05 I !6P
poznaję Egipcjanie, że Ja jestem Pan, gdy wyciągnę !6Q
rękę przeciw Egiptowi i wyprowadzę z potomka nich !6R
Izraelitów. !6S

06 Mojżesz i Aaron uczynili tak, jak im Pan !6T
nakazał uczynić. 07 Mojżesz liczył wtedy !6U
osiemdziesiąt lat, a Aaron osiemdziesiąt trzy, gdy !6V
przemawiali do faraona. 08 Pan tak powiedział do !6W
Mojżesza i Aarona: 09 "Jeśli faraon powie wam tak: !6X
"Uczyńcie cud na waszą korzyść", wtedy powiesz !6Y
Aaronowi: Weź laskę i rzutaj ją przed faraonem, a !6Z
przemieni się w węże". 10 Mojżesz i Aaron !6[
przybyli do faraona i uczynili tak, jak nakazał !6\
Pan. I rzucił Aaron laskę swoją przed faraonem i !6]
śnogami jego, i zamieniła się w węże. 11 Faraon !6^
wówczas kazał przywołać magów i czarowników, a !6_
wówczas egipcjanie uczynili to samo dzięki swej !6`
tajemnej wiedzy*. 12 I rzucił każdy z nich laskę, !6a
i zamieniły się w węże. Jednak laska Aarona !6b
pokonała ich laski*. 13 Mimo to serce faraona !6c
pozostało uparte i nie usłuchało ich, jak !6d
zapowiedział Pan. !6e

!6f /

Plagi egipskie !6g /

14 Rzek[^] Pan do Moj^{3/4}esza: @Serce faraona jest !6h
 twarde, wzbrania si© wypu[~]ci[†] lud. 15 Id[«] do !6i
 faraona rano, gdy wyjdzie nad wod©, po[~]piesz mu na !6j
 spotkanie na brzeg Nilu. We[«] do r©ki lask©, kt[¢]ra !6k
 zamieni[~]a si© w w©3/4a. 16 Powiedz mu: Pan, B[¢]g !6l
 Hebrajczyk[¢]w, pos[^]a[~] mnie do ciebie z rozkazem: !6m
 Wypu[~]† lud m[¢]j, by Mi odda[^] cze[~]† na pustyni! Oto !6n
 dot[¥]d nie pos[^]ucha^e~ Mnie. 17 Tak m[¢]wi Pan: Po !6o
 tym poznasz, 3/4e Ja jestem Panem. Oto uderz© lask[¥], !6p
 kt[¢]r[¥] mam w r©ce, wody Nilu, a zamieni[¥] si© w !6q
 krew. 18 Ryby Nilu pogin[¥], a Nil wydawa[†] b©dzie !6r
 przykr[¥] wo^ã, tak 3/4e Egipcjanie nie b©d[¥] mogli pi[†] !6s
 wody z Nilu * !6t

19 Pan powiedzia[^] do Moj^{3/4}esza: @M[¢]w do Aarona: !6u
 We[«] lask© swoj[¥] i wyci[¥]gnij r©k© na wody Egiptu, !6v
 na jego rzeki i na jego kana[^]y, i na jego stawy, i !6w
 na wszelkie jego zbiorowiska w[¢]d, a zamieni[¥] si© w !6x
 krew. I b©dzie krew w ca[^]ej ziemi egipskiej, w !6y
 naczyniach drewnianych i kamiennych !6z

20 Moj^{3/4}esz i Aaron uczynili tak, jak nakaza[^] !6{
 Pan. Aaron podni[¢]s[^] lask© i uderzy[^] ni[¥] wody Nilu !6|
 na oczach faraona i s[^]ug jego. Woda Nilu zamieni[~]a !6}
 si© w krew. 21 Ryby rzeki wygin©^y, a Nil zacz[¥] !6~
 wydawa[†] przykr[¥] wo^ã, tak 3/4e Egipcjanie nie mogli !6DEL
 pi[†] wody z Nilu. Krew by[^]a w ca[^]ym kraju egipskim. !6€
 22 Lecz to samo uczynili czarownicy egipscy dzi©ki !6□
 swej wiedzy tajemnej. Pozosta[^]o wi©c uparte serce !6,
 faraona, i nie us[^]ucha[^] ich, jak to Pan !6f
 zapowiedzia[^] !6,,

23 Faraon odwr[¢]ci[^] si© i poszed[^] do swego domu, !6...
 nie bior[¥]c sobie tego do serca. 24 Wszyscy !6†
 Egipcjanie kopali w pobli^{3/4}u Nilu, szukaj[¥]c wody do !6‡
 picia, bo nie mogli pi[†] wody z Nilu. 25 Up[^]yn©^o !6^
 siedem dni od chwili, gdy Pan uderzy[^] Nil. !6%
 26 Wtedy rzek[^] Pan do Moj^{3/4}esza. @Id[«] do faraona i !6Š
 powiedz mu: To m[¢]wi Pan: Wypu[~]† lud m[¢]j, aby Mi !6<
 s[^]u^{3/4}y[^]. 27 A je^{3/4}eli ich nie wypu[~]cisz, to dotkn© !6CE
 ca[^]y kraj tw[¢]j plag[¥] 3/4ab*. 28 Nil zaroi si© od !6□
 3/4ab. Wejd[¥] do pa[^]acu twego, do sypialni twojej, do !6Ž
 ^o^{3/4}a twego, do dom[¢]w s[^]ug twoich i ludu twego, jak !6□
 r[¢]wnie^{3/4} do twoich piec[¢]w i do dzie^{3/4} twoich. !6□
 29 1/2aby w[~]lizn[¥] si© i do ciebie, i do twego ludu !6'
 oraz do twoich s[^]ug !6'

ÚÄÄÄ¿ 01 Pan rzek[^] do Moj^{3/4}esza: @Powiedz Aaronowi!6“
 3 8 3 Wyci[¥]gnij r©k© i lask© na rzeki, kana[^]y i !6”
 ÄÄÄÄÜ stawy i wprowad[«] 3/4aby do ziemi egipskiej. !6•
 02 Aaron wyci[¥]gn[¥] r©k© swoj[¥] na wody Egiptu, !6—
 wysz[^]y 3/4aby, i pokry[^]y ziemi© egipsk[¥]. 03 Lecz !6—

czarownicy uczynili to samo dzi©ki swej wiedzy	!6~
tajemnej i sprowadzili ¾aby na ziemi© egipsk¥.	!6™
04 Zawoã wi©c faraon Moj¾esza i Aarona i rzekã:	!6š
©Proãcie Pana, ¾aby usunã ¾aby ode mnie i od ludu	!6>
mego, a wypuszcz© lud, aby zão¾yã ofiar© dla	!6œ
Pana. 05 Odpowiedziaã Moj¾esz faraonowi: ©Powiedz	!6□
mi, kiedy mam prositã za ciebie, za twoje sãugi i	!6ž
za lud tw©j, by Pan oddaliã ¾aby od ciebie i od	!6Ÿ
dom©w twoich, aby pozostaã tylko w Nilu.	!6
06 Odpowiedziaã: ©Jutro. I rzekã Moj¾esz: ©Stanie	!6j
si© wedãug sãowa twego, abyã poznaã, ¾e nie ma	!6¢
nikogo jak Pan, nasz B©g. 07 ½aby odejdã od	!6£
ciebie, od twoich dom©w, od twoich sãug i od ludu	!6¢
twego i pozostanã jedynie w Nilu. 08 Potem	!6¥
Moj¾esz z Aaronem odeszli od faraona, a Moj¾esz	!6!
bãagaã Pana o speãnienie obietnicy, jakã w	!6§
sprawie ¾ab uczyniã faraonowi. 09 Pan uczyniã	!6¨
wedãug proãby Moj¾esza. ½aby wyginã y w domach, na	!6©
polach i na podw©rzach. 10 Zebrano je w stosy, a	!6ª
ziemia wydawaãa przykrã woã. 11 Gdy faraon	!6«
zauwa¾yã, ¾e ustãpiã ucisk, serce jego staã si©	!6¬
twarde: nie usãuchaã Moj¾esza i Aarona, co te¾ Pan	!6
zapowiedziaã	!6®
12 I rzekã Pan do Moj¾esza: ©Powiedz Aaronowi:	!6¯
Wyciãgnij lask© swojã i uderz proch ziemi, aby	!6°
zamieniã si© w komary* na caãej ziemi egipskiej.	!6±
13 I uczynili tak: Aaron wyciãgnã r©k© swojã i	!6²
lask© i uderzyã proch ziemi. Komary pokryã y ziemi©	!6³
i bydão, caã y proch ziemi w kraju egipskim	!6´
zamieniã si© w komary. 14 Lecz to samo starali si©	!6µ
uczyniã czarownicy dzi©ki swej wiedzy tajemnej, by	!6¶
sprowadziã komary, ale tego nie potrafili.	!6·
Przyszã y komary na ziemi© i na zwierzãta.	!6,
15 W©wczas rzekli czarownicy do faraona: ©Palec to	!6¹
Bo¾yã, ale serce faraona pozostaão uparte i nie	!6º
usãuchaã ich, co te¾ Pan zapowiedziaã	!6»
16 Rzekã Pan do Moj¾esza: ©Wstaã rano, by	!6¼
spotkaã si© z faraonem, gdy b©dzie wychodziã nad	!6½
wod©. Powiesz mu: To rzecze Pan: Wypuãtã lud m©j,	!6¾
by Mi sãu¾yã. 17 Je¾eli nie wypuãcisz ludu mego,	!6¸
to Ja zeãlã muchy* na ciebie, na twoje sãugi, na	!6À
lud tw©j i na twoje domy, tak ¾e domy Egipcjan	!6Á
zostanã napeãnione muchami, a nawet ziemia, na	!6Â
kt©rej b©dã. 18 Lecz oddzielã w tym dniu ziemi©	!6Ã
Goszen, kt©rã zamieszkuje m©j lud, a nie b©dzie	!6Ä
much, abyã wiedziaã, ¾e Ja, Pan, rzãdzã w caãym	!6Å
kraju. 19 I uczyniã przedziaã mi©dzy ludem moim a	!6Æ
ludem twoim. Jutro uka¾e si© ten znak. 20 I	!6Ç
uczyniã tak Pan, i sprowadziã mn©stwo much do domu	!6È

faraona, do domów s^ug jego i na ca^ly^e ziemi^e !6É
egipsk^y. Kraj zosta^e zniszczony przez muchy. !6Ê
21 Zawo^laⁿ wi^ec faraon Moj³4esza i Aarona i rzek^l: !6Ë
@Mo³4ecie z^o3⁴y^t ofiar^e Bogu waszemu, ale w tym !6Ì
kraju^l. 22 Odpowiedzia^l Moj³4esz: @Nie wypada !6Í
post^epowat^l w ten spos^ob, poniewa³4 obraz^y* Egipcjan !6Î
by^laby nasza ofiara dla Pana, Boga naszego, !6Ï
gdyby^lmy z^o3⁴y^li na ofiar^e to, co w oczach !6Ð
Egipcjan jest niedozwolone. Czy za to nie !6Ñ
ukamienowaliby nas? 23 P^ojdziemy na pustyni^e, na !6Ò
trzy dni, aby z^o3⁴y^t ofiar^e Panu, Bogu naszemu, !6Ó
jak nam to przykaza^l. 24 Odpowiedzia^l faraon: @Ja !6Ô
po^lic was na pustyni^e, by^lcie z^o3⁴y^li ofiar^e Panu, !6Õ
Bogu waszemu, tylko nie oddalajcie si^e zbyt^o i !6Ö
wstawcie si^e za mn^y. 25 Odpowiedzia^l Moj³4esz: !6×
@Oto ja, gdy wyjd^e od ciebie, b^od^e pros^l Pana, a !6Ø
jutro muchy usun^y si^e od faraona, od s^ug jego i !6Ù
od ludu jego, tylko niech faraon nie oszukuje nas !6Ú
wi^ecej, nie wypuszczaj^yc ludu, i pozwoli ludowi !6Û
z^o3⁴y^t ofiar^e Panu^l. 26 I wyszed^l Moj³4esz od !6Ü
faraona, i b^laga^l Pana. 27 Pan za^l uczyni^l wed^lug !6Ý
pr^ob Moj³4esza i usun^y muchy od faraona, s^ug !6Þ
jego i od jego ludu. Nie pozosta^la ani jedna. !6Ë
28 Lecz i tym razem serce faraona pozosta^lo !6à
twarde, i nie pu^lci^l ludu. !6á
ÚÄÄÄ¿ 01 Rzek^l Pan do Moj³4esza: @Id^e do faraona i !6â
³ 9 ³ powiedz mu: Tak powiedzia^l Pan, B^og !6ã
ÄÄÄÄÙ Hebrajczyk^ow: Wypu^lt^l m^ol lud, aby Mi s^u3⁴y^l. !6ä
02 Je³4eli ich nie wypu^lcisz, a b^odziesz ich !6å
jeszcze zatrzymywa^l. 03 oto r^ocka Pana porazi byd^lo !6æ
twoje na polu, konie, os^y, wielb^l3⁴dy, wo^y i !6ç
owce, i b^odzie bardzo wielka zaraza. 04 Lecz Pan !6è
oddzieli byd^lo Izraelit^ow od byd^la Egipcjan. Z !6é
izraelskiego nic nie zginie^l. 05 Pan ustal^l czas, !6ê
m^owi^lc: @Jutro uczyni to Pan w tym kraju^l. 06 I !6ë
nazajutrz Pan uczyni^l to, 3⁴e wygin^eo wszelkie !6ì
byd^lo Egipcjan, a z byd^la Izraelit^ow nic nie !6í
zgin^eo. 07 Faraon pos^la^l na zwiady, i oto nic nie !6î
zgin^eo z byd^la izraelskiego. Jednak serce faraona !6ï
by^lo uparte, i nie pu^lci^l ludu. !6ð
08 Rzek^l Pan do Moj³4esza i Aarona: @We^ecie !6ñ
peⁿnymi gar^lciami sadzy z pieca i Moj³4esz niech !6ò
rzuci j³ ku niebu na oczach faraona, 09 a py^l !6ó
b^odzie si^e unosi^l nad ca^ly^m krajem egipskim i !6ô
sprawi u cz^lowieka i u byd^la w ca^le^j ziemi !6õ
egipskiej wrzody i pryszcz^e. 10 Wzi^eli wi^ec sadzy !6ö
z pieca i stan^eli przed faraonem, a Moj³4esz rzuci^l !6÷
j³ ku niebu i powsta^ly wrzody i pryszcz^e na !6ø
ludziach i zwierz^etach. 11 Czarownicy nie mogli !6ù

stanę przed Mojżeszem z powodu wrzodów, bo czarownicy mieli wrzody jak inni Egipcjanie. 12 Ale Pan uczyni upartym serce faraona, tak nie usucha ich, jak zapowiedział Pan Mojżeszowi. 13 I rzekł Pan do Mojżesza: «Wstań rano i idź do faraona, i powiedz mu: To mówi Pan, Bóg Hebrajczyków: Wpuść lud mój, aby Mi służył, ponieważ tym razem ze wszystkich moich plag na ciebie samego, na twoje sługi i na twój lud, abyś poznał, że nie ma równego Mi na całej ziemi. 15 Bo już teraz mógłbym wyciągnąć rękę i dotknąć ciebie i lud twój zaraz, byś został usunięty z ziemi. 16 Lecz dlatego zostawię cię przy życiu, byś zobaczył siłę moją i by imi moje zostały rozsławione po całej ziemi. 17 Jeśli zabraniasz jeszcze memu ludowi wyjścia i nie chcesz go puścić, 18 to jutro o tej porze spuszcza bardzo wielki grad, jakiego jeszcze w Egipcie nie było od dnia jego powstania aż do dziś. 19 A teraz połij swoje bydło i po wszystko, co masz na polu, bo každy człowiek i każde zwierzę znajdują się na polu, a nie zapędzone do zagrody, zginie, gdy na nich grad spadnie. 20 Kto ze sług faraona złączy się z Panem, schroni sługi swoje i bydło do domów, 21 ale kto nie wzięło sobie Pana do serca, zostawi sługi swoje i bydło na polu. 22 Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę do nieba, by spadł grad na całą ziemię egipską, na człowieka, na bydło, na wszelką trawę polną na ziemi egipskiej. 23 I wyciągnę Mojżesz łaskę swoją do nieba, a Pan zesłał grzmot i grad i spadł ogień na ziemię. Pan spuści również grad na ziemię egipską. 24 I powstał grad i błyskawice z gradem na przemian tak ogromne, że nie było takich na całej ziemi egipskiej od czasu, gdy [Egipt] stał się narodem. 25 I spadł grad na całą ziemię egipską, na wszystko, co było na polu. Grad zniszczył ludzi, zwierzęta i wszelką trawę polną oraz zamał każde drzewo na polu. 26 Tylko w ziemi Goszen, gdzie byli Izraelici, nie było gradu. 27 Poleciał więc faraon, by zawołać Mojżesza i Aarona, i rzekł do nich: «Zgrzeszyłem tym razem. Pan jest sprawiedliwy, a ja i lud mój jesteśmy winni. 28 Błagajcie Pana, aby ustał grzmot potężny i grad, a puszcza was i nie będzie was dłużej zatrzymywano. 29 Odpowiedział mu Mojżesz: «Gdy wyjdzie z miasta, wyciągnę dłoń do Pana. Grzmoty ustaną, a gradu nie będzie więcej, byś poznał, że ziemia należy do Pana. 30 Lecz ja wiem, że ty i

s^uduzy twoi nie boj^y si^e jeszcze Pana Boga^o. !7L
31 Len i j^eczmie^a zosta^y zniszczone, poniewa^z !7M
j^eczmie^a mia^o ju^z k^osy, a len kwiecie. 32 Ale !7N
pszenica i orkisz nie pok^ad^y si^e, bo s^y !7O
p^eczniejsze. 33 Wyszed^o wi^ec Moj^zesz od faraona do !7P
miasta i wyci^{gn}gn^o d^onie do Pana, i usta^y !7Q
grzmoty i grad. Tak^e deszcz ju^z nie pada^o na !7R
ziemi^e. 34 Gdy faraon zobaczy^o, ^eusta^y deszcz, !7S
grad i grzmot, zacz^o znowu grzeszy^o i sta^o si^e !7T
twarde jego serce i [serca] s^ug jego. 35 I !7U
pozosta^o tak uparte serce faraona, ^enie !7V
wypu^cci^o Izraelit^ow, jak to zapowiedzia^o Pan przez !7W
Moj^zesza. !7X
ÚÄÄÄÄ¿ 01 I rzek^o Pan do Moj^zesza: ©Id^o do !7Y
³10 ³faraona, poniewa^z uczyni^oem twardym serce !7Z
ÄÄÄÄÄÜ jego i jego s^ug, abym m^og^o czyni^o znaki !7[
swoje w^ro^d nich, 02 i aby^o opowiada^o dzieciom !7\
twoim i wnukom, co zdzia^oem w Egipcie. A znaki !7]
moje czyni^oem mi^edzy nimi, aby wiedzieli, ^eJa !7^
jestem Pan^o. 03 Moj^zesz i Aaron przybyli do !7_
faraona i rzekli do niego: ©Tak powiedzia^o Pan, !7`
B^og Hebrajczyk^ow: Dok^od^e b^odziesz zwleka^o z !7a
upokorzeniem si^e przede Mn^y? Wypu^co^o lud m^oj, aby !7b
Mi s^uo^o. 04 Bo je^zeli b^odziesz zwleka^o z !7c
wypuszczeniem ludu mego, to sprowadz^o jutro !7d
szara^ocz^o do twego kraju*. 05 Okryje ona ziemi^e !7e
tak, ^enie b^odzie mo^zna widzie^o ziemi, i po^ore !7f
reszt^o, kt^ora zosta^o uratowana i pozosta^o po !7g
gradzie. Zniszczy te^z wszelkie drzewa, kt^ore rosn^y !7h
na polach waszych. 06 Nape^oni domy twoje, domy !7i
wszystkich s^ug twoich i domy wszystkich Egipcjan, !7j
czego nie widzieli ojcowie twoi ani ich praojcowie !7k
od dnia, gdy si^e ukazali na ziemi, a^z do dnia !7l
dzisiejszego^o. Potem odwr^oci^o si^e [Moj^zesz] i !7m
wyszed^o od faraona. 07 A s^uduzy faraona rzekli do !7n
niego: ©Jak d^ugo jeszcze b^odzie ten dla nas !7o
nieszcz^oo^ociem? Wypu^co^o ludzi, aby s^uo^oli swemu !7p
Panu Bogu. Czy nie rozumiesz, ^eginie Egip^o? !7q
08 Zawo^oano Moj^zesza i Aarona na powr^ot do !7r
faraona, a ten rzek^o do nich: ©Id^ocie, oddajcie !7s
cze^ot Panu, Bogu waszemu. Kt^orzy to maj^y i^ot? !7t
09 Moj^zesz odpowiedzia^o: ©P^ojdziemy z naszymi !7u
dzie^omi i starcami, z synami i c^orkami, z owcami i !7v
byd^oem; p^ojdziemy, bo mamy obchodzi^o wi^ec to Pana^o. !7w
10 Odpowiedzia^o im: ©Niech Pan tak b^odzie z wami, !7x
jak ja was i dzieci wasz wypuszcz^o. Patrzcie, !7y
jakie z^oe s^y wasze zamierzenia. 11 Nie tak! Id^ocie !7z
sami m^oo^oczy^oni i oddajcie cze^ot Panu, jak tego^ocie !7{
si^e domagali^o. I wyp^odzono ich sprzed oblicza !7|

faraona: !7}

12 Rzekł Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę nad !7~
ziemię egipską, aby cięgnąca szarańcza do ziemi !7DEL
egipskiej i poćarć wszelką roślinę ziemi, !7€
wszystko, co pozostało po gradzie. 13 I wyciągnę !7□
Mojżesz rękę nad ziemię egipską, a Pan !7,
sprowadził wiatr wschodni, który wiał przez całą !7f
dzień i całą noc. Rano wiatr wschodni przyniósł !7,,
szarańczę. 14 Szarańcza przyleciała na całą ziemię !7...
egipską i opuściła się na całą kraj egipski tak !7†
licznie, że tyle szarańczy nie było dotąd ani nie !7‡
będzie nigdy. 15 I pokryła powierzchnię całej !7^
ziemi. I ciemną stała się ziemia od szarańczy w !7%o
takiej ilości. [Szarańcza] poćarć wszelką trawę !7Š
ziemi i wszelki owoc z drzewa, który pozostał po !7<
gradzie, i nie pozostało nic zielonego na drzewach !7Œ
i nic z roślinności polnej w całej ziemi !7□
egipskiej: !7Ž

16 Co rychlej kazał faraon zawołać Mojżesza i !7□
Aarona i rzekł: Zgrzeszyłem przeciwko Panu, Bogu !7□
waszemu, i przeciwko wam. 17 A teraz, proszę, !7'
przebaczcie mi tym razem grzech mój, a błagajcie !7'
Pana, Boga waszego, by usunął ode mnie !7"
przynajmniej tę śmierć. 18 I wyszedł [Mojżesz] od !7"
faraona, i prosił Pana. 19 Pan sprowadził wiatr !7•
zachodni, bardzo gwałtowny, który uniósł szarańczę !7-
i wrzucił ją do Morza Czerwonego. W całej ziemi !7—
egipskiej szarańcza zginęła doszczętnie. 20 Ale !7~
Pan uczynił upartym serce faraona, i nie wypuścił !7™
[on] Izraelitów: !7Š

21 I rzekł Pan do Mojżesza: Wyciągnij rękę ku !7>
niebu, a nastanie ciemność w ziemi egipskiej tak !7œ
głęboka, że można będzie dotknąć ciemności*. !7□
22 Wyciągnęł Mojżesz rękę do nieba i nastąpi !7Ž
ciemność głęboka w całej ziemi egipskiej przez trzy !7ÿ
dni. 23 Jeden drugiego nie widział i nikt nie mógł !7
wstać z miejsca swego przez trzy dni. Ale !7j
Izraelici wszyscy mieli światło w swoich !7¢
mieszkaniach. 24 Zawołał faraon Mojżesza i rzekł: !7£
Idźcie, oddajcie cześć Panu, tylko owce i bydło !7¤
wasze zostanie. Dzieci wasze również mogą iść z !7¥
wami. 25 Odpowiedział Mojżesz: Ty także musisz !7|
dać nam do ręki ofiarę i całopalenia, byśmy mogli !7§
ofiarować je Panu, Bogu naszemu. 26 Również bydło !7"
nasze pójdzie z nami, nie zostanie nawet kopyto, !7©
ponieważ z niego weźmiemy na ofiarę Panu, Bogu !7ª
naszemu; a sami nie wiemy, z czego złożył ofiarę !7«
dla Pana, a tam przyjdziemy. 27 Pan uczynił !7-
upartym serce faraona i nie chciał ich wypuścić. !7

28 I rzekł faraon: «Odejd ode mnie! Strzeż się i nie zjawiaj się już przede mną! Skoro się tylko zjawisz przede mną, umrzesz». 29 I rzekł Mojżesz do faraona: «Będzie, jak powiedziałeś. Nie zjawię się więcej przed tobą».

Noc paschalna i wyjdziecie z Egiptu.

1 Pan rzekł do Mojżesza: «Jeszcze jeden miesiąc plag na faraona i na Egipt. Potem uwolnię was stąd. A uwolnię was całkowicie, nawet was wszystkich stąd wypędzi. 2 Oznajmij to ludowi, aby każdy mężczyzna u siebie swego i każda kobieta u swojej wypożyczyli przedmioty srebrne i złote». 3 A Pan zjednał ludowi łaskę w oczach Egipcjan. Mojżesz także zażywał w kraju egipskim wielkiej czci tak u samego faraona, jak i u ludu».

4 Mojżesz powiedział: «Tak mówi Pan: O pchnijcież przez Egipt. 5 I pomrą wszyscy pierwotni w ziemi egipskiej od pierwotnego syna faraona, który siedzi na swym tronie, aż do pierwotnego niewolnicy, który jest zajęty przy karnach, i wszelkie pierwotne bydło. 6 Wtedy w całej ziemi egipskiej będzie wielkie narzekanie, jakiego nie było nigdy i jakiego już nie będzie. 7 U Izraelitów nawet pies nie zaszczeka ani na ludzi, ani na bydło, abyście poznali, że Pan uczyni różnicę między Egipcjanami a Izraelitami. 8 Wtedy przyjdą wszyscy sędzi twoi do mnie i oddadzą mi pokłon, i powiedzą: Wyjdź ty i cały lud twój, którzy idzie za tobą. I potem wyjdź. Mojżesz pociągnął gniewem wyszedł od faraona».

9 Pan rzekł do Mojżesza: «Nie usucha was faraon, aby stały się liczniejsze cuda w ziemi egipskiej». 10 Mojżesz i Aaron wykonali wszystkie cuda przed faraonem. Lecz Pan uczynił upartym serce faraona, tak iż wzbraniał się wypuścić Izraelitów ze swego kraju».

1 Pan powiedział do Mojżesza i Aarona w 12. miesiącu roku: «Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesięcy, będzie pierwszym miesiącem roku! 3 Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela tak: Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu. 4 Jeżeli zaś rodzina będzie mała do spójcia baranka, to niech się postara o niego razem ze swym sąsiadem, który mieszka najbliżej jego domu, aby była odpowiednia liczba osób. Liczył je będziecie dla spójcia baranka».

Sheet1

według tego, co każdy może spożył. 05 Baranek będzie bez skazy, samiec, jednoroczny; wziął może jagnię albo koł. 06 Będziecie go strzec aż do czternastego dnia tego miesiąca, a wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o zmierzchu*. 07 I wezmę krew baranka, i pokroję nią odrzwia i progi domu, w którym będzie go spożywał. 08 I tej samej nocy spożyją mięso pieczone w ogniu, spożyją je z chlebem niekwaszonym* i gorzkimi ziołami. 09 Nie będziecie spożywał z niego nic surowego ani ugotowanego w wodzie, lecz upieczone na ogniu, z górami, nogami i wnętrznymi. 10 Nie może nic pozostać z niego na dzień następny. Cokolwiek zostanie z niego na następny dzień, w ogniu spalicie. 11 Tak zaś spożywał go będziecie: Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w waszym ręku. Spożywał będziecie po śpiewie, gdyż jest to Pascha na cześć Pana. 12 Tej nocy przejdźcie przez Egipt, zabijcie wszystko pierwotne w ziemi egipskiej od człowieka aż do bydła i odbędzie się nad wszystkimi bogami Egiptu* - Ja, Pan. 13 Krew będzie wam sygnałem do oznaczenia domów, w których będziecie przebywał. Gdy ujrzecie krew, przejdźcie obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będzie kara ziemi egipskiej. 14 Dzień ten będzie dla was dniem pamiątkowym i obchodzić go będziecie jako dzień dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia - na zawsze w tym dniu będziecie. 15 Przez siedem dni spożywał będziecie chleb niekwaszony. Już w pierwszym dniu usuniecie wszelki kwas z domów waszych, bo kto by jadł kwaszone potrawy od dnia pierwszego do siódmego, wyuczony będzie z Izraela. 16 W pierwszym dniu będziecie mieli zwyczaj dzień ten, tak samo w dniu siódmym. Nie będziecie wtedy wykonywać żadnej pracy. Będziecie wam tylko wolno przygotować pokarm. 17 Przestrzegajcie dzień ten — dzień Prześni, gdy w tym dniu wyprowadzimy wasze zastępy z ziemi egipskiej. Przestrzegajcie tego dnia jako ustanowionego na zawsze we wszystkich waszych pokoleniach. 18 Czternastego dnia miesiąca pierwszego od wieczora winicie spożywał chleb niekwaszony aż do wieczora dwudziestego pierwszego dnia tego miesiąca. 19 Przez siedem dni nie znajdzie się w domach waszych żaden kwas, bo kto by spożył coś kwaszonego, winien być wyuczony ze zgromadzenia Izraela, tak przybysz, jak i urodzony w kraju. 20 Nie wolno wam być nic kwaszonego; we

wszystkich domach waszych winnićcie jeźt chleb	!81
niekwaszony	!82
21 Mojżesz zwoa wszystkie starszych Izraela i	!83
rzek do nich: Odźczcie i wecie baranka dla	!84
waszych rodzin i zabijcie jako pasch*. 22 Wecie	!85
gażk hizopu i zanurczcie je we krwi, ktora jest	!86
w naczyniu, i krwi z naczynia skropcie pręg i oba	!87
odrzwia. A do rana nie powinien nikt z was	!88
wychodzić przed drzwi swego domu. 23 A gdy Pan	!89
bdzie przechodzi, aby porazić Egipcjan, a	!8:
zobaczy krew na progu i na odrzwiach, to ominie	!8;
Pan takie drzwi i nie pozwoli Niszczycielowi wejćt	!8<
do tych domów, aby [was] zabija	!8=
24 Przestrzegajcie tego przykazania jako prawa	!8>
na wieki wasnego dla ciebie i dla twych dzieci!	!8?
25 Gdy za wejdziecie do ziemi, ktora da wam Pan,	!8@
jak obieca, przestrzegajcie tego obyczaju. 26 Gdy	!8A
si was zapyta dzieci: c to za wioty zwyczaj?	!8B
- 27 tak im odpowiecie: "To jest ofiara Paschy na	!8C
czet Pana, ktory w Egipcie omin domy	!8D
Izraelitów. Porazić Egipcjan, a domy nasze	!8E
ocali	!8F
Lud wtedy uklk i odda pokon. 28 Izraelici	!8G
poszli i wype nili [przepis]. Jak nakaza Pan	!8H
Mojżeszowi i Aaronowi, tak uczynili	!8I
29 O pchnocy Pan pozabija wszystko pierworodne	!8J
Egiptu: od pierworodnego syna faraona, ktory	!8K
siedzi na swym tronie, a do pierworodnego tego,	!8L
ktory by zamknity w wozieniu, a tak wszelkie	!8M
pierworodne z byda. 30 I wsta faraon jeszcze w	!8N
nocy, a z nim wszyscy jego dworzanie i wszyscy	!8O
Egipcjanie. I podniós wielki krzyk w Egipcie,	!8P
gdynie byo domu, w ktorym nie byoby umaręgo.	!8Q
31 I jeszcze w nocy kaza faraon wezwać Mojżesza i	!8R
Aarona, i powiedzia: Wstaćcie, wyruszajcie z	!8S
poćrodka mojego ludu, tak wy, jak Izraelici!	!8T
Idćcie i oddajcie czet Panu wedug waszego	!8U
pragnienia. 32 Wecie ze sob owce wasze i wo'y,	!8V
jak pragnlicie, i idćcie. Proćcie tak o ask	!8W
dla mnie. 33 I nalegali Egipcjanie na lud, aby	!8X
jak najprędziej wyszli z kraju, gdy mowali:	!8Y
Wszyscy pomrzemy	!8Z
34 I wzi lud ciasto, zanim si zakwasio w	!8[
dzieach owinioty paszczami, i nis je na	!8\
barkach. 35 Synowie Izraela uczynili wedug tego,	!8]
jak im nakaza Mojżesz, i wpoyczali od Egipcjan	!8^
przedmioty srebrne i zote oraz szaty. 36 Pan	!8_
wzbudzi yczliwot Egipcjan dla Izraelitów, i	!8`
poyczylili im. I w ten sposćb [Izraelici] zupili	!8a

Egipcjan*.	!8b
37 I wyruszyli Izraelici z Ramses ku Sukkot* w	!8c
liczbie około sześćset tysięcy pieszych,	!8d
prócz dzieci. 38 Takie wielkie mnóstwo	!8e
cudzoziemców wyruszyło z nimi, nadto owce i woły,	!8f
i olbrzymi dobytek. 39 Z ciasta, które wynieśli z	!8g
Egiptu, wypieklili niekwaszone placki, ponieważ si	!8h
nie zakwasilo. Wypędzeni z Egiptu bez najmniejszej	!8i
zwłoki, nie zdali przygotować nawet zapasów na	!8j
drogę. 40 A czas pobytu Izraelitów w Egipcie trwa	!8k
czteryście trzydzieści lat. 41 I oto tego samego	!8l
dnia, po upływie czterystu trzydziestu lat, wyszły	!8m
wszystkie zastopy Pana z ziemi egipskiej. 42 Tej	!8n
nocy czuwał Pan nad wyjściem synów Izraela z ziemi	!8o
egipskiej. Dlatego noc ta winna być czuwaniem na	!8p
cześć Pana dla wszystkich Izraelitów po wszystkie	!8q
pokolenia.	!8r
43 Pan powiedział do Mojżesza i Aarona: Takie	!8s
będzie prawo dotyczące Paschy: ½aden cudzoziemiec	!8t
nie może jej spożywać. 44 Jednak niewolnik, nabyty	!8u
za pieniądze, którego podda obrzezaniu, może ją	!8v
spożywać. 45 Obcokrajowiec i najemnik nie mogą jej	!8w
spożywać. 46 W jednym i tym samym domu winna być	!8x
spożyta. Nie można wynieść z tego domu ¼adnego	!8y
kawałka mięsa na zewnątrz. Kości z niego żamać nie	!8z
będziecie. 47 Całe zgromadzenie Izraela będzie to	!8{
zachowywało. 48 Jeżeli cudzoziemiec przebywający	!8
u ciebie chciał obchodzić Paschę [ku czci] Pana,	!8}
to musisz obrzezać w pierw wszystkich potomków jego	!8~
domu, i wtedy dopiero dopuścić go mozesz do	!8DEL
obchodzenia Paschy, gdy wczas będzie miał prawo	!8€
tubylców. ½aden jednak nieobrzezany nie może	!8□
spożywać Paschy. 49 Takie samo prawo będzie dla	!8,
tubylców i dla cudzoziemców przebywających po	!8f
was. 50 Wszyscy Izraelici uczynili tak, jak	!8,
nakazał Pan Mojżeszowi i Aaronowi. 51 Tego samego	!8...
dnia wywiódł Pan synów Izraela z ziemi egipskiej	!8†
według ich zastopów.	!8‡
01 Pan tak powiedział do Mojżesza:	!8^
13 02 Poświęćcie Mi wszystko pierworodne. U	!8%
synów Izraela do Mnie należy będzie	!8Š
pierwociny żona matczynego - zarówno człowiek, jak	!8<
i zwierzę *	!8CE
03 Mojżesz powiedział do ludu: Pamiętajcie o	!8□
dnium tym, gdyście wyszli z Egiptu, z domu niewoli,	!8Ž
gdy potężny ręką wywiódł was Pan stamtąd: [w tym	!8□
to dniu] nie wolno jeść chleba kwaszonego. 04 Dzi	!8□
wychodźcie w miesiąc Abib. 05 Gdy zaś Pan	!8‘
wprowadzi cię do kraju Kananejczyka, Chetyty,	!8’

Amoryty, Chiwwity, Jebusyty, jak poprzysięg^ę !8“
 przodkom twoim dać im ziemi^ę op^ęywaj^ęc^ę w mleko i !8”
 mi^ęd, wtedy winieni^ę obchodzić to ^ęwi^ęto w tym !8•
 samym miesi^ęcu. 06 Przez siedem dni b^ędziesz jad^ę !8–
 chleb niekwaszony, a w dniu si^ędmym b^ędzie dla !8—
 ciebie ^ęwi^ęto ku czci Pana. 07 [Tylko] niekwaszony !8~
 chleb mo^ęna je^ęć w czasie tych siedmiu dni i nie !8™
 b^ędzie mo^ęna ujrze^ęć u ciebie chleba kwaszonego ani !8š
 nie b^ędzie mo^ęna ujrze^ęć u ciebie ^ęadnego kwasu w !8>
 twoich granicach. 08 W tym dniu b^ędziesz opowiada^ę !8œ
 synowi swemu: Dzieje si^ę tak ze wzgl^ędu na to, co !8□
 uczyni^ę Pan dla mnie w czasie wyj^ęcia z Egiptu. !8ż
 09 B^ędzie to dla ciebie znakiem na r^ęce i !8ÿ
 przypomnieniem* mi^ędzy oczami, aby prawo Pana by^ęo !8
 w ustach twoich, gdy^ę r^ęok^ę pot^ęo^ęan^ę wywi^ęd^ę ci^ę Pan !8j
 z Egiptu. 10 I b^ędziesz zachowywa^ę to !8¢
 postanowienie w oznaczonym czasie rok w rok, !8£
 11 gdy Pan wprowadzi ci^ę do kraju Kananejczyka, !8¤
 jak poprzysięg^ę tobie i przodkom twoim, i da go !8¥
 tobie. 12 I oddasz wszelkie pierwociny ^ęona matki !8!
 dla Pana i wszelki pierwszy p^ęd byd^ęa, jaki !8§
 b^ędzie u ciebie; co jest rodzaju m^ęskiego, nale^ęy !8`
 do Pana. 13 Lecz pierworodny p^ęd os^ęa wykupisz !8©
 jagni^ęciem, a je^ęliby^ę nie chci^ęa wykupi^ęć, to !8ª
 musisz mu z^ęamać kark. Pierworodnych ludzi z syn^ęw !8«
 twych wykupisz. 14 Gdy ci^ę syn zapyta w !8–
 przysz^ęo^ęci: Co to oznacza? - odpowiesz mu: Pan !8
 r^ęok^ę mocn^ę wywi^ęd^ę nas z Egiptu, z domu niewoli. !8®
 15 Gdy faraon wzbrania^ę si^ę nas uwolnić, Pan wybi^ę !8–
 wszystko, co pierworodne w ziemi egipskiej, !8°
 zar^ęwno pierworodne z ludzi, jak i z byd^ęa, !8±
 dlatego ofiaruj^ę dla Pana m^ęskie pierwociny ^ęona !8²
 matki i wykupuj^ę pierworodnego mego syna. !8³
 16 B^ędzie to dla ciebie znakiem na r^ęce i ozdob^ę* !8´
 mi^ędzy oczami [przypominaj^ęc], ^ęe Pan pot^ęo^ęan^ę r^ęok^ę !8µ
 wywi^ęd^ę nas z Egiptu ^ę..... !8¶
^ę..... !8. /
 Cudowne przej^ęcie przez morze..... !8, /
 17 Gdy faraon uwolni^ę lud, nie wi^ęd^ę go B^ęg !8¹
 drog^ę prowadz^ęc^ę do ziemi filisty^ęskiej*, chocia^ę ^ę !8°
 by^ęa najkr^ętsza. Powiedzia^ę bowiem B^ęg: ^ę½eby lud !8»
 na widok czekaj^ęcych go walk nie ^ęa^ęowa^ę i nie !8¼
 wr^ęci^ę do Egiptu[–]. 18 B^ęg wi^ęc prowadzi^ę lud !8½
 okr^ęo^ęan^ę drog^ę pustynn^ę ku Morzu Czerwonemu, a !8¾
 Izraelici wyszli uzbrojeni z ziemi egipskiej. !8¿
 19 Zabra^ę te^ę Moj^ęesz ze sob^ę ko^ęci J^ęzefa*, gdy^ę ^ę !8À
 ten przysi^ęg^ę zobowi^ęza^ę Izraelit^ęw m^ęwi^ęc: !8Á
^ęWspomo^ęe was niezawodnie B^ęg, a w^ęwczas !8Â
 zabierzcie st^ęd ko^ęci moje ze sob^ę. 20 Wyruszyli !8Ã

z Sukkot i rozbili obóz w Etam, na skraju pustyni. !8Ä
21 A Pan szedł przed nimi podczas dnia, jako słońce !8Å
obok, by ich prowadził drogą, podczas nocy zaś !8Æ
jako słońce ognia, aby im świecić, żeby mogli iść we !8Ç
dnie i w nocy*. 22 Nie ustępował przed ludem słońce !8È
obok we dnie ani słońce ognia w nocy. !8É
23 01 Pan przemówił do Mojżesza tymi słowami !8Ê
14 02 Rozkazał Izraelitom, niech zawrócą i !8Ë
niech rozbiją obóz pod Pi-Hachiroth pomiędzy !8Ì
Migdol a morzem, naprzeciw Baal-Sefon. Rozbijcie !8Í
namioty naprzeciw tego miejsca nad morzem. !8Î
03 Faraon powie wtedy: Izraelici zabędzili w !8Ï
kraju, a pustynia zamknęła im drogę. 04 Uczyni !8Ð
upartym serce faraona, i urzędzi pościg za wami. !8Ñ
Wtedy okazał potęgę moją nad faraonem i nad całym !8Ò
jego wojskiem. Poznaję w czasie Egipcjan, że Ja !8Ó
jestem Pan. I uczynili w ten sposób. !8Ô
05 Gdy doniesiono królowi egipskiemu o ucieczce !8Õ
ludu, zmienił sobie usposobienie faraona i jego !8Ö
sług względem niego i rzekli: Cóż możemy uczynili !8×
pozwalając Izraelowi opuścić nasz kraj? !8Ø
06 Rozkazał w czasie faraon zaprzęgać swoje rydwany !8Ù
i zabrać ludzi swoich ze sobą. 07 Wziął sześćset !8Ú
rydwanów wyborowych oraz wszystkie inne rydwany !8Û
egipskie, a na każdym z nich byli dzielni !8Ü
wojownicy. 08 Pan uczynił upartym serce faraona, !8Ý
króla egipskiego, który urzędził pościg za !8Þ
Izraelitami. Ci jednak wyszli z podniesioną ręką*. !8Ë
09 Egipcjanie więc ścigali ich i dopędzili !8à
obozujących nad morzem - wszystkie konie i rydwany !8á
faraona, jeżdżące i całe wojsko jego - pod !8â
Pi-Hachiroth naprzeciw Baal-Sefon. 10 A gdy się !8ã
zbliżył faraon, Izraelici podnieśli oczy, a !8ä
ujrzawszy, że Egipcjanie ciągną za nimi, ogromnie !8å
się przerazili*. Izraelici podnieśli głosy !8æ
wołania do Pana. 11 Rzekli do Mojżesza: Cóż !8ç
brakowało grobów w Egipcie, że nas tu !8è
przyprowadziłeś, abyśmy pomarli na pustyni? Cóż za !8é
usługę wyświadczysz nam przez to, że !8ê
wyprowadziłeś nas z Egiptu? 12 Czy nie mówili !8ë
ci wyraźnie w Egipcie: Zostaw nas w spokoju, !8ì
chcemy służyć Egipcjanom. Lepiej bowiem nam być !8í
służąc im, niż umierać na tej pustyni. 13 Mojżesz !8î
odpowiedział ludowi: Nie bójcie się! Pozostaćcie !8ï
na swoim miejscu, a zobaczycie zbawienie od Pana, !8ð
jakie zgotuje nam dzisiaj. Egipcjan, których !8ñ
widzicie teraz, nie będziecie już nigdy oglądać. !8ò
14 Pan będzie walczył za was, a wy będziecie !8ó
spokojni. !8ô

15 Pan rzekł do Mojżesza: ©Czemu góno wołasz !8ö
do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w !8ö
drogę. 16 Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij !8÷
rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdź !8ø
Izraelici w łódek na suchą ziemię. 17 Ja !8ù
natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że !8ú
pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec !8û
faraona, całego wojska jego, rydwany i wszystkich !8ü
jego jeźdźców. 18 A gdy okażę moją potęgę wobec !8ý
faraona, jego rydwany i jeźdźców, wtedy poznają !8þ
Egipcjanie, że ja jestem Panem XXXXXXXXXXXX !8ÿ
19 Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk !9!
izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich !9"
tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i !9#
zajął ich tyły, 20 stając między wojskiem egipskim !9\$
a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemny, !9%
tu zaś oświecała noc. I nie zbliżyli się jedni do !9&
drugich przez całą noc. 21 Mojżesz wyciągnął rękę !9'
nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem !9(
wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił !9)
morze suchą ziemią. Wody się rozstąpiły, 22 a !9*
Izraelici szli przez łódek morza po suchej ziemi, !9+
mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. !9,
23 Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie !9-
faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w !9.
łódek morza. 24 Oświecił Pan ze słupa !9/
ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i !90
zmusił je do ucieczki. 25 I zatrzymał ich !91
rydwany, tak że z wielką trudnością mogli się !92
naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: ©Uciekajmy !93
przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z !94
Egipcjanami. 26 A Pan rzekł do Mojżesza: !95
©Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały !96
Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców. 27 Wyciągnął !97
Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia !98
wrócił na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając !99
biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w !9:
łódki morza*. 28 Powracające fale zatopiły !9;
rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy !9<
weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z !9=
nich ani jeden. 29 Izraelici zaś szli po suchym !9>
dniu morskim, mając mur [wodny] po prawej i po !9?
lewej stronie. 30 W tym to dniu wybawił Pan !9@
Izraela z ręki Egipcjan. I widzieli Izraelici !9A
martwych Egipcjan na brzegu morza. 31 Gdy !9B
Izraelici widzieli wielkie dzieło, które dokonał !9C
Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli !9D
Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi* XXXXXXXXXXXX !9E
XXXXXXXXXXXX !9F /

Pie~ã dzi@kczynna*	!9G /
ÚÄÄÄÄ¸ 01 Wtedy Moj¸esz i Izraelici razem z nim	!9H
³ 15 ³ ~piewali tak¥ pie~ã ku czci Pana.	!9I
ÄÄÄÄÄÛ B@d@ ~piewa^ ku czci Pana	!9J
kt@ry wspaniale sw¥ pot@g@ okaza^	!9K
gdy konia i je«d«ca jego	!9L
pogr¥¸y^ w morzu.	!9M
02 Pan jest moj¥ moc¥ i «r@d^em m@stwa!	!9N
Jemu zawdzi@czam moje ocalenie	!9O
On Bogiem moim, uwielbia† Go b@d@.	!9P
On Bogiem ojca mego, b@d@ Go wywy¸¸sza^	!9Q
03 Pan, mocarz wojny	!9R
Jahwe jest imi@ Jego.	!9S
04 Rzuci^ w morze rydwany faraona i jego wojsko.	!9T
Wyborowi jego wodzowie zgin@li w Morzu	!9U
Czerwonym.	!9V
05 Przepa~ci ich ogarn@y.	!9W
jak g^az run@li w g^bin@.	!9X
06 Uwielbiona jest pot@ga prawicy Twej, Panie,	!9Y
Prawica Twa, o Panie, star^a nieprzyjaci@.	!9Z
07 Pe^en pot@gi zniszczy^e~ przeciwnik@w Twoich,	!9[
Tw@j gniew im okaza^e~, a spali^ ich jak s^om@*.	!9\
08 Pod tchnieniem Twoich nozdrzy spi@trzy^y si@	!9]
wody,	!9^
¸ywi@y p^ynne stan@y jak wa^y.	!9_
w po^rodku morza zakrzep^y przepa~ci	!9`
09 M@wi^ nieprzyjaciel: @B@d@ ~ciga^, pochwy@	!9a
zdobycz podziel@, nasyc@ m¥ dusz@.	!9b
miecza dob@d@, r@ka moja ich zetrze~.	!9c
10 Wion@o tchnienie Twoje i przykry^o ich morze,	!9d
zaton@li jak o^@w po^rd w@d gwa^townych.	!9e
11 Kt@¸¸ jest po^rd bog@w r@wny Tobie, Panie,	!9f
w blasku ~wi@to~ci, kt@¸¸ Ci jest podobny,	!9g
straszliwy w czynach, cuda dzia^aj¥cy!	!9h
12 Prawic@ sw¥ wyci¥gn¥e~	!9i
i po¸ar^a ich ziemia.	!9j
13 Wiod^e~ Tw¥ ^ask¥ lud oswobodzony,	!9k
przeprowadzi^e~ [go] Tw¥ moc¥ w ~wi@te Twe	!9l
mieszkanie*.	!9m
14 Wie~† t@ narody przyj@y ze dr¸aniem,	!9n
pad^ strach na mieszka@c@w filisty@skiej ziemi.	!9o
15 Przerazili si@ wtedy ksi¥¸ta Edomu,	!9p
wodz@w Moabu ogarn@a boja«ä.	!9q
truchlej¥ z trwogi wszyscy mieszka@c@y Kanaanu	!9r
16 Strach i przera¸enie ow^adn@y nimi.	!9s
Wobec si^y ramienia Twego stali si@ jak kamieä.	!9t
a¸ przejdzie lud Tw@j, o Panie,	!9u
a¸ przejdzie lud, kt@ry~ sobie naby^	!9v
17 Wprowadzi^e~ ich i osadzi^e~ na g@rze twego	!9w

dziedzictwa, 19x
 w miejscu, które uczyniłem swym mieszkaniem, 19y
 w którym ty, które założył Twoje ręce, Panie 19z
 18 Pan jest królem na zawsze, na wieki! 19{
 19 Gdy weszły w morze konie faraona z rydwanami i 19|
 jeżdżącymi, 19} Pan przywiódł na nich z powrotem fale morskie, 19~
 synowie zaś Izraela przeszli suchymi nogami morze 19DEL
 20 Miriam prorokini*, siostra Aarona, wzięła 19€
 bębenek do ręki, a wszystkie kobiety szły za nią w 19□
 płaszczach i uderzały w bębny. 21 A Miriam 19,
 przyśpiewywała im: 19f
 «—piewajmy pieśń chwały na cześć Pana, 19,,
 bo swą potęgą okazał, 19...
 gdy konie i jeżdżące w ich 19†
 pogrzebały w morzu 19‡
 19 ^ \ DROGA Z EGIPTU POD SYNAJ 19%\
 19Š / Pierwsze postoje na pustyni 19< /
 22 Mojżesz polecił Izraelitom wyruszyć od Morza 19CE
 Czerwonego, i szli w kierunku pustyni Szur. Szli 19□
 trzy dni przez pustynię, a nie znaleźli wody. 23 I 19Ž
 przybyli potem do miejscowości Mara*, i nie mogli 19□
 pić wody, gdyż była gorzka; przeto nadano temu 19□
 miejscu nazwę Mara. 24 Szemrał lud przeciw 19'
 Mojżeszowi i mówił: «Cóż będziemy pić?» 19'
 25 Mojżesz wołał do Pana, a Pan wskazał mu drewno. 19"
 Wrzucił on je do wody, i stała się woda słodka. 19"
 Tam Pan ustanowił dla niego prawa i 19•
 rozporządzenia i tam go doświadczył. 26 I 19—
 powiedział: «Jeśli wiernie będziesz służył 19—
 Pana, twego Boga, i będziesz wykonywał to, co jest 19~
 słuszne w Jego oczach; jeśli będziesz dawał 19™
 posłuch Jego przykazaniom i strzegł wszystkich 19š
 Jego praw, to nie ukarzę cię żadnym z tych plag, 19>
 jakie zesłałem na Egipt, bo Ja, Pan, chcę być twym 19ce
 lekarzem» 19□
 27 Potem przybyli do Elim*, gdzie było dwanaście 19ž
 «rędeł i siedemdziesiąt palm. Tutaj to rozbili 19Ÿ
 namioty nad wodą 19
 19j / Przepiórki i manna 19¢ /
 01 Następnie wyruszyli z Elim. Przybyło za 19£
 3 16 3 całe zgromadzenie Izraelitów na pustynię 19¤
 02 Sin*, położyli między Elim a Synajem, 19¥
 piętnastego dnia drugiego miesiąca od ich wyjścia 19|
 z ziemi egipskiej. 02 I zaczął szemrał na pustyni 19§
 całe zgromadzenie Izraelitów przeciw Mojżeszowi i 19`

przeciw Aaronowi. 03 Izraelici mówili im: «Obyśmy
 pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzieśmy
 zasiadali przed garnkami mięsa i jadalibyśmy chleb do
 sytości! Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby
 głodem umorzyć całe rzesze. »
 04 Pan powiedział w czasie do Mojżesza: «Oto
 ześlę wam chleb z nieba, na kształt deszczu. I
 będzie wychodził lud, i każdego dnia będzie
 zbierał według potrzeby dziennej. Chcę ich tak
 dowiedzieć, czy przyjdą za moimi rozkazami czy nie.
 05 Lecz w dniu szóstym zrobię zapas tego, co
 przyniosą, a będzie to podwójna ilość tego, co
 będą zbierać codziennie. » 06 Mojżesz i Aaron
 powiedzieli do społeczności Izraelitów: «Tego
 wieczora ujrzycie, że to Pan wyprowadzi was z
 ziemi egipskiej. 07 A rano ujrzycie chwałę Pana,
 gdy usłyszycie On, że szemrzecie przeciw Panu.
 Czymże my jesteśmy, że szemrzecie przeciw nam? »
 08 Mojżesz powiedział: «Wieczorem Pan da wam mięso
 do jedzenia, a rano chleb do sytości, bo usłyszycie
 Pan szemranie wasze przeciw Niemu. Czymże bowiem
 my jesteśmy? Nie szemraliście przeciwko nam, ale
 przeciw Panu! »
 09 Mojżesz rzekł do Aarona: «Powiedz całemu
 zgromadzeniu Izraelitów: Zbliżcie się do Pana,
 gdy usłyszycie wasze szemranie. » 10 W czasie
 przemowy Aarona do całego zgromadzenia Izraelitów
 spojrzeli ku pustyni i ukazała się im w obłoku
 chwała Pana. 11 I przemówił Pan do Mojżesza tymi
 słowami: 12 «Usłyszycie szemranie Izraelitów.
 Powiedz im tak: O zmierzchu będziecie jeść mięso,
 a rano nasycicie się chlebem. Poznacie wtedy, że
 Ja, Pan, jestem waszym Bogiem. » 13 Rzeczywiście
 wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz,
 a nazajutrz rano warstwa rosy leżała dokoła obozu.
 14 Gdy się warstwa rosy uniosła ku górze, w czasie
 na pustyni leżało coś drobnego, ziarnistego, niby
 szron na ziemi. 15 Na widok tego Izraelici pytali
 się wzajemnie: «Co to jest? » - gdy nie
 wiedzieli, co to było. Wtedy powiedział do nich
 Mojżesz: «To jest chleb, który daje wam Pan na
 pokarm. 16 To zaś nakazał wam Pan: Każdego dnia
 zbierze dla siebie według swej potrzeby, omer na
 głowie. Każdego dnia przyniesie według liczby osób,
 które należą do jego namiotu. » 17 Izraelici
 uczynili tak i zebrali jedni drugo, drudzy mało.
 18 Gdy mierzyli swój zbiór omerem, to ten, który
 zebrał wiele, nie miał nic zbywającego, kto zaś
 mało zebrał, nie miał żadnego braku - każdego zebrał

według swych potrzeb. 19 Następnie Mojżesz powiedział do nich: Niechaj nikt nie pozostawia nic z tego do następnego rana. 20 Niektórzy nie posłuchali Mojżesza i pozostawili trochę na następne rano. Jednak tworzyły się robaki i nastąpiła gnica. I rozgniewał się na nich Mojżesz. 21 Zbierali to kałdego rana, kałdy według swych potrzeb. Lecz gdy słońce goręcej przygrzewało, topniało. 22 W szóstym zaś dniu zbierali podwójną ilość pokarmu, dwa omery na kałdego. I przybyli wszyscy przeobrażeni zgromadzenia, i donieśli to Mojżeszowi. 23 A on rzekł do nich: Oto, co Pan chciał wam powiedzieć: Dniem wiótym spoczynku, szabatem poświęconym dla Pana, jest dzień jutrzejszy. Upieczcie, co chcecie upiec, i ugotujcie, co chcecie ugotować. Wszystko zaś, co wam zbywa, odłóżcie na dzień następnym. 24 I odłożyli na następny dzień według nakazu Mojżesza. I nie nastąpiła gnica, ani też nie tworzyły się tam robaki. 25 Mojżesz powiedział: Jedźcie to dzisiaj, albowiem dzisiaj jest szabat ku czci Pana! Dzisiaj nie znajdziecie tego na polu. 26 Przez sześć dni możecie zbierać, jednak w dniu siódmym jest szabat i nie będzie nic tego dnia. 27 Niektórzy z ludu wyszli siódmego dnia, aby zbierać, ale nic nie znaleźli. 28 Wówczas Pan powiedział do Mojżesza: Jakże długo jeszcze będziecie się wzbraniaли zachowywać moje nakazy i moje prawa? 29 Patrzcie! Pan nakazał wam szabat i dlatego w szóstym dniu dał wam pokarm na dwa dni. Kałdy przeto z was pozostanie w domu! W dniu siódmym żaden z was niech nie opuszcza swego miejsca zamieszkania. 30 I stosownie do tego lud obchodził dnia siódmego szabat. 31 Dom Izraela nadał temu [pokarmowi] nazwę manna. Była ona biała jak ziarno kolendra i miała smak placka z miodem. 32 Mojżesz rzekł: Oto, co nakazał Pan: Napełnijcie omer i przechowajcie go dla waszych pokoleń, aby ujrzeli pokarm, którym żywił was na pustyni po wyprowadzeniu z ziemi egipskiej. 33 Mojżesz rzekł do Aarona: Weź naczynie i napełnij je omerem manny, i złóż przed Panem, aby przechował je dla waszych pokoleń. 34 Aaron poświęcił je przed —wiadectwem*, aby przechował - jak to Pan nakazał Mojżeszowi. 35 Izraelici jedli manę przez czterdzieści lat,

a³/₄ przybyli do ziemi zamieszka^eej. Jedli mann^o, a³/₄ !:;
 przybyli do granic ziemi Kanaan. 36 Omer za[~] jest !:-
 dziesi[¥]¥ cz^o~ci¥ efy !:.
 !:/ /
 Wyprowadzenie wody ze ska^y !:0 /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Ca^e zgromadzenie Izraelit^ow wyruszy^o !:1
³ 17 ³ na rozkaz Pana z pustyni Sin, aby przeby^t !:2
 ÄÄÄÄÄÜ dalsze etapy*. Potem rozbili ob^oz w !:3
 Refidim, gdzie lud nie mia^e wody do picia. 02 I !:4
 k^ociⁱ si^o lud z Moj³/₄eszem m^owi[¥]c: @Daj nam wody !:5
 do picia!~ Moj³/₄esz odpowiedzia^e im: @Czemu !:6
 k^occicie si^o ze mn[¥]? I czemu wystawiacie Pana na !:7
 pr^ob^o?~ 03 Ale lud pragn[¥] tam wody i dlatego !:8
 szemra^e przeciw Moj³/₄eszowi i m^owi^o: @Czy po to !:9
 wyprowadzi^e nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci !:;
 i nasze byd^o wyda^t na[~]mi^er^t z pragnienia?~ !:;
 04 Moj³/₄esz wo^a wtedy do Pana i m^owi^o: @Co mam !:<
 uczyni^t z tym ludem? Niewiele brakuje, a !=
 ukamieniu[¥] mnie!~ 05 Pan odpowiedzia^e Moj³/₄eszowi: !:>
 @Wyjd^o przed lud i we^o kilku ze starszych Izraela !:?
 ze sob[¥]. We^o w r^ok^o lask^o, kt^or[¥] uderzy^e~ Nil, i !:@
 id^o. 06 Oto Ja stan^o przed tob[¥] na skale, na !:A
 Horebie. Uderzysz w ska^o, a wyp^oynie z niej woda, !:B
 i lud zaspokoi swe pragnienie~. Moj³/₄esz uczyni^e !:C
 tak na oczach starszyny izraelskiej. 07 I nazwa^e !:D
 to miejsce Massa* i Meriba*, poniewa³/₄ tutaj !:E
 k^ocili si^o Izraelici i wystawiali Pana na pr^ob^o, !:F
 m^owi^oc: @Czy te³/₄ Pan jest rzeczywi^ocie w^or^od nas, !:G
 czy nie? !:H
 !:/ /
 Zwyci^ostwo nad Amalekitami !:J /
 08 Amalekici* przybyli, aby walczy^t z !:K
 Izraelitami w Refidim. 09 Moj³/₄esz powiedzia^e wtedy !:L
 do Jozuego: @Wybierz sobie m^o3/₄o w i wyruszysz z !:M
 nimi na walk^o z Amalekitami. Ja jutro stan^o na !:N
 szczycie g^ory z lask[¥] Boga w r^oku~. 10 Jozue !:O
 spe^oni^e polecenie Moj³/₄esza i wyruszy^e do walki z !:P
 Amalekitami. Moj³/₄esz, Aaron i Chur wyszli na !:Q
 szczyt g^ory. 11 Jak d^ougo Moj³/₄esz trzyma^e r^oce !:R
 podniesione do g^ory, Izrael mia^e przewag^o. Gdy za[~] !:S
 r^oce opuszcza^e, mia^e przewag^o Amalekita. 12 Gdy !:T
 r^oce Moj³/₄esza zdr^otwia^y, wzi^oli kamie^a i po^o3/₄yli !:U
 pod niego, i usiad^e na nim. Aaron za[~] i Chur !:V
 podparli jego r^oce, jeden z tej, a drugi z tamtej !:W
 strony. W ten spos^ob a³/₄ do zachodu s^oo^aca by^y !:X
 r^oce jego stale wzniesione wysoko. 13 I tak zdo^a !:Y
 Jozue pokona^t Amalekit^ow i ich lud ostrzem miecza. !:Z
 14 Pan powiedzia^e wtedy do Moj³/₄esza: @Zapisz to na !:[
 pami[¥]tk^o w ksi^og^o i wryj to w pami^oci Jozuego, 3/₄e !:\

zgadz© zupeniemi pamio† o Amalekicie pod niebem. !:]
 15 Potem Mojzesz zbudowa otar, ktory nazwa !:^\n
 Pan-Nissi*, 16 gdy mowi: @Poniewa podnics r©k© !:^\n
 na tron Pana, dlatego trwa wojna Pana z Amalekit¥ !:^\n
 z pokolenia w pokolenie * !:a
 Spotkanie Mojzesa z Jetr¥ !:b /
 UAAÄÄÄÿ 01 Te† Mojzesa, kap’an madianicki Jetro, !:d
 3 18 3 usysza opowiadanie o tym wszystkim, co !:e
 AAÄÄÄÄÜ Bcg uczyni dla Mojzesa i dla Izraela, !:f
 jego ludu, e Pan wyprowadzi Izraelitw z Egiptu. !:g
 02 Wcczas Jetro, te† Mojzesa, wzi¥ on© !:h
 Mojzesa Sefor©, ktory ten odesa, 03 i dwch jej !:i
 synw. Jeden z nich mia imi© Gersom, bo !:j
 powiedzia [Mojzesz]: @Jestem cudzoziemcem w obcej !:k
 ziemi. 04 Drugi za mia imi© Eliezer, gdy: @Bcg !:l
 mojego ojca by dla mnie pomoc¥ i wyratowa mi© od !:m
 miecza faraona. 05 Jetro, te† Mojzesa, !:n
 przyszed z synami jego i on¥ do Mojzesa na !:o
 pustyni©, gdzie obozowa wczas pod gtr¥ Bo¥. !:p
 06 I polecil doniet Mojzeszowi: @Ja Jetro, twcj !:q
 te†, zd¥am do ciebie z on¥ twoj¥ i z obu twoimi !:r
 synami !:s
 07 Wszed Mojzesz naprzeciw te’cia, odda mu !:t
 pokon i ucaowa go. Potem wypytywali si© !:u
 wzajemnie o powodzenie i udali si© do obozu. !:v
 08 Mojzesz opowiedzia swemu te’ciowi wszystko, co !:w
 Pan uczyni faraonowi i Egipcjanom przez wzgl¥d na !:x
 Izraela, oraz o wszystkich trudach, jakie ponie’li !:y
 w czasie podr¥y, i jak Pan ich uwolni. 09 I !:z
 cieszy si© Jetro ze wszystkiego dobra, jakie Pan !:{\n
 wywiadczy Izraelowi, gdy go uwolni z r¥k !:|\n
 Egipcjan. 10 I powiedzia Jetro: @Niech b©dzie !:}\n
 uwielbiony Pan, ktory was uwolni z r¥k Egipcjan i !:~\n
 z r¥k faraona, <On, ktory uwolni lud z r¥k !:DEL
 Egipcjan>. 11 Teraz wyznaj©, e Pan jest wi©kszy !:€
 ni¥ wszyscy inni bogowie, gdy w ten sposb ukara’ !:□
 tych, co si© nimi pysznili * !:,\n
 12 Nast©pnie Jetro, te† Mojzesa, z’o¥’ Bogu !:f
 caopalenia i ofiary biesiadne. Aaron i wszyscy !:,\n
 starsi z Izraela przyszli i brali udzia z te’ciem !:...\n
 Mojzesa w uczcie przed Bogiem. !:†
 13 Nazajutrz zasiad Mojzesz, aby s¥dzi† lud*. I !:‡
 sta t’um przed Mojzeszem od rana do wieczora. !:^\n
 14 Gdy te† Mojzesa widzia te wszystkie jego !:%o
 zaj©cia z ludem, powiedzia do niego: Czemu ty !:Š
 [sam] si© zajmujesz sprawami ludu? Dlaczego sam !:©
 zasiadasz na s¥d, a ca’y lud musi sta† przed tob¥ !:CE
 od rana do wieczora? 15 Mojzesz odpowiedzia !:□

swemu te~ciowi: @Lud przychodzi do mnie, aby si© !:Ž
 poradziť Boga. 16 Je~li maj¥ sp¢r, to przychodz¥ !:□
 do mnie i ja rozstrzygam pomi©dzy stronami, !:□
 oznajmiam prawa i przepisy Bo¾e. 17 Wtedy te~t !:‘
 Moj¾esza powiedzia^ do niego: @Nie jest dobre to, !:’
 co czynisz. 18 Zam©czysz siebie i lud, kt¢ry przy !:“
 tobie stoi, gdy¾ taka praca jest dla ciebie za !:”
 ci©¾ka, i sam jej nie mo¾esz podo^ať. 19 Teraz !:•
 pos^uchaj rady, jak¥ ci daj©, a B¢g niechaj b©dzie !:–
 z tob¥: Sam b¥d« przedstawicielem swego ludu przed !:—
 Bogiem i przedstawiaj Bogu jego sprawy. 20 Pouczaj !:~
 lud dok^adnie o przepisach i prawach, i pouczaj go !:™
 o drodze, jak¥ winien chodziť, i o uczynkach, !:š
 jakie winien spe^niať. 21 A wyszukaj sobie z !:›
 ca^ego ludu dzielnych, boj¥cych si© Boga i !:œ
 nieprzekupnych m©¾cw, kt¢rzy si© brzyd¥ !:□
 niesprawiedliwym zyskiem, i ustan¢w ich !:ž
 prze^o¾onymi ju¾ to nad tysi¥cem, ju¾ to nad !:Ÿ
 setk¥, ju¾ to nad pi©ťdziesi¥tk¥ i nad dziesi¥tk¥, !:
 22 aby mogli s¥dziť lud w ka¾dym czasie. !:j
 Wa¾niejsze sprawy winni tobie przedk^adať, sprawy !:¢
 jednak mniejszej wagi sami winni za^atwiať. !:£
 Odci¥¾ysz si© w ten spos¢b, gdy¾ z tob¥ ponios¥ !:¤
 ci©¾ar. 23 Je~li tak uczynisz, a B¢g ci© do tego !:¥
 sk^oni, podo^asz, a tak¾e lud ten zadowolony !:|
 powr¶ci do siebie. !:š
 24 Moj¾esz us^ucha^ rady swego te~cia i uczyni^ !:”
 wszystko, co mu powiedzia^ 25 Wybra^ sobie !:©
 Moj¾esz z ca^ego Izraela m©¾cw dzielnych i !:a
 ustanowi^ ich kierownikami ludu, prze^o¾onymi nad !:«
 tysi¥cem, nad stoma, nad pi©ťdziesi©cioma i nad !:–
 dziesi©cioma, 26 aby wyroki wydawali ludowi w !:
 ka¾dym czasie, a tylko wa¾niejsze sprawy !:®
 przedk^adali Moj¾eszowi, wszystkie l¾ejsze !:–
 natomiast sami rozstrzygali. 27 Nast©pnie Moj¾esz !:°
 odprawi^ te~cia, kt¢ry uda^ si© do swego kraju. !:±
 #
 ZAWARCIE PRZYMIERZA NA SYNAJU. PIERWSZE !:³ #
 \
 ZAWARCIE PRZYMIERZA * !:µ \
 /
 Objawienie si© Boga Izraelowi !:· /
 ÚÄÄÄÄÄ 01 By^o to w trzecim miesi¥cu od wyj^cia !:;
 ³ 19 ³ Izraelit¢w z Egiptu; w tym dniu* przybyli !:¹
 ÄÄÄÄÄÜ [oni] na pustyni© Synaj. 02 Wyruszyli z !:°
 Refidim, a po przybyciu na pustyni© Synaj rozbili !:›
 ob¢z na pustyni. Izrael obozowa^ tam naprzeciw !:¼
 g¢ry. !:½
 03 Moj¾esz wst¥pi^ wtedy do Boga, a Pan zawo^a^ !:¾

na niego z góry i powiedzia: 04 Tak powiesz domowi Jakuba i to oznajmisz Izraelitom: 04 Wyście widzieli, co uczyniłem Egipcjowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. 05 Teraz jeśli pilnie słucał bógdziecie gósu mego i strzec mojego przymierza, bógdziecie szczególnie moją własność pośród wszystkich narodów, gdy do Mnie należa cała ziemia. 06 Lecz wy bógdziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz Izraelitom

07 Mojżesz powróci i zwoła starszych ludu, i przedstawi im wszystko, co mu Pan nakazał. 08 Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: 08 Uczynimy wszystko, co Pan nakazał. Mojżesz przekazał Panu słowa ludu. 09 Pan rzekł do Mojżesza: 09 Oto Ja przyjdę do ciebie w góstem obłoku, aby lud słyszał, gdy bóg rozmawia z tobą, i uwierzy tobie na zawsze. A Mojżesz oznajmił Panu słowa ludu.

10 Pan powiedział do Mojżesza: 10 Idź do ludu i każ im się przygotować na święto dziś i jutro. Niechaj wypiorą swoje szaty 11 i niech bóg gotowi na trzeci dzień, bo dnia trzeciego zstąpi Pan na oczach całego ludu na górę Synaj. 12 Oznacz ludowi granice dokoła góry i powiedz mu: Strzeżcie się wstępować na górę i dotykać jej podnóża, gdy kto by się dotknął góry, bógdzie ukarany śmiercią. 13 Nie dotknie go roka, lecz winien być ukamienowany lub przeбит strzałą. Człowiek ani bydło nie może być zachowane przy życiu. Gdy zaś zagrzebie tręba, wtedy niech podejść pod górę

14 Wtedy Mojżesz zstąpił z góry i nakazał przygotować się ludowi. I wyprali swoje szaty. 15 Pókniej powiedział ludowi: 15 Bóg gotowi za trzy dni i nie zbliżajcie się do kobiet

16 Trzeciego dnia rano rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gósty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej tręby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. 17 Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. 18 Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdy Pan zstąpił na nią w ogniu i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsa. 19 Głos tręby się przeciwgał i stawał się coraz donośniejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiada mu wśród grzmotów

20 Pan zstąpił na górę Synaj, na jej szczyt. I wezwał Mojżesza na szczyt góry, a Mojżesz wstąpił. 21 Pan rzekł do Mojżesza: 21 Zstąp na dół i upomnij

lud surowo, aby si© nie zbli¼a do Pana, chc¼c Go !:ð
 zobaczyt, gdy¼ wielu z nich przyp^aci^oby to !:ñ
 ¼yciem. 22 Tak¼e kap^ani, kt¼rzy mog¥ kiedy !:ð
 indziej zbli¼at si© do Pana, niech si© oczyszcz¥, !:ó
 aby ich Pan nie pobi^*. 23 Wtedy rzek^ Moj¼esz do !:ð
 Pana: ©Lud nie b©dzie ~mia^ podej^t do g¼ry Synaj, !:ð
 gdy¼ zakaza^e~ mu tego surowo, m¼wi¼c: "Oznacz !:ð
 granic© oko^o g¼ry i og^o~ j¥ jako ~wi©t¥"~*. !:÷
 24 Potem Pan powiedzia^ do niego: ©Id« zst¥p na !:ø
 d¼^, a potem przyjd« ty i Aaron z tob¥. Kap^ani i !:ù
 lud nie mog¥ przej^t granicy, aby wst¥pi^ do Pana, !:ú
 boby ich ukara^~. 25 Moj¼esz zszed^ na d¼^ do ludu !:ù
 i to mu oznajmi^ !:ù
 Dekalog * !:ý /
 ÚÄÄÄÄ; 01 Wtedy m¼wi^ B¼g wszystkie te s^owa: !:ÿ
 ³ 20 ³ 02 ©Ja jestem Pan, tw¼j B¼g, kt¼ry ci© !:!
 ÄÄÄÄÄÛ wywi©d^ z ziemi egipskiej, z domu niewoli. !:,"
 03 Nie b©dziesz mia^ cudzych bog¼w obok Mnie! !:;
 04 Nie b©dziesz czyni^ ¼adnej rze«by ani ¼adnego !:;\$
 obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, !:;%
 co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach !:;&
 pod ziemi¥! 05 Nie b©dziesz oddawa^ im pok^onu i !:;
 nie b©dziesz im s^u¼y^, poniewa¼ Ja Pan, tw¼j B¼g, !:;(
 jestem Bogiem zazdrosnym, kt¼ry karze wyst©pek !:);
 ojcw na synach do trzeciego i czwartego pokolenia !:;*
 wzgl©dem tych, kt¼rzy Mnie nienawidz¥. 06 Okazuj© !:;+
 za~ ^ask© a¼ do tysiecznego pokolenia tym, kt¼rzy !:;,
 Mnie mi~uj¥ i przestrzegaj¥ moich przykazaä. !:;-
 07 Nie b©dziesz wzywa^ imienia Pana, Boga twego, !:;.
 do czczych rzeczy, gdy¼ Pan nie pozostawi !:;/
 bezkarnie tego, kt¼ry wzywa Jego imienia do !:;0
 czczych rzeczy*. !:;1
 08 Pami©taj o dniu szabatu, aby go u~wi©ci^*. !:;2
 09 Sze^t dni b©dziesz pracowa^ i wykonywa^ !:;3
 wszystkie twe zaj©cia. 10 Dzieä za~ si©dmy jest !:;4
 szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie mo¼esz !:;5
 przeto w dniu tym wykonywa^ ¼adnej pracy ani ty !:;6
 sam, ani syn tw¼j, ani twoja c¼rka, ani tw¼j !:;7
 niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje byd^o, !:;8
 ani cudzoziemiec, kt¼ry mieszka po~r¼d twych bram. !:;9
 11 W sze^ciu dniach bowiem uczyni^ Pan niebo, !:;;
 ziemi©, morze oraz wszystko, co jest w nich, w !:;;
 si©dмым za~ dniu odpocz¥. Dlatego pob^ogos^awi^ !:;<
 Pan dzieä szabatu i uzna^ go za ~wi©ty. !:;=
 12 Czcij ojca twego i matk© twoj¥, aby~ d^ugo !:;>
 ¼y^ na ziemi, kt¼r¥ Pan, B¼g tw¼j, da tobie. !:;?
 13 Nie b©dziesz zabija^ !:;@
 14 Nie b©dziesz cudzo^o¼y^ !:;A

15 Nie b@dziesz krad [^]	!;B
16 Nie b@dziesz m [^] wi [^] przeciw bli [^] niemu twemu	!;C
k [^] amstwa jako [^] wiadek.	!;D
17 Nie b@dziesz po [^] da [^] domu bli [^] niego twego.	!;E
Nie b@dziesz po [^] da [^] [^] ony* bli [^] niego twego, ani	!;F
jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego	!;G
wo [^] u, ani jego os [^] a, ani [^] adnej rzeczy, kt [^] ra	!;H
nale [^] y do bli [^] niego twego	!;I
18 Wtedy ca [^] y lud, s [^] ysz [^] c grzmoty i b [^] yskawice	!;J
oraz g [^] os tr [^] by i widz [^] c g [^] tr [^] dymi [^] c [^] , przel [^] k [^]	!;K
si [^] i dr [^] a [^] , i sta [^] z daleka. 19 I m [^] wili do	!;L
Moj [^] esza: M [^] w ty z nami, a my b@dziemy ci [^]	!;M
s [^] ucha [^] ! Ale B [^] g niech nie przemawia do nas,	!;N
aby [^] my nie pomarli! 20 Moj [^] esz rzek [^] do ludu: @Nie	!;O
b [^] cie si [^] ! B [^] g przyby [^] po to, aby was do [^] wiadczy [^]	!;P
i pobudzi [^] do boja [^] ni przed sob [^] , [^] eby [^] cie nie	!;Q
grzeszyli. 21 Lud sta [^] ci [^] gle z daleka, a Moj [^] esz	!;R
zbli [^] y [^] si [^] do ciemnego ob [^] oku, w kt [^] rym by [^] B [^] g	!;S
	!;T \
KSI [^] GA PRZYMIERZA*	!;U \
	!;V /
Prawo o o [^] tarzu	!;W /
22 Rzek [^] nadto Pan do Moj [^] esza: @Tak powiesz	!;X
Izraelitom: Wy sami widzieli [^] cie, [^] e z nieba do	!;Y
was przemawia [^] em. 23 Nie b@dziecie sporz [^] dza [^] obok	!;Z
Mnie bo [^] k [^] w ze srebra ani bo [^] k [^] w ze z [^] ota nie	!;[
b@dziecie sobie czyni [^] . 24 Uczynisz Mi o [^] tarz z	!;\
ziemi i b@dziesz sk [^] ada [^] na nim twoje ca [^] opalenia,	!;]
twoje ofiary biesiadne* z twojej trzody i z byd [^] a	!;^
na ka [^] dym miejscu, gdzie ka [^] ci wspomina [^] moje	!;_
imi [^] . Przyjd [^] do ciebie i b@d [^] ci b [^] ogos [^] awi [^] .	!;`
25 A je [^] li uczynisz Mi o [^] tarz z kamieni, to nie	!;a
buduj go z kamieni ciosowych, bo zbeczc [^] cisz go,	!;b
gdy przy [^] o [^] ysz do niego swoje d [^] uto. 26 Nie	!;c
b@dziesz wst [^] owa [^] po stopniach do mojego o [^] tarza,	!;d
[^] eby si [^] nie odkry [^] a nago [^] t [^] twoja	!;e
	!;f /
Prawo rodzinne	!;g /
ÚÄÄÄÄ; 01 Te s [^] prawa, kt [^] re im przedstawi [^] .	!;h
[^] 21 [^] 02 Je [^] li kupisz niewolnika - Hebrajczyka,	!;i
ÄÄÄÄÄ b@dzie <ci> s [^] u [^] y [^] sze [^] t lat, w si [^] dmym	!;j
roku zwolnisz go bez wykupu. 03 Je [^] li przyszed [^]	!;k
sam, odejdzie sam, a je [^] li mia [^] [^] on [^] , odejdzie z	!;l
[^] on [^] . 04 Lecz je [^] li jego pan da [^] mu [^] on [^] , kt [^] ra	!;m
zrodzi [^] a mu syn [^] w i c [^] rki, [^] ona jak i dzieci b@d [^]	!;n
nale [^] e [^] do pana, a on odejdzie sam. 05 A je [^] liby	!;o
niewolnik o [^] wiadczy [^] wyra [^] nie: "Mi [^] uj [^] mojego	!;p
pana, moj [^] [^] on [^] i moje dzieci i nie chc [^] odej [^] t	!;q
wolny", 06 w [^] czas zaprowadzi go pan przed Boga i	!;r

zawiedzie do drzwi albo do bramy, i przek ^u uje mu	!;s
pan jego ucho szyd ^e m, i b ^o dzie niewolnikiem jego	!;t
na zawsze.	!;u
07 Je ^l iby kto ^s sprzeda ^t sw ^e c ^o rk ^o w niewol ^o	!;v
jako niewolnic ^o *, nie odejdzie ona, jak odchodz ^y	!;w
niewolnicy. 08 A je ^l iby nie spodoba ^a si ^e panu,	!;x
kt ^o ry <przeznacz ^y j ^e > dla siebie, niech pozwoli	!;y
j ^e wykupi ^t . Ale nie mo ^z e jej sprzeda ^t obcemu	!;z
narodowi, gdy ^z by ^o by to oszustwem wobec niej.	!;{
09 Je ^l i za ^s przeznacz ^y j ^e dla syna, to niech	!;
uczyni z ni ^e , jak prawo nakazuje obej ^t si ^e z	!;}
c ^o rkami. 10 Je ^l i za ^s we ^z mie sobie inn ^e , nie mo ^z e	!;~
tamtęj odmawia ^t po ^z ywienia, odzie ^z ay i wsp ^o lnego	!;DEL
mieszkania. 11 Je ^l i nie spe ⁿ i wobec niej tych	!;€
trzech warunk ^o w, w ^o wczas odejdzie ona wolna bez	!;□
wykupu.	!;
	!;f /
Prawo karne	!;„ /
12 Je ^l i kto tak uderzy kogo ^s , ^z e uderzony	!;...
umrze, winien sam by ^t ^z mierci ^e ukarany. 13 [W tym	!;†
jednak wypadku], gdy nie czyha ^t na niego, a tylko	!;‡
B ^o g dopu ^z ci ^t , ^z e sam wpad ^e w r ^o ce, wyznacz ^o ci	!;^
miejsce, do kt ^o rego b ^o dzie m ^o g ^e ucieka ^t [zab ^o ja].	!;%o
14 Je ^l i za ^s kto ^s posun ^e by si ^e do tego, ^z e	!;Š
bli ^z niego zabi ^o by podst ^o pnie, oderwiesz go nawet	!;<
od mego o ^z tarza, aby ukara ^t ^z mierci ^e . 15 Kto by	!;€
uderz ^y swego ojca albo matk ^o , winien by ^t ukarany	!;□
^z mierci ^e . 16 Kto by porwa ^t cz ^o wieka i sprzeda ^t	!;Ž
go, albo znaleziono by go jeszcze w jego r ^o ku,	!;□
winien by ^t ukarany ^z mierci ^e . 17 Kto by z ^o rzeczy ^t	!;□
ojcu albo matce, winien by ^t ukarany ^z mierci ^e .	!;‘
18 Kto by w k ^o tni uderz ^y bli ^z niego kamieniem	!;’
albo pi ^o ci ^e , ale go nie zabi ^e , tylko zmusi ^e do	!;“
pozostania w ^o ku, 19 to gdy ten wstanie i b ^o dzie	!;”
o lasce chodzi ^t na dworze, ten, kt ^o ry go uderz ^y ,	!;•
b ^o dzie wolny i tylko mu wynagrodzi przerw ^o w	!;–
pracy, i do ^o z ^y stara ^e , ^z eby go wyleczy ^t .	!;—
20 Kto by pobi ^e kijem swego niewolnika lub	!;~
niewolnic ^o , tak i ^z by zmarli pod jego r ^o k ^e , winien	!;™
by ^t surowo ukarany. 21 A je ^l iby pozostali przy	!;š
^z yciu jeden czy dwa dni, to nie b ^o dzie podlega ^t	!;>
karze, gdy ^z s ^e jego w ^o asno ^z ci ^e . 22 Gdyby m ^o z ^y czy ^o ni	!;œ
bij ^e si ^e uderzyli kobiet ^o brzemienn ^e powoduj ^e c	!;□
poronienie, ale bez jakiegokolwiek szkody, to	!;ž
[winny] zostanie ukarany grzywn ^e , jak ^e <na nich>	!;Ÿ
na ^o z ^y m ^e z ^y tej kobiety, i wyp ^o aci j ^e za	!;
po ^z rednictwem s ^o dzi ^o w polubownych. 23 Je ^z eli za ^s	!;i
ona poniesie jak ^e ~ szkod ^o , w ^o wczas on odda ^z ycie	!;¢
za ^z ycie, 24 oko za oko, z ^z b za z ^z b, r ^o k ^o za r ^o k ^o ,	!;£

nog© za nog©, 25 oparzenie za oparzenie, ran© za ran©, siniec za siniec. 26 Jeŕliby kto uderzy niewolnika lub niewolnic© w oko i spowodowaŕ jego utrat©, winien za oko obdarzyŕ ich wolnoŕciŕ. 27 Rŕwnieŕ gdyby wybiŕ zŕb niewolnikowi swemu lub niewolnicy, winien za zŕb uczyniŕ ich wolnymi. 28 Jeŕliby wŕ pobŕdŕ m©ŕczyzn© lub kobiet© tak, iŕ ponieŕliby ŕmierŕ, wŕwczas wŕ musi byŕ ukamienowany, lecz nie wolno spoŕyŕ jego mi©sa, wŕaŕciciel zaŕ woŕu b©dzie wolny od kary. 29 Gdy jednak wŕ bŕdŕ i dawniej, i zwracano uwag© na to wŕaŕcicielowi, a on go nie pilnowaŕ, tak iŕ [wŕ] zabiŕby m©ŕczyzn© lub kobiet©, to nie tylko wŕ winien byŕ ukamienowany, ale teŕ i wŕaŕciciel jego winien ponieŕŕ mierŕ. 30 Gdyby zaŕ naŕono mu zapŕat©, to winien za swoje ŕytcie daŕ taki okup, jaki mu naŕoŕ. 31 Jeŕliby zaŕ [wŕ] pobŕdŕ chŕopca lub dziewczyn©, to teŕ winno si© postŕpiŕ wedŕug takiego samego przepisu. 32 Gdyby zaŕ wŕ zabŕdŕ niewolnika lub niewolnic©, jego wŕaŕciciel winien wypŕaciŕ ich panu trzydzieŕci syklŕw srebrnych, wŕ zaŕ b©dzie ukamienowany.

Prawo rzeczowe

33 Jeŕliby kto zostawiŕ cystern© odkryŕ albo jeŕliby kto wykopaŕ cystern©, a nie przykryŕ jej, i wpadŕ tam wŕ lub osioŕ, 34 wŕaŕciciel cysterny winien daŕ wŕaŕcicielowi bydl©cia odszkodowanie w pieniŕdzach, a zwierz© b©dzie naleŕaŕ do niego. 35 Gdyby wŕ jednego wŕaŕciciela uderzyŕ woŕu innego wŕaŕciciela i zabiŕby go, wŕwczas sprzedadzŕ ŕywegu woŕu i podzielŕ si© zapŕatŕ za niego, podzielŕ si© teŕ zabitym woŕem. 36 Lecz gdyby byŕo wiadomo, ŕe wŕ ten bŕdŕ od dawna, a jego wŕaŕciciel go nie pilnowaŕ, wŕwczas odda on woŕu za woŕu, zabity zaŕ [wŕ] b©dzie naleŕaŕ do niego.

37 Jeŕliby kto ukradŕ woŕu lub owc© i zabiŕby je lub sprzedaŕ, wŕwczas zwrŕci pi©ŕ woŕw za jednego woŕu i cztery jagni©ta za jednŕ owc©.*

01 Gdyby pochwyciŕ kto zŕodziewa w czasie ŕamywania si© [w nocy] i pobiŕ go tak, ŕby umarŕ, nie b©dzie winien krwi. 02 Ale gdyby to uczyniŕ po wschodzie sŕoäca, b©dzie winien krwi. Zŕodziej poniesie kar©. Jeŕli nic nie ma, czym by zapŕaciŕ, to naleŕy go sprzedaŕ za takŕ samŕ sum©, jakŕ skradŕ. 03 Jeŕli to, co ukradŕ, znajdzie si© u niego ŕywe, czy to wŕ, czy

osio [^] , czy owca, odda w podw [^] ej ilo [~] ci	!;Ö
04 Je [~] liby kto [~] wypas [^] pole lub winnic © i	!;Ö
wypu [~] ci [^] byd [^] o, niszczy [^] c cudze pole, w [^] czas	!;x
wynagrodzi tym, co ma najlepszego na swoim polu i	!;Ø
w swojej winnicy. 05 Je [~] li powstanie ogie ^ä i	!;Û
ogarnie ciernie [ogrodzenia], i spali stert © zbo ^¾ a	!;Ú
albo stoj [^] ce na pniu zbo ^¾ e, albo pole, w [^] czas	!;Û
ten, co wzneci [^] po ^¾ ar, winien wynagrodzi [^] t szkody.	!;Û
06 Je [~] liby kto [~] da [^] drugiemu pieni [^] dze lub	!;Ÿ
przedmioty warto [~] ciowe na przechowanie i zosta [^] oby	!;b
to skradzione w domu tego cz [^] owieka, a z [^] odziej	!;ß
zostanie wykryty, winien wyp [^] aci [^] t dwukrotne	!;à
odszkodowanie. 07 Je [~] liby nie wykryto z [^] odzieja,	!;á
to w [^] czas stawi si © w [^] a [~] ciciel domu przed Bogiem*	!;â
[i przysi © gnie], ^¾ e nie wyci [^] gn [^] r © ki po dobro	!;ã
drugiego	!;ä
08 We wszelkiej sprawie uszkodzenia	!;å
dotyczy [^] cego wo [^] u, os [^] a, owcy, odzie ^¾ y,	!;æ
jakiegokolwiek zguby, o kt [^] rej kto [~] powie, ^¾ e to	!;ç
jego w [^] asno [~] t, sprawa obydwu winna by [^] t przed [^] o ^¾ ona	!;è
Bogu, a kt [^] rego B © g uzna winnym, ten zwr [^] ci	!;é
drugiemu w podw [^] ej ilo [~] ci	!;ê
09 Je [~] liby kto [~] powierzy [^] drugiemu piecz © nad	!;ë
os [^] em, wo [^] em, owc [^] lub nad jakimkolwiek innym	!;ì
zwierz © ciem, a ono pad [^] o lub okaleczy [^] o si © , lub	!;í
zosta [^] o uprowadzone, a nie ma na to [~] wiadka, 10 to	!;î
spraw © mi © dzy obiema stronami rozstrzygnie	!;ï
przysi © ga na Pana, ^¾ e [przechowuj [^] cy] nie	!;ð
wyci [^] gn [^] r © ki po dobro drugiego, i w [^] a [~] ciciel	!;ñ
przyjmie, co pozosta [^] o, a tamten nie b © dzie p [^] aci [^]	!;ò
odszkodowania. 11 Je [~] li za [~] to zosta [^] o skradzione,	!;ó
zap [^] aci w [^] a [~] cicielowi. 12 Je [~] li owo [bydl ©]	!;ô
zosta [^] o rozszarpane przez jakie [~] dzikie zwierz © ,	!;õ
to przyniesie je jako dow [^] d i nie musi uiszcza [^] t	!;ö
odszkodowania za rozszarpane	!;÷
13 Gdyby kto [~] wynaj [^] od drugiego [zwierz ©], a	!;ø
ono si © okaleczy [^] o lub pad [^] o w nieobecno [~] ci	!;ù
w [^] a [~] ciciela, winien ui [~] ci [^] t odszkodowanie. 14 Gdy	!;ú
jednak sta [^] o si © to w obecno [~] ci w [^] a [~] ciciela, to	!;û
nie b © dzie dawa [^] odszkodowania w tym wypadku, gdy	!;ü
[zwierz ©] by [^] o wynaj [^] te, bo da [^] cen © wynajmu.	!;ý
	!;p /
Prawo rodzinne	!;ÿ /
15 Je [~] li kto [~] uwi [^] d [^] dziewic © jeszcze nie	!;<!
zar © czon [^] i obcowa [^] z ni [^] , ui [~] ci [rodzinie] op [^] at ©	!;<"
[sk [^] adan [^] przy za [~] lubinach] i we [«] mie j [^] za ^¾ on © .	!;<#
16 Je [~] liby si © ojciec nie zgodzi [^] mu jej odda [^] t,	!;<\$
w [^] czas winien zap [^] aci [^] t tyle, ile wynosi op [^] ata	!;<%
sk [^] adana przy za [~] lubinach dziewic	!;<&

	!<' /
Prawo moralne	!<(/
17 Nie pozwolisz 3/4y† czarownicy.	!<)
18 Ktokolwiek by obcowaˆ ze zwierz©ciem, winien	!<*
by† ukarany ~mierci¥	!<+
19 Ktokolwiek by skˆadaˆ ofiary innym bogom	!<,
<poza samym Panem>, podlega kl¥twie.	!<-
20 Nie b©dziesz gn©biˆ i nie b©dziesz uciskaˆ	!<.
cudzoziemc¸w, bo wy sami byliˆcie cudzoziemcami w	!</
ziemi egipskiej. 21 Nie b©dziesz krzywdziˆ 3/4adnej	!<0
wdowy i sieroty. 22 Jeˆlibyˆ ich skrzywdziˆ i b©d¥	!<1
Mi si© skar3/4yli, usˆysz© ich skarg©, 23 zapali si©	!<2
gniew m¸j, i wygubi© was mieczem i 3/4ony wasze b©d¥	!<3
wdowami, a dzieci wasze sierotami.	!<4
24 Jeˆli po3/4yczysz pieni¸dze ubogiemu z mojego	!<5
ludu, 3/4yj¥cemu obok ciebie, to nie b©dziesz	!<6
post©powaˆ wobec niego jak lichwiarz i nie karzesz	!<7
mu pˆaci† odsetek	!<8
25 Jeˆli we«miesz w zastaw pˆaszcz twego	!<9
bli«niego, winieneˆ mu go odda† przed zachodem	!<:
sˆo¸ca, 26 bo jest to jedyna jego szata i jedyne	!<;
okrycie jego ciaˆa podczas snu. I jeˆliby si© on	!<<
3/4aliˆ przede Mn¥, usˆysz© go, bo jestem litoˆciwy.	!<=
27 Nie b©dziesz blu«niˆ Bogu* i nie b©dziesz	!<>
zˆorzeczyˆ temu, kt¸ry rz¸dzi twoim ludem.	!<?
28 Nie b©dziesz si© oci¥gaˆ z [ofiar¥ z]	!<@
obfitoˆci zbior¸w i soku wyciskanego w tˆoczni. I	!<A
oddasz Mi twego pierwородnego syna. 29 To samo	!<B
uczynisz z pierwородnym z bydˆa i trzody. Przez	!<C
siedem dni b©dzie przy matce swojej, a dnia ¸smego	!<D
oddasz je Mnie.	!<E
30 B©dziecie dla Mnie lud«mi ~wi©tymi. Nie	!<F
b©dziecie spo3/4ywa† mi©sa zwierz©cia rozszarpanego!	!<G
przez dzikie zwierz©ta, ale je rzucicie psom.	!<H
¸01 Nie b©dziesz rozgˆaszaˆ faˆszywych	!<I
3 23 3 wieˆci i nie doˆo3/4ysz r©ki, a3/4eby z	!<J
¸¸¸¸¸¸¸ niesprawiedliwymi lud«mi ~wiadczy† na	!<K
korzyˆ† bezprawia. 02 Nie ¥cz si© z wielkim	!<L
tˆumem, aby wyrz¸dzi† zˆo. A zeznaj¥c w s¸dzie,	!<M
nie stawaj po stronie tˆumu, aby przechyli† wyrok.	!<N
03 A tak3/4e w procesie nie miej wzgl©d¸w dla	!<O
bogaty*.	!<P
04 Jeˆli spotkasz woˆu twego wroga albo jego	!<Q
osˆa bˆ¥kaj¥cego si©, odprowad« je do niego.	!<R
05 Jeˆli ujrzysz, 3/4e osioˆ twego wroga upadˆ pod	!<S
swoim ci©3/4arem, nie ominiesz, ale razem z nim	!<T
przyjdiesz mu z pomoc¥.	!<U
06 Nie pozwolisz wyda† przewrotnego wyroku na	!<V
ubogiego, kt¸ry si© zwraca do ciebie w swym	!<W

procesie. 07 Oddalisz spraw© k^amliw¥ i nie wydasz !<X
wyroku ~mierci na niewinnego i sprawiedliwego, bo !<Y
Ja nie uniewinni© nieprawego. 08 Nie b©dziesz !<Z
przyjmowa^ podark©w, poniewa¾ podarki za~lepiaj¥ !<[
dobrze widz¥cych i s¥ zgub¥ spraw s^usznych. !<\
09 Nie b©dziesz uciska^ cudzoziemc©w, gdy¾ znacie !<]
¾ycie cudzoziemc©w, bo sami byli~cie cudzoziemcami !<^
w Egipcie. !<_
!<` /
Rok szabatowy !<a /
10 Przez sze~t lat b©dziesz obsiewa^ ziemi© i !<b
zbiera^ jej p^ody, 11 a si©dmego pozwolisz jej !<c
le¾e^t od^ogiem i nie dokonasz zbioru, aby mogli !<d
je~t ubodzy z twego ludu, a reszt© zjedz¥ dzikie !<e
zwierz©ta. Tak te¾ post¥pisz z twoj¥ winnic¥ i z !<f
twoim ogrodem oliwnym. 12 Sze~t dni b©dziesz !<g
pracowa^, a dnia si©dmego zaprzestaniesz pracy, !<h
aby odpocz^y tw©j w©^ i osio^ i odetchn©li syn !<i
twojej niewolnicy i cudzoziemiec. !<j
13 Przestrzegajcie wszystkiego, co wam !<k
powiedzia^em, a imienia bog©w obcych nie !<l
wymieniajcie, by nikt nie s^ysza^ ich z ust !<m
waszych. !<n
!<o /
—wi©ta !<p /
14 Trzy uroczyste ~wi©ta b©dziesz dla Mnie !<q
obchodzi^ w ka¾dym roku. 15 Obchodz¥c —wi©to !<r
Prza~nik©w b©dziesz jad^, jak ci to nakaza^em, !<s
przez siedem dni chleb z niekwaszonej m¥ki, w !<t
oznaczonym dniu miesi¥ca Abib, gdy¾ w tym miesi¥cu !<u
wyszede^ z Egiptu. I nie powinni~cie pokazywa^t !<v
si© przede Mn¥ z pr©¾anymi r©kami. 16 I —wi©to ½niw !<w
pierwszych twoich zbior©w z tego, co posia^e~ na !<x
roli, oraz —wi©to Zbior©w na ko^cu roku, gdy !<y
zbierzesz z pola tw©j plon. 17 Trzy razy w roku !<z
zjawi^ si© winien ka¾dy tw©j m©¾czyzna przed !<{
Panem, Bogiem swoim. !<|
18 Nie b©dziesz sk^ada^ krwi mojej ofiary z !<}
chlebem kwaszonym i nie b©dziesz przechowywa^ do !<~
rana t^uszczu mojej ~wi¥tecznej ofiary. !<DEL
19 Przyniesiesz do domu Boga twego, Pana, !<€
pierwociny z p^od©w ziemi. I nie b©dziesz gotowa^ !<□
ko©l©cia w mleku jego matki* !<,
!<f /
Zach©ta do zachowania przepis©w Prawa !<„ /
20 Oto Ja posy^am anio^a przed tob¥, aby ci© !<...
strzeg^ w czasie twojej drogi i doprowadzi^ ci© do !<†
miejsca, kt©re ci wyznaczy^em. 21 Szanuj go i b¥d« !<‡
uwa¾any na jego s^owa. Nie sprzeciwiaj si© mu w !<^

niczym, gdy ¼ nie przebaczy waszych przewinieñ, bo !<%
 imi© moje jest w nim*. 22 Je~li b©dziesz wiernie !<Š
 s~ucha~ jego g~osu i wykonywa~ to wszystko, co ci !<
 polecam, b©d© nieprzyjacielem twoich nieprzyjacił !<Œ
 i b©d© odnosi~ si© wrogo do odnosz~cych si© tak do !<□
 ciebie. 23 Młj anio~ poprzedzi ci© i zaprowadzi do !<Ž
 Amoryty, Chetyty, Peryzzyty, Kananejczyka, !<□
 Chiwwity, Jebusyty, a Ja ich wyg~adz©. 24 Nie !<□
 b©dziesz oddawa~ pok~onu ich bogom i nie b©dziesz !<'
 ich czci~. Nie b©dziesz post©powa~ wed~ug ich !<'
 post©pków, lecz zburzysz zupe~nie i bezlito~nie !<"
 po~amiesz w kawa~ki ich stele. 25 B©dziecie !<"
 oddawał cze~t Panu, Bogu waszemu, gdy ¼ !<•
 pob~ogos~awi twój chleb i twój wod©. Oddal© od !<—
 ciebie wszelk¥ chorob©. 26 ½adna kobieta w twoim !<—
 kraju nie b©dzie mia~a przedwczesnego porodu i !<~
 ¾adna nie b©dzie bezdietna. Liczb© dni twojego !<™
 ¾ycia uczyni© pe~n¥. !<š
 27 L©k wzbudz© przed tob¥ oraz przyprawi© o !<>
 przera~zenie wszelki lud, do kt©rego przyjdiesz. !<œ
 Sprawi©, ¾e b©d¥ uciekał przed tob¥ wszyscy twoi !<□
 nieprzyjaciele. !<ž
 28 Ja za~ po~l© przed tob¥ szerszenie*, kt©re !<Ÿ
 wyp©dz¥ Chiwwit©, Kananejczyka i Chetyt© sprzed !<
 ciebie. 29 Nie wyp©dz© go sprzed ciebie w jednym !<|
 roku, aby kraj nie sta~ si© pustkowiem i nie !<¢
 rozmno~y~ si© w nim dziki zwierz na twój szkod©. !<£
 30 B©d© ich wyp©dza~ sprzed ciebie stopniowo, a ¾ !<¤
 si© rozro~niesz i b©dziesz młg~ obj¥t kraj w !<¥
 posiadanie. 31 Ustanowi© granice twego kraju od !<|
 Morza Czerwonego do morza filisty~skiego, od !<§
 pustyni a ¾ do Rzeki. Oddam w r©ce wasze !<~
 mieszkañców tego kraju, a ty ich przep©dzisz !<©
 spo~ród was. 32 Nie b©dziesz zawiera~ przymierza z !<a
 nimi ani z ich bogami. 33 Nie mog¥ mieszkał w !<«
 twoim kraju, gdy ¼ przywiedliby ci© do grzechu !<¬
 przeciw Mnie. Młg~by~ oddawał cze~t ich bogom, co !<
 by~oby dla ciebie zgub¥. !<®
 /
 Zawarcie przymierza !<° /
 ÚÄÄÄÄ 01 I rzek~ [Pan] do Moj~esza: ©Wst¥p do !<±
 ³ 24 ³ Pana, ty, Aaron, Nadab, Abihu i !<²
 ÄÄÄÄÄ siedemdziesi©ciu ze starszych Izraela i !<³
 oddajcie pok~on z daleka. 02 Moj~esz sam zbli~y !<'
 si© do Pana, lecz oni si© nie zbli~y i lud nie !<µ
 wst¥pi z nim. !<¶
 03 Wróci~ Moj~esz i obwie~ci~ ludowi wszystkie !<·
 s~owa Pana i wszystkie Jego zlecenia. Wtedy ca~y !<,
 lud odpowiedzia~ jednog~o~nie: ©Wszystkie s~owa, !<¹

jakie powiedzia[^] Pan, wype[^]nimy⁻. 04 Spisa[^] wi©c !<°
 Moj^{3/4}esz wszystkie s[^]owa Pana. Nazajutrz wczes[~]nie !<>
 rano zbudowa[^] o[^]tarz u st©p g©ry i postawi[^] !<¼
 dwana[^]cie stel, stosownie do liczby dwunastu !<½
 pokole^ä Izraela. 05 Potem poleci[^] m[^]odzie^äcom !<¾
 izraelskim z[^]o^{3/4}y[†] Panu ofiar© ca[^]opaln[¥] i ofiar© !<¿
 biesiadn[¥] z cielc©w. 06 Moj^{3/4}esz za[~] wzi[¥] po[^]ow© !<À
 krwi i wyla[^] j[¥] do czar, a drug[¥] po[^]ow[¥] krwi !<Á
 skropi[^] o[^]tarz. 07 Wtedy wzi[¥] Ksi©g© Przymierza i !<Â
 czyta[^] j[¥] g[^]o[~]no ludowi. I o[~]wiadczyli: @Wszystko, !<Ã
 co powiedzia[^] Pan, uczynimy i b©dziemy pos[^]uszni⁻. !<Ä
 08 Moj^{3/4}esz wzi[¥] krew i pokropi[^] ni[¥] lud, m©wi[¥]c: !<Å
 @Oto krew przymierza, kt©re Pan zawar[^] z wami na !<Æ
 podstawie wszystkich tych s[^]©w⁻* !<Ç
 09 Wst[¥]pi[^] Moj^{3/4}esz wraz z Aaronem, Nadabem, !<È
 Abihu i siedemdziesi©ciu starszymi Izraela. !<É
 10 Ujrzeli Boga Izraela, a pod Jego stopami jakby !<Ê
 jakie[~] dzie[^]o z szafirowych kamieni, [~]wiec[¥]cych !<Ë
 jak samo niebo*. 11 Na wybranych Izraelit©w nie !<Ì
 podni©s[^] On swej r©ki, mogli przeto patrze[†] na !<Í
 Boga*. Potem jedli i pili. !<Î
 / !<Ï /
 Tablice przykaza^ä !<Ð /
 12 Pan rzek[^] do Moj^{3/4}esza: @Wst[¥]p do Mnie na g©r© !<Ñ
 i pozosta^ä tam, a dam ci tablice kamienne, Prawo i !<Ò
 przykazania, kt©re napisa[^]em, aby ich pouczy[†]. !<Ó
 13 Wsta[^] wi©c Moj^{3/4}esz i Jozue, jego pomocnik, i !<Ô
 wst[¥]pi[^] Moj^{3/4}esz na g©r© Bo^{3/4}¥. 14 Powiedzia[^] za[~] !<Õ
 tak do starszyzny: @Pozosta^äcie tu, a^{3/4} wr©cimy do !<Ö
 was. Oto macie Aarona i Chura. Kto mia[^]by jak[¥] !<×
 spraw© do za[^]atwienia, mo^{3/4}e si© zwr©ci[†] do nich⁻. !<Ø
 15 Gdy za[~] Moj^{3/4}esz wst[¥]pi[^] na g©r©, ob[^]ok j[¥] !<Ù
 zakry[^]. 16 Chwa[^]a Pana* spocz©a na g©rze Synaj, i !<Ú
 okrywa[^] j[¥] ob[^]ok przez sze[~]† dni. W si©dmych dniu !<Û
 [Pan] przywo[^]a[^] Moj^{3/4}esza z po[~]rodka ob[^]oku. 17 A !<Ü
 wygl[¥]d chwa[^]y Pana w oczach Izraelit©w by[^] jak !<Ý
 ogie^ä po^{3/4}eraj[¥]czy na szczycie g©ry. 18 Moj^{3/4}esz !<Þ
 wszed[^] w [~]rodek ob[^]oku i wst[¥]pi[^] na g©r©. I !<ß
 pozosta[^] Moj^{3/4}esz na g©rze przez czterdzie[~]ci dni i !<à
 przez czterdzie[~]ci nocy* !<á
 / !<â \
 PRZEPISY O ZORGANIZOWANIU KULTU !<ã \
 / !<ä /
 Dary na budow© przybytku !<å /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Pan tak przem©wi[^] do Moj^{3/4}esza: !<æ
 ³ 25 ³ 02 @Powiedz Izraelitom, aby zebrali dla !<ç
 ÄÄÄÄÄÛ Mnie danin©. Od ka^{3/4}dego cz[^]owieka, kt©regc !<è
 sk[^]oni do tego serce, przyjmijcie dla mnie !<é
 danin©*. 03 Macie za[~] przygotowa[†] dla Mnie jako !<ê

danin©: z^oto, srebro i br^yz, 04 purpur© fioletow^y !<ë
 i czerwony, karmazyn, bisior i sier^t kozi^y; !<i
 05 baranie sk^try barwione na czerwono i sk^try z !<i
 delfin^w* oraz drzewo akacjowe; 06 * oliw© do !<i
 ^wiecznika, wonno^ci do wyrobu oleju namaszczenia !<i
 i pachn^cych kadzide^; 07 kamienie onyksowe i inne !<ð
 drogie kamienie dla ozdobienia efodu i pektora^u. !<ñ
 08 I uczyni^y Mi ^wi©ty przybytek, abym m^g^ !<ò
 zamieszka^ po^r^d was. 09 Budow© za^ przybytku i !<ó
 wykonanie wszelkich jego sprz©t^w* przeprowadzicie !<ò
 dok^adnie wed^ug tego, co ci uka^z©. !<õ
 Przybytek i jego sprz©ty. Arka !<÷ /
 10 I uczyni^y ark©* z drzewa akacjowego; jej !<ø
 d^ugo^t b©dzie wynosi^a dwa i p^c^ ^okcia; jej !<ù
 wysoko^t p^c^tora ^okcia i jej szeroko^t p^c^tora !<ú
 ^okcia. 11 I pokryjesz j^y szczerym z^otem wewn^trz !<û
 i zewn^trz, i uczynisz na niej doko^a z^ote !<ü
 wie^ce. 12 Odlejesz do niej cztery pier^cienie ze !<y
 z^ota i przymocujesz je do czterech jej kraw©dzi: !<p
 dwa pier^cienie do jednego jej boku i dwa do !<y
 drugiego jej boku. 13 Rozka^zesz zrobi^ dr^z^ki z !<!
 drzewa akacjowego i pokryjesz je z^otem. 14 I !<="
 w^o^ysz dr^z^ki te do pier^cieni po obu bokach arki !<=#
 celem przenoszenia jej. 15 Dr^z^ki pozostan^y w !<=\$
 pier^cieniach arki i nie b©d^y z nich wyjmowane. !<=%
 16 I w^o^ysz do arki —wiadectwo*, kt^re dam tobie. !<=&
 17 I uczynisz przeb^agalni©* ze szczerego z^ota: !<'
 d^ugo^t jej wynosi^t b©dzie dwa i p^c^ ^okcia, !<(
 szeroko^t za^ p^c^tora ^okcia; 18 dwa te^ cheruby* !<=
 wykujesz ze z^ota. Uczynisz za^ je na obu ko^cach !<*
 przeb^agalni. 19 Jednego cheruba uczynisz na !<+
 jednym ko^cu, a drugiego cheruba na drugim ko^cu !<=
 przeb^agalni. Uczynisz cheruby na ko^cach g^rnych. !<-
 20 Cheruby b©d^y mia^y rozpostarte skrzyd^a ku !<.
 g^rze i zakrywa^t b©d^y swymi skrzyd^ami !</
 przeb^agalni©, twarze za^ b©d^y mia^y zwr^cone !<0
 jeden ku drugiemu. I ku przeb^agalni b©d^y zwr^cone !<1
 twarze cherub^w. 21 Umie^cisz przeb^agalni© na !<2
 wierzchu arki, w arce za^ z^o^ysz —wiadectwo, !<3
 kt^re dam tobie. 22 Tam b©d© si© spotyka^ z tob^y i !<4
 sponad przeb^agalni i spo^r^d cherub^w, kt^re s^y !<5
 ponad Ark^y —wiadectwa, b©d© z tob^y rozmawia^ o !<6
 wszystkich nakazach, kt^re dam za twoim !<7
 po^rednictwem Izraelitom. !<8
 St^ chleb^w pok^adnych i naczynia !<9 /
 23 Uczynisz te^ st^ z drzewa akacjowego; jego !<;
 d^ugo^t b©dzie wynosi^t dwa ^okcie, jego szeroko^t !<<

jeden ˆokiet, a jego wysokoˆt pˆtorˆa ˆokcia.	!==
24 Pokryjesz go szczerym zˆotem i uczynisz dokoˆa	!=>
wieniec zˆoty. 25 I uczynisz wokoˆo listwˆ na	!=?
cztery palce szerok¥ i zrobisz wieniec zˆoty	!=@
dokoˆa dla tej listwy. 26 Uczynisz nastˆpnie	!=A
cztery pierˆcienie zˆote i przyprawisz je do	!=B
czterech koˆcˆw, gdzie siˆ znajduj¥ jego nogi.	!=C
27 Blisko listwy bˆd¥ siˆ znajdowaˆ cztery	!=D
pierˆcienie do wˆoˆenia w nie dr¥ˆkˆw do	!=E
przenoszenia stoˆu. 28 A zrobisz te dr¥ˆki z	!=F
drzewa akacjowego i pokryjesz je zˆotem. I bˆdzie	!=G
siˆ przenosiˆo stˆ za ich pomoc¥.	!=H
29 Uczynisz tak¥e misy i czasie, dzbanki i	!=I
patery do skˆadania ofiar pˆynnych. Uczynisz je ze	!=J
szczerego zˆota. 30 Bˆdziesz zawsze kˆadˆ na stole	!=K
przede Mn¥ chleby pokˆadne*.	!=L
—wiecznik*	!=M /
31 Zrobisz te¥ˆ wiecznik ze szczerego zˆota. Z	!=O
tej samej bryˆy wykujesz ˆwiecznik wraz z jego	!=P
podstaw¥ i jego trzonem; jego kielichy, p¥ki i	!=Q
kwiaty bˆd¥ z jednej bryˆy. 32 Szeˆt ramion bˆdzie	!=R
wychodziˆ z jego bokˆw; trzy ramiona ˆwiecznika z	!=S
jednego jego boku i trzy ramiona ˆwiecznika z	!=T
drugiego jego boku. 33 Trzy kielichy ksztˆtu	!=U
kwiatˆw migdaˆowych z p¥kami i kwiatami bˆd¥ na	!=V
jednym ramieniu, i trzy kielichy z p¥kami i	!=W
kwiatami ksztˆtu kwiatˆw migdaˆowych - na drugim	!=X
ramieniu. Tak bˆdzie na szeˆciu ramionach	!=Y
wychodzˆcych ze ˆwiecznika. 34 Na ˆwieczniku zaˆ	!=Z
bˆd¥ cztery kielichy ksztˆtu kwiatˆw migdaˆowych	!=[
z p¥kami i kwiatami. 35 A p¥k jeden bˆdzie pod	!=\
dwoma wychodzˆcymi z niego ramionami z jednej	!=]
bryˆy i p¥k jeden pod dwoma [nastˆpnymi] ramionami	!=^
ˆwiecznika z jednej bryˆy. Tak [niech bˆdzie] pod	!=_
szeˆcioma ramionami wychodzˆcymi ze ˆwiecznika.	!=`
36 P¥ki te i ramiona bˆd¥ wychodziˆ z samego	!=a
ˆwiecznika i bˆd¥ [wykonane] z jednej bryˆy	!=b
szczerego zˆota.	!=c
37 I uczynisz siedem lamp, i ustawisz te lampy w	!=d
ten sposˆb, a¥eby oˆwiecaˆy tˆ stronˆ, ktˆra jest	!=e
przed nimi. 38 Szczypce te¥ˆ i naczynia do knotˆw	!=f
uczynisz ze szczerego zˆota. 39 Z talentu	!=g
szczerego zˆota nale¥y wykonaˆ ˆwiecznik i	!=h
wszystkie przybory nale¥ce do niego. 40 Uwa¥aj	!=i
zaˆ pilnie, aby go wykonaˆ wedˆug wzoru, jaki	!=j
zobaczyˆeˆ na gˆrze.	!=k
Przybytek	!=l /
	!=m /

ÚÄÄÄÄ; 01 Uczynisz przybytek* z dziesi©ciu tkanin:	!=n
³ 26³ uczynisz go z kr©conego bisioru, z	!=o
ÄÄÄÄÄÜ fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu	!=p
- z cherubami wykonanymi przez bieg^ego tkacza.	!=q
02 D^ugo~t poszczeg©lnej tkaniny winna wynosiť	!=r
dwadzie~cia osiem ^okci, a szeroko~t poszczeg©lnej	!=s
tkaniny cztery ^okcie; wszystkie za~ tkaniny winny	!=t
mieť jednakowe wymiary. 03 Pi©t tkanin b©dzie	!=u
powi¥zanych ze sob¥ - jedna z drug¥, podobnie	!=v
drugie pi©t tkanin b©dzie powi¥zanych ze sob¥	!=w
jedna z drug¥. 04 I przyszyjesz wst¥¾ki z	!=x
fioletowej purpury na brzegach jednej tkaniny,	!=y
gdzie winna byť spi©ta, i tak te¾ uczynisz na	!=z
brzegach ostatniej tkaniny, gdzie winna byť	!={
spi©ta. 05 Pi©tdziesi¥t za~ wst¥¾ek przyszyjesz do	!=
jednej tkaniny i pi©tdziesi¥t wst¥¾ek przyszyjesz	!=}
do drugiej tkaniny w miejscu, w kt©rym maj¥ byť	!=~
spi©te, tak ¾aby wst¥¾ki byy przyszyte naprzeciw	!=DEL
siebie. 06 Ponadto przyszyjesz pi©tdziesi¥t	!=€
z^otych k©ek i zwi¥¾esz tkaniny przy pomocy tych	!=□
k©ek, i przybytek b©dzie stanowi^ jedn¥ ca^o~t.	!=,
07 Nast©pnie uczynisz nakrycie przybytku z	!=f
koziej sier~ci, a uczynisz je z jedenastu	!=„
[mniejszych] nakryť. 08 D^ugo~t jednego nakrycia	!=...
b©dzie wynosi^a trzydzie~ci ^okci, a szeroko~t	!=†
jednego nakrycia cztery ^okcie, i wszystkie	!=‡
jedenac~cie nakryť b©d¥ mia^y jednakowe wymiary.	!=^
09 Powi¥¾esz ze sob¥ pi©t nakryť osobno, a	!=‰
[pozosta~e] szeť osobno. Jednak¾e sz©ste	!=Š
nakrycie, kt©re ma wisieť u wej~cia do przybytku,	!=<
z^o¾ysz we dwoje. 10 I przyszyjesz pi©tdziesi¥t	!=CE
wst¥¾ek na brzegach jednego nakrycia w miejscu, w	!=□
kt©rym maj¥ byť spi©te, i pi©tdziesi¥t wst¥¾ek na	!=Ž
brzegach drugiego nakrycia w miejscu, w kt©rym	!=□
maj¥ byť spi©te. 11 Ponadto przyszyjesz	!=□
pi©tdziesi¥t k©ek z br¥zu i na^o¾ysz k©ka na	!=‘
wst¥¾ki, i w ten spos©b zwi¥¾esz nakrycia	!=’
przybytku ze sob¥, ¾e utworz¥ jedn¥ ca^o~t. 12 To	!=“
za~, co zbywa z przykryť namiotu, mianowicie	!=”
po^owa przykrycia zbywaj¥ca, b©dzie zwisať na	!=•
tylnej stronie przybytku. 13 Z tego za~, co zbywa	!=—
z d^ugo~ci przykryť, b©dzie zwisať jeden ^okieť po	!=—
obu stronach przybytku i tak b©dzie mu s^u¾y^o za	!=~
przykrycie. 14 Opr©cz tego uczynisz nakrycie na	!=™
namiot ze sk©r baranich, barwionych na czerwono, i	!=Š
w koacu nakrycie na wierzch ze sk©r delfin©w.	!=>
15 Przygotujesz te¾ deski na przybytek z drzewa	!=œ
akacjowego i ustawisz je pionowo. 16 Wysoko~t	!=□
desek wynosiť b©dzie dziesi©t ^okci, a szeroko~t	!=ž

z ^o tem, i b ^o d ^y haczyki do niej ze z ^o ta. I	!=D
odlejesz do nich pi ^o t podstaw z br ^y zu	!=N
	!=O /
O ^o tarz ca ^o palenia	!=O /
U ^o AA ^o AA ^o z 01 I zbudujesz o ^o tarz* z drzewa akacjowego,	!=O
³ 27 ³ maj ^y cy pi ^o t ^o okci d ^u go ^o ci i pi ^o t ^o okci	!=O
AA ^o AA ^o AA ^o U szeroko ^o ci. O ^o tarz b ^o d ^y zie wi ^o c kwadratowy,	!=O
a wysoki na trzy ^o okcie. 02 I uczynisz rogi w	!=x
czterech naro ³ / ₄ nikach o ^o tarza, a b ^o d ^y wystawa ^y z	!=O
niego wzwy ³ / ₄ *, i pokryjesz go br ^y zem. 03 I zrobisz	!=U
popielnice do zsypywania zat ^u uszczonego popio ^u	!=U
oraz ^o opatki, kropielnice, wide ^o ki i kadzielnice.	!=U
Wszystkie te przybory wykonasz z br ^y zu. 04 Z br ^y zu	!=U
te ³ / ₄ wykonasz krat ^o do o ^o tarza w formie siatki, a	!=Y
nad t ^y siatk ^y na czterech rogach zrobisz cztery	!=B
pier ^o cienie. 05 Umocujesz je u do ^u pod	!=B
obramowaniem, tak ³ / ₄ eby siatka si ^o ga ^o do po ^o wy	!=a
o ^o tarza. 06 I zrobisz dr ^y ³ / ₄ ki do o ^o tarza z drzewa	!=a
akacjowego i pokryjesz je br ^y zem. 07 A b ^o d ^y zie si ^o	!=a
wk ^o ada ^o dr ^y ³ / ₄ ki te do pier ^o cieni i b ^o d ^y one po obu	!=a
bokach o ^o tarza w czasie przenoszenia go.	!=a
08 Uczynisz go z desek tak, aby by ^o wydr ^y ³ / ₄ ony	!=a
wewn ^o trz, wed ^u g wzoru, jaki ci ukaza ^o em* na	!=a
g ^o rze	!=c
	!=e /
Dziedzini ^o c	!=e /
09 Nast ^o pnie zbudujesz dziedzini ^o c przybytku.	!=e
Zas ^o ny dziedzi ^o ca z kr ^o conego bisioru po stronie	!=e
po ^u dniowej b ^o d ^y sto ^o okci d ^u gie, 10 a do tego	!=i
dwadzie ^o cia s ^u p ^o w i dwadzie ^o cia podstaw z br ^y zu	!=i
oraz haczyki i klamry ze srebra. 11 Tak samo po	!=i
stronie p ^o nocnej zas ^o ny b ^o d ^y sto ^o okci d ^u gie, a	!=i
ponadto dwadzie ^o cia s ^u p ^o w, dwadzie ^o cia podstaw z	!=d
br ^y zu oraz haczyki i klamry ze srebra. 12 Na	!=n
szeroko ^o ci dziedzi ^o ca po stronie zachodniej	!=o
zas ^o na b ^o d ^y zie mia ^o a pi ^o t dziesi ^o t ^o okci, a do tego	!=o
dziesi ^o t s ^u p ^o w i dziesi ^o t podstaw. 13 Na	!=o
szeroko ^o ci dziedzi ^o ca po stronie wschodniej b ^o d ^y zie	!=o
mia ^o a r ^o wnie ³ / ₄ pi ^o t dziesi ^o t ^o okci. 14 Zas ^o ny	!=o
jednej bocznej ^o ciany b ^o d ^y zie mia ^o y pi ^o t na ^o cie ^o okci	!=+
oraz trzy s ^u py i trzy podstawy. 15 Zas ^o ny za ^o	!=o
drugiej ^o ciany bocznej b ^o d ^y zie mia ^o y pi ^o t na ^o cie ^o okci	!=u
oraz trzy s ^u py i trzy podstawy. 16 Przy wej ^o ciu	!=u
na dziedzini ^o c dasz zas ^o na na dwadzie ^o cia ^o okci z	!=u
fioletowej i czerwonej purpury, karmazynu, z	!=u
bisioru wielobarwnie wyszywan ^y , a do tego cztery	!=y
s ^u py i cztery podstawy	!=p
17 Wszystkie s ^u py doko ^o a dziedzi ^o ca winny by ^o	!=y
zaopatrzone w srebrne klamry; haczyki za ^o b ^o d ^y ze	!>

srebra, a podstawy z brązu. 18 Długość dziedzica !>"
będzie wynosiła sto okci, szerokość pięćdziesiąt !>#
okci, a wysokość pięć okci [z zasłonami] z !>\$
króconego bisioru i z podstawami z brązu. !>%
19 Wszystkie naczynia przybytku do jakiegokolwiek !>&
użytku, wszystkie jego paliki i wszystkie paliki !>'
dziedzica będzie z brązu. !>(

Oliwa do wiecznika !>* /

20 Ty rozkażesz Izraelitom, aby przynieśli do !>+
wiecznika oliwy czystej, wyciśniętej z oliwek, dla !>,
ciężkiego podtrzymywania światła w lampie 21 w !> -
Namiocie Spotkania na zewnątrz zasłony, która jest !> .
przed —wiadectwem. Aaron zaś wraz z synami swymi !> /
będzie ją przygotowywał, aby paść przed Panem !>0
od wieczora do rana. Takie jest prawo wieczne !>1
przez wszystkie pokolenia dla Izraelitów. !>2

Szaty kapłanów !>3 /

01 Ty zaś rozkaż bratu twemu Aaronowi i !>5
trój jego synom, wybranym spośród Izraelitów, !>6
zblizy się do ciebie, aby Mi służą jako !>7
kapłani: Aaron i Nadab, Abihu, Elezar i Itamar, !>8
synowie Aarona. 02 I sprawisz szaty święte !>9
Aaronowi, bratu twemu, na cześć i ku ozdobie. !> :
03 Porozmawiaj ze wszystkimi wybitnymi !> ;
rodzicielkami, których wyposażeniem w zmysł !> <
piękną, aby sporządzili szaty dla Aarona, by !> =
poświęcony służy Mi w nich jako kapłan*. 04 Oto !> >
szaty, jakie winni sporządzić: pectora, efod, !> ?
suknia wierzchnia, tunika wyszywana, tiara i pas. !> @
Te szaty sporządzisz dla twego brata, Aarona, i !> A
dla jego synów, aby Mi służyli jako kapłani. 05 A !> B
użyj na to złotych nici, fioletowej i czerwonej !> C
purpury i karmazynu oraz króconego bisioru. !> D

Efod !> E /

06 Efod wykonaj ze złotych nici i fioletowej i !> G
czerwonej purpury, karmazynu oraz króconego !> H
bisioru, jako dzieło biegłych tkaczy. 07 Będzie !> I
mia dwa naramienniki splecione ze sobą, a będzie !> J
połączone na obu górnych końcach. 08 A przepaska !> K
efodu, która się na nim winna znajdować, ma być !> L
wykonana tak samo ze złotych nici, z fioletowej i !> M
czerwonej purpury, z karmazynu i króconego !> N
bisioru. 09 Wezmiesz dwa kamienie onyksowe i !> O
wyrzeżesz na nich imiona synów Izraela. 10 Sześć !> P
imion na jednym kamieniu, a sześć imion !> Q
pozostałych na kamieniu drugim, według porządku !> R

ich urodzenia. 11 Jak rytownik wykuwa pieczęcie, !>S
 tak wykuj i ty na obu kamieniach imiona synów !>T
 Izraela i osadź je w złote oprawy. 12 Dwa te !>U
 kamienie umieścisz na obu naramiennikach efodu !>V
 jako kamienie pamiątki o synach Izraela. I będzie !>W
 nosić Aaron ich imiona przed Panem na obu !>X
 ramionach - dla pamiątki. 13 Umieścisz je w złotych !>Y
 obszyciach. 14 Dwa te 3/4 łańcuszki z czystego złota !>Z
 przygotujesz jako kręcone sznurki, a wykonane !>[
 sznurki osadzisz w obszyciach. !>\
 Pektora !> /
 15 Uczynisz te 3/4 pektora* do zasięgania !>_
 wyroczni; a wykonaj go biegli tkacze w ten sam !>`
 sposób jak efod: ze złotych nici, z fioletowej i !>a
 czerwonej purpury, z karmazynu i z kręconego !>b
 bisioru. 16 Będzie kwadratowy i we dwoje złotony, !>c
 a długość jego i szerokość będzie wynosiła jedną !>d
 piętą. 17 Umieścisz na nim cztery rzędy drogich !>e
 kamieni; w pierwszym rzędzie rubin, topaz i !>f
 szmaragd, 18 w drugim rzędzie granat, szafir i !>g
 beryl, 19 w trzecim rzędzie opal, agat i ametyst, !>h
 20 a wreszcie w czwartym rzędzie chryzolit, onyks !>i
 i jaspis. Będą osadzone w oprawie ze złota w !>j
 odpowiednich rzędach. 21 Kamienie te otrzymają !>k
 imiona synów Izraela: będzie ich dwanaście według !>l
 ich imion; będzie ryte na wzór pieczęci, każdy z !>m
 własnym imieniem, według dwunastu pokoleń. !>n
 22 Uczynisz do pektora łańcuszki kręcone na !>o
 kształt sznurka ze szerego złota. 23 Uczynisz !>p
 te 3/4 do pektora dwa złote pierścienie i !>q
 przyprawisz oba te pierścienie na obu [górnym] !>r
 kołcach pektora. 24 Dwa złote sznury !>s
 przewleciesz przez oba pierścienie na obu !>t
 [górnym] kołcach pektora. 25 Oba zaś drugie !>u
 kołce obydwu sznurów przyszyjesz do obu opraw i !>v
 przywiążesz do przedniego naramiennika efodu. !>w
 26 Potem wykonasz jeszcze dwa inne pierścienie - i !>x
 przyszyjesz je na dwóch [dolnych] kołcach !>y
 pektora u jego brzegu po stronie wewnętrznej, !>z
 zwróconej do efodu. 27 W kołcu wykonasz jeszcze !>{
 dwa inne złote pierścienie i przyszyjesz je do obu !>|
 naramienników efodu po zewnętrznej stronie u dołu, !>}
 w miejscu splicinga efodu z przepaską. 28 Potem !>~
 zwiążesz się pierścieniem pektora z pierścieniami !>DEL
 efodu sznurem z fioletowej purpury, tak aby !>€
 pektora leżał na przepasce efodu i nie mógł się !>□
 przesunąć ze swego miejsca na efodzie. 29 W ten !>,
 sposób Aaron będzie nosił imiona synów Izraela, !>f

wypisane na pektorale dla zasięganania wyroczni, na swym sercu, gdy będzie wchodzić do Miejsca —więtego, aby pamiętać przed Panem ustawicznie. 30 Do pektorału dla zasięganania wyroczni wódszys urim i tummim, aby być na sercu Aarona, gdy będzie wchodzić przed oblicze Pana. I tak będzie nosić Aaron zawsze na sercu swoim [pektora] do zasięganania wyroczni dla Izraelitów przed obliczem Pana.

Suknia arcykapłńska

31 Pod efod zrobisz suknię, cała z fioletowej purpury. 32 I będzie miała w środku otwór na gówie i obszywkę dokoła otworu, wykonaną przez tkacza, jak przy otworze pancerza, aby się nie rozdarła. 33 Na dolnych jej brzegach dokoła przyszyjesz jabłko granatu z fioletowej i czerwonej purpury oraz z karmazynu, i dzwonki z ote pomiędzy nimi dokoła.

34 Dzwonek złoty i jabłko granatu będzie nastopowały na przemian dokoła na dolnych krajach sukni. 35 I będzie miała je na sobie Aaron podczas pełnienia służby, aby słyszano dźwięk, gdy będzie wchodzić do Miejsca —więtego przed oblicze Pana i gdy będzie wychodzić - aby nie umarł.

Diadem na tiarze

36 I zrobisz tęg diadem ze szczerego złota i wryjesz na nim, jak się ryje na pieczęci: "Poczęcony dla Pana". 37 I zwięszesz go sznurem z fioletowej purpury, tak żeby być na tiarze i żeby na przedniej stronie tiary być umieszczony. 38 I będzie on na czole Aarona, ponieważ Aaron poniesie uchybienia popeńione przy ofiarach, które będzie skadał Izraelici, i przy wszystkich świętych darach. A będzie na jego czole cięgle dla zjednania mu łaski w oczach Pana. 39 I utkasz suknię z bisioru, i zrobisz tęg z bisioru i pas, które będzie tkaninę wielobarwnie wyszywaną.

Odmienne ubiór kapłanów

40 Także dla synów Aarona zrobisz tunikę i uczynisz im pasy oraz mitry na czeł i ku ozdobie. 41 I ubierzesz w nie twego brata Aarona i synów jego razem z nim, namaćcisz ich, wprowadzisz ich w czynności kapłńskie i poczęcisz ich, aby mi służyli jako kapłani. 42 I uczynisz im spodnie lniane, aby od bioder aż do goleni okryli nimi nagość ciała. 43 I będzie je nosił Aaron i jego

synowie, ile razy b@d¥ wchodził do Namiotu !>µ
Spotkania lub b@d¥ zbli³a† si© do o^tarza dla !>¶
spe^nienia s^u³aby w Miejsu —wi©tym, aby nie !>·
~ci¥gn©li na siebie grzechu i nie pomarli. To jest !>,
rozporz¥dzenie na wieki dla niego i dla potomk¥w !>¹
jego po nim. !>º
!>» /
Konsekracja Aarona i jego syn¥w !>¼/
ÚÄÄÄÄ¿ 01 W ten za~ spos¢b post¥pisz, gdy b©dziesz !>½
³ 29³ wy~wi©ca^* ich na kap^an¥w: we«miesz !>¾
ÄÄÄÄÄÛ m^odego cielca i dwa barany bez skazy, 02 i !>¿
chleby niekwaszone i placki niekwaszone, !>À
zaprawione oliw¥ prza~ne chleby i prza~ne placki i !>Á
prza~ne podp^omyki pomazane oliw¥. Upieczesz je z !>Â
najczystszej m¥ki pszennej 03 i w^o³ywszy je w ten !>Ã
sam kosz, w koszu z^o³ysz je na ofiar© !>Ä
jednocze~nie z m^odym cielcem i dwoma baranami. !>Å
04 Aaronowi za~ i synom jego rozka³esz zbli³y† !>Æ
si© do wej^cia do Namiotu Spotkania i obmyjesz ich !>Ç
wod¥. 05 Potem we«miesz szaty i ubierzesz Aarona w !>È
tunik©, w sukni©, w efod, w pektora^, i !>É
przymocujesz go przepask¥ efodu. 06 A w^o³ywszy mu !>Ê
tiar© na g^ow©, umie~cisz ~wi©ty diadem na tiarze. !>Ë
07 Nast©pnie we«miesz olej do namaszczenia i !>Ì
wylejesz go na jego g^ow©, i nama~cisz go*. !>Í
08 Synom te³a jego ka³esz si© przybli³y† i !>Î
ubierzesz ich w tuniki 09 oraz przepasziesz ich* !>Ï
pasem, i okryjesz g^owy ich mitrami, i b©dzie !>Ð
nale³a^o do nich kap^aastwo na mocy nieodwo^alnego !>Ñ
prawa. I wprowadzisz Aarona i jego syn¥w w !>Ò
czynno~ci kap^aaskie. !>Ó
10 Potem przyprowadzisz m^odego cielca przed !>Ô
Namiot Spotkania, i po^o³y Aaron i jego synowie !>Õ
r©ce na g^owie* cielca. 11 I zabijesz go przed !>Ö
Panem przy wej^ciu do Namiotu Spotkania. !>×
12 Wzi¥wszy za~ nieco krwi tego cielca, nama~cisz !>Ø
palcem wskazuj¥cym rogi o^tarza, a reszt© krwi !>Ù
wylejesz u podstawy o^tarza. 13 A pozbierawszy !>Ú
t^uszcz, kt¥ry pokrywa wn©trznoci, i p^at !>Û
t^uszczu, kt¥ry jest na w¥trobie, i obie nerki, i !>Ü
t^uszcz, kt¥ry jest na nich, spalisz to na !>Ý
o^tarzu. 14 Lecz mi©so cielca i jego sk¥r©, i !>Þ
mierzw© spalisz w ogniu poza obozem. Jest to !>Û
ofiara za grzech*. !>à
15 We«miesz nast©pnie pierwszego barana, i !>á
po^o³y Aaron i synowie jego r©ce na g^owie tego !>â
barana. 16 I zabijesz potem tego barana, a !>ã
wzi¥wszy nieco jego krwi pokropisz o^tarz doko^a. !>ä
17 I podzielisz barana na cz©ci, i obmywszy !>å

wn@trznoc~i jego i nogi po^o%ysz je na innych jego	!>æ
cz@ciach i na g^owie. 18 I spalisz ca^ego tego	!>ç
barana na o^tarzu. Jest to ofiara ca^opalenia dla	!>è
Pana, mi^a woä, ofiara spalana dla Pana. [REDACTED]	!>é
19 A potem we«miesz drugiego barana, Aaron za~ i	!>ê
jego synowie w^o% r@ce na jego g^ow@. 20 I	!>ë
zabijesz barana, a wzi%wszy nieco jego krwi	!>ì
nama~cisz ni% wierzch prawego ucha Aarona i	!>í
wierzch prawego ucha jego syn@w i du%e palce ich	!>î
prawej r@ki i nogi, i pokropisz krwi% o^tarz	!>ï
doko^a. 21 * I we«miesz nieco krwi, kt@ra jest na	!>ð
o^tarzu, i oleju do namaszczania, i pokropisz	!>ñ
Aarona i jego szaty, i jego syn@w i ich szaty, aby	!>ò
by^ po^wi@cony razem ze swymi szatami, a z nim	!>ó
tak%e jego synowie i szaty jego syn@w. 22 I	!>ô
we«miesz z barana t^uszcz i ogon, i t^uszcz	!>ö
pokrywaj%cy wn@trznoc~i, i p^at t^uszczu, kt@ry	!>÷
jest na w%trobie, i obie nerki i t^uszcz, kt@ry	!>ø
jest na nich*, i prawe udo, bo to jest baran	!>ù
[ofiary] wy^wi@cenia. 23 [We«miesz] te% bochen	!>ú
chleba i placek przyrz@dzony na oliwie i podp^omyk	!>û
z kosza prza~nik@w, kt@re s% przed Panem.	!>ü
24 Wszystko to po^o%ysz na d^onie Aarona i na	!>ý
d^onie jego syn@w, i wykonasz gest ko^ysania*	!>ÿ
przed Panem. 25 We«miesz to potem z ich r%k i	!>þ
spalisz na o^tarzu nad ca^opaleniem jako mi^% woä	!>ÿ
przed Panem. Jest to ofiara spalana dla Pana. 26 I	!?!
we«miesz mostek* z piersi barana ofiarowanego na	!?"
wy^wi@cenie Aarona, i wykonasz nim gest ko^ysania,	!?"#
i przypadnie on tobie w udziale. [REDACTED]	!?"\$
27 I jako rzecz ~wi@t% oddzielisz mostek	!?"%
ko^ysany i ^opatk@ podnoszon%, i to, co by^o	!?"&
ko^ysane, i co by^o podnoszone* z barana jako	!?"'
ofiary wy^wi@cenia oraz co si@ nale%y Aaronowi i	!?"(
co si@ nale%y jego synom. 28 Ma to przypa~t w	!?"
udziale Aaronowi i jego synom po wieczne czasy	!?"*
jako nale%no~t od Izraelit@w. Jest to bowiem	!?"+
ofiara podniesienia, a ofiara podniesienia nale%y	!?"
si@ im od Izraelit@w z ofiar biesiadnych*, jako	!?"-
unoszona z nich dla Pana. [REDACTED]	!?".
29 A szaty ~wi@te Aarona b@d% oddane po nim jego	!?"/?
synom, i b@d% w nie ubrani, gdy b@d% namaszczeni i	!?"0
wprowadzani w czynnoc~i kap^aäskie. 30 Przez	!?"1
siedem dni b@dzie je wdziewa^ ten z jego syn@w,	!?"2
kt@ry zostanie po nim kap^anem i b@dzie wchodzi^	!?"3
do Namiotu Spotkania, aby pe~ni^ s^u%b@ w ~wi@tym	!?"4
przybytku. [REDACTED]	!?"5
31 We«miesz te% barana [z ofiary] wy^wi@cenia i	!?"6
ugotujesz jego mi@so w miejscu po^wi@conym. 32 I	!?"7

b©dzie spo³ywa Aaron i jego synowie mi©so barana !?8
 i chleb, kt¶ry jest w koszu przy wej¶ciu do !?9
 Namiotu Spotkania. 33 I b©d¥ je¶t to, co by¶o !?:
 przeb¶aganiem za nich, aby ich wprowadzi¶ w !?;
 czynno¶ci kap¶a¶skie i oddzieli¶ jako ¶wi¶tych. !?<
 Nikt za¶ z niepowa¶anych nie b©dzie tego jad¶, !?=
 gdy³ jest to rzecz ¶wi¶ta. 34 A je¶li pozosta¶o do !?>
 rana co¶ z mi©sa [ofiary] wy¶wi¶cenia lub z !??:
 chleba, w¶czas nale³y to spali¶ w ogniu i nie !?@
 mo³na tego je¶t, bo jest to rzecz ¶wi¶ta. !?A
 35 I post¥pisz z Aaronem i z synami jego !?B
 zupe¶nie tak, jak ci polecim: przez siedem dni !?C
 b©dzie trwa¶o wprowadzanie w czynno¶ci kap¶a¶skie. !?D
 36 I cielca na ofiar© za grzech z¶o³ysz ka³dego !?E
 dnia na przeb¶aganie i przez t© ofiar© za grzech !?F
 oczy¶cisz* o¶tarz i nama¶cisz go, aby go u¶wi¶ci¶. !?G
 37 Przez siedem dni b©dziesz czyni¶ przeb¶aganie !?H
 nad o¶tarzem i b©dziesz go po¶wi¶ca¶, a stanie si© !?I
 bardzo ¶wi¶ty, i cokolwiek dotknie si© o¶tarza, !?J
 b©dzie r¶wnie³ ¶wi¶te. !?K
 Ofiara ustawiczna !?L /
 38 A oto z czego b©dziesz sk¶ada¶ ofiar©, dwa !?M /
 roczne baranki codziennie i ustawicznie. !?N
 39 Jednego baranka ofiarujesz rano, a drugiego !?P
 baranka ofiarujesz o zmierzchu*. 40 Do pierwszego !?Q
 baranka dodasz dziesi¶t¥ cz¶¶efy najczystszej !?R
 m¶ki, zaprawionej czwart¥ cz¶¶ci¶ hinu wyci¶ni¶tej !?S
 oliwy, a jako ofiar© p¶ynn¥ z¶o³ysz wino w ilo¶ci !?T
 czwartej cz¶¶ci hinu. 41 A drugiego baranka !?U
 ofiarujesz o zmierzchu z tak¥ sam¥ ofiar¥ z !?V
 pokarm¶w i tak¥ sam¥ ofiar¥ z p¶yn¶w jak rano, !?W
 jako mi¶ wo¶ na ofiar© spalan¥ dla Pana. 42 To !?X
 b©dzie ustawiczna ofiara ca¶opalenia sk¶adana z !?Y
 pokolenia w pokolenie u wej¶cia do Namiotu !?Z
 Spotkania przed Panem, gdzie b©d© si© spotyka¶ z !?[\n]
 tob¥, aby rozmawia¶. 43 Tam b©d© si© spotyka¶ z !?[\n]
 Izraelitami, i to miejsce b©dzie u¶wi¶cone przez !?[\n]
 moj¥ chwa¶. 44 I po¶wi¶c© Namiot Spotkania i !?^\n]
 o¶tarz; Aarona i jego syn¶w po¶wi¶c©, aby mi !?_\n]
 s¶u³yli jako kap¶ani. 45 I b©d© mieszka¶ po¶r¶d !?^\n]
 Izraelit¶w i b©d© im Bogiem. 46 I poznaj¥, ¶ae Ja, !?a
 Pan, jestem Bogiem, kt¶ry wyprowadzi¶ was z ziemi !?b
 egipskiej i mieszka¶ po¶r¶d was, Ja, Pan, wasz !?c
 B¶g. !?d
 Inne przepisy o przybytku. O¶tarz kadzenia !?e /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Potem wystawisz o¶tarz z drzewa !?f /
 ³ 30 ³ akacjowego dla spalania kadzid¶a. 02 Jego !?h

ÄÄÄÄÄÛ d'ugo~t b©dzie wynosi^a jeden ^okiet i !?i
 jeden ^okiet jego szeroko~t. B©dzie kwadratowy, a !?j
 wysoko~ci b©dzie mia^ dwa ^okcie, i b©d¥ !?k
 wychodzi~y z niego rogi. 03 I przykryjesz go !?l
 szczerym z^otem, jego wierzch i jego boki doko^a, !?m
 i jego rogi; uczynisz na nim z^oty wieniec doko^a. !?n
 04 Poni~zej za~ wieäca na dw©ch bokach uczynisz dwa !?o
 pier~cienie na dr¥~ki, celem przenoszenia go na !?p
 nich. 05 A dr¥~ki te zrobisz z drzewa akacjowego i !?q
 pokryjesz je z^otem. 06 Postawisz go za~ przed !?r
 zas^on¥*, kt©ra wisi przed Ark¥ —wiadectwa, przed !?s
 przeb^agalni¥, kt©ra jest nad —wiadectwem, gdzie !?t
 b©d© spotyka^ si© z tob¥. 07 Ka~dego za~ ranka !?u
 b©dzie spala^ Aaron na nim wonne kadzid^o, gdy !?v
 b©dzie przysposabia^ lampy do ~wiecenia. 08 A gdy !?w
 Aaron zapali o zmierrchu* lampy, zapali r©wnie~¼ !?x
 kadzid^o, kt©re b©dzie spalane ustawicznie przed !?y
 Panem poprzez wszystkie wasze pokolenia. 09 Nie !?z
 mo~ecie na nim ofiarowa^ kadzid^a ~wieckiego* ani !?{|
 te~¼ sk^ada^ ca^opalenia, ani ofiary pokarmowej*. !?|
 Nie mo~ecie te~¼ na niego wylewa^ ~¼adnej ofiary z !?}
 p^yn©w. 10 Na jego rogach winien Aaron raz w roku !?~
 dokona^ obrz©du przeb^agalnego* krwi¥ ofiary, !?DEL
 kt©ra za grzech b©dzie z^o~ona. Winien on te~¼ raz !?€
 w roku dokona^ na nim obrz©du przeb^agalnego za !?□
 wasze pokolenia. B©dzie on bardzo ~wi©ty dla !?,
 Pana ~~~~~ !?f
 ~~~~~ !?," /
 Pog^©wne ~~~~~ !?.../
 11 I tak powiedzia^ Pan do Moj~esza: 12 ©Gdy !?†
 b©dziesz liczy^ Izraelit©w, by dokona^ spisu, !?‡
 ka~dy przy spisie z^o~y za swe ~¼yacie okup Panu, !?^
 aby nie spad^o na nich nieszcz©~cie*. 13 To za~ !?%
 winni da^ podlegli spisowi: p©^ sykla, wed^ug wagi !?Š
 przybytku*, czyli dwadzie~cia ger za jeden sykl; !?<
 p©^ sykla na ofiar© Panu. 14 Ka~dy podleg^y !?©
 spisowi z syn©w Izraela, maj^cy dwadzie~cia i !?□
 wi©cej lat, z^o~y t© ofiar© Panu. 15 Bogaty nie !?Ž
 b©dzie zwi©ksza^, a ubogi nie b©dzie zmniejsza^ !?□
 wagi p©^ sykla, aby z^o~y^t ofiar© Panu na !?□
 przeb^aganie za swe ~¼yacie. 16 A wzi¥wszy te !?'
 pieni¥dze jako przeb^aganie od Izraelit©w, !?'
 obr©cisz je na s^u~b© w Namiocie Spotkania, i b©d¥ !?"
 one na pami¥tk© Izraelitom przed Panem jako ofiara !?"
 zado~tuczynienia za ich ~¼yacie ~~~~~ !?•
 ~~~~~ !?— /
 Kad« z br¥zu ~~~~~ !?—/
 17 Tak te~¼ powiedzia^ Pan do Moj~esza: !?~
 18 ©Uczynisz kad« z br¥zu, z podstaw¥ r©wnie~¼ z !?™

brzyzu, do obmyt, i umieścisz je między przybytkiem i ołtarzem, i nalejesz do niej wody. 19 Aaron i jego synowie będą w niej obmywać ręce i nogi. 20 Zanim wejdą do Namiotu Spotkania, muszą się obmyć w wodzie, aby nie pomarli. Tak samo, gdy się będą zbliżać do ołtarza, aby poświęcić i aby skadać ofiarę spalaną dla Pana, 21 muszą obmyć ręce i nogi, aby nie pomarli. I będzie to prawo zawsze obowiązujące Aarona i jego potomstwo po wszystkie czasy —

Sporządzanie oleju i kadzidła

22 I tak powiedział Pan do Mojżesza: 23 «Weź sobie najlepsze wonności: piąset syklów obficie pyncei mirry*, poow tego, to jest dwieście piątdziesiąt syklów wonnego cynamonu i tyle, to jest dwieście piątdziesiąt syklów wonnej trzciny, 24 wreszcie piąset syklów kasji, według wagi przybytku, oraz jeden hin oliwy z oliwek. 25 I uczynisz z tego wonny olej do namaszczania. Będzie to wonna maść, zrobiona tak, jak to robi sporządzający wonności. Będzie to wonny olej do namaszczania. 26 I namać nim Namiot Spotkania i Arkę —wiadectwa, 27 i stół oraz wszystkie jego naczynia, a także wiecnik z wszystkimi przyrządami należącymi do niego, ołtarz kadzenia 28 i ołtarz całopalenia z tym wszystkim, co do niego należy, kadz i jej podstawę, 29 aby się stały bardzo wonne; i stanie się wonne každy, ktokolwiek się ich dotknie. 30 Namać i Aaron i jego synów i poświęć ich, aby się stali jako kapłani. 31 Do Izraelitów powiesz tak: "To jest wonny olej namaszczania dla was i dla waszych pokolei. 32 Nie wolno go wylewać na ciało człowieka i nie wolno go sporządzać w takim poświęceniu, gdy jest wonny i wonny będzie dla was". 33 Ktokolwiek zaś sporządziłby go w takim poświęceniu i wylewałby go na niepowołanego, winien być wykluczony ze swego ludu —

34 I znów powiedział Pan do Mojżesza: «Weź sobie wonności: żywicy pachnącej, muszelki* i galbanum* pachnące, i czyste kadzidło, niech będą w równej ilości. 35 Mieszaj je uczynisz z tego kadzidło wonne - zrobione tak, jak się robi wonności - posolone*, czyste, wonne. 36 Zetrzesz na proszek jego cząstki i poświęsz przed —wiadectwem w Namiocie Spotkania, gdzie Ja będę spotykać się z tobą, i będzie to dla was rzecz bardzo wonna.

37 Kadzid^ˆa w ten spos^ˆcb przygotowanego nie !?Ë
 b^ˆdziecie robi^ˆt dla siebie, gdy^ˆ¼ po^ˆwi^ˆcone jest !?Ì
 ono dla Pana. 38 Ktokolwiek by zrobi^ˆ podobne, aby !?Í
 si^ˆ rozkoszowa^ˆt jego woni^ˆ¼, b^ˆdzie wykluczony ze !?Î
 swego ludu !?Ï
 Wykonawcy rob^ˆ !?Ð /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 I rzek^ˆ Pan do Moj^ˆ¼esza: 02 @Oto !?Ò
^ˆ 31 ^ˆ 3 wybra^ˆem Besaleela, syna Uriego, syna Chura !?Ó
 ÄÄÄÄÄÛ z pokolenia Judy. 03 I nape^ˆni^ˆem go duchem !?Ô
 Bo^ˆ¼ym*, m^ˆdro^ˆci^ˆ¼ i rozumem, i umiej^ˆtno^ˆci^ˆ¼ !?Õ
 wykonywania wszelkiego rodzaju prac, !?Ö
 04 pomys^ˆowo^ˆci^ˆ¼ w pracach w z^ˆocie, w srebrze, w !?×
 br^ˆ¼zie 05 i w rze«bieniu kamieni do oprawy, i w !?Ø
 rze«bieniu drzewa oraz wykonaniu r^ˆ¼nych dzie^ˆ. !?Ù
 06 A dodam mu Oholiaba, syna Achisamaka z !?Ú
 pokolenia Dana. Nape^ˆni^ˆem umys^ˆ wszystkich !?Û
 r^ˆcodzielnik^ˆw m^ˆdro^ˆci^ˆ¼, aby mogli wykona^ˆt to, co !?Ü
 ci rozkaza^ˆem: 07 Namiot Spotkania, Ark^ˆ !?Ý
 —wiadectwa, przeb^ˆagalni^ˆ, kt^ˆra jest na niej, i !?Þ
 wszystkie sprz^ˆty przybytku, 08 i st^ˆ oraz !?ß
 wszystkie jego naczynia, ~wiecznik z najczystszo^ˆ !?à
 z^ˆota i wszystkie przyrz^ˆdy nale^ˆ¼ce do niego, !?á
 o^ˆtarz kadzenia, 09 o^ˆtarz ca^ˆopalenia i wszystkie !?â
 przyrz^ˆdy nale^ˆ¼ce do niego, kad« i jego podstaw^ˆ, !?ã
 10 ~wi^ˆte szaty z drogocennej tkaniny* dla Aarona !?ä
 kap^ˆana i szaty dla jego syn^ˆw, do sprawowania !?å
 czynno^ˆci kap^ˆa^ˆskich, 11 i olej do namaszczenia, !?æ
 i kadzid^ˆo wonne do przybytku. Wszystko to winni !?ç
 uczyni^ˆt wed^ˆug rozkazu, jaki otrzyma^ˆe^ˆ ode Mnie^ˆ. !?è
 Szabat !?é /
 12 Potem tak rzek^ˆ Pan do Moj^ˆ¼esza: 13 @Powiedz !?ë
 Izraelitom: Przestrzegajcie pilnie moich szabat^ˆw, !?ì
 gdy^ˆ¼ to jest znak mi^ˆdzy Mn^ˆ¼ a wami dla wszystkich !?í
 waszych pokole^ˆa, by po tym mo^ˆ¼na by^ˆo pozna^ˆt, ^ˆ¼e !?î
 Ja jestem Pan, kt^ˆry was u^ˆwi^ˆcam. 14 Przeto !?ï
 zachowujcie szabat, kt^ˆry winien by^ˆt dla was !?ð
 ~wi^ˆto^ˆci^ˆ¼. I ktokolwiek by go zniewa^ˆ¼y^ˆ, b^ˆdzie !?ñ
 ukarany ~mierci^ˆ¼, i ka^ˆ¼dy, kto by wykonywa^ˆ prac^ˆ !?ò
 w tym dniu, b^ˆdzie wykluczony ze swojego ludu. !?ó
 15 Przez sze^ˆt dni b^ˆdzie si^ˆ wykonywa^ˆt prac^ˆ, ale !?ô
 dzie^ˆa si^ˆdmu b^ˆdzie szabatem odpoczynku, !?õ
 po^ˆwi^ˆconym Panu, i dlatego ktokolwiek by !?ö
 wykonywa^ˆ prac^ˆ w dniu szabatu, winien by^ˆt ukarany !?÷
 ~mierci^ˆ¼. 16 Izraelici winni pilnie przestrzega^ˆt !?ø
 szabatu jako obowi^ˆzku i przymierza wiecznego !?ù
 poprzez pokolenia. 17 To b^ˆdzie znak wiekuisty !?ú
 mi^ˆdzy Mn^ˆ¼ a Izraelitami, bo w sze^ˆciu dniach Pan !?û

stworzy[^] niebo i ziemi©, a w si[¢]dym dniu odpocz[¥] !?ü
i wytchn[¥] !?ý
18 Gdy sko^äczy[^] rozmawia[†] z Moj^¾eszem na g[¢]rze !?p
Synaj, da[^] mu dwie tablice —wiadectwa, tablice !?y
kamienne, napisane palcem Bo^¾ym. !@!
!@! \

ODST[^]PSTWO IZRAELA I ODNOWIENIE PRZYMI !@#\

!@/\$

Kult z[^]otego cielca !@%/

ÚÄÄÄÄ¿ 01 A gdy lud widzia[^], ^¾e Moj^¾esz op[¢]«nia[^] !@&
^³ 32 ^³ sw[¢]ej powr[¢]t z g[¢]ry, zebra[^] si© przed !@'
ÄÄÄÄÄÜ Aaronem i powiedzia[^] do niego: @Uczyä nam !@(
boga, kt[¢]ry by szed[^] przed nami, bo nie wiemy, co !@)
si© sta^o z Moj^¾eszem, tym m©^¾em, kt[¢]ry nas !@*
wyprowadzi[^] z ziemi egipskiej[¯]. 02 Aaron !@+
powiedzia[^] im: @Pozdejmuje z[^]ote kolczyki, kt[¢]re !@,
s[¥] w uszach waszych ^¾on, waszych syn[¢]w i c[¢]rek, i !@-
przynie[^]cie je do mnie[¯]. 03 I zdj[¥] ca[^]y lud z[^]ote !@.
kolczyki, kt[¢]re mia[^] w uszach, i zni[¢]s[^] je do !@/
Aarona. 04 A wzi[¥]wszy je z ich r[¥]k nakaza[^] je !@0
przetopi^{†*} i uczyni[†] z tego pos[¥]g cielca ulany z !@1
metalu. I powiedzieli: @Izraelu, oto b[¢]g tw[¢]ej, !@2
kt[¢]ry ci© wyprowadzi[^] z ziemi egipskiej[¯]. 05 A !@3
widz[¥]c to Aaron kaza[^] postawi[†] o[^]tarz przed nim i !@4
powiedzia[^]: @Jutro b©dzie uroczysto[~]† ku czci !@5
Pana[¯]. 06 Wstawszy wcz[~]nie rano, dokonali !@6
ca[^]opalenia i z^o^¾yli ofiary biesiadne. I usiad[^] !@7
lud, aby je[~]† i pi[†], i wstali, ^¾eby si© bawi[†] !@8
07 Pan rzek[^] w[¢]wczas do Moj^¾esza: @Zst[¥]p na d[¢], !@9
bo sprzeniewierzy[^] si© lud tw[¢]ej, kt[¢]ry !@:
wyprowadzi[^]e[~] z ziemi egipskiej. 08 Bardzo szybko !@;
odwr[¢]cili si© od drogi, kt[¢]r[¥] im nakaza[^]em, i !@<
utworzyli sobie pos[¥]g cielca ulanego z metalu i !@=
oddali mu pok[^]on, i z^o^¾yli mu ofiary, m[¢]wi[¥]c: !@>
"Izraelu, oto tw[¢]ej b[¢]g, kt[¢]ry ci© wyprowadzi[^] z !@?
ziemi egipskiej" !@@

09 * I jeszcze powiedzia[^] Pan do Moj^¾esza: !@A
@Widz©, ^¾e lud ten jest ludem o twardym karku*. !@B
10 Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpali[^] si© !@C
gniew m[¢]ej na nich. Chc© ich wyniszczy[†], a ciebie !@D
uczyni[†] wielkim ludem[¯] !@E

11 Moj^¾esz jednak zacz[¥] usilnie b[^]aga[†] Pana, !@F
Boga swego, i m[¢]wi[†]: @Dlaczego, Panie, p[^]onie !@G
gniew Tw[¢]ej przeciw ludowi Twemu, kt[¢]ry !@H
wyprowadzi[^]e[~] z ziemi egipskiej wielk[¥] moc[¥] i !@I
siln[¥] r©k[¥]? 12 Czemu to maj[¥] m[¢]wi[†] Egipcjanie: W !@J
z[^]ym zamiarze wyprowadzi[^] ich, chc[¥]c ich wygubi[†] w !@K
g[¢]rach i wyg[^]adzi[†] z powierzchni ziemi? Odwr[¢]† !@L
zapalczywo[~]† Twego gniewu i zaniechaj z[^]a, jakie !@M

chcesz zesłać na Twój lud. 13 Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela*, Twoje sługi, którym przysięgłeś na samego siebie, mówiąc do nich: "Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i cała ziemia, o której mówię, dam waszym potomkom, i posiadają ją na wieki".
 14 Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.
 15 Mojżesz zaś zszedł z góry z dwiema tablicami —wiadectwa w swym ręku, a tablice były zapisane na obu stronach, zapisane na jednej i na drugiej stronie. 16 Tablice te były dziełem Bożym, a pismo na nich było pismem Boga, wrytym na tablicach.
 17 A Jozue, usłyszawszy głos okrzyków ludu, powiedział do Mojżesza: "W obozie rozlegają się okrzyki wojenne". 18 On zaś odpowiedział: "To nie głos pieśni zwycięstwa ani głos pieśni klóski, lecz słyszcie głos dwóch chraków".
 19 A Mojżesz zbliżył się do obozu i ujrzał cielca i tańce. Rozpalił się wówczas gniew Mojżesza i rzucił z ręk swoich tablice i potuk je u podnóża góry. 20 A porwawszy cielca, którego uczynili, spalił go w ogniu, star na proch, rozsypał w wodzie i kazał pić Izraelitom*. 21 I powiedział Mojżesz do Aarona: "Czy ci uczynił ten lud, że sprowadziłem na niego tak wielki grzech?"
 22 Aaron odpowiedział: "Niech się mój pan nie unosi na mnie gniewem, bo wiesz sam, że ten lud jest skłonny do zła". 23 Powiedzieli do mnie: "Uczyń nam boga, który był przed nami, bo nie wiemy, co się stało z Mojżeszem, z tym mój, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej". 24 Wtedy rzekłem do nich: "Kto ma zło, niech je zdejmie z siebie". I złożyli mi je, i wrzuciłem je w ogień, i tak powstał cieć.
 25 I ujrzał Mojżesz, że lud stał się nieokiełznany, gdy Aaron wodze mu popuścił na półmiewisko wobec nieprzyjaciół. 26 Zatrzymał się Mojżesz w bramie obozu i zawołał: "Kto jest za Panem, do mnie!" A wówczas przyłączyli się do niego wszyscy synowie Lewiego. 27 I rzekł do nich: "Tak mówi Pan, Bóg Izraela: "Každy z was niech przypasze miecz do boku. Przejdźcie tam i z powrotem od jednej bramy w obozie do drugiej i zabijajcie: kto swego brata, kto swego przyjaciela, kto swego krewnego". 28 Synowie Lewiego uczynili według rozkazu Mojżesza, i zabito w tym dniu około trzech tysięcy mój.
 29 Mojżesz

powiedzia[^] w[^]czas do nich: [^]!@DEL
 dla Pana, poniewa^{3/4} ka^{3/4}dy z was by[^] przeciw swojemu !@€
 synowi, przeciw swemu bratu. Oby Pan u^{3/4}yczy[^] wam !@□
 dzisiaj b[^]ogos[^]awieastwa! [^]!@,
 30 Nazajutrz za[~] tak powiedzia[^] Moj^{3/4}esz do ludu: !@f
[^]!@,,
 Pana, mo^{3/4}e otrzymam przebaczenie waszego grzechu[^] !@...
 31 I poszed[^] Moj^{3/4}esz do Pana, i powiedzia[^]: [^]!@†
 niestety lud ten dopu[~]ci[^] si[^] wielkiego grzechu, !@‡
 gdy^{3/4} uczyni[^] sobie boga ze z[^]ota. 32 Przebacz !@^
 jednak im ten grzech! A je[~]li nie, to wyma^{3/4} mi[^] !@%o
 natychmiast z Twej ksi[^]gi, kt[^]ry napisa[^]e[~]*[^]. !@Š
 33 Pan powiedzia[^] do Moj^{3/4}esza: [^]!@<
 zgrzeszy[^] przeciw Mnie, wyma^{3/4} z mojej ksi[^]gi. !@€
 34 Id[«] teraz i prowad[«] ten lud, gdzie ci !@□
 rozkaza[^]em, a m[^]aj anio[^] p[^]jdzie przed tob^{3/4}. A w !@Ž
 dniu mojej kary ukar[^] ich za ich grzech[^]. 35 I !@□
 rzeczywi[~]cie Pan ukara[^] lud za to, ^{3/4}e uczyni[^] !@□
 sobie z[^]otego cielca, wykonanego pod kierunkiem !@'
 Aarona. [^]!@'
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Potem za[~] rzek[^] Pan do Moj^{3/4}esza: [^]!@“
 3 33 3 wyrusz st^{3/4}d ty i lud, kt[^]ry wyprowadzi[^]e[~] z !@”
 ÄÄÄÄÄÛ ziemi egipskiej, do ziemi, kt[^]ry obieca[^]em !@•
 pod przysi[^]g^{3/4} Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi tymi !@–
 s[^]owami: Dam j^{3/4} twojemu potomstwu. 02 I wy[^]l[^] !@—
 przed tob^{3/4} anio[^]a, i wyp[^]dz[^] Kananejczyka, !@~
 Amoryt[^], Chetyt[^], Peryzzyt[^], Chiwwit[^] i Jebusyt[^]. !@™
 03 I <zaprowadz[^] ci[^]> do ziemi op[^]ywaj^{3/4}cej w mleko !@š
 i mi[^]d, ale sam nie p[^]jd[^] z tob^{3/4}, by ci[^] nie !@>
 wyt[^]pi[^] po drodze, poniewa^{3/4} jeste[~] ludem o twardym !@œ
 karku[^]. 04 A lud s[^]ysz^{3/4}c te twarde s[^]owa, !@□
 przywdzia[^] ^{3/4}a[^]ob[^] i nie w[^]o^{3/4}y[^] ozd[^]b swych na !@ž
 siebie. 05 Wtedy rzek[^] Pan do Moj^{3/4}esza: [^]!@Ÿ
 Izraelitom: Jeste[~]cie ludem o twardym karku, i !@
 je[~]libym przez jedn^{3/4} chwil[^] szed[^] po[~]r[^]d ciebie, !@i
 zg[^]adzi[^]bym ci[^]. Odrzu[†] przeto ozdoby tve, a Ja !@†
 zobacz[^], co mam uczyni[^] z tob^{3/4}. 06 Izraelici !@£
 zdj[^]li z siebie ozdoby przed odej[~]ciem z g[^]ry !@¤
 Horeb. [^]!@¥
 07 Moj^{3/4}esz za[~] wzi^{3/4} namiot i rozbi[^] go za !@¡
 obozem, i nazwa[^] go Namiotem Spotkania. A !@š
 ktokolwiek chca[^] si[^] zwr[^]ci[^] do Pana, szed[^] do !@”
 Namiotu Spotkania, kt[^]ry by[^] poza obozem. 08 Ile !@©
 za[~] razy Moj^{3/4}esz szed[^] do namiotu, ca[^]y lud stawa[^] !@ª
 przy wej[~]ciu do swych namiot[^]w i patrza[^] na !@«
 Moj^{3/4}esza, a^{3/4} wszed[^] do namiotu. 09 Ile za[~] razy !@–
 Moj^{3/4}esz wszed[^] do namiotu, zst[^]owa[^] s[^]up ob[^]oku i !@
 stawa[^] u wej[~]cia do namiotu, i wtedy [Pan] !@®
 rozmawia[^] z Moj^{3/4}eszem. 10 Ca[^]y lud widzia[^], ^{3/4}e !@–

s^u ob^oku stawa^u wej^ćcia do namiotu. Ca^y lud !@°
stawaⁱ i ka^żdy oddawa^u pok^onu wej^ćcia do swego !@±
namiotu. 11 A Pan rozmawia^z Moj^{sz}eszem twarz^ę w !@²
twarz, jak si^e rozmawia z przyjacielem. Potem !@³
wraca^u Moj^{sz}esz do obozu, s^uga za^u jego, Jozue, !@´
syn Nuna, m^odzieniec, nie oddala^u si^e z wn^otrza !@µ
namiotu. !@¶
Modlitwa Moj^{sz}esza !@· /
12 Moj^{sz}esz rzek^u zn^ow do Pana: @Oto kaza^e~ mi !@¹
wyprowadzi^t ten lud, a nie pouczy^e~ mi^e, kogo !@°
po^lesz ze mn^ę, a jednak powiedzia^e~ do mnie: !@»
"Znam ci^e po imieniu i jestem ci^e ^askawy". !@¼
13 Je^{li} darzysz mnie %yczliwo^ćci^ę, daj mi pozna^t !@½
Twoje zamiary, abym pozna^e~ mi^e ^askawy. Zwa^ż !@¾
tak^że, %e ten nar^od jest Twoim ludem^o. 14 [Pan] !@¿
powiedzia^u: @Je^{li} Ja osobi^{ście} p^ojd^o, czy to ci^e !@À
zadowolⁱ?* 15 Moj^{sz}esz rzek^u wtedy: @Je^{li} nie !@Á
p^ojdiesz sam, to raczej zaka^ż nam wyrusza^t st^ęd. !@Â
16 Po czym poznam, ja i lud m^oć, %e darzysz nas !@Ã
^askawo^ćci^ę, je^{li} nie po tym, %e p^ojdiesz z !@Ä
nami, gdy^ż przez to b^odziemy wyr^oznieni ja i Tw^oćj !@Å
lud spo^{ro}d wszystkich narod^ow, kt^ore s^ę na !@Æ
ziemi^o? 17 Pan odpowiedzia^u Moj^{sz}eszowi: @Uczyni^e !@Ç
to, o co prosisz, poniewa^ż jestem ci^e ^askawy, a !@È
znam ci^e po imieniu^o. !@É
18 I rzek^u [Moj^{sz}esz]: @Spraw, abym ujrza^u Twój^ę !@Ê
chwa^u. 19 [Pan] odpowiedzia^u: @Ja uka^żo ci m^oć !@Ë
majestat i og^os^z przed tob^ę imi^e Pana, gdy^ż Ja !@Ì
wy^owiadczam ^ask^o, komu chc^o, i mi^osierdzie, komu !@Í
Mi si^e podoba^u. 20 I znowu rzek^u: @Nie b^odziesz !@Î
m^og^u ogl^ęda^t mojego oblicza, gdy^ż %aden cz^owiek !@Ï
nie mo^{że} ogl^ęda^t mojego oblicza i pozosta^t przy !@Ð
%acy^o. 21 I rzek^u jeszcze Pan: @Oto miejsce obok !@Ñ
Mnie, sta^u przy skale. 22 Gdy przechodzi^t b^odzie !@Ò
moja chwa^u, postawi^e ci^e w rozpadlinie ska^y i !@Ó
po^o%o r^ock^o mo^ę na tobie, a^ż przejd^o. 23 A gdy !@Ô
cofn^o r^ock^o, ujrzysz Mnie z ty^u, lecz oblicza !@Õ
mojego tobie nie uka^żo^u. !@Ö
Odnowienie przymierza !@× /
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Pan rzek^u do Moj^{sz}esza: @Wyciosaj sobie !@Ù
³ 34 ³ dwie tablice z kamienia podobne do !@Ú
ÄÄÄÄÄÜ pierwszych, a na tych tablicach wypisz zn^ow !@Û
s^owa, jakie by^y na pierwszych tablicach, kt^ore !@Ü
pot^uka^e. 02 B^ęd^u got^ow jutro rano wst^ępi^t zaraz !@Ý
na g^otr^o Synaj. I zaczekasz na Mnie na wierzchu !@Þ
g^otry. 03 Nikt nie mo^{że} wst^ępi^t z tob^ę i nikt nie !@ß
mo^{że} si^e pokaza^t na g^otrze. R^ownie^ż mniejsze i !@à

większe bydło nie może wypasać się na zboczach gór. 04 Mojżesz wyciosał dwie tablice kamienne jak pierwsze, a wstawy rano wstąpił na górę, jak mu nakazał Pan, i wziął do ręki tablice kamienne.

05 A Pan zstąpił w obłoku, i [Mojżesz] zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Jahwe.

06 Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łagodny, ciepły, bogaty w miłosierdzie i wierność,

07 zachowujący swój miłosierdzie w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie pozostawiający go bez ukarania, ale zsyłający kary za niegodziwość ojców na synów i wnuków aż do trzeciego i czwartego pokolenia.

08 I natychmiast skłonił się Mojżesz aż do ziemi i oddał pokłon, 09 mówił: Panie, [to proszę], niech przyjdzie Pan w pomoc nam. Jest to naprawdę lud o twardym karku, ale przebaczysz winy nasze i grzechy nasze i uczynisz nas swoim dziedzictwem.

10 Pan odpowiedział: Oto Ja zawieram przymierze wobec całego ludu twego i uczynię cuda, jakich nie było na całej ziemi i u sąsiednich narodów, i ujrzysz cały lud, w którego przebywasz, że dzieła Pana, które Ja uczynię z tobą, są straszne.

11 Przestrzegaj tego, co Ja dzisiaj tobie rozkazuję, a Ja wypędzę przed tobą Amorytów, Kananejczyka, Chetytów, Peryzzytów, Chiwwitów i Jebusytów. 12 Strzeż się zawierania przymierza z mieszkańcami kraju, do którego idziesz, aby się nie stali ścieżką twoją. 13 Natomiast zburzcie ich ołtarze, skruszcie czczone przez nich stopy i wyrzucie aszery.

14 Nie będziesz oddawał pokłonu bogu obcemu, bo Pan ma na imię Zazdrosny: jest Bogiem zazdrosnym.

15 Nie będziesz zawierał przymierzy z mieszkańcami tego kraju, aby, gdy będziesz uprawiał nierząd z bogami obcymi i składał ofiary bogom swoim, nie zaprosili cię do spożywania z ich ofiary. 16 A także nie możesz brać ich ciekawostek za żony dla swych synów, aby one, uprawiając nierząd z obcymi bogami, nie przywiodły twoich synów do nierządu z bogami obcymi. 17 Nie uczynisz sobie bogów ulanych z metalu. 18 Zachowaj się wiernie Przymierzom; przez siedem dni będziesz jadł chleby prazne, jak to ci polecę. A uczynisz to w czasie oznaczonym, czyli w miesiącu Abib, gdy wtedy wyszedłeś z Egiptu. 19 Wszystko pierwotne do Mnie należy, a także pierwotny samiec z bydła, woły i owiec.

20 Pierworodnego za~ os^a wykupisz g^ow¥ owcy, a !A3
 je~liby~ nie wykupi~, z^amiesz mu kark. Wykupisz !A4
 te¾ pierworodnego syna swego, i nie wolno si© !A5
 ukazať przede Mn¥ z pustymi r©kami. 21 Sze~t dni !A6
 pracowať b©dziesz, a w dniu si©dmym odpoczywaj tak !A7
 w czasie orki, jak w czasie ¾niwa. 22 B©dziesz !A8
 obchodzi~ —wi©to Tygodni, pierwocin, ¾niwa !A9
 pszenicy i —wi©to Zbior©w* przy koãcu roku. !A:
 23 Trzy razy w roku uka¾¥ si© wszyscy twoi !A;
 m©¾czy«ni przed obliczem Pana, Boga Izraela. 24 Ja !A<
 bowiem wyp©dz© narody sprzed ciebie i rozszerz© !A=
 twoje granice, i nikt nie b©dzie napada~ na tw©j !A>
 kraj, gdy ty trzy razy w roku p©jdiesz, aby !A?
 pokazať si© przed obliczem Pana, Boga twego. !A@
 25 Krwi moich ofiar nie powiniene~ sk^adať razem z !AA
 kwaszonym chlebem, i nic z ofiary paschalnej nie !AB
 powinno pozostať na drugi dzieã. 26 Najlepsze z !AC
 pierwocin ziemi twojej winiene~ przynieť do domu !AD
 Pana, twego Boga. Nie b©dziesz gotowa~ ko«l©cia w !AE
 mleku jego matki*~. !AF
 27 Pan rzek^ do Moj¾esza: ©Zapisz sobie te !AG
 s^owa, gdy¾ na podstawie tych s^cw zawar^em !AH
 przymierze z tob¥ i z Izraelem~. 28 I by^ tam !AI
 [Moj¾esz] u Pana czterdzie~ci dni i czterdzie~ci !AJ
 nocy, i nie jad^ chleba, i nie pi^ wody. I napisa^ !AK
 na tablicach s^owa przymierza - Dziesi©ť S^cw. !AL
 29 Gdy Moj¾esz zost©powa^ z g©ry Synaj z dwiema !AM
 tablicami —wiadectwa w r©ku, nie wiedzia^, ¾e !AN
 sk©ra na jego twarzy promienia^a* na skutek !AO
 rozmowy z Panem. 30 Gdy Aaron i Izraelici !AP
 zobaczyli Moj¾esza z dala i ujrzeli, ¾e sk©ra na !AQ
 jego twarzy promienieje, bali si© zbli¾yť do !AR
 niego. 31 A gdy Moj¾esz ich przywo^a^, Aaron i !AS
 wszyscy przyw©dcy zgromadzenia przyszli do niego, !AT
 a Moj¾esz rozmawia^ z nimi. 32 Potem przyszli !AU
 tak¾e Izraelici, a on dawa^ im polecenia, !AV
 powierzone mu przez Pana na g©rze Synaj. 33 Gdy !AW
 Moj¾esz zakoãczy^ z nimi rozmow©, na^o¾y^ zas^on© !AX
 na twarz. 34 Ilekroť Moj¾esz wchodzi~ przed !AY
 oblicze Pana na rozmow© z Nim, zdejmowa^ zas^on© !AZ
 a¾ do wyj^cia. Gdy za~ wyszed^, opowiada^ !A[
 Izraelitom to, co mu Pan rozkaza^ . 35 I wtedy to !A\
 Izraelici mogli widzieť twarz Moj¾esza, ¾e !A]
 promienieje sk©ra na twarzy Moj¾esza. A Moj¾esz !A^
 zn©w nak^ada^ zas^on© na twarz, p©ki nie wszed^ na !A_
 rozmow© z Nim. !A`
 WYKONANIE PRZEPISàW O ZORGANIZOWANIU !Aa \
 !Ab \
 !Ac /

Pouczenie Izraelitów o przepisach kultu XXXXXXXXXX !Ad /
 01 Mojżesz zebrał całe zgromadzenie XXXXXXXXXX !Ae
 35 Izraelitów i powiedział do nich: "Oto, co XXXXXXXXXX !Af
 Pan nakazał wam wypełnić: 02 Sześć dni XXXXXXXXXX !Ag
 będziesz wykonywać pracę, ale dzień siódmy będzie XXXXXXXXXX !Ah
 dla was w tym szabatem odpoczynku dla Pana; XXXXXXXXXX !Ai
 ktokolwiek zaś pracowałby w tym dniu, ma być XXXXXXXXXX !Aj
 ukarany śmiercią. 03 Nie będziecie rozpalać ognia XXXXXXXXXX !Ak
 w dniu szabatu w waszych mieszkaniach XXXXXXXXXX !Al
 04 Tak przemówił następnie Mojżesz do całego XXXXXXXXXX !Am
 zgromadzenia Izraelitów: "Oto co nakazał Pan XXXXXXXXXX !An
 mówić: 05 "Dajcie z dóbr waszych daninę dla XXXXXXXXXX !Ao
 Pana". Każdego dnia, którego skłoni do tego serce, XXXXXXXXXX !Ap
 winien złożyć jako daninę dla Pana złoto, srebro, XXXXXXXXXX !Aq
 brąz, 06 purpurę fioletową i czerwoną, karmazyn, XXXXXXXXXX !Ar
 bisior oraz sierść kozłą, 07 baranie skóry XXXXXXXXXX !As
 barwione na czerwono i skóry delfinów oraz drzewo XXXXXXXXXX !At
 akacjowe, 08 oliwę do wiecznika, wonności do XXXXXXXXXX !Au
 wyrobu oleju namaszczania i pachnących kadzideł, XXXXXXXXXX !Av
 09 kamienie onyksowe i inne drogie kamienie dla XXXXXXXXXX !Aw
 ozdobienia efodu i pectorału. 10 Każdego uzdolniony XXXXXXXXXX !Ax
 z was winien przyjść i wykonać to, co Pan nakazał, XXXXXXXXXX !Ay
 11 to jest przybytek i jego namiot, przykrycia, XXXXXXXXXX !Az
 kłosa, deski, poprzeczki, słupy i podstawy; XXXXXXXXXX !A{
 12 arkę z drzewami, przebiegalnicę i okrywać ją XXXXXXXXXX !A|
 zasłoną; 13 stół z drzewami i z należącem do niego XXXXXXXXXX !A}
 sprzętem oraz chlebem pokładnym; 14 wiecznik do XXXXXXXXXX !A~
 oświetlenia z należącem do niego sprzętami, z XXXXXXXXXX !A ~~lampami oraz z oliwą do wieczenia; 15 ołtarz XXXXXXXXXX !A€
 kadzenia z drzewami, olejek do namaszczania, XXXXXXXXXX !A□
 pachnące kadzidło i zasłonę na wejście do XXXXXXXXXX !A,
 przybytku; 16 ołtarz całopalenia z jego brązową XXXXXXXXXX !Af
 kratą, z drzewami i należącem do niego sprzętami, XXXXXXXXXX !A,,
 kadzidło z jej podstawą; 17 zasłony dziedziąca i jego XXXXXXXXXX !A...
 słupy, i podstawy, i zasłonę na wejście do XXXXXXXXXX !A†
 dziedziąca; 18 paliki przybytku i paliki XXXXXXXXXX !A‡
 dziedziąca z powrozami do nich; 19 szaty z XXXXXXXXXX !A^
 drogocennej tkaniny do służyć w tym przybytku, XXXXXXXXXX !A%
 w tym szaty dla Aarona kapłana i szaty dla jego XXXXXXXXXX !AŠ
 synów, dla sprawowania czynności kapłańskich XXXXXXXXXX !A<
 20 Potem całe zgromadzenie Izraelitów odeszło od XXXXXXXXXX !A€
 Mojżesza. 21 Wnet jednak wszyscy, których skłoniło XXXXXXXXXX !A□
 serce i duch ochoczy, przynieśli daninę dla Pana XXXXXXXXXX !AŽ
 na budowę Namiotów Spotkania i na wszelką służbę w XXXXXXXXXX !A□
 nim, oraz na w tym szaty. 22 Przyszli mężczyźni i XXXXXXXXXX !A□
 kobiety, wszyscy ochoczego serca, przynosząc XXXXXXXXXX !A'
 spinki, kolczyki, pierścienie, naszyjniki i XXXXXXXXXX !A'
 wszelkie przedmioty ze złota; wszyscy złożyli Panu XXXXXXXXXX !A"
 dary ze złota dokonując gestu poświęcenia*. 23 A XXXXXXXXXX !A"~~

tak ^{3/4} e fioletow [¥] i czerw ^{on} ¥ purpur © , karmazyn,	!A•
bisior i sier [†] kozi [¥] , baranie sk [¢] ry barwione na	!A–
czerwono i sk [¢] ry delfin [¢] w przynosili wszyscy,	!A—
kt [¢] rzy je znale [«] li u siebie. 24 Ka ^{3/4} dy, kto chcia ^ˆ	!A~
z ^ˆ o ^{3/4} y [†] danin © ze srebra czy br [¥] zu, przynosi ^ˆ t ©	!A™
danin © dla Pana, a ka ^{3/4} dy kto posiada ^ˆ drzewo	!AŠ
akacjowe przydatne na co ^ˆ do ^ˆ wi © tej s ^u ^{3/4} by,	!A>
przynosi ^ˆ je r [¢] wnie ^{3/4} . 25 Wszystkie za ^ˆ kobiety	!Aœ
bieg ^e w tej pracy prz © d ^y w ^ˆ asnor © cznie prz © dz ©	!A□
na fioletow [¥] i czerw ^{on} ¥ purpur © , karmazyn i	!AŽ
bisior. 26 A wszystkie kobiety, kt [¢] re sk ^ˆ oni ^ˆ o do	!AÏ
tego serce, prz © d ^y umiej © nie sier [†] kozi [¥] .	!A
27 Ksi ^{3/4} ©ta za ^ˆ przynie ^ˆ li kamienie onyksowe i	!Aj
inne drogie kamienie dla ozdobienia efodu i	!A¢
pektora ^ˆ u, 28 a ponadto wonno ^ˆ ci i oliw © do	!A£
^ˆ wiecznika i do wyrobu oleju namaszczania i	!A¤
pachn [¥] cego kadzid ^ˆ a. 29 Wszyscy Izraelici,	!A¥
m © ^{3/4} czy [«] ni i kobiety, kt [¢] rych sk ^ˆ oni ^ˆ o serce do	!A
sk ^ˆ adania dar [¢] w niezb © dnych do wykonywania tego,	!AŠ
co Pan nakaza ^ˆ wykona [†] przez po ^ˆ rednictwo	!Aˆ
Moj ^{3/4} esza, przynie ^ˆ li to dla Pana dobrowolnie. [NUL]	!A©
30 W [¢] wczas Moj ^{3/4} esz przem [¢] wi ^ˆ do Izraelit [¢] w: [Oto	!A ^a
Pan powo ^ˆ a ^ˆ imiennie Besaleela, syna Uriego, syna	!A«
Chura z pokolenia Judy, 31 i nape ^ˆ ni ^ˆ go duchem	!A–
Bo ^{3/4} ym, m [¥] dro ^ˆ ci [¥] , rozumem, wiedz [¥] i znajomo ^ˆ ci [¥]	!A
wszelkiego rzemios ^ˆ a, 32 by obmy ^ˆ li ^ˆ plany rob [¢] t w	!A®
z ^ˆ ocie, w srebrze, w br [¥] zie, 33 oraz prac nad	!Aˆ
przystosowaniem kamieni do ozdoby i nad obr [¢] bk [¥]	!A°
drzewa potrzebnego do wykonania wszelkich	!A±
zamierzonych dzie ^ˆ . 34 Da ^ˆ mu te ^{3/4} zdolno ^ˆ t	!A ²
pouczania innych, jak i Oholiabowi, synowi	!A ³
Achisamaka z pokolenia Dana. 35 Nape ^ˆ ni ^ˆ ich	!A´
m [¥] dro ^ˆ ci [¥] umys ^ˆ u do wykonania wszelkich prac,	!Aµ
zar [¢] wno kamieniarskich, jak i tkackich, oraz	!A¶
barwienia fioletowej i czerwonej purpury,	!A·
karmazynu, bisioru, a wreszcie zwyczajnych prac	!A,
tkackich, tak ^{3/4} e mog [¥] sporz [¥] dza [†] wszelkie	!A ¹
przedmioty, a zarazem obmy ^ˆ la [†] ich plany. [NUL]	!A°
ÚÄÄÄÄ; 01 Basaleel, Oholiab i wszyscy biegli	!A»
³ 36 ³ m © ^{3/4} czy [«] ni, kt [¢] rym Pan da ^ˆ m [¥] dro ^ˆ t, rozum do	!A ^{1/4}
ÄÄÄÄÄÙ poznania, niech wykonaj [¥] wszelkie prace	!A ^{1/2}
przy budowie ^ˆ wi © tego przybytku wed ^ˆ ug wszystkich	!A ^{3/4}
nakaz [¢] w Pana [NUL]	!A¿
02 Nast © pnie wezwa ^ˆ Moj ^{3/4} esz Besaleela, Oholiaba	!AÄ
i wszystkich bieg ^y ch w rzemio ^ˆ le, kt [¢] rych serce	!AÁ
obdarz ^ˆ Pan m [¥] dro ^ˆ ci [¥] , wszystkich tych, kt [¢] rych	!AÂ
serce sk ^ˆ ania ^ˆ o, aby p [¢] j ^ˆ t do pracy nad wykonaniem	!AÃ
dzie ^ˆ a. 03 Ci za ^ˆ przyj © li od Moj ^{3/4} esza wszelkie	!AÄ
daniny, jakie znie ^ˆ li Izraelici na dzie ^ˆ o budowy	!AÅ

~wi©tego przybytku, aby je wykonać; ponadto !AÆ
 znosili im ka¾dego dnia dalsze, dobrowolne dary. !AÇ
 04 Wtedy przyszli jak jeden m¾¾ wszyscy biegli !AÈ
 rzemieñnicy, wykonuj¾cy wszelkie prace przy !AÉ
 budowie ~wi©tego przybytku, ka¾dy od swojej pracy, !AÊ
 ktr¾ wykonywa, 05 i tak powiedzieli do Moj¾esza: !AË
 ©Lud przynosi o wiele wi©cej ni¾¾ potrzeba do !AÌ
 wykonania prac, które Pan nakazał wykona. !AÍ
 06 Wczas Moj¾esz wydał rozkaz, ktry ogszono w !AÎ
 obozie: ©Ani m©¾czy«ni, ani kobiety niech ju¾¾ nie !AÏ
 znosz¾ darw na ~wi©ty przybytek. Zaprzesta wi©c !AÐ
 lud znoszenia darw. 07 Mieli bowiem dosy !AÑ
 wszystkiego do wykonania wszelkich prac, a nawet !AÒ
 wiele zbywało ..... !AÓ
..... !AÔ /
 Budowa przybytku i jego sprw ..... !AÕ /
 08 Wszyscy najbieglejsi spod pracowników !AÖ
 wybudowali przybytek z dziesi©ciu tkanin z !A
 kr©conego bisioru, z fioletowej i czerwonej !AØ
 purpury, z karmazynu, z cherubami wyszytymi przez !AÙ
 biegłego tkacza. 09 Długość poszczególnych tkanin !AÚ
 wynosiła dwadzieścia osiem łokci, a szerokość !AÛ
 cztery łokcie; wszystkie zaś tkaniny miały !AÜ
 jednakowe wymiary. 10 Pi© tkanin było powiązanych !AÝ
 ze sob¾ jedna z drug¾, podobnie drugie pi© tkanin !AÞ
 było powiązanych jedna z drug¾. 11 I przszyto !Aß
 wst¾¾ki z fioletowej purpury na brzegach jednej !Aà
 tkaniny, gdzie winna być spi©ta, i tak te¾¾ !Aá
 uczyniono na brzegach ostatniej tkaniny, gdzie !Aâ
 winna być spi©ta. 12 Pi©dziesi wst¾¾ek !Aã
 przszyli do jednej tkaniny i pi©dziesi wst¾¾ek !Aä
 do drugiej tkaniny w miejscu, gdzie maj¾ by !Aå
 spi©te, tak i¾¾ wst¾¾ki były przszyte naprzeciw !Aæ
 siebie. 13 Ponadto przszyli pi©dziesi ztych !Aç
 kółek i związali tkaniny za pomoc¾ tych kółek, tak !Aè
 ¾e przybytek stanowi jedn¾ całość ..... !Aé
 14 Zrobiono rwnie¾¾ nakrycia z koziej sierści !Aê
 dla przybytku, a uczynili jedenaście nakry. !Aë
 15 Długość jednego nakrycia wynosiła trzydzieści !Aì
 okci, a szerokość jednego nakrycia cztery łokcie, !Aí
 i te jedenaście nakry miały jednakowe wymiary. !Aî
 16 Powiązano ze sob¾ pi© nakry osobno, a !Ai
 pozostałe sześć osobno. 17 I przszyto !Að
 pi©dziesi wst¾¾ek na brzegach jednego nakrycia !Añ
 w miejscu, w ktrym maj¾ by spi©te, i !Aò
 pi©dziesi wst¾¾ek na brzegach drugiego nakrycia !Aó
 w miejscu, w ktrym maj¾ by spi©te. 18 Ponadto !Aô
 przszyto pi©dziesi kółek z brązu i w ten !Aõ
 sposb związano nakrycia przybytku, ¾e utworzyły !Aö

jednę całość. 19 Oprócz tego uczyniono nakrycie na !A÷
 namiot ze skór baranich barwionych na czerwono i !Aø
 wreszcie nakrycie na wierzch ze skór delfinów. !Aù
 20 I z drzewa akacjowego zrobiono deski na !Aú
 przybytek i ustawiono je pionowo. 21 Wysokość !Aû
 deski wynosiła dziesięć łokci, a szerokość jednej !Aü
 deski półtora łokcia. 22 Każda deska miała dwa !Aý
 czopy osadzone jeden naprzeciw drugiego; tak !Aþ
 zrobiono u wszystkich desek przybytku. 23 A !Aÿ
 zrobiono dla przybytku dwadzieścia desek na łcianie !B!
 południowej 24 i czterdzieści podstaw srebrnych !B"
 sporządzonych pod te dwadzieścia desek, na każdą !B#
 deskę dwie podstawy na oba jej czopy. 25 A po !B\$
 drugiej stronie przybytku na łcianie północnej !B%
 zrobiono także dwadzieścia desek. 26 A do nich !B&
 czterdzieści podstaw srebrnych, po dwie podstawy !B'
 na każdą deskę. 27 A dla tylnej części przybytku !B(
 na łcianie zachodniej sporządzono sześć desek. !B)
 28 Przy narożnikach tej tylnej łciany przybytku !B*
 postawiono po dwie deski. 29 Przystawały one !B+
 szczelnie do siebie na dole, a na górze równie !B,
 szczelnie połączone były ze sobą za pomocą !B-
 powiązania; tak też uczyniono z deskami na obu !B.
 innych narożnikach. 30 I tak w tylnej łcianie !B/
 przybytku było osiem desek, a podstaw srebrnych !B0
 szesnaście, czyli po dwie podstawy na każdą deskę. !B1
 31 I zrobiono również poprzeczki z drzewa !B2
 akacjowego dla powiązania desek, pięć dla jednej !B3
 łciany przybytku, 32 a pięć poprzeczek dla desek !B4
 drugiej łciany przybytku i pięć poprzeczek dla !B5
 tylnej, czyli zachodniej łciany przybytku. !B6
 33 Poprzeczkę umieszczono w środku desek !B7
 sporządzono w ten sposób, że przechodziła od końca !B8
 do końca. 34 Deski pokryto złotem, a pierścienie !B9
 dla osadzenia drewnianych wiązów zrobiono ze złota !B:
 i poprzeczki pokryto złotem. !B;
 35 Zrobiono także zasłonę z fioletowej i czerwonej !B<
 purpury, z karmazynu i króconego bisioru z !B=
 cherubami wyszytymi przez biegłego tkacza. 36 I !B>
 zawieszono ją na czterech słupach z drzewa !B?
 akacjowego pokrytych złotem. Haczyki do nich !B@
 wykonano ze złota, a cztery podstawy zrobiono z !BA
 brązu. 37 I uczyniono także zasłonę przy wejściu do !BB
 przybytku z fioletowej i czerwonej purpury, z !BC
 karmazynu i króconego bisioru, wielobarwnie !BD
 wyszywaną. 38 Ponadto [uczyniono] do niej pięć !BE
 słupów i haczyki, i pokryto złotem ich górnice i !BF
 klamry, a podstawy do nich były z brązu. !BG
 ÜÄÄÄÄÿ 01 Potem Besaleel zbudował arkę z drzewa !BH

3 37 3 akacjowego, ktorej dugość wynosi dwa i	!BI
ÄÄÄÄÄÛ pć okcia, jej za szerokość i wysokość	!BJ
pćtora okcia. 02 I pokryję szczerym zótem	!BK
wewnętrz i zewnętrz, i uczynię na niej dokoła	!BL
zoty wieniec. 03 Odladla dla niej cztery	!BM
pierścienie ze zóta i [przymocowa] je do	!BN
czterech jej rogów: dwa pierścienie do jednego jej	!BO
boku i dwa pierścienie do drugiego jej boku.	!BP
04 Również zrobię drzewki z drzewa akacjowego i	!BQ
pokryje zótem. 05 I do pierścieni na obu bokach	!BR
arki wóły te drzewki [sólce] do jej	!BS
przenoszenia. 06 Uczynię też przeagalni ze	!BT
szczerego zóta, a długość jej wynosi dwa i pć	!BU
okcia, jej za szerokość pćtora okcia. 07 Dwa	!BV
też cheruby wyku ze zóta, uczynię za je na obu	!BW
końcach przeagalni: 08 jednego cheruba na jednym	!BX
końcu, a drugiego cheruba na drugim końcu	!BY
przeagalni. Wykonad cheruby razem z	!BZ
przeagalni na obu jej bokach. 09 Cheruby miały	!B[
skrzydła rozpostarte ku górze i zakrywały nimi	!B\
przeagalni. Twarze miały zwrócone jeden ku	!B]
drugiemu, i ku przeagalni były [zwrócone] twarze	!B^
cherubów.	!B_
10 Zrobię też z drzewa akacjowego stć, ktorego	!B`
dugość wynosi dwa okcie, jego szerokość jeden	!Ba
okcie i jego wysokość pćtora okcia. 11 Pokryj	!Bb
go szczerym zótem i uczynię na nim dokoła zoty	!Bc
wieniec. 12 I uczynię wokoło listw na cztery	!Bd
palce szeroki, i zrobię zoty wieniec dokoła tej	!Be
listwy. 13 Odlad następnie cztery zóte	!Bf
pierścienie i przyprawię te pierścienie do	!Bg
czterech rogów [stóu], gdzie się znajdują cztery	!Bh
jego nogi. 14 Blisko listwy znajdowały się	!Bi
pierścienie do wólenia w nie drzewko z drzewa	!Bj
akacjowego do przenoszenia stóu. 15 A zrobię te	!Bk
drzewki z drzewa akacjowego i pokryje zótem.	!Bl
Przenoszono stć za ich pomoc. 16 Uczynię także	!Bm
ze szczerego zóta naczynia do stóu, misy i	!Bn
czasze, dzbanki i patery do składania ofiar	!Bo
płynnych.	!Bp
17 Zrobię też wieniec ze szczerego zóta, z	!Bq
tęgo samego zóta wyku ten wieniec wraz z jego	!Br
podstawą i trzonem; jego kielichy oraz pęki i	!Bs
kwiaty były z tej samej bryły. 18 Sześć ramion	!Bt
wychodziło z jego boków, trzy ramiona wienca z	!Bu
jednego jego boku i trzy ramiona wienca z	!Bv
drugiego jego boku. 19 I znajdowały się na jednym	!Bw
ramieniu trzy kielichy kształtu kwiatów	!Bx
migdałowych z pękami i kwiatami, i trzy kielichy	!By

kształtu kwiatów migdałowych na drugim ramieniu z pękami i kwiatami. Tak [być] na sześciu ramionach wychodzących ze wiecznika. 20 Na wieczniku za być cztery kielichy kształtu kwiatów migdałowych z pękami i kwiatami. 21 A pęk jeden być pod dwoma wychodzącymi z niego ramionami i jeden pęk pod dwoma [następnymi] jego ramionami. Tak być pod sześcioma ramionami wychodzącymi ze wiecznika. 22 Pęki te i ramiona wychodzą z samego wiecznika i być [wykonane] z tej samej bryły szczerego zółta. 23 Uczynić ze szczerego zółta siedem lamp oraz szcypce i popielnice do knotów. 24 Z talentu zaś szczerego zółta wykonać wiecznik i wszystkie przyrzędy należące do niego.

25 Potem do spalania kadzidła zbudować z drzewa akacjowego ołtarz; jego długość wynosić jeden łokieć, i jeden - jego szerokość, i być kwadratowy, a wysokość mieć dwa łokcie. I wychodzą z niego rogi. 26 Pokryć go szczerym złotem, jego wierzch i jego boki wokół, i jego rogi; uczynić na nim złoty wieniec dokoła. 27 Poniżej zaś tego wieca na dwóch jego bokach umieścić dwa złote pierścienie na drzewce, za pomocą których się go przenosi. 28 A drzewce wykonać z drzewa akacjowego i pokryć złotem. 29 Sporządzić również wieniec olej namaszczania oraz pachnące kadzidło, jak robi sporządzającycy wonności.

01 I zbudować ołtarz z drzewa akacjowego, 38 3 mający pięć łokci długości i pięć łokci szerokości. Ołtarz być kwadratowy, na trzy łokcie wysoki. 02 I uczynić rogi na czterech narożnikach ołtarza, i wychodzić z niego, i pokryć je brązem. 03 I sporządzić sprząty do ołtarza, jak popielnice, łopatki, kropielnice, widełki i kadzielnice. Wszystkie jego sprząty sporządzić z brązu. 04 Z brązu też wykonać kratę do ołtarza w formie siatki, poniżej jego krawędzi od dołu aż do powyżej wysokości. 05 Nad kratę zaś z brązu odlać cztery pierścienie na drzewce na czterech rogach. 06 Zrobić zaś te drzewce z drzewa akacjowego i pokryć je brązem. 07 I wóz też te drzewce do pierścieni znajdujących się po bokach ołtarza, aby go na nich przenosić. Uczynić zaś go z desek, tak aby wewnątrz być wydrążony. 08 I uczynić kadzidło z brązu z podstawą również z brązu, wykonaną z lusterek kobiet pełniących służbę przy wejściu do namiotu.

09 Następnie urządzić dziedziniec przybytku po

stronie południowej: zasłony dziedziąca były z	!B«
króconego bisioru, długie na sto łokci, 10 a	!B¬
dwadzieścia súpów i dwadzieścia podstaw były z	!B
brązu, oraz haczyki i klamry ze srebra. 11 Po	!B®
stronie północnej zasłony były długie na sto	!B¯
łokci, a ponadto [uczyniono] dwadzieścia súpów,	!B°
dwadzieścia podstaw z brązu oraz haczyki przy	!B±
súpach i ich klamry ze srebra. 12 Po stronie	!B²
zachodniej zasłona miała pięćdziesiąt łokci, a do	!B³
tego uczyniono dziesięć súpów i dziesięć podstaw.	!B´
Haczyki przy súpach i ich klamry były ze srebra.	!Bµ
13 Po stronie wschodniej [zasłona] miała również	!B¶
pięćdziesiąt łokci. 14 Zasłony na jedną ścianę	!B·
boczną miały po pięć łokci, a do tego miały	!B,
trzy supy i trzy podstawy. 15 Zasłony zaś na	!B¹
drugą ścianę boczną wynosiły pięć łokci, a	!B°
do tego miały też trzy supy i trzy podstawy.	!B»
16 Wszystkie zasłony tworzące ogrodzenie	!B¼
dziedziąca były utkane z bisioru króconego, 17 a	!B½
podstawy do súpów były z brązu, haczyki zaś przy	!B¾
súpach oraz ich klamry ze srebra, także gówice	!B¿
ich były pokryte srebrem. Wszystkie supy	!BÀ
dziedziąca miały srebrne klamry. 18 Zasłona u	!BÁ
wejścia na dziedziniec była z fioletowej i	!BÂ
czerwonej purpury, karmazynu i z króconego	!BÃ
bisioru, wielobarwnie wyszywana, i miała	!BÄ
dwadzieścia łokci szerokości i pięć łokci	!BÅ
wysokości, zgodnie z rozmiarami [innych] zasłon	!BÆ
dziedziąca. 19 Cztery supy do niej i ich podstawy	!BÇ
były wykonane z brązu, a haczyki przy nich ze	!BÈ
srebra, pokrycie ich gówic oraz klamry były ze	!BÉ
srebra. 20 Wszystkie paliki dziedziąca przybytku	!BÊ
były z brązu.	!BË
21 Oto obliczenie wydatków na przybytek: na	!BÌ
Przybytek —wiadectwa, którzy na rozkaz Mojżesza	!BÍ
wybudowali lewici pod nadzorem Itamara, syna	!BÎ
Aarona kapłana. 22 A Besaleel, syn Uriego, syna	!BÏ
Chura z pokolenia Judy, wykonał wszystko, co mu	!BÐ
nakazał Pan przez Mojżesza, 23 a z nim [pracował]	!BÑ
Oholiab, syn Achisamaka z pokolenia Dana, jako	!BÒ
wybitny snycerz, tkacz wielobarwnie wyszywający	!BÓ
przy pomocy fioletowej i czerwonej purpury,	!BÔ
karmazynu oraz bisioru. 24 Złożyli zaś wszystkiego	!BÕ
złota na roboty przy budowie przybytku dwadzieścia	!BÖ
dziesięć talentów z ofiar złożonych gestem	!B×
koysania* i siedemset trzydzieści syklów, według	!BØ
wagi sykla przybytku. 25 A srebra od spisanych w	!BÙ
zgrupowaniu było sto talentów i tysiąc siedemset	!BÚ
siedemdziesiąt pięć syklów według wagi sykla	!BÛ

przybytku. 26 Jeden beka*, czyli na g ^o w ^o p ^o	!BÜ
sykla wed ^o g wagi sykla przybytku pobierano od	!BÝ
wszystkich, kt ^o rzy podlegali spisowi, pocz ^o wszy od	!BÞ
lat dwudziestu i wzwy ^o ¼, czyli od sze ^o ciuset trzech	!BÛ
tysicy pi ^o ciuset pi ^o tdziesi ^o ciu m ^o ¼czyn. 27 Sto	!Bà
talent ^o w srebra zu ^o ¼yto na odlanie podstaw do	!Bá
przybytku i podstaw do zas ^o on, sto talent ^o w na sto	!Bâ
podstaw, czyli po talencie na jedn ^o podstaw ^o . 28 Z	!Bã
tysi ^o ca siedmiuset siedemdziesi ^o ciu pi ^o ciu	!Bä
[sykl ^o w] zrobiono haczyki do s ^o up ^o w i pokrycie na	!Bå
ich g ^o wice i opatrzone je klamrami. 29 Br ^o zu za ^o ,	!Bæ
kt ^o ry z ^o ¼ono w ofierze gestem ko ^o ysania, by ^o	!Bç
siedemdziesi ^o talent ^o w i dwa tysi ^o ce czterysta	!Bè
sykl ^o w. 30 Odlano z niego podstawy do bramy	!Bé
wej ^o ciowej do Namiotu Spotkania, o ^o tarz z br ^o zu z	!Bê
krat ^o br ^o zow ^o na nim oraz wszelki sprz ^o t o ^o tarza,	!Bë
31 podstawy dziedzica, podstawy do bramy na	!Bì
dziedziniec, wszystkie paliki przybytku i	!Bí
wszystkie paliki dziedzica.	!Bî
Wykonanie szat kap ^o a ^o skich	!Bï /
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Zrobili te ^o ¼ szaty z drogocennej tkaniny*	!Bñ
³ 39 ³ do [pe ^o nienia] s ^o ¼by w przybytku z	!Bò
ÄÄÄÄÄÜ fioletowej i czerwonej purpury oraz z	!Bó
karmazynu. Zrobili r ^o wnie ^o ¼ szaty ^o wi ^o te dla	!Bô
Aarona, jak to Pan nakaza ^o uczyni ^o Moj ^o ¼eszowi.	!Bõ
02 Wykonali efod ze z ^o ta, z fioletowej i	!Bö
czerwonej purpury, karmazynu oraz z kr ^o conego	!B÷
bisioru. 03 Wykuli przeto cienkie blaszki ze z ^o ta	!Bø
i poci ^o li je na nitki, aby je mo ^o ¼na wple ^o t ^o we	!Bù
fioletow ^o i czerw ^o n ^o purpur ^o , w karmazyn oraz	!Bú
bisior, sposobem bieg ^o ego tkacza. 04 Zrobili	!Bû
r ^o wnie ^o ¼ dwa naramienniki spi ^o te ze sob ^o , a spi ^o te	!Bü
na obu [g ^o rnych] ko ^o acach. 05 A przepaska efodu,	!Bý
kt ^o ra si ^o na nim znajduje, by ^o a wykonana tak samo	!Bþ
[z nici] ze z ^o ta, z fioletowej i czerwonej	!Bÿ
purpury, z karmazynu i z kr ^o conego bisioru, jak to	!C!
nakaza ^o Pan Moj ^o ¼eszowi. 06 Obrobili te ^o ¼ kamienie	!C"
onyksowe, osadzone w z ^o te oprawy, z wykutymi na	!C#
nich, na wz ^o r piecz ^o ci, imionami syn ^o w Izraela.	!C\$
07 Umie ^o cili je na obu naramiennikach efodu jako	!C%
kamienie pami ^o ci o synach Izraela, jak nakaza ^o Pan	!C&
Moj ^o ¼eszowi.	!C'
08 Uczynili te ^o ¼ pektora ^o , wykonany przez	!C(
bieg ^o ych tkaczy w ten sam spos ^o b jak efod [z nici]	!C)
ze z ^o ta, z fioletowej i czerwonej purpury, z	!C*
karmazynu i z kr ^o conego bisioru. 09 Pektora ^o by ^o	!C+
kwadratowy, a d ^o ugo ^o t ^o jego i szeroko ^o t ^o wynosi ^o y	!C,
jedn ^o pi ^o d«. By ^o on podw ^o tnie z ^o ¼ony.	!C-

10 Umieścili na nim cztery rzędy drogich kamieni; !C.
 w pierwszym rzędzie rubin, topaz i szmaragd; 11 w !C/
 drugim rzędzie granat, szafir i beryl; 12 w !C0
 trzecim rzędzie opal, agat, ametyst; 13 wreszcie w !C1
 czwartym rzędzie chryzolit, onyks i jaspis. Były !C2
 osadzone w oprawach ze złota w odpowiednich !C3
 rzędach. 14 Kamienie te otrzymały imiona dwunastu !C4
 synów Izraela; było ich dwanaście według ich !C5
 imion; były ryte na wstępie pieczęci, każdy z własnym !C6
 imieniem według dwunastu pokoleń. 15 Wykonali do !C7
 pectorału dwa łańcuszki skłone na kształt sznura !C8
 ze szczerego złota. 16 Wykonali też do pectorału !C9
 dwie złote oprawy i dwa złote pierścienie, i !C:
 przymocowano oba te pierścienie na obu końcach !C;
 pectorału. 17 Dwa złote sznury przewlekli przez !C<
 oba pierścienie na obu końcach pectorału. 18 Oba !C=
 zaś drugie końce obydwu sznurów przyszyli do obu !C>
 opraw i przywiązali je do przedniego naramiennika !C?
 efodu. 19 Wykonali dwa złote pierścienie i !C@
 przymocowali je do obu [górných] końców pectorału. !CA
 20 Wreszcie wykonali jeszcze dwa inne złote !CB
 pierścienie i przyszyli je do obu naramienników !CC
 efodu na zewnętrznej stronie, w miejscu spięcia !CD
 efodu z przepaską. 21 Potem związali pierścienie !CE
 pectorału z pierścieniami efodu sznurem z !CF
 fioletowej purpury tak, aby pectorału leżał na !CG
 przepasce efodu i nie mógł się przesunąć ze swego !CH
 miejsca na efodzie, jak nakazał Pan Mojżeszowi. !CI
 22 Zrobili też suknię pod efod całą tkaną z !CJ
 fioletowej purpury. 23 I miał ją w środku otwór na !CK
 głowę z obszywką dokoła otworu, jak przy otworze !CL
 pancerza, aby się nie rozdarła. 24 Na dolnych jej !CM
 krajach przyszyli ją krawędzią granatu z fioletowej i !CN
 czerwonej purpury, karmazynu i króconego !CO
 bisioru. 25 Zrobili także dzwonki ze szczerego !CP
 złota i przyszyli je między krawędziami granatu !CQ
 wokół. 26 Dzwonek złoty i krawędź granatu !CR
 nastąpiły na przemian dokoła [dolnego] kraju !CS
 sukni, przywdziewanej w czasie pełnienia służby, !CT
 jak to nakazał Pan Mojżeszowi. !CU
 27 Zrobili także tuniki tkane z bisioru dla !CV
 Aarona i jego synów, 28 oraz tarczę z bisioru, !CW
 mitry z bisioru i lniane spodnie z bisioru !CX
 króconego 29 oraz pas z bisioru króconego, z !CY
 fioletowej i czerwonej purpury, z karmazynu, !CZ
 wielobarwnie wyszywane, jak Pan nakazał !C[
 Mojżeszowi. 30 I zrobili także diadem ze szczerego !C\
 złota, i wyrzeźbili na nim, jak się rzeźbi na !C]
 pieczęci: "Poczwę dla Pana". 31 I przywiązali !C^

go sznurem z fioletowej purpury tak, aby by[^] na !C_
 tiarze i ^{3/4}eby na przedniej stronie tiary by[^] !C`
 umieszczony, jak Pan nakaza[^] Moj^{3/4}eszowi. !Ca
 32 Tak wykonano wszelk[¥] robot© oko^o budowy !Cb
 Namiotu Spotkania. Izraelici wykonali za[~] wszystko !Cc
 tak, jak to nakaza[^] Pan Moj^{3/4}eszowi: tak wykonali. !Cd
 33 I oddali przybytek Moj^{3/4}eszowi wraz z namiotem i !Ce
 sprz©tami, jak k[¢]ka, deski, poprzeczki, s[^]upy, !Cf
 podstawy, 34 nakrycia, jedne ze sk[¢]r baranich !Cg
 barwionych na czerwono, a drugie ze sk[¢]r !Ch
 delfin^{¢w*}, oraz przykrywaj^{¥c¥} zas^{on©}, 35 Ark© !Ci
 —wiadectwa z dr^{¥3/4}kami, przeb[^]agalni©, 36 st[¢][^] ze !Cj
 wszystkimi nale^{3/4¥}cymi do niego sprz©tami i !Ck
 chlebami pok[^]adnymi, 37 i [~]wiecznik ze szczerego !Cl
 [z[^]ota] z lampami ustawionymi w szeregu oraz ze !Cm
 wszystkimi przyborami nale^{3/4¥}cymi do niego, i olej !Cn
 do o[~]wietlenia, 38 tak^{3/4e} o[^]tarz z^{oty} i olej do !Co
 namaszczenia, pachn[¥]ce kadzid^o oraz zas^{on©} przy !Cp
 wej[~]ciu do namiotu, 39 o[^]tarz z br[¥]zu wraz z krat[¥] !Cq
 z br[¥]zu i dr^{¥3/4}kami oraz wszystkie jego przybory, !Cr
 kad[«] i jej podstaw©. 40 Zas^{ony} dziedzi^äca, s[^]upy !Cs
 i podstawy do nich, zas^{ony} przy wej[~]ciu do !Ct
 dziedzi^äca, powrozy i paliki oraz wszystkie !Cu
 sprz©ty potrzebne do s^{u3/4}by w przybytku i w !Cv
 Namiocie Spotkania. 41 Szaty z drogocennej tkaniny !Cw
 do pos^ugi w przybytku, szaty [~]wi©te dla Aarona !Cx
 kap[^]ana i szaty dla jego syn^{¢w} do sprawowania !Cy
 czynno[~]ci kap[^]a^äskich. 42 Jak Pan nakaza[^] !Cz
 Moj^{3/4}eszowi, tak te^{3/4} wykonali wszystko Izraelici. !C{
 43 Gdy za[~] ujrza[^] Moj^{3/4}esz, ^{3/4e} wszystko wykonali, !C|
 jak nakaza[^] Pan, udzieli[^] im b^{og}os[^]awie^ästwa. !C}
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Tak powiedzia[^] Pan do Moj^{3/4}esza: 02 ®W!C~
³ 40 ³ pierwszym dniu miesi[¥]ca pierwszego !CDEL
 ÄÄÄÄÄÜ postawisz przybytek wraz z Namiotem !C€
 Spotkania. 03 I umie[~]cisz w nim Ark© —wiadectwa, i !C□
 nakryjesz j[¥] zas^{on¥}. 04 Wniesiesz tak^{3/4e} st[¢][^] i !C,
 po^{o3/4}ysz na nim to, co ma by[†] po^{o3/4}one, oraz !Cf
 wniesiesz [~]wiecznik i postawisz na nim lampy. !C,,
 05 Ustawisz r^{¢w}nie^{3/4} z^{oty} o[^]tarz do spalania !C...
 kadzid[^]a przed Ark[¥] —wiadectwa i zawieszisz zas^{on©} !C†
 przy wej[~]ciu do przybytku. 06 O[^]tarz za[~] !C‡
 ca^opalenia postawisz przed wej[~]ciem do wn©trza !C^
 Namiotu Spotkania. 07 Kad[«] za[~] umie[~]cisz mi©dzy !C%
 Namiotem Spotkania a o[^]tarzem i nape[~]nisz j[¥] wod[¥]. !CŠ
 08 Urz[¥]dzisz te^{3/4} dziedziniec doko[^]a, a przy bramie !C<
 zawieszisz zas^{on©}. 09 Wtedy we[«]miesz olej !C€
 namaszczenia i nama[~]cisz przybytek i wszystko, co !C□
 w nim jest; po[~]wi©cisz go i wszystkie jego !CŽ
 sprz©ty, i b©dzie [~]wi©ty. 10 I nama[~]cisz o[^]tarz !C□

całopalenia ze wszystkimi jego przyborami, i !C□
po~wi@cisz go, i b@dzie bardzo ~wi@ty. !C'
11 Nama~cisz r@wnie¾ kad« i podstaw@ jej i !C'
po~wi@cisz j¥. !C"
12 Wtedy przyprowadzisz Aarona i jego syn@w !C"
przed wej~cie do Namiotu Spotkania i obmyjesz ich !C•
wod¥. 13 Nast@pnie ubierzesz Aarona w ~wi@te szaty !C—
i nama~cisz go, i po~wi@cisz go, aby Mi s^u¾y^ !C—
jako kap^an. 14 Ka¾esz tak¾e zbli¾y^ si@ jego !C~
synom i ubierzesz ich w szaty. 15 Potem nama~cisz !C™
ich, jak nama~ci^e~ ich ojca, aby Mi s^u¾yli jako !Cš
kap^ani. Przez to za~ namaszczenie przetrwa !C>
kap^aństwo w ich pokoleniach na wieki~ !Cœ
16 Moj¾esz wykona~ wszystko tak, jak mu to Pan !C□
nakaza~ uczyni^ . Tak wykona~ !Cž
17 Wzniesiono przybytek dnia pierwszego miesi¥ca !CŸ
pierwszego roku drugiego. 18 Postawi^ Moj¾esz !C
przybytek, za^o¾y^ podstawy, ustawi^ dach, !Cj
umie~ci^ poprzeczki oraz ustawi^ s^upy. 19 I !C¢
rozci¥gn¥ namiot nad przybytkiem i nakry^ go !C£
przykryciem namiotu z g@ry, jak to Pan nakaza^ !C¤
Moj¾eszowi. 20 Nast@pnie wzi¥ —wiadectwo i !C¥
po^o¾y^ je w arce, w^o¾y^ te¾ dr¥¾ki do pier~cieni !C|
arki i przykry^ j¥ z wierzchu przeb^agalni¥. !Cš
21 Wni@sz^ nast@pnie ark@ do przybytku i zawiesi^ !C"
zas^on@ zakrywaj¥c¥ i okry^ ni¥ Ark@ —wiadectwa, !C@
jak Pan nakaza^ Moj¾eszowi. 22 Postawi^ r@wnie¾ !C^
st@ w Namiocie Spotkania po stronie p@nocnej !C«
przybytku przed zas^on¥, 23 a na nim roz^o¾y^ !C¬
przed obliczem Pana rz¥d chleb@w, jak Pan nakaza^ !C
Moj¾eszowi. 24 Postawi^ te¾ ~wiecznik w Namiocie !C@
Spotkania naprzeciw sto^u po stronie po^udniowej !C^
przybytku 25 i [na nim] umie~ci^ lampy przed !C°
Panem, jak Pan nakaza^ Moj¾eszowi. 26 Postawi^ !C±
r@wnie¾ o^tarz z^oty w Namiocie Spotkania !C²
naprzeciw zas^ony 27 i kaza^ pali^ na nim wonne !C³
kadzid^o, jak Pan nakaza^ Moj¾eszowi. 28 Zawiesi^ !C'
zas^on@ przy wej~ciu do przybytku. 29 O^tarz za~ !Cµ
całopalenia postawi^ przed wej~ciem do wn@trza !C¶
Namiotu Spotkania i ofiarowa^ na nim całopalenie i !C·
ofiar@ pokarmow¥, jak Pan nakaza^ Moj¾eszowi. !C,
30 Ustawi^ tak¾e kad« mi@dzy Namiotem Spotkania a !C¹
o^tarzem i nala^ w ni¥ wody do mycia. 31 I myli w !C°
niej r@ce i nogi Moj¾esz i Aaron oraz jego !C»
synowie, 32 przed wchodzeniem do Namiotu Spotkania !C¼
i przyst¥pieniem do o^tarza, jak to nakaza^ Pan !C½
Moj¾eszowi. 33 Wreszcie urz¥dzi^ dziedziniec !C¾
doko^a przybytku i o^tarz, a przy wej~ciu zawiesi^ !C¿
zas^on@. W ten spos@b Moj¾esz dokona^ dzie^a. !CÀ

34 Wtedy to obok okry Namiot Spotkania, a chwała Pana napełni przybytek. 35 I nie możesz wejść do Namiotu Spotkania, bo spoczywa na nim obok i chwała Pana wypenia przybytek*.

36 Ile razy obok wznosi się nad przybytkiem, Izraelici wyruszyli w drogę, 37 a jeśli obok nie wznosi się, nie ruszali w drogę aż do dnia uniesienia się oboku. 38 Obok bowiem Pana za dnia zakrywa przybytek, a w nocy bryzga jak ogień na oczach całego domu izraelskiego w czasie całej ich wędrówki.

KSIGA KAPŁAŃSKA

OFIARY

OFIARY ZE ZWIERZĄT

01 Pan wezwał Mojżesza i tak powiedział do niego z Namiotu Spotkania*: 02 Mów do Izraelitów i powiedz im: Jeśli kto z was zechce złożyć dar z bydła dla Pana, niech złoży go albo z cielcy, albo z mniejszego byda.

Ofiara z cielcy

03 Jeśli chce złożyć na ofiarę całopalną dar z bydła, niech weźmie samca bez skazy i przyprowadzi go przed wejście do Namiotu Spotkania, aby Pan przyjrzy się go uważnie. 04 Położy róg na głowie żertwy, aby była przytęta jako przebaganie za niego. 05 Potem zabije młodego cielca przed Panem, a kapłani, synowie Aarona, ofiarują krew, to jest pokropią nią dokoła ołtarza stojący przed wejściem do Namiotu Spotkania. 06 Następnie obdrze żertwę ze skóry i podzieli ją na części. 07 Kapłani, synowie Aarona*, przyniosą ogień na ołtarz i ułożą drwa na ogniu. 08 Potem kapłani, synowie Aarona, ułożą część wraz z głową i tuszczem na drwach leżących na ogniu na ołtarzu. 09 Wnótrznoci i nogi zwierzęcia będą obmyte wodą. Kapłan zamieni to wszystko w dym na ołtarzu. To jest całopalenie, ofiara spalana, miła dla Pana.

Ofiara z baranków i koziołków

10 Jeśli zaś kto chce złożyć na ofiarę całopalną dar z trzody, z baranków lub koziołków, niech weźmie samca bez skazy. 11 Będzie on zabity po północnej stronie ołtarza, przed Panem, a kapłani, synowie Aarona, pokropią krwią Jego

o ^ˆ tarz doko ^ˆ a. 12 Potem podziel [¥] go na cz ^ˆ ci.	!Cò
Kap ^ˆ an u ^ˆ o ³ / ₄ y je wraz z g ^ˆ ow [¥] i t ^ˆ uszczem na drwach	!Có
le ³ / ₄ ycych na ogniu, na o ^ˆ tarzu. 13 Wn ^ˆ trzo ^ˆ ci i	!Cò
nogi zwierz ^ˆ cia b ^ˆ d [¥] obmyte wod [¥] . Kap ^ˆ an z ^ˆ o ³ / ₄ y w	!Cõ
oferze to wszystko i zamieni w dym na o ^ˆ tarzu. To	!Cö
jest ca ^ˆ opalenie, ofiara spalana, mi ^ˆ a wo ^ˆ a dla	!C÷
Pana.	!Cø
Ofiara z go ^ˆ bia.	!Cù /
14 A je ³ / ₄ eli kto chce z ^ˆ o ³ / ₄ y ^t w darze ptaka jako	!Cû
ca ^ˆ opalenie dla Pana, niech z ^ˆ o ³ / ₄ y w darze	!Cü
synogarlic ^ˆ lub m ^ˆ odego go ^ˆ bia. 15 Kap ^ˆ an	!Cý
przyniesie go do o ^ˆ tarza, z ^ˆ amie mu g ^ˆ cwk ^ˆ i	!Cp
zamieni go w dym na o ^ˆ tarzu. Krew jego wyci ^ˆ nie na	!Cÿ
ˆcian ^ˆ o ^ˆ tarza. 16 Potem oddzieli wole jego wraz z	!D!
pi ^ˆ rami i wyrzuci je na popielisko, na wsch ^ˆ d od	!D"
o ^ˆ tarza. 17 Nast ^ˆ pnie kap ^ˆ an naderwie jego	!D#
skrzyd ^ˆ a, jednak nie oddzielaj [¥] c ich ca ^ˆ kowicie, i	!D\$
zamieni w dym na o ^ˆ tarzu, na drwach le ³ / ₄ ycych na	!D%
ogniu. To jest ca ^ˆ opalenie, ofiara spalana, mi ^ˆ a	!D&
wo ^ˆ a dla Pana.	!D'
	!D(\
OFIARY POKARMOWE	!D) \
	!D* \
ÚÄÄÄ¿ 01 Je ³ / ₄ eli kto chce z ^ˆ o ³ / ₄ y ^t w darze dla Pana	!D+
³ 2 ³ ofiar ^ˆ pokarmow [¥] *, niech z ^ˆ o ³ / ₄ y w darze	!D,
ÄÄÄÄÜ najczystszy m [¥] k ^ˆ . Poleje j [¥] oliw [¥] i doda do	!D-
niej kadzi ^ˆ a. 02 Potem przyniesie j [¥] do kap ^ˆ an ^ˆ w,	!D.
syn ^ˆ w Aarona. Kap ^ˆ an we [«] mie pe ^ˆ n [¥] gar ^ˆ t	!D/
najczystszej m [¥] ki razem z oliw [¥] i ze wszystkim	!D0
kadzi ^ˆ em i zamieni w dym na o ^ˆ tarzu jako	!D1
pami ^ˆ tk ^ˆ *, jako ofiar ^ˆ spalan [¥] , mi ^ˆ ¥ wo ^ˆ a dla Pana.	!D2
03 Wszystko, co pozostanie z ofiary pokarmowej,	!D3
b ^ˆ dzie nale ³ / ₄ a ^ˆ o do Aarona i jego syn ^ˆ w. To jest	!D4
naj ^ˆ wi ^ˆ tsza cz ^ˆ t z ofiar spalanych dla Pana	!D5
Ofiara z ciasta	!D6 /
04 Je ³ / ₄ eli chcesz z ^ˆ o ³ / ₄ y ^t w darze jako ofiar ^ˆ	!D8
pokarmow [¥] ciasto pieczone w piecu, b ^ˆ d [¥] to placki	!D9
prza ^ˆ ne z najczystszej m [¥] ki zaprawionej oliw [¥] albo	!D:
prza ^ˆ ne podp ^ˆ omyki, pomazane oliw [¥] . 05 Je ³ / ₄ eli	!D;
chcesz z ^ˆ o ³ / ₄ y ^t w darze jako ofiar ^ˆ z pokarm ^ˆ w	!D<
potraw ^ˆ sma ³ / ₄ on [¥] na patelni, to przyrz [¥] dzisz j [¥] z	!D=
najczystszej m [¥] ki niekwaszonej, zaprawionej oliw [¥] .	!D>
06 Pokruszysz j [¥] na kawa ^ˆ ki i polejesz oliw [¥] . To	!D?
jest ofiara z pokarm ^ˆ w. 07 Je ³ / ₄ eli chcesz z ^ˆ o ³ / ₄ y ^t w	!D@
darze jako ofiar ^ˆ z pokarm ^ˆ w ciasto gotowane w	!DA
rondelku, to b ^ˆ dzie ono z najczystszej m [¥] ki	!DB
zaprawionej oliw [¥] . 08 Potem przyniesiesz do Pana	!DC

pokarm tak przyrządzony i oddasz go kapłanowi, a on złoży go w ofierze na ołtarzu. 09 Kapłan podniesie z tej ofiary pokarmowej pamiętkę i zamieni w dym na ołtarzu jako ofiarę spaleną, mię woą dla Pana. 10 Wszystko, co pozostanie z ofiary pokarmowej, będzie należało do Aarona i jego synów. To jest najwiętsza część z ofiar spalanych dla Pana.

Przepisy ogólne

11 Nie będziecie składał na ofiarę pokarmową dla Pana nic kwaszonego. Albowiem ciasta kwaszonego ani miodu nie będziecie zamieniał w dym dla Pana jako ofiary spalanej. 12 Przyniesiecie te rzeczy jako dar pierwocin, ale nie będziecie ich kładł na ołtarzu, aby się zmieniły w mię woą. 13 Kiedy dar należał do ofiary pokarmowej ma być posolony*. Niech nie brakuje soli przymierza Boga twego przy każdej ofierze pokarmowej. Kiedy dar posypiesz solą. 14 Jeżeli chcesz złożyć jako dar spalany dla Pana ofiarę pokarmową z pierwocin, to będzie niemy kłosy prąone na ogniu albo kasza z nowego zboża jako ofiara pokarmowa z pierwocin. 15 Polejesz ją oliwą i posolisz na niej kadzidło. To jest ofiara z pokarmów. 16 Kapłan zamieni w dym pamiętkę z kaszy i oliwy wraz z całym kadzidłem jako ofiarę spaleną dla Pana.

OFIARY BIESIADNE*

Cielce

01 Jeżeli kto chce złożyć dar z większego bydła jako ofiarę biesiadną, niech złoży zwierzę bez skazy, samca lub samicę przed Panem. 02 Położy róg na gowie swego daru i zabije go przed wejściem do Namiotu Spotkania. Potem kapłani, synowie Aarona, pokropią krwią jego ołtarz dokoła. 03 Potem złoży z ofiary biesiadnej ofiarę spaleną dla Pana, to jest tuszcz, którą okrywa wnętrzności, i cały tuszcz, który jest nad nimi, 04 a także obie nerki i tuszcz, który je okrywa, który sięga do łokwi, oraz pęchat tuszczu, który jest na wątrobie - przy nerkach go oddzieli. 05 Synowie Aarona zamienią to w dym na ołtarzu, na ofierze całopalnej, która jest na drwach, na ogniu. To jest ofiara spalana, mię woą dla Pana.

Owce

06 Jeżeli zaś kto chce złożyć w darze mniejsze

bydl© jako ofiar© biesiadn¥ dla Pana, niech z^o³4y !Du
 zwierz© bez skazy, samca lub samic©. 07 Je³4eli !Dv
 chce z^o³4y† w darze owc©, niech z^o³4y j¥ przed !Dw
 Panem. 08 Po^o³4y r©k© na g^ow© swego daru, potem!Dx
 zabije go przed Namiotem Spotkania. Synowie Aarona !Dy
 pokropi¥ krwi¥ zwierz©cia o^tarz doko^a. 09 Potem !Dz
 z^o³4y z ofiary biesiadnej ofiar© spalan¥ dla Pana, !D{
 to jest ca^y t^uszcz ogonowy - nale³4y go oddzieli† !D|
 tu³4 przy samej ko~ci ogonowej - i t^uszcz, kt¢ry !D}
 okrywa wn©trzn©ci, oraz ca^y t^uszcz, kt¢ry jest !D~
 nad nimi, 10 i obie nerki wraz z t^uszczem, kt¢ry !DDEL
 je okrywa, kt¢ry si©ga do l©d«wi, a tak³4e p^at !D€
 t^uszczu, kt¢ry jest na w¥trobie - przy nerkach go !D□
 oddzieli. 11 Kap^an zamieni to w dym na o^tarzu !D,
 jako pokarm*, jako ofiar© spalan¥ dla Pana. !Df
 Kozy !D„ /
 12 Je³4eli kto chce z^o³4y† w darze koz©, niech !D†
 z^o³4y j¥ przed Panem. 13 Po^o³4y r©k© na jej g^owie !D‡
 i zabije j¥ przed Namiotem Spotkania. Synowie !D^
 Aarona pokropi¥ jej krwi¥ o^tarz doko^a. 14 Potem !D%
 jako dar spalany dla Pana z^o³4y t^uszcz, kt¢ry !DŠ
 okrywa wn©trzn©ci, oraz ca^y t^uszcz, kt¢ry jest !D<
 nad nimi, 15 obie nerki wraz z t^uszczem, kt¢ry je !D€
 okrywa, kt¢ry si©ga do l©d«wi, a tak³4e p^at !D□
 t^uszczu, kt¢ry jest na w¥trobie - przy nerkach go !DŽ
 oddzieli. 16 Potem kap^an zamieni to wszystko w !D□
 dym na o^tarzu, jako pokarm spalany, mi^¥ woä <dla !D□
 Pana> !D‘
 Nie wolno je^† krwi ani t^uszczu zwierz¥† !D“ /
 ofiarnych !D” /
 Ca^y t^uszcz b©dzie dla Pana! 17 To jest ustawa !D•
 wieczysta na wszystkie czasy i na wszystkie !D–
 pokolenia, we wszystkich waszych siedzibach. Ani !D—
 t^uszczu, ani krwi je^† nie b©dziecie !D~
 OFIARA PRZEB^AGALNA * !DŠ \
 Za grzech arcykap^ana !D> /
 ÚÄÄÄ¿ 01 Pan tak powiedzia^ do Moj³4esza: 02 ®To !D□
 ³ 4 ³ powiedz Izraelitom: Je³4eli kto przez !DŽ
 ÄÄÄÄÜ nieuwag© zgrzeszy przeciwko jednemu z !DŸ
 przykazaä Pana, zabraniaj¥cych jakiej~ czynno^ci, !D
 to jest post¥pi wbrew jednemu z przykazaä: !Dj
 03 je³4eli ten grzech pope^ni namaszczony kap^an, !D¢
 tak ³4e jego wina spada na lud, to z^o³4y Panu jako !D€
 ofiar© przeb^agaln¥ za grzech*, kt¢ry pope^ni^, !D¤
 m^odego cielca bez skazy. 04 Przyprowdzi cielca !D¥

przed wejście do Namiotu Spotkania, przed Pana, !D|
 po^o3/4y r^ok^o na g^owie cielca, i zabij^ę cielca !D§
 przed Panem. 05 Potem namaszczone kap^{an} we[«]mie!D[”]
 troch^o z krwi cielca i wniesie do Namiotu !D©
 Spotkania. 06 I umoczy kap^{an} palec we krwi i !D^a
 pokropi krwi^ę siedem razy przed Panem, to jest !D«
 przed zas^on^ę Miejsca —wi^otęgo. 07 Nast^opnie !D→
 poma^{3/4}e kap^{an} krwi^ę rogi o^{tarza} wonnego kadzenia, !D
 kt^ory stoi przed Panem w Namiocie Spotkania. Ca^ę !D®
 reszt^o krwi cielca wyleje na podstaw^o o^{tarza} !D⁻
 ofiar ca^opalnych, kt^ory stoi przed wejściem do !D°
 Namiotu Spotkania. 08 Potem oddzieli ca^y t^uszcz !D±
 od cielca ofiary przeb^{ag}alnej, a mianowicie !D²
 t^uszcz, kt^ory okrywa wn^otrzn^oci, i ca^y t^uszcz, !D³
 kt^ory jest nad nimi, 09 tak^{3/4}e i obie nerki wraz z !D[´]
 t^uszczem, kt^ory jest nad nimi, kt^ory si^oga a^{3/4} do !Dµ
 l^od[«]wi, a tak^{3/4}e p^{at} t^uszczu, kt^ory jest na !D¶
 w^ętrobie - przy nerkach go oddzieli, 10 tak jak !D·
 oddziela si^o t^uszcz cielca ofiary biesiadnej. !D,
 Wtedy kap^{an} zamieni to wszystko w dym na o^{tarzu} !D¹
 ofiar ca^opalnych. 11 Sk^or^o za[~] cielca ofiary !D°
 biesiadnej, ca^e jego mi^oso, jego g^ow^o, jego !D»
 nogi, jego wn^otrzn^oci i zawarto[~]t[~] jelit, !D^{1/4}
 12 s^owem ca^ego cielca ka^{3/4}e wynie[~]t[~] poza ob^ocz, na !D^{1/2}
 miejsce czyste*, gdzie wysypuj^ę popi^o. Tam go !D^{3/4}
 spal^ę na drwach, na ogniu. B^odzie spalony na !D¿
 miejscu, gdzie wysypuj^ę popi^o. !DÀ
 !DÁ /
 Za spo^oeczno[~]t[~] !DÂ /
 13 Je^{3/4}eli za[~] ca^a spo^oeczno[~]t[~] Izraela zawini !DÃ
 przez nieuwag^o i sprawa ta b^odzie ukryta przed !DÄ
 oczami zgromadzenia, mianowicie to, ^{3/4}e uczynili !DÅ
 co[~] sprzecznego z przykazaniami Pana, i w ten !DÆ
 spos^ob zawinili, 14 a potem grzech, kt^ory !DÇ
 pope^onili, wyjdzie na jaw, w takim razie !DË
 zgromadzenie przyprowadzi przed Namiot Spotkania !DÉ
 m^odego cielca jako ofiar^o przeb^{ag}aln^ę. 15 Starsi !DÊ
 spo^oeczno[~]ci w^o3/4y r^oce na g^ow^o cielca przed !DË
 Panem, i ten cielec b^odzie zabity przed Panem. !DÌ
 16 Namaszczone kap^{an} wniesie do Namiotu Spotkania !DÍ
 cz^ot[~] krwi cielca. 17 Potem kap^{an} umoczy palec we !DÎ
 krwi i pokropi siedem razy przed Panem, to jest !DÏ
 przed zas^on^ę. 18 Poma^{3/4}e tak^{3/4}e krwi^ę rogi o^{tarza}, !DÐ
 kt^ory jest przed Panem w Namiocie Spotkania. Ca^ę !DÑ
 reszt^o krwi wyleje na podstaw^o o^{tarza} ofiar !DÒ
 ca^opalnych, kt^ory stoi przed wejściem do Namiotu !DÓ
 Spotkania. 19 A ca^y t^uszcz oddzieli od niego i !DÔ
 zamieni w dym na o^{tarzu}. 20 Potem post^ępi z tym !DÕ
 cielcem tak samo, jak post^ępi z poprzednio !DÖ

wspomnianym cielcem ofiary przebaczenia. Tak postąpi z nim. W ten sposób kapłan dokona za nich przebaczenia i będzie im [wina] odpuszczona. 21 Potem wyniosł tego cielca poza oboz i spalił, tak jak spalono pierwszego cielca. To jest ofiara przebaczenia za społeczność.

Za naczelnika rodu

22 Jeżeli zgrzeszy naczelnik rodu i przez nieuwagę przestąpi jedno z przykazań Pana, Boga swego, i w ten sposób zawini, 23 i jeżeli zwróci mu uwagę na jego grzech, który popełnił, to przyprowadzi w darze koziołka bez skazy. 24 Potem wójt ręką na głowę koziołka, i zabije go na miejscu, gdzie zabija się ofiary całopalne przed Panem. To jest ofiara przebaczenia. 25 A kapłan umoczy palec we krwi ofiary przebaczenia i pomaże nim rogi ołtarza ofiar całopalnych. Całą resztę krwi wyleje na podstawie ołtarza ofiar całopalnych, 26 cały zaś tłuszcz zamieni w dym na ołtarzu, tak jak tłuszcz ofiary biesiadnej. W ten sposób kapłan dokona przebaczenia za grzech naczelnika rodu, i będzie mu odpuszczony.

Za zwykłych ludzi

27 Jeżeli jakiś człowiek spośród ludu ziemi zgrzeszy przez nieuwagę, przestąpi jedno z przykazań Pana i w ten sposób zawini, 28 i jeżeli zwróci mu uwagę na jego grzech, który popełnił, to przyprowadzi w darze za swój grzech koziołka bez skazy. 29 Następnie wójt ręką na głowę ofiary przebaczenia i zabije ją na miejscu [przeznaczonym dla] ofiary całopalnej. 30 Kapłan umoczy palec we krwi i pomaże nim rogi ołtarza ofiar całopalnych. Całą resztę krwi wyleje na podstawie ołtarza.

31 Potem oddzieli cały tłuszcz, tak jak był oddzielony tłuszcz ofiary biesiadnej. Kapłan zamieni to w dym na ołtarzu jako miłą woń dla Pana. W ten sposób kapłan dokona przebaczenia za niego i grzech będzie mu odpuszczony. 32 Jeżeli zaś kto chce złożyć w darze owcę jako ofiarę przebaczenia, to przyprowadzi owcę bez skazy, 33 wójt ręką na głowę ofiary przebaczenia i zabije ją jako ofiarę przebaczenia na miejscu, gdzie się zabija ofiary całopalne. 34 Potem kapłan umoczy palec we krwi ofiary przebaczenia i pomaże nim rogi ołtarza ofiar całopalnych. Całą resztę krwi wyleje na podstawie ołtarza. 35 Cały tłuszcz

oddzieli, tak jak by oddzielony tuszcz owcy,	!E)
z jednej jako ofiara biesiadna. Kap an zamieni to	!E*
w dym na o tarzu, ponad ofiarami spalonymi dla	!E+
Pana. W ten sposob kap an dokona przebagania za	!E,
jego grzech, ktory tamten pope ni, i b dzie mu	!E-
odpuszczony.	!E.

Szczegolne rodzaje ofiar przebagalnych	!E0 /
UAAÄ; 01 Je eli kto zgrzeszy przez to, e	!E1
3 5 3 uszawszy zakiecie i mogc za wiadczyt o	!E2
AAÄÄÜ przestpstwie, ktore widzia lub zna, nie	!E3
uczyni tego i w ten sposob zawini, 02 albo je eli	!E4
kto dotknie si czego nieczystego, na przykad	!E5
padliny nieczystego dzikiego zwierzcia albo	!E6
padliny nieczystego domowego zwierzcia, albo	!E7
padliny nieczystego pazu*, i nie u wiadomi sobie	!E8
tego, e sta si nieczystym i winnym, 03 albo	!E9
je eli kto dotknie si jakiej nieczystoci	!E:
ludzkiej, jakiegokolwiek rzeczy, ktora moe uczynit	!E;
nieczystym, i z pocztku nie u wiadomi sobie tego,	!E<
a potem spostrze e, e zawini, 04 albo je eli kto	!E=
przysioga, mwi c lekkomylnie wargami, na zo	!E>
albo na dobro, tak jak to bywa, e czowiek	!E?
lekkomylnie przysioga, i z pocztku nie	!E@
u wiadomia sobie tego, a potem spostrze e, e	!EA
zawini przez jedn z tych rzeczy - 05 je eli wi c	!EB
kto pope ni jedno z tych przestpstw, to niech	!EC
wyzna, e przez to zgrzeszy. 06 Wtedy przyniesie	!ED
jako ofiaro zadouczynienia dla Pana za swj	!EE
grzech - samic spo rd ma ego byd a, owc lub	!EF
koz na ofiaro przebagaln. A kap an dokona	!EG
prebagania za jego grzech.	!EH

Go bie jako ofiara ubogich	!EI /
07 Je eli za kto jest tak ubogi, e nie moe	!EK
przyniet owcy, to jako ofiaro zadouczynienia*	!EL
za grzech, ktory pope ni, przyniesie dwie	!EM
synogarlice albo dwa mode go bie dla Pana,	!EN
jednego jako ofiaro przebagaln, drugiego jako	!EO
ofiaro ca opaln. 08 Przyniesie j kap anowi, a	!EP
ten ofiaruje najprzd tego go bia, ktory jest	!EQ
przeznaczony na ofiaro przebagaln. ci nie jego	!ER
gwk przy karku, ale jej nie oddzieli. 09 Potem	!ES
pokropi cian o tarza krwi ofiary przebagalnej.	!ET
Reszta krwi b dzie wyci ni ta na podstaw o tarza.	!EU
To jest ofiara przebagalna. 10 Drugiego go bia	!EV
z o ay jako ofiaro ca opaln wedug zwyczaju. W ten	!EW
sposob kap an dokona przebagania za grzech, ktory	!EX
tamten pope ni, i b dzie mu odpuszczony.	!EY

Męka jako ofiara ubogich !E[/
 11 Jeżeli za kto jest tak ubogi, nie może ofiarować nawet dwu synogarlic albo dwóch miodych gołubi, to przyniesie na dar ofiarny za grzech dziesięć efi najczystszej męki jako ofiarę przebagalną, ale nie poleje jej oliwy ani nie pooleje na niej kadzidła, bo to jest ofiara przebagalna. 12 Przyniesie to kapłanowi. Kapłan weźmie z tego garść [męki] jako pamiątki i zamieni w dym na ołtarzu nad ofiarami spalonymi dla Pana. To jest ofiara przebagalna. 13 W ten sposób kapłan dokona przebagania za jego grzech, który tamten popełni przeciwko jednemu z tych przykazań, i będzie mu odpuszczony. Kapłan otrzyma swoją część, tak jak przy ofierze pokarmowej !Ej \

OFIARY ZADÓ—UCZYNIENIA !Ek \

Za przywłaszczenie sobie rzeczy należnych Bogu !Em /
 14 Potem Pan powiedział do Mojżesza: 15 Jeżeli kto popełni nieuczciwość i zgrzeszy przez nieuwagę przywłaszczać sobie rzeczy poświęcone Panu, to przyniesie jako swoje zadośćuczynienie dla Pana baranka bez skazy, wziętego spośród drobnego bydła, którego wartość wynosiaby według oszacowania dwa sykle srebra według wagi przybytku na ofiarę zadośćuczynienia. 16 To, co sobie grzesznie przywłaszcza z rzeczy poświęconych, zwróci, oddając ponadto jedną piątą wartości, i odda to kapłanowi. W ten sposób kapłan dokona przebagania za niego, ofiarując za niego baranka zadośćuczynienia, i będzie mu grzech odpuszczony. !E{ /
 Za niewiadome przestępstwo !E} /
 17 Jeżeli kto zgrzeszy, czyniąc coś przeciwnego przykazaniom Pana, nie będąc tego wiadomy, i stanie się winny, i popełni przestępstwo, 18 to przyniesie kapłanowi baranka bez skazy, wziętego spośród drobnego bydła, według twojego oszacowania, jako ofiarę zadośćuczynienia. Wtedy kapłan dokona przebagania za jego winę, który tamten zaciągnął przez nieuwagę, niewiadomie, i będzie mu grzech odpuszczony. 19 To jest ofiara zadośćuczynienia, bo naprawdę zawinił wobec Pana. !E‡ /
 Zadośćuczynienie bliżniemu !E% /
 20 Następnie Pan powiedział do Mojżesza: !EŠ

21 ¶Je³eli kto zgrzeszy i pope³ni nieuczciwo³t !E<
 wzgl³dem Pana przez to, ¶e zaprze si³ wobec !E@
 bli¼niego tego, co przyj³ na przechowanie albo !E□
 wzi³ w r³k³ jako zastaw, albo ukrad³, albo !EŽ
 wymusi³ na bli¼nim; 22 albo je³eli kto znalaz³ !E□
 rzecz zgubion³ i zapar³ si³ tego, albo je³eli !E□
 z³o³y³ fa³szyw³ przysi³g³, dotycz³c³ jakiegokolwiek !E'
 rzeczy, przez kt³r³ cz³owiek mo³e zgrzeszy³ - !E'
 23 ot³³ kto tak zgrzeszy³ i sta³ si³ przez to !E"
 winnym zado³tuczynienia, powinien odda³ to, co !E"
 ukrad³, albo co wymusi³, albo co wzi³ na !E•
 przechowanie, albo rzecz zgubion³, kt³r³ znalaz³, !E–
 24 albo t³ rzecz, co do kt³rej z³o³y³ fa³szyw³ !E—
 przysi³g³ - zwr³ci mianowicie ca³kowit³ warto³t !E~
 tej rzeczy, dodaj³c do niej jeszcze pi³t³ cz³ot !E™
 warto³ci. Powinien to odda³ w³a³cielowi tego !EŠ
 samego dnia, kiedy b³dzie sk³ada³ ofiar³ !E>
 zado³tuczynienia. 25 Potem przyprowadzi do Pana !Eœ
 jako swoje zado³tuczynienie baranka bez skazy, !E□
 wzi³tego spo³rd drobnego byd³a wed³ug twego !EŽ
 oszacowania na ofiar³ zado³tuczynienia, kt³r³ !Eÿ
 nale³y przyprowadzi³ do kap³ana. 26 W ten spos³b !E
 kap³an za niego dokona przeb³gania wobec Pana, i !Ej
 b³dzie tamtemu odpuszczony jakikolwiek grzeszny !E¢
 czyn, kt³ry pope³ni³ zaci³gaj³c win³. !E£
 PRZEPISY UZUPE³NIAJ³CE !E¤ \

Codzienna ofiara ca³opalna !E| /

01 Dalej Pan powiedzia³ do Moj³esza: !E"
 02 ¶Rozka³ Aaronowi i jego synom, co !E@
 nast³puje: Oto prawo odnosz³ce si³ do ofiary !Eª
 ca³opalnej: ofiara ca³opalna b³dzie na palenisku, !E«
 na o³tarzu ca³ noc a³ do rana, a ogieã o³tarza !E¬
 b³dzie na nim p³on³. 03 Potem kap³an w³o³y szat³ !E
 lnian³ i spodnie lniane na cia³o, usunie popi³ z !E®
 ofiary ca³opalnej, kt³r³ ogieã strawi³ na o³tarzu, !E¯
 i wysypie go obok o³tarza. 04 Nast³pnie zdejmie !E°
 ubranie, w³o³y inne szaty i wyniesie popi³ poza !E±
 ob³cz na miejsce czyste. 05 Ogieã na o³tarzu b³dzie !E²
 stale p³on³ - nigdy nie b³dzie wygasa³. Na nim !E³
 kap³an ka³dego poranka zapali drwa, na nim u³o³y !E´
 ofiar³ ca³opaln³, na nim zamieni w dym t³uszcz !Eµ
 ofiar³ biesiadnych. 06 Ogieã nieustanny b³dzie !E¶
 p³on³ na o³tarzu - nigdy nie b³dzie wygasa³ !E·
 Kap³ani otrzymuj³ cz³ot z ofiar pokarmowych !E¹ /

07 Oto prawo odnosz³ce si³ do ofiary z pokarm³w: !E°
 Synowie Aarona przynios³ j³ przed Pana - przed !E»

o^otarz. 08 Potem wezm^o z niej gar^o† najczystszej !E¼
m^oki, nale^o¼cej do ofiary pokarmowej, wraz z oliw^o !E½
jej i z ca^oym kadzid^oem, kt^ore s^o na tej ofierze, !E¾
i zamieni^o to w dym na o^otarzu jako mi^o wo^o, jako !E¿
pami^otk^o* dla Pana. 09 To, co pozostanie z tej !EÀ
ofiary, b^odzie pokarmem dla Aarona i jego syn^ow. !EÁ
Jako chleby prz^one zjedz^o to w miejscu !EÂ
po^owi^oconym, na dziedzi^ocu Namiotu Spotkania. !EÃ
10 Nie b^odziecie piec z tego chleb^ow kwaszonych! !EÄ
To jest cz^o†, kt^or^o daj^o im z moich ofiar !EÅ
spalanych. To s^o ofiary naj^owi^otsze, tak jak !EÆ
ofiary przeb^oagalne i ofiary zado^o†uczynienia. !EÇ
11 Ka^ody m^o¼czynna spo^or^od syn^ow Aarona b^odzie j^o !EÈ
spo^o¼ywa^o. To jest prawo wieczyste dla waszych !EÉ
pokole^o, dotycz^oce ofiar spalanych dla Pana. !EÊ
Ka^ody, kto si^o ich dotknie, b^odzie u^owi^ocony * !EË
Ofiara pokarmowa przy wprowadzeniu w czynno^oci !EÌ /
kap^oaa^osie !EÍ /
12 Dalej Pan powiedzia^o do Moj^o¼esza: 13 @Oto dar !EÏ
Aarona i jego syn^ow, kt^ory z^o¼^o Panu w dniu !EÐ
namaszczenia jednego z nich: b^odzie to ofiara z !EÑ
pokarm^ow wieczysta - jedna dziesi^ota efy !EÒ
najczystszej m^oki, z tego po^owa rano, a po^owa !EÓ
wieczorem. 14 B^odzie ona przyrz^odzona na patelni z !EÔ
oliw^o. Kiedy b^odzie rozczyniona, przyniesiesz j^o. !EÕ
Jako ofiar^o pokarmow^o podzielon^o na kawa^oki !EÖ
ofiarujesz j^o. B^odzie to mi^oa wo^o dla Pana. !E×
15 Kap^oan, kt^ory b^odzie namaszczony na miejsce !EØ
Aarona spo^or^od jego syn^ow, to samo uczyni. To jest !EÙ
nale^o¼no^o† wieczysta dla Pana: ta ofiara b^odzie w !EÚ
ca^oo^oci zamieniona w dym! 16 Ka^o¼da ofiara !EÛ
pokarmowa kap^oana b^odzie w ca^oo^oci spalona - nic z !EÜ
niej nie wolno je^o†! !EÝ
Ofiara przeb^oagalna !EÞ /
17 Dalej Pan powiedzia^o do Moj^o¼esza. 18 @Tak !Eà
powiedz do Aarona i jego syn^ow: To jest prawo !Eá
odnosz^oce si^o do ofiary przeb^oagalnej: na tym !Eâ
samym miejscu, na kt^orym b^odzie zabijana ofiara !Eã
ca^oopalna, b^odzie tak^o¼e zabijana ofiara !Eä
preb^oagalna przed Panem. To jest rzecz bardzo !Eå
wi^ota! 19 Kap^oan, kt^ory b^odzie sk^oada^o ofiar^o !Eæ
preb^oagaln^o, b^odzie z niej spo^o¼ywa^o. Na miejscu !Eç
po^owi^oconym b^odzie spo^o¼ywana, na dziedzi^ocu !Eè
Namiotu Spotkania. 20 Ka^o¼dy, kto dotknie jej !Eé
mi^osa, b^odzie u^owi^ocony. Je^o¼eli troch^o z jej krwi !Eê
skropi ubranie, to miejsce owo, kt^ore krew skropi, !Eë
ma by^o† wyprane w miejscu po^owi^oconym. 21 Je^o¼eli to !Eì

mi©so by^o gotowane w naczyniu glinianym, naczynie !Eí
owo b©dzie rozbite, je¾eli za~ by^o gotowane w !Eî
naczyniu miedzianym, b©dzie ono wyszorowane i !Eï
wyp^ukane wod¥. 22 Ka¾dy m©¾czynna spo~r©d !Eđ
kap^an©w b©dzie spo¾ywał z niej. To jest rzecz !Eñ
bardzo ~wi©ta! 23 Ale je¾eli cz©~t krwi z ofiary !Eò
przeb^agalnej by^a wniesiona do Namiotu Spotkania, !Eó
aby w Miejscu —wi©tym by^ dokonany obrz©d !Eô
przeb^agania, to nie wolno je~t z tej ofiary. !Eõ
B©dzie ona ca^a spalona w ogniu. !Eö
Ofiara zado~tuczynienia !E÷ /
ÚÄÄÄ¿ 01 Oto prawo odnosz¥ce si© do ofiary !Eù
¾ 7 ¾ zado~tuczynienia: jest ona rzecz¥ bardzo !Eú
ÄÄÄÄÜ ~wi©t¥. 02 Na tym samym miejscu, na kt©rym !Eû
b©d¥ zabijał ofiar© ca^opaln¥, b©d¥ tak¾e zabijał !Eü
ofiar© zado~tuczynienia. Krew jej wylej¥ doko^a !Eý
o^tarza, 03 ale ca^y jej t^uszcz b©dzie z^o¾ony w !Eþ
ofierze: ogon, t^uszcz, kt©ry okrywa wn©trzn©ci, !Eÿ
04 obie nerki i t^uszcz, kt©ry jest na nich, kt©ry !F!
si©ga a¾ do l©d«wi, a tak¾e p^at t^uszczu na !F"
w¥trobie - przy nerkach b©dzie oddzielony. !F#
05 Kap^an zamieni to wszystko w dym na o^tarzu !F\$
jako ofiar© spalan¥ dla Pana. To jest ofiara !F%
zado~tuczynienia. 06 Ka¾dy m©¾czynna z [rodu] !F&
kap^an©w b©dzie z niej spo¾ywa^ . B©dzie spo¾ywana !F'
w miejscu po~wi©conym, to jest rzecz bardzo !F(
~wi©ta !F)
Cz©~t nale¾na kap^anom z ofiar prywatnych !F* /
07 Ofiary przeb^agalne i ofiary zado~tuczynienia !F+ /
podlegaj¥ temu samemu prawu: b©d¥ one nale¾a^y do !F-
tego kap^ana, kt©ry dokonuje obrz©du przeb^agania. !F.
08 Je¾eli za~ kap^an sk^ada za kogo~ ofiar© !F/
ca^opaln¥, to otrzyma sk©r© zwierz©cia, kt©re !F0
z^o¾y^ w ofierze. 09 Tak¾e i ka¾da ofiara !F1
pokarmowa upieczona w piecu albo przyrz¥dzona w !F2
kocio^ku lub na patelni b©dzie nale¾eł do tego !F3
kap^ana, kt©ry j¥ z^o¾y^ . 10 Ale ka¾da ofiara !F4
pokarmowa zaprawiona oliw¥ albo sucha b©dzie !F5
nale¾eł do wszystkich syn©w Aarona po r©wnej !F6
cz©~ci !F7
Ofiara biesiadna !F8 /
11 Oto prawo odnosz¥ce si© do ofiary biesiadnej, !F:
kt©ra b©dzie sk^adana Panu: 12 Je¾eli kto sk^ada !F;
j¥ jako ofiar© dzi©kczynn¥, to do~czy do tej !F<
ofiary dzi©kczynnej tak¾e i placki pra~ne !F=
rozczynione oliw¥ i pra~ne podp^omyki; z !F>

najczystszej męki, zaprawionej oliwą, bódę	!F?
przyrządzone placki*	!F@
13 Obok placków z ciasta kwaszonego bódzie	!FA
zóny jego dar poza ofiarę dziękczynną	!FB
biesiadną. 14 Z każdego rodzaju darów ofiarnych	!FC
bódzie odjęczony jeden jako dar szczególny dla	!FD
Pana. Otrzyma go kapłan, który pokropi krwią	!FE
ofiary biesiadnej. 15 Mięso dziękczynnych ofiar	!FF
biesiadnych musi być zjedzone tego samego dnia -	!FG
nie wolno zostawiać z niego nic aż do rana.	!FH
16 Jeżeli jednak ma to być ofiara wynikająca ze	!FI
łubu albo jako ofiara dobrowolna, to [mięso	!FJ
ęciwy] powinno się jeść tego samego dnia, ale	!FK
resztę z niego można zjeść następnego dnia.	!FL
17 Jeżeli jednak czóć z tego mięsa pozostanie	!FM
jeszcze na trzeci dzień, to bódzie spalona w	!FN
ogniu. 18 Jeżeli kto zje coś z mięsa ofiary	!FO
biesiadnej na trzeci dzień, to ta ofiara nie	!FP
bódzie przytą, nie bódzie ona policzona temu,	!FQ
który ją zóną, bo jest to rzecz nieczysta, a	!FR
ten, który ją spożyje, zacięgnie winę. 19 Także i	!FS
mięso, które się zetknęo z czymś nieczystym, nie	!FT
może być jedzone. Powinno być spalone w ogniu.	!FU
Poza tym każdy, kto jest czysty, może jeść mięso.	!FV
20 Jeżeli jednak kto, bódęc w stanie nieczystości,	!FW
bódzie jadł mięso z ofiary biesiadnej, która jest	!FX
dla Pana, bódzie wykluczony spośród swego ludu.	!FY
21 Jeżeli kto dotknie jakiejś nieczystości	!FZ
ludzkiej albo nieczystego zwierzęcia, albo	!F[
jakiegoś nieczystego robactwa, i spożyje coś z	!F\
mięsa ofiary biesiadnej należącej do Pana, bódzie	!F]
wykluczony spośród swego ludu	!F^
	!F_ /
Zakaz spożywania tłuszczu i krwi	!F` /
22 Dalej Pan powiedział do Mojżesza: 23 @Powiedz	!Fa
Izraelitom: Nie wolno wam jeść tłuszczu cielców,	!Fb
owiec i kóz! 24 Wolno się posługiwać dla rónych	!Fc
celów tłuszczem zwierząt padłych lub	!Fd
rozszarpanych, ale nie wolno go jeść. 25 Każdy,	!Fe
kto je tłuszcz zwierząt skądanych na ofiarę	!Ff
spalaną dla Pana, bódzie wykluczony spośród swego	!Fg
ludu. 26 Gdziekolwiek bódziecie mieszkali, nie	!Fh
wolno wam spożywać żadnej krwi: ani krwi ptaków,	!Fi
ani krwi bydła. 27 Ktokolwiek spożywa jakkolwiek	!Fj
krw, bódzie wykluczony spośród swego ludu	!Fk
	!Fl
Czóć z ofiar pojednania należą na kapłanom	!Fm /
28 Dalej Pan powiedział do Mojżesza: @Powiedz	!Fn
Izraelitom: 29 Kto chce zóną Panu ofiarę	!Fo

biesiadn¥, przyniesie dar sw¢j Panu, [wzi©ty] ze !Fp
swej ofiary biesiadnej. 30 W^asnor©cznie !Fq
przyniesie ofiary spalane dla Pana: przyniesie !Fr
t^uszcz z mostka i mostek, aby wykona† nim gest !Fs
ko^ysania* przed Panem. 31 Potem na o^tarzu kap^an !Ft
t^uszcz zamieni w dym, a mostek b©dzie dla Aarona !Fu
i jego syn¢w. 32 Tak¾e i praw¥ ^opatk© oddacie !Fv
kap^anowi, jako cz©† kap^aask¥ z ofiar !Fw
biesiadnych. 33 Ten spo^rd syn¢w Aarona, kt¢ry !Fx
sk^ada w ofierze krew i t^uszcz ofiar biesiadnych, !Fy
otrzyma jako swoj¥ cz©† praw¥ ^opatk©. 34 Bo !Fz
mostek ko^ysania i ^opatk© podniesienia* bior© od !F{
Izraelit¢w z ich ofiar biesiadnych i daj© je !F|
Aaronowi kap^anowi i jego synom, jako nale¾no† !F}
wieczyst¥ od Izraelit¢w ~ !F~
Zakoäczenie !FDEL/
35 To jest cz©† z ofiar spalanych dla Pana, !F□
kt¢ra nale¾y si© Aaronowi i jego synom od dnia !F,
wprowadzenia ich w czynno^ci kap^an¢w Pana. 36 W !Ff
dniu, kiedy ich Pan nama^ci^, rozkaza^ Izraelitom !F,,
im to dawa†. To jest ustawa wieczysta dla ich !F...
pokoleä. 37 To jest prawo dotycz¥ce ofiary !F†
ca^opalnej, ofiary pokarmowej, ofiary !F‡
przeb^agalnej, ofiary zado^tuczynienia, ofiary !F^
wprowadzenia w czynno^ci kap^aaskie i ofiary !F%o
biesiadnej. 38 To rozkaza^ Pan Moj¾eszowi na g¢rze !FŠ
Synaj w dniu, kiedy poleci^ Izraelitom sk^ada† !F<
dary dla Pana na pustyni synajskiej. !Fœ
USTANOWIENIE KAP^AASKTWA !FŽ #
WPROWADZENIE AARONA I JEGO SYNà !F□ \
W CZYNNO—CI KAP^AASKIE !F' \
Przygotowania* !F" /
ÚÄÄÄ¿ 01 Potem Pan powiedzia^ do Moj¾esza: 02 @W !F"
³ 8 ³ Aarona i jego syn¢w, szaty, oliw© do !F•
ÄÄÄÄÜ namaszczenia cielca na ofiar© przeb^agaln¥, !F—
dwa barany i kosz chlebc¢w prza^nych. 03 Nast©pnie !F—
zgromad« ca¥ spo^eczno† przed wej^ciem do !F~
Namiotu Spotkania^ . 04 Moj¾esz uczyni^ tak, jak mu !F™
Pan rozkaza^, i spo^eczno† zgromadzi^a si© przed !FŠ
wej^ciem do Namiotu Spotkania. 05 Potem Moj¾esz !F>
powiedzia^ do spo^eczno^ci: @Oto, co mi Pan kaza^ !Fœ
uczyni†! !F□
K¥piel, w^o¾enie szat i namaszczenie !Fÿ /
06 Wtedy Moj¾esz kaza^ si© przybli¾y† Aaronowi i !F

jego synom i obmy[^] ich wod[¥]. 07 Ubra[^] go w tunik©, !Fj
opasa[^] go ozdobnym pasem, w^o3/4y[^] na niego !F¢
wierzchni[¥] szat©, na niej umie[~]ci[^] jeszcze efod, !F£
opasa[^] go przepask[¥] efodu i przymocowa[^] go ni[¥]. !F¤
08 Potem umie[~]ci[^] na nim pektora[^] i w^o3/4y[^] do !F¥
pektora[^]u urim i tummim. 09 W^o3/4y[^] mu na g^ow© !F|
tiar© i przymocowa[^] na przedniej stronie tiary !F§
blach© z^ot[¥], ~wi©ty diadem, tak jak nakaza[^] Pan !F`
Moj^{3/4}eszowi. 10 Potem Moj^{3/4}esz wzi[¥] oliw© !F©
namaszczenia, nama[~]ci[^] przybytek wraz ze !Fª^a
wszystkim, co w nim by^o, i po[~]wi©ci[^] te rzeczy. !F«
11 Tak^{3/4}e pokropi[^] ni[¥] siedem razy o[^]tarz i !F¬
nama[~]ci[^] o[^]tarz razem z ca[^]ym jego sprz©tem, !F
r[¢]wnie^{3/4} kad[«] na wod© i jej podstaw©, aby je !F®
po[~]wi©ci[^]. 12 Potem wyla[^] [troch©] oliwy !F¯
namaszczenia na g^ow© Aarona i nama[~]ci[^] go, aby go !F°
po[~]wi©ci[^]. 13 Nast©pnie Moj^{3/4}esz kaza[^] synom Aarona !F±
przybli^{3/4}y[†] si©, w^o3/4y[^] na nich tuniki, przepasa[^]
ich ozdobnymi pasami i okry[^] ich g^owy mitrami,
tak jak Pan nakaza[^] Moj^{3/4}eszowi !F´
!Fµ /
Ofiara przeb[^]agalna za kap[^]an[¢]w !F¶ /
14 Potem przyprowadzono cielca na ofiar© !F·
przeb[^]agaln[¥]. Aaron i jego synowie w^o3/4yli r©ce na !F,
g^ow© cielca ofiary przeb[^]agalnej. 15 Moj^{3/4}esz !F¹¹
zabi[^] go, wzi[¥] krew jego i palcem pomaza[^] ni[¥] !F°
rogi o[^]tarza doko[^]a - w ten spos[¢]b oczy[~]ci[^] !F»
o[^]tarz*. Reszt© krwi wyla[^] na podstaw© o[^]tarza i !F¼^{1/4}
tak po[~]wi©ci[^] go, i dokona[^] przeb[^]agania. 16 Potem !F½^{1/2}
wzi[¥] ca[^]y t[^]uszcz, kt[¢]ry jest na wn©trzn^o~ciach, !F¾^{3/4}
i p[^]at t[^]uszczu, kt[¢]ry okrywa w[¥]trob©, jak r[¢]wnie^{3/4} !F¿
i obie nerki wraz z ich t[^]uszczem. Moj^{3/4}esz !FÀ^À
zamieni[^] je w dym na o[^]tarzu. 17 A cielca razem ze !FÁ^Á
sk[¢]r[¥], mi©sem i zawarto[~]ci[¥] jelit spali[^] w ogniu !FÂ^Â
poza obozem, tak jak nakaza[^] Pan Moj^{3/4}eszowi !FÃ^Ã
!FÄ /
Ofiara ca[^]opalna przy wprowadzeniu !FÄ /
18 Potem przyprowadzono barana na ofiar© !FÆ^Æ
ca[^]opaln[¥]. Aaron i jego synowie w^o3/4yli r©ce na !FÇ^Ç
g^ow© barana. 19 Moj^{3/4}esz zabi[^] go i pokropi[^] krwi[¥] !FÈ^È
o[^]tarz doko[^]a. 20 Potem Moj^{3/4}esz pokraja[^] barana na !FÉ^É
cz©~ci i zamieni[^] w dym g^ow©, cz©~ci i t[^]uszcz. !FÊ^Ê
21 Nast©pnie Moj^{3/4}esz obmy[^] wod[¥] wn©trzn^o~ci i nogi !FË^Ë
barana i zamieni[^] w dym ca[^]ego barana na o[^]tarzu. !FÌ^Ì
To by^o ca[^]opalenie, mi[^]a wo^ä, ofiara spalana dla !FÍ^Í
Pana, tak jak nakaza[^] Pan Moj^{3/4}eszowi. !FÎ^Î
!FÏ /
Obrz©dy wprowadzenia w czynno[~]ci kap[^]a^äskie !FÐ /
22 Potem przyprowadzono drugiego barana, barana !FÑ^Ñ

[ofiary] wprowadzenia w czynności kapłańskie. !FÒ
 Aaron i jego synowie włożyli róg na głowę barana. !FÓ
 23 Mojżesz zabił go, wziął trochę jego krwi i !FÔ
 pomazał nią wierzch prawego ucha Aarona, dłoń !FÕ
 palec jego prawej ręki i dłoń palec jego prawej !FÖ
 nogi. 24 Potem Mojżesz kazał sobie przybliżyć synom !F×
 Aarona i pomazał krwią wierzchy ich prawych uszu, !FØ
 dłoń palce ich prawych rąk i dłoń palce ich !FÙ
 prawych nóg. Resztę krwi wylał Mojżesz dokoła !FÚ
 ołtarza. !FÛ
 25 Potem wziął tłuszcz, ogon i całą tłuszcz, !FÜ
 który jest na wnętrznosciach wraz z pęciem !FÝ
 tłuszczu, który okrywa wątrobę, a także obie nerki !FÞ
 z ich tłuszczem i prawą opatkę. 26 Z kosza !FË
 chlebowych przanych, który stoi przed Panem, wziął !Fà
 jeden chleb przany, jeden placek przyrzędzony z !Fá
 oliwą i jeden podłomyk. Umieścił je na kawałkach !Fâ
 tłuszczu i na prawej opatce. 27 Potem położył to !Fã
 wszystko na dłońach Aarona i na dłońach jego !Fä
 synów i wykonał nimi gest kośnięcia* przed Panem. !Få
 28 Następnie Mojżesz wziął to wszystko z ich dłoń !Fæ
 i zamienił w dym na ołtarzu nad całością. To !Fç
 była ofiara wprowadzenia w czynności kapłańskie, !Fè
 miała woń, ofiara spalana dla Pana. 29 Mojżesz !Fé
 wziął mostek i wykonał nim gest kośnięcia przed !Fê
 Panem. To była część należąca Mojżeszowi z barana !Fë
 [ofiary] wprowadzenia w czynności kapłańskie, jak !Fi
 nakazał Pan Mojżeszowi. 30 Potem Mojżesz wziął !Fí
 trochę oliwy namaszczenia i trochę krwi z ołtarza !Fî
 i pokropił nią Aarona i jego szaty, a z nim jego !Fi
 synów i ich szaty. Tak poświęcił Aarona z jego !Fð
 szatami i z nim jego synów z ich szatami. !Fñ
 / !Fò /
 Uczta ofiarna i tydzień wprowadzenia w czynności !Fó /
 kapłańskie. !Fô /
 31 Potem powiedział Mojżesz do Aarona i do jego !Fõ
 synów: @Ugotujcie miśso przy wejściu do Namiotu !Fö
 Spotkania. Tam jedzcie je z chlebem, który jest w !F÷
 koszu ofiary wprowadzenia w czynności kapłańskie. !Fø
 Tak mi nakazano w słowach: Aaron i jego synowie !Fù
 będą je jedli*. 32 Resztę miśsa i chleba spalicie !Fú
 w ogniu. 33 Od wejścia do Namiotu Spotkania nie !Fû
 będziecie odchodzić przez siedem dni, aż do dnia, !Fü
 kiedy skończycie dni waszego wprowadzania w !Fý
 czynności kapłańskie, bo przez siedem dni !Fþ
 będziecie w nie wprowadzani. 34 Tak jak dzisiaj !Fÿ
 uczyniono, tak Pan nakazał czynić, aby dokonał za !G!
 was przebrania. 35 Przez siedem dni będziecie !G"
 siedzieć przy wejściu do Namiotu Spotkania dzień i !G#

noc na straży Pana, abyście nie pomarli. Taki !G\$
 nakaz otrzymał. 36 Aaron i jego synowie !G%
 uczynili to wszystko, co Pan nakazał im przez !G&
 Mojżesza. !G'
 POCZĄTEK POSŁUGI AARONA !G) \
 Przygotowanie !G* /
 01 8tego dnia zaważł Mojżesz Aarona, jego !G,
 3 9 3 synów i starszych Izraela. 02 Potem !G-
 powiedział do Aarona: «Weź sobie młodego !G.
 cielca na ofiarę przeżagalną i barana na ofiarę !G/
 całopalną, oba bez skazy, i przyprowadź przed !G0
 Pana. 03 A do Izraelitów tak powiedz: Weźcie !G1
 koziołka na ofiarę przeżagalną, cielca rocznego i !G2
 baranka rocznego, obydwaj bez skazy na ofiarę !G3
 całopalną, 04 cielca i barana na ofiarę biesiadną, !G4
 aby je ofiarować przed Panem, a także ofiarę !G5
 pokarmową zaprawioną oliwą, bo dzisiaj Pan wam się !G6
 ukazał. !G7
 05 Przyprowadzili więc to, co im nakazał !G8
 Mojżesz, przed Namiot Spotkania. Potem całą !G9
 społeczność zbliżyła się i stanęła przed Panem. !G:
 06 Wtedy Mojżesz powiedział: «Oto co Pan nakazał !G;
 uczynić, aby chwałę Pana wam się ukazała!» 07 Do !G<
 Aarona zaś Mojżesz powiedział: «Zbliży się do !G=
 ołtarza, z ofiarą przeżagalną i ofiarą !G>
 całopalną, dokonaj przeżagania za siebie i za !G?
 lud, z daru za lud i dokonaj przeżagania za !G@
 nich, tak jak Pan rozkazał.» !GA
 Ofiara za kapłanów !GB/
 08 Wtedy Aaron zbliżył się do ołtarza i zabił !GD
 cielca na ofiarę przeżagalną za siebie samego. !GE
 09 Synowie Aarona podali mu krew, a on umoczył !GF
 palec we krwi, pomazał nią rogi ołtarza i wylał !GG
 krew na podstawę ołtarza. 10 Tęszczy, nerki i pędat !GH
 tęszczy, które okrywa wątroby ofiary !GI
 przeżagalnej, zamienił w dym na ołtarzu, tak jak !GJ
 Pan nakazał Mojżeszowi. 11 Mięso zaś i skórę !GK
 spalił w ogniu poza obozem. 12 Potem zabił !GL
 [ofiarę] ofiary całopalnej. Synowie Aarona podali !GM
 mu krew, i wylał ją dokoła ołtarza. 13 Podali mu !GN
 tę podzieloną na części ofiarę całopalną, razem z !GO
 gówą, a on zamienił to w dym na ołtarzu. !GP
 14 Następnie obmył wnętrzności i nogi i zamienił !GQ
 je w dym nad całopaleniem na ołtarzu. !GR
 Ofiara za lud !GS/
 !GT/

15 Potem z^o4y^o dar za lud. Wzi^ę koz^a, kt^ory !GU
 by^ł przeznaczony na ofiar^ę przeb^ęagaln^ę za lud, !GV
 zabi^ł go i z^o4y^o go jako ofiar^ę przeb^ęagaln^ę, tak !GW
 jak poprzednio. 16 Nast^ępnie z^o4y^o ofiar^ę !GX
 ca^łopaln^ę i post^ępi^ł z ni^ę wed^ług zwyczaj^u. !GY
 17 Dalej z^o4y^o ofiar^ę pokarmow^ę, wzi^ę z niej !GZ
 jedn^ę peⁿę gar^t i zamieni^ł j^ę w dym na o^łtarzu !G[
 poza ofiar^ę porann^ę. 18 Potem zabi^ł cielca i !G\
 barana jako ofiar^ę biesiadn^ę dla ludu. Synowie !G]
 Aarona podali mu krew, a on wyla^ł j^ę doko^a !G^
 o^łtarza. 19 T^ęuste cz^ęci cielca i barana - ogon, !G_
 t^ęuszcz, kt^ory okrywa wn^ętrzn^ęci, nerki i p^ęat !G`
 t^ęuszczu, kt^ory jest na w^ętrobie, 20 te cz^ęci !Ga
 t^ęuste p^o4y^oli na mostkach, a on zamieni^ł te !Gb
 cz^ęci t^ęuste w dym na o^łtarzu. 21 Mostkami i !Gc
 prawymi ^ęopatkami Aaron wykona^ł gest ko^ęsania* !Gd
 przed Panem, tak jak nakaza^ł Pan !Ge
 Aaron b^ęogos^ęawi, Pan si^ę ukazuje !Gf /
 22 Nast^ępnie Aaron podni^ęs^ę r^ęce w stron^ę ludu i !Gh
 pob^ęogos^ęawi^ł go. I szed^ł po uko^ęczeniu ofiary !Gi
 przeb^ęagalnej, ofiary ca^łopalnej i ofiar !Gj
 biesiadnych. 23 Moj^ę4esz i Aaron weszli do Namiotu !Gk
 Spotkania, potem wyszli stamt^ęd i pob^ęogos^ęawili !Gl
 lud. Wtedy chwa^ła Pana ukaza^ł si^ę ca^łemu ludowi. !Gm
 24 Ogie^ę* wyszed^ł od Pana i strawi^ł ofiar^ę !Gn
 ca^łopaln^ę razem z cz^ęciami t^ęustymi na o^łtarzu. !Go
 Widz^ęc to ca^ły lud krzykn^ę z rado^ęci i upad^ł na !Gp
 twarz. !Gq
 PRZEST^ęPSTWO SYN^ęW AARONA. DODATKOWE P !Gr \
 —mier^ł Nadaba i Abihu !Gs \
 01 Nadab i Abihu, synowie Aarona, wzi^ęli !Gt /
 3 10 3 ka^ę4dy swoj^ę kadzielnic^ę, nabrali do niej !Gu /
 02 ognia, w^o4y^oli na niego kadzid^ło i !Gv
 ofiarowali przed Panem ogie^ę inny, ni^ę4 by^ł im !Gw
 nakazany. 02 Wtedy ogie^ę wyszed^ł od Pana i !Gx
 poch^ęon^ę ich. Umarli przed Panem. 03 Moj^ę4esz !Gy
 powiedzia^ł do Aarona: @To jest, co Pan powiedzia^ł: !Gz
 Oka^ę4^ę moj^ę ~wi^ęto^łt^ę tym, co zbli^ę4aj^ę si^ę do Mnie, !G{
 oka^ę4^ę chwa^ł moj^ę przed ca^łym ludem*. Aaron !G|
 zamilk^ł !G} !G~
 04 Potem Moj^ę4esz zawo^ła^ł Miszaela i Elsafana, !G€
 syn^ęw Uzzjela, kt^ory by^ł stryjem Aarona, i !G□
 powiedzia^ł do nich: @Zbli^ę4acie si^ę! Wynie^łcie !G,
 swoich braci sprzed Miejsca —wi^ętego poza ob^ęz! !Gf
 05 Wtedy oni zbli^ę4yli si^ę i wynie^łli ich w ich !G,,
 tunikach poza ob^ęz, tak jak powiedzia^ł Moj^ę4esz. !G...

!G† /	
Moj ³ / ₄ esz zabrania Aaronowi ³ / ₄ a [^] oby	!G‡ /
06 Potem Moj ³ / ₄ esz powiedzia [^] do Aarona i jego syn ^ϕ w, Eleazara i Itamara: 06 Nie b © dziecie zanedbywa ^ł uczesania g ^o wy i nie b © dziecie rozdziera ^ł szat, aby [~] cie nie pomarli i aby On nie rozgniewa [^] si © na ca [^] ¥ spo [^] eczno [~] ł. Wasi bracia, ca [^] y dom Izraela, b © d [¥] op [^] akiwa ^ł ten po ³ / ₄ ar, kt ^ϕ ry Pan zapali ^ł . 07 Nie b © dziecie odchodzi ^ł od wej [~] cia do Namiotu Spotkania, aby [~] cie nie pomarli, poniewa ³ / ₄ olej namaszczenia Pana jest na was [~] . A oni post [¥] pili tak, jak Moj ³ / ₄ esz im powiedzia [^]	!G [^] !G% ₀₀ !G ^Š !G< !G€ !G□ !GŽ !G□ !G□ !G'
Kap [^] anom nie wolno pi ^ł wina podczas s ^u ³ / ₄ by liturgiczne	!G' / !G“ / !G” /
08 Nast © pnie Pan powiedzia [^] do Aarona: 09 08 Kiedy b © dziecie wchodzi ^ł do Namiotu Spotkania, ty i synowie twoi, nie b © dziecie pi ^ł wina ani sycery, aby [~] cie nie pomarli! To jest ustawa wieczysta dla wszystkich waszych pokole ^ã , 10 aby [~] cie rozr ^ϕ zniali mi © dzy tym, co [~] wi © te, a tym, co [~] wieckie, mi © dzy tym, co nieczyste, a tym, co czyste, 11 aby [~] cie nauczali Izraelit ^ϕ w wszystkich ustaw, kt ^ϕ re Pan og [^] osi ^ł wam przez Moj ³ / ₄ esza	!G• !G– !G— !G~ !G™ !Gš !G> !Gœ !G□ !GŽ / !Gÿ / !G /
Cz © ł z ofiar pokarmowych i ofiar biesiadnych nale ³ / ₄ na przez Moj ³ / ₄ esza	
12 Potem Moj ³ / ₄ esz powiedzia [^] do Aarona i do jego pozosta [~] ych syn ^ϕ w, Eleazara i Itamara: 09 We [«] cie ofiar © pokarmow [¥] , kt ^ϕ ra pozosta [^] a z ofiar spalanych dla Pana, i zjedzcie j [¥] bez kwasu ko ^o o [^] tarza, bo to jest rzecz bardzo [~] wi © ta. 13 B © dziecie to je ^ł w miejscu po [~] wi © conym, bo to jest cz © ł nale ³ / ₄ na tobie i synom twoim z ofiar spalanych dla Pana. Taki nakaz otrzyma [^] em. 14 Mostek ko [^] ysania i [^] opatk © podniesienia* b © dziecie jedli w miejscu czystym, ty i synowie twoi, i c ^ϕ rki twoje z tob [¥] . To si © nale ³ / ₄ y tobie i twoim synom z biesiadnych ofiar Izraelit ^ϕ w. 15 B © d [¥] przynosi ^ł [^] opatk © podniesienia i mostek ko [^] ysania* razem z cz © łami t ^u stymi, przeznaczonymi na ofiar © spalan [¥] , aby nimi wykona ^ł gest ko [^] ysania przed Panem. To si © b © dzie nale ³ / ₄ eł tobie i twoim synom jako nale ³ / ₄ no ^ł wieczysta, tak jak Pan nakaza ^ł	!Gj !Gϕ !G£ !G ^α !G¥ !G !Gš !G [¨] !G © !G ^a !G« !G– !G !G ® !G [–] !G ° !G± !G ²
Kozio [^] ofiary przeb [^] agalnej jako pokarm kap [^] an ^ϕ w	!G ³ / !G´ /
16 Moj ³ / ₄ esz wypytywa ^ł o koz [^] a ofiary przeb [^] agalnej i okaza ^ł si © , ³ / ₄ e zosta ^ł spalony.	!Gμ !G¶

Wtedy rozgniewa^ł się na pozosta^{łych} syn^{ów} Aarona, !G·
 to jest na Eleazara i Itamara, i powiedzia^ł do !G,
 nich: 17 @Dlaczego nie spo^{żyli}ście ofiary !G¹
 przeb^{aganej} w miejscu po^{wi}conym? Przecie^ż ona !G°
 jest rzecz^ą bardzo ^wit^ą. On da^ł j^ą wam, aby^{ście} !G»
 zg^{adzili} win^o spo^{ecznie}ci, aby^{ście} przeb^{agali} !G¼
 za nich Pana. 18 Krew jej nie by^{ła} wniesiona do !G½
 Miejsca —wi^otego. A wi^oc winni^{ście} byli spo^{ży}ł j^ą !G¾
 w Miejscu —wi^otym, tak jak mi nakazano^ł. 19 Wtedy !G¿
 Aaron powiedzia^ł do Moj^żesza: @Oto dzisiaj oni !GÀ
 z^ożyli ofiar^o przeb^{agaln} i ofiar^o ca^łopaln^ą !GÁ
 przed Panem i taka rzecz mnie spotka^{ła}! Gdybym !GÂ
 dzisiaj jad^ł ofiar^o przeb^{agaln}, czy Pan uzna^łby !GÃ
 to za dobre?^{*} 20 Moj^żesz wys^łucha^ł tej odpowiedzi !GÄ
 i uzna^ł j^ą za dobr^ą. !GÅ
 !GÆ#
 PRAWO CZYSTO—CI !GÇ#
 !GÉ\
 ZWIERZ[']TA CZYSTE I NIECZYSTE !GÉ\
 !GÊ/
 Zwierz[']ta !GË/
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Nast^opnie Pan powiedzia^ł do Moj^żesza i !GÌ
 ³ 11 ³ Aarona: 02 @Tak m^{ów}cie do Izraelit^{ów}: Oto !GÍ
 ÄÄÄÄÄÜ zwierz[']ta, kt^{óre} b^odziecie je^ł spo^{ród} !GÎ
 wszystkich zwier[']ł, kt^{óre} s^ą na ziemi: !GÏ
 03 B^odziecie jedli ka^żde zwierz[']o czworono^żne, !GÐ
 kt^{óre} ma rozdzielone kopyta, to jest racice, i !GÑ
 kt^{óre} prze^żuwa. 04 Ale [nast^opuj^{ące}ych zwier[']ł], !GÒ
 maj^{ące}ych rozdzielone kopyto i prze^żuwaj^{ące}ych nie !GÓ
 b^odziecie jedli: wiel^ęd, poniewa^ż prze^żuwa, ale !GÔ
 nie ma rozdzielonego kopyta - b^odzie dla was !GÕ
 nieczysty; 05 * ~wistak, poniewa^ż prze^żuwa, ale !GÖ
 nie ma rozdzielonego kopyta - b^odzie dla was !G×
 nieczysty; 06 zaj^{ęc}, poniewa^ż prze^żuwa, ale nie ma !GØ
 rozdzielonego kopyta - b^odzie dla was nieczysty; !GÙ
 07 wieprz, poniewa^ż ma rozdzielone kopyto, ale nie !GÚ
 prze^żuwa - b^odzie dla was nieczysty. 08 Nie !GÛ
 b^odziecie jedli ich mi^osa ani dotykali ich padliny !GÜ
 - s^ą one dla was nieczyste !GÝ
 !GÞ/
 Istoty wodne !Gß/
 09 B^odziecie jedli nast^opuj^{ące}ce istoty wodne: !Gà
 wszystkie istoty wodne, w morzach i rzekach, kt^{óre} !Gá
 maj^ą p^ętwy i ^łuski, b^odziecie jedli. 10 Ale ka^żda !Gâ
 istota wodna, kt^{óra} nie ma p^ętw albo ^łusek w !Gã
 morzach i rzekach spo^{ród} wszystkiego, co si^ę roi !Gä
 w wodzie, i spo^{ród} wszystkich zwier[']ł wodnych, !Gå
 b^odzie dla was obrzydliwo^{ści}. 11 B^od^ł one dla was !Gæ
 obrzydliwo^{ści}, nie jedzcie ich mi^osa i brzyd^łcie !Gç

si© ich padlin¥. 12 Wszystkie istoty wodne, które	!Gè
nie maj¥ p^etw albo ^usek, b©d¥ dla was	!Gé
obrzydliwo~ci¥	!Gê
Istoty skrzydlate*	!Gè /
13 Spo~rd ptaków b©dziecie mieli w obrzydzeniu	!Gì
i nie b©dziecie ich jedli, bo s¥ obrzydliwo~ci¥,	!Gî
nast©puj¥ce: orze^, s©p czarny, orze^ morski,	!Gï
14 wszelkie gatunki kani i soko^w, 15 wszelkie	!Gð
gatunki kruków, 16 stru~, sowa, mewa, wszelkie	!Gñ
gatunki jastrz©bi, 17 puszczyk, kormoran, ibis,	!Gò
18 ^ab©d«, pelikan, ~cierwik, 19 bocian, wszelkie	!Gó
gatunki czapli, dudek i nietoperz.	!Gô
20 Wszelkie lataj¥ce czworono¾ane* owady b©d¥ dla	!Gö
was obrzydliwo~ci¥.	!Gö
21 Ale b©dziecie je~t spo~rd czworono¾anych	!G÷
lataj¥cych owadów tylko te, których [tylne]	!Gø
koãczyny wystaj¥ ponad nogami [przednimi], aby	!Gù
[mog^y] skaka na nich po ziemi. 22 Nast©puj¥ce	!Gú
spo~rd nich mo¾ecie je~t: wszelkie gatunki	!Gû
szaraãczy, wszelkie gatunki soleam, wszelkie	!Gü
gatunki chargol i wszelkie gatunki chagab*.	!Gý
23 Wszystkie inne gatunki lataj¥cych owadów	!Gþ
czworono¾anych b©d¥ dla was obrzydliwo~ci¥.	!Gÿ
Nieczysty jest ka¾dy, kto dotyka padliny zwierzt	!H" /
nieczystych	!H# /
24 Nast©puj¥ce zwierz©ta czyni¥ cz^owieka	!H\$
nieczystym. Ka¾dy, kto dotknie si© ich padliny,	!H%
b©dzie nieczysty a¾ do wieczora. 25 Ka¾dy, kto	!H&
b©dzie nosi ich padlin©, wypierze ubranie i	!H'
pozostanie nieczysty a¾ do wieczora. 26 Ka¾de	!H(
zwierz©, które ma kopyta, ale nie rozdzielone, i	!H)
nie prze¾uwa, b©dzie nieczyste dla was. Ka¾dy, kto	!H*
si© go dotknie, b©dzie nieczysty. 27 Ka¾de zwierz©	!H+
czworono¾ne, które chodzi opieraj¥c si© na	!H,
stopach*, b©dzie nieczyste dla was. Ka¾dy, kto	!H-
dotknie si© jego padliny, b©dzie nieczysty a¾ do	!H.
wieczora. 28 Ka¾dy, kto b©dzie nosi ich padlin©,	!H/
wypierze ubranie i pozostanie nieczysty a¾ do	!H0
wieczora. To s¥ rzeczy nieczyste dla was.	!H1
Nieczysto~t spowodowana przez dotkni©cie padliny	!H2 /
ma^ych zwierzt	!H3 /
29 Spo~rd ma^ych zwierzt, które poruszaj¥ si©	!H4 /
na ziemi, nast©puj¥ce s¥ nieczyste: kret, mysz i	!H5
wszelkie gatunki jaszczurek, 30 gekko, ¾w,	!H6
salamandra, skolopendra i kameleon. 31 Te s¥	!H7
nieczyste dla was spo~rd ma^ych zwierzt, które	!H8
	!H9

poruszaję się na ziemi. Kiedy, kto dotknie się ich
 padliny, będzie nieczysty aż do wieczora. !H:
 32 Jeżeli ktoś z tych zwierząt nieżywe upadnie na !H;
 coś, to ta rzecz będzie nieczysta, niezależnie od !H<
 tego, czy to będzie naczynie drewniane, czy !H=
 ubranie, czy skóra, czy worek, czy jakiegokolwiek !H>
 narzędzie pracy. Obmyję je wodą i pozostanie !H?
 nieczyste aż do wieczora, potem będzie czyste. !H@
 33 Jeżeli ktoś z tych zwierząt wpadnie do !HA
 naczynia glinianego, to wszystko, co jest wewnątrz !HB
 naczynia, będzie nieczyste, a naczynie rozbijecie. !HC
 34 Kiedy pokarm, który się spożywa, do którego !HE
 się dostanie woda z tego naczynia będzie !HF
 nieczysty. Kiedy napój, który bywa używany do !HG
 picia w jakimkolwiek naczyniu, będzie nieczysty. !HH
 35 Na cokolwiek upadnie takie zwierzę nieżywe, !HI
 będzie nieczyste: piecyk albo piekarnik ma być !HJ
 zniszczony. One są nieczyste i będą nieczyste dla !HK
 was. 36 Tylko «rodła i cysterny, to jest zbiorniki !HL
 wody, pozostają czyste, ale ten, kto dotknie się w !HM
 nich padliny, będzie nieczysty. 37 Jeżeli taka !HN
 padlina upadnie na ziarno przeznaczone do siewu, !HO
 to ziarno pozostanie czyste, 38 ale jeżeli ziarno !HP
 jest mokre i taka padlina upadnie na nie, to jest !HQ
 ono dla was nieczyste. !HR
 Padlina czystych zwierząt !HS /
 39 Jeżeli zdechnie jedno ze zwierząt, które wam !HT /
 służą za pokarm, i ktoś dotknie się tej padliny, !HU
 będzie nieczysty aż do wieczora. 40 Jeżeli kto zje !HV
 coś z takiej padliny, to wypierze ubranie i będzie !HW
 nieczysty aż do wieczora. Także i ten, kto nosi !HX
 taką padlinę, wypierze ubranie i będzie nieczysty !HY
 aż do wieczora. !HZ
 Nie wolno jeść nieczystych małych zwierząt !H /
 41 Wszelkie małe zwierzęta, które pełzają po !H^
 ziemi, są obrzydliwe - nie wolno ich jeść! !H_
 42 Cokolwiek pełza na brzuchu, cokolwiek chodzi na !H`
 czterech nogach i cokolwiek ma wiele nóg spośród !Ha
 małych zwierząt pełzających po ziemi, nie będzie !Hb
 przez was jedzone, bo to jest obrzydliwe. 43 Nie !Hc
 plugawcie siebie samych przez jedzenie wszelkich !Hd
 małych zwierząt pełzających, nie zanieczyszczajcie !He
 się przez to, przez to stalibyście się !Hf
 nieczystymi. 44 Ponieważ Ja jestem Pan, Bóg wasz - !Hg
 uwiatcie się! Bądźcie wiatami, ponieważ Ja !Hh
 jestem wiaty!* Nie będziecie się plugawić małymi !Hi
 zwierzętami, które pełzają po ziemi. 45 Bo Ja !Hj

jestem Pan, który wyprowadzi ^ę was z ziemi	!Hk
egipskiej, abym by ^ę waszym Bogiem. B ^ę d ^ę cie wi ^ę c	!Hl
~wi ^ę tymi, bo Ja jestem ~wi ^ę ty!	!Hm
	!Hn /
Zako ^ę czenie przepis ^ę w o pokarmach	!Ho /
46 To jest prawo dotycz ^ę ce zwierz ^ę t, ptak ^ę w i	!Hp
wszelkich istot ^ę aj ^ę cych, kt ^ę re poruszaj ^ę si ^ę w	!Hq
wodzie, i wszelkich stworze ^ę pe ^ę zaj ^ę cych po ziemi,	!Hr
47 aby ^ę cie rozr ^ę zniali mi ^ę dzy tym, co nieczyste, a	!Hs
tym, co czyste, mi ^ę dzy zwierz ^ę tami jadalnymi a	!Ht
tymi, kt ^ę rych je ^ę t nie wolno	!Hu
	!Hv \
PRZEPISY DOTYCZ ^ę CE CZYSTO—CI PO ^ę 1/2	!Hw \
	!Hx /
Czas oczyszczenia	!Hy /
ÚÄÄÄÄ; 01 Dalej powiedzia ^ę Pan do Moj ^ę 4esza:	!Hz
^ę 12 ^ę 02 @Powiedz do Izraelit ^ę w: Je ^ę 4eli kobieta	!H{
ÄÄÄÄÄÜ zasz ^ę a w ci ^ę 4 ^ę i urodzi ^ę a ch ^ę opca,	!H
pozostanie przez siedem dni nieczysta, tak samo	!H}
jak podczas stanu nieczysto ^ę ci spowodowanego przez	!H~
miesi ^ę czne krwawienie. 03 äsmego dnia [ch ^ę opiec]	!H ^{DEL}
zostanie obrzezany. 04 Potem ona pozostanie przez	!H€
trzydzie ^ę ci trzy dni dla oczyszczenia krwi*: nie	!H□
b ^ę dzie dotykał niczego ~wi ^ę tego i nie b ^ę dzie	!H,
wchodził do ~wi ^ę tyni, dop ^ę ki nie sko ^ę cz ^ę si ^ę dni	!Hf
jej oczyszczenia. 05 Je ^ę 4eli za ^ę urodzi	!H,,
dziewczynk ^ę , b ^ę dzie nieczysta przez dwa tygodnie,	!H...
tak jak podczas miesi ^ę cznego krwawienia. Potem	!H†
pozostanie przez sze ^ę t ^ę dziesi ^ę t sze ^ę t ^ę dni dla	!H‡
oczyszczenia krwi	!H^
	!H% /
Ofiara oczyszczenia matki	!HŠ /
06 Kiedy za ^ę sko ^ę cz ^ę si ^ę dni jej oczyszczenia po	!H<
urodzeniu syna lub c ^ę rki, przyniesie kap ^ę anowi,	!H€
przed wej ^ę cie do Namiotu Spotkania, jednorocznego	!H□
baranka na ofiar ^ę ca ^ę opaln ^ę i m ^ę odego go ^ę bia lub	!HŽ
synogarlic ^ę na ofiar ^ę przeb ^ę agaln ^ę . 07 Kap ^ę an	!H□
z ^ę o ^ę 4y to w ofierze przed Panem, aby za ni ^ę dokonał	!H□
preb ^ę agania. W ten spos ^ę b b ^ę dzie ona oczyszczona	!H‘
od up ^ę ywu krwi. To jest prawo dotycz ^ę ce tej, kt ^ę ra	!H’
urodzi ^ę a syna lub c ^ę rki. 08 Je ^ę 4eli za ^ę ona jest	!H“
zbyt uboga, aby przynie ^ę t baranka, to przyniesie	!H”
dwie synogarlice albo dwa m ^ę ode go ^ę bie, jednego	!H•
na ofiar ^ę ca ^ę opaln ^ę i jednego na ofiar ^ę	!H—
preb ^ę agaln ^ę . W ten spos ^ę b kap ^ę an dokona	!H—
preb ^ę agania za ni ^ę , i b ^ę dzie oczyszczona	!H~
	!H™ \
PRZEPISY DOTYCZ ^ę CE TR ^ę DU*	!HŠ \
	!H> /

Tręd u ludzi. Pierwszy rodzaj: nabrzmienie	!Hœ/
wysypka lub plama	!H□/
01 Dalej powiedziać Pan do Mojżesza i	!Hž
13 Aarona: 02 Jeżeli u kogoś na skórze cia	!Hÿ
pojawi się nabrzmienie albo wysypka, albo	!H
biała plama, która na skórze jego cia jest	!Hj
znak trędu, to przyprowadź go do kapłana Aarona	!Hç
albo do jednego z jego synów kapłanów. 03 Kapłan	!H£
obejrzy chore miejsce na skórze cia: jeżeli	!Hα
włosy na chorym miejscu stały się białe i jeżeli	!H¥
znak zdaje się być wklóśnięty w stosunku do skóry	!H
cia, jest to plaga trędu. Kapłan stwierdzi to i	!H§
uzna człowieka za nieczystego. 04 Jeżeli jednak	!H”
plama na skórze jego cia jest biała, ale nie	!H©
zdaje się być wklóśnięta w stosunku do skóry i	!Hª
włosy nie pobielały, to kapłan odosobni chorego na	!H«
siedem dni. 05 Siódmego dnia kapłan go obejrzy.	!H¬
Jeżeli kapłan stwierdzi, że plama nie powiększa	!H
się, nie rozszerza się na skórze, to odosobni go	!H®
znowu na siedem dni. 06 Potem, siódmego dnia,	!H¯
kapłan znowu go obejrzy. Jeżeli plama stała się	!H°
matowa i nie rozszerzyła się na skórze, to kapłan	!H±
uzna go za czystego. To była zwykła wysypka.	!H²
Wypierze ubranie i będzie czysty. 07 Jeżeli jednak	!H³
wysypka rozszerzyła się na skórze po stawieniu się	!H´
chorego przed kapłanem w celu oczyszczenia, w	!Hµ
takim razie stawi się on przed kapłanem po raz	!H¶
drugi. 08 Kapłan obejrzy go. Jeżeli stwierdzi, że	!H·
wysypka rozszerzyła się na skórze, uzna go za	!H,
nieczystego: jest to tręd	!H¹
Drugi rodzaj: ostry tręd	!Hº /
09 Jeżeli ukaże się na kimś tręd, przyprowadź	!H¼
go do kapłana. 10 Kiedy kapłan obejrzy go i	!H½
stwierdzi, że na skórze jego jest białe	!H¾
nabrzmienie, porośnięte białym włosiem, i żywe	!Hç
mięso na tym nabrzmieniu, 11 to znaczy, że na	!HĀ
skórze cia jego jest tręd zastarzały. Kapłan	!HĀ
uzna go za nieczystego. Nie odosobni go, bo on	!HĀ
jest nieczysty*	!HÃ
12 Jeżeli zaś tręd mocno kwitnie na skórze i	!HÄ
okrywa całą skórę od stopy do głowy, gdziekolwiek	!HÅ
spojrzy oczy kapłana, 13 i kapłan stwierdzi, że	!HÆ
tręd okrywa całą cia tego, w takim razie uzna	!HÇ
go za czystego - cała stała się biała, a włos jest	!HÈ
czysty*. 14 Jednak w dniu, w którym ukaże na	!HÉ
nim żywe mięso, będzie nieczysty. 15 Kapłan	!HÊ
zobaczy żywe mięso i uzna go za nieczystego - żywe	!HË
mięso jest nieczyste, to jest tręd. 16 Jeżeli	!HÌ

jednak 3/4ywe mi©so stanie si© znowu bia^e, to chory	!Hí
przyjdzie do kap^ana. 17 Kap^an go obejrzy i	!Hí
stwierdzi, 3/4e znaki sta^y si© bia^e, i uzna go za	!Hí
czystego. Jest on czysty.	!Hð

Trzeci rodzaj: podejrzane wrzody	!Hñ /
18 Je3/4eli na czym^ ciele na sk@rze pojawi si©	!Hó
wrz@d i zostanie uleczony, 19 ale na miejscu	!Hó
wrzodu b@dzie bia^e nabrzmienie albo plama	!Hó
bia^oczerwona, to uka3/4e si© kap^anowi. 20 Kap^an	!Hó
obejrzy go. Je3/4eli stwierdzi, 3/4e ta plama jest jak	!Hx
gdyby wkl©~ni©ta w stosunku do otaczaj^cej sk@ry i	!Hø
3/4e w^osy na niej sta^y si© bia^e - uzna go za	!Hù
nieczystego. To jest plaga tr@du, kt@ra zakwit^a	!Hú
na wrzodzie. 21 Je3/4eli jednak kap^an stwierdzi, 3/4e	!Hù
tam nie ma bia^ych w^os@w i 3/4e ta plama nie jest	!Hù
wkl©~ni©ta w stosunku do otaczaj^cej sk@ry, i 3/4e	!Hý
ona jest matowa, to kap^an odosobni go na siedem	!Hþ
dni. 22 Je3/4eli ona rzeczywi^cie rozszerzy si© na	!Hß
sk@rze, to kap^an uzna go za nieczystego. Jest to	!Hà
plaga tr@du. 23 Je3/4eli jednak ta plama pozostanie	!Hà
bez zmiany i nie rozszerzy si©, jest to blizna po	!Hà
wrzodzie - kap^an uzna go za czystego.	!Hã

Czwarty rodzaj: tr@d na oparzeliknie	!Hä /
24 Je3/4eli kto ma na swej sk@rze oparzelizn© i	!Hæ
je3/4eli na tej oparzeliknie uformuje si© plama	!Hç
czerwona lub bia^a, 25 to kap^an go obejrzy.	!Hè
Je3/4eli stwierdzi, 3/4e w^osy na plamie pobiela^y i	!Hé
3/4e wydaje si© ona wkl©~ni©ta w stosunku do	!Hè
otaczaj^cej sk@ry, jest to tr@d, kt@ry zakwit^ na	!Hè
oparzeliknie. Kap^an uzna go za nieczystego. Jest	!Hì
to plaga tr@du.	!Hí
26 Je3/4eli jednak kap^an stwierdzi, 3/4e nie ma na	!Hí
plamie bia^ych w^os@w i 3/4e nie jest ona wkl©~ni©ta	!Hí
w stosunku do otaczaj^cej sk@ry, i 3/4e jest matowa,	!Hð
to kap^an odosobni go na siedem dni. 27 Si@dmeo	!Hñ
dnia kap^an go obejrzy. Je3/4eli plama rzeczywi^cie	!Hò
rozszerzy^a si© na sk@rze, to kap^an uzna go za	!Hó
nieczystego. To jest plaga tr@du. 28 Je3/4eli jednak	!Hó
plama pozostanie bez zmiany, nie rozszerzy si© na	!Hó
sk@rze, ale stanie si© matowa, jest to tylko	!Hó
blizna po oparzeniu. Kap^an uzna go za czystego,	!H÷
bo to jest blizna po oparzeniu.	!Hø

Pi@ty rodzaj: tr@d na g^owie lub brodzie	!Hù /
29 Je3/4eli na g^owie lub brodzie m©3/4czynny albo	!Hù
kobiety b@dzie chore miejsce, 30 kap^an obejrzy to	!Hù
miejsce. Je3/4eli stwierdzi, 3/4e ono jest wkl©~ni©te	!Hý

w stosunku do otaczającej skóry i włosy na nim !Hb
 stały się cienkie, to kapłan uzna go za !Hy
 nieczystego. Jest to grzybica, to jest trąd głowy !!
 lub brody. 31 Jeżeli za kapłan, oglądając miejsce !!"
 zdradzające objawy grzybicy, stwierdzi, że nie !"#
 jest ono wklonięte w stosunku do otaczającej !\$
 skóry, lecz nie ma na nim czarnych włosów, to !!%
 kapłan odosobni podejrzanego o grzybicę na siedem !!&
 dni. 32 Potem, siódmego dnia, kapłan obejrzy !!'
 chorego. Jeżeli stwierdzi, że grzybica nie !!(
 rozszerzyła się, że nie ma na niej takich włosów !!)
 i że chore miejsce nie jest wklonięte w stosunku !!*
 do otaczającej skóry, 33 to chory ogoli się, ale !!+
 nie ogoli miejsca zdradzającego objawy grzybicy. !!,
 Potem kapłan znowu odosobni człowieka podejrzanego !|-
 o grzybicę na siedem dni. 34 Siódmego dnia kapłan !!.
 obejrzy chore miejsce. Jeżeli stwierdzi, że !!/
 grzybica nie rozszerzyła się na skórze i że chore !!0
 miejsce nie jest wklonięte w stosunku do !!1
 otaczającej skóry, kapłan uzna go za czystego. !!2
 Wypierze on ubranie i będzie czysty. 35 Jeżeli !!3
 jednak grzybica będzie się rozszerzała rzeczywiście !!4
 na jego skórze po jego oczyszczeniu, 36 to kapłan !!5
 go obejrzy. Jeżeli stwierdzi, że grzybica !!6
 rozszerzyła się na skórze, to nie potrzebuje !!7
 szukać takich włosów - jest on nieczysty. 37 Ale !!8
 jeżeli w jego oczach grzybica pozostanie bez !!9
 zmiany i czarne włosy będą rosły na tym miejscu, !!:
 to znaczy, że grzybica została uleczona - jest on !!;
 czysty, i kapłan uzna go za czystego. !!<
 Szósty rodzaj: pokrzywka !!= /
 38 Jeżeli u mężczyzny lub kobiety ukaże się na !!?
 skórze wiele białych plam, 39 i jeżeli kapłan !!@
 stwierdzi, że na ich skórze są białe plamy matowe, !!A
 jest to tylko pokrzywka, która zakwitła na skórze. !!B
 Taki jest czysty !!C
 Siódmy rodzaj: trąd u włosów !!D /
 40 Jeżeli u kogo włosy wyłysieją, to jest on !!F
 łysy i jest on czysty. 41 Jeżeli u kogo czoło !!G
 wyłysieją, jest on na łysy i tak że jest !!H
 czysty. 42 Ale jeżeli na łysinie albo na !!I
 łysiejącym czole ukaże się plama białoczerwona, !!J
 jest to trąd, który zakwitł na łysinie lub na !!K
 łysiejącym czole. 43 Jeżeli więc kapłan stwierdzi !!L
 u niego chorobliwe nabrzmienie białoczerwone na !!M
 łysinie lub łysiejącym czole, podobne do trądu na !!N
 skórze ciała - 44 jest to człowiek trądowaty. Jest !!O

on nieczysty. Kap^an uzna go za nieczystego - jego	!!P
choroba jest na g^owie.	!!Q
Przepisy dla tr@dowatych	!!R /
45 Tr@dowaty, kt@ry podlega tej chorobie, b@dzie	!!T
mia^ rozerwane szaty, w^osy w nie^adzie, brod@	!!U
zas^oni@t¥ i b@dzie wo^at: "Nieczysty, nieczysty!"	!!V
46 Przez ca^y czas trwania tej choroby b@dzie	!!W
nieczysty. B@dzie mieszka^ w odosobnieniu. Jego	!!X
mieszkanie b@dzie poza obozem	!!Y
Tr@d na tkaninach i sk@rach	!![/
47 Je¾eli na jakim~ ubraniu pojawi si© plaga	!!\
tr¥du*, czy to na ubraniu we^nianym, czy na	!!]
ubraniu lnianym, 48 czy to na w¥tku, czy na	!!^
osnowie lnu albo we^ny, czy te¾ na sk@rze lub na	!!_
jakim~ przedmiocie sk@rzanym, 49 ot@¾ je¾eli uka¾e	!!`
si© plama zielonkawa albo czerwonawa na ubraniu	!!a
albo na sk@rze, na w¥tku albo na osnowie, albo na	!!b
jakim~ przedmiocie sk@rzanym, jest to plaga tr¥du.	!!c
Nale¾y j¥ pokaza^ kap^anowi. 50 Kiedy kap^an	!!d
obejrzy plag@, odosobni j¥* na siedem dni.	!!e
51 Si@dmeo dnia obejrzy plag@. Je¾eli plaga	!!f
rozszerzy^a si© na ubraniu albo na w¥tku, albo na	!!g
osnowie, albo na sk@rze, albo na jakim~	!!h
przedmiocie sk@rzanym, jest to tr@d z^o~liwy.	!!i
Przedmiot jest nieczysty. 52 Nale¾y wi©c spali^	!!j
ubranie albo w¥tek, albo osnow@, albo jakikolwiek	!!k
przedmiot we^niany lub lniany, lub sk@rzany, na	!!l
kt@rym uka¾e si© plaga, bo jest to z^o~liwy tr@d -	!!m
b@dzie spalony w ogniu! 53 Je¾eli jednak kap^an	!!n
stwierdzi, ¾e plaga nie rozszerzy^a si© na ubraniu	!!o
albo na w¥tku, albo na osnowie, albo na jakim~	!!p
przedmiocie sk@rzanym, 54 w takim razie kap^an	!!q
ka¾e wypra^ przedmiot zara¾ony plag¥ i ka¾e go	!!r
odosobni^ jeszcze na siedem dni. 55 Je¾eli po	!!s
wypraniu kap^an stwierdzi, ¾e chore miejsce nie	!!t
zmieni^o swego wygl¥du, to w takim razie jest	!!u
nieczyste, chocia¾by plaga nie rozszerzy^a si©.	!!v
Spalisz to, niezale¾nie od tego, czy tkanina jest	!!w
prze¾arta z tej czy z tamtej strony. 56 Ale je¾eli	!!x
kap^an po wypraniu stwierdzi, ¾e plama sta^a si©	!!y
matowa, oderwie to miejsce od ubrania albo od	!!z
sk@ry, albo od w¥tku, albo od osnowy. 57 Je¾eli	!!{
plama znowu uka¾e si© na ubraniu albo na w¥tku,	!!
albo na osnowie, albo na jakim~ przedmiocie	!!}
sk@rzanym, jest to kwitnienie tr¥du. Spalisz w	!!~
ogniu to miejsce, na kt@rym jest plaga. 58 Jednak	!!DEL
ubranie albo w¥tek, albo osnowa, albo jaki~	!!€

przedmiot skłrzany, ktŕy wypra~e i z ktŕego !!□
 znik^a plaga, b©dzie wyprany po raz drugi i b©dzie !!,
 czysty. 59 To jest prawo dotyczŕce plagi trŕdu na !!f
 ubraniu we^nianym albo lnianym, na wŕtku albo na !!„
 osnowie, lub na jakim~ przedmiocie skłrzanym, aby !!...
 je uznaŕ za czyste lub za nieczyste~. !!†
 Oczyszczenie po uzdrowieniu z trŕdu. !!† /
 ÚÄÄÄÄ; 01 Nast©pnie powiedzia^ Pan do Mojŕesza: !!%
 ³ 14 ³ 02 ©To jest prawo dotyczŕce tr©dowatego w !!Š
 ÄÄÄÄÄÜ dniu jego oczyszczenia: b©dzie !!k
 przyprowadzony do kap^ana, 03 a kap^an wyjdzie !!E
 poza obcz. Jeŕeli kap^an stwierdzi, ŕe tr©dowaty !!□
 zosta^ uzdrowiony z choroby trŕdu, 04 to kap^an !!Ž
 kaŕe, ŕeby ten, ktŕy ma byŕ oczyszczony, !!□
 przyni©s^ dwa ptaki ŕywe, czyste, kawa^ek drzewa !!□
 cedrowego, nitki karmazynowe i hizop. 05 Potem !!'
 kap^an kaŕe zabiŕ jednego ptaka nad naczyniem !!'
 glinianym nape^nionym ŕywy wodŕ. 06 Nast©pnie !!"
 we«mie drugiego ptaka, ŕywego, wraz z kawa^kiem !!"
 drzewa cedrowego, z nitkami karmazynowymi i z !!•
 hizopem i zanurzy to wszystko razem z ŕywym !!—
 ptakiem we krwi ptaka zabitego nad wodŕ ŕywy. !!—
 07 Potem pokropi siedem razy tego, ktŕy ma byŕ !!~
 oczyszczony z trŕdu i w ten sposb oczy~ci go. A !!™
 ptaka ŕywego wypu~ci na pole. 08 Ten, ktŕy si© !!Š
 poddaje oczyszczeniu, wypierze ubranie, zgoli !!>
 wszystkie w^osy, wykŕpie si© w wodzie i b©dzie !!œ
 czysty. Potem wr©ci do obozu, ale pozostanie przez !!□
 siedem dni poza swoim namiotem. 09 Si©dmego dnia !!Ž
 zgoli wszystkie w^osy, g^ow©, brod© i brwi, zgoli !!Ÿ
 wszystkie w^osy, wypierze swe szaty, obmyje si© w !!
 wodzie i stanie si© czysty. !!j
 Ofiara sk^adana podczas oczyszczenia tr©dowatego !!E /
 10 äsmego dnia we«mie dwa baranki bez skazy, !!a
 jednŕ owc© rocznŕ bez skazy, trzy dziesiŕte efy !!ŕ
 najczystszej mŕki zaprawionej oliwŕ na ofiar© !!i
 pokarmowŕ i jeden log oliwy. 11 Kap^an, ktŕy !!Š
 oczyszcza, postawi cz^owieka, ktŕy ma byŕ !!"
 oczyszczony, wraz z tymi darami przed Panem, przed !!©
 wejciem do Namiotu Spotkania. 12 Potem kap^an !!a
 we«mie jednego baranka i z^oŕy go na ofiar© !!k
 zado~tuczynienia razem z logiem oliwy, wykona nimi !!—
 gest ko^ysania* przed Panem. 13 Nast©pnie zabije !!
 tego baranka na miejscu, na ktŕym si© zabija !!©
 ofiary przeb^agalne i ofiary ca^opalne, na miejscu !!
 po~wi©conym, bo ofiara zado~tuczynienia, tak jak i !!°
 ofiara przeb^agalna, naleŕ do kap^ana. To jest !!±

rzecz najwi©tsza:	!!2
14 Potem kap^an we«mie troch© krwi z ofiary	!!3
zado~tuczynienia i poma¾e ni¥ wierzch ucha	!!´
cz^owieka oczyszczaj¥cego si©, a tak¾e wielki	!!µ
palec jego prawej r©ki i wielki palec jego prawej	!!¶
nogi. 15 Nast©pnie kap^an we«mie troch© z logu	!!·
oliwy i wyleje j¥ na swoj¥ lew¥ d^oä. 16 Kap^an	!!¸
umoczy palec prawej r©ki w oliwie, kt¢ra jest na	!!¹
jego lewej d^oni, i pokropi palcem umoczone w	!!º
oliwie siedem razy przed Panem. 17 Reszt¥ oliwy,	!!»
kt¢ra jest na jego d^oni, kap^an poma¾e wierzch	!!¼
prawego ucha cz^owieka oczyszczaj¥cego si©, a	!!½
tak¾e wielki palec jego prawej r©ki i wielki palec	!!¾
jego prawej nogi, ponad krwi¥ ofiary	!!¿
zado~tuczynienia. 18 To, co jeszcze pozostanie z	!!À
oliwy na jego d^oni, kap^an wyleje na g^ow©	!!Á
cz^owieka oczyszczaj¥cego si©. W ten spos¢b kap^an	!!Â
przeb^aga za niego Pana. 19 Potem kap^an z^o¾y	!!Ã
ofiar© przeb^agaln¥ i dokona przeb^agania za tego,	!!Ä
kt¢ry poddaje si© oczyszczeniu ze swej	!!Å
nieczysto~ci. Po czym z^o¾y ofiar© ca^opaln¥.	!!Æ
20 Kap^an podniesie na o^tarz ofiar© ca^opaln¥ i	!!Ç
ofiar© pokarmow¥. Kap^an dokona za niego	!!È
przeb^agania, i b©dzie oczyszczony:	!!É
	!!Ê /
Ofiara ubogich:	!!Ë /
21 Jednak je¾eli to jest cz^owiek ubogi i nie	!!ì
stał go na to, w takim razie we«mie tylko jednego	!!í
baranka na ofiar© zado~tuczynienia dla dokonania	!!î
gestu ko^ysania*, aby by^ oczyszczony, a tak¾e	!!ï
dziesi¥t¥ cz©~t efy najczystszej m¥ki zaprawionej	!!ð
oliw¥ na ofiar© pokarmow¥, jeden log oliwy 22 i	!!ñ
dwie synogarlice albo dwa m^ode go^©bie, na co	!!ò
b©dzie go stał. Jeden z nich b©dzie na ofiar©	!!ó
przeb^agaln¥, a drugi na ofiar© ca^opaln¥.	!!ô
23 àsmego dnia przyprowadzi je dla swego	!!õ
oczyszczenia do kap^ana przed wej~cie do Namiotu	!!ö
Spotkania, przed Pana. 24 Kap^an we«mie baranka	!!×
zado~tuczynienia wraz z logiem oliwy i dokona nimi	!!ø
gestu ko^ysania przed Panem. 25 Potem zabije	!!ù
baranka [ofiary] zado~tuczynienia. Kap^an we«mie	!!ú
troch© z krwi ofiary zado~tuczynienia i poma¾e ni¥	!!û
wierzch prawego ucha cz^owieka oczyszczaj¥cego	!!ü
si©, wielki palec jego prawej r©ki i wielki palec	!!ý
jego prawej nogi. 26 Kap^an wyleje troch© oliwy na	!!þ
sw¥ lew¥ d^oä, 27 po czym kap^an pokropi siedem	!!ß
razy przed Panem palcem prawej r©ki umoczone w	!!à
oliwie, kt¢ra jest na jego lewej d^oni.	!!á
28 Nast©pnie kap^an poma¾e oliw¥, kt¢ra jest na	!!â

jego lewej d'oni, wierzch prawego ucha cz'owieka !!ã
oczyszczaj'cego si©, a tak¾e wielki palec jego !!ã
prawej r©ki i wielki palec jego prawej nogi, na !!ã
tym samym miejscu, kt're by'© pomazane krwi' !!æ
ofiary zado'uczynienia. 29 Reszt© oliwy, kt'ra !!ç
by'a na jego d'oni, kap'an wyleje na g'ow© !!è
cz'owieka oczyszczaj'cego si©, aby przeb'aga' za !!é
niego Pana. 30 Potem ofiaruje jedn' synogarlic© !!ê
albo jednego m'odego go'©bia, na co go by'© sta', !!è
31 * jako ofiar© przeb'agaln', drugiego za' ptaka !!ì
jako ofiar© ca'opaln' razem z ofiar' pokarmow'. W !!í
ten spos'ob kap'an przeb'aga Pana za tego !!î
cz'owieka, kt'ry poddaje si© oczyszczeniu. 32 To !!ï
jest prawo dotycz'ce cz'owieka chorego na tr'd, !!ð
kt'rego nie sta' na ofiar© za oczyszczenie !!ñ
Tr'd na domach !!ò /
33 Potem powiedzia' Pan do Moj¾esza i Aarona: !!ð
34 ©Kiedy wejdziecie do ziemi Kanaan, kt'r' daj© !!ð
wam w posiadanie, i je¾eli pozwol© wyst'pi' pladze !!ð
tr'du* na jakim' domu nale¾ycym do was, 35 wtedy !!±
w'a'ciciel domu przyjdzie i oznajmi kap'anowi: Co' !!ø
jak gdyby plaga [tr'du] na domu mi si© ukaza'a. !!ù
36 W'czas kap'an wyda rozkaz opr'śnienia domu !!ù
przedtem, zanim kap'an przyjdzie dla obejrzenia !!ù
plagi, aby wszystko, co jest w domu, nie sta'© si© !!ù
nieczyste. Dopiero potem kap'an przyjdzie, aby !!ý
obejrze' dom. 37 Kap'an obejrzy plag©. Je¾eli !!þ
stwierdzi, ¾e plaga wyst©puje na 'cianach domu w !!ý
postaci do'k'w zielonawych lub czerwonych, kt're !!
zdaj' si© by' wkl©'ni©te w stosunku do 'ciany, !!
38 kap'an wyjdzie z domu przed wej'cie i ka¾e !!
zamkn' dom na siedem dni. 39 Si'mego dnia kap'an !!
wr©ci. Je¾eli stwierdzi, ¾e plaga rozszerzy'a si© !!
na 'cianach domu, 40 to ka¾e wyrwa' kamienie, na !!
kt'rych jest plaga, i wyrzuci' je, za miasto na !!
miejsce nieczyste. 41 Potem ka¾e oskroba' ten dom !!
wewn'trz doko'a i wysypa' zapraw© pochodz'c' ze !!
skrobania za miasto, na miejsce nieczyste. !!
42 Nast©pnie wezm' inne kamienie i umieszcz' je !!+
zamiast poprzednich kamieni, wezm' inn' zapraw© i !!,
otynkuj' dom. 43 Je¾eli jednak plaga powr©ci i !!-
zakwitnie na domu po usuni©ciu kamieni, po !!.
oskrobaniu domu i po otynkowaniu, 44 to kap'an !!/
przyjdzie i obejrzy. Je¾eli stwierdzi, ¾e plaga !!0
rozszerzy'a si© na domu, jest to z'o'liwy tr'd w !!1
domu - ten dom jest nieczysty. 45 W takim razie !!2
dom b©dzie rozebrany, jego kamienie, drewno, ca'a !!3
zaprawa wyniesione b©d' za miasto, na miejsce !!4

nieczyste. 46 Je³/₄eli kto wejdzie do tego domu, !J5
podczas jego zamknięcia, b^odzie nieczysty a³/₄ do !J6
wieczora. 47 Je³/₄eli kto b^odzie spa[^] w tym domu, !J7
wypierze ubranie; je³/₄eli kto b^odzie jad[^] w tym !J8
domu, wypierze ubranie. 48 Je³/₄eli jednak kap[^]an !J9
przyjdzie, obejrzy i stwierdzi, ³/₄e plaga nie !J:
rozszerzy^a si^o w tym domu po otynkowaniu go, to !J;
uzna ten dom za czysty, bo plaga tr^zędu zosta[^]a !J<
uleczona. !J=
!J> /
Oczyszczenie domu !J? /
49 Aby oczy[~]ci[†]* dom, kap[^]an we[«]mie dwa ptaki, !J@
kawa[^]ek drzewa cedrowego, nitki karmazynowe i !JA
hizop. 50 Zabije jednego ptaka nad naczyniem !JB
glinianym, ponad wod^z ³/₄yw^z*. 51 Potem we[«]mie !JC
kawa[^]ek drzewa cedrowego, hizop, nitki karmazynowe !JD
i ptaka ³/₄ywego, umoczy je we krwi ptaka zabitego i !JE
w wodzie ³/₄ywej, i pokropi dom siedem razy. 52 W !JF
ten spos^ob oczy[~]ci ten dom krwi^z ptaka, wod^z ³/₄yw^z, !JG
drzewem cedrowym, hizopem i nitkami karmazynowymi. !JH
53 Ptaka za[~] ³/₄ywego wypu[~]ci poza miasto, na pole. !JI
W ten spos^ob dokona przeb[^]agania za dom i b^odzie !JJ
on czysty. !JK
!JL /
Zako^oczenie !JM /
54 To jest prawo odnosz^zce si^o do wszelkiej !JN
plagi tr^zędu i grzybicy, 55 tr^zędu ubrania i domu, !JO
56 nabrzmienia, wysypki i bia[^]ej plamy, 57 aby !JP
pouczył, kiedy co[~] jest czyste, a kiedy nieczyste. !JQ
To jest prawo odnosz^zce si^o do tr^zędu. !JR
!JS \
NIECZYSTO—CI SEKSUALNE* !JT \
!JU /
Wycieki u m^oczyzn !JV /
ÚÄÄÄÄÿ 01 Nast^opnie powiedzia[^] Pan do Moj³/₄esza i !JW
³ 15 ³ Aarona: 02 @M^owcie do Izraelit^ow i !JX
ÄÄÄÄÄÛ powiedzcie im: Je³/₄eli jaki cz[^]owiek cierpi !JY
na wycieki ze swego cia[^]a, to jego wyciek jest !JZ
nieczysty. 03 Nieczysto[~]† pochodz^zca z wycieku na !J[
tym polega: czy jego cia[^]o wypuszcza wyciek, czy !J\
te³/₄ zatrzymuje go, to jest nieczysto[~]†. 04 Ka³/₄de !J]
[^]o^zko, na kt^orym spoczywa[^] chory na wycieki, jest !J^
nieczyste. Ka³/₄dy przedmiot, na kt^orym siedzia[^], !J_
jest nieczysty. 05 Ka³/₄dy, kto si^o dotknie jego !J`
[^]o^zka, wypierze ubranie, wyk^zpie si^o w wodzie i !Ja
b^odzie nieczysty a³/₄ do wieczora. 06 Ten, kto !Jb
usiad[^] na przedmiocie, na kt^orym siedzia[^] chory na !Jc
wycieki, wypierze ubranie, wyk^zpie si^o w wodzie i !Jd
b^odzie nieczysty a³/₄ do wieczora. 07 Ten, kto !Je

dotknie si© cia^a cz^owieka chorego na wycieki,	!Jf
wypierze ubranie, wyk¥pie si© w wodzie i b©dzie	!Jg
nieczysty a¾ do wieczora. 08 Je¾eli chory na	!Jh
wycieki plunie na cz^owieka czystego, ten wypierze	!Ji
ubranie, wyk¥pie si© w wodzie i b©dzie nieczysty	!Jj
a¾ do wieczora. 09 Ka¾de siod^o, na kt©rym	!Jk
siedzia^ cz^owieka chory na wycieki, b©dzie	!Jl
nieczyste. 10 Ka¾dy, kto dotknie si© czegokolwiek,	!Jm
co chory mia^ pod sob¥, b©dzie nieczysty a¾ do	!Jn
wieczora. Ka¾dy, kto przenosi takie przedmioty,	!Jo
wypierze ubranie, wyk¥pie si© w wodzie i b©dzie	!Jp
nieczysty a¾ do wieczora. 11 Tak¾e ka¾dy, kt©rego	!Jq
dotkn¥ chory na wycieki, nie umywszy uprzednio	!Jr
r¥k wod¥, wypierze ubranie, wyk¥pie si© w wodzie i	!Js
b©dzie nieczysty a¾ do wieczora. 12 Naczynie	!Jt
gliniane, kt©rego dotknie si© chory na wycieki,	!Ju
b©dzie rozbite. Ka¾de naczynie drewniane b©dzie	!Jv
obmyte wod¥.	!Jw
	!Jx /
Oczyszczenie z wyciek¶w	!Jy /
13 Je¾eli chory na wycieki b©dzie oczyszczony od	!Jz
wyciek¶w, to odliczy sobie siedem dni na swoje	!J{
oczyszczenie, wypierze ubranie, wyk¥pie cia^o w	!J
wodzie ¾ywej* i b©dzie czysty. 14 ¸smego dnia	!J}
we«mie dwie synogarlice albo dwa m^ode go^©bie,	!J~
p¶jdzie przed Pana przed wej¶cie do Namiotu	!J DEL
Spotkania i odda je kap^anowi. 15 Kap^an je	!J€
ofiaruje: jednego jako ofiar© przeb^agal¥,	!J□
drugiego jako ofiar© ca^opaln¥. W ten spos¶b	!J,
kap^an dokona za niego przeb^agania przed Panem za	!Jf
jego wycieki.	!J,,
	!J... /
Nieczysto¶t z powodu wylewu nasienia	!J† /
16 Je¾eli z m©¾czynny wyp^ynie nasienie, to	!J‡
wyk¥pie ca^e cia^o w wodzie i b©dzie nieczysty a¾	!J^
do wieczora. 17 Ka¾de ubranie, ka¾da sk¶ra, na	!J%o
kt©r¥ wyleje si© nasienie, b©dzie wymyta wod¥ i	!JŠ
nieczysta a¾ do wieczora. 18 Je¾eli m©¾czynna	!J<
obcuje z kobiet¥ wylewaj¥c nasienie, to oboje	!JCE
wyk¥pi¥ si© w wodzie i b©d¥ nieczy¶ci a¾ do	!J□
wieczora.	!JŽ
	!J□ /
Nieczysto¶t z powodu krwawienia miesi©cznego	!J□ /
19 Je¾eli kobieta ma up^awy, to jest krwawienie	!J’
miesi©czne ze swojego cia^a, to pozostanie siedem	!J’
dni w swojej nieczysto¶ci. Ka¾dy, kto jej dotknie,	!J“
b©dzie nieczysty a¾ do wieczora. 20 Wszystko, na	!J”
czym ona si© po^o¾y podczas swojej nieczysto¶ci,	!J•
b©dzie nieczyste. Wszystko, na czym ona usi¥dzie,	!J–

będzie nieczyste. 21 Kiedy, kto dotknie jej kosa,	!J—
wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie	!J~
nieczysty aż do wieczora. 22 Kiedy, kto dotknie	!J™
jakiegokolwiek przedmiotu, na którym ona	!Jš
siedziała, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie	!J>
i będzie nieczysty aż do wieczora. 23 Jeżeli kto	!Jœ
dotknie się czegoś, co leżało na jej kosie albo na	!J□
przedmiocie, na którym ona siedziała, będzie	!Jž
nieczysty aż do wieczora. 24 Jeżeli jaki mężczyzna	!JŸ
obcuje z nią wtedy, to jej nieczystość udzieli	!J
się jemu i będzie nieczysty siedem dni. Kiedy	!Ji
deko, na którym się położy, będzie nieczyste	!J¢
Chorobliwy upływ krwi	!J£ /
25 Jeżeli kobieta doznaje upływu krwi przez	!J¥
wiele dni poza czasem swojej nieczystości	!J!
miesięcznej albo jeżeli doznaje upływu krwi	!Jš
trwającego dłużej niż jej nieczystość miesięczna,	!J”
to będzie nieczysta przez wszystkie dni	!J©
nieczystego upływu krwi, tak jak podczas	!Ja
nieczystości miesięcznej. 26 Kiedy deko, na	!J«
którym się położy podczas swojego upływu [krwi],	!J¬
będzie dla niej takie, jak deko podczas jej	!J
miesięcznej nieczystości. Kiedy przedmiot, na	!J®
którym usiadł, będzie nieczysty, jak gdyby to	!J¯
była nieczystość miesięczna. 27 Kiedy, kto dotknie	!J°
się tych rzeczy, będzie nieczysty, wypierze	!J±
ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty	!J²
aż do wieczora	!J³
Oczyszczenie kobiety	!J´ /
28 Jeżeli zostanie ona oczyszczona ze swojego	!Jµ
upływu [krwi], to odliczy sobie siedem dni i potem	!J·
będzie czysta. 29 ósmego dnia weźmie dwie	!J,
synogarlice albo dwa mode gołobie i przyniesie je	!J¹
do kapłana, przed wejście do Namiotu Spotkania.	!J°
30 Kapłan złoży w ofierze jednego jako ofiarę	!J»
przebagalną, drugiego jako ofiarę całopalną. W	!J¼
ten sposób kapłan dokona za nią przebagania wobec	!J½
Pana z powodu jej nieczystego upływu [krwi].	!J¾
Zakończenie	!J¿ /
31 Przestrzegajcie się, Izraelitów przed	!JÁ
nieczystościami, aby nie pomarli wskutek swojej	!JÂ
nieczystości, bezczeszczyć moje mieszkanie, które	!JÃ
jest wśród nich. 32 To jest prawo dotyczące tego,	!JÄ
który cierpi na wycieki, i tego, który doznaje	!JÅ
wylewu nasienia, a przez to staje się nieczysty,	!JÆ
33 a także kobiety, która podlega miesięcznej	!JÇ

nieczysto~ci, i w og~le m~czyzny lub kobiety !JÈ
 mających wycieki, jak r~wnie~ i m~czyzny, kt~ry !JÉ
 obcuje z kobiet~ nieczyst~ !JÊ
 !JË \

DZIE~ PRZEB~AGANIA !JÌ \

!JÍ /

Przygotowania !JÎ /

ÚÄÄÄÄ; 01 Nast~pnie powiedzia~ Pan do Moj~esza p !JÏ
 3 16 3 ~mierci dw~ch syn~w Aarona, kt~rzy pomarli, !JÐ
 ÄÄÄÄÄÜ kiedy zbli~yli si~ do Pana*. 02 Pan !JÑ
 powiedzia~ do Moj~esza: @Powiedz Aaronowi, swojemu !JÒ
 bratu, ~eby nie w ka~dym czasie wchodzi~ do !JÓ
 Miejsca Naj~wi~tszego poza zas~on~, przed !JÔ
 przeb~agalni~, kt~ra jest na arce, aby nie umar~, !JÕ
 kiedy b~d~ si~ ukazywa~ w ob~oku nad !JÖ
 przeb~agalni~. 03 Oto jak Aaron b~dzie wchodzi~ do !J×
 Miejsca Naj~wi~tszego: we~mie m~odego cielca na !JØ
 ofiar~ przeb~agalni~ i barana na ofiar~ ca~opaln~. !JÙ
 04 Ubierze si~ w tunik~ ~wi~t~, Inian~, i w !JÚ
 spodnie Iniane, przepasze si~ pasem Inianym, w~o~y !JÛ
 na g~ow~ tiar~ Inian~ - to s~ ~wi~te szaty. !JÜ
 Wyk~pie cia~o w wodzie i ubierze si~ w te szaty. !JÝ
 05 Od spo~eczno~ci Izraelit~w we~mie dwa koz~y na !JÞ
 ofiar~ przeb~agalni~ i jednego barana na ofiar~ !Jß
 ca~opaln~. !Jà
 !Já /

Przeprowadzenie zwier~t ofiarnych !Jâ /

06 Potem Aaron przeprowadzi cielca na ofiar~ !Jã
 przeb~agalni~ za siebie samego i dokona !Jä
 przeb~agania za siebie i za sw~j dom. 07 We~mie !Jå
 dwa koz~y i postawi je przed Panem, przed wej~ciem !Jæ
 do Namiotu Spotkania. 08 Nast~pnie Aaron rzuci !Jç
 losy o dwa koz~y, jeden los dla Pana, drugi dla !Jè
 Azazela*. 09 Potem Aaron przeprowadzi koz~a, !Jé
 wylosowanego dla Pana, i z~o~y go na ofiar~ !Jê
 przeb~agalni~. 10 Koz~a wylosowanego dla Azazela !Jë
 postawi ~ywego przed Panem, aby dokona~ na nim !Jì
 przeb~agania, a potem wyp~dzi~ go dla Azazela na !Jí
 pustyni~. !Jî
 !Jï /

Przeb~aganie za grzechy Aarona !Jð /

11 Potem Aaron przeprowadzi cielca na ofiar~ !Jñ
 przeb~agalni~ za siebie i dokona przeb~agania za !Jò
 siebie i za sw~j dom, zabije cielca na ofiar~ !Jó
 przeb~agalni~ za siebie samego. 12 Nast~pnie we~mie !Jô
 pe~n~ kadzielnic~ w~gli roz~arzonych z o~tarza, !Jõ
 kt~ry jest przed Panem, i dwie pe~ne gar~ci !Jö
 wonnego kadzid~a w proszku i wniesie je poza !J÷
 zas~on~. 13 Rzuci kadzid~o na ogie~ przed Panem, !Jø

tak $\frac{1}{4}$ ob^{ok} kadzid^a okryje przeb^{agalni}©, kt^{ra} !Jù
 jest na [Arce] —wiadectwa. Dzi^{ki} temu nie umrze. !Jú
 14 Nast^{nie} we«mie troch^o krwi cielca i od !Jù
 wschodu pokropi palcem przed przeb^{agalni}¥. Siedem !Jü
 razy pokropi przed przeb^{agalni}¥ palcem umocznym !Jý
 we krwi. !Jp
 Przeb^{aganie} za lud !Jy /
 15 Potem zabije koz^a jako ofiar^o przeb^{agaln}¥ !K"
 za lud, wniesie krew jego poza zas^{on}© i uczyni z !K#
 t¥ krwi¥ to samo, co uczyni^z z krwi¥ cielca. !K\$
 Pokropi ni¥ przeb^{agalni}© z g^{ry} i z przodu 16 i !K%
 dokona przeb^{aganie} nad Miejszem —wi^otym za !K&
 nieczysto^{ci} Izraelit^w i za ich przest^opstwa !K'
 wed^{ug} wszystkich ich grzech^w. To samo uczyni z !K(
 Namiotem Spotkania, kt^{ry} znajduje si^e u nich - w !K)
 ~rodku ich nieczysto^{ci}. 17 $\frac{1}{2}$ aden cz^{ow}iek nie !K*
 b^odzie obecny w Namiocie Spotkania od chwili, !K+
 kiedy Aaron wejdzie, aby dokona^t obrz^odu !K,
 przeb^{aganie} w Miejszu Naj^{wi}©szym, dop^{ki} nie !K-
 wyjdzie. Tak dokona przeb^{aganie} za siebie samego, !K.
 za sw^oj dom i za ca^e zgromadzenie Izraela. !K/
 18 Potem wyjdzie do o^{tar}za, kt^{ry} jest przed !K0
 Panem, aby dokona^t nad nim przeb^{aganie}. We«mie !K1
 troch^o z krwi cielca i z krwi koz^a i poma^¼e ni¥ !K2
 rogi doko^a o^{tar}za. 19 Nast^{nie} siedem razy !K3
 pokropi go palcem umocznym we krwi. W ten spos^ob !K4
 oczy^{ci} go od nieczysto^{ci} Izraelit^w i po^{wi}©ci !K5
 go. !K6
 Kozio^o wyp^odzony na pustyni^o. !K7 /
 20 Kiedy ju^¼ uko^oczy obrz^od przeb^{aganie} nad !K9
 Miejszem —wi^otym, Namiotem Spotkania i o^{tar}zem, !K:
 ka^¼e przyprowadzi^t $\frac{3}{4}$ ywego koz^a. 21 Aaron po^o $\frac{3}{4}$ y !K;
 obie r^oce na g^{ow}© $\frac{3}{4}$ ywego koz^a, wyzna nad nim !K<
 wszystkie winy Izraelit^w, wszystkie ich !K=
 przest^opstwa dotycz^oce wszelkich ich grzech^w, !K>
 w^o $\frac{3}{4}$ y je na g^{ow}© koz^a i ka^¼e cz^{ow}iekowi do tego !K?
 przeznaczonemu wyp^odzi^t go na pustyni^o. 22 W ten !K@
 spos^ob kozio^o zabierze z sob^o¥ wszystkie ich winy !KA
 do ziemi bezp^odney. àw cz^{ow}iek wyp^odzi koz^a na !KB
 pustyni^o. !KC
 Ofiara ca^opalna w Dniu Przeb^{aganie}. !KD /
 23 Wtedy Aaron wejdzie do Namiotu Spotkania, !KF
 zdejmie szaty lniane, kt^{re} w^o $\frac{3}{4}$ y^o wchodz^o do !KG
 Miejsza —wi^otego, i tam je po^o $\frac{3}{4}$ y. 24 Wyk^opie !KH
 cia^o w wodzie w miejscu po^{wi}©conym, w^o $\frac{3}{4}$ y szaty, !KI
 wyjdzie, z^o $\frac{3}{4}$ y swoj^o ofiar^o ca^opaln^o, a tak^o !KJ

ofiar^o ca^opaln^o w imieniu ludu, aby dokona^t !KK
 przeb^oagania za siebie i za lud. 25 Tak^oe t^ouszcz !KL
 ofiary przeb^oagalnej zamieni w dym na o^otarzu. !KM
 26 Cz^oowiek, kt^ory wyp^odzi^o koz^oa dla Azazela, !KN
 wypierze ubranie, wyk^opie cia^o w wodzie, potem !KO
 wr^oci do obozu. 27 Cielec za^o ofiary przeb^oagalnej !KP
 i kozio^o ofiary przeb^oagalnej, kt^orych krew by^oa !KQ
 u^oyta do obrz^odu przeb^oagania w Miejscu —wi^otym - !KR
 b^od^o wyniesione poza ob^ocz* i spalone ogniem razem !KS
 ze sk^or^o, mi^osem i zawarto^oci^o jelit. 28 Ten, !KT
 kt^ory je spali, wypierze ubranie, wyk^opie cia^o w !KU
 wodzie i wr^oci do obozu. !KV
 !KW/
 Dodatkowe upomnienia !KX /
 29 Oto dla was ustawa wieczysta: Dziesi^otego !KY
 dnia si^odmego miesi^oca b^odziecie po^oci^o. Nie !KZ
 b^odziecie wykonywa^o ^oadnej pracy, ani tubylec, ani !K[
 przybysz, kt^ory osiedli^o si^o w^or^ocd was. 30 Bo tego !K\
 dnia b^odzie za was dokonywane przeb^oaganie, aby !K]
 oczy^oci^o was od wszystkich grzech^ow. Przed Panem !K^
 b^odziecie oczyszczeni. 31 B^odzie to dla was ^owi^oty !K_
 szabat odpoczynku. B^odziecie w tym dniu po^oci^o. !K`
 Jest to ustawa wieczysta. 32 Dokonywa^o obrz^odu !Ka
 przeb^oagania b^odzie kap^oan, kt^ory b^odzie !Kb
 namaszczone i wprowadzony w czynno^oci kap^oa^oskie !Kc
 na miejsce swego ojca. W^oo^o na siebie Iniane !Kd
 szaty, szaty ^owi^ote, 33 i dokona obrz^odu !Ke
 przeb^oagania nad Miejszem Naj^owi^otszym, dokona te^o !Kf
 przeb^oagania nad Namiotem Spotkania, o^otarzem, a !Kg
 tak^oe za kap^oan^o i za ca^oy lud zgromadzenia. !Kh
 34 B^odzie to dla was ustawa wieczysta, a^oaby raz w !Ki
 roku dokonywano przeb^oagania za wszystkie grzechy !Kj
 Izraelit^ow. Uczyniono wi^oc, jak Pan rozkaza^o !Kk
 Moj^oeszowi. !Kl
 !Km#
 PRAWO —WI^oTO—C !Kn #
 !Ko /
 Tylko na jednym miejscu wolno zabija^o i sk^oada^o !Kp /
 ofiar. !Kq /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Dalej Pan powiedzia^o do Moj^oesza: !Kr
^o 17 ^o 02 @M^o do Aarona, do jego syn^ow i do !Ks
 ÄÄÄÄÄÜ wszystkich Izraelit^ow i powiedz im: Oto !Kt
 nakaz, kt^ory da^o Pan: 03 Je^oeli kto z domu Izraela !Ku
 zabija cielca albo owc^o, albo koz^o w obr^obie obozu !Kv
 lub poza obozem, 04 i nie przyprowadzi ich przed !Kw
 wej^ocie do Namiotu Spotkania, aby je z^oo^oyt^o w !Kx
 darze dla Pana przed mieszkaniem Pana, b^odzie !Ky
 winien krwi. Rozla^o krew. Ten cz^oowiek b^odzie !Kz
 wy^oczony spo^or^ocd swego ludu*. 05 Dlatego !K{

Izraelici b@d¥ przyprawdza† ofiary swoje, kt¢re !K|
 sk^adali dotychczas na polu; b@d¥ je przyprawdza† !K}
 do Pana, przed wej~cie do Namiotu Spotkania, do !K~
 kap^ana, i b@d¥ je sk^ada† jako ofiary biesiadne !K~~DEL~~
 dla Pana. 06 Kap^an pokropi krwi¥ o^tarz Pana przy !K€
 wej~ciu do Namiotu Spotkania, a t^uszcz zamieni w !K□
 dym jako mi^¥ woã dla Pana. 07 Odt¥d nie b@d¥ !K,
 sk^ada† ofiar demonom*, z kt¢rymi uprawiali !Kf
 nierz¥d. B@dzie to dla nich ustawa wieczysta dla !K,,
 ich pokoleã. 08 Dalej powiesz im: Je¾4eli kto z !K...
 domu Izraela albo spo~r¢d przybysz¢w, kt¢rzy !K†
 osiedlili si© mi©dzy nimi, b@dzie sk^ada^ ofiar© !K‡
 ca^opaln¥ albo inn¥ ofiar© 09 i nie przyprawdzi !K^
 jej przed wej~cie do Namiotu Spotkania, aby !K%
 ofiarowa† j¥ dla Pana, b@dzie wy^¥czony spo~r¢d !KŠ
 swego ludu !K<
 Nie wolno spo¾4ywa† krwi !K€ /
 10 Je¾4eli kto z domu Izraela albo spo~r¢d !KŽ
 przybysz¢w, kt¢rzy osiedlili si© mi©dzy nimi, !K□
 b@dzie spo¾4ywa^ jak¥kolwiek krew, zwr¢c© oblicze !K□
 moje przeciwko temu cz^owiekowi spo¾4ywaj¥cemu krew !K'
 i wy^¥cz© go spo~r¢d jego ludu. 11 Bo ¾4ycie cia^a !K'
 jest we krwi*, a Ja dopu~ci^em j¥ dla was [tylko] !K"
 na o^tarzu, aby dokonywa^a przeb^agania za wasze !K"
 ¾4ycie, poniewa¾4 krew jest przeb^aganiem za ¾4ycie. !K•
 12 Dlatego da^em nakaz Izraelitom: Nikt z was nie !K—
 b@dzie spo¾4ywa^ krwi. Tak¾4e i przybysz, kt¢ry si© !K—
 osiedli^ w~r¢d was nie b@dzie spo¾4ywa^ krwi. !K~
 13 Je¾4eli kto z Izraelit¢w albo z przybysz¢w, !K™
 kt¢rzy si© osiedlili mi©dzy wami, upoluje !KŠ
 zwierzyn© jadaln¥, zwierz© lub ptaka, wypu~ci jego !K>
 krew i przykryje j¥ ziemi¥. 14 Bo ¾4ycie wszelkiego !Kœ
 cia^a jest we krwi jego - dlatego da^em nakaz !K□
 synom Izraela: nie b@dziecie spo¾4ywa† krwi ¾4adnego !Kž
 cia^a, bo ¾4ycie wszelkiego cia^a jest w jego krwi. !Kÿ
 Ktokolwiek by j¥ spo¾4ywa^, zostanie wy^¥czony !K
 Nie wolno je~t mi©sa zwierz¥t pad^ych lub !K¢ /
 rozszarpanych !K£ /
 15 Ka¾4dy tubylec lub przybysz, kt¢ry by jad^ !K□
 mi©so zwierz©cia pad^ego lub rozszarpanego, !K¥
 wypierze ubranie, wyk¥pie si© w wodzie i b@dzie !K|
 nieczysty a¾4 do wieczora. Potem odzyska czysto~t. !Kš
 16 Je¾4eli nie wypierze ubrania i nie wyk¥pie !K"
 cia^a, zaci¥gnie win© !K©
 —wi©to~t ma^¾4eãstwa i rodziny !K^a /
 UÄÄÄÄÄ 01 Dalej Pan powiedzia^ do Moj¾4esza: !K¬

³ 18 ³ 02 @Mϕw do Izraelitϕw i powiedz im: Ja !K
 ÄÄÄÄÄÛ jestem Pan, Bϕg wasz! 03 Tego, co czyniŸ w !K®
 ziemi egipskiej, w ktϕrej mieszkaliŸcie, nie !K⁻
 czyäcie. Tego, co czyniŸ w ziemi Kanaan, do ktϕrej !K°
 was wprowadz©, nie czyäcie. Nie b©dziecie !K±
 post©powaŸ wedug ich obyczajϕw. 04 B©dziecie !K²
 wype^ˆniaŸ moje wyroki, b©dziecie przestrzegaŸ !K³
 moich ustaw, aby wedug nich post©powaŸ. Ja jestem !K´
 Pan, Bϕg wasz! 05 B©dziecie przestrzegaŸ moich !Kμ
 ustaw i moich wyrokϕw. Cz^ˆowiek, ktϕry je !K¶
 wype^ˆnia, ³/₄yje dzi©ki nim*. Ja jestem Pan !K·
 Ma^ˆ³eästwa mi©dzy krewnymi sŸ zakazane !K, /
 06 Nikt z was nie b©dzie si© zbli³/₄a^ˆ do cia^ˆa !K¹ /
 swojego krewnego, aby ods^ˆoniŸ jego nago^ˆt*. Ja !K»
 jestem Pan! 07 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci !K¹/₄
 swojego ojca lub nago^ˆci swojej matki. Jest ona !K¹/₂
 twojŸ matkŸ - nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ jej nago^ˆci. !K³/₄
 08 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci swojej macochy, !K_ˆ
 bo to jest nago^ˆt twojego ojca. 09 Nie b©dziesz !K^À
 ods^ˆaniaŸ nago^ˆci swojej siostry, cϕrki twojego !K^Á
 ojca lub cϕrki twojej matki, bez wzgl©du na to, !K^Ä
 czy urodzi^ˆa si© w domu, czy na zewnŸtrz*. 10 Nie !K^Ä
 b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci cϕrki twojego syna lub !K^Ä
 cϕrki twojej cϕrki, bo sŸ one twojŸ nago^ˆciŸ. !K^Å
 11 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci cϕrki ³/₄ony !K^Æ
 twojego ojca, bo jest ona dzieckiem twojego ojca, !K^Ç
 jest twojŸ siostrŸ. 12 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ !K^È
 nago^ˆci siostry swojego ojca, bo ona jest krewnŸ !K^É
 twojego ojca. 13 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci !K^Ê
 siostry swojej matki, bo jest ona krewnŸ twojej !K^Ë
 matki. 14 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci brata !K^Ì
 swojego ojca: nie b©dziesz si© zbli³/₄a^ˆ do jego !K^Í
³/₄ony, bo jest ona twojŸ ciotkŸ. 15 Nie b©dziesz !K^Í
 ods^ˆaniaŸ nago^ˆci swojej synowej, bo jest ona ³/₄onŸ !K^Î
 twojego syna, nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ jej nago^ˆci. !K^Ð
 16 Nie b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci swojej !K^Ñ
 bratowej*, jest to nago^ˆt twojego brata. 17 Nie !K^Ò
 b©dziesz ods^ˆaniaŸ nago^ˆci kobiety i jej cϕrki. !K^Ó
 Nie b©dziesz bra^ˆ cϕrki jej syna ani cϕrki jej !K^Ô
 cϕrki, aby ods^ˆoniŸ jej nago^ˆt, bo sŸ one jej !K^Õ
 cia^ˆem. By^ˆaby to rozpusta! 18 Nie b©dziesz bra^ˆ !K^Ö
 kobiety razem z jej siostrŸ, aby ods^ˆoniŸ jej !K[×]
 nago^ˆt za ³/₄ycia tamtej, by^ˆoby to sposobn©ciŸ do !K^Ø
 niezgody !K^Ù
 Czysto^ˆt ma^ˆ³eäska. Zakaz nadu³/₄yŸ !K^Û /
 19 Nie b©dziesz si© zbli³/₄a^ˆ do kobiety, aby !K^Ü
 ods^ˆoniŸ jej nago^ˆt, podczas jej nieczysto^ˆci !K^Ý

miesi©cznej. 20 Nie b©dziesz obcowaˆ cieleˆnie z !KÞ
 ¾on¥ twojego bli«niego, wylewaj¥c nasienie; przez !Kß
 to staˆbyˆ si© nieczystym. 21 Nie b©dziesz dawaˆ !Kà
 dziecka swojego, aby byˆo przeprowadzone przez !Ká
 ogieã* dla Molocha, nie b©dziesz w ten spos¸b !Kâ
 bezczeˆciˆ imienia Boga swojego. Ja jestem Pan! !Kã
 22 Nie b©dziesz obcowaˆ z m©¾czyn¥, tak jak si© !Kä
 obcuje z kobiet¥. To jest obrzydliwoˆt! 23 Nie !Kå
 b©dziesz obcowaˆ cieleˆnie z ¾adnym zwierz©ciem; !Kæ
 przez to staˆbyˆ si© nieczystym. Tak¾e i kobieta !Kç
 nie b©dzie stawaˆ przed zwierz©ciem, aby si© z nim !Kè
 z¥czyˆ. To jest sromota! !Ké
 Koãcowe upomnienie !Kê /
 24 Tymi wszystkimi rzeczami nie plugawcie si©, !Kì
 bo tymi wszystkimi rzeczami plugawiˆy si© narody, !Kí
 kt¸re wyp©dzam przed wami. 25 Tak¾e i ziemia staˆa !Kî
 si© nieczysta. Ukaraˆem j¥ wi©c za jej win©, a !Kï
 ziemia wypluˆa swoich mieszka¸c¸w. 26 Strze¾acie !Kð
 wi©c ustaw i wyrok¸w moich, nie czy¸cie nic z tych !Kñ
 obrzydliwoˆci. Nie b©dzie ich czyniˆ ani tubylec, !Kò
 ani przybysz, kt¸ry osiedliˆ si© wˆr¸d was. 27 Bo !Kó
 wszystkie te obrzydliwoˆci czynili mieszka¸cy !Kô
 ziemi, kt¸rzy byli przed wami, i ziemi zostaˆa !Kõ
 splugawiona. 28 Ale was ziemia nie wyplunie z !Kö
 powodu splugawienia jej, tak jak wypluˆa nar¸d, !K÷
 kt¸ry byˆ przed wami. 29 Bo ka¾dy, kto czyni jedn¥ !Kø
 z tych obrzydliwoˆci, wszyscy, kt¸rzy je czyni¥, !Kù
 b©d¥ wyˆ¸czeni spoˆr¸d swojego ludu. 30 B©dziecie !Kú
 wi©c przestrzegaˆ mego zar¸dzenia, abyˆcie nie !Kû
 czynili nic z obrzydliwych obyczaj¸w, kt¸rymi si© !Kÿ
 rz¸dzono przed wami, abyˆcie nie splugawili si© !Ký
 przez nie. Ja jestem Pan, B¸g wasz! !Kþ
 —WIˆTO— ½YCIA CODZIENNEGO !Kÿ \
 Przepisy dotycz¥ce kultu !L# /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Dalej Pan powiedziaˆ do Moj¾esza: !L\$
 ³ 19 ³ 02 ©M¸w do caˆej spoˆecznoˆci Izraelit¸w i !L%
 ÄÄÄÄÄÛ powiedz im: B¥d«cie ˆwi©tymi, bo Ja jestem !L&
 ˆwi©ty, Pan, B¸g wasz! 03 Ka¾dy z was b©dzie !L'
 szanowaˆ matk© i ojca i b©dzie zachowywaˆ moje !L(
 szabaty. Ja jestem Pan, B¸g wasz! 04 Nie !L)
 zwracajcie si© do bo¾k¸w. Nie czy¸cie sobie bog¸w !L*
 z lanego metalu. Ja jestem Pan, B¸g wasz! 05 Kiedy !L+
 b©dziecie skˆadaˆ Panu ofiar© biesiadn¥, !L,
 skˆadajcie j¥ tak, aby Mu byˆa przyjemna. !L-
 06 B©dziecie z niej jedli w sam dzieã ofiary i w !L.
 nast©pnym dniu. To, co pozostanie na trzeci dzieã, !L/

będzie spalone w ogniu. 07 Gdyby kto jadł z niej	!L0
na trzeci dzień, by aby to rzecz niewiedza, nie	!L1
by aby przyjemna [Bogu]. 08 Kto będzie z niej	!L2
jeść, zacięgnie winę, bo zbeczcę cię witość	!L3
Pana. Taki człowiek będzie wykluczony spośród	!L4
swojego ludu.	!L5

1/2niwa ubogich	!L6 /
-----	
09 Kiedy 3/4t będzie zboże ziemi waszej, nie	!L8
będzie 3/4 do samego skraju pola i nie	!L9
będzie zbiera kłosów pozostałych na polu.	!L:
10 Nie będziesz ogołaca winnicy i nie będziesz	!L;
zbiera tego, co spadło na ziemię w winnicy.	!L<
Zostawisz to dla ubogiego i dla przybysza. Ja	!L=
jestem Pan, Bóg wasz	!L>

Obowiązki względem bliźniego	!L@/
-----	
11 Nie będziecie kraść, nie będziecie kłamać,	!LA
nie będziecie oszukiwać jeden drugiego. 12 Nie	!LB
będziecie przysięgać fałszywie na moje imię.	!LC
Byłoby to zbeczczenie imienia Boga twego. Ja	!LD
jestem Pan! 13 Nie będziesz uciska bliźniego, nie	!LE
będzie go wyzyskiwać. Zapłata najemnika nie	!LF
będzie pozostawał w twoim domu przez noc aż do	!LG
poranka. 14 Nie będziesz zorzeczy guchemu. Nie	!LH
będzieś kładł przeszkody przed niewidomym, ale	!LI
będzieś się bał Boga twego. Ja jestem Pan	!LJ
-----	
15 Nie będziecie wydawać niesprawiedliwych	!LK
wyroków. Nie będziesz stronniczym na korzyść	!LL
ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla	!LM
bogatego. Sprawiedliwie będziesz sędzią bliźniego.	!LN
16 Nie będziesz szerzyć oszczerstw między	!LO
krewnymi, nie będziesz czyhał na śmierć bliźniego.	!LP
Ja jestem Pan! 17 Nie będziesz żywić w sercu	!LQ
nienawiści do brata. Będzieś upomina bliźniego,	!LR
aby nie zacięgnął winy z jego powodu. 18 Nie	!LS
będzieś szukał pomsty, nie będziesz żywić urazy	!LT
do synów twego ludu, ale będziesz miłować	!LU
bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan!	!LV

Zakaz wyczenia dwóch różnych gatunków	!LX /
-----	
19 Będziecie przestrzegać moich ustaw. Nie	!LY
będzieś wyczy dwóch gatunków bydła. Nie	!LZ
będzieś obsiewał pola dwoma rodzajami ziarna. Nie	!L[
będzieś nosił ubrania utkanego z dwóch rodzajów	!L\
nici	!L]

Obcowanie z niewolnicą	!L^ /
-----	
20 Jeżeli kto obcuje cieleśnie z kobietą	!L`

wylewaj^ę nasienie, a ona jest niewolnic^ą !La
przeznaczon^ą dla innego m^ędra, ale jeszcze nie !Lb
wykupion^ą ani obdarzon^ą wolno^{ści}, to b^ędzie im !Lc
wymierzona kara, jednak nie kara ^śmierci, bo ona !Ld
nie by^{ła} obdarzona wolno^{ści}. 21 Przeprowadzi !Le
m^ędracza przed wej^{ści}em do Namiotu Spotkania swoj^ą !Lf
ofiar^ę zado^łuczynienia dla Pana, to jest barana !Lg
na zado^łuczynienie. 22 Kap^łan dokona za niego !Lh
przeb^ęgania przed Panem, ofiaruj^ę barana na !Li
zado^łuczynienie za grzech, kt^óry on pope^łni^ł, i !Lj
b^ędzie mu odpuszczony grzech, kt^óry pope^łni^ł. !Lk
!Ll /
Pierwociny drzew owocowych !Lm /
23 Kiedy wejdziecie do kraju i zasadzicie drzewa !Ln
owocowe wszelkiego gatunku, b^ędziecie uwa^żać ich !Lo
owoce za nieobrzezane*. Trzy lata pozostan^ę one !Lp
"nieobrzezane", nie b^ędziecie ich je^ł. 24 W !Lq
czwartym roku wszystkie ich owoce b^ęd^ą po^łwi^ęczone !Lr
jako dar radosny dla Pana. 25 W pi^ętym roku !Ls
b^ędziecie jedli ich owoce, aby pomno^{ży}ć si^ę wasz !Lt
doch^{ód} z nich. Ja jestem Pan, B^ęg wasz! !Lu
!Lv /
R^ęczne zakazy !Lw /
26 Nie b^ędziecie je^ł niczego z krwi^ą. Nie !Lx
b^ędziecie uprawia^ł wr^ębiarstwa. Nie b^ędziecie !Ly
uprawia^ł czar^ęw. 27 Nie b^ędziecie obcina^ł w k^łko !Lz
w^łos^ęw na g^łowie. Nie b^ędziesz goli^ł w^łos^ęw po !L{
bokach brody. 28 Nie b^ędziecie nacina^ł cia^{ła} na !L|
znak ^ęaby po zmar^łym. Nie b^ędziecie si^ę !L}
tatuowa^ł. Ja jestem Pan! 29 Nie wydawaj swej c^ęrki !L~
na ha^łab^ę, czyni^ęć j^ę nierz^ędnic^ą, aby kraj nie !LDEL
uleg^ł nierz^ędowi i nie by^ł pe^łen rozpusty. !L€
30 B^ędziecie zachowywa^ł moje szabaty i szanowa^ł !L□
m^ęją ^łwi^ęty przybytek. Ja jestem Pan! 31 Nie !L,
b^ędziecie si^ę zwraca^ł do wywo^łuj^ęcych duchy ani do !Lf
wr^ębit^ęw. Nie b^ędziecie zasi^ęga^ł ich rady, aby !L,,
nie splugawi^ł si^ę przez nich. Ja jestem Pan, B^ęg !L...
wasz! !L†
!L‡ /
Sprawiedliwo^{ść} spo^łeczna !L^ /
32 Przed siwizn^ą wstaniesz, b^ędziesz szanowa^ł !L%o
oblicze starca, w ten spos^łb oka^żesz boja^ł Bo^żą. !LŠ
Ja jestem Pan! 33 Je^żeli w waszym kraju osiedli !L<
si^ę przybysz, nie b^ędziecie go uciska^ł. !L€E
34 Przybysza, kt^óry si^ę osiedli^ł w^łr^ęd was, !L□
b^ędziecie uwa^żać za obywatela. B^ędziesz go mi^łowa^ł !LŽ
jak siebie samego, bo i wy byli^{ście} przybyszami w !L□
ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, B^ęg wasz! 35 Nie !L□
b^ędziecie pope^łnia^ł niesprawiedliwo^{ści} w wyrokach, !L'

w miarach, w wagach, w objętości. 36 Będziecie
mieł wagi sprawiedliwe, odważniki sprawiedliwe,
sprawiedliwiecy, sprawiedliwi. Ja jestem Pan,
Bóg wasz, który wyprowadzi was z ziemi egipskiej!
37 Będziecie strzec wszystkich ustaw moich i
wszystkich wyroków moich. Będziecie je wykonywać.
Ja jestem Pan!

KARY ZA NIEZACHOWANIE —WIĘTO—CI

Kary za bawochwalstwo

01 Dalej Pan powiedział do Mojżesza:
20 02 Mów do Izraelitów: Ktokolwiek spośród
synów Izraela albo spośród przybyszów,
którzy osiedlili się w Izraelu, da jedno ze swoich
dzieci Molochowi, będzie ukarany śmiercią.
Miejscowa ludność ukamieniuje go. 03 Ja sam zwrócę
oblicze moje przeciwko takiemu człowiekowi i
wyłączę go spośród jego ludu, ponieważ da jedno
ze swoich dzieci Molochowi, splugawił mój święty
przybytek, zbezczęcił moje święte imię. 04 Jeżeli
miejscowa ludność zasłoni oczy przed takim
człowiekiem, który da jedno ze swoich dzieci
Molochowi, i nie zabije go, 05 to Ja sam zwrócę
oblicze moje przeciwko takiemu człowiekowi i
przeciwko jego rodzinie i wyłączę go spośród jego
ludu, jak również i tych wszystkich, którzy go
naładują, którzy uprawiają nierząd z Molochem.
06 Także przeciwko kałdemu, kto się zwróci do
wywołujących duchy albo do wróżbitów, aby uprawiać
z nimi nierząd, zwrócę oblicze i wyłączę go
spośród jego ludu. 07 Uświęćcie się, święci i błędnie
świątymi, bo Ja jestem święty. Ja, Pan, Bóg
wasz! 08 Będziecie strzec ustaw moich i wykonywać
je. Ja jestem Pan, który was uświęca!

Ochrona rodziny i małżeństwa

09 Ktokolwiek zorzeczy ojcu albo matce, będzie
ukarany śmiercią: zorzeczy ojcu lub matce,
ciągnie śmierć na siebie*. 10 * Ktokolwiek
cudzołóstwy z żoną bliźniego, będzie ukarany
śmiercią i cudzołóstnik, i cudzołóstnica.
11 Ktokolwiek obcuje cieleśnie z żoną swojego
ojca, odsłania nagość ojca: będzie ukarany śmiercią
oboje, sami tę śmierć na siebie ciągną.

12 Ktokolwiek obcuje cieleśnie z synową, będzie
razem z nią ukarany śmiercią: popełnili sromotę,
sami tę śmierć na siebie ciągną.

13 Ktokolwiek
obcuje cieleśnie z młodszą siostrą, tak jak się obcuje z

kobiet¥, pope`nia obrzydliwo`t. Obaj b@d¥ ukarani	!LÃ
~mierci¥, sami t© ~mier† na siebie ~ci¥gn©li.	!LÄ
14 Je¾eli kto bierze za ¾on© kobiet© i jej matk©,	!LÅ
dopuszcza si© rozpusty: on i ona b@d¥ spaleni w	!LÆ
ogniu, aby nie by`o rozpusty w`r@d was.	!LÇ
15 Ktokolwiek obcuje ciele`nie ze zwierz©ciem	!LÈ
wylewaj¥c nasienie, b©dzie ukarany ~mierci¥.	!LÉ
Zwierz© tak¾e zabijecie. 16 Je`li kobieta zbli¾y	!LÊ
si© do jakiego` zwierz©cia, aby z nim si© z`¥czy†,	!LË
zabijesz i kobiet©, i zwierz©. Oboje b@d¥ ukarani	!LÌ
~mierci¥, sami ~mier† na siebie ~ci¥gn©li.	!LÍ
17 Je¾eli kto we«mie swoj¥ siostr©, c¶rk© swojego	!LÎ
ojca albo swojej matki i b©dzie ogl¥da` jej	!LÏ
nago`t, a ona b©dzie ogl¥da† jego nago`t, jest to	!LÐ
czyn haniebny, oboje b@d¥ zg`adzeni w obecno`ci	!LÑ
syn¶w ich ludu. Ten, kto ods`oni` nago`t swojej	!LÒ
siostry, zaci¥gnie win©. 18 Je¾eli kto obcuje	!LÓ
ciele`nie z kobiet¥ maj¥c¥ miesi©czne krwawienie i	!LÔ
ods`oni jej nago`t, obna¾a «r@d`o jej [krwi], a	!LÕ
ona te¾ ods`oni «r@d`o swojej krwi, to oboje b@d¥	!LÖ
wy`yczeni spo`r@d swojego ludu. 19 Nie b©dziesz	!L×
ods`ania` nago`ci siostry swojej matki albo	!LØ
siostry swojego ojca, to by`oby to samo, co	!LÙ
obna¾y† w`asne cia`o. Oni ponios¥ za to win©.	!LÚ
20 Ktokolwiek obcuje ze swoj¥ ciotk¥, ods`ania	!LÛ
nago`t swojego wuja. Ponios¥ oni sw¶j grzech -	!LÜ
umr¥ bezdzietnie. 21 Ktokolwiek bierze ¾on©	!LÝ
swojego brata, pope`nia kazirodztwo*. Ods`oni`	!LÞ
nago`t swojego brata - b@d¥ bezdzietni	!Lß
.....!Là /	
Upomnienie koåcowe.....	!Lá /
22 B©dziecie strzec wszystkich moich ustaw i	!Lâ
wszystkich moich wyrok¶w i b©dziecie je wykonywa†,	!Lã
aby was nie wyplu`a ziemia, do kt¶rej was	!Lä
wprowadzam, aby`cie mieszkali w niej. 23 Nie	!Lå
b©dziecie post©powa† wed`ug obyczaj¶w narodu,	!Læ
kt¶ry wyp©dzam przed wami. Poniewa¾ wszystkie te	!Lç
rzeczy czynili, nape`nili Mnie obrzydzeniem.	!Lè
24 Dlatego powiedzia`em wam: wy posi¥dziecie ich	!Lé
ziemi©, Ja sam daj© wam j¥ w dziedzictwo, ziemi©	!Lê
op`ywaj¥c¥ w mleko i mi¶d. Ja jestem Pan, B¶g	!Lë
wasz, kt¶ry oddzieli`em was od innych narod¶w	!Lì
.....!Lí /	
Zwierz©ta nieczyste. Zakoåczenie.....	!Lî /
25 B©dziecie odr¶znia† zwierz©ta czyste od	!Lï
nieczystych, ptaki nieczyste od czystych. Nie	!Lð
b©dziecie plugawi† siebie samych przez zwierz©ta i	!Lñ
ptaki ani przez wszystko, co si© roi po ziemi,	!Lò
przez wszystko, co oddzieli`em od was jako	!Ló

nieczyste. 26 Będziecie dla Mnie wioci, bo Ja !Lô
 jestem wity, Ja Pan, i oddzieliem was od innych !Lõ
 narodów, abyście byli moimi. 27 Jeżeli jaki !Lö
 mężczyzna albo jaka kobieta będzie wywoływał duchy!L÷
 albo wróżyt, będzie ukarani miernicy. Kamieniami !Lø
 zabijecie ich. Sami wygnali śmierć na siebie. !Lù
 !Lú \

—WI'TO— KAP'ANàW !Lû \

!Lü /

—wito~t zwykłego kap'ana !Lý /

ÚÄÄÄÄÿ 01 Potem Pan powiedział do Mojżesza: @M4!Lp

3 21 3 do kap'ana, synów Aarona, i powiedz im: !Lý

ÄÄÄÄÄÛ [Kap'an] nie będzie się naraża na !M!
 nieczystość z powodu zwłok zmarłego krewnego, !M"
 02 chyba tylko z powodu najbliższych krewnych, z !M#
 powodu matki, ojca, syna, córki, brata, 03 siostry !M\$
 dziewczyny, która jest mu [szczególnie] bliska, !M%
 ponieważ nie należy do żadnego mężczyzny. Z jej powodu !M&
 może się narazić na nieczystość rytualną. 04 Ale !M'
 kap'an nie będzie się naraża na nieczystość !M(
 rytualną z powodu krewnych swojej żony*. Byłoby to !M)
 zbezczeszczenie. 05 Nie będzie sobie strzygli głowy !M*
 do skóry, nie będzie golili włosów brody, nie będzie !M+
 nacinali swojego ciała. 06 Będzie woci dla swojego !M,
 Boga, nie będzie bezczęści imienia Boga, bo oni !M-
 składają Panu ofiary spalane, pokarm swojego !M.
 Boga*, a woc będzie witości. 07 Nie weźmą za !M/
 żonę nierządnicę lub kobiety pohabionej. Nie !M0
 weźmą kobiety wypędzonej przez mężczyznę, bo [kap'an] !M1
 jest poświęcony Bogu. 08 Będziesz go uważać za !M2
 witego, bo on ofiaruje pokarm Boga. !M3
 Będzie wity dla ciebie, bo Ja jestem wity, Ja !M4
 Pan, który was uwieczam! 09 Jeżeli córka kap'ana !M5
 bezczęści siebie nierządem, bezczęści przez to !M6
 swojego ojca. Będzie spalona w ogniu. !M7
 !M8 /

—wito~t arcykap'ana !M9 /

10 Kap'an, który jest wyższy godności nad !M:
 braci, na którego głowie była wylana oliwa !M;
 namaszczenia, który był wprowadzony w czynności !M<
 kap'ańskie, wkładając szaty nie będzie rozpłaszcza !M=
 włosów i nie będzie rozdzierał swych szat. 11 W !M>
 ogóle nie zbliży się do żadnego zmarłego, nie !M?
 narazi się na nieczystość rytualną ani z powodu !M@
 ojca, ani z powodu matki. 12 Nie będzie wychodził !MA
 z przybytku witego, nie będzie bezczęści !MB
 witego przybytku swego Boga, bo ma na sobie !MC
 [jak] diadem oliwki namaszczenia swego Boga. Ja !MD
 jestem Pan! 13 Za żonę wezmie tylko dziewicę. !ME

14 Nie we«mie za ¼on© ani wdowy, ani rozwódkki, ani !MF
pohaåbionej, ani* nierz¼dnicy: ¼adnej z takich nie !MG
we«mie, ale we«mie dziewic© spo~rçd swych !MH
krewnych. 15 Nie zbecze~ci potomstwa mi©dzy !MI
krewnymi, bo Ja jestem Pan, ktçry go u~wi©ca! !MJ
!MK/
Kto jest niezdolny do kap^aåstwa !ML /
16 Dalej Pan powiedzia^ do Moj¼esza: 17 @Tak mçw !MM
do Aarona: Ktokolwiek z potomkçw twoich wed^ug ich !MN
przysz^ych pokoleå b©dzie mia^ jak~ skaz©, nie !MO
b©dzie mçg^ si© zbli¼y^, aby ofiarowa^ pokarm !MP
swego Boga. 18 ½aden cz^owiek, ktçry ma skaz©, nie !MQ
mo¼e si© zbli¼a^ - ani niewidomy, ani chromy, ani !MR
maj^cy zniekszta^con¥ twarz, ani kaleka, 19 ani !MS
ten, ktçry ma z^aman¥ nog© albo r©k©, 20 ani !MT
garbaty, ani niedorozwini©ty, ani ten, kto ma !MU
bielmo na oku, ani chory na ~wierzb, ani okryty !MV
liszajami, ani ten, kto ma zgniecione j¼dra. !MW
21 ½aden z potomkçw kap^ana Aarona, maj^cy jak~ !MX
skaz©, nie b©dzie si© zbli¼a^, aby z^o¼y^ spalan¥ !MY
ofiar© Panu. On ma skaz© - nie b©dzie si© zbli¼a^, !MZ
aby ofiarowa^ pokarm swego Boga. 22 Jednak¼e wolno !M[
mu je~^ pokarm swego Boga, zarçwno ~wi©ty, jak i !M\
naj~wi©tszy. 23 Tylko nie b©dzie podchodzi^ do !M]
zas^ony i nie b©dzie si© zbli¼a^ do o^tarza, bo ma !M^
skaz©. Nie b©dzie beczce~ci^ moich ~wi©to~ci, bo !M_
Ja, Pan, jestem tym, ktçry je u~wi©ca! !M`
24 Moj¼esz powiedzia^ to Aaronowi, jego synom i !Ma
wszystkim Izraelitom !Mb
!Mc \
—WI^TO—□ DARàW I OFIAR !Md \
!Me /
—wi©te rzeczy s¥ dla ~wi©tych! !Mf /
ÚÄÄÄÄÿ 01 Po czym Pan powiedzia^ do Moj¼esza: !Mg
³ 22 ³ 02 @Mçw do Aarona i jego synçw, aby si© !Mh
ÄÄÄÄÄÜ powstrzymywali od niektçrych ~wi©tych darçw !Mi
Izraelitçw, ktçre oni mi po~wi©caj¥, nie !Mj
beczce~cili mojego ~wi©tego imienia. Ja jestem !Mk
Pan! 03 Powiedz im, aby wiedzia^y o tym przysz^e !Ml
pokolenia: je¼eli kto z potomkçw waszych, b©d¥c w !Mm
stanie nieczysto~ci rytualnej, zbli¼y si© do !Mn
rzeczy ~wi©tych, ktçre Izraelici po~wi©caj¥ Panu, !Mo
to cz^owiek ten b©dzie odrzucony ode Mnie. Ja !Mp
jestem Pan! 04 ½aden potomek Aarona, ktçry by by^ !Mq
tr©dowaty lub cierpi^cy na wyciek, nie b©dzie mçg^ !Mr
je~^ rzeczy ~wi©tych, dopçki si© nie podda !Ms
oczyszczeniu. Tak samo b©dzie z tym, ktçry si© !Mt
dotkn¥ kogo~ nieczystego z powodu umar^ego albo !Mu
tego, z ktçrego wyp^yn©o nasienie; 05 rçwnie¼ z !Mv

tym, kto się dotknie jakiego pazu*, czyni czego !Mw
go nieczystym, albo się dotknie człowieka, który !Mx
uczyni go nieczystym wskutek swojej nieczystości. !My
06 Ktokolwiek się dotknie takich rzeczy, !Mz
będzie nieczysty aż do wieczora, nie będzie jadł !M{
rzeczy świętych, ale przedtem wykąpie ciało w !M|
wodzie. 07 Po zachodzie słońca będzie oczyszczony. !M}
Potem będzie jeść rzeczy święte, bo one są jego !M~
pokarmem. 08 Nie będzie jadł padliny ani mięsa !MDEL
zwierząt rozszarpanych, bo przez to stałby się !M€
nieczysty. Ja jestem Pan! 09 Będzie strzec mojego !M□
zarządzenia, nie będzie narażał się na grzech z tego !M,
powodu - za to spotkałaby ich śmierć, ponieważ !Mf
dopuszcziliby się zbezczeszczenia. Ja jestem Pan, !M,,
który ich uświęcam! !M...
Udział niekapłanów w sporządzaniu ąertw !M† /
10 ½aden niepowołany nie będzie jadł rzeczy !M^
świętych, ani mieszkajcy u kapłana, ani najemnik !M%o
nie będzie jedli rzeczy świętych. 11 Jeżeli jednak !MŠ
kapłan kupi niewolnika za pieniądze, ten może !M<
jeść rzeczy święte, również i ci, którzy urodzili !MCE
się w jego domu, będzie jedli jego pokarm. 12 Córka !M□
kapłana, która wyszła za mężczyznę za obcego*, nie !MŽ
będzie jadła ze świętych rzeczy ofiarowanych. !M□
13 Jednakże córka kapłana, która owdowiała albo !M□
została porzucona, a nie ma dzieci, i wróciła do !M'
domu ojca, będzie mogła jeść z pokarmu należącego !M'
jej ojcu, tak jak za młodych lat. Ale ½aden !M"
niepowołany nie będzie go jadł! 14 Jeżeli kto zje !M"
rzecz świętą przez nieuwagę, wynagrodzi za nią !M•
kapłanowi, dodając jeszcze piątą część wartości. !M—
15 Oni* nie będą bezczęścili rzeczy świętych, które !M—
Izraelici ofiarują dla Pana. 16 Naraziliby ich na !M~
ciężką winę przez jedzenie ich rzeczy świętych. Ja !M™
jestem Pan, który ich uświęcam! !MŠ
Zwierzęta ofiarne mają być bez skazy !M> /
17 Następnie Pan powiedział do Mojżesza: 18 ęMęw !M□
do Aarona i jego synów i do wszystkich Izraelitów !MŽ
i powiedz im: Jeżeli kto sporządzi Izraelitów albo !MŸ
sporządzi przybyszów w Izraelu przynosi święty dar, !M
czy to będzie ofiara łubowana czy dobrowolna, z !Mj
rodzaju tych ofiar, które się przynosi Panu jako !M¢
ofiary całopalne, 19 to aby były przyjęte, muszą !M£
być zwierzęta bez skazy, samce - cielce, barany !M¤
lub kóz. 20 ½adnego zwierzęcia ze skazy nie !M¥
będziecie składać w ofierze, bo to nie byłoby od !M|
was przyjęte. 21 Jeżeli kto chce złożyć Panu !MŠ

ofiar© biesiadn¥, aby wype^ni† ~lub albo jako dar	!M´
dobrowolny, niezale¾nie od tego, czy to b©dzie	!M©
du¾e, czy ma^e bydl©, b©dzie ono bez skazy, aby	!Mª
by^o przyj©te. Nie b©dzie w nim ¾adnej skazy!	!M«
22 Nie b©dziecie sk^ada† w ofierze Panu zwierz¥t	!M¬
~lepych, u^omnych, okaleczonych, spuchni©tych,	!M
parszywych, owrzodzonych. Nie b©dziecie takich	!M®
zwierz¥t sk^ada† na o^tarzu na ofiar© spalan¥ dla	!M¯
Pana. 23 Cielca albo barana niekszta^tnego lub	!M°
niewyro~ni©tego mo¾esz z^o¾y† jako ofiar©	!M±
dobrowoln¥, ale jako ofiara ~lubowana nie b©dzie	!M²
on przyj©ty. 24 Zwierz©cia, kt©re ma j¥dra	!M³
zgniecione, starte, wyrwane albo wyci©te, nie	!M´
b©dziecie sk^ada† w ofierze Panu i nie b©dziecie	!Mµ
takich rzeczy robi† w waszym kraju*. 25 Tak¾e nie	!M¶
b©dziecie przyjmowali takich zwierz¥t od	!M·
cudzoziemca i nie b©dziecie ich ofiarowali jako	!M¸
pokarm dla Boga waszego, bo ten brak jest w nich	!M¹
skaz¥ i dlatego nie b©d¥ przyj©te na wasz¥	!M²
korzy†	!M»
	!M½/
Dodatek: upomnienie ko±cowe	!M½/
26 Potem Pan powiedzia^ do Moj¾esza: 27 @Je¾eli	!M¾
urodzi ci si© ciel©, jagni© lub ko«l©, to b©dzie	!M¸
ono przez siedem dni przy matce. Zaczynaj¥c od	!MÀ
¢smego dnia i dalej, b©dzie ono przyj©te jako dar	!MÁ
spalany dla Pana. 28 Nie b©dziecie tego samego	!MÂ
dnia zabija† krowy albo owcy razem z jej ma^ym*.	!MÃ
29 Kiedy b©dziecie sk^ada† dla Pana ofiar©	!MÄ
dzi©kczynn¥, sk^adajcie j¥ tak, aby by^a przyj©ta.	!MÅ
30 Tego samego dnia b©dzie spo¾yta. Nie b©dziecie	!MÆ
z niej nic zostawia† a¾ do rana. Ja jestem Pan!	!MÇ
31 B©dziecie strzec moich przykazaä i wykonywa†	!MÈ
je! Ja jestem Pan! 32 Nie b©dziecie bezcze^ci†	!MÉ
mojego ~wi©tego imienia. Okazuj© moj¥ ~wi©to†	!MÊ
po~r©d Izraelit©w. Ja jestem Pan, kt©ry was	!MË
u^wi©ca, 33 kt©ry wyprowadzi^ was z ziemi	!MÌ
egipskiej, abym by^ waszym Bogiem. Ja jestem Pan!	!MÍ
	!MÎ \
CZASY —WI^TE	!MÎ \
	!MÐ/
Szabat	!MÑ/
ÜÄÄÄÄ¸ 01 Dalej Pan powiedzia^ do Moj¾esza:	!MÒ
³ 23 ³ 02 @M©w do Izraelit©w i powiedz im: Oto	!MÓ
ÄÄÄÄÄÜ czasy ~wi©te Pana, na kt©re b©dziecie	!MÔ
wzywa† ich zwo^aniami ~wi©tymi, to s¥ moje czasy	!MÕ
~wi©te! 03 Przez sze^t dni praca b©dzie	!MÖ
wykonywana, ale si©dmego dnia jest uroczysty	!M×
szabat, jest zwo^anie ~wi©te, nie b©dziecie	!MØ

wykonywał [w tym dniu] 3/4adnej pracy - to jest !MÜ
szabat dla Pana we wszystkich waszych siedzibach*. !MÜ
Pascha i —wi©to Prza~nik¢w !MÜ/
04 Oto czasy ~wi©te dla Pana, zwo~anie ~wi©te, !MÝ
na kt¢re wzywał ich b©dziecie w okre~lonym czasie. !MP
05 W pierwszym miesi¥cu, czternastego dnia !Mß
miesi¥ca, o zmierzchu, jest Pascha dla Pana. 06 A !Mà
pi©tnastego dnia tego miesi¥ca jest —wi©to !Má
Prza~nik¢w dla Pana - przez siedem dni b©dziecie !Mâ
jedli tylko prza~ne chleby. 07 Pierwszego dnia !Mã
b©dzie dla was zwo~anie ~wi©te: nie b©dziecie !Mä
wykonywał 3/4adnej pracy. 08 Przez siedem dni !Må
b©dziecie sk~adali w ofierze dla Pana ofiar© !Mæ
spalan¥, si¢dmego dnia b©dzie ~wi©te zwo~anie, nie !Mç
b©dziecie [w tym dniu] wykonywał 3/4adnej pracy !Mè
Pierwociny !Mê /
09 Potem Pan powiedzia~ do Moj~esza: 10 ©M¢w do !Mè
Izraelit¢w i powiedz im: Kiedy wejdziecie do !Mi
ziemi, kt¢r¥ Ja wam dam, i zbierzecie plon, !Mí
przyniesiecie kap~anowi snop jako pierwociny !Mî
waszego plonu. 11 On dokona gestu ko~ysania* snopa !Mi
przed Panem, aby by~ przez Niego ~askawie !Mð
przyj©ty. Dokona nim gestu ko~ysania w nast©pnym !Mñ
dniu po szabacie. 12 W dniu gestu ko~ysania snopa !Mò
z~o~ycie ofiar© ca~opaln¥ dla Pana, baranka bez !Mó
skazy, urodzonego w tym samym roku, 13 wraz z !Mô
ofiar¥ pokarmow¥ dw¢ch dziesi¥tych efy !Mõ
najczystszej m¥ki zaprawionej oliw¥, jako ofiar© !Mö
spalan¥, mi~¥ woã dla Pana, a tak~e ofiar© p~ynn¥ !M÷
- ¤wier¸ hinu wina. 14 A 3/4 do tego dnia nie !Mø
b©dziecie jedli ani chleba, ani pra~zonych ziaren, !Mù
ani kaszy, zanim nie przyniesiecie daru dla !Mú
waszego Boga. Jest to ustawa wieczysta dla waszych !Mü
pokoleã, we wszystkich waszych siedzibach !Mü
—wi©to Tygodni !Mý /
15 I odliczycie sobie od dnia po szabacie, od !Mÿ
dnia, w kt¢rym przyniesiecie snopy do wykonania !N!
nimi gestu ko~ysania*, siedem tygodni pe~nych, !N"
16 a 3/4 do dnia po si¢dмым szabacie odliczycie !N#
pi©¸dziesi¥t dni i wtedy z~o~ycie now¥ ofiar© !N\$
pokarmow¥ dla Pana. !N%
17 Przyniesiecie z waszych siedzib po dwa chleby !N&
do wykonania nimi gestu ko~ysania, ka~dy z dw¢ch !N'
dziesi¥tych efy najczystszej m¥ki, kwaszone. To !N(
b©d¥ pierwociny dla Pana. 18 Opr¢cz chleba !N)
z~o~ycie w ofierze siedem barank¢w bez skazy, !N*

jednorocznych, jednego m^odego cielca i dwa !N+
 barany. One b^od^y ofiar^y ca^opaln^y dla Pana razem z !N,
 ofiar^y pokarmow^y i z ofiar^y p^yynn^y. B^odzie to !N-
 ofiara spalana, mi^a wo^a dla Pana. 19 Ofiarujecie !N.
 te³/₄ jednego koz^a jako ofiar^o przeb^agaln^y i dwa !N/
 baranki jednoroczne jako ofiar^o biesiadn^y. !N0
 20 Kap^an wykona nimi przed Panem gest ko^ysania !N1
 razem z chlebami pierwocin, razem z dwoma !N2
 barankami. B^odzie to rzecz po^{wi}con^a Panu, !N3
 przeznaczona dla kap^ana. 21 Tego samego dnia !N4
 zwo^acie lud. B^odzie to dla was zwo^anie ^{wi}te. !N5
 Nie b^odziecie wykonywa^t tego dnia ³/₄adnej pracy. !N6
 Jest to ustawa wieczysta we wszystkich waszych !N7
 siedzibach, dla waszych pokole^a. 22 Kiedy !N8
 b^odziecie zbierali plon waszej ziemi, nie !N9
 b^odziecie wycinali doszcz^otnie skraju pola i nie !N:
 b^odziecie zbierali do ko^aca k^os^ow. Zostawisz je !N;
 dla ubogiego i dla przybysza. Ja jestem Pan, B^og !N<
 wasz! !N=
 —wi^oto nowiu w si^odymym miesi^ycu !N? /
 23 Nast^opnie Pan powiedzia^t do Moj³/₄esza: !N@
 24 @Powiedz Izraelitom: Pierwszego dnia si^odmeo !NA
 miesi^yca b^odziecie obchodzi^t uroczysty szabat, !NB
 tr^ybienie w r^og i ^{wi}te zwo^anie. 25 Nie !NC
 b^odziecie [wtedy] wykonywa^t ³/₄adnej pracy. Z^o³/₄ycie !ND
 ofiary spalane dla Pana !NE
 Dzie^a Przeb^agania !NF /
 26 Dalej Pan powiedzia^t do Moj³/₄esza: !NH
 27 @Dziesi^ytego dnia si^odmeo miesi^yca jest Dzie^a !NI
 Przeb^agania. B^odzie to dla was zwo^anie ^{wi}te. !NJ
 B^odziecie po^citⁱ i b^odziecie sk^ada^t Panu ofiary !NK
 spalane. 28 W tym dniu nie b^odziecie wykonywa^t !NL
³/₄adnej pracy, bo jest to Dzie^a Przeb^agania, a³/₄eby !NM
 dokonano przeb^agania za wasze winy przed Panem, !NN
 Bogiem waszym. 29 Ka³/₄dy cz^owiek, kt^ory nie b^odzie !NO
 po^ci^t tego dnia, b^odzie wy^zczony spo^ro^d swego !NP
 ludu*. 30 Ka³/₄dego cz^owieka, kt^ory b^odzie pracowa^t !NQ
 tego dnia, wytrac^o spo^ro^d jego ludu. 31 ¹/₂adnej !NR
 pracy nie b^odziecie wykonywa^t. Jest to ustawa !NS
 wieczysta dla wszystkich pokole^a, we wszystkich !NT
 waszych siedzibach. 32 B^odzie to dla was uroczysty !NU
 szabat. B^odziecie po^cili. Dziewi^ytego dnia !NV
 miesi^yca, wieczorem, to jest od wieczora do !NW
 wieczora, b^odziecie obchodzi^t wasz szabat !NX
 —wi^oto Namiot^ow czyli "Kuczek" !NY /
 33 Po czym Pan powiedzia^t do Moj³/₄esza: !N[

34 Powiedz Izraelitom: Piętnastego dnia tego siódmego miesiąca jest —wielki namiot przez siedem dni dla Pana. 35 Pierwszego dnia jest zwyczajnie wielki: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. 36 Przez siedem dni będziecie składać ofiary spalane dla Pana. ósmego dnia będzie dla was zwyczajnie wielki i zwyciężycie ofiarę spalaną dla Pana. To jest uroczyste zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać [w tym dniu] żadnej pracy.

37 To są czasy wielki dla Pana, na które będziecie dokonywać wielkiego zwyczajania, aby składać ofiarę spalaną dla Pana: ofiarę całopalną, ofiarę pokarmową, ofiarę krwawą i ofiarę panny, każdego dnia to, co jest na ten dzień przeznaczone,

38 niezależnie od szabatu Pana, niezależnie od waszych darów, niezależnie od wszystkich lubów waszych i niezależnie od wszystkich dobrowolnych ofiar, które będziecie składać dla Pana. 39 Tak wielki piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbierzecie plony ziemi, będziecie obchodzić wielki Pana przez siedem dni. Pierwszego dnia jest uroczysty szabat. ósmego dnia także uroczysty szabat. 40 Weźcie sobie pierwszego dnia owoce piwnych drzew, liście palmowe, gałki goryskich drzew i wierzb nadrzecznych. Będziecie się weselić przed Panem, Bogiem waszym, przez siedem dni. 41 Będziecie obchodzić to wielki dla Pana co roku przez siedem dni. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić. 42 Przez siedem dni będziecie mieszkać w szałasach. Wszyscy tubylcy Izraela będą mieszkali w szałasach, 43 aby pokolenia wasze wiedziały, że kazałem Izraelitom mieszkać w szałasach, kiedy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, Bóg wasz! 44 Mojżesz ogłosił Izraelitom o czasach wielkich dla Pana.

—WIECZNIK I CHLEBY POKŁADNE

Oliwa do wielcznika

01 Potem Pan powiedział do Mojżesza: 24 02 Rozkaż Izraelitom, aby dostarczyli ci do wielcznika czystej oliwy wyciętej z oliwek, aby zapewnił nieustanne światło. 03 Na zewnętrzny dziedzielnicy w namiocie Spotkania Aaron go ustawi, [by świecić] od wieczora aż do poranka przed Panem, nieustannie. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. 04 Na czystym wielczniku przygotowuje lampy, aby paliły się przed

Panem nieustannie	!N□
Chleby pok^adne	!NŽ /
05 Nast^pnie we«miesz najczystszej męki i	!N□
upieczesz z niej dwana~cie plack^w. Ka¼dy placek z	!N'
dw^ch dziesi~tych efy. 06 Potem u^o¼ysz je w dwa	!N'
stosy, po sze~t w ka¼dym stosie, na czystym stole	!N“
przed Panem*. 07 Po^o¼ysz na ka¼dym stosie troch^	!N”
czystego kadzid^a - to b^dzie pami~tka* chleba,	!N•
ofiara spalana dla Pana. 08 Ka¼dego szabatu	!N–
przygotuj~ to przed Panem jako dar nieustanny od	!N—
Izraelit^w, jako wieczne przymierze. 09 * To	!N~
b^dzie dla Aarona i dla jego syn^w. B^d~ to jedli	!N™
w miejscu po~wi^conym. Jest to rzecz naj~wi^tsza	!Nš
dla niego spo~rd ofiar spalanych dla Pana. Ustawa	!N>
wieczysta	!Nœ
Ra½NE KARY	!Nž \
Kara za blu«nierstwo	!N /
10 Mi^dzy Izraelitami znajdowa~ si^ syn pewnej	!Nj
Izraelitki i Egipcjanina. Syn Izraelitki pok^ci^	!Nç
si^ z pewnym Izraelit~ w obozie. 11 Syn Izraelitki	!N£
zblu«ni^ przeciwko Imieniu i przekl~ je.	!Nα
Przyprowadzono go do Moj¼esza. Matka jego nazywa^a	!N¥
si^ Szelomit, c^rka Dibriego z pokolenia Dana.	!N
12 Umieszczono go pod straż~, dop^ki sprawa nie	!Nš
b^dzie rozstrzygni^ta przez usta Pana. 13 Wtedy	!N”
Pan powiedzia^ do Moj¼esza: 14 @Ka¼ wyprowadzi^	!N©
blu«nierc^ poza ob^z. Wszyscy, kt^rzy go s^yszeli,	!N^a
po^o¼~ r^ce na jego g^owie. Ca^a spo^eczno~t	!N«
ukamieniuje go. 15 Potem powiesz Izraelitom:	!N→
Ktokolwiek przeklina Boga swego, b^dzie za to	!N
odpowiada^. 16 Ktokolwiek blu«ni imieniu Pana,	!N@
b^dzie ukarany ~mierci~. Ca^a spo^eczno~t	!N^
ukamieniuje go. Zar^wno tubylec, jak i przybysz	!N°
b^dzie ukarany ~mierci~ za blu«nierstwo przeciwko	!N±
Imieniu	!N²
Kary za uderzenia i za morderstwo	!N³ /
17 Ktokolwiek zabije cz^owieka, b^dzie ukarany	!Nμ
~mierci~. 18 Ktokolwiek zabije zwierz^, b^dzie	!N¶
obowi~zany do zwrotu: zwierz^ za zwierz^.	!N•
19 Ktokolwiek skaleczy bli«niego, b^dzie ukarany w	!N,;
taki spos^b, w jaki zawini^. 20 Z^amanie za	!N¹
z^amanie, oko za oko, z~b za z~b. W jaki spos^b	!N°
kto~ okaleczy^ bli«niego, w taki spos^b b^dzie	!N»
okaleczony. 21 Kto zabije zwierz^, b^dzie	!N¼
obowi~zany do zwrotu. Kto zabije cz^owieka, b^dzie	!N½

ukarany ~mierciŸ. 22 Jednakowo b©dziecie sŸdziŸ i !N¾
 przybyszŸw, i tubylcŸw, bo Ja jestem Pan, BŸg !N¿
 wasz! 23 Potem MojŸesz kazaŸ Izraelitom !NÀ
 wyprowadziŸ blu«nierc© poza obŸz i ukamienowaŸ. !NÁ
 Synowie Izraela uczynili to, co Pan rozkazaŸ !NÂ
 MojŸeszowi. !NÃ
 !NÄ \
 ROK SZABATOWY I ROK JUBILEUSZOWY !NÄ \
 !NÆ /
 Rok szabatowy !NÇ /
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Potem Pan powiedziaŸ do MojŸesza na !NÈ
 3 25 3 gŸrze Synaj: 02 ©MŸw do IzraelitŸw i !NÉ
 ÄÄÄÄÄÛ powiedz im: Kiedy wejdziecie do ziemi, !NÊ
 ktŸrŸ daj© wam, wtedy ziemia b©dzie takŸe !NË
 obchodziŸ szabat dla Pana. 03 SzeŸŸ lat b©dziesz !NÌ
 obsiewaŸ swoje pole, szeŸŸ lat b©dziesz obcinaŸ !NÍ
 swojŸ winnic© i b©dziesz zbieraŸ jej plony, 04 ale !NÎ
 w siŸdmym roku b©dzie uroczysty szabat dla ziemi, !NÏ
 szabat dla Pana. Nie b©dziesz wtedy obsiewaŸ pola !NÐ
 ani obcinaŸ winnicy*, 05 nie b©dziesz ŸŸ tego, co !NÑ
 samo wyroŸnie* na polu, ani nie b©dziesz zbieraŸ !NÒ
 winogron nieobci©tych*. To b©dzie rok szabatowy !NÓ
 dla ziemi. 06 Szabat ziemi b©dzie sŸuŸyŸ wam za !NÔ
 pokarm: tobie, sŸudze twemu, sŸuŸyŸcej twej, !NÕ
 najemnikowi twemu i osiadŸemu u ciebie, tym, !NÖ
 ktŸrzy mieszkajŸ u ciebie. 07 CaŸy jego plon !N×
 b©dzie sŸuŸyŸ za pokarm takŸe twojemu bydŸu i !NØ
 zwierz©tom, ktŸre sŸ w twoim kraju. !NÙ
 !NÚ /
 Przepisy ogŸlne dotyczŸce roku jubileuszowego !NÛ /
 08 Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to !NÜ
 jest siedem razy po siedem lat, tak Ÿe czas !NÝ
 siedmiu lat szabatowych b©dzie obejmowaŸ !NÞ
 czterdzieŸci dziewi©Ÿ lat. 09 DziesiŸtego dnia, !Nß
 siŸdmego miesiŸca zatrŸbisz w rŸg. W Dniu !Nà
 PrzebŸgania zatrŸbicie w rŸg w caŸej waszej !Ná
 ziemi. 10 B©dziecie ~wi©ciŸ pi©ŸdziesiŸty rok, !Nâ
 oznajmijcie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego !Nã
 mieszka¸cŸw. B©dzie to dla was jubileusz - kaŸdy z !Nä
 was powr¸ci do swej wŸasnoŸci i kaŸdy powr¸ci do !Nå
 swego rodu. 11 CaŸy ten rok pi©ŸdziesiŸty b©dzie !Næ
 dla was rokiem jubileuszowym - nie b©dziecie siaŸ, !Nç
 nie b©dziecie ŸŸ tego, co uroŸnie*, nie b©dziecie !Nè
 zbieraŸ nieobci©tych winogron*, 12 bo to b©dzie !Né
 dla was jubileusz, to b©dzie dla was rzecz ~wi©ta. !Nê
 Wolno wam jednak b©dzie jeŸŸ to, co uroŸnie na !Nè
 polu. !Nì
 !Ní /
 WŸasnoŸŸ gruntowa w roku jubileuszowym !Nî /

13 W tym roku jubileuszowym kaźdy powręci do swej w^asno~ci. 14 Kiedy wi@c b@dziecie sprzedawał co~ bli«niemu albo kupował co~ od bli«niego, nie wyrzędzajcie krzywdy jeden drugiemu. 15 Ale odpowiednio do liczby lat, ktęre up^yn~y od jubileuszu, b@dziesz kupowa~ od bli«niego, a on sprzeda tobie odpowiednio do liczby lat plonęw. 16 Im wi@cej lat pozostaje do jubileuszu, tym wi@kszy cen@ zap^acisz, im mniej lat pozostaje, tym mniejszy cen@ zap^acisz, bo ilo~t plonęw on ci sprzedaje. 17 Nie b@dziecie wyrzędzał krzywdy jeden drugiemu. B@dziesz si@ ba~ Boga twego, bo Ja jestem Pan, Bęg wasz

B^ogos^awieãstwo na rok szabatowy

18 B@dziecie wykonywał ustawy moje i przestrzegał wyrokęw moich wprowadzajęc je w 3/4ycie, aby~cie mieszkali w kraju bezpiecznie: 19 ziemia da wam plon, b@dziecie jedli do syto~ci, b@dziecie mieszkali na niej bezpiecznie. 20 Je3/4eli za~ powiecie: co b@dziemy jedli w siędmym roku, je3/4eli nie b@dziemy siali ani zbierali plonęw? 21 Ze~l@ wam b^ogos^awieãstwo w szęstym roku, tak 3/4e plony wystarczý na trzy lata. 22 W čsmym roku b@dziecie siał i b@dziecie je~t z dawnych plonęw. A3/4 do dziewiętego roku, a3/4 do nowych plonęw b@dziecie jedli dawne [plony]

Wykup w^asno~ci gruntowej

23 Nie wolno sprzedawał ziemi na zawsze, bo ziemia nale3/4y do Mnie, a wy jeste~cie u Mnie przybyszami i osadnikami. 24 Dlatego b@dziecie pozwalał na wykup wszelkich gruntęw nale3/4ęcych do was. 25 Je3/4eli twęj brat zubo3/4eje i sprzeda swój posiad^o~t, wtedy występi jego najbli3/4szy krewny jako "wykupujęcý" i odkupi ziemi@ sprzedaný przez brata. 26 Je3/4eli za~ kto nie ma "wykupujęcego", ale sam zdob@dzie dostateczne ~rodki na wykup, 27 to obliczy lata od czasu sprzeda3/4y, zwręci nabywcy gruntu nadwy3/4k@ i wręci do swej posiad^o~ci. 28 Je3/4eli jednak nie b@dzie mia~ dostatecznych ~rodkęw na wykup, w takim razie grunt pozostanie we w^adaniu nabywcy a3/4 do roku jubileuszowego. W roku jubileuszowym grunt przejdzie znowu w posiadanie dawnego w^a~ciciela.

Przepisy dotyczęc domęw

29 Je3/4eli kto sprzeda dom mieszkalny po^o3/4ony w mie~cie otoczonym murami, to b@dzie mia~ prawo do

wykupu a³/₄ do końca roku sprzeda³/₄y: prawo wykupu !OA
 b^odzie trwa^o ca^y rok. 30 Je³/₄eli dom nie b^odzie !OB
 wykupiony przed up^ywem roku, w takim razie dom !OC
 zbudowany w mie^ocie warownym przejdzie na zawsze w !OD
 posiadanie nabywcy i jego potomk^ow. Nie wyjdzie [z !OE
 ich r^ok] w roku jubileuszowym. 31 Domy we wsiach, !OF
 kt^ore nie s^ą otoczone murami, b^od^zę traktowane na !OG
 r^owni z w^oasno^oci^o gruntow^o, a wi^oc b^od^zę podlega^y !OH
 wykupowi, a w roku jubileuszowym wyjd^zę [z r^ok !OI
 nabywcy]. 32 Co si^o tyczy miast lewickich, to !OJ
 lewitom zawsze przys^uguje prawo wykupu dom^ow, !OK
 kt^ore posiadaj^ę. 33 Je³/₄eli kto kupi od lewit^ow dom !OL
 miejski, to posiad^o t^o wyjdzie [z jego r^ok] w !OM
 roku jubileuszowym, bo domy miast lewickich s^ą ich !ON
 posiad^o o^oci^o p^or^od Izraelit^ow*. 34 Tak³/₄e i pole !OO
 p^oo³/₄one ko^o ich miast nie b^odzie podlega^o !OP
 sprzeda³/₄y, bo ono jest ich posiad^o o^oci^o wieczyst^o. !OQ
 !OR/
 Pomoc dla ubogich rodak^ow !OS/
 35 Je³/₄eli brat tw^oj zubo³/₄eje i r^oka jego !OT
 os^oabnie, to podtrzymasz go, aby m^og^o ³/₄y t^o z tob^o !OU
 przynajmniej jak przybysz lub osadnik*. 36 Nie !OV
 b^odziesz bra^o od niego odsetek ani lichwy. !OW
 B^odziesz si^o ba^o Boga swego i pozwolisz ³/₄y t^o bratu !OX
 z sob^o. 37 Nie b^odziesz mu dawa^o pieni^odzy na !OY
 procent. Nie b^odziesz mu dawa^o pokarmu na lichw^o. !OZ
 38 Ja jestem Pan, B^og wasz, kt^ory wyprowadzi^o was !O[
 z ziemi egipskiej, aby da^o wam ziemi^o Kanaan i aby !O\
 by^o t^o waszym Bogiem !O]
 !O^ /
 Niewolnicy Izraelic^o !O_ /
 39 Je³/₄eli brat z powodu ub^octwa sprzeda si^o !O`
 tobie, nie b^odziesz nak^oada^o na niego pracy !Oa
 niewolniczej. 40 B^odziesz si^o z nim obchodzi^o jak !Ob
 z najemnikiem albo jak z osadnikiem. B^odzie s^u ³/₄y t^o !Oc
 tobie tylko do roku jubileuszowego*. 41 Wtedy !Od
 wyjdzie od ciebie razem ze swymi dzie^otmi i wr^oci !Oe
 do swojej rodziny, do posiad^o o^oci^o swoich przodk^ow. !Of
 42 Bo oni s^ą moimi niewolnikami, kt^orych !Og
 wyprowadzi^o em z ziemi egipskiej, nie powinni wi^oc !Oh
 by^o t^o sprzedawani jak niewolnicy. 43 Nie b^odziesz !Oi
 si^o z nim obchodzi^o srogo. B^odziesz si^o ba^o swego !Oj
 Boga. !Ok
 !OI /
 Obcy niewolnicy !Om/
 44 Kiedy b^odziecie potrzebowali niewolnik^ow i !On
 niewolnic, to b^odziecie ich kupowali od narod^ow, !Oo
 kt^ore s^ą naoko^o was. 45 Tak³/₄e b^odziecie kupowali !Op
 dzieci przychodni^ow osiad^o ych w^o r^od was, !Oq

przychodni Φ w i potomk Φ w ich, urodzonych w waszym !Or
 kraju. Ci b $\odot$ d Φ wasz Φ w $\hat{a}$ sno $\tilde{c}$ i Φ . 46 Zostawicie ich !Os
 w dziedzictwie waszym synom, aby ich posiadali na !Ot
 w $\hat{a}$ sno $\tilde{t}$, na zawsze. B $\odot$ dziecie ich uwa $\frac{3}{4}$ a $\tilde{t}$ za !Ou
 niewolnik Φ w. Ale z bra $\tilde{t}$ mi Izraelitami nie !Ov
 b $\odot$ dziecie si $\odot$ obchodzili srogo. !Ow
 Izraelici jako niewolnicy u obcych. !Ox /
 47 Je $\frac{3}{4}$ eli cudzoziemiec osiad $\hat{y}$ u ciebie wzbogaci !Oz
 si $\odot$, a brat tw Φ j zubo $\frac{3}{4}$ eje i sprzed $\hat{a}$ siebie !O{
 cudzoziemcowi osiad $\hat{e}$ mu u ciebie albo potomkowi !O|
 cudzoziemca, 48 to ten, kt Φ ry si $\odot$ sprzed $\hat{a}$, mo $\frac{3}{4}$ e !O}
 by $\tilde{t}$ wykupiony. Jeden z braci jego wykupi go. !O~
 49 Tak $\frac{3}{4}$ e jego stryj albo syn jego stryja mo $\frac{3}{4}$ e go !O $\square$
 wykupi $\tilde{t}$, albo kt Φ rykolwiek z jego krewnych z jego !O€
 rodziny wykupi go, albo te $\frac{3}{4}$ on sam siebie wykupi, !O□
 je $\frac{3}{4}$ eli b $\odot$ dzie na to go sta $\tilde{t}$. 50 Wtedy wsp Φ lnie ze !O,
 swym nabywc Φ obliczy [czas] od roku, w kt Φ rym !Of
 sprzed $\hat{a}$ siebie, a $\frac{3}{4}$ do roku jubileuszowego: cena, !O,,
 za kt Φ r Φ si $\odot$ sprzed $\hat{a}$, b $\odot$ dzie odpowiednia do !O...
 liczby lat. [Czas jego niewoli] b $\odot$ dzie mu !O†
 policzony za dni najemnika. 51 Je $\frac{3}{4}$ eli jeszcze du $\frac{3}{4}$ o !O‡
 lat jest do jubileuszu, to odpowiednio do ich !O^
 liczby zwi $\odot$ kszy cen $\odot$ wykupu. 52 Ale je $\frac{3}{4}$ eli !O%
 pozostaje niewiele lat do roku jubileuszowego, !OŠ
 obliczy je i odpowiednio do liczby tych lat !O<
 zap $\hat{a}$ ci sw Φ j wykup. 53 B $\odot$ dzie u ciebie jako !O€
 najemnik, rok po roku. Nie b $\odot$ d Φ si $\odot$ z nim srogo !O□
 obchodzi $\tilde{t}$ w twej obecno $\tilde{c}$ i. 54 Je $\frac{3}{4}$ eli za $\tilde{m}$ w ten !OŹ
 spos Φ b nie b $\odot$ dzie wykupiony, to wyjdzie na wolno $\tilde{t}$!O□
 w roku jubileuszowym razem ze swoimi dzie $\tilde{t}$ mi. !O□
 55 Moimi bowiem niewolnikami s Φ Izraelici. Oni s Φ !O'
 moimi niewolnikami, ci, kt Φ rych wyprowadzi $\hat{e}$ m z !O'
 ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, wasz B $\odot$ g. !O"
 UPOMNIENIA KO $\ddot{a}$ COWE. !O" \
 B $\square$ OGOS $\square$ AWIE $\ddot{a}$ STWA I PRZEKLE $\ddot{a}$ STW !O- \
 B $\hat{a}$ ogos $\hat{a}$ wie $\ddot{a}$ stwo ziem. !O- /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Nie b $\odot$ dziecie sobie czynili bo $\frac{3}{4}$ k Φ w, nie !O™
³ 26 ³ b $\odot$ dziecie sobie stawiali pos Φ g Φ w ani stel. !OŠ
 ÄÄÄÄÄÛ Nie b $\odot$ dziecie umieszcz $\hat{a}$ ł w waszym kraju !O>
 kamieni rze $\ll$ bionych, aby im oddawa $\tilde{t}$ pok $\hat{a}$ on, bo Ja !Oœ
 jestem Pan, B $\odot$ g wasz. 02 Strzec b $\odot$ dziecie moich !O□
 szabat Φ w, czci $\tilde{t}$ b $\odot$ dziecie m Φ j $\tilde{w}$ i $\odot$ ty przybytek. Ja !OŹ
 jestem Pan! 03 Je $\frac{3}{4}$ eli b $\odot$ dziecie post $\odot$ pow $\hat{a}$ ł wed $\hat{u}$ g !OŸ
 moich ustaw i b $\odot$ dziecie strzec przykaza $\ddot{a}$ moich i !O
 wprowadza $\tilde{t}$ je w $\frac{3}{4}$ ycie, 04 dam wam deszcz w swoim !Oj
 czasie, ziemia b $\odot$ dzie przynosi $\tilde{t}$ plony, drzewo !O Φ

polne wyda owoc, 05 m^ocka przeci^ognie si^e u was !O£
 a^o do winobrania, winobranie a^o do siewu, !Oα
 b^odziecie jedli chleb do syto^oci, b^odziecie !O¥
 mieszka^o bezpiecznie w swoim kraju. !O! /
 Obietnica pokoju i bezpiecze^ostwa !O§ /
 06 Krajowi udzi^el^e pokoju, tak ^o b^odziecie si^e !O©
 udawali na spoczynek bez obawy. Dzikie zwierz^eta !O^a
 znikn^e z kraju. Miecz nie b^odzie przechodzi^o przez !O«
 wasz kraj. 07 B^odziecie ^o cigat^o nieprzyjaci^el^o, a !O¬
 oni upadn^e od miecza przed wami, 08 tak ^o pi^eciu !O
 waszych b^odzie ^o cigat^o ca^o¥ setk^e, a setka waszych !O®
 - dziesi^el^e tysi^ecy [nieprzyjaci^el^o]. Wasi wrogowie !O¯
 upadn^e od miecza przed wami. 09 Zwr^ecc^e si^e ku wam, !O°
 dam wam p^oodno^ot^o, rozmno^o was, umocni^e moje !O±
 przymierze z wami. 10 B^odziecie jedli [zbo^oz^e] z !O²
 dawnych zapas^ow, a kiedy przyjd^e nowe zbior^e, !O³
 usuniecie dawne [zapasy]. 11 Umieszcz^e w^o r^od was !O´
 m^o przybytek i nie b^od^e si^e wami brzydzi^o. !Oμ
 12 B^od^e chodzi^o w^o r^od was, b^od^e waszym Bogiem, a !O¶
 wy b^odziecie moim ludem*. 13 Ja jestem Pan, B^og !O·
 wasz, kt^ory wyprowadzi^o was z ziemi egipskiej, !O,
 aby^ocie przestali by^o ich niewolnikami. Ja !O¹
 rozbi^em dr^egi waszego jarzma i da^oem wam mo^ono^ot^o !O°
 chodzenia z podniesion^e g^ow^o¥. !O»
 Skutki przekle^ostwa: choroby i wojny !O½ /
 14 Je^oeli za^o nie b^odziecie Mnie s^oucha^o i nie !O¾
 b^odziecie wykonywa^o tych wszystkich nakaz^ow, !O¿
 15 je^oeli b^odziecie gardzi^ol^e moim ustawami, je^oeli !OÀ
 b^odziecie si^e brzydzi^ol^e moimi wyrokami, tak ^o nie !OÁ
 b^odziecie wykonywa^ol^e moich nakaz^ow i z^oamiecie moje !OÂ
 przymierze, 16 to i Ja obejd^e si^e z wami !OÃ
 odpowiednio: ze^ol^e na was przera^ozenie, !OÄ
 wycie^oczenie i gor^oczk^e, kt^ore prowadz^e do ^olepoty !OÅ
 i rujnuj^e zdrowie. Wtedy na pr^ono b^odziecie siali !OÆ
 wasze ziarno. Zjedz^e je wasi nieprzyjaciele. !OÇ
 17 Zwr^ecc^e oblicze przeciwko wam, b^odziecie pobici !OÈ
 przez nieprzyjaci^el^o. Ci, kt^orzy was nienawidz^e¥, !OÉ
 b^od^e¥ rz^edzili wami, a wy b^odziecie ucieka^ol^e nawet !OÊ
 wtedy, kiedy was nikt nie b^odzie ^o ciga^o. !OË
 Posucha i nieurodzaj !OÌ /
 18 Je^oeli i wtedy nie b^odziecie Mnie s^oucha^ol^e, !OÍ
 b^od^e w dalszym ci^ogu kara^o was siedem razy wi^ecej !OÏ
 za wasze grzechy. 19 Rozbij^e wasz^e dumn^e pot^eg^e, !OÐ
 sprawi^e, ^o niebo b^odzie dla was jak z ^oelaza, a !OÑ
 ziemia jak z br^ozu. 20 Na pr^ono b^odziecie si^e !OÒ
 wysila^ol^e - wasza ziemia nie wyda ^oadnego plonu, a !OÓ

drzewo na ziemi nie da owoców. !OÖ
 Dzikie zwierzęta. !OÖ/
 21 Jeźeli [nada] bǃdziecie postćpowať Mnie na !O×
 przekćr i nie zechćcie Mnie s'uchať, ze'łć na was !OØ
 siedmiokrotne kary za wasze grzechy: 22 ze'łć na !OÙ
 was dzikie zwierzęta, kćre poźrę wasze dzieci, !OÚ
 zniszczę byd'ó, zmniejszę zaludnienie, tak ęe !OÛ
 wasze drogi opustoszeję. !OÛ
 Wojna, zaraza i g'ćd. !OŮ/
 23 Jeźeli i wtedy nie poprawicie sić i bǃdziecie !Oß
 postćpowať Mnie na przekćr, 24 to i Ja postępić !Oà
 wam na przekćr i bǃdć was kara' siedmiokrotnie za !Oá
 wasze grzechy. 25 Ze'łć na was miecz, kćry sić !Oâ
 pom'ci za z'amanie przymierza. Jeźeli wtedy !Oã
 schronicie sić do miast, ze'łć zarazć pomićdzy !Oä
 was, tak ęe wpadniecie w rćce nieprzyjacić. !Oå
 26 Rozbijć wam podporć chleba*, tak ęe dziesićť !Oæ
 kobiet bǃdzie pieć chleba w jednym piecu. Bǃdę wam !Oç
 wydzielať chleba na wagć, tak ęe jedzęc nie !Oè
 bǃdziecie syci. !Oé
 Zag'ada i wygnanie. !Oê/
 27 Jeźeli i wtedy nie bǃdziecie Mi pos'uszni i !Oì
 bǃdziecie Mi postćpowať na przekćr, 28 to i Ja z !Oí
 gniewem występić przeciwko wam i ze'łć na was !Oí
 siedmiokrotne kary za wasze grzechy. 29 Bǃdziecie !Oï
 jedli cia'ó synćw i ćrek waszych*. 30 Zniszczć !Oð
 wasze wyźyny s'oneczne, rozbijć wasze stele, rzucć !Oñ
 wasze trupy na trupy waszych boźkćw, bǃdć sić !Oò
 brzydziť wami. 31 Zamienić w ruiny wasze miasta, !Oó
 spustoszcz' wasze miejsca 'wićte, nie bǃdć wch'ania' !Oô
 przyjemnej woni waszych ofiar. 32 Ja sam spustoszcz' !Oõ
 ziemić, tak ęe bǃdę sić zdumiewať wasi wrogowie, !Oö
 kćrzy ję wezmę w posiadanie. 33 Was samych !O÷
 rozproszć mićdzy narodami, dobćdć za wami miecza, !Oø
 ziemia wasza bǃdzie spustoszona, miasta wasze !Où
 zburzone. !Oú
 Kraj bǃdzie zamieniony w pustyni'. !Oû/
 34 Wtedy ziemia bǃdzie obchodziť swoje szabaty !Oý
 przez wszystkie dni swego spustoszenia, a wy !Op
 bǃdziecie w kraju nieprzyjacić. Wtedy ziemia !Oÿ
 bǃdzie odpoczywať i obchodziť swoje szabaty. !P!
 35 Przez wszystkie dni swego spustoszenia bǃdzie !P"
 obchodziť szabat, kćrego nie obchodzi' a w latach !P#
 szabatowych, kiedy w niej mieszkali'cie. 36 Co sić !P\$
 za' tyczy tych, co pozostanę, ze'łć do ich serc !P%

!P&
 szmer unoszonego wiatrem li'cia, b@d¥ uciekał jak !P'
 od miecza, b@d¥ padał nawet wtedy, kiedy nikt nie !P(
 b@dzie ich ~ciga. 37 B@d¥ si© przewracał jeden na !P)
 drugiego, jak gdyby przed mieczem, chocia¼ nikt !P*
 nie b@dzie ich ~ciga. Nie b@dziecie mogli ostał !P+
 si© przed nieprzyjaciłmi. 38 Zginiecie mi©dzy !P,
 narodami, pochłonie was ziemia nieprzyjacielska. !P-
 39 A ci, ktłrzy pozostan¥ z was, zgnij¥ z powodu !P.
 swego przest©pstwa w ziemiach nieprzyjacielskich, !P/
 z powodu przest©pstw swoich przodków zgnij¥, tak !P0
 jak i oni !P1
 !P2 /
 Mi osierdzie dla pokutujłcych !P3 /
 40 Wtedy uznaj¥ przest©pstwo swoje i !P4
 przest©pstwo swoich przodków, to jest zdrad©, !P5
 ktłrzy popełnili wzgl©dem Mnie, i to, ¼e Mnie !P6
 post©powali na przekłr, 41 wskutek czego Ja !P7
 post©powałem na przekłr im i zaprowadziłem ich do !P8
 kraju nieprzyjacielskiego, a¼eby upokorzył© si© !P9
 ich nieobrzezane serce i a¼eby zapłacili za swoje !P:
 przest©pstwo. 42 Wtedy przypomñ sobie moje !P;
 przymierze z Jakubem, przymierze z Izaakiem i !P<
 przymierze z Abrahamem. Przypomñ sobie o tym i !P=
 przypomñ o kraju. 43 Ale przedtem ziemia b@dzie !P>
 opuszczona przez nich i b@dzie spłacał swoje !P?
 szabat¥ przez to, ¼e b@dzie spustoszona z ich !P@
 winy, a oni b@d¥ spłacał swoje przest©pstwo, !PA
 poniewa¼ odrzucili moje wyroki i brzydzili si© !PB
 moimi ustawami. 44 Jednak¼e nawet wtedy, kiedy !PC
 b@d© w kraju nieprzyjacielskim, nie odrzuc© ich i !PD
 nie b@d© si© brzydził nimi do tego stopnia, ¼eby !PE
 ich całkowicie zniszczył i zerwał moje przymierze !PF
 z nimi, bo Ja jestem Pan, ich Błg. 45 Przypomñ !PG
 sobie na ich korzyłł o przymierzu z ich przodkami, !PH
 kiedy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej na !PI
 oczach narodów, abym był ich Bogiem. Ja jestem !PJ
 Pan! 46 To s¥ ustawy, wyroki i prawa, ktłre Pan !PK
 ustanowił mi©dzy sob¥ a Izraelitami na głrze Synaj !PL
 za po~rednictwem Moj¼esza. !PM
 !PN #
 DODATEK !PO #
 !PP \
 SPŁATA —LUBÀW I DZIESIŁCIN PIENIŁDZMI !PQ \
 !PR /
 Oszacowanie ludzi !PS /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Dalej Pan powiedział do Moj¼esza: !PT
 ³ 27 ³ 02 ©Młw do Izraelitów i powiedz im: Je¼eli !PU
 ÄÄÄÄÄÛ kto chce si© uiłcił ze łlubu, według twojej !PV

oceny dotyczącego jakiej osoby wobec Pana, 03 tak !PW
 b©dziesz oceniać: je¼eli chodzi o m¼czynn© w !PX
 wieku od dwudziestu do szećdziesi©ciu lat, to !PY
 b©dzie on oceniony na pi©tdziesi¶t sykl©w srebra !PZ
 wedug wagi przybytku. 04 Je¼eli chodzi o kobiet©, !P[
 to b©dzie ona oceniona na trzydzieci sykl©w. !P\
 05 Je¼eli chodzi o m©dzie¼a w wieku od pi©ciu do !P]
 dwudziestu lat, to ch©piec b©dzie oceniony na !P^
 dwadziecia sykl©w, a dziewczyna na dziesi©t !P_
 sykl©w. 06 Je¼eli chodzi o dzieci w wieku od !P`
 jednego miesi¶ca do pi©ciu lat, to ch©piec b©dzie !Pa
 oceniony na pi©t sykl©w srebra, a dziewczynka na !Pb
 trzy sykle srebra. 07 Je¼eli chodzi o ludzi !Pc
 starszych w wieku od szećdziesi©ciu lat wzwy¼a, to !Pd
 m¼czynna b©dzie oceniony na pi©tna~cie sykl©w, a !Pe
 kobieta na dziesi©t sykl©w. 08 Je¼eli jednak kto~ !Pf
 jest tak ubogi, ¼e nie mo¼e sp¶aci¶ wedug twego !Pg
 oszacowania, to postawi osob© ~lubowan¶ przed !Ph
 kap¶anem, a ten j¶ oszacuje. Wedug mo¼no¶ci tego, !Pi
 kt©ry ~lubowa~, kap¶an j¶ oszacuje. !Pj
 ~~~~~~ !Pk /
 Oszacowanie bydla ~~~~~~ !Pl /
 09 Je¼eli chodzi o bydla, kt©re s¶ sk¶adane w !Pm
 darze dla Pana, to wszystko z nich, co jest !Pn
 z©one w darze dla Pana, b©dzie rzecz¶ ~wi©t¶. !Po
 10 Nie wolno ich zamienia¶, nie wolno ich !Pp
 zast©powat¶ innym bydli©ciem, ani lepszemu gorszym, !Pq
 ani gorszemu lepszemu. Je¼eli za~ kto zechce tak¶ !Pr
 zamian© uczyni¶, to jedno i drugie bydli© b©dzie !Ps
 rzecz¶ ~wi©t¶. 11 Je¼eli chodzi o bydli© nieczyste, !Pt
 takie, kt©re nie bywa sk¶adane w darze dla Pana, !Pu
 to postawi¶ by bydli© przed kap¶anem, 12 a kap¶an !Pv
 je oszacuje wedug tego, czy b©dzie dobre, czy !Pw
 marne. Taka b©dzie jego warto¶t, jak oszacuje je !Px
 kap¶an. 13 Je¼eli [ofiarodawca] chce je wykupi¶, !Py
 to doda pi¶t¶ cz©¶ do jego oszacowania. !Pz
 ~~~~~~ !P{ /
 Oszacowanie domu ~~~~~~ !P| /
 14 Je¼eli kto po~wi©ci sw©j dom dla Pana jako !P}
 rzecz ~wi©t¶, to kap¶an oszacuje ten dom wedug !P~
 tego, czy jest dobry, czy marny. Jak kap¶an go !PDEL
 oszacuje, taka b©dzie jego warto¶t. 15 Je¼eli za~ !PE
 ofiarodawca zechce wykupi¶ ten dom, doda do jego !P□
 oszacowania jedn¶ pi¶t¶ i dom b©dzie jego. !P,
 ~~~~~~ !Pf /
 Oszacowanie w¶asno¶ci gruntowej dziedzicznej ~~~~~~ !P, /
 16 Je¼eli kto po~wi©ci dla Pana cz©¶ swej !P...
 dziedzicznej posiad©ci, to twoje oszacowanie jej !Pt
 b©dzie zale¼ane od ilo¶ci ziarna u¼ywanego na siew !P‡

- jeden chomer j©czmienia b©dzie si© r©wnaˆ	!Pˆ
pi©tdziesi©ciu syklom srebra. 17 Je¾4eli poˆwi©ci	!P%o
swtj grunt w roku jubileuszowym, oszacowanie twoje	!PŠ
b©dzie w mocy. 18 Je¾4eli zaˆ poˆwi©ci swtj grunt	!P<
po roku jubileuszowym, to kapˆan obliczy sum©	!PCE
pieni©dzy wedˆug lat, kt©re pozostajˆ do	!P□
nast©pnego roku jubileuszowego i odpowiednio	!PŽ
obni¾4y oszacowanie. 19 Je¾4eli ofiarodawca zechce	!P□
wykupiˆ swtj grunt, to doda do twego oszacowania	!P□
jednˆ piˆtˆ, i grunt wr©ci do niego. 20 Ale je¾4eli	!P’
nie wykupi gruntu i je¾4eli ten grunt b©dzie	!P’
sprzedany innemu czˆowiekowi, to nie b©dzie m©gˆ	!P“
byˆ wykupiony. 21 W takim razie, kiedy grunt	!P”
stanie si© wolny w roku jubileuszowym, b©dzie	!P•
nale¾4aˆ do Pana jako rzecz ˆwi©ta, jako pole pod	!P–
klˆtwˆ. Stanie si© on posiadˆoˆciˆ kapˆana.	!P—
Oszacowanie grunt©w kupionych	!P™/
22 Je¾4eli zaˆ kto poˆwi©ci dla Pana grunt	!PŠ
kupiony, kt©ry nie nale¾4y do jego dziedzicznej	!P>
posiadˆoˆci, 23 to kapˆan obliczy wysokoˆt	!Pœ
oszacowania a¾4 do roku jubileuszowego, a	!P□
ofiarodawca odda jeszcze tego samego dnia Panu	!PŽ
sum© oszacowania jako rzecz ˆwi©tˆ. 24 W roku	!PŸ
jubileuszowym grunt wr©ci do tego, od kogo byˆ	!P
kupiony, czyjˆ byˆ dziedzicznˆ posiadˆoˆciˆ.	!Pj
25 Ka¾4de twoje oszacowanie b©dzie dokonywane na	!P¢
podstawie sykla przybytku. Jeden sykl r©wna si©	!P£
dwudziestu gerom	!Pα
Wykup pierwotnych bydˆa	!P /
26 Jednak nikt nie b©dzie poˆwi©caˆ Panu	!PŠ
pierwotnego bydˆcia, kt©re i tak ju¾4 nale¾4y do	!P”
Pana. Czy to jest cielec, czy to jest baran,	!P©
nale¾4y on do Pana. 27 Je¾4eli chodzi o bydˆ	!Pa
nieczyste, to mo¾4na je wykupiˆ za sum© twego	!P«
oszacowania, dodajˆc do niej jednˆ piˆtˆ. Je¾4eli	!P–
nie b©dzie wykupione, to b©dzie sprzedane wedˆug	!P
sumy twego oszacowania.	!P®
Poˆwi©cenie przez "cherem	!P° /
28 Je¾4eli kto poˆwi©ci co ze swej wˆasnoˆci dla	!P±
Pana jako "cherem": czˆowieka, bydˆ albo cz©ˆt	!P²
gruntu dziedzicznego - to ta rzecz nie b©dzie	!P³
sprzedana ani wykupiona. Ka¾4de "cherem" jest	!P´
rzeczˆ najˆwi©tszˆ dla Pana. 29 ½aden czˆowiek,	!Pμ
kt©ry jest poˆwi©cony dla Pana jako "cherem", nie	!P¶
mo¾4e byˆ wykupiony. Musi on byˆ zabity*	!P·
	!P, /

Wykup dziesi©ciny	!P ¹ /
30 Ka¾da dziesi©cina z ziemi, z zasiewu ziemi	!P ⁰
albo z owoców drzewa nale¾y do Pana, jest rzeczą	!P»
po~wi©con dla Pana. 31 Je¾eli kto chce wykupi	!P¼
cz swej dziesi©ciny, to doda do niej jedn	!P½
pi. 32 Ka¾da dziesi©cina z byda wi©kszego lub	!P¾
mniejszego, które przechodzi pod lask pasterską,	!P¸
jest rzeczą po~wi©con dla Pana. 33 Nie będzie si©	!PÀ
rozrnia, co jest dobre, a co marne, nie będzie	!PÁ
si© robi żadnej zamiany. Je¾eli jednak kto uczyni	!PÂ
zamian, to oba bydta - i jedno, i drugie - bd	!PÃ
rzeczą po~wi©con dla Pana. Nie mog by	!PÄ
wykupione	!PÅ
34 To są przykazania, które Pan da Moj¾eszowi	!PÆ
na górze Synaj dla Izraelitw	!PÇ
	!PÈ @
KSI'GA LICZB	!PÉ @
	!PÈ \
PIERWSZY SPIS M¾CZYŹN ZDOLNYCH DO WA	!PÈ \
	!PÌ \
ÚÄÄÄ¸ 01 Dnia pierwszego drugiego miesiąca, w	!PÍ
³ 1 ³ drugim roku po wyjściu z Egiptu, tymi	!PÎ
ÄÄÄÄÙ słowami przemwi Pan do Moj¾esza na pustyr	!PÏ
Synaj w Namiocie Spotkania: 02 ©Dokonajcie	!PÐ
obliczenia całego zgromadzenia Izraelitw według	!PÑ
szczepw i rodów, licząc według głów imiona	!PÒ
wszystkich mczyn. 03 Ty i Aaron dokonajcie	!PÓ
spisu* wszystkich Izraelitw zdolnych do walki od	!PÔ
lat dwudziestu wzwy¾, według ich zastępów. 04 Z	!PÕ
ka¾dego pokolenia winien wam towarzyszy m¾,	!PÖ
głowa rodu	!P×
	!PØ /
Imiona wodzów pokole	!PÙ /
05 A oto imiona mężów, którzy winni wam	!PÚ
towarzyszy: z Rubena - Elisur, syn Szedeura; 06 z	!PÛ
Symeona - Szelumiel, syn Suriszaddaja; 07 z Judy -	!PÜ
Nachszon, syn Amminadaba; 08 z Issachara -	!PÝ
Netaneel, syn Suara; 09 z Zabulona - Eliab, syn	!PÞ
Chelona. 10 Z synów Jzefa: z Efraima - Eliszama,	!Pß
syn Ammihuda; z Manassesza - Gamliel, syn	!Pà
Pedahsura; 11 z Beniamina - Abidan, syn	!Pá
Gideoniego; 12 z Dana - Achijezer, syn	!Pâ
Ammiszaddaja; 13 z Asera - Pagiel, syn Okrana;	!Pã
14 z Gada - Eliasaf, syn Deuela*; 15 z Neftalego -	!Pä
Achira, syn Enana. 16 Ci zostali wezwani z całej	!På
społeczności, a byli oni wodzami pokole swoich	!Pæ
przodków, naczelnikami tysi©cy Izraela. 17 Moj¾esz	!Pç
i Aaron rozkazali przy owym mężom, którzy	!Pè
imiennie zostali wyznaczeni. 18 Zebrali wi©c całe	!Pé

zgromadzenie pierwszego dnia drugiego miesiąca, a !Pê
 ka³/₄dy podawa[^] swoje pochodzenie wed[^]ug szczep[^]w i !Pë
 rod[^]w. Poczynaj[^]c od lat dwudziestu wzwy³/₄ liczono !Pì
 ich imiona jednego za drugim. 19 Zgodnie z !Pí
 rozkazem Pana dokona[^] Moj³/₄esz spisu na pustyni !Pî
 Synaj. !Pï
 Dane spisu ludno[~]c. !Pñ /
 20 Syn[^]w Rubena, pierwotnego Izraela, ich !Pò
 potomk[^]w* wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona i !Pó
 g[^]owy - wszystkich m[^]o³/₄czyzn od dwudziestu lat !Pô
 wzwy³/₄, zdolnych do walki - 21 spisanych z !Põ
 pokolenia Rubena by[^]o czterdzie[~]ci sze[~]t tysi[^]cy !Pö
 pi[^]ciuset. 22 Syn[^]w Symeona, ich potomk[^]w wed[^]ug !P÷
 szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona i g[^]owy - !Pø
 wszystkich m[^]o³/₄czyzn od lat dwudziestu wzwy³/₄, !Pù
 zdolnych do walki - 23 spisanych z pokolenia !Pú
 Symeona by[^]o pi[^]t[^]dziesi[^]et dziewi[^]et tysi[^]cy !Pû
 trzystu. 24 Syn[^]w Gada, ich potomk[^]w wed[^]ug !Pü
 szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona m[^]o³/₄czyzn od lat !Pý
 dwudziestu wzwy³/₄, zdolnych do walki - 25 spisanych !Pþ
 z pokolenia Gada by[^]o czterdzie[~]ci pi[^]et tysi[^]cy !Pÿ
 sze[~]ciuset pi[^]t[^]dziesi[^]ciu. 26 Syn[^]w Judy, ich !Q!
 potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona od !Q"
 lat dwudziestu wzwy³/₄, zdolnych do walki - !Q#
 27 spisanych z pokolenia Judy by[^]o siedemdziesi[^]et !Q\$
 cztery tysi[^]ce sze[~]ciuset. 28 Syn[^]w Issachara, ich !Q%
 potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona od !Q&
 lat dwudziestu wzwy³/₄, wszystkich zdolnych do walki !Q'
 - 29 spisanych z pokolenia Issachara by[^]o !Q(
 pi[^]t[^]dziesi[^]et cztery tysi[^]ce czterystu. 30 Syn[^]w !Q)
 Zabulona, ich potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, !Q*
 liczy[^]c imiona od lat dwudziestu wzwy³/₄, wszystkich !Q+
 zdolnych do walki - 31 spisanych z pokolenia !Q,
 Zabulona by[^]o pi[^]t[^]dziesi[^]et siedem tysi[^]cy !Q-
 czterystu. 32 Syn[^]w J[^]ozefa - syn[^]w Efraima ich !Q.
 potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, liczy[^]c imiona od !Q/
 lat dwudziestu wzwy³/₄, wszystkich zdolnych do walki !Q0
 - 33 spisanych z pokolenia Efraima by[^]o !Q1
 czterdzie[~]ci tysi[^]cy pi[^]ciuset. 34 Syn[^]w !Q2
 Manasses, ich potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i rod[^]w, !Q3
 liczy[^]c imiona od lat dwudziestu wzwy³/₄, wszystkich !Q4
 zdolnych do walki - 35 spisanych z pokolenia !Q5
 Manasses by[^]o trzydzie[~]ci dwa tysi[^]ce dwustu. !Q6
 36 Syn[^]w Beniamina, ich potomk[^]w wed[^]ug szczep[^]w i !Q7
 rod[^]w, liczy[^]c imiona od lat dwudziestu wzwy³/₄, !Q8
 wszystkich zdolnych do walki - 37 spisanych z !Q9
 pokolenia Beniamina by[^]o trzydzie[~]ci pi[^]et tysi[^]cy !Q:
 czterystu. 38 Syn[^]w Dana, ich potomk[^]w wed[^]ug !Q;

szczepów i rodów, licząc imiona od lat dwudziestu
 wzwyż, wszystkich zdolnych do walki - 39 spisanych
 z pokolenia Dana było sześćdziesiąt dwa tysiące
 siedmiuset. 40 Synów Asera, ich potomków według
 szczepów i rodów, licząc imiona od lat dwudziestu
 wzwyż, wszystkich zdolnych do walki - 41 spisanych
 z pokolenia Asera było czterdzieści jeden tysięcy
 pięćset. 42 Synów Neftalego, ich potomków według
 szczepów i rodów, licząc imiona od lat dwudziestu
 wzwyż, wszystkich zdolnych do walki - 43 spisanych
 z pokolenia Neftalego było pięćdziesiąt trzy
 tysiące czterystu. 44 Oto ci, których spisu
 dokonał Mojżesz i Aaron wraz z wodzami
 izraelskimi, których było dwunastu mężów - po
 jednym z każdego rodu. 45 Całkowita liczba
 Izraelitów zdolnych do walki, spisanych według
 swych rodów, od lat dwudziestu wzwyż - 46 wynosi w
 całości sześćset trzy tysiące pięćset
 pięćdziesiąt. 47 Lewici nie podlegali spisowi
 według swych rodów. 48 Pan bowiem rzekł do
 Mojżesza tymi słowami: 49 Nie będziesz spisywał
 pokolenia Lewiego według liczby mężczyzn i nie
 policzysz ich razem z resztą Izraelitów.
 50 Powierzysz natomiast lewitom troskę o Przybytek
 —wiadectwa, o wszystkie jego sprawy i cokolwiek
 do niego należy; oni będą nosić zarówno Przybytek,
 jak i wszystkie jego sprawy, będą mu służać i
 dokoła niego rozbiją swoje namioty. 51 Gdy
 Przybytek będzie zmieniał swe miejsce, rozbiorą go
 lewici, a gdy się zatrzyma, znowu go zbudują;
 jeśli się zbliży do Przybytku ktoś niepowołany,
 będzie ukarany śmiercią. 52 Izraelici zaś rozbiją
 namioty według swoich zastępów: każdy na swoim
 [miejscu w] obozie i każdy pod swój chorągwi. 53
 Lewici natomiast rozłożą się obozem wokół
 Przybytku —wiadectwa; wtedy kara nie spadnie na
 zgromadzenie Izraelitów. Lewici będą strzegli
 Przybytku —wiadectwa. 54 Izraelici spełnili i
 wykonali wszystko, co Pan nakazał Mojżeszowi.

Rozmieszczenie pokoleń w obozie

01 Potem Pan przemówił do Mojżesza i Aaron
 tymi słowami: 02 Niech Izraelici rozbiją
 namioty, każdy pod swój chorągwi, pod
 znakami swoich rodów, dokoła Namiotu Spotkania,
 ale w pewnym oddaleniu. 03 Od wschodu rozbije obóz
 Juda, stosownie do oddziałów swoich zastępów, a
 wozdem synów Judy będzie Nachszon, syn Amminadab
 04 Wojsko jego według spisu liczy siedemdziesiąt

Sheet1

cztery tysiące sześćset. 05 Obok nich zajmie !Qm
 miejsce pokolenie Issachara, którego wodzem ma być !Qn
 Netaneel, syn Suara. 06 Wojsko jego według spisu !Qo
 liczy pięćdziesiąt cztery tysiące czterystu. !Qp
 07 Następnie pokolenie Zabulona, a wodzem synów !Qq
 Zabulona będzie Eliab, syn Chelona. 08 Wojsko jego !Qr
 według spisu liczy pięćdziesiąt siedem tysięcy !Qs
 czterystu. 09 Wszystkich spisanych w obozie Judy !Qt
 według ich zastępów - sto osiemdziesiąt sześć !Qu
 tysięcy czterystu. Oni pierwsi będą zwijać !Qv
 namioty. 10 Od południowej strony [będzie] !Qw
 chorągiew obozu Rubena [rozłożonego] według swoich !Qx
 zastępów, a wodzem synów Rubena będzie Elisur, syn !Qy
 Szedeura. 11 Wojsko jego według spisu liczy !Qz
 czterdzieści sześć tysięcy sześćset. 12 Obok nich !Q{
 rozbije obóz pokolenie Symeona. Wodzem synów !Q|
 Symeona będzie Szelumiel, syn Suriszaddaja. !Q}
 13 Wojsko jego według spisu liczy pięćdziesiąt !Q~
 dziewięć tysięcy trzystu. 14 Następnie pokolenie !Q~~DEL~~
 Gada. Wodzem synów Gada będzie Eliasaf, syn !Q€
 Deuela*. 15 Wojsko jego według spisu liczy !Q□
 czterdzieści pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąciu. !Q,
 16 Wszystkich spisanych w obozie Rubena było !Qf
 według ich zastępów sto pięćdziesiąt jeden tysięcy !Q,,
 czterystu pięćdziesiąciu. Jako drudzy będą zwijać !Q...
 namioty. 17 Potem wyruszy Namiot Spotkania - obóz !Q†
 lewitów w środku innych obozów - według tego, jak !Q‡
 rozbijali namioty, tak też ruszą będą, każdy na !Q^
 swoim miejscu, pod swoją chorągwią. 18 Od zachodu !Q%
 [będzie] chorągiew obozu Efraima [rozłożonego] !Q\$
 według swoich zastępów. Wodzem synów Efraima !Q<
 będzie Eliszama, syn Ammihuda. 19 Wojsko jego !Q€
 według spisu liczy czterdzieści tysięcy sześćset. !Q□
 20 Obok nich pokolenie Manasses: wodzem synów !QŽ
 Manasses będzie Gamliel, syn Pedahsura. 21 Wojsko !Q□
 jego według spisu liczy trzydzieści dwa tysiące !Q□
 dwustu. 22 Wreszcie pokolenie Beniamina: wodzem !Q'
 synów Beniamina będzie Abidan, syn Gideoniego. !Q'
 23 Wojsko jego według spisu liczy trzydzieści pięć !Q"
 tysięcy czterystu. 24 Wszystkich spisanych w !Q"
 obozie Efraima według ich zastępów było sto osiem !Q•
 tysięcy stu. Oni jako trzeci będą zwijać namioty. !Q—
 25 Od północy, stosownie do swoich oddziałów, !Q—
 [będzie] chorągiew obozu Dana [rozłożonego] według !Q~
 swoich zastępów. Wodzem synów Dana będzie !Q™
 Achijezzer, syn Ammiszaddaja. 26 Liczba jego wojska !Q\$
 według obliczenia wynosi sześćdziesiąt dwa tysiące !Q>
 siedmiuset. 27 Obok nich rozbije obóz pokolenie !Qæ
 Asera. Wodzem synów Asera będzie Pagieli, syn !Q□

Okrana. 28 Wojsko jego wed'ug spisu liczy !Qž
 czterdzie~ci jeden tysi©cy pi©ciuset. 29 W koäcu !Qÿ
 pokolenie Neftalego. Wodzem synów Neftalego b©dzie !Q
 Achira, syn Enana. 30 Wojsko jego wed'ug spisu !Qi
 liczy pi©tdziesi¥t trzy tysi¥ce czterystu. !Q¢
 31 Wszystkich spisanych w obozie Dana by'o sto !Q£
 pi©tdziesi¥t siedem tysi©cy sze~ciuset. Oni jako !Q¤
 ostatni b©d¥ zwija¶ namioty wed'ug swych chor¥gwi. !Q¥
 32 Oto Izraelici spisani wed'ug swoich rodów. !Q¦
 Wszystkich spisanych w obozach wed'ug ich zast©pów !Q§
 by'o sze~tset trzy tysi¥ce pi©tset pi©tdziesi©ciu. !Q¨
 33 Stosownie do rozkazu Pana, danego Moj³eszowi, !Q©
 lewici nie zostali spisani razem z reszt¥ !Qª
 Izraelitów. 34 Izraelici wykonywali wszystko, co !Q«
 im przez Moj³esza nakaza¶ Pan: obozowali wed'ug !Q¬
 swych chor¥gwi i zwijali obów, ka³dy w swym !Q
 pokoleniu i swym rodzie. !Q®
 POKOLENIE LEWIEGO !Q¯ \
 Kap'an !Q° \
 ÚÄÄÄ¿ 01 Tak oto przedstawia¶ si© rodzina Aarona !Q³
 ³ 3 ³ i Moj³esza w czasie, gdy Pan mówi do !Q´
 ÄÄÄÄÜ Moj³esza na górze Synaj. 02 Synowie Aarona !Qµ
 mieli nast©puj¥ce imiona: pierworodny Nadab, !Q¶
 nast©pnie Abihu, Eleazar oraz Itamar. 03 Oto !Q·
 imiona synów Aarona, namaszczonech kap'anów, !Q,
 których po'wi©ci¶, by pe'nili kap'aask¥ s'u³b©. !Q¹
 04 Nadab i Abihu umarli jednak przed Panem na !Qº
 pustyni Synaj, gdy chcieli z'o³y¶ w ofierze inny !Q»
 ogieã*. Nie mieli oni synów i dlatego s'u³b© !Q¼
 kap'aask¥ spe'niali w obecno~ci ojca swego Aarona: !Q½
 Eleazar i Itamar. !Q¾
 Obowi¥zki lewitów !Q¿ /
 05 Przemówi¶ znowu Pan do Moj³esza tymi s'owami: !QÁ
 06 @Ka³ si© zbli³y¶ pokoleniu Lewiego i postaw !QÂ
 [je] przed kap'anem Aaronem: niechaj mu s'u³¥ !QÃ
 07 Pe'ni¥c s'u³b© w przybytku, troszczy¶ si© b©d¥ !QÄ
 wszyscy o to, o co on sam i ca'a spo^eczno~t winna !QÅ
 dba¶ w zwi¥zku z Namiotem Spotkania. 08 Winni !QÆ
 strzec wszystkich sprz@tów Namiotu Spotkania i !QÇ
 wezm¥ na siebie staranie o to wszystko, o co winni !QÈ
 si© troszczy¶ Izraelici, gdy chodzi o pe'nienie !QÉ
 s'u³by w przybytku. 09 Oddaj wi©c lewitów Aaronowi !QÊ
 i jego synom; winni mu by¶ ca'kowicie oddani ze !QË
 strony Izraelitów. 10 Aaronowi i jego synom !QÌ
 zlecisz, by pe'nili powierzony im s'u³b© !QÍ
 kap'aask¥. Gdyby si© zbli³y¶ kto~ niepowo'any, ma !QÎ

był ukarany ~mierci	!Qİ
Wybór lewitów	!QĐ/
11 I rzekł jeszcze Pan do Mojżesza: 12 Oto Ja	!QÒ
wzięciem lewitów spośród synów Izraela na miejsce	!QÓ
wszystkich pierwotnych, którzy się narodzili z	!QÔ
30na matek, dlatego lewici są moją własnością.	!QÕ
13 Do Mnie bowiem należy wszystko, co jest	!QÖ
pierwotne. W dniu, kiedy zabijam wszystko, co	!Q×
było pierwotne w ziemi egipskiej*, poświęćmiem	!QØ
dla siebie wszystko pierwotne w Izraelu,	!QÙ
począwszy od człowieka aż do bydła. Do mnie	!QÚ
należy; Ja jestem Pan	!QÛ
Rody lewitów	!QÜ/
14 Mówi dalej Pan do Mojżesza na pustyni Synaj	!QP
tymi słowami: 15 Dokonaj spisu wszystkich synów	!Qß
Lewiego według ich rodów i szczepów; wszystkich	!Qà
mężczyzn w wieku od jednego miesiąca wzwyż.	!Qá
16 Mojżesz więc dokonał ich spisu według rozkazu	!Qâ
Pana. 17 A oto imiona synów Lewiego: Gerszon,	!Qã
Kehat i Merari. 18 Imiona zaś synów Gerszona	!Qä
według ich rodzin: Libni i Szimei. 19 Synowie zaś	!Qå
Kehata według swych rodzin: Amram, Jishar, Chebron	!Qæ
i Uzzjel, 20 a synowie Merariego według swych	!Qç
rodzin: Machli i Muszi. To są rodziny Lewiego	!Qè
według ich rodów. 21 Od Gerszona pochodzą rodziny	!Qé
Libnitów i Szimeitów; to są właśnie rodziny	!Qê
Gerszonitów. 22 Liczba spisanych mężczyzn w wieku	!Që
od jednego miesiąca wzwyż wynosi u nich siedem	!Qì
tysięcy pięćset. 23 Rodziny Gerszonitów	!Qí
rozbiły się obcz za przybytkiem od strony	!Qî
zachodniej. 24 Gów rodu Gerszona był Eliasaf,	!Qï
syn Laela. 25 W Namiocie Spotkania mieli	!Qð
Gerszonici powierzony pieczęć o sam przybytek, o	!Qñ
namiot i jego pokrycie, jak również o zasłony	!Qò
wiszące u wejścia do Namiotu Spotkania, 26 dalej o	!Qó
zasłony dziedzińca oraz o zasłony przy wejściu na	!Qô
dziedziniec, którzy otacza przybytek i ołtarz,	!Qõ
wreszcie o powozy potrzebne do tej służby. 27 Od	!Qö
Kehata pochodzą rodziny: Amramitów, Jisharytów,	!Q÷
Chebronitów i Uzzjelitów; są to rodziny Kehatytów.	!Qø
28 Całkowita liczba spisanych mężczyzn w wieku od	!Qù
jednego miesiąca wzwyż, wynosi u nich osiem	!Qú
tysięcy trzystu ludzi przeznaczonych do pełnienia	!Qû
służby w przybytku. 29 Rodziny Kehatytów rozbiły się	!Qü
namioty od strony południowej przybytku. 30 Gów	!Qý
rodu Kehatytów był Elisafan, syn Uzzjela. 31 Mieli	!Qþ
się oni troszczyć o arkę i stół, o wiecznik,	!Qÿ

o^otarze oraz inne spr^oty przybytku przeznaczone !R!
 do s^uby Bo^oej, wreszcie o zas^on^o i jej !R"
 obs^ugiwanie. 32 Ksi^ociem ksi^orod^ow lewickich !R#
 by^o Eleazar, syn kap^oana Aarona. On mia^o nadz^or !R\$
 nad tymi, kt^orzy pe^onili s^u w ^owi^otyni. 33 Od !R%
 Merariego [pochodz^o] rodziny: Machlit^ow i !R&
 Muszyt^ow; s^o to rodziny Meraryt^ow. 34 Ca^okowita !R'
 liczba spisanych m^oczyzn, w wieku od jednego !R(
 miesi^oca wzwy^o, wynosi^o a u nich sze^ot tysi^ocy !R)
 dwustu. 35 G^ow^o rodzin Meraryt^ow by^o Suriel, syn !R*
 Abichaila. Rozbijali oni namioty od p^onocnej !R+
 strony przybytku. 36 Merarytom powierzono trosk^o o !R,
 deski przybytku, ich poprzeczki, s^upy razem z !R-
 podstawami, wszelki sprz^ot do tego nale^ocy i jego !R.
 obs^ug^o; 37 dalej o s^upy dziedzica razem z ich !R/
 podstawami, wreszcie o ko^oki i powrozy. 38 Moj^oesz !R0
 i Aaron wraz z synami rozbijali namioty od strony !R1
 wschodniej przed Namiotem Spotkania. Oni to w !R2
 imieniu Izraelit^ow mieli pe^onit s^u przy !R3
^owi^otyni. Gdyby za^o zbli^o si^o kto^o niepowa^oany, !R4
 mia^o by^ot ukarany ^omierci^o*. 39 Ca^okowita liczba !R5
 lewit^ow spisanych przez Moj^oesza na rozkaz Pana - !R6
 m^oczyzn w wieku od jednego miesi^oca wzwy^o - !R7
 wynosi^o a dwadzie^ocia dwa tysi^oce. !R8
 !R9 /
 Lewici w miejsce pierwotnych !R: /
 40 Rzek^o znowu Pan do Moj^oesza: ^oDokonaj spisu !R;
 m^oczyzn pierwotnych Izraelit^ow w wieku od !R<
 jednego miesi^oca wzwy^o i zr^ob imienny ich wykaz. !R=
 41 We^o dla Mnie lewit^ow - bo Ja jestem Pan - w !R>
 miejsce pierwotnych spo^or^od Izraelit^ow, podobnie !R?
 te^o by^od^o lewit^ow w miejsce wszystkiego, co !R@
 pierwotne z by^od^o Izraelit^ow. 42 Spisa^o wi^oc !RA
 Moj^oesz, stosownie do rozkazu Pana, pierwotnych !RB
 Izraelit^ow, 43 i okaza^o si^o, ^oe wszystkich !RC
 m^oczyzn pierwotnych od miesi^oca wzwy^o - wed^ou !RD
 tego, jak zostali spisani - by^o w wykazie !RE
 imiennym dwadzie^ocia dwa tysi^oce dwie^ocie !RF
 siedemdziesi^ociu trzech. 44 Rzek^o znowu Pan do !RG
 Moj^oesza tymi s^owami: 45 ^oWe^o lewit^ow na miejsce !RH
 wszystkich pierwotnych u Izraelit^ow oraz by^od^o !RI
 nale^oce do lewit^ow zamiast ich by^od^o. I b^od^o !RJ
 lewici nale^oe^ot do Mnie, bo Ja jestem Pan. 46 Jako !RK
 wykup za owych dwustu siedemdziesi^ociu trzech !RL
 pierwotnych Izraelit^ow, kt^orzy przewy^oszaj^o !RM
 liczb^o lewit^ow, 47 we^o miesz po pi^ot sykl^ow od !RN
 g^oowy wed^oug wagi sykla przybytku; sykl po !RO
 dwadzie^ocia ger. 48 Daj to srebro Aaronowi i jego !RP
 synom jako wykup za tych nadliczbowych. 49 Wzi^o !RQ

wi©c Moj³esz wykup od tych, ktŕzy przekraczali !RR
 liczb© wykupionych przez lewitŕw. 50 Otrzyma^ !RS
 srebro od pierwotnych: tysiŕc trzysta !RT
 sze^tdziesiŕt pi©† syklŕw wed^ug wagi sykla !RU
 przybytku. 51 Moj³esz odda^ srebro z wykupu !RV
 Aaronowi i jego synom wed^ug rozkazu Pana, tak jak !RW
 poleci^ Pan Moj³eszowi. !RX
 Kehatyci !RY /
 ÚÄÄÄ¿ 01 Nast©pnie mŕwi^ Pan do Moj³esza i Aaron!R[
 ³ 4 ³ tymi s^owami: 02 @Wy^ŕcz spo^rd synŕw !R\
 ÄÄÄÄÜ Lewiego Kehatycŕw, pe^nŕ ich liczb© wed^ug !R]
 szczepŕw i rodŕw 03 od lat trzydziestu do !R^
 pi©†dziesi©ciu, czyli wszystkich, ktŕzy sŕ zdolni !R_
 pe^ni^ s^u³b©, aby wykonywali prace w Namiocie !R`
 Spotkania. 04 Zadaniem Kehatycŕw b©dzie troska o !Ra
 rzeczy naj^wi©tsze. 05 Kiedy b©dzie si© zwiŕa^ !Rb
 obŕz, wejdzie Aaron z synami. Zdejmŕ oni zas^on© !Rc
 okrywajŕcŕ i owinŕ niŕ Ark© —wiadectwa. !Rd
 06 Nast©pnie po^o³ŕ pokrowiec ze skŕry delfinŕw, a !Re
 na tym rozciŕgnŕ tkanin© ca^ŕ z fioletowej !Rf
 purpury, wreszcie za^o³ŕ drŕ³ki. 07 Rŕwnie³ nad !Rg
 sto^em pok^adnym rozciŕgnŕ tkanin© z fioletowej !Rh
 purpury, na ktŕej po^o³ŕ misy, czasze, patery i !Ri
 dzbany dla ofiar p^ynnych; chleb ustawicznej !Rj
 ofiary winien si© rŕwnie³ na nim znajdowa^ !Rk
 08 Nast©pnie okryjŕ go tkaninŕ karmazynowŕ, !Rl
 wreszcie pokrowcem ze skŕr delfinŕw, na koniec !Rm
 za^o³ŕ drŕ³ki. 09 Potem wezmŕ tkanin© z fioletowej !Rn
 purpury i okryjŕ niŕ podstaw© ^wiecznika ^ŕcznie z !Ro
 lampami, no³ŕycami, naczyniami do knotŕw oraz !Rp
 wszystkimi naczyniami na oliw©, u³ŕywanymi do jego !Rq
 obs^ugi. 10 Nast©pnie owinŕ go - wraz z ca^ym !Rr
 przynale³nym sprz©tem - pokrowcem ze skŕry !Rs
 delfinŕw, i umieszczŕ na noszach. !Rt
 11 Teraz rozciŕgnŕ nad z^otym o^tarzem tkanin© z !Ru
 fioletowej purpury i okryjŕ go okryciem ze skŕr !Rv
 delfinŕw i za^o³ŕ drŕ³ki. 12 Nast©pnie wezmŕ !Rw
 wszystkie pozosta^e sprz©ty nale³ŕce do s^u³by w !Rx
 ^wiŕtyni, owinŕ je tkaninŕ z fioletowej purpury, !Ry
 okryjŕ pokrowcem ze skŕr delfinŕw i umieszczŕ na !Rz
 noszach. 13 Oczyszczŕ nast©pnie o^tarz z popio^u i !R{
 okryjŕ czerwonnŕ purpurŕ. 14 Po^o³ŕ na nim !R|
 wszystkie naczynia u³ŕywane do s^u³by przy o^tarzu: !R}
 popielnice, wide^ki, ^opatki, kropielnice; !R~
 wszystkie te sprz©ty o^tarza okryjŕ pokrowcem ze !RDEL
 skŕr delfinŕw i za^o³ŕ drŕ³ki. 15 Przy zwiŕaniu !R€
 obozu, gdy Aaron i synowie jego skoäczŕ okrywa^ !R□
 przedmioty ^wi©te i wszystkie przynale³ne do nich !R,

sprzoty, wtedy przystąpi Kehatyci, aby je
ponieć. Nie wolno im jednak przedmiotów wiótych
dotykać; w przeciwnym razie umrą. Tak to s^uab
mają do spełnienia Kehatyci w Namiocie Spotkania.
16 Eleazar zaś, syn kapłana Aarona, będzie się
troszczył o oliwę do oświetlenia, o pachnące
kadzidło, o stały ofiarę z pokarmów, wreszcie o
olej do namaszczenia. Winien czuwać nad całym
przybytkiem oraz nad wszystkim, co się w nim
znajduje: nad miejscem wiótym i jego sprzętami*.
17 I mówiąc dalej Pan do Mojżesza i Aarona: 18 Nie
dopuśćcie, by szczerp rodzin Kehatytów zosta
spośród lewitów wytracony. 19 Postarajcie się
raczej aby żyli, a nie musieli umrzeć, gdy się
zblży do rzeczy najwiótszych. Aaron i jego
synowie przyjdą i wskażą kałdemu, co ma czynić i
co nosić. 20 Sami jednak [Kehatyci] nie mogą
przyjść, by choć przez chwilę popatrzeć na rzeczy
wióte; w przeciwnym razie umrą

Gerszonitów
21 Mówiąc dalej Pan do Mojżesza: 22 Dokonaj
obliczenia Gerszonitów według rodów i rodzin.
23 Dokonasz spisu ludzi w wieku od lat trzydziestu
do pięćdziesięciu, zdolnych do pełnienia s^uby,
aby wykonywali prace w Namiocie Spotkania. 24 A
oto na czym ma polegać s^uba Gerszonitów, co mają
czynić i co nosić: 25 winni nosić tkaniny
przybytku i sam Namiot Spotkania ycznie z
pokrowcem; pokrowiec ze skór delfinów, które leżą
na wierzchu, oraz zasłony [bódcy] przy wejściu do
Namiotu Spotkania. 26 Następnie zasłony dziedziąca
i zasłony przy bramie wejściowej na dziedzińiec,
które otaczają przybytek i ołtarz, wreszcie
należyce do tego powrozy i wszystkie sprzęty
potrzebne do tej s^uby. 27 Wszystkie zajęcia
Gerszonitów odnośnie do tego, co mają nosić i co
czynić, podlegają bódcy rozkazom Aarona i jego
synów; powierzycie ich pieczy wszystko to, co mają
nosić. 28 Taka będzie s^uba rodzin Gerszonitów co
do Namiotu Spotkania. Nadzór nad nimi będzie
należał do Itamara, syna kapłana Aarona

Merarycy
29 Dokonaj [równie] spisu Merarytów według ich
rodzin i rodów. 30 Dokonasz spisu ludzi w wieku od
lat trzydziestu do pięćdziesięciu, zdolnych do
pełnienia s^uby, aby wykonywali prace w Namiocie
Spotkania. 31 Pełnić s^ubę w Namiocie Spotkania

b©d¥ nosił deski przybytku i nale¾¥ce do nich	!R´
poprzeczki oraz s^upy ^¥cznie z podstawami;	!Rµ
32 dalej s^upy otaczaj¥ce dziedziniec doko^a z ich	!R¶
podstawami, paliki namiotu i powrozy oraz ca^y	!R·
sprz©t do tego nale¾¥cy. Zrobicie imienny wykaz	!R,
wszystkiego, co maj¥ nosił. 33 Taka b©dzie s^u¾ba	!R¹
rodzin Meraryt¢w. Co do wszystkich obowi¥zk¢w	!R°
swych w Namiocie Spotkania b©d¥ podlegał	!R»
Itamarowi, synowi kap^ana Aarona	!R¼
Spis lewit¢w	!R½
34 Nast©pnie Moj¾esz, Aaron i ksi¥¾ta	!R¿
spo^eczno^ci dokonali spisu Kehatyt¢w wed^ug ich	!RÀ
rodzin i rod¢w, 35 ludzi w wieku od lat	!RÁ
trzydziestu do pi©tdziesi©ciu, wszystkich zdolnych	!RÂ
do pe^nienia s^u¾by i do wykonywania prac w	!RÃ
Namiocie Spotkania. 36 Spisanych wed^ug rodzin	!RÄ
by^o dwa tysi¥ce siedmiuset pi©tdziesi©ciu. 37 S¥	!RÅ
to spisani z rodzin Kehatyt¢w: ca^kowita liczba	!RÆ
tych, kt¢rzy maj¥ pe^nit s^u¾b© w Namiocie	!RÇ
Spotkania, a kt¢rych spisa^ Moj¾esz i Aaron na	!RÉ
rozkaz Pana, przekazany za po^rednictwem Moj¾esza.	!RÉ
38 Dokonano te¾ spisu Gerszonit¢w wed^ug ich	!RÊ
rodzin i rod¢w, 39 w wieku od lat trzydziestu do	!RË
pi©tdziesi©ciu, zdolnych do pe^nienia s^u¾by i do	!RÌ
wykonywania prac w Namiocie Spotkania.	!RÍ
40 Spisanych wed^ug ich rodzin i rod¢w by^o dwa	!RÎ
tysi¥ce sze^ciuset trzydziestu. 41 To by^a pe^na	!RÏ
liczba spisanych z rodzin Gerszonit¢w -	!RÐ
wszystkich, kt¢rzy mieli pe^nit s^u¾b© w Namiocie	!RÑ
Spotkania, a kt¢rych spisa^ Moj¾esz i Aaron na	!RÒ
rozkaz Pana. 42 Dokonano te¾ spisu Meraryt¢w	!RÓ
wed^ug ich rodzin i rod¢w, 43 wszystkich w wieku	!RÔ
od lat trzydziestu do pi©tdziesi©ciu, zdolnych do	!RÕ
pe^nienia s^u¾by i do wykonywania prac w Namiocie	!RÖ
Spotkania. 44 Spisanych wed^ug rodzin by^o trzy	!R×
tysi¥ce dwustu. 45 To by^a liczba spisanych z	!RØ
rodzin Meraryt¢w, a spisu tego dokonali Moj¾esz i	!RÙ
Aaron na rozkaz Pana dany Moj¾eszowi. 46 Ca^kowita	!RÚ
liczba lewit¢w, kt¢rych spisali Moj¾esz, Aaron i	!RÛ
ksi¥¾ta Izraela wed^ug rodzin i rod¢w,	!RÜ
47 wszystkich spisanych ludzi, zdolnych do	!RÝ
pe^nienia s^u¾by i do wykonywania prac w Namiocie	!RÞ
Spotkania oraz do noszenia ci©¾ar¢w 48 by^o osiem	!Rß
tysiocy pi©ciuset osiemdziesi©ciu. 49 Stosownie do	!Rà
rozkazu Pana Moj¾esz wyznaczyl ka¾demu, co ma	!Rá
czynit i co nosit. Zostali spisani zgodnie z	!Râ
rozkazem, kt¢ry Pan da^ Moj¾eszowi.	!Rã
	!Rä

DODATKOWE PRZEPISY PRAWNE	!Rå \
Usunięcie nieczystych	!Ræ /
01 Przemówił Pan do Mojżesza:	!Rè
02 Rozkaż Izraelitom usunąć z obozu	!Ré
kałdego chorego na trąd, cierpiącego na	!Rê
wycieki oraz tego, kto zaciągnął nieczystość przy	!Rë
zwłokach zmarłego. 03 Tak mówczyń jak i kobiet	!Rì
macie usunąć poza obóz, aby nie plugawili waszego	!Rí
obozu, gdzie Ja mieszkam pośród was. 04 Uczynili	!Rî
tak Izraelici i usunęli ich poza obóz; Izraelici	!Ri
postąpili tu według rozkazu, jaki Pan dał	!Rđ
Mojżeszowi.	!Rñ
Zwrot dobra nieprawnie zabranego	!Rò /
05 Przemówił Pan do Mojżesza tymi słowami:	!Rô
06 Powiedz Izraelitom: jeżeli mówczyń lub	!Rõ
kobieta dopuszcza się jakiego grzechu wobec ludzi,	!Rö
popęniając przestępstwo przeciw Panu, to osoba ta	!R÷
zaciągnie winę. 07 Mają wyznać grzech popeñiony i	!Rø
oddać dobro nieprawnie zabrane z dodaniem piątej	!Rù
części temu, wobec kogo zawinili. 08 A jeżeli on	!Rú
nie ma krewnego, któremu można by zwrócić*, zwrot	!Rû
należny Panu przejdzie na kapłana, z wynikiem	!Rü
barana ofiarowanego na ofiarę przebłagalną, przez	!Rý
którą dokona tamten na nim obrzęd przebłagania.	!Rþ
09 Wszystkie zaś wiążące dary, które przynoszą	!Rÿ
kapłanowi Izraelici, należą do niego.	!S!
10 —Wiążące dary kałdego Izraelity będą należały do	!S"
kapłana. Cokolwiek ktoś da kapłanowi, stanie się	!S#
jego własnością.	!S\$
Ofiara za posędzenie*	!S% /
11 Rzekł znowu Pan do Mojżesza: 12 Tak mów do	!S'
Izraelitów: Gdy mężczyzna zatonie rozpustnik i ta go	!S(
zdradzi 13 przez to, że inny mówczyń z nią	!S)
obcuje cieleśnie wylewając nasienie, a nie	!S*
spozregł tego mężczyzna, i dopuścił się	!S+
nieczystości w ukryciu, gdy nie było świadka,	!S,
który by ją pochwycił na gorącym uczynku - 14 gdy	!S-
wiąc duch podejrzewania ogarnie mężczyznę i zacznie	!S.
podejrzewać zatonie swój, w wypadku gdy rzeczywiście	!S/
się splamiał, lub będzie ją posędział, choć się nie	!S0
splamiał - 15 wówczas winien mężczyzna przyprowadzić	!S1
zatonie swój do kapłana i przynieść jako dar ofiarny	!S2
za nią dziesięć części efy maki jęczmiennej. Nie	!S3
wyleje jednak na to oliwy ani też nie poświęci	!S4
kadzidła, gdy jest to ofiara posędzenia, ofiara	!S5
wyjawienia, która ma wykazać winę. 16 Wówczas	!S6

rozka^{3/4}e kap[^]an zbl^{3/4}y[†] si[©] kobiecie i stawi j[¥] !S7
przed Panem. 17 Nast[©]pnie naleje kap[^]an wody !S8
[~]wi[©]tej do naczynia glinianego, we«mie nieco py^u !S9
znajduj[¥]cego si[©] na pod[^]odze przybytku i rzuci go !S:
do wody. 18 Teraz postawi kap[^]an kobiet[©] przed !S;
Panem, odkryje jej w^osy i po^o3/4y na jej r[©]ce !S<
ofiar[©] wyjawienia, czyli pos[¥]dzenia; wod[©] za[~] !S=
gorzk[¥], nios[¥]c[¥] kl[¥]tw[©], kap[^]an b[©]dzie trzyma[^] w !S>
swym r[©]ku. 19 Wtedy zaprzysi[©]gnie kobiet[©] i powie !S?
do niej: Je[~]li rzeczywi[~]cie 3/4aden inny m[©]3/4czynna z !S@
tob[¥] nie obcowa[^] i je[~]li[~] si[©] z innym nie splami[^]a !SA
nieczysto[~]ci[¥] wzgl[©]dem swego m[©]3/4a, w[¢]wczas wod[©]!SB
goryczy i przekle^ästwa nie przyniesie ci szkody. !SC
20 Je[~]li jednak by[^]a[~] niewierna swemu m[©]3/4owi i !SD
sta[^]a[~] si[©] przez to nieczyst[¥], poniewa^{3/4} inny !SE
m[©]3/4czynna, a nie tw[¢]j m[¥]3/4, obcowa[^] z tob[¥], !SF
wylewaj[¥]c [nasienie] - 21 w[¢]wczas przeklnie kap[^]an !SG
kobiet[©] przysi[©]g[¥] przekle^ästwa i powie do niej: !SH
Niech^{3/4}e ci[©] Pan uczyni poprzysi[©]3/4onym !SI
przekle^ästwem po[~]r[¢]d ludu twego, niech zwiotczej[¥] !SJ
twoje biodra, a [^]ono niech spuchnie. 22 Woda !SK
nios[¥]ca przekle^ästwo niech wnিকnie do twego !SL
wn[©]trza i niech sprawi, 3/4e spuchnie twoje [^]ono, a !SM
biodra zwiotczej[¥]. Odpowie na to kobieta: "Amen, !SN
Amen". 23 Teraz wypisze kap[^]an na zwoju s[^]owa !SO
przekle^ästwa, a nast[©]pnie zmyje je wod[¥] goryczy. !SP
24 Wreszcie da wypi[†] kobiecie wod[©] gorzk[¥], nios[¥]c[¥] !SQ
kl[¥]tw[©], aby wody przekle^ästwa wesz[^]y w ni[¥] !SR
sprawiaj[¥]c gorzki b[¢]l. 25 Nast[©]pnie we«mie kap[^]an !SS
z r[¥]k kobiety ofiar[©] pos[¥]dzenia, wykona gest !ST
ko[^]ysania* przed Panem i z^o3/4y na o[^]tarzu. !SU
26 Potem we«mie z niej pe[^]n[¥] d[^]oni[¥] cz[©]† jako !SV
pami[¥]tk[©]* i spali na o[^]tarzu*. 27 Teraz da !SW
kobiecie do picia wod[©] przekl[©]t[¥]: je[~]li naprawd[©] !SX
sta[^]a si[©] nieczyst[¥] i swojemu m[©]3/4owi niewiern[¥], !SY
woda wnিকnie w ni[¥], sprawiaj[¥]c gorzki b[¢]l. □ono !SZ
jej spuchnie, a biodra zwiotczej[¥], i b[©]dzie owa !S[
kobieta przedmiotem przekle^ästwa po[~]r[¢]d swego !S\
narodu. 28 Je[~]li jednak ta kobieta nie sta[^]a si[©] !S]
nieczyst[¥], lecz przeciwnie - jest czysta - !S^
pozostanie bez szkody i zn[¢]w b[©]dzie rodzi[†] dzieci. !S_
29 Takie jest prawo odnosz[¥]ce si[©] do pos[¥]dzenia, !S`
gdy 3/4ona nie dochowa wierno[~]ci swojemu m[©]3/4owi i !Sa
stanie si[©] przez to nieczyst[¥], 30 lub gdy m[¥]3/4 !Sb
zacznie j[¥] pos[¥]dza[†], wtedy stawi j[¥] przed Panem, a !Sc
kap[^]an spe[^]ni wzgl[©]dem niej wszystko wed[^]ug tego !Sd
prawa. 31 M[¥]3/4 b[©]dzie wtedy bez winy, a 3/4ona !Se
poniesie zas[^]u3/4on[¥] kar[©] !Sf
!Sg /

Nazireat !Sh /
 01 Przemówi znowu Pan do Mojżesza tymi !Si
 02 Tak mów do Izraelitów: gdy !Sj
 jaki mężczyzna lub kobieta z ożyciem lub !Sk
 nazireatu*, aby się poświęcił dla Pana, 03 musi !Sl
 się powstrzymać od wina i sycery, nie może używać !Sm
 octu winnego i octu z sycery ani soku z winogron;
 nie wolno mu jeść winogron zarówno świeżych, jak i !So
 suszonych. 04 Przez cały czas trwania nazireatu !Sp
 nie będzie niczego spożywał z winnego szczepu,
 począwszy od winogron niedojrzałych aż do !Sr
 wyłoczyn. 05 Przez cały czas trwania nazireatu !Ss
 nie dotknie jego głowy. Dopłki nie upnie !St
 okres czasu, na który poświęcił się Panu, będzie !Su
 poświęcony i ma pozwolić, by włosy jego rosły !Sv
 swobodnie. 06 W okresie, kiedy jest poświęcony dla !Sw
 Pana, nie może się zbliżyć do żadnego trupa. !Sx
 07 Nawet przy swoim zmarłym ojcu, matce, bracie !Sy
 czy siostrze nie może zaciągnąć nieczystości, gdyż !Sz
 nosi na swej głowie [znamię] poświęcenia dla Pana. !S{
 08 Podczas całego okresu trwania nazireatu jest !S|
 poświęcony dla Pana. 09 Gdyby jednak ktoś nagle !S}
 przy nim umarł, i sprowadził przez to nieczystość !S~
 na jego poświęconą głowę, to on ostrzyże ją w dniu !S~~DEL~~
 oczyszczenia: ostrzyże ją dnia siódmego. 10 ósmego !S€
 dnia przyniesie dwie synogarlice albo dwa miodę !S□
 gołobie kapłanowi przy wejściu do Namiotu !S,
 Spotkania. 11 Jednego z ożyciem kapłan jako ofiarę !Sf
 przebłagalną, drugiego zaś na ofiarę całopalną, i !S,,
 dokona przebłagania za niego, za winę, jaką !S...
 zaciągnął przy zwłokach zmarłego. W ten dzień !S†
 zostanie znów głowa jego poświęcona. 12 Poświęci !S‡
 się znowu dla Pana na czas nazireatu i !S^
 przyprowadzi baranka rocznego jako ofiarę !S%o
 zadołuczynienia. Poprzedni jednak okres nie !SŠ
 będzie policzony, gdyż splamił swoje poświęcenie. !S<
 13 Takie jest prawo dotyczące nazirejczyków. W !S€
 dniu, kiedy upnie czas nazireatu, przyprowadzi !S□
 się go ku wejściu do Namiotu Spotkania. 14 A on !SŽ
 przyniesie jako dar ofiarny dla Pana baranka !S□
 jednorocznego bez skazy na ofiarę całopalną, !S□
 dalej, jednoroczną owieczkę bez skazy na ofiarę !S'
 przebłagalną i barana bez skazy jako ofiarę !S'
 biesiadną, 15 nadto kosz chlebków prażonych z !S“
 najczystszej maki zaprawionej oliwą i prażne !S”
 podpomyki pomazane oliwą, łącznie z przynależną !S•
 do nich ofiarą pokarmową i piynną. 16 Kapłan !S—
 zanieśli wszystko przed Pana i z ożyciem ofiarę !S—
 przebłagalną oraz ofiarę całopalną. 17 Barana !S~

natomiast z^o jako ofiar^o biesiadn^y dla Pana, !S™
 ~cznie z koszem chlebcw prza^{ny}ch. Kap^{an} z^o !Sš
 potem jego ofiar^o pokarmow^y i p^{ynn}y. 18 Wtedy u !S>
 wej^{cia} do Namiotu Spotkania ostrzy^e nazirejczyk !Sœ
 swe po^{wi}ccone w^{osy} i rzuci je w ogieã, w kt^{rym} !S□
 p^{onie} ofiara biesiadna. 19 Nast^opnie we«mie !Sž
 kap^{an} ugotowan^y ^opatk^o barana, chleb prza^{ny} z !SŸ
 kosza oraz prza^{ny} podp^{omyk} i z^o je na r^oce !S
 nazirejczyka, gdy on ju^o ostrzy^e swe w^{osy}. !Sj
 20 Kap^{an} darami ofiarnymi wykona gest ko^{ysania}* !S¢
 przed Panem; jest to ~wi^{ty} dar nale^{ny} kap^{anowi} !S£
 pr^{cz} mostka ko^{ysania} i uda od^oonego na ofiar^o. !S▣
 Odt^od mo^e nazirejczyk pi^ł wino. 21 Takie jest !S¥
 prawo odnosz^{ce} si^o tak do nazirejczyka, kt^{ry} !S|
 z^o ~luby, jak do dar^ow ofiarnych ~lubowanych !S§
 Panu, niezale^{nie} od tego, na co go sta^ł. !S¨
 Stosownie do ~luby winien wypeⁿⁱł wszystkie prawa !S©
 swego nazireatu ~~~~~ !Sa
 22 I m^owi^ł znowu Pan do Moj^{esza} tymi s^{owami}: !S«
 23 @Powiedz Aaronowi i jego synom: tak oto macie !S¬
 b^{ogos}awi^ł Izraelitom. Powiecie im: 24 Niech ci^o !S
 Pan b^{ogos}awi i strze^e. 25 Niech Pan rozpromieni !S®
 oblicze swe nad tob^y, niech ci^o obdarzy sw^o ask^y. !S¯
 26 Niech zwr^{ci} ku tobie oblicze swoje i niech ci^o !S°
 obdarzy pokojem. 27 Tak b^od^y wzywa^ł imienia mojego !S±
 nad Izraelitami, a Ja im b^od^o b^{ogos}awi^ł ~~~~~ !S²
 ~~~~~ !S³ /
 Dary ofiarne wodzcw pokoleã ~~~~~ !S´ /
 ÚÄÄÄ¿ 01 Gdy ukoãczy^ł Moj^{esz} budow^o przybytku, !Sµ
 ³ 7 ³ nama^{ci} go i po^{wi}cic^ł wraz ze wszystkimi !S¶
 ÄÄÄÄÜ sprz^otami; podobnie i o^{tarz} razem ze !S·
 wszystkimi sprz^otami do niego nale^{cy}mi nama^{ci} !S,
 i po^{wi}cic^ł. 02 Wtedy ksi^ota Izraela, g^{owy} !S¹
 poszczeg^lnych rod^ow, ksi^ota pokoleã i !S°
 przewodnicz^ycy w spisie przynie^{li} swoje dary. !S»
 03 Przeprowadzili oni dla Pana: sze^ł krytych !S¼
 woz^ow i dwana^{cie} wo^ow; przypada^ł wi^oc jeden w^oz !S½
 od dw^och ksi^o i po jednym wole od ka^odego. !S¾
 Przeprowadzili to przed przybytek. 04 W^owczas !S¿
 rzek^ł Pan do Moj^{esza}: 05 @We« to od nich i niech !SÀ
 b^odzie przeznaczone do u^oytku w Namiocie !SÁ
 Spotkania. Podziel je pomi^odzy lewit^ow odpowiednio !SÂ
 do ich s^uby^ł. 06 Wzi^o wi^oc Moj^{esz} wozy i wo^y !SÃ
 i odda^ł je lewitom. 07 Odpowiednio do ich s^uby !SÄ
 da^ł Gerszonitom dwa wozy i cztery wo^y. 08 Osiem !SÅ
 wo^ow i cztery wozy da^ł Merarytom, odpowiednio do !SÆ
 ich s^uby, [jak^y mieli peⁿⁱł] pod kierunkiem !SÇ
 Itamara, syna kap^{ana} Aarona. 09 Kehatytom nic nie !SÉ
 da^ł, gdy^o oni mieli powierz^on^y trosk^o o rzecz^y !SÉ

najwi@tsze, kt@re mieli nosi@ na ramionach.	!SÉ
10 W dniu po~wi@cienia o^tarza przynie~li	!SË
ksi@%4@ta swoje dary. Gdy je przynie~li przed	!SÌ
o^tarz, 11 rzek^ Pan do Moj%4(esza: @Niech ka%4(dego	!SÍ
dnia jeden z ksi@%4@t przyniesie sw@j dar ofiarny	!SÎ
na po~wi@cenie o^tarza.	!SÏ
12 Tym, kt@ry pierwszego dnia przyni@s^ dar	!SÐ
ofiarny, by^ Nachszon, syn Amminadaba z pokolenia	!SÑ
Judy. 13 Jego dar ofiarny stanowi^y: misa srebrna	!SÒ
wagi stu trzydziestu sykl@w oraz czara srebrna	!SÓ
wagi siedemdziesi@ciu sykl@w - wed^ug wagi	!SÔ
przybytku - obydwie nape^nione najczystszy m@k@	!SÕ
zaprawion@ oliw@ na ofiar@ pokarmow@, 14 czasza	!SÖ
z^ota wagi dziesi@ciu sykl@w, nape^niona	!S×
kadzid^em, 15 m^ody cielec, baran i roczne jagni@	!SØ
na ofiar@ ca^opaln@, 16 kozio^ na ofiar@	!SÙ
przeb^agaln@, 17 wreszcie dwa wo^y, pi@t baran@w,	!SÚ
pi@t koz^@w i pi@t jednorocznych owieczek na	!SÛ
ofiar@ biesiadn@. To by^ dar ofiarny Nachszona,	!SÜ
syna Amminadaba.	!SÝ
18 Drugiego dnia przyni@s^ dar ofiarny Netaneel,	!SÞ
syn Suara, ksi@%4@ Issacharyt@w. 19 Jego dar	!Sß
ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu	!Sà
trzydziestu sykl@w, czara srebrna wagi	!Sá
siedemdziesi@ciu sykl@w - wed^ug wagi przybytku -	!Sâ
obydwie nape^nione najczystszy m@k@ zaprawion@	!Sã
oliw@ na ofiar@ pokarmow@, 20 czasza z^ota wagi	!Sä
dziesi@ciu sykl@w, nape^niona kadzid^em; 21 m^ody	!Så
cielec, baran i jednoroczne jagni@ na ofiar@	!Sæ
ca^opaln@, 22 kozio^ na ofiar@ przeb^agaln@,	!Sç
23 wreszcie dwa wo^y, pi@t baran@w, pi@t koz^@w i	!Sè
pi@t jednorocznych owieczek na ofiar@ biesiadn@.	!Sé
To by^ dar ofiarny Netaneela, syna Suara.	!Sê
24 Trzeciego dnia <przyni@s^ dar ofiarny> ksi@%4@	!Së
Zabulonit@w, Eliab, syn Chelona. 25 Jego dar	!Sì
ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu	!Sí
trzydziestu sykl@w, czara srebrna wagi	!Sî
siedemdziesi@ciu sykl@w - wed^ug wagi przybytku -	!Sï
obydwie nape^nione najczystszy m@k@ zaprawion@	!Sð
oliw@ na ofiar@ pokarmow@, 26 czasza z^ota wagi	!Sñ
dziesi@ciu sykl@w, nape^niona kadzid^em, 27 m^ody	!Sò
cielec, baran i jednoroczne jagni@ na ofiar@	!Só
ca^opaln@, 28 kozio^ na ofiar@ przeb^agaln@,	!Sô
29 wreszcie dwa wo^y, pi@t baran@w, pi@t koz^@w,	!Sõ
pi@t jednorocznych owieczek na ofiar@ biesiadn@.	!Sö
To by^ dar ofiarny Eliaba, syna Chelona.	!S÷
30 Czwartego dnia <przyni@s^ dar ofiarny> ksi@%4@	!Sø
Rubenit@w, Elisur, syn Szedeura. 31 Jego dar	!Sù
ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu	!Sú

trzydziestu syklów, czara srebrna wagi	!Sû
siedemdziesięciu syklów - według wagi przybytku -	!Sü
obydwie napełnione najczystszy męki zaprawiony	!Sý
oliwy na ofiarę pokarmową, 32 czasza z`ota wagi	!Sp
dziesięciu syklów, napełniona kadzidłem, 33 m`ody	!Sý
cielec, baran i jednoroczne jagnię na ofiarę	!T!
całopalny, 34 kozioł na ofiarę przeb`agalny,	!T"
35 wreszcie dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów,	!T#
pięć jednorocznych owieczek na ofiarę biesiadny.	!T\$
To był dar ofiarny Elisura, syna Szedeura.	!T%
36 Piętego dnia <przynies` dar ofiarny> księżyca	!T&
Symeonitów, Szelumiel, syn Suriszaddaja. 37 Jego	!T'
dar ofiarny stanowił: misa srebrna wagi stu	!T(
trzydziestu syklów, czara srebrna wagi	!T)
siedemdziesięciu syklów - według wagi przybytku -	!T*
obydwie napełnione najczystszy męki zaprawiony	!T+
oliwy na ofiarę pokarmową, 38 czasza z`ota wagi	!T,
dziesięciu syklów, napełniona kadzidłem, 39 m`ody	!T-
cielec, baran i jednoroczne jagnię na ofiarę	!T.
całopalny, 40 kozioł na ofiarę przeb`agalny,	!T/
41 wreszcie dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów,	!T0
pięć jednorocznych owieczek na ofiarę biesiadny.	!T1
To był dar ofiarny Szelumieła, syna Suriszaddaja.	!T2
42 Szóstego dnia <przynies` dar ofiarny> księżyca	!T3
Gadytów, Eliasaf, syn Deuela. 43 Jego dar ofiarny	!T4
stanowił: misa srebrna wagi stu trzydziestu	!T5
syklów, czara srebrna wagi siedemdziesięciu syklów	!T6
- według wagi przybytku - obydwie napełnione	!T7
najczystszy męki zaprawiony oliwy na ofiarę	!T8
pokarmową, 44 czasza z`ota wagi dziesięciu syklów,	!T9
napełniona kadzidłem, 45 m`ody cielec, baran i	!T:
jednoroczne jagnię na ofiarę całopalny, 46 kozioł	!T;
na ofiarę przeb`agalny, 47 wreszcie dwa woły, pięć	!T<
baranów, pięć kozłów, pięć jednorocznych owieczek	!T=
na ofiarę biesiadny. To był dar ofiarny Eliasafa,	!T>
syna Deuela.	!T?
48 Siódmego dnia <przynies` dar ofiarny> księżyca	!T@
Efraimitów, Eliszama, syn Ammihuda. 49 Jego dar	!TA
ofiarny stanowił: misa srebrna wagi stu	!TB
trzydziestu syklów, czara srebrna wagi	!TC
siedemdziesięciu syklów - według wagi przybytku -	!TD
obydwie napełnione najczystszy męki zaprawiony	!TE
oliwy na ofiarę pokarmową, 50 czasza z`ota wagi	!TF
dziesięciu syklów, napełniona kadzidłem, 51 m`ody	!TG
cielec, baran i jednoroczne jagnię na ofiarę	!TH
całopalny, 52 kozioł na ofiarę przeb`agalny,	!TI
53 wreszcie dwa woły, pięć baranów, pięć kozłów,	!TJ
pięć jednorocznych owieczek na ofiarę biesiadny.	!TK
To był dar ofiarny Eliszamy, syna Ammihuda.	!TL

Sheet1

54 8smego dnia <przyni@s^ dar ofiarny> ksi¼© !TM
 Manassytw, Gamliel, syn Pedahsura. 55 Jego dar !TN
 ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu !TO
 trzydziestu syklw, czara srebrna wagi !TP
 siedemdziesiciu syklw - wed^ug wagi przybytku - !TQ
 obydwie nape^nione najczystszy mky zaprawiony !TR
 oliwy na ofiar pokarmowy, 56 czasa z^ota wagi !TS
 dziesiciu syklw, nape^niona kadzid^em, 57 m^ody !TT
 cielec, baran i jednoroczne jagni na ofiar !TU
 ca^opalny, 58 kozio^ na ofiar przeb^agalny, !TV
 59 wreszcie dwa wo^y, pi^t baranw, pi^t koz^w, !TW
 pi^t jednorocznych owieczek na ofiar biesiadny. !TX
 To by^ dar ofiarny Gamliela, syna Pedahsura. !TY
 60 Dziewiytego dnia <przyni@s^ dar ofiarny> !TZ
 ksi¼© Beniaminitw, Abidan, syn Gideoniego. !T[
 61 Jego dar ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi !T\
 stu trzydziestu syklw, czara srebrna wagi !T]
 siedemdziesiciu syklw - wed^ug wagi przybytku - !T^
 obydwie nape^nione najczystszy mky zaprawiony !T_
 oliwy na ofiar pokarmowy, 62 czasa z^ota wagi !T`
 dziesiciu syklw, nape^niona kadzid^em, 63 m^ody !Ta
 cielec, baran i jednoroczne jagni na ofiar !Tb
 ca^opalny, 64 kozio^ na ofiar przeb^agalny, !Tc
 65 wreszcie dwa wo^y, pi^t baranw, pi^t koz^w, !Td
 pi^t jednorocznych owieczek na ofiar biesiadny. !Te
 To by^ dar ofiarny Abidana, syna Gideoniego. !Tf
 66 Dziesiytego dnia <przyni@s^ dar ofiarny> !Tg
 ksi¼© Danitw, Achiezer, syn Ammiszaddaja. !Th
 67 Jego dar ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi !Ti
 stu trzydziestu syklw, czara srebrna wagi !Tj
 siedemdziesiciu syklw - wed^ug wagi przybytku - !Tk
 obydwie nape^nione najczystszy mky zaprawiony !Tl
 oliwy na ofiar pokarmowy, 68 czasa z^ota wagi !Tm
 dziesiciu syklw, nape^niona kadzid^em, 69 m^ody !Tn
 cielec, baran i jednoroczne jagni na ofiar !To
 ca^opalny, 70 kozio^ na ofiar przeb^agalny, !Tp
 71 wreszcie dwa wo^y, pi^t baranw, pi^t koz^w, !Tq
 pi^t jednorocznych owieczek na ofiar biesiadny. !Tr
 To by^ dar ofiarny Achiezera, syna Ammiszaddaja. !Ts
 72 Jedenastego dnia* <przyni@s^ dar ofiarny> !Tt
 ksi¼© Aserytw, Pagiel, syn Okrana. 73 Jego dar !Tu
 ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu !Tv
 trzydziestu syklw, czara srebrna wagi !Tw
 siedemdziesiciu syklw - wed^ug wagi przybytku - !Tx
 obydwie nape^nione najczystszy mky zaprawiony !Ty
 oliwy na ofiar pokarmowy, 74 czasa z^ota wagi !Tz
 dziesiciu syklw, nape^niona kadzid^em, 75 m^ody !T{
 cielec, baran i jednoroczne jagni na ofiar !T|
 ca^opalny, 76 kozio^ na ofiar przeb^agalny, !T}

77 wreszcie dwa wo^y, pi^ot baran^ow, pi^ot koz^ow, !T~
pi^ot jednorocznych owieczek na ofiar^o biesiadn^y. !T^o
To by^o dar ofiarny Pagiela, syna Okrana. !T€
78 Dwunastego dnia* <przyni^es^o dar ofiarny> !T□
ksi^o Neftalit^ow, Achira, syn Enana. 79 Jego dar !T,
ofiarny stanowi^y: misa srebrna wagi stu !Tf
trzydziestu sykl^ow, czara srebrna wagi !T,,
siedemdziesi^ociu sykl^ow - wed^oug wagi przybytku - !T...
obydwie napeⁿione najczystszy m^ok^o zaprawiony !T†
oliw^y na ofiar^o pokarmow^y, 80 czasza z^ota wagi !T‡
dziesi^ociu sykl^ow, napeⁿiona kadzid^oem, 81 m^ody !T^
cielec, baran i jednoroczne jagni^o na ofiar^o !T%o
ca^opaln^y, 82 kozio^o na ofiar^o przeb^oagaln^y, !TŠ
83 wreszcie dwa wo^y, pi^ot baran^ow, pi^ot koz^ow, !T<
pi^ot jednorocznych owieczek na ofiar^o biesiadn^y. !Tœ
To by^o dar ofiarny Achiry, syna Enana. !T□
84 [Dary na] po^owi^ocenia o^otarza, [kt^ore !TŽ
przynie^oli] ksi^o izraelscy w dniu jego !T□
namaszczenia, by^y nast^opuj^oce: dwana^ocie mis !T□
srebrnych, dwana^ocie czar srebrnych i dwana^ocie !T'
czasz z^otych. 85 Ka^oda misa wa^oy^oa sto !T'
trzydzie^oci [sykl^ow] srebra, a ka^oda czara !T"
siedemdziesi^oet. Og^olny ci^oar naczy^oa srebrnych !T"
wynosi^o dwa tysie^oce czterysta sykl^ow srebra - !T•
wed^oug wagi przybytku. 86 Czasz z^otych, !T-
wypeⁿionych kadzid^oem, by^oo dwana^ocie; ka^oda !T-
czasza wa^oy^oa dziesi^ot sykl^ow wed^oug wagi !T~
przybytku. Og^olny ci^oar z^ota czasz wynosi^o sto !T™
dwadzie^ocia sykl^ow. !TŠ
87 Og^olna liczba byd^oa przeznaczonego na ofiar^o !T>
ca^opaln^y wynosi^oa: dwana^ocie cielc^ow, dwana^ocie !Tœ
baran^ow, dwana^ocie jednorocznych jagni^oet, z !T□
dodaniem przynale^oznych ofiar z pokarm^ow, i !TŽ
dwana^ocie koz^ow na ofiar^o przeb^oagaln^y. 88 Og^olna !TŸ
liczba byd^oa przeznaczonego na ofiar^o biesiadn^y !T
wynosi^oa: dwadzie^ocia cztery wo^y, sze^otdziesi^oet !Tj
baran^ow, sze^otdziesi^oet koz^ow i sze^otdziesi^oet !Tç
jednorocznych owieczek. To by^y [dary ofiarne na] !T£
po^owi^ocenia o^otarza, gdy zosta^o namaszczoney. !Tα
89 Gdy Moj^oesz wchodzi^o do Namiotu Spotkania, by !T¥
rozmawia^ot z Nim, s^oysza^o m^owi^ocy do niego g^oos !T|
znad przeb^oagalni, kt^ora by^oa nad Ark^o —wiadectwa !TŠ
pomi^oędzy dwoma cherubami. Tak m^owi^o do niego. !T"
Lampy ~wiecznika !T© /
ÚÄÄÄ¿ 01 M^owi^o Pan do Moj^oesza tymi s^oowami: !T«
³ 8 ³ 02 @Tak m^ow do Aarona i to mu powiedz: Gdy !T-
ÄÄÄÄÜ ustawisz lampy, wtedy siedem lamp ma rzuca^ot !T
~wiat^o na przedni^o stron^o ~wiecznika^o. 03 Aaron !T®

uczyni ^ć tak; na przedniej stronie [~] wiecznika	!T ⁻
umie ^ć ci ^ć jego lampy wed ^{ług} nakazu, jaki da ^ć Pan	!T ^o
Moj ^{3/4} eszowi. 04 —wiecznik za [~] by ^ć wykonany w	!T [±]
nast ^o puj ^{ący} spos ^o b: by ^ć kuty ze z ^o ta - od	!T ²
podstawy a ^{3/4} do kwiat ^o w by ^ć kuty. By ^ć on	!T ³
sporz ^ę dzony zgodnie z wzorem, jaki Pan poda ^ć	!T [´]
Moj ^{3/4} eszowi.	!T ^μ
Ofiarowanie lewit ^o w.	!T [¶] /
05 M ^o ciw ^{ić} zn ^o w Pan do Moj ^{3/4} esza tymi s ^o wami:	!T [,]
06 ^o Wy ^ł ycz lewit ^o w* spo [~] r ^o d Izraelit ^o w i oczy ^ć t	!T ¹
ich. 07 Post ^ę pisz za [~] z nimi w ten spos ^o b, aby ich	!T ^o
oczy ^ć ci ^ć : pokropisz ich wod ^ę przeb ^o gania, ogol ^ę	!T [»]
ca ^ć e swoje cia ^o , wypior ^ę szaty, i wtedy b ^o d ^ę	!T ^¼
czy ^ć ci. 08 Nast ^o pnie wezm ^ę m ^o dego cielca ze stada	!T ^½
i nale ^{3/4} yc ^ę do tego ofiar ^o pokarmow ^ę z najczystszej	!T ^¾
m ^ę ki zaprawionej oliw ^ę ; ty za [~] we [«] miesz drugiego	!T [¿]
cielca ze stada na ofiar ^o przeb ^o agaln ^ę . 09 Ka ^{3/4}	!T ^À
wyst ^ę pi ^ć lewitom przed Namiot Spotkania i zbierz	!T ^Á
ca ^ć e zgromadzenia Izraelit ^o w. 10 Gdy wyprowadzisz	!T ^Â
lewit ^o w przed Pana, Izraelici w ^o 3/4 ^ę na nich r ^o ce.	!T ^Ã
11 Nast ^o pnie Aaron gestem ko ^o ysania* wobec Pana	!T ^Ä
przeka ^{3/4} e lewit ^o w jako ofiar ^o ze strony Izraelit ^o w	!T ^Å
i b ^o d ^ę przeznaczeni na s ^u 3/4b ^o dla Pana. 12 Lewici	!T ^Æ
w ^o 3/4 ^ę r ^o ce na g ^o wy cielc ^o w, a ty jednego z nich	!T ^Ç
z ^o 3/4ysz na ofiar ^o przeb ^o agaln ^ę , a drugiego jako	!T ^È
ca ^ć opalenie dla Pana, by w ten w spos ^o b dokona ^ć	!T ^É
nad lewitami obrz ^o du przeb ^o gania. 13 Stawisz	!T ^Ê
lewit ^o w przed Aaronem i jego synami i ofiarujesz	!T ^Ë
ich Panu gestem ko ^o ysania. 14 Wyodr ^o bnij lewit ^o w	!T ^Ì
spo [~] r ^o d Izraelit ^o w, gdy ^{3/4} oni do Mnie nale ^{3/4} ę.	!T ^Í
15 Gdy ich oczy ^ć cisz i ofiarujesz gestem	!T ^Î
ko ^o ysania, przyjd ^ę lewici s ^u 3/4y ^ć w Namiocie	!T ^Ï
Spotkania. 16 S ^ę oni Mnie oddani na w ^o asno ^ć t	!T ^Ð
spo [~] r ^o d Izraelit ^o w. Bior ^o ich spo [~] r ^o d Izraela w	!T ^Ñ
miejsce tego, co otwiera ^ć ono matki - to znaczy [w	!T ^Ò
miejsce] wszystkich pierworodnych. 17 Do Mnie	!T ^Ó
bowiem nale ^{3/4} y wszystko, co pierworodne w Izraelu,	!T ^Ô
tak spo [~] r ^o d ludzi, jak te ^{3/4} i byd ^o a. Po [~] wi ^o ci ^ć em	!T ^Õ
ich dla siebie w owym dniu, kiedy pobi ^ę em	!T ^Ö
wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej.	!T [×]
18 Obecnie bior ^o lewit ^o w w miejsce wszystkich	!T ^Ø
pierworodnych Izraelit ^o w 19 i daj ^o ich Aaronowi i	!T ^Ù
jego synom jako w ^o asno ^ć t spo [~] r ^o d Izraelit ^o w, by za	!T ^Ú
Izraelit ^o w pe ^o nili s ^u 3/4b ^o w Namiocie Spotkania.	!T ^Û
B ^o d ^ę wyjednywa ^ć przebaczenie dla Izraelit ^o w, by	!T ^Ü
nie spotka ^ć a ich kara, w wypadku gdyby sami	!T ^Ý
zbli ^{3/4} ali si ^o do przybytku ^o . 20 Moj ^{3/4} esz wi ^o c, Aaron	!T ^ß
i ca ^ć a spo ^o eczno ^ć t Izraelit ^o w post ^ę pili z lewitami	!T ^ß

tak, jak Pan rozkazał Mojżeszowi - według tego !Tà
 postępowali Izraelici z nimi. 21 Lewici dokonali !Tá
 swego oczyszczenia i wyprali swoje szaty, Aaron !Tâ
 zaś gestem kołysania ofiarował ich Panu. Potem !Tã
 dokonano nad nimi obrzędu przebrania, by w ten !Tä
 sposób zostali oczyszczeni. 22 Następnie zostali !Tå
 lewici dopuszczeni do pełnienia służby w Namiocie !Tæ
 Spotkania pod kierunkiem Aarona i jego synów. Jak !Tç
 rozkazał Pan Mojżeszowi w sprawie lewitów, tak !Tè
 postępowano z nimi. 23 I tak mówi dalej Pan do !Té
 Mojżesza: 24 Takie jest prawo odnoszące się do !Tê
 lewitów: po ukończeniu dwudziestego piątego roku !Të
 życia mogą służyć w Namiocie Spotkania. 25 Po !Ti
 ukończeniu pięćdziesięciu lat są wolni od służby i !Tí
 nie będą jej dalej wykonywać. 26 Mogą wprawdzie !Tî
 pomagać swoim braciom w Namiocie Spotkania przy !Tï
 wykonywaniu zajęć, ale do właściwej służby nie !Tð
 mogą być dopuszczeni. Tak masz postępować z lewitami !Tñ
 w sprawie ich służby
 !Tò
 PASCHA I WYMARSZ !Tô
 Czas Paschy
 !Tö
 01 W pierwszym miesiącu drugiego roku po !T÷
 wyjściu z Egiptu mówi Pan do Mojżesza na !Tø
 pustyni Synaj: 02 W oznaczonym czasie winni !Tù
 Izraelici obchodzić Paschę. 03 Będziecie ją !Tú
 obchodzić dnia czternastego tego miesiąca, o !Tû
 zmierzchu. Macie ją obchodzić według odnoszących !Tü
 się do niej praw i zwyczajów. 04 Nakazał więc !Tý
 Mojżesz Izraelitom obchodzić Paschę. 05 Obchodzili !Tp
 ją na pustyni Synaj dnia czternastego pierwszego !Tÿ
 miesiąca, o zmierzchu. Izraelici wykonali !U!
 dokładnie wszystko, co Pan nakazał Mojżeszowi.
 !U#
 Wypadki szczegółne !U\$
 06 * Znalekli się jednak mężczyźni, którzy z !U%
 powodu [dotknięcia] zwłok ludzkich zacięgnięli !U&
 nieczystość i nie mogli w tym dniu obchodzić !U'
 Paschy. Mężczyźni ci stanęli w owym dniu przed !U(
 Mojżeszem i Aaronem 07 i rzekli do nich: !U)
 Zacięgniemy nieczystość z powodu [dotknięcia] !U*
 zwłok ludzkich. Czemu więc mamy być wykluczeni ze !U+
 służenia daru ofiarnego dla Pana w oznaczonym !U,
 czasie razem ze wszystkimi Izraelitami? 08 A !U-
 Mojżesz im odpowiedział: Zaczekajcie, a ja !U.
 posłucham, co Pan względem was rozporządzi. !U/
 09 Pan w ten sposób przemówił do Mojżesza: 10 Tak !U0
 mów do Izraelitów: Jeśli kto z was albo z waszych !U1

potomk^ow zaci^ognie nieczysto^o przy zw^ookach albo !U2
 b^odzie w tym czasie odbywa^o dalek^o podr^ocz^o, winien !U3
 [mimo to] obchodzi^o Pasch^o dla Pana. 11 [Ci !U4
 wszyscy] winni j^o obchodzi^o czternastego dnia o !U5
 zmi^ozchu, w drugim miesi^ocu; powinni wtedy !U6
 spo^ożywa^o chleb pra^ony i gorzkie zio^oa. 12 Nie !U7
 mog^o nic zostawi^o a^o do rana ani te^o ^oadnej ko^oci !U8
 ama^o; winni obchodzi^o Pasch^o wed^oug ustalonego !U9
 obrz^odu. 13 Kto za^o jest czysty i nie jest w !U:
 podr^ocz^oy, a mimo to zaniedba^o wi^ootowania Paschy, !U;
 taki ma by^o wy^oczony spo^or^od swego ludu, gdy^o nie !U<
 przyni^os^o Panu w oznaczonym czasie daru ofiarnego. !U=
 Taki cz^oowiek poniesie odpowiedzialno^o za sw^oej !U>
 grzech. 14 Je^oli jaki^o obcy zatrzyma^o si^o po^or^od !U?
 was i ma obchodzi^o Pasch^o dla Pana, winien j^o !U@
 obchodzi^o wed^oug praw i zwycza^oj^ow odnosz^oycy^och si^o !UA
 do Paschy. Jedne i te same prawa dotycz^o obcych !UB
 jak te^o i tubylc^ow. !UC
 !UD/
 Ob^ook jako znak obecno^oci Pana !UE/
 15 W dniu, kiedy ustawiono przybytek, okry^o go !UF
 wraz z Namiotem —wiadectwa ob^ook, i od wieczora a^o !UG
 do rana pozostawa^o nad przybytkiem na ksza^ot^o !UH
 ognia*. 16 I tak dzia^o si^o zawsze: ob^ook okrywa^o !UI
 go <w dzie^oã>, a w nocy - jakby blask ognia. !UJ
 17 Kiedy ob^ook podnosi^o si^o nad przybytkiem, !UK
 Izraelici zwijali ob^ocz, a w miejscu, gdzie si^o !UL
 zatrzyma^o, rozbijali go znowu. 18 Na rozkaz Pana !UM
 Izraelici zwijali ob^ocz i znowu na rozkaz Pana !UN
 rozbijali go z powrotem; jak d^ougo ob^ook spoczywa^o !UO
 na przybytku, pozostawali w tym samym miejscu. !UP
 19 Nawet wtedy, gdy ob^ook przez d^ougi czas !UQ
 rozci^oga^o si^o nad przybytkiem, Izraelici, !UR
 pos^ouszni rozkazowi Pana, nie zwijali obozu. !US
 20 Lecz zdarza^o si^o r^ownie^o tak, ^oe ob^ook kr^otki !UT
 czas pozostawa^o nad przybytkiem; wtedy r^ownie^o !UU
 rozbijali ob^ocz na rozkaz Pana i na ten^o rozkaz go !UV
 zwijali. 21 Zdarza^o si^o i tak, ^oe ob^ook !UW
 pozostawa^o tylko od wieczora do rana, a nad ranem !UX
 si^o podnosi^o; wtedy oni zwijali ob^ocz. Niekiedy !UY
 pozostawa^o przez dzie^oã i noc; skoro tylko si^o !UZ
 podni^os^o, natychmiast zwijali ob^ocz. 22 Je^oli !U[
 pozostawa^o dwa dni, miesi^ocy czy d^ou^oej - gdy ob^ook !U\
 rozci^oga^o si^o nad przybytkiem i okrywa^o go, !U]
 pozostawali Izraelici w miejscu i nie zwijali !U^
 obozu; skoro tylko si^o podni^os^o, zwijali ob^ocz. !U_
 23 Na rozkaz Pana rozbijali ob^ocz i na rozkaz Pana !U`
 go zwijali. Przestrzegali nakaz^ow Pana, danych !Ua
 przez Moj^oesza. !Ub

Przepisy o trąbach:	!Uc /
01 Tak mówi Pan dalej do Mojżesza:	!Ud /
«Sporządź sobie dwie trąby srebrne. Masz	!Ue
je wykuć. Będzie one służyły do zwoływania	!Uf
całej społeczności i dawania znaku do zwijania	!Ug
obozu. 03 Gdy się na nich zatrąbi, ma się zebrać	!Uh
przy tobie a społeczność u wejścia do Namiotu	!Ui
Spotkania. 04 Lecz gdy tylko w jedną zatrąbisz,	!Uj
zbiorę się wokół ciebie jedynie księżą, wodzowie	!Uk
oddziałów Izraela. 05 Gdy zatrąbicie przeciwnie,	!Ul
zwinę obóz ci, którzy go rozbili od wschodniej	!Um
strony. 06 Gdy drugi raz przeciwnie zatrąbicie,	!Un
zwinę obóz ci, którzy są od południowej strony.	!Uo
Znakiem do zwinięcia obozu będzie przeciwny głos	!Up
trąby. 07 Lecz dla zwołania zgromadzenia nie	!Uq
będziecie trąbić przeciwnie. 08 Trąbić mają	!Ur
kapłani, synowie Aarona; będzie to dla was i dla	!Us
waszych potomków prawem wiekuistym. 09 Gdy w	!Ut
waszym kraju będziecie wyruszać na wojnę przeciw	!Uu
nieprzyjacielowi, którzy was napadnie, będziecie	!Uv
przeciwnie dąć w trąby. Wspomni wtedy na was Pan,	!Uw
wasz Bóg, i będziecie uwolnieni od nieprzyjaciela.	!Ux
10 Również w wasze dni radosne, w dni święte, na	!Uy
nowiu księżycy, przy waszych ofiarach całopalnych	!Uz
i biesiadnych będziecie dąć w trąby; one będą	!U{
przypomnieniem o was przed Panem. Jam jest Pan,	!U
Bóg wasz	!U}
	!U~
	!UDEL/
Porządek marszu	!U€ /
11 Drugiego roku, dwudziestego dnia drugiego	!U□
miesiąca, podniósł się obok znad Przybytku	!U,
—wiadectwa. 12 Izraelici rozpoczęli swój podróż z	!Uf
pustyni Synaj, przestrzegając postojów. Obok	!U,,
zatrzymał się dopiero na pustyni Paran. 13 Tak	!U...
wyruszyli po raz pierwszy według rozkazu Pana,	!U†
danego przez Mojżesza: 14 Pierwsza ruszyła	!U‡
chorągiew obozu synów Judy według swoich zastępów,	!U^
a zastęp jego przewodził Nachszon, syn	!U%
Amminadaba. 15 Zastępy pokolenia synów Issachara	!UŠ
przewodził Netaneel, syn Suara. 16 Zastępy	!U<
pokolenia synów Zabulona przewodził Eliab, syn	!U€
Chelona. 17 Skoro zwinięto przybytek, ruszyli	!U□
nieść przybytek Gerszonici i Meraryci. 18 Potem	!UŽ
ruszyła chorągiew obozu synów Rubena według swoich	!U□
zastępów, a zastęp jego przewodził Elisur, syn	!U□
Szedeura. 19 Zastępy pokolenia synów Symeona	!U‘
przewodził Szelumiel, syn Suriszaddaja. 20 Zastępy	!U’
pokolenia synów Gada przewodził Eliasaf, syn	!U“

Deuela. 21 Wtedy ruszyli Kehatyci, którzy mieli !U”
nie~t sprz@ty naj~wi@tsze. Zanim oni przyszli, !U•
inni postawili ju¼ przybytek. 22 Nast@pnie ruszy^a !U–
chor¼giew obozu syn@w Efraima wed^ug swoich !U—
zast@p@w, a zast@pom jego przewodzi^ Eliszama, syn !U~
Ammihuda. 23 Zast@py pokolenia syn@w Manassesa !U™
przewodzi^ Gamliel, syn Pedahsura. 24 Zast@py !Uš
pokolenia syn@w Beniamina przewodzi^ Abidan, syn !U>
Gideoniego. 25 Potem ruszy^a chor¼giew syn@w Dana !Uœ
wed^ug swoich zast@p@w, tworząc tylný stra¼ ca^ego !U□
obozu. Zast@pom ich przewodzi^ Achiezer, syn !Už
Ammiszaddaja. 26 Zast@py pokolenia syn@w Asera !Uÿ
przewodzi^ Pagiel, syn Okrana. 27 Wreszcie zast@py !U
pokolenia syn@w Neftalego przewodzi^ Achira, syn !Uj
Enana. 28 Taki by^ porzýdek marszu Izraelit@w !U¢
podzielonych na oddzia^y. W ten spos@b ruszali. !U£
Moj¼esz i Chobab !U¤ /
29 Rzek^ Moj¼esz do Chobaba, syna Reuela, !U|
Madianity, swojego te~cia*: @Idziemy do kraju, o !Uš
kt@rym Pan powiedzia^: Daj@ go wam. P@jd« z nami, !U”
a b@dziemy ci ~wiadczyt^ dobro, bowiem Pan !U©
przyrzek^ dobra Izraelowi. !Uª
30 Ten mu odpowiedzia^: @Nie mog@ i~t z tobý, !U«
lecz wr@cc@ raczej do mego kraju i do mojej !U–
rodziny. 31 @Nie opuszczaj nas - rzek^ Moj¼esz - !U
ty bowiem znasz miejsca na pustyni, gdzie mo¼emy !U®
rozbi^ ob@z, ty b@dziesz naszym przewodnikiem*. !U~
32 Gdy za~ wyruszysz z nami, dopu~cimy ci© do !U°
udzia^u we wszystkich dobrach, jakich nam udzieli !U±
Pan. 33 Tak wi©c ruszyli od g@ry Pana i ciýgn@li !U²
przez trzy dni. Arka Przymierza Pa@skiego sz^a !U³
przed nimi podczas trzech dni podr@y, gdy szukali !U´
miejsca postoju. 34 Podczas dnia ob^ok Pana by^ !Uµ
nad nimi, gdy wychodzili z obozu. 35 Gdy arka !U¶
wyrusza^a, m@wi^ Moj¼esz: @Podnie~ si©, o Panie, i !U·
niech si© rozproszý nieprzyjaciele Twoi; a ci, !U,
kt@rzy Ci© nienawidzý, niechaj uciekný przed !U¹
Tobý*. 36 A gdy si© zatrzymywa^a, m@wi^: @Wr@t^ !U°
si©, o Panie, do mn@stwa izraelskich zast@p@w. !U»
ETAPY MARSZU NA PUSTYNI !U½\
Tabera !U¾ /
UÄÄÄÄ¿ 01 Lecz lud zaczý^ szemra^ przeciw Panu !UÄ
³ 11 ³ narzekajýc, ¼e jest mu «le. Gdy to us^ysza^ !UÄ
ÄÄÄÄÄÜ Pan, zap^oný^ gniewem. Zapali^ si© przeciw !UÄ
nim ogieä Pana* i zniszczy^ ostatniý cz@t^ obozu. !UÄ
02 Lud wo^a^ do Moj¼esza, a on wstawi^ si© do Pana !UÄ

i wygas^ ogieã. 03 Dlatego te¾ dano temu miejscu nazw© Tabera*, gdy¾ ogieã Pana w~rçd nich zap^on¥ [REDACTED] Narzekanie ludu [REDACTED]

04 T^um pospolitego ludu*, ktçry by^ w~rçd nich, ogarn©a ¾dza. Izraelici rçwnie¾ zacz©li p^akaã, mçwi¥c: ©Ktç¾ nam da mi©sa, aby~my jedli?

05 Wspominamy ryby, ktçre~my darmo jedli w Egipcie, ogçrki, melony, pory, cebul© i czosnek.

06 Tymczasem tu giniemy*, pozbawieni tego wszystkiego. Oczy nasze nie widz¥ nic poza mann¥.

07 Manna za~ by^a podobna do nasion kolendra i mia^a wygl¥d bdelium*. 08 Ludzie wychodzili i zbierali j¥, potem me~li w r©cznych m^ynkach albo t^ukli w mo«dzierzach. Gotowali j¥ w garnkach lub robili z niej podp^omyki; smak mia^a taki jak ciasto na oleju. 09 Gdy noc¥ opada^a rosa na obçz, opada^a rçwnocze~nie i manna. 10 Moj¾esz us^ysza^, ¾e lud narzeka rodzinami - ka¾da u wej^cia do swego namiotu. Wtedy rozpalil^ si© pot©¾nie gniew Pana, a tak¾e wyda^o si© to z^e Moj¾eszowi.

11 Rzek^ wi©c Moj¾esz do Pana: ©Czemu tak «le si© obchodzisz ze s^ug¥ swoim, czemu nie darzysz mnie ¾yczliwo~ci¥ i z^o¾y^e~ na mnie ca^y ci©¾ar tego ludu? 12 Czy to ja pocz¥~em ten lud w ^onie albo ja go zrodzil^em, ¾e~ mi powiedzia^: "No~ go na ^onie swoim, jak nosi piastunka dzieci©, i zanie~ go do ziemi, ktçr¥ poprzysi¥g^em daã ich przodkom?" 13 Sk¥d¾e wezm© mi©sa, aby daã temu ca^emu ludowi? A przecie¾ przeciw mnie podnosz¥ skarg© i wo^aj¥: Daj nam mi©sa do jedzenia! 14 Nie mog© ju¾ sam d^u¾ej ud«wign¥ã troski o ten lud, ju¾ mi nazbyt ci¥¾y. 15 Skoro tak ze mn¥ post©pujesz, to raczej mnie zabij, je~li darzysz mnie ¾yczliwo~ci¥, abym nie patrzy^ na swoje nieszcz©cie [REDACTED]

[REDACTED] Odpowied« Pana [REDACTED]

16 Wtedy rzek^ Pan do Moj¾esza: ©Zwo^aj mi siedemdziesi©ciu m©¾çw spo~rçd starszych Izraela, o ktçrych wiesz, ¾e s¥ starszymi ludu i nadzorcami, i przyprowad« ich do Namiotu Spotkania; niech tam stan¥ razem z tob¥. 17 Wtedy Ja zst¥pi© i b©d© z tob¥ mçwi~; wezm© z ducha, ktçry jest w tobie, i dam im, i b©d¥ razem z tob¥ d«wigaã ci©¾ar ludu, a ty go sam ju¾ wi©cej nie b©dziesz musia^ d«wigaã. 18 Ludowi za~ powiedz: Oczy^cie si© na jutro, a b©dziecie je~ã mi©so.

Narzekaliście przed Panem i wołaliście: Kto nam da
 miśmierć, abyśmy jedli? O, jak nam dobrze było w
 Egipcie! Teraz da wam Pan śmierć do jedzenia.
 19 Będziecie je spożywać nie tylko przez jeden
 dzień albo dwa, albo pięć czy dziesięć lub
 dwadzieścia, 20 lecz przez cały miesiąc, a wam
 przez nozdrza wyjdzie i przejmie was wstrętem;
 odrzuciliście bowiem Pana, który jest po rodku
 was, i narzekaliście przed Nim mówiąc: Dlaczego
 wyszliśmy z Egiptu? 21 Odpowiedział Mojżesz:
 "Sześćset tysięcy mówców pieszych liczy ten lud,
 pośród którego jestem, a ty mówisz: Dam im śmierć i
 jeść będzie przez cały miesiąc! 22 Gdyby się zabiło
 dla nich wszystkie owce i woły, czy by to
 wystarczyło? Albo gdyby się wszystkie ryby morskie
 zловило, czy będzie im dosyć?" 23 Pan jednak
 odpowiedział Mojżeszowi: "Czyż różnica Pana jest zbyt
 mała? Zobaczysz, czy mowa moja się spełni, czy
 nie".
 Siedemdziesięciu starszych otrzymuje natchnienie
 prorockie.
 24 I wyszedł Mojżesz, by oznajmił ludowi słowa
 Pana. Następnie zwołał siedemdziesięciu starszych
 ludu i ustawił ich wokół namiotu. 25 A Pan zstąpił
 w obłoku i mówił z nim. Wziął z ducha, który był w
 nim, i przekazał go owym siedemdziesięciu
 starszym. A gdy spoczął na nich duch, wpadli w
 uniesienie prorockie. Nie powtórzyło się to
 jednak.
 26 Dwóch mówców pozostało w obozie. Jeden nazywał
 się Eldad, a drugi Medad. Na nich zstąpił
 duch, bo należeli do wezwanych, tylko nie przyszli
 do namiotu. Wpadli więc w obozie w uniesienie
 prorockie. 27 Przybiegł młodzieniec i doniósł
 Mojżeszowi: "Eldad i Medad wpadli w obozie w
 uniesienie prorockie". 28 Jozue, syn Nuna, który
 od młodoci swojej był w służbie Mojżesza, zabrał
 goś i rzekł: "Mojżeszu, panie mój, zabroń im!"
 29 Ale Mojżesz odparł: "Czyż zazdrosny jesteś o
 mnie? Oby tak cały lud Pana prorokował, oby mu dał
 Pan swego ducha!" 30 Po czym udał się Mojżesz
 razem ze starszymi z powrotem do obozu.
 31 Podniósł się wiatr zesłany przez Pana i
 przyniósł od morza przepięknie, i zrzucił na obóz z
 obu jego stron na dzień drogi, i pokrył ziemię na
 dwa łokcie wysoko*. 32 Ludzie byli na nogach przez
 cały dzień, przez noc i następnego dnia, i zbierali
 przepięknie. Kto ma zebrać, przyniesie najmniej

dziesi©† chomer¢w*. I roz^o³/4yli je wok¢^ obozu. !VH
 33 Mi©so jeszcze by^o mi©dzy ich z©bami, jeszcze !VI
 nie prze³/4ute, gdy ju³/4 zapali^ si© gniew Pana !VJ
 przeciw ludowi i uderzy^ go Pan wielk¥ plag¥*. !VK
 34 Dlatego te³/4 nazwano to miejsce !VL
 Kibrot-Hattaawa*, bo tam pochowano ludzi, kt¢rych !VM
 opanowa^o po³/4¢danie. 35 Z Kibrot-Hattaawa ruszy^ !VN
 lud do Chaserot i tam rozbili ob¢z. !VO
 Chaserot. Narzekania Miriam i Aarona !VP /
 ÚÄÄÄÄÄ 01 Miriam i Aaron m¢wili «le przeciw !VQ /
 ³ 12 ³ Moj³/4eszowi z powodu Kuszytki*, kt¢r¥ wzi¥^ !VR
 ÄÄÄÄÄÄ za ³/4on©. Rzeczywi^cie bowiem wzi¥^ za ³/4on !VT
 Kuszytk©. 02 M¢wili: ©Czy³/4 Pan m¢wi^ z samym tylko !VU
 Moj³/4eszem? Czy nie m¢wi^ r¢wnie³/4 z nami?^ A Pan to !VV
 us^ysza^ . 03 Moj³/4esz za^ by^ cz^owiekiem bardzo !VW
 skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, !VX
 jacy ³/4yli na ziemi. 04 I zwr¢ci^ si© nagle Pan do !VY
 Moj³/4esza, Aarona i Miriam. ©Przyjd^cie wszyscy !VZ
 troje do Namiotu Spotkania^ . I poszli wszyscy !V[
 troje, 05 a Pan zst¥pi^ w s^upie ob^oku, zatrzyma^ !V\
 si© u wej^cia do namiotu i zawo^a^ na Aarona i !V]
 Miriam. Gdy obydwoje podeszli, 06 rzek^: !V^
 ©S^uchajcie s^¢w moich: !V_
 Je^li jest u was prorok, !V`
 objawi© mu si© przez widzenia, !Va
 w snach b©d© m¢wi^ do niego. !Vb
 07 Lecz nie tak jest ze s^ug¥ moim, Moj³/4eszem. !Vc
 Uznany jest za wiernego w ca^ym moim domu. !Vd
 08 Twarz¥ w twarz m¢wi© do niego - !Ve
 w spos¢b jawny, a nie przez wyrazy ukryte. !Vf
 On te³/4 posta^* Pana ogl¥da. !Vg
 Czemu o^mielacie si© przeciwko memu s^udze, !Vh
 przeciwko Moj³/4eszowi, «le m¢wi^?^ !Vi
 09 I zapali^ si© gniew Pana przeciw nim. Odszed^ !Vj
 [Pan], 10 a ob^ok oddali^ si© od namiotu, lecz oto !Vk
 Miriam sta^a si© nagle bia^a jak ^nieg od tr¥du. !VI
 Gdy Aaron do niej si© zwr¢ci^, spostrzeg^, ³/4e by^a !Vm
 tr©dowata. 11 Wtedy rzek^ Aaron do Moj³/4esza: !Vn
 ©Prosz©, panie m¢j, nie karz nas za grzech, !Vo
 kt¢rego~my si© nierozwa³/4nie dopu^cili i jeste~my !Vp
 winni. 12 Nie dopu^t, by ona sta^a si© jak martwy !Vq
 [p^¢d], kt¢ry na p¢^ zgni^y wychodzi z ^ona swej !Vr
 matki^ . 13 Wtedy Moj³/4esz b^aga^ g^o~no Pana: ©O !Vs
 Bo³/4e, spraw, prosz©, by znowu sta^a si© zdrowa^ . !Vt
 14 Pan rzek^ do Moj³/4esza: ©Gdyby jej ojciec plun¥^ !Vu
 w twarz, czy³/4 nie musia^aby si© przez siedem dni !Vv
 wstydzit^? Tak ma by^ ona przez siedem dni !Vw
 wy^yczona z obozu, a potem mo³/4e znowu powr¢ci^ . !Vx

15 Zgodnie z tym zosta[^]a Miriam na siedem dni !Vy
wy[^]czona z obozu. Lud jednak nie ruszy[^] dalej, !Vz
zanim Miriam nie zosta[^]a przyj^ota z powrotem. !V{
16 Nast^opnie lud wyruszy[^] z Chaserot i rozbi[^] ob^ocz !V|
na pustyni Paran !V}
Wywiad w ziemi Kanaan !V~ /
01 Odezwa[^] si^o znowu Pan do Moj³4esza tyn !V€
3 13 3 s[^]owami: 02 @Po^olij ludzi, aby zbadali kraj !V□
Kanaan, kt^ory chc^o da[^]t synom Izraela. !V,
Wy^olcie po jednym z ka³4dego pokolenia ich !Vf
przodk^ow, tych wszystkich, kt^orzy s³ w nich !V,,
ksi³4otami. 03 Wys[^]a[^] ich wi^oc Moj³4esz zgodnie z !V...
rozkazem Pana z pustyni Paran, a byli ci m^o4owie !V†
wodzami Izraelit^ow. 04 A oto ich imiona: Z !V‡
pokolenia Rubena Szammua, syn Zakkura; 05 z !V^
pokolenia Symeona Szafat, syn Choriego; 06 z !V%o
pokolenia Judy Kaleb, syn Jefunnego; 07 z !VŠ
pokolenia Issachara Jigeal, syn J^oczefa; 08 z !V<
pokolenia Efraima Ozeasz, syn Nuna; 09 z pokolenia !V€
Beniamina Palti, syn Rafu; 10 z pokolenia Zabulona !V□
Gaddiel, syn Sodiego; 11 z pokolenia J^oczefa: z !VŽ
pokolenia Manassesza Gaddi, syn Susiego; 12 z !V□
pokolenia Dana Ammiel, syn Gemalliego; 13 z !V□
pokolenia Asera Setur, syn Miszaela; 14 z !V'
pokolenia Neftalego Nachbi, syn Wafsiego; 15 z !V'
pokolenia Gada Geuel, syn Makiego. 16 Oto imiona !V"
m^o4^ow, kt^orych Moj³4esz pos[^]a[^] celem rozpoznania !V"
kraju. Ozeaszowi, synowi Nuna, da[^] [p^o«niej] !V•
Moj³4esz imi^o Jozue*. 17 Moj³4esz pos[^]a[^] ich celem !V–
zbadania ziemi Kanaan, m^owi^oc: @Id«cie przez !V—
Negeb, a nast^opnie wst³pcie na g^ory. 18 Zobaczcie, !V~
jaki jest kraj, a mianowicie jaki lud w nim !V™
mieszka, czy jest silny czy te³4 s[^]aby, czy jest !VŠ
liczny, czy te³4 jest go ma^o. 19 Jaki jest kraj, w !V>
kt^orym on mieszka: dobry czy z[^]y, i jakie miasta, !Vœ
w kt^orych on mieszka: obronne czy bez mur^ow? !V□
20 Dalej, jaka jest ziemia: urodzajna czy nie, !VŽ
zalesiona czy bez drzew? B³d«cie odwa³4ni i !VŸ
przynie^ocie co^o z owoc^ow tej ziemi. A by[^] to !V
w[^]a^onie czas dojrzewania winogron. 21 Wyruszyli !Vj
wi^oc i badali kraj od pustyni Sin a³4 do Rechob, u !V€
Wej^ocia do Chamat*. 22 Ci³gn^oli przez Negeb i !V£
przybyli do Hebronu, gdzie przebywali Achiman, !V¤
Szeszaj i Talmaj - Anakici. Hebron zosta[^] !V¥
zbudowany siedem lat wcze^oniej ni³4 Soan w Egipcie. !V|
23 Przybyli a³4 do doliny Eszkol. Tam odci^oli ga^o« !VŠ
krzewu winnego razem z winogronami i ponie^oli j³ !V"
we dw^och na dr³gu; do tego [zabrali] jeszcze nieco !V©

jabłek granatu i fig. 24 Miejsce to nazwano doliną	!V ^a
Eszkol*, ze względu na winogrona, które tam	!V«
Izraelici odcięli. 25 Po czterdziestu dniach	!V¬
wrócili z rozpoznania kraju. 26 Przyszli na	!V
pustynię Paran do Kadesz i stanęli przed Mojżeszem	!V®
i Aaronem oraz przed całym społecznością	!V¯
Izraelitów, złożyli przed nimi sprawozdanie oraz	!V°
pokazali owoce kraju. 27 I tak im opowiedzieli:	!V±
„Udalimy się do kraju, do którego nas posłałeś.	!V ²
Jest to kraj rzeczywiście opływający w mleko i	!V ³
miód, a oto jego owoce. 28 Jednakże lud, który w	!V´
nim mieszka, jest silny, a miasta są obwarowane i	!Vμ
bardzo wielkie*. Widzieliśmy tam również Anakitów.	!V¶
29 Amalekici zajmują okolice Negebu; w górach	!V·
mieszkają Chetyci, Jebusyci i Amoryci,	!V,
Kananejczycy wreszcie mieszkają nad morzem i nad	!V ¹
brzegami Jordanu. 30 Wtedy próbował Kaleb	!V°
uspokoić lud, [który zaczął się burzyć] przeciw	!V»
Mojżeszowi, i rzekł: „Trzeba ruszyć i zdobyć kraj	!V¼
- na pewno zdobędziemy go za chwilę. 31 Lecz mimo to,	!V½
którzy razem z nim byli, rzekli: „Nie możemy	!V¾
wyruszyć przeciw temu ludowi, bo jest silniejszy	!V¿
od nas. 32 I rozgłaszali z tej wiadomości o kraju,	!VÀ
który zbadali, mówiąc do Izraelitów: „Kraj,	!VÁ
który przeszli, aby go zbadać, jest krajem,	!VÂ
który posiada swoich mieszkańców. Wszyscy zaś	!VÃ
ludzie, których tam widzieliśmy, są wysokiego	!VÄ
wzrostu. 33 Widzieliśmy tam nawet olbrzymów -	!VÅ
Anakici pochodzą od olbrzymów - a w porównaniu z	!VÆ
nimi wydaliśmy sobie jak szarańcza i takimi	!VÇ
byliśmy w ich oczach. „	!VÈ
.....	!VÉ /
Bunt Izraelitów. „	!VÊ /
.....	!VË
01 Wtedy całe zgromadzenie zaczęło wołać:	!VÌ
„14 ³ podnosząc głos. I pakał lud owej nocy.	!VÍ
02 Izraelici szemrali przeciwko Mojżeszowi	!VÎ
i Aaronowi. Całe zgromadzenie mówiło do nich:	!VÏ
„Obyśmy byli pomarli w Egipcie albo tu na pustyni!	!VÐ
03 Czemu nas Pan przywiódł do tego kraju, jeśli	!VÑ
pałt mamy od miecza, a nasze żony i dzieci mają	!VÒ
się stać łupem nieprzyjaciół? Czyż nie lepiej nam	!VÓ
byłoby wrócić do Egiptu? 04 Mówili więc jeden do	!VÔ
drugiego: „Wyberźmy sobie wodza i wracajmy z	!VÕ
powrotem do Egiptu. 05 Mojżesz i Aaron padli	!VÖ
przed całym zgromadzeniem społecznością Izraelitów	!V×
tworząc na ziemi. 06 A Jozue, syn Nuna, i Kaleb,	!VØ
syn Jefunnego, którzy należeli do badających kraj,	!VÙ
rozdarli szaty 07 i mówili do całej społeczności	!VÚ
Izraelitów: „Kraj, który przeszliśmy celem	!VÚ

zbadania go, jest wspaniałym krajem. 08 Jeśli nam !VÜ
 Pan sprzyja, to nas wprowadzi do tego kraju i da !VÜ
 nam ten kraj, który prawdziwie opływa w mleko i !VÝ
 miod. 09 Tylko nie buntujcie się przeciwko Panu. !VÞ
 Nie bójcie się tego ludu tego kraju, gdy ich !Vß
 pochoniemy. Obrona od niego odstąpi, a z nami !Và
 jest przeciwko Panu. Zatem nie bójcie się ich! !Vá
 Gniew Pana i wstawiennictwo Mojżesza !Vã /
 10 Całe zgromadzenie mówiło, by ich ukamienować, !Vä
 gdy [wtem] ukazała się chwała Pana* wobec !Vå
 wszystkich Izraelitów nad Namiotem Spotkania. 11 I !Væ
 rzekł Pan do Mojżesza: "Dokąd jeszcze ten lud !Vç
 będzie Mi uwacza? Dokąd wierzył Mi nie będzie !Vè
 mimo znaków, jakie porządk nich zdziałem? !Vé
 12 Zabij ich zaraz i zupełnie wytrac, a ciebie !Vê
 uczynię ojcem innego narodu, który będzie większy !Vë
 i silniejszy niż oni". 13 Mojżesz rzekł jednak do !Vî
 Pana: "Egipcjanie słyszeli, że Ty ten naród !Ví
 wyprowadziłeś swą mocą spośród nich, 14 i donieśli !Vî
 o tym mieszkańcom tego kraju. Słyszeli oni, że Ty, !Vï
 Panie, przebywasz porządk tego narodu i bywasz !Vð
 widziany twarzą w twarz; że Twój obłok stoi nad !Vñ
 nimi, że Ty wśród dnia idziesz przed nimi w súpnie !Vò
 obłoku, a w nocy - w súpnie ognistym. 15 Gdy więc !Vó
 ten naród wybijesz do ostatniego miejsca, narody, !Vô
 które o tym posłysz, powiedzą o Tobie: 16 Pan nie !Võ
 mógł sprawić, by ten naród wszedł do kraju, który !Vö
 mu poprzysiągł, i dlatego ich wytracił na pustyni. !V÷
 17 Niech się okaże, Panie, cała Twoja moc, jak !Vø
 przyobiecałeś mówić: 18 Pan cierpliwy, bogaty w !Vù
 łyczliwość, przebacza niegodziwość i grzech, lecz !Vú
 nie pozostawia go bez ukarania, tylko karze !Vû
 grzechy ojców na synach do trzeciego, a nawet !Vý
 czwartego pokolenia*. 19 Odpuść więc winy tego !Vþ
 ludu według wielkości Twego miłosierdzia, tak jak !Vÿ
 znoś ten lud od Egiptu aż do".
 Przebaczenie i kara !W!
 20 I odpowiedział Pan: "Odpuszczam zgodnie z !W#
 twoim słowem. 21 Lecz - na moje łycie - napełni !W\$
 się chwałą Pana cała ziemia. 22 Wszyscy, którzy !W%
 widzieli moją chwałę i moje znaki, które zdziałem !W&
 w Egipcie i na pustyni, a wystawiali Mnie na prób
 już dziesięciokrotnie i nie słuchali mego głosu, !W'
 23 ci nie zobaczycie kraju, który obiecałem pod !W(
 przysięgą ich ojcom. Jeden z tych, którzy Mnę !W*
 wzgardzili, nie zobaczy go. 24 Tylko słudze memu !W+
 Kalebowi, który ożywiony innym duchem okazał Mi !W,

pe^{ne} pos^{usze}ästwo, dozwol© wej[†] do kraju, kt^{ry} !W-
 ju^¾ przew©drowa[^], i potomstwu jego dam go w !W.
 posiadanie. 25 Amalekici i Kananejczycy mieszkaj[¥] !W/
 w dolinie. Jutro zawr©cicie i poci[¥]gniecie na !W0
 pustyni© w kierunku Morza Czerwonego[¯]. 26 Pan !W1
 przem©wi[^] zn©w do Moj^¾esza i Aarona i rzek[^]: !W2
 27 @Jak d^ugo mam znosi[†] to przewrotne !W3
 zgromadzenie szemrz[¥]ce przeciw Mnie? S[^]ysza[^]em !W4
 szemranie Izraelit©w przeciw Mnie. 28 Powiedz im: !W5
 Na moje ^¾yacie - wyrocznia Pana - post[¥]pi© z wami !W6
 wed^ug s[^]©w, kt^{re}re[~]cie wypowiedzieli przede Mn[¥]. !W7
 29 Trupy wasze zalegn[¥] t© pustyni©. Wy wszyscy, !W8
 kt^{rzy} zostali[~]cie spisani w wieku od dwudziestu !W9
 lat wzwy^¾, wy, kt^{rzy}~cie przeciwko Mnie szemrali, !W:
 30 nie wejdziecie z pewno[~]ci[¥] do kraju, w kt^{rym} !W;
 uroczy[~]cie poprzysi[¥]g[^]em wam zamieszkanie, z !W<
 pewno[~]ci[¥] nie wejdziecie - z wy[¥]tkiem Kaleba, !W=
 syna Jefunnego, i Jozuego, syna Nuna. 31 Wasze !W>
 ma^e dzieci, o kt^{rych} m©wili[~]cie, ^¾e b©d[¥] wydane !W?
 na [^]up, one wejd[¥] i poznaj[¥] kraj, kt^{rym} wy[~]cie !W@
 wzgardzili. 32 Je[~]li za[~] chodzi o was, to trupy !WA
 wasze legn[¥] na pustyni, 33 a synowie wasi b©d[¥] si© !WB
 b[^]¥kali* na pustyni przez czterdzie[~]ci lat, !WC
 d[«]wigaj[¥]c ci©^¾ar waszej niewierno[~]ci, p©ki trupy !WD
 wasze nie zniszczaj[¥] na pustyni. 34 Poznali[~]cie !WE
 kraj w przeci[¥]gu czterdziestu dni; ka^¾dy dzieä !WF
 teraz zamieni si© w rok i przez czterdzie[~]ci lat !WG
 pokutowa[†] b©dziecie za winy i poznacie, co to !WH
 znaczy, gdy Ja si© oddal©. 35 Ja, Pan, !WI
 powiedzia[^]em! Zaprawd©, w ten spos©b post[¥]pi© z t[¥] !WJ
 z[¥] zgraj[¥], kt^{ra} si© zebra[^]a przeciw Mnie. Na tej !WK
 pustyni zniszczaj[¥] i tutaj pomr[¥]. !WL
 36 Ludzie ci, kt^{rych} Moj^¾esz pos[^]a[^] na zbadanie !WM
 kraju i kt^{rzy} po powrocie pobudzili zgromadzenie !WN
 do szemrania, podaj[¥]c fa[^]szywe wiadomo[~]ci o kraju, !WO
 37 ci ludzie, kt^{rzy} z^oliwie podali fa[^]szywe !WP
 dane o kraju, pomarli nag[~]¥ ~mierci[¥] przed Panem. !WQ
 38 Z owych ludzi, kt^{rzy} badali kraj, pozostali !WR
 przy ^¾yciu tylko Jozue, syn Nuna, i Kaleb, syn !WS
 Jefunnego. 39 Moj^¾esz przekaza[^] te s[^]owa wszystkim !WT
 Izraelitom. A lud bardzo si© zasmuci[^]. !WU
 40 Nast©pnego ranka powstali bardzo wcz^enie, !WV
 wst[¥]pili na szczyt g©ry i rzekli: @Teraz jeste[~]my !WW
 gotowi wyruszy[†] do kraju, o kt^{rym} m©wi[^] Pan; !WX
 widzimy bowiem, ^¾e[~]my zawinili[¯]. 41 Moj^¾esz im !WY
 o[~]wiadczy[^]: @Czemu przekraczacie rozkaz Pana? To !WZ
 si© wam nie uda! 42 Nie id[«]cie, albowiem po[~]r©d !W[
 was nie ma Pana; rozgromi[¥] was nieprzyjaciele !W\
 wasi. 43 Amalekici bowiem i Kananejczycy wyst[¥]pi[¥] !W]

przeciw wam i polegnicie od miecza. Albowiem odkąd odwróciliście się, aby nie iść za Panem, Pan również nie jest z wami. 44 Oni mimo wszystko trwali uparcie przy swoim zamiarze, aby ruszyć ku szczytowi góry. Jednak Arka Przymierza Pana i Mojżesz nie opuścili swego miejsca przy obozie. 45 Wtedy zesłali Amalekici i Kananejczycy mieszkający na tej górze, pobili ich i rozproszyli aż do miejscowości Chorma.

PRZEPISY DOTYCZĄCE OFIAR
UPRAWNIENIA KAPŁANÓW I LEWITÓW

Ofiary z pokarmów i płynów

01 Pan tak przemówił do Mojżesza: 02 Zwróć się do Izraelitów i powiedz im: Gdy wejdziecie do kraju, który wam dam na mieszkanie, 03 i złożycie Panu ofiarę spaleną z cielców lub owiec: całopalną lub ofiarę dla wypięnienia lubu, bądź jako ofiarę dobrowolną, bądź podczas waszych uroczystości, aby zgotować mi woł dla Pana, 04 winien ten, który przynosi dar ofiarny dla Pana, przynieść jako ofiarę z pokarmów dziesięć części efy najczystszej maki, zaprawionej jedną trzecią hinu oliwy. 05 Jako ofiarę z płynów winien dać przy ofierze całopalnej lub ofierze pojednania czwartą część hinu wina na każdego baranka. 06 Przy ofierze z barana złożysz dwie trzecie efy najczystszej maki zaprawionej jedną trzecią hinu oliwy, 07 oraz ofiarę z wina - jedną trzecią hinu, jako miłę woł dla Pana. 08 Gdy ofiarujesz młodego cielca jako ofiarę całopalną lub ofiarę na wypięnienie lubu, albo jako ofiarę biesiadną dla Pana, 09 dodasz do cielca jako ofiarę z pokarmów trzy dziesiąte efy najczystszej maki zaprawionej połową hinu oliwy, 10 a jako ofiarę z płynów dasz połowę hinu wina jako miłę woł ofiary dla Pana. 11 Tak należy czynić przy każdej ofierze z cielca, barana oraz jagnięcia czy koźlęcia. 12 Stosownie do liczby części ofiarnych tak macie postąpić przy każdej sztuce. 13 Według tego przepisu ma postąpić każdy spośród waszego ludu, gdy chce złożyć ofiarę spaleną jako miłę woł dla Pana. 14 Gdyby zaś człowiek obcy, który się u was zatrzyma albo przybył do was na stałe mieszka, chciał złożyć ofiarę jako miłę woł dla Pana - ma uczynić tak jak i wy. 15 Jednakowa ustawa odnosi się do was i do obcych, którzy się przybyli do was;

jest to ustawa wieczysta dla waszych potomków i !W□
 wobec Pana obowiązująca zarówno was jak i obcych. !W□
 16 To samo prawo i ten sam przepis obowiązujący was !W'
 i obcych, którzy mieszkają pośród was . !W'
 Pierwociny chleba !W"/
 17 Tak do Mojżesza znów mówić dalej Pan: !W•
 18 Powiedz Izraelitom: Gdy przyjdziecie do kraju, !W–
 do którego was prowadzę, 19 zanim zaczniecie jeść !W—
 chleb kraju, przyniesiecie w pierw dar szczególny !W~
 dla Pana. 20 Przyniesiecie w darze pierwociny !W™
 ciasta, okrągły placek przyniesiecie jako !Wš
 szczególny dar klepiska. 21 Będziecie skądąś !W>
 pierwociny ciasta jako szczególny dar dla Pana !Wœ
 przez [wszystkie] wasze pokolenia . !W□
 Wynagrodzenie za grzechy nieuwagi !WŸ/
 22 Jeżeli przez nieuwagę nie wykonacie !W
 wszystkich tych nakazów, które Pan wypowiedział do !Wj
 Mojżesza, 23 tego wszystkiego, co nakazał Pan !W¢
 przez Mojżesza - od dnia, w którym Pan to nakazał, !W£
 i poprzez następne wasze pokolenie 24 zapomni tego !W¤
 uczynił zgromadzenie - winno całe zgromadzenie !W¥
 złożyć cielca na ofiarę całopalną jako miłą woń !W¡
 dla Pana; a do tego odpowiadajcie przepisom prawa !Wš
 ofiar z pokarmów i płynów, wreszcie kozła jako !W"
 ofiarę przebiegłą. 25 Kapłan dokona obrzędu !W©
 przebiegania w imieniu całej społeczności !Wª
 Izraelitów, i będzie im odpuszczone, gdyby to !W«
 popełnione przez nieuwagę, a oni złożyli ofiarę !W¬
 spalaną i ofiarę przebiegłą wobec Pana za swój !W
 nieuwagę. 26 Będzie więc całej społeczności !W®
 Izraelitów odpuszczone, jak również obcym, którzy !W¯
 pośród was przebywają, by to bowiem grzech całego !W°
 ludu popełniony przez nieuwagę. 27 Jeżeli to będzie !W±
 pojedyncza osoba, która zgrzeszy przez !W²
 zapomnienie, przyprowadzi jednoroczną kozę jako !W³
 ofiarę przebiegłą. 28 Nad osobą, która !W´
 zgrzeszy, kapłan dokona obrzędu przebiegania, !Wµ
 aby ją uwolnić od winy - i dostąpi ona !W¶
 odpuszczenia. 29 Prawo to obowiązuje zarówno !W·
 Izraelitów, jak też i obcych, którzy przebywają !W,
 pomiędzy wami; jedno prawo będzie dla wszystkich, !W¹
 którzy zgrzeszyli nieświadomie. 30 Gdyby ktoś !Wº
 uczynił to świadomie, bez względu na to, czy jest !W»
 tubylcem czy obcym, obraża Pana i ma być wyznaczony !W¼
 spośród ludu. 31 Wzgardzi bowiem słowem Pana i !W½
 zamaż Jego przykazania - taki musi być wyznaczony !W¾
 bez miłosierdzia, i spadnie na niego !W¿

odpowiedzialnoŧ za jego grzech	!WÀ
Naruszenie szabatu	!WÂ/
32 Gdy Izraelici przebywali na pustyni, spotkali	!WÃ
człowieka zbierającego drwa w dzień szabatu*.	!WÄ
33 Wtedy przyprowadzili go ci, którzy go spotkali	!WÅ
przy zbieraniu drewna, do Mojżesza, Aarona i całego	!WÆ
zgromadzenia. 34 Zatrzymali go pod strażą, bo	!WÇ
jeszcze nie zapadło postanowienie, co z nim należy	!WÈ
uczynić. 35 Pan zaś rzekł do Mojżesza: ©Człowiek	!WÉ
ten musi umrzeć - cała społeczność ma go poza	!WÊ
obozem ukamienować. 36 Wyprowadzono go więc całą	!WË
zgromadzenie poza oboz i ukamienowało według	!WÌ
rozkazu, jaki wydał Pan Mojżeszowi.	!WÍ
Frędzle przy szatach	!WÎ /
37 I mówił znowu Pan do Mojżesza: 38 ©Powiedz	!WÏ
Izraelitom, niech sobie zrobią frędzle na krajach	!WÑ
swoich szat, oni i ich potomstwo, i do każdej	!WÒ
frędzli użyją sznurka z fioletowej purpury*.	!WÓ
39 Dla was będzie ten frędzle, a gdy na nie	!WÔ
spojrzycie, przypomnicie sobie wszystkie	!WÕ
przykazania Pana, aby je wypełnić - a nie	!WÖ
przejdziecie za myślami swego serca i oczu, przez	!W×
które plamiliście się niewiernością - 40 będzie w	!WØ
ten sposób o wszystkich moich przykazaniach	!WÙ
pamiętali, ponieważ i tak byli wiarygodnymi wobec	!WÚ
swojego Boga. 41 Jam jest Pan, Bóg wasz, który was	!WÛ
wyprowadził z ziemi egipskiej, aby być waszym	!WÜ
Bogiem. Jam jest Pan, wasz Bóg	!WÝ
Bunt przeciw Mojżeszowi	!WÞ/
01 Korach, syn Jishara, syna Kehata, syna	!Wà
16 Lewiego, oraz Datan i Abiram, synowie	!Wá
Eliaba, i On, syn Peleta, syna Rubena,	!Wâ
02 powstał przeciw Mojżeszowi, a wraz z nimi	!Wã
dwustu pięćdziesięciu mężczyzn spośród Izraelitów,	!Wä
książąt spośród, przedstawicieli ludu*, ludzi	!Wå
szanowanych. 03 Połączyli się razem przeciw	!Wæ
Mojżeszowi i Aaronowi i rzekli do nich: ©Dość	!Wç
tego, gdy cała społeczność, wszyscy są wiarygodnymi i	!Wè
pośród nich jest Pan; dlaczego więc wynosicie się	!Wé
ponad zgromadzenie Pana? 04 Gdy to Mojżesz	!Wê
usłyszał, upadł na twarz. 05 Potem rzekł do	!Wë
Koracha i całej jego zgrai: ©Rano da poznać Pan,	!Wì
kto do Niego należy, kto jest wiarygodny i moją	!Wí
zblży się do Niego. Jedynie temu, kogo wybrał,	!Wî
dozwoli zbliżyć się do siebie. 06 Tak uczynicie:	!Wï
niech Korach i jego stronnicy wezmą kadzielnice	!Wð

swoje, 07 niech w^o do nich ogieä i jutro po^o !Wñ
w nie kadzid^o przed Panem. Kogo wybierze Pan, ten !Wò
jest [~]wi^oty. Dosta^ł wam, synowie Lewiego[~]. 08 I !Wó
rzek^ł Moj^{sz} do Koracha: @S^uchajcie, synowie !Wô
Lewiego: 09 Czy^{3/4} nie dosta^ł wam, ^{3/4}e B^og Izraela !Wõ
wyr^oni^ł was spo^rcd spo^eczno^{ci} Izraela, by[~]cie !Wö
si^o mogli zbli^{3/4}a^ł do Niego peⁿⁱyc s^ub^o w !W÷
przybytku Pana i stoj^{yc} przed spo^eczno^{ci}yc, by za !Wø
nich peⁿⁱł sw^oje urz^od? 10 Dozwoli^ł ci razem ze !Wù
wszystkimi twoimi bra^łmi, lewitami, zbli^{3/4}a^ł si^o do !Wú
siebie, a wy jeszcze si^o domagacie godno^{ci} !Wû
kap^askiej! 11 Z^{yc}zyli^ł ci^o przeciw Panu, ty !Wü
i ca^a twoja zgraja; kim^{3/4}e jest Aaron, ^{3/4}e !Wý
szemrzenie przeciw niemu?[~] 12 Rozkaza^ł wi^oc !Wp
Moj^{sz} przywo^ał Datana i Abirama, syn^ow Eliaba, !Wy
ale oni rzekli: @Nie przyjdziemy! 13 Czy^{3/4} nie !X!
dosta^ł tego, ^{3/4}e[~] nas wyprowadzi^ł z kraju !X"
op^ywaj^{yc}ego w mleko i mi^od, by nas wygubił na !X#
pustyni, ale jeszcze chci^aby[~] sobie przyw^aszczył !X\$
w^adz^o nad nami? 14 Przecie^{3/4} to nie jest kraj !X%
op^ywaj^{yc}y w mleko i mi^od, gdzie nas wprowadzi^łe[~], !X&
ani nie da^e[~] nam jako dziedzictwa p^ol i winnic. !X'
S^zdziesz, ^{3/4}e mo^{sz} tym ludziom odebra^ł oczy? Nie !X(
przyjdziemy![~] 15 Moj^{sz} rozgniewa^ł si^o bardzo i !X)
rzek^ł do Pana: @Nie przyjmuj ich ofiary! 1/2adnemu z !X*
nich nie wzi^{yc}em nawet os^a i nikogo z nich nie !X+
skrzywdzi^{em} [~] !X,
[~] !X- /
Ukaranie buntownik^ow [~] !X. /
16 Potem Moj^{sz} powiedzia^ł do Koracha: @Jutro !X/
sta^a ty ze swoimi stronnikami przed Panem: ty wraz !X0
z nimi, a r^ownie^{3/4} i Aaron. 17 Ka^{3/4}dy niech we[«]mie !X1
swoj^{yc} kadzielnic^o i w^o do niej kadzid^o, i !X2
ka^{3/4}dy przyniesie swoj^{yc} kadzielnic^o przed Pana - !X3
razem dwie[~]cie pi^otdziesi^{yc}ł kadzielnic. Tak^{3/4}e ty i !X4
Aaron przynie[~]cie swoje kadzielnice[~]. 18 Ka^{3/4}dy !X5
wi^oc wzi^{yc} swoj^{yc} kadzielnic^o, w^o do niej !X6
ognia, nasypa^ł kadzid^a i stan^oli przy wej[~]ciu do !X7
Namiotu Spotkania - stan^{yc} te^{3/4} Moj^{sz} i Aaron. !X8
19 Gdy Korach zebra^ł przeciw nim t^o ca^{yc} !X9
spo^eczno^ł przy wej[~]ciu do Namiotu Spotkania, !X:
ukaza^ł a si^o ca^e spo^eczno^{ci} chwa^a Pana*. 20 A !X;
Pan tak przem^owi^ł do Moj^{sz} i Aarona: !X<
21 @Od^{yc}zcie si^o od tej zgrai, gdy^{3/4} ich nagle !X=
wytrac^o. 22 Wtedy oni padli na twarz i b^o agali: !X>
@O Bo^{3/4}e, Bo^{3/4}e, od kt^orego zale^{3/4}y ^{3/4}ycie wszystkich !X?
istot*: czy chcesz gniewem swym ogarn^{yc} ca^{yc} !X@
spo^eczno^ł, gdy tylko jeden zgrzeszy^ł? 23 Na to !XA
rzek^ł Pan do Moj^{sz}: 24 @Daj spo^eczno^{ci} taki !XB

rozkaz: Usuńcie się z obrębu zamieszkania !XC
 <Koracha, Datana i Abirama!>* 25 Wtedy podnieść !XD
 się Mojżesz i uda się do Datana i Abirama, a !XE
 starsi Izraela poszli za nim. 26 Wówczas rozkazać !XF
 społecznic: @Oddalcie się od namiotów tych !XG
 bezbożnych męczy! Nie dotykajcie niczego, co do !XH
 nich należy, byście nie zginęli przez ich !XI
 grzechy! 27 Usunęli się więc z miejsca !XJ
 zamieszkania Koracha, Datana i Abirama. Datan zaś !XK
 i Abiram wyszli i stanęli przed wejściem do swoich !XL
 namiotów razem z żonami, synami i matkami. !XM
 28 Teraz rzekł Mojżesz: @Po tym poznacie, że Pan !XN
 mnie posła, abym te wszystkie czyny wykonał, i że !XO
 to nie ode mnie wyszło: 29 Jeśli ci ludzie umrą !XP
 śmiercią naturalną i jeśli spotka ich los taki jak !XQ
 innych ludzi, wtedy Pan mnie nie posła. 30 Gdy !XR
 jednak Pan uczyni rzecz niesłychaną, gdy otworzy !XS
 ziemia swój paszczę i pochłonie ich razem ze !XT
 wszystkim, co do nich należy, tak że żywcem wpadną !XU
 do szeolu, wówczas poznacie, że ludzie ci bluźnili !XV
 przeciw Panu. 31 Gdy kończył mówić te słowa, !XW
 rozstąpiła się ziemia pod nimi. 32 Ziemia !XX
 otworzyła swój paszczę i pochłonięła ich razem z !XY
 ich rodzinami, jak również ludzi, którzy położyli !XZ
 się z Korachem, wraz z całym ich majątkiem. !X[
 33 Wpadli razem ze wszystkim, co do nich należało, !X\
 żywcem do szeolu, a ziemia zamknęła się nad nimi. !X]
 Tak zniknęli społecznic. 34 Wszyscy zaś !X^
 Izraelici, którzy stali wokół, uciekli na ich !X_
 krzyk, mówiąc: @By te i nas ziemia nie połknęła! !X`
 35 Wtedy wypadł ogień od Pana i pochłonął dwustu !Xa
 pięćdziesięciu mężczyzn, którzy ofiarowali kadzidło*. !Xb
 ÜÄÄÄÄÿ 01 Rzekł Pan do Mojżesza tymi słowami: !Xc
 3 17 3 02 @Powiedz Eleazarowi, synowi kapłana !Xd
 ÄÄÄÄÄÿ Aarona, niech zbierze kadzielnicę z !Xe
 pogorzelska, a ogień niech rozrzuci w pewnym !Xf
 oddaleniu. Ponieważ została poświęcona !Xg
 03 kadzielnicę tych mężczyzn, którzy żywcem !Xh
 przypięli swoje występy, należy je przekuć na !Xi
 cienkie blachy - na pokrywę ołtarza. Skoro zostało ono !Xj
 je w ofierze dla Pana, są poświęcone. Teraz niech !Xk
 będzie dla Izraela znakiem [ostrzeżenia]. !Xl
 04 Pozbierał więc kapłan Eleazar miedziane !Xm
 kadzielnicę, które przyniesli ci, co zostali !Xn
 spaleni, i ukuto z nich pokrywę na ołtarz. !Xo
 05 [Jest to] przypomnienie dla Izraelitów, by nikt !Xp
 niepowołany, kto nie należy do potomstwa Aarona, !Xq
 nie wstał się zbliżyć celem spalenia kadzidła !Xr
 przed Panem, aby nie stał się z nim to, co stało !Xs

si© z Korachem i jego zgrajŸ, a co mu oznajmi Pan !Xt
 przez MojŸesz. 06 A nazajutrz szemra^a ca^a !Xu
 spo^eczno^† Izraelitw przeciw MojŸeszowi i !Xv
 Aaronowi mŸwiŸc: @Wy^cie wytracili lud Pana^ . !Xw
 07 Gdy si© ca^e zgromadzenie zebra^o przeciw !Xx
 MojŸeszowi i Aaronowi, oni skierowali si© ku !Xy
 Namiotowi Spotkania. Wtedy ob^ok okry^ Namiot, i !Xz
 ujrzeli chwa^© Pana*. 08 MojŸesz za~ i Aaron !X{
 przyszli przed Namiot Spotkania. 09 Rzek^ Pan do !X|
 MojŸesza: 10 @Oddalcie si© od tej spo^eczno^ci, bo !X}
 chc© ich wytraci^ w jednej chwili^ . Oni za~ upadli !X~
 na twarze. 11 * I rzek^ MojŸesz do Aarona: @We« !XDEL
 kadzielnic©, w^Ÿ do niej ognia z o^tarza i rzu^† !X€
 kadzid^a, a id« pr©dki do ludu, by dokona^† nad !X□
 nimi przeb^agania, bo Pan rozgniewa^ si© i ju^¼ si© !X,
 zaczyna plaga^* . 12 WziŸ wi©c Aaron kadzielnic©, !Xf
 jak mu przykaza^ MojŸesz, i pobieg^ mi©dzy lud, !X,,
 gdzie ju^¼ si© rozpocz^a plaga. Na^o^¼y^ kadzid^o i !X...
 dokona^ obrz©du przeb^agania nad ludem. 13 StanŸ !X†
 nast©pnie pomi©dzy umar^ymi i ^¼ywymi - a plaga !X‡
 usta^a. 14 A tych, ktŸrzy zgin©li, by^o !X^
 czterna^cie tysi©cy siedmiuset, oprŸcz zmar^ych z !X‰
 powodu Koracha. 15 Potem wrŸci^ Aaron do MojŸesza !XŠ
 u wej^cia do Namiotu Spotkania i usta^a plaga. !X<
 Laska Aarona^ !XCE/
 16 Powiedzia^ znowu Pan do MojŸesza: 17 @PrzemŸw !XŹ
 do Izraelitw i we« od nich po lasce, po lasce od !X□
 ka^¼dego pokolenia, od wszystkich ksiŸŸ pokoleã - !X□
 razem lasek dwana^cie. Wypisz imi© ka^¼dego na jego !X'
 lasce, 18 a na lasce lewitw wypisz imi© Aarona. !X'
 Ma wypa^†† po jednej lasce na wodza poszczeg^lnych !X"
 pokoleã. 19 Po^Ÿ je w Namiocie Spotkania przed !X"
 [ArkŸ] —wiadectwa, gdzie si© z tobŸ spotykam. !X•
 20 Laska m©^¼a, ktŸrego obra^em, zakwitnie, i !X-
 ucisz© szemranie Izraelitw, ktŸre si© podnios^o !X-
 przeciwko wam^ . 21 I oznajmi^ to MojŸesz !X~
 Izraelitom. Dali mu wi©c wszyscy ich ksiŸŸota po !X™
 lasce, tak ^¼e wypad^a jedna laska na ksi©cia z !XŠ
 ka^¼dego pokolenia, razem wi©c dwana^cie lasek. !X>
 Po^rd nich by^a rŸwnie^¼ laska Aarona. 22 MojŸesz !Xœ
 po^o^¼y^ laski przed Panem w Namiocie Spotkania. !X□
 23 Gdy nast©pnego poranka wszed^ MojŸesz do !XŹ
 Namiotu Spotkania, zobaczy^, ^¼e zakwit^a laska !XŸ
 Aarona z pokolenia Lewiego: wypu^ci^a pŸczki, !X
 zakwit^a i wyda^a dojrza^e migda^y. 24 Nast©pnie !Xj
 MojŸesz wyni©s^ wszystkie laski od Pana do !XŸ
 wszystkich Izraelitw; zobaczyli, i ka^¼dy odebra^ !X£
 swojŸ lask©. 25 A Pan rzek^ do MojŸesza: @Po^Ÿ !X□

lask© Aarona z powrotem przed [Ark¥] —wiadectwa,	!X¥
by si© przechowa^a jako znak przeciw zbuntowanym.	!X
Zakoäcz w ten sposçb ich szemranie przede Mn¥, aby	!X\$
nie pogin©li. 26 I uczyni^ tak Moj³⁄⁴esz,	!X"
post©puj¥c wed^ug nakazu Pana	!X©
Kap^an jako po~rednik pojednania	!X« /
27 Zawo^ali znçw Izraelici do Moj³⁄⁴esza: ©Oto	!X¬
giniemy! Jeste~my zgubieni, wszyscy jeste~my	!X
straceni! 28 Ktokolwiek si© zbli³⁄⁴y do przybytku	!X®
Pana, tak - kto tylko si© zbli³⁄⁴y - umiera. Czy³⁄⁴	!X¯
wyginieemy doszcz©tnie?	!X°
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Wtedy rzek^ Pan do Aarona: ©Ty, synowie	!X±
³ 18 ³ twoi i rçd twego ojca, b©dziecie	!X²
ÄÄÄÄÄÜ odpowiedzialni za wykroczenia pope^nione w	!X³
przybytku. Ty i synowie twoi b©dziecie odpowiada†	!X´
za winy waszego kap^aastwa. 02 Niech rçwnie³⁄⁴	!Xµ
bracia twoi - pokolenie Lewiego, szczep twego ojca	!X¶
- przyjd¥ i przy~cz¥ si© do ciebie, a pomagaj¥	!X·
tobie i synom twoim [w s^u³⁄⁴bie] przed Namiotem	!X,
Spotkania. 03 Zatoszcz¥ si© o to, co potrzebne	!X¹
jest dla ciebie i dla przybytku. Jednak do	!X°
sprz©tçw ~wiçtych i do o^tarza nie mog¥ si©	!X»
zbli³⁄⁴a†; w przeciwnym razie zgin¥ tak oni, jak i	!X¼
wy. 04 Maj¥ by† przy tobie i winni si© troszczy† o	!X½
wszystko, co dotyczy Namiotu Spotkania, o ca¥	!X¾
s^u³⁄⁴b© w przybytku. Ale ³⁄⁴aden niepowo^any niech	!X¿
si© do was nie zbli³⁄⁴a. 05 Wy obejmiecie staranie o	!XÀ
przybytek i trosk© o o^tarz, aby znçw nie powsta^	!XÁ
gniew przeciw Izraelitom. 06 Oto Ja wzi¥em	!XÂ
waszych braci, lewitçw, spo~rçd synçw Izraela jako	!XÃ
dar za was, jako oddanych Panu, aby pe^nilì s^u³⁄⁴b©	!XÄ
w Namiocie Spotkania. 07 Ty za~ wraz ze swoimi	!XÅ
synami masz pilnie przestrzega† obowi¥zkçw	!XÆ
kap^aaskich co do o^tarza i miejsca poza zas^on¥.	!XÇ
Obdarzy^em was s^u³⁄⁴b¥ kap^aask¥, a je~li si© kto	!XÉ
niepowo^any zbli³⁄⁴y - zginie~	!XÉ
Udzia^ kap^ançw w darach ofiarnych	!XË /
08 Mçwi^ dalej Pan do Aarona: ©Ja oddaj© ci dary	!XÌ
od^o³⁄⁴one dla mnie. Ze wszystkich ~wiçtych darçw	!XÍ
Izraela daj© tobie i synom twoim jako nale³⁄⁴no†	!XÍ
wiekuist¥ na mocy namaszczenia. 09 Z darçw	!XÌ
naj~wiçtszych, o ile nie zostan¥ spalone,	!XÐ
przypadn¥ tobie: dary ofiarne przy wszystkich	!XÑ
ofiarach z pokarmçw, ofiarach przeb^agania i	!XÒ
zadotuczynienia, ktçre mi przynosz¥. Jako rzeczy	!XÓ
naj~wiçtsze b©d¥ nale³⁄⁴e† do ciebie i synçw twoich.	!XÔ
10 W Miejscu Naj~wiçtszym b©dziesz je spo³⁄⁴ywa†;	!XÕ

tylko m^oczy«ni mog^y to je^t; b^odziesz to uwa^za^o !XÖ
 za [~]wi^ote. 11 Tobie przypadn^y dary ofiarne !Xx
 wszystkich sk^oadanych gestem ko^oysania* ofiar !XØ
 Izraelit^ow. Daj^o je tobie, synom twoim i c^orkom !XÜ
 jako nale^zno^t wiekuist^y; ktokolwiek jest czysty z !XÚ
 rodziny twojej, mo^ze je spo^zywa^t. 12 Daj^o tobie !XÜ
 wszystko co najlepsze z oliwy, wszystko co !XÜ
 najlepsze z m^odego wina i zbo^za, kt^ore Izraelici !XÝ
 przynosz^y Panu jako pierwsze plony. 13 Pierwociny, !XB
 kt^ore przynosz^y Panu ze wszystkiego w ich kraju, !XB
 maj^y do ciebie nale^ze^t. Ka^zdy spo^ro^d twojej !Xà
 rodziny, kto tylko jest czysty, mo^ze z nich !Xá
 spo^zywa^t. 14 Cokolwiek ob^oone b^odzie kl^otw^y w !Xâ
 Izraelu, ma do ciebie nale^ze^t. 15 Wszystkie !Xã
 pierwociny ^ona matki, kt^ore oddaj^y Panu ze !Xä
 wszystkiego cia^o, pocz^ywszy od ludzi a^z do byd^o, !Xå
 b^odzie twoje; ludzi pierwotnych ka^zesz wykupi^t, !Xæ
 jak r^ownie^z wszystko pierwotne zwierz^zt !Xç
 nieczystych. 16 Wykupu dokona si^e w miesi^oc po !Xè
 urodzeniu za cen^o pi^ociu sykl^ow srebra wed^og wagi !Xé
 przybytku; sykl po dwadzie^ocia ger. 17 Nie ka^zesz !Xê
 jednak wykupywa^t pierwotnego krowy, owcy i kozy: !Xë
 te s^y [~]wi^ote. Krew ich wylejesz na o^otarz, a !Xi
 t^uszcz ich spalisz w ogniu jako mi^owo^o dla !Xi
 Pana. 18 Lecz mi^oso ich b^odzie do ciebie nale^ze^t, !Xi
 to jest mostek z piersi, ofiarowany gestem !Xi
 ko^oysania*, i prawa ^opatka b^od^y twoje. !Xð
 19 Wszystko, co od^oone jest z dar^ow [~]wi^otych, !Xñ
 jakie Izraelici przynosz^y Panu, daj^o na zawsze !Xò
 tobie, synom twoim i c^orkom. To jest nale^zno^t !Xó
 wiekuista, przymierze soli* wobec Pana dla ciebie !Xô
 i potomstwa twego wraz z tob^y !Xö
 Cz^ot nale^zna lewitom !X÷ /
 20 Rzek^o Pan do Aarona: ©Nie b^odziesz mia^o !Xø
 dziedzictwa w ich kraju; nie otrzymasz r^ownie^z !Xù
 po^ro^d nich ^zadnego przydzia^ou ziemi; Ja jestem !Xú
 dzia^oem twoim i dziedzictwem twoim po^ro^d !Xü
 Izraelit^ow. 21 Oto oddaj^o lewitom jako dziedzictwo !Xý
 wszystkie dziesi^ociny sk^oadane przez Izraelit^ow w !Xy
 zamian za s^u^zb^o, jak^y pe^oni^y w Namiocie !Xp
 Spotkania. 22 Izraelici nie b^od^y si^e mogli zbli^za^t !Xy
 do Namiotu Spotkania, by nie byli winni grzechu !Y!
 zas^uguj^ycego na [~]mier^t. 23 Sami tylko lewici mog^y !Y"
 pe^oni^t s^u^zb^o w Namiocie Spotkania i b^od^y d^owiga^t !Y#
 ci^o^zar ich win. To jest prawo wiekuiste dla !Y\$
 waszych potomk^ow: lewici nie b^od^y posiadali !Y%
^zadnego dziedzictwa po^ro^d Izraelit^ow, 24 lecz !Y&
 da^oem im jako dziedzictwo dziesi^ociny, kt^ore !Y'

Izraelici przynoszą Panu w ofierze. Dlatego też o !Y(
 nich powiedziałem, że nie otrzymaj dziedzictwa !Y)
 pośród Izraelitw. !Y*
 !Y+ /
 Dziesięciny. !Y, /
 25 Potem Pan mówi do Mojesza: 26 Tak przemw!Y-
 do lewitw i powiedz im: Gdy przyjmujecie !Y.
 dziesięciny od Izraelitw, które wam oddałem jako !Y/
 dziedzictwo, to dziesit czt macie odoyt na !Y0
 ofiar dla Pana. 27 Będzie wam to policzone jako !Y1
 ofiara, jak [innym] zboże z klepiska lub to, co !Y2
 przepełnia toczni. 28 Winnicie również i wy !Y3
 skada Panu ofiar z waszych dziesicin, które !Y4
 odbieracie od Izraelitw. Oddacie to, cocie winni !Y5
 ofiarowa Panu, kapłanowi Aaronowi. 29 Ze !Y6
 wszystkich darw, jakie wam przypadną, winnicie !Y7
 zoyt dar dla Pana: ze wszystkich najlepszych !Y8
 rzeczy - odpowiednią wit czt*. 30 Powiedz im !Y9
 również: Gdy odoycie to, co najlepsze, będzie !Y:
 ono lewitom policzone podobnie jak ofiara z !Y;
 klepiska i tłoczni. 31 Możecie to jet na każdym !Y<
 miejscu wraz ze wszystkimi, którzy należą do !Y=
 waszych rodzin. Jest to bowiem zapłata za waszą !Y>
 sub przy Namiocie Spotkania. 32 Gdy odoycie z !Y?
 tego to, co jest najlepsze, nie zacigniecie !Y@
 adnej winy, nie zbeczccie witych darw !YA
 Izraelitw, i [dzięki temu] nie pomrzecie. !YB
 !YC /
 Popi z czerwonej krowy. !YD /
 ÚÄÄÄ 01 Mwi znw Pan do Mojesza i Aarona: !YE
  19  02 Oto rozporządzenie Prawa przepisane !YF
 ÄÄÄÄ przez Pana. Powiedz Izraelitom: Niech ci !YG
 przyprowadz czerwony krow bez skazy, na którą !YH
 jeszcze nie wkdano jarzma. 03 Oddacie j !YI
 kapłanowi Eleazarowi, ktry kae j wyprowadzi !YJ
 poza obóz, i zabije si ją w jego obecnoci. !YK
 04 Potem weźmie kapłan Eleazar nieco jej krwi na !YL
 palec i pokropi siedem razy ow krwią od strony !YM
 wejścia do Namiotu Spotkania. 05 Wreszcie spali !YN
 si krow w jego obecnoci, zarwno skr, jak !YO
 miso, krew i zawartot jelit. 06 Teraz weźmie !YP
 kapłan drzewo cedrowe, hizop oraz nitki !YQ
 karmazynowe i rzuci to na ogień, w ktrym płonie !YR
 krowa. 07 Następnie wypierze kapłan szaty swoje i !YS
 obmyje ciało wod; po spełnieniu tych czynności !YT
 wejdzie do obozu, lecz pozostanie nieczystym aż do !YU
 wieczora. 08 Również ten, który pali krow, !YV
 wypierze w wodzie szaty swoje, obmyje ciało i !YW
 pozostanie nieczystym aż do wieczora. !YX

09 M³/₄ czysty zbierze popiół krowy i z^o/₃/₄y go na !YY
czystym miejscu poza obozem, aby dla społeczności !YZ
Izraelitów być przechowany do przygotowania wody !Y[
oczyszczenia; jest to ofiara za grzech*. 10 Ten, !Y\
który zbiera popiół z krowy, winien wyprać szaty !Y]
swoje i pozostanie nieczysty aż do wieczora. !Y^
Będzie to ustaw^ę wieczyst^ę zar^ęwno dla Izraelitów, !Y_
jak i dla obcych, którzy się po^ręd was !Y`
zatrzymuj^ę. !Ya
!Yb /
Poszczególne wypadki zaci^ęgnięcia nieczystości !Yc /
11 Kto się dotknie zmarłego, jakiegokolwiek !Yd
trupa ludzkiego, będzie nieczysty przez siedem !Ye
dni*. 12 Winien się nie^ę* oczyścić w trzecim i !Yf
si^ędym dniu, a wtedy będzie czysty. Gdyby jednak !Yg
nie dokonał w trzecim i si^ędym dniu oczyszczenia, !Yh
w^ęwczas pozostanie nieczysty. 13 Ktokolwiek !Yi
dotknie się zmarłego, ciała człowieka, który !Yj
umarł, a nie dokona oczyszczenia siebie, bezczęci !Yk
przybytek Pana. Taki będzie wy^ęczony spo^ręd !Yl
Izraela, gdy^ę nie pokropi go woda oczyszczenia; !Ym
pozostaje przeto nieczysty, a plama jego ci^ę/₃/₄y na !Yn
nim. 14 A oto prawo odnoszące się do człowieka, !Yo
który umarł w namiocie: ka^ędy, kto wejdzie do tego !Yp
namiotu i ktokolwiek w nim przebywa, będzie !Yq
nieczysty przez siedem dni. 15 R^ęwnie^ę ka^ęde !Yr
naczynie otwarte, które nie ma pokrywy !Ys
przymocowanej sznurem, będzie nieczyste. !Yt
16 Podobnie będzie przez siedem dni nieczysty, kto !Yu
w otwartym polu dotknie zabitego mieczem, !Yv
zmarłego, kości ludzkich albo grobu. !Yw
!Yx /
Rytualna woda oczyszczenia !Yy /
17 Dla ka^ędego, który zaci^ęgn^ę nieczystość, !Yz
we^ęmie się do naczynia nieco popiołu ze spalonej !Y{
ofiary za grzech i zaleje wod^ę «r^ędlan^ę. 18 M³/₄ !Y|
czysty we^ęmie hizop, zanurzy w wodzie i pokropi !Y}
namiot, wszystkie sprz^ęty oraz wszystkich, którzy !Y~
się tam znajdują, wreszcie tego, który dotkn^ę !YDEL
kości, zabitego albo zmarłego lub te^ę/₃/₄ grobu. 19 I !Y€
tak pokropi m³/₄ czysty tego, który jest nieczysty, !Y□
trzeciego i si^ędmeo dnia, a w si^ędym dniu będzie !Y,
uwolniony od winy. M³/₄ nieczysty wypierze szaty !Yf
swoje, obmyje się w wodzie i wieczorem będzie !Y,,
czysty. 20 Lecz m³/₄, który stał się nieczysty, a !Y...
nie dokonał aktu oczyszczenia, będzie wy^ęczony ze !Y†
spo^ęczności; zbeczęci^ę bowiem przybytek Pana. !Y‡
Nie został pokropiony wod^ę oczyszczenia, więc !Y^
pozostaje nieczysty. 21 Będzie to dla was prawem !Y%o

po wszystkie czasy. Kto skrapia wodę oczyszczenia, !YŠ
winien wyprać odzienie swoje, a kaŹdy, kto si© !Y<
zetknie z wodę oczyszczenia, pozostanie nieczystym !YŒ
aŹ do wieczora. 22 Wszystko wreszcie, czego si© !Y□
dotknie nieczysty, a takŹe osoba, ktŹra si© go !YŹ
dotknie, b©dŹy nieczyste aŹ do wieczora !Y□
OD KADESZ DO MOABU !Y' \

Wody Meriba !Y' /
ÚÄÄÄÄÿ 01 W pierwszym miesiŹcu przybył a ca^a !Y"
³ 20 ³ spo^ecznoŹt IzraelitŹw na pustyni© Sin. Lud !Y•
ÄÄÄÄÄÛ zatrzyma^ si© w Kadesz; tam teŹ umar^a i !Y–
tam zosta^a pogrzebana Miriam !Y—
02 Gdy zabrak^o spo^ecznoŹci wody, zeszli si© !Y~
przeciw MojŹeszowi i Aaronowi. 03 I k^Źci^ si© lud !Y™
z MojŹeszem, wo^ajŹc: @Lepiej by by^o, gdyby^my !YŠ
zgin©li, jak i bracia nasi, przed Panem. !Y>
04 Czemu^cie wyprowadzili zgromadzenie Pana na !Yœ
pustyni©, by^my tu razem z naszym byd^em zgin©li? !Y□
05 Dlaczego^cie wywiedli nas z Egiptu i !YŹ
przyprawdzili na to n©dzne miejsce, gdzie nie !YŸ
moŹna siać, nie ma drzew figowych ani winoroŹli, !Y
ani drzewa granatowego, a nawet nie ma wody do !Yj
picia? 06 MojŹesz i Aaron odeszli od t^umu i !YŒ
skierowali si© ku wejŹciu do Namiotu Spotkania. !Y£
Tam padli na twarz, a ukaza^a si© im chwa^a Pana. !Y▣
07 I przemŹwi^ Pan do MojŹesza: 08 @We« lask© i !YŹ
zbierz ca^e zgromadzenie, ty wespŹ^ z bratem twoim !Yj
Aaronem. Nast©pnie przemŹw w ich obecnoŹci do !Y§
ska^y, a ona wyda z siebie wod©. Wyprowad« wod© ze !Y"
ska^y i daj piť ludowi oraz jego byd^u. !Y©
09 Stosownie do nakazu zabra^ MojŹesz lask© sprzed !Yª
oblicza Pana. 10 Nast©pnie zebra^ MojŹesz wraz z !Y«
Aaronem zgromadzenie przed ska^y i wtedy rzek^ do !Y–
nich: @S^uchajcie, wy buntownicy! Czy potrafimy z !Y
tej ska^y wyprowadziť dla was wod©? 11 Nast©pnie !Y®
podniŹs^ MojŹesz r©k© i uderzy^ dwa razy* laskę w !Y–
ska^©. Wtedy wyp^yn©^a woda tak obficie, Źe mŹg^ !Y°
si© napiť zarŹwno lud, jak i jego byd^o. !Y±

Ukaranie MojŹesza i Aarona !Y² /
12 Rzek^ znowu Pan do MojŹesza i Aarona: !Y'
@PoniewaŹ Mi nie uwierzyli^cie i nie objawili^cie !Yµ
mojej ~wi©toŹci wobec IzraelitŹw, dlatego wy nie !Y¶
wprowadzicie tego ludu do kraju, ktŹry im daj©. !Y·
13 To sŹ wody Meriba*, gdzie si© spierali !Y,
Izraelici z Panem i gdzie On objawi^ wobec nich !Y¹
swojŹ ~wi©toŹt. !Y°

Edom odmawia Izraelowi przejścia	!Y» /
14 Z Kadesz wyprawił Mojżesz posłańców do króla Edomu, żeby mu powiedzieli: «Tak mówi brat twój, Izrael: Ty znasz wszystkie utrapienia, jakie na nas spadły. 15 Niegdyś powoływali przodkowie nasi do Egiptu, i przebywaliśmy tam długi czas. Egipcjanie jednak «le się obchodzili z nami, podobnie jak i z przodkami naszymi. 16 Woaliśmy wtedy do Pana, a On usłyszał głos nasz i posłał anioła*, który nas wyprowadził z Egiptu. Znajdujemy się teraz w Kadesz, miejcie pośrodkiem na granicy twojego obszaru. 17 Pozwól nam iść przez twoją ziemię. Nie będziemy pić wody ze studni. Chcemy jedynie skorzystać z drogi królewskiej i nie zboczymy ani na prawo, ani na lewo, dopóki nie przejdziemy twoich granic. 18 Odpowiedział im Edom: «Nie pójdziecie przez nasz kraj, w przeciwnym razie zastąpimy wam drogę z mieczem w ręku. 19 Odpowiedzieli im wówczas Izraelici: «Chcemy jedynie przejść utartą drogą. A gdybyśmy pili waszą wodę - tak my, jak i trzody nasze - zapłacimy. Nie chodzi o nic więcej, tylko o zwykłe przejście. 20 Odpowiedział Edom: «Nie przejdziecie! I wyszedł Edom naprzeciw nich z wojskiem licznym i dobrze uzbrojonym. 21 Zabronił Edom przejścia Izraelowi przez swoje granice, Izrael więc odszedł w bok od niego	!Y¼ / !Y½ !Y¾ !Y¿ !YÀ !YÁ !YÂ !YÃ !YÄ !YÅ !YÆ !YÇ !YÈ !YÉ !YÊ !YË !YÌ !YÍ !YÎ !YÏ !YÑ !YÒ !YÓ !YÔ !YÕ !YÖ !Y×
—mierł Aarona	!YØ /
22 Izraelici - cała społeczność - ruszyli z Kadesz i przybyli pod górę Hor. 23 Na górę Hor, leżącej na granicy ziemi Edom, przemówił Pan do Mojżesza i Aarona: «24 Aaron zostanie przyćzony do swoich przodków*, gdy nie wejdzie do ziemi, którą dam synom Izraela, dlatego że sprzeciwiliście się memu rozkazowi u wody Meriba. 25 Wezmi Aarona i syna jego Eleazara i przyprowadź ich na górę Hor. 26 Tam niech zdejmie Aaron swoje szaty, a ty ubierzesz w nie jego syna Eleazara, Aaron zaś będzie przyćzony [do przodków]. Tam on umrze. 27 Mojżesz postąpi według rozkazu Pana, i weszli na oczach całej społeczności na górę Hor. 28 Mojżesz zdjęł z Aarona jego szaty i przyprowadził jego syna Eleazara. Aaron umarł na szczycie góry, a Mojżesz z Eleazarem zastąpili na drodze. 29 Skoro dowiedzieli się cała społeczność, że Aaron umarł, opakiwali go dom Izraela przez	!YÙ / !YÚ !YÚ !YÚ !YÝ !YÞ !Yß !Yà !Yá !Yâ !Yã !Yä !Yå !Yæ !Yç !Yè !Yé !Yê !Yë

trzydzie~ci dni.	!Yì
Zaj©cie miasta Chorma	!Yí /
ÚÄÄÄÄÿ 01 Krçl Aradu, Kananejczyk, mieszkaj¥cy w	!Yì
³ 21 ³ Negebie, dowiedzia^ si©, ¾e Izraelici	!Yð
ÄÄÄÄÄÜ nadci¥gaj¥ drog¥ od Atarim. Napad^ na	!Yñ
Izraela i wzi¥^ troch© ludzi do niewoli. 02 Wtedy	!Yò
Izraelici z^o¾yli nast©puj¥cy ~lub Panu, mçwi¥c:	!Yó
©Je~li dasz ten lud w nasze r©ce, kl¥tw¥ ob^o¾ymy	!Yô
ich miasta~. 03 I wys^ucha^ Pan g^osu Izraela i	!Yð
wyda^ w ich r©ce* Kananejczykçw. [Izraelici]	!Yö
ob^o¾yli kl¥tw¥ ich oraz ich miasta. St¥d	!Y÷
miejscowo~t ta otrzyma^a nazw© Chorma.	!Yø
Jadowite w©¾e	!Yù /
04 Od gçry Hor szli w kierunku Morza Czerwonego,	!Yû
aby obej~t ziemi© Edom; podczas drogi jednak lud	!Yü
straci^ cierpliwõ~t. 05 I zacz©li mçwi^ przeciw	!Yý
Bogu i Moj¾eszowi: ©Czemu wyprowadzili~cie nas z	!Yþ
Egiptu, by~my tu na pustyni pomarli? Nie ma chleba	!Yÿ
ani wody, a uprzykrzy^ si© nam ju¾ ten pokarm	!Z!
mizerny~. 06 Zes^a^ wi©c Pan na lud w©¾e o jадzie	!Z"
pal¥cym, ktçre k¥sa^y ludzi, tak ¾e wielka liczba	!Z#
Izraelitçw zmar^a. 07 Przybyli wi©c ludzie do	!Z\$
Moj¾esza mçwi¥c: ©Zgrzeszyli~my, szemrz¥c przeciw	!Z%
Panu i przeciwko tobie. Wstaw si© za nami do Pana,	!Z&
aby oddali^ od nas w©¾e~. I wstawi^ si© Moj¾esz za	!Z'
ludem. 08 Wtedy rzek^ Pan do Moj¾esza: ©Sporz¥dç	!Z(
w©¾a* i umie~t go na wysokim palu; wtedy ka¾dy	!Z)
uk¥szony, je~li tylko spojrzy na niego, zostanie	!Z*
przy ¾acyu~. 09 Sporz¥dzi^ wi©c Moj¾esz w©¾a	!Z+
miedzianego i umie~ci^ go na wysokim palu. I	!Z,
rzeczywi~cie, je~li kogo w¥¾ uk¥si^, a uk¥szony	!Z-
spojrza^ na w©¾a miedzianego, zostawa^ przy	!Z.
¾acyu*.	!Z/
Marsz w kierunku Zajordania	!Z0 /
10 Stamt¥d ruszyli Izraelici w dalsz¥ drog© i	!Z2
rozbili obçz pod Obot. 11 Od Obot ci¥gn©li dalej i	!Z3
rozbili obçz pod Ije-Haabarim, na pustyni	!Z4
po^o¾onej na wschçd od Moabu. 12 Stamt¥d ruszyli	!Z5
dalej i zatrzymali si© w dolinie potoku Zared.	!Z6
13 I znçw poszli dalej i roz^o¾yli si© obozem po	!Z7
drugiej stronie rzeki Arnon, ktçra p^ynie przez	!Z8
pustyni©, bior¥c pocz¥tek w kraju Amorytçw. Arnon	!Z9
bowiem stanowi granic© mi©dzy Moabitami i	!Z:
Amorytami. 14 Dlatego powiedziane jest w ksi©dze	!Z;
"Wojen Pana"*: 15 ©[Od strony] Waheb w Sufa i	!Z<
potokçw Arnonu, pochý^o~t potokçw ci¥gn¥cych si©	!Z=

a ³ / ₄ do miejsca Ar, przylegaj ^{ca} do granicy Moabu ⁻ .	!Z>
16 Stamt ^{yd} [udali si ^o] do Beer. Jest to studnia, o	!Z?
kt ^o rej powiedzia ^l Pan do Moj ³ / ₄ esza: @Zgromad ^l lud,	!Z@
a Ja mu dam wod ^o ! ⁻ 17 —piewali wtedy Izraelici	!ZA
pie ^ã nast ^o puj ^{cy} ç ^z .	!ZB
@Tryskaj, «r ^o d ^o ! Opiewajcie je!	!ZC
18 Studnia, kt ^o ry ^{ch} kopali ksi ³ / ₄ o ^{ta} .	!ZD
i naczelnicy ludu dr ³ / ₄ yli ber ^e m i swymi	!ZE
laskami ⁻	!ZF
Z Beer [ruszyli] do Mattany*, 19 z Mattany do	!ZG
Nachaliel, a z Nachaliel do Bamot. 20 Z Bamot do	!ZH
doliny, kt ^o ra le ³ / ₄ y w ziemi Moabu, obok g ^o ry Pisga	!ZI
wznosz ^z cej si ^o nad pustyni ³ / ₄ *	!ZJ
Podb ^o czaj Zajordania	!ZK /
21 Nast ^o pnie wys ^e ali Izraelici pos ^e fw do	!ZM
Sichona, kr ^o la Amoryt ^o w, kt ^o rzy mieli [mu]	!ZN
oznajmi ^t : 22 @Chcemy przejs ^t przez twoj ^e ziemi ^o .	!ZO
Nie wejdziemy na pola ani do winnic i nie b ^o dziemy	!ZP
pili wody ze studzien. Chcemy tylko skorzysta ^t z	!ZQ
drogi kr ^o lewskiej, p ^o ki nie przekroczymy twych	!ZR
granic ⁻ . 23 Sichon jednak nie da ^t Izraelitom	!ZS
przej ^{ci} a przez swoj ^e ziemi ^o . Sichon zgromadzi ^t	!ZT
ca ^e swoje wojsko i skierowa ^t si ^o ku pustyni, by	!ZU
zast ^o pi ^t drog ^o Izraelitom. Przyby ^t do Jahsa i	!ZV
uderzy ^t na Izraela. 24 Izraelici jednak pobili go	!ZW
ostrzem miecza i zdobyli jego kraj od Arnonu a ³ / ₄ po	!ZX
Jabbok, a ³ / ₄ do kraju Ammonit ^o w - Jazer* bowiem	!ZY
znajduje si ^o na granicy Ammonit ^o w. 25 Izraelici	!ZZ
wzi ^o li wszystkie te miasta. Nast ^o pnie osadzili si ^o	!Z[
Izraelici mocno we wszystkich miastach Amoryt ^o w, w	!Z\
Cheszbonie i we wszystkich przynale ³ / ₄ nych do ^a	!Z]
miejscow ^o ciach. 26 Cheszbon by ^t stolic ³ / ₄ Sichona,	!Z^
kr ^o la Amoryt ^o w, kt ^o ry prowadzi ^t wojn ^o z poprzednim	!Z_
kr ^o lem Moabu i zabra ^t mu ca ^y kraj a ³ / ₄ po Arnon.	!Z`
27 Dlatego ~piewali pie ⁿⁱ arze:	!Za
Id ^z cie do Cheszbonu	!Zb
Niech b ^o dzie odbudowane	!Zc
i umocnione miasto Sichona.	!Zd
28 Gdy ³ / ₄ z Cheszbonu wyszed ^t ogie ^a ,	!Ze
p ^o mie ^a z miasta Sichona	!Zf
poch ^o n ^z Ar-Moab	!Zg
panuj ^z ce nad* wy ³ / ₄ ynami Arnonu.	!Zh
29 Biada ci, Moabie!	!Zi
Zgubiony jeste ^s , o ludu Kemosza!	!Zj
Dopu ^{ci} on ucieczk ^o twych syn ^o w	!Zk
i niewol ^o twych c ^o rek u Sichona,	!Zl
kr ^o la Amoryt ^o w	!Zm
30 Cheszbon wyniszczy ^t	!Zn

niemowl©ta a¼ do Dibonu, !Zo
 niewiasty a¼ do Nofach, !Zp
 a m©¼czyn* a¼ do Medeby, !Zq
 31 Izraelici osiedlili si© w kraju Amorytów, !Zr
 32 Potem Moj¼esz wys^a^ [wywiadowców] celem !Zs
 zbadania Jazer; zaj©li je nast©pnie wraz z !Zt
 przynale¼nymi doã miastami i wyp©dzili !Zu
 mieszkaj¼cych tam Amorytów. 33 Nast©pnie zawr¼cili !Zv
 i poszli w kierunku Baszanu. Kr©l Baszanu, Og, !Zw
 wyruszy^ przeciw nim razem z ca^ym swoim wojskiem, !Zx
 chc¼c stoczy^ z nimi bitw© pod Edrei. 34 Lecz Pan !Zy
 rzek^ do Moj¼esza: ©Nie b©j si© go! Dam go bowiem !Zz
 w twoje r©ce razem z ca^ym wojskiem i krajem. !Z{
 Post¼pisz z nim tak, jak post¼pi^e~ z Sichonem, !Z|
 kr©lem Amorytów, kt©ry mieszka^ w Cheszbonie. !Z}
 35 Pobili go oraz jego synów i ca^y lud, tak ¼e !Z~
 nikt nie ocala^, i wzi©li jego ziemie w !ZDELE
 posiadanie. !Z€
 ÜÄÄÄÄÿ 01 Potem Izraelici ruszyli dalej i rozbili !Z□
 ³ 22 ³ namioty na r©wninach Moabu po drugiej !Z,
 ÄÄÄÄÄÜ stronie Jordanu, naprzeciw Jerycha. !Zf
 !Z,, /
 Kr©l Moabu wzywa Balaama, !Z.../
 02 Balak, syn Sippora, widzia^ wszystko, co !Z†
 uczyni^ Izrael Amorytom. 03 Wtedy strach ogarn¼^ !Z‡
 Moab przed tym ludem, kt©ry by^ tak liczny, i !Z^
 l©ka^ si© Moab Izraelitów. 04 Rzek^ wi©c Moab do !Z%
 starszych spo~ród Madianitów: ©Teraz to mn©stwo !ZŠ
 po¼re wszystko wokl^ nas, jak wç^ ¼re traw© na !Z<
 polu. Wçwczas kr©lem Moabu by^ Balak, syn !Zœ
 Sippora. 05 On te¼ wys^a^ pos^ców do Balaama*, syna !Z□
 Beora, do Petor nad Rzek¼ w kraju Ammawitów*, aby !ZŹ
 go zaprosili tymi s^owami: ©Oto lud, kt©ry wyszed^ !Z□
 z Egiptu, okry^ powierzchni© ziemi i osiad^ !Z□
 naprzeciw mnie. 06 Przyjd« wi©c, prosz©, i !Z'
 przeklnij mi ten lud, bo jest silniejszy ode mnie. !Z'
 Był mo¼e, uda si© go pokona^ i z kraju wyp©dzi^ !Z"
 Wiem bowiem, ¼e kogo ty b^ogos^awisz, b©dzie !Z"
 b^ogos^awiony, a kogo ty przeklniesz, b©dzie !Z•
 przekl©ty. 07 Wybrali si© wi©c starsi Moabitów !Z–
 wraz ze starszymi Madianitów w drog©, zaopatrzeni !Z—
 w dary dla wieszczka. Przybyli do Balaama i !Z~
 przekazali mu s^owa Balaka. 08 On za~ im !Z™
 odpowiedzia^: ©Pozosta^cie tu na noc, a potem dam !ZŠ
 wam odpowied« wed^ug tego, co mi Pan powie. !Z>
 Pozostali wi©c ksi¼¼ta Moabitów u Balaama. !Zœ
 09 Przeszed^ Bçg do Balaama i rzek^: ©Cç¼ to za !Z□
 m©¼owie s¼ u ciebie? 10 Balaam odpowiedzia^ Bogu: !ZŹ
 ©Balak, syn Sippora, kr©l Moabitów, przys^a^ do !ZŸ

mnie wiadomo⁷: 11 Oto lud, który wyszedł z Egiptu, okrył powierzchnię ziemi. Przyjdź, a przeklinaj ich, abym mógł z nimi walczyć i wypędzić ich. 12 Na to rzekł Bóg do Balaama: «Nie możesz iść z nimi i nie możesz tego ludu przeklinać, albowiem jest on błogosławiony». 13 Gdy powstał Balaam następnego poranka, rzekł do księcia Moabu Balaka: «Wróćcie do swego kraju, gdyż Pan nie pozwoli mi iść z wami». 14 Powstali wtedy książęta Moabu i przyszedli do Balaka donosząc mu: «Nie zgodzi się Balaam pójść z nami». 15 Wtedy Balak poszedł raz jeszcze liczniejszych i bardziej dostojnych niż tamci. 16 Skoro oni przybyli do Balaama, rzekli mu: «Tak mówi Balak, syn Sippora: Nie wzbraniaj się przyjść do mnie. 17 Wynagrodz ci hojnie i wszystko uczynię, cokolwiek mi powiesz. Przyjdź więc i przeklinaj mi ten lud!» 18 Balaam odpowiedział sługom Balaka tymi słowami: «Choćby mi Balak dawał tyle srebra i złota, ile pałac jego pomieści, to przecie nie mogę przekroczyć rozkazu Pana, Boga <mojego>, zarówno w małych rzeczach, jak i wielkich. 19 Pozostacie jednak przez noc, a zobaczcie, co Pan tym razem mi powie». 20 W nocy przyszedł Bóg do Balaama i rzekł mu: «Skoro mówią ci przyszedli, aby cię zabrali, wstań, a idź z nimi, lecz uczynisz tylko to, co ci powiem». 21 Wstał więc Balaam rano, osiodła swój ołtarz i pojechał z księżętami Moabu. 22 Jego wyjazd rozпалиł gniew Pana i anioł Pana stanął na drodze przeciw niemu, by go zatrzymał. On zaś w towarzystwie dwóch sług jechał na swojej ołtarzy. 23 Gdy ołtarz zobaczył anioł Pana stojącego z wyciętym mieczem na drodze, zboczył z drogi i poszedł w pole. Balaam uderzył je, chcąc zawrócić na właściwą drogę. 24 Wtedy stanął anioł Pana na ciasnej drodze między winnicami, a mur był z jednej i z drugiej strony. 25 Gdy ołtarz zobaczył anioł Pana, przyparł do muru i przytarł nogę Balaama do tego muru, a on ponownie zaczął bić ołtarz. 26 Anioł posunął się dalej i stanął w miejscu tak ciasnym, że nie było miejsca go wyminąć ani z prawej, ani też z lewej strony. 27 Gdy ołtarz ujrzał znowu anioł Pana, położył się pod Balaamem. Rozgniewał się więc Balaam bardzo i zaczął okładać ołtarz kijem. 28 Wówczas otworzył Pan usta ołtarza, i rzekł do Balaama: «Cóż ci uczynię, że nie zbił cię już trzy razy?» 29 Balaam odpowiedział ołtarzowi: «Dlatego że sobie drwię z ciebie»

mnie. Gdybym tak miał miecz w ręku, już bym cię zabił! 30 Ołlica jednak rzekł do Balaama: ©Czyż nie jestem twoją ołlicą, na której jeździsz, odkąd jesteś, a po dzień dzisiejszy? Czyż miałam zwyczaj czynić ci coś podobnego? Odpowiedział: ©Nie! 31 Wtedy otworzył Pan oczy Balaama i zobaczył on anioła Pana, stojącego na drodze z obnażonym mieczem w ręku. Ukłonił się i oddał pokłon twarz do ziemi. 32 Anioł zaś Pana rzekł do niego: ©Czemu aż trzy razy zbicie swoją ołlicę? Ja jestem tym, który przyszedł, aby ci bronił przejazdu, albowiem droga twoja jest dla ciebie zgubna*. 33 Ołlica ujrzał mnie i trzy razy usunął się z drogi. Gdyby się nie usunął, byłbym ci dawno zabił, a ja przy życiu zostawił. 34 Rzekł więc Balaam do anioła Pana: ©Zgrzeszyłem. Nie wiedziałem, że ty stanęłeś przeciwko mnie na drodze. Teraz jednak, gdy wiem, że ci się droga moja nie podoba, chcę wrócić. 35 Lecz anioł Pana rzekł do Balaama: ©Idź z tymi młóćami, ale nie mów nic innego ponad to, co ci powiem. Poszedł więc Balaam z księżcami Balaka.

Balaam u Balaka.

36 Gdy usłyszał Balak, że Balaam się zbliża, wyszedł naprzeciw niego aż do Ir-Moab, które leży nad Arnonem, na samej granicy kraju. 37 Balak rzekł do Balaama: ©Czyż nie posyłałem już po ciebie, by cię przywołał? Czemu nie przybyłeś? Czyż nie mogę hojnie ci zapłacić? 38 Balaam jednak odpowiedział Balakowi: ©Przecież teraz przybyłem do ciebie. Czy rzeczywiście mogę coś oznajmić? Bóg mówi tylko te słowa, które Bóg wolał w moje usta. 39 I poszedł Balaam z Balakiem, i przybyli do Kiriath-Chusot. 40 Balak złożył w ofierze woły i owce i [czcł] z tego posłał Balaamowi i księżcom, którzy z nim przyszli. 41 Na drugi dzień zabrał Balak Balaama i zaprowadził na Bamot-Baal, skąd był widok kraniec [obozu] ludu [izraelskiego].

01 Wtedy rzekł Balaam do Balaka: ©Wzniesł mi siedem ołtarzy i przyprowadł mi siedem młodych cielców i siedem baranów. 02 Balak uczynił według życzenia Balaama, i ofiarowali wspólnie na każdym ołtarzu młodego cielca i barana. 03 Wtedy rzekł Balaam do Balaka: ©Pozostał tu przy twojej cennej ofierze, ja zaś odejdę. Moje objawi mi się Pan, a co mi dozwoli zobaczyć, oznajmię ci. I poszedł na bezdrzewny pagórek*.

Przepowiednie Balaama ![# /

04 Objawi si© Bc̄g Balaamowi, a on rzek^ do ![\$ /

Niego: @Ustawim siedem o^tarzy i ofiarowa^em na ![%

ka^4dym m^odego cielca i barana^ . 05 Wc̄wczas Pan ![&

w^o^4y^ s^owa w usta Balaama i rzek^ mu: @Wrç† do ![(

Balaka i tak mu powiesz^ . 06 Wrçci^ si© wi©c ku !(!)

niemu, a on sta^ jeszcze przy swej ca^opalnej ![*

ofierze razem z moabskimi ksi^4©tami. 07 Wtedy ![+

[Balaam] wyg^osi^ swoje pouczenie, mçwi^c: ![,

@Z Aramu sprowadzi^ mnie Balak, ![-

ze wschodnich wzgçrz - krçl Moabu. ![.

Przyjd« tu, przeknij mi Jakuba ![/

Przyjd« tu, a zgrom Izraela ![0

08 Jak^4e ja mog© przeklina†, kogo Bc̄g nie ![1

przeklina? ![2

Jak mog© z^orzeczy†, komu nie z^orzeczy Pan? ![3

09 Bo widz© go z wierzchu ska^y, ![4

ze wzgçrz go dostrzegam, ![5

oto lud, ktçry mieszka osobno, ![6

a nie wlicza si© do narodçw* ![7

10 Ktç^4 mo^4e zliczy† Jakuba jak proch licznego? ![8

Ktç^4 policzy cho†by czwart^ cz©† Izraela? ![9

Niech umr© ~mierci^ sprawiedliwych! ![:

Niechaj taki jak ich b©dzie mçj koniec! ![;

11 Rzek^ na to Balak do Balaama: @Cç^4e~ to mi ![<

uczyni^? Sprowadzi^em ci© tu, by~ przeklina^ ![=

nieprzyjaciç^ moich, a ty zamiast tego im ![>

b^ogos^awisz!^ 12 Lecz on odpowiedzia^: @Czy^4 nie ![?

musz© powiedzie† tego, co Pan w^o^4y^ w moje usta?^ ![@

13 Rzek^ wi©c Balak do niego: @Chod«, prosz©, ze ![A

mn^ na inne miejsce, z ktçrego b©dziesz ich ![B

widzia^ . St^d widzisz tylko ich cz©†, a ![C

wszystkich nie ogarniasz. Przeknij ich zatem ![D

stamt^d^ . 14 Wzi^ go wi©c z sob^ na Pole Czatçw, ![E

na szczyt gçry Pisga; zbudowa^ tam siedem o^tarzy ![F

i ofiarowa^ na ka^4dym m^odego cielca i barana. ![G

15 Rzek^ [Balaam] do Balaka: @Pozostaã tu przy ![H

ca^opalnej ofierze, a ja opodal b©d© oczekiwa^ na ![I

spotkanie^ . 16 Wtedy spotka^ si© Pan z Balaamem, ![J

przekaza^ mu s^owa, polecaj^c: @Wrç† do Balaka i ![K

powiedz mu w ten sposçb^ ! 17 Gdy wrçci^ do niego, ![L

on sta^ jeszcze razem z ksi^4©tami Moabu przy ![M

ca^opalnej ofierze. Balak zapyta^ go: @Co Pan ![N

powiedzia^?^ 18 Wtedy [Balaam] wyg^osi^ swoje ![O

pouczenie, mçwi^c: ![P

@Podnie~ si©, Balaku, a s^uchaj, ![Q

synu Sippora, nak^oã swego ucha! ![R

19 Bc̄g nie jest jak cz^owiek, by k^ama^, ![S

nie jak syn ludzki, by si© wycofywa[^] ![T
 Czy^¼ On powie co[~], a nie uczyni tego, ![U
 lub nie wykona tego, co oznajmi[?] ? ![V
 20 On mnie tu sprowadzi[^], bym b[^]ogos[^]awi[^] ![W
 On b[^]ogos[^]awi - ja tego zmienić nie mog© ![X
 21 Ja nie dostrzegam grzechu u Jakuba, ![Y
 ni w Izraelu nie widz© ja z^oci ![Z
 Pan, ich B©g, jest z nimi: ![[
 wznosz[¥] Mu okrzyk jako kr©lowi ![\n
 22 B©g, kt©ry z Egiptu ich wywi©d[^] ![]
 jest dla nich jakby rogami bawo^u ![^
 23 Skoro nie ma czar©w w^r©d Jakuba ![_
 ani wr©¼biarstwa w Izraelu, ![`
 w czasie w^aciwym przepowie si© Jakobowi, ![a
 Izraelowi to, co B©g uczyni: ![b
 24 Patrz, oto nar©d jak wstaj[¥]ca lwica, ![c
 na podobie^ästwo lwa on si© podnosi: ![d
 i nie po^o¼y si©, a^¼ po^¼re sw[¥] zdobycz ![e
 i krew zabitych wypije ![f
 25 Rzek[^] w©wczas Balak do Balaama: @Gdy ju^¼ nie ![g
 mo^¼esz przeklina[†], przynajmniej im nie b[^]ogos[^]aw![~] ![h
 26 Balaam odpowiedzia[^] Balakowi: @Czy^¼ nie m©wi^{em} ![i
 ci: Co Pan powie, wszystko uczyni©?[~] 27 Wtedy ![j
 rzek[^] znowu Balak do Balaama: @Chod[«], prosz©, a na ![k
 inne miejsce jeszcze ci© wprowadz©. Mo^¼e spodoba ![l
 si© Bogu, by[~] przynajmniej z tego miejsca mi go ![m
 przekl[¥]~. 28 Potem wzi[¥] Balak Balaama na szczyt ![n
 Peor, kt©ry si© wznosi nad pustyni[¥]. 29 Balaam ![o
 rzek[^] do Balaka: @Zbuduj mi tu siedem o[^]tarzy i ![p
 przyprowad[«] siedem m[^]odych ciel©w i siedem ![q
 baran©w. 30 Speⁿⁱ Balak ^¼danie Balaama. Wtedy ![r
 on z^o¼y[^] na ka^¼dym o[^]tarzu w ofierze m[^]odego ![s
 cielca i barana. ![t
 ÚÄÄÄÄÄÿ 01 Gdy Balaam spostrzeg[^], ^¼e dobre jest w ![u
³ 24 ³ oczach Pana b[^]ogos[^]awienie Izraela, nie ![v
 ÄÄÄÄÄÜ odszed[^] wcale, jak przedtem, aby szuka[†] ![w
 wr©¼b, lecz twarz obr©ci[^] ku pustyni. 02 Gdy wi©c ![x
 podni©s[^] oczy i zobaczy[^] Izraela roz^o¼onego ![y
 obozem wed^ug swoich pokole^ä, ogarn[¥] go Duch Bo^¼ay ![z
 03 i zacz[¥] g^osic[^] swoje pouczenie, m©wi[¥]c ![[
 @Wyrocznia Balaama, syna Beora, ![I
 wyrocznia m©¼a, kt©ry wzrok ma przenikliwy ![J
 04 wyrocznia tego, kt©ry s[^]yszys[^] s^owa Bo^¼ae, ![~
 kt©ry ogl[¥]da widzenie Wszechmocnego ![DEL
 kt©ry pada*, a oczy mu si© otwieraj[¥]. ![€
 05 Jakubie, jak^¼e pi©kne s[¥] twoje namioty, ![□
 mieszkania twoje, Izraelu ![,
 06 Jak szerokie doliny potok©w, ![f
 jak ogrody nad brzegiem strumieni ![,

lub jak aloes, który Pan sadi,	!{...
i jak cedry nad wodami.	!{†
07 Płynie woda z jego wiader,	!{‡
a zasiew jego ma wilgot obfit	!{“
król jego wiele mocniejszy niż Agag	!{‰
królestwo jego w górze wyniesione.	!{Š
08 A Bóg, który z Egiptu go wywiódł,	!{<
jest dla niego jak rogi bawołu.	!{œ
On wyniszczy narody, co go uciskają,	!{□
zmiażdży ich kości -	!{Ž
zdrzgnie swoimi strzałami.	!{□
09 Położy się, jak lew się przycisną,	!{□
lub niby lwica. Kto się odważy go zbudzić?	!{‘
Bóg osławi niech błogosławi, który błogosławi	!{’
ciebie,	!{“
a przekłóci, który cię przeklinają.	!{”
10 Wtedy rozgniewa się Balak na Balaama, a	!{•
klasnąwszy w dzień rzekł do Balaama: Wezwanem	!{[-
cię tu, byś przeklinał nieprzyjaciół moich, a ty	!{[-
ich nawet trzykrotnie błogosławiłeś.	!{“
11 Uciekaj teraz czym prędzej do domu; obiecuję ci wprawdzie	!{™
sowitą nagrodę, lecz oto Pan cię jej pozbawi.	!{Š
12 Balaam odpowiedział Balakowi: Czyż nie	!{>
powiedziałem wyświecając, którym do mnie	!{œ
wysłałeś: 13 Choćby mi Balak dawał tyle srebra i	!{□
złota, ile pałac jego pomieści, to przecież nie	!{Ž
mogę przekroczyć rozkazu Pana i czynić samowolnie	!{Ÿ
czy to «le, czy też dobrze. Co Pan mówi, to tylko	!{[
oznajmię. 14 Dobrze więc, wróć teraz do mojego	!{i
ludu, lecz zbliż się jeszcze, bo chcę ci oznajmić,	!{¢
co lud ten kiedy uczyni twojemu ludowi. 15 I	!{£
wyślosi swoje pouczenie, mówiąc:	!{¤
Wyrocznia Balaama, syna Beora,	!{¥
wyrocznia męża, który wzrok ma przenikliwy	!{¦
16 wyrocznia tego, który słyszy słowa Boga,	!{§
który ogląda widzenie Wszechmocnego	!{“
a w wiedzy Najwyższego ma udział,	!{©
który pada, a oczy mu się otwierają.	!{a
17 Widzę go, lecz jeszcze nie teraz	!{«
dostrzegam go, ale nie z bliska:	!{¬
wschodzi Gwiazda z Jakuba	!{[
a z Izraela podnosi się berze.	!{®
Ono to zmiażdży skronie Moabu,	!{“
a także czaszki wszystkich synów Seta	!{°
18 Stanie się Edom podbitą krainą,	!{±
<Seir też błędzie podbitą krainą>	!{²
A Izrael urośnie w potęgę.	!{³
19 Zapanuje Jakub nad nieprzyjacielem	!{´
i zbiegł z Seiru wyniszczy	!{µ

20 Dostrzeg[^] nast©pnie Amalekit^{ćw} i wyg[^]osi[^] sw[¥] ![\u0021]
 przepowiedni©, m^{ćw}i[¥]c: ![\u0021].
 @Amalek jest pierwszym po[~]r^{ćd} narod^{ćw} ![\u0021],
 lecz przeznaczony jest na wieczn[¥] zag[^]ad© * ![\u0021].

21 Ujrza[^] Kenit^{ćw} i wyg[^]osi[^] swoje proroctwo, ![\u0021]
 m^{ćw}i[¥]c: ![\u0021].
 @Mocne jest twoje mieszkanie ![\u0021].
 i na skale zbudowane twe gniazdo ![\u0021].

22 lecz i ono jest przeznaczone na zgub©, ![\u0021].
 wtedy gdy Aszszur ci© we[«]mie w niewol© ![\u0021].

23 I g[^]osi[^] dalej swoje pouczenie*, m^{ćw}i[¥]c: ![\u0021].
 @Biada! Kt^ć¼ si© ostoi, ![\u0021].
 kiedy B^{ćg} to uczyni? ![\u0021].

24 Przyb©d[¥] bowiem okr©ty Kittim* ![\u0021].
 pogn©bi[¥] Aszszur, pogn©bi[¥] te^¼ Eber* ![\u0021].
 ale i oni przepadn[¥]* na zawsze ![\u0021].

25 Wtedy podni^{ćs}^ si© Balaam i odszed[^] do swojej ![\u0021].
 ojczyzny, r^{ćw}nie^¼ i Balak odszed[^] swoj[¥] drog[¥]. ![\u0021].

Izrael w Peor ![\u0021].

ÚÄÄÄÄ¿ 01 Gdy przebywali w Szittim, zacz[¥] lud ![\u0021].
³ 25 ³ uprawia[†] nierz[¥]d z Moabitkami. 02 One to ![\u0021].
 ÄÄÄÄÄÜ nak[^]ania[^]y lud do brania udzia[^]u w ofiarach ![\u0021].
 sk[^]adanych ich bo^¼kom. Lud spo^¼ywa[^] dary ofiarne i ![\u0021].
 oddawa[^] pok[^]on ich bogom. 03 Izrael przylg[¥]^ do ![\u0021].
 Baal-Peora, i gniew Pana zap[^]on[¥]^ przeciw niemu. ![\u0021].

04 I rzek[^] Pan do Moj^¼esza: @Zbierz wszystkich ![\u0021].
 [winnych] przyw^{ćd}ćw ludu i powie[~] ich dla Pana ![\u0021].
 wprost s[^]o^äca, a wtedy odwr^ćci si© zapalczywo[~]† ![\u0021].
 gniewu Pana od Izraela[~]. 05 Rozkaza[^] wi©c Moj^¼esz ![\u0021].
 s©dziom Izraela: @Zabijajcie ka^¼dego z waszych ![\u0021].
 ludzi, kt^ćrzy si© przy[~]czyli do Baal-Peora[~]. 06 I ![\u0021].
 oto przyby[^] jeden z Izraelit^{ćw} i przyprowadzi[^] ![\u0021].
 Madianit© do swoich braci przed oczami Moj^¼esza i ![\u0021].
 ca[^]ego zgromadzenia Izraelit^{ćw}, kt^ćrzy lamentowali ![\u0021].
 u wej[~]cia do Namiotu Spotkania. 07 Ujrza^{wszy} to ![\u0021].
 kap[^]an Pinchas, syn Eleazara, syna Aarona, chwyci[^] ![\u0021].
 w r©k© w[^]ćzni©, opu[~]ci[^] zgromadzenie, 08 poszed[^] ![\u0021].
 za Izraelit[¥] do komory namiotu i przebi[^] ich ![\u0021].
 obydw^oje, m©¼czyn© Izraelit© i kobiet© - przez ![\u0021].
 jej [^]ono. I usta[^]a plaga w[~]ćd Izraelit^{ćw}. ![\u0021].

09 Zgin©^o ich wtedy dwadzie[~]cia cztery tysi[¥]ce. ![\u0021].

10 M^{ćw}i[^] znowu Pan do Moj^¼esza: 11 @Pinchas, syn ![\u0021].
 Eleazara, syna kap[^]ana Aarona, odwr^ćci[^] m^{ćj} gniew ![\u0021].
 od Izraelit^{ćw}, gdy^¼ zap[^]on[¥]^ po[~]r^{ćd} nich ![\u0021].
 zazdro[~]ci[¥]. Dlatego nie wytraci[^]em zupe[^]nie ![\u0021].
 Izraelit^{ćw} w mojej zazdro[~]ci. 12 Oznajmij wi©c: ![\u0021].
 Oto Ja zawieram z nim przymierze pokoju. 13 B©dzie ![\u0021].
 to dla niego i dla jego potomstwa po nim ![\u0021].

przymierze, które mu zapewni kapłaństwo na wieki, ponieważ okazał się zazdrosnym o swego Boga i dokonał prześladowania w imieniu Izraelitów.
 14 Izraelita, którego zginął z Madianitką, nazywał się Zimri, a był synem Salu, księcia jednego z rodów pokolenia Symeona. 15 Madianitka, którą zabito, nazywała się Kozbi i była córką Sura; ten był znowu głową jednego z pokoleń, czyli rodów madianickich. 16 Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: 17 Jak z wrogiem obchodzisz się z Madianitami i wyniszcz ich, 18 gdy oni wrogo odnosili się do was, oszukując was przez swoje kłamstwa, posługując się Peorem, posługując się córką księcia madianickiego, ich siostrą Kozbi, która została zabita w dzieło plagi, jaka spadła ze względu na Peor.

NOWE ROZPORZĄDZENIA

Spis
 19 Po tej pladze
 01 rzekł Pan do Mojżesza i Eleazara, syna 26 3 kapłana Aarona: 02 Dokonajcie obliczenia 03 całej społeczności Izraelitów według rodów, od dwudziestu lat wzwyż, zdolnych do walki.
 03 Mojżesz więc i kapłan Eleazar na równinach Moabu, naprzeciw Jerycha nad Jordanem, tak zarządzili: 04 Od dwudziestu lat wzwyż, jak to Pan nakazał Mojżeszowi oraz Izraelitom przy wyjściu z Egiptu [spisze się lud]. Otóż Izraelici, którzy wyszli z ziemi egipskiej, byli następujący: 05 Pierworodnym Izraela był Ruben; synami Rubena byli: Henoch, od którego pochodzi ród Henochitów; od Pallu pochodzi ród Palluitów. 06 Od Chesrona pochodzi ród Chesronitów; od Karmiego ród Karmitów. 07 To są rody Rubenitów. Liczba spisanych wynosi czterdzieści trzy tysiące siedemset trzydziestu. 08 Synowie Pallu: Eliab, 09 a synowie Eliaba: Nemuel, Datan i Abiram. Datan i Abiram* byli to wani ci, którzy jako przedstawiciele zgromadzenia powstali przeciw Mojżeszowi i Aaronowi ze zgrają Koracha podczas jej buntu przeciw Panu. 10 Wtedy ziemia rozwarła swoje paszczy i pochłonęła ich i Koracha, podczas gdy zgrają ginęła strawiona przez ogień - dwustu pięćdziesięciu osób. Tak stali się oni jakby znakiem ostrzegawczym. 11 Synowie jednak Koracha nie zginęli.
 12 Synowie Symeona według swoich rodów: od

Nemuela pochodzi ród Nemuelitów; od Jamina ród !9
 Jaminitów; od Jakina ród Jakinitów. 13 Od Zeracha !:
 pochodzi ród Zerachitów; od Saula ród Saulitów. !;
 14 To sę rody Symeonitów: dwadziećcia dwa tysięce !<
 dwustu. 15 Synowie Gada według swoich rodów: od !=
 Sefona pochodzi ród Sefonitów, od Chaggięgo ród !>
 Chaggiitów; od Szunięgo ród Szunitów. 16 Od Oznięgo !?
 pochodzi ród Oznitów; od Erięgo ród Eritów. 17 Od !@
 Aroda pochodzi ród Arodytów; od Arelięgo ród !A
 Arelitów. 18 To sę rody Gadytów: według tego jak !B
 zostali spisani - czterdziećci tysięcy pięciuset. !C
 19 Synami Judy byli Er i Onan. Er i Onan umarli w !D
 kraju Kanaan. 20 Synowie Judy według swoich rodów: !E
 od Szeli pochodzi ród Szelanitów; od Peresa ród !F
 Parsytów; od Zeracha ród Zerachitów. 21 Synowie !G
 Peresa: od Chesrona pochodzi ród Chesronitów; od !H
 Chamula ród Chamulitów. 22 To sę rody Judy: według !I
 tego, jak zostali spisani - siedemdziesięt szećt !J
 tysięcy pięciuset. 23 Synowie Issachara według !K
 swoich rodów: Tola, od ktęrego pochodzi ród !L
 Tolaitów; od Puyy pochodzi ród Punitów; 24 od !M
 Jazuba pochodzi ród Jazubitów; od Szimrona ród !N
 Szimronitów. 25 To sę rody Issachara: według tego, !O
 jak zostali spisani - szećtdziesięt cztery tysięce !P
 trzystu. 26 Synowie Zabulona według swoich rodów: !Q
 Sered, od ktęrego pochodzi ród Sardytów; od Elona !R
 ród Elonitów, a od Jachleela ród Jachleelitów. !S
 27 To sę rody Zabulonitów liczyęce szećtdziesięt !T
 tysięcy pięciuset spisanych. 28 Synowie Jęzefa !U
 według swoich rodów: Manasses i Efraim. 29 Synowie !V
 Manassesa byli: Makir, od ktęrego pochodzi ród !W
 Makirytów; Makir być ojcem Gileada. Od Gileada !X
 pochodzi ród Gileadytów. 30 Synami Gileada byli: !Y
 Jezer, od ktęrego pochodzi ród Jezerytów; od !Z
 Cheleka pochodzi ród Chekitów. 31 Dalej Asriel, ![
 od ktęrego pochodzi ród Asrielitów; i Sychem, od !\n
 ktęrego pochodzi ród Sychemitów. 32 Wreszcie !]
 Szemida, od ktęrego pochodzi ród Szemidaitów, i !^
 Chefer, od ktęrego pochodzi ród Chefrytów. !_\n
 33 Selofchad, syn Chefera, nie miać synów, lecz !`
 tylko cęrki. Cęrkom Selofchada byćo na imię !a
 Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsa. 34 To sę rody !b
 Manassesa: według tego, jak zostali spisani - !c
 pięćdziesięt dwa tysięce siedmiuset. !d
 35 To sę synowie Efraima według swoich rodów: od !e
 Szutelacha pochodzi ród Szutlachitów; od Bekera !f
 ród Bakrytów, od Tachana ród Tachanitów. 36 A ci !g
 sę synowie Szutelacha: Eran, od ktęrego pochodzi !h
 ród Eranitów. 37 To sę rody Efraimitów, razem !i

trzydzie~ci dwa tysi~ce pi©ciuset spisanych. S¥ to !j
 potomkowie J¢zefa wed^ug swoich rod¢w. 38 Synowie !k
 Beniamina wed^ug swoich rod¢w: Bela, od kt¢rego !l
 pochodzi r¢d Belait¢w; od Aszbela pochodzi r¢d !m
 Aszbelit¢w; od Achirama r¢d Achiramit¢w. 39 Od !n
 Szefufama pochodzi r¢d Szufamit¢w; od Chufama r¢d !o
 Chufamit¢w. 40 Synami Beli byli Ard i Naaman; [od !p
 Arda pochodzi] r¢d Ardyt¢w, a od Naamana r¢d !q
 Naamit¢w. 41 To s¥ potomkowie Beniamina wed^ug !r
 swoich rod¢w: wed^ug tego, jak zostali spisani - !s
 czterdzie~ci pi©t tysi©cy sze~ciuset. !t
 42 To s¥ synowie Dana wed^ug swoich rod¢w: od !u
 Szuchama pochodzi r¢d Szuchamit¢w; to s¥ !v
 potomkowie Dana wed^ug swoich rod¢w. 43 Wszystkie !w
 rody Szuchamit¢w - wed^ug tego, jak zosta^y !x
 spisane: sze~tdziesi¥t cztery tysi~ce czterystu !y
 spisanych. !z
 44 Synowie Asera wed^ug swoich rod¢w: od Jimny !{
 pochodzi r¢d Jimnait¢w; od Jiszwiego r¢d !|
 Jiszwit¢w; od Berii r¢d Beriait¢w. 45 Od syn¢w !}
 Berii pochodz¥: od Chebera r¢d Chebryt¢w; od !~
 Malkiela r¢d Malkielit¢w. 46 C¢rka Asera nazywa^a !BEL
 si© Sarah. 47 To s¥ rody Aseryt¢w wed^ug tego, !E
 jak zostali spisani - pi©tdziesi¥t trzy tysi~ce !O
 czterystu. !,
 48 Synowie Neftalego wed^ug swoich rod¢w: !f
 Jachseel, od kt¢rego pochodzi r¢d Jachseelit¢w; od !,,
 Guni r¢d Gunit¢w, 49 od Jesera pochodzi r¢d !...
 Jisryt¢w; od Szillema r¢d Szillemit¢w. 50 To s¥ !t
 rody Neftalego: wed^ug tego, jak zostali spisani - !#
 czterdzie~ci pi©t tysi©cy czterystu. 51 Og¢lna za~ !^
 liczba wszystkich Izraelit¢w: wed^ug tego, jak !%
 zostali spisani - sze~tset jeden tysi©cy siedemset !S
 trzydziestu. !<
 52 Nast©pnie tak m¢wi^ Pan do Moj^esz: !GE
 53 ©Pomi©dzy nich ma by^ kraj rozdzielony, wed^ug !O
 liczby g^¢w, jako dziedzictwo. 54 Pokoleniu, kt¢re !Z
 ma wi©cej ludzi, przypadnie wi©kszy dzie^, a temu, !O
 kt¢re ma mniej - mniejszy. Ka^de otrzyma przydzia^ !O
 odpowiadaj¥cy danym spisowi. 55 Kraj ma by^ dzielony !'
 losem, a dziedzictwo maj¥ otrzyma^ wed^ug liczby !'
 imion w rodach. 56 Losem ma by^ rozdzielone !"
 dziedzictwo pomi©dzy [rody] liczne i mniejsze. !"
 Spis lewit¢w. !• /
 57 A oto spis lewit¢w wed^ug ich pokoleã: od !—
 Gerszona pochodzi r¢d Gerszonit¢w; od Kehata r¢d !~
 Kehatyt¢w; od Merariego r¢d Meraryt¢w. 58 A dalsze !TM
 rody lewit¢w to: Libnici, Chebronici, Machlici, !S

Muszyci i Korachici. Kehat by[^] ojcem Amrama. !\>
 59 1/2ona Amrama nazywa[^]a si© Jokebed, a by[^]a c®rk[¥] !\œ
 Lewiego, urodzona w Egipcie. Z niej urodzili si© !\□
 Amramowi Aaron i Moj^¾esz oraz ich siostra Miriam. !\Ž
 60 Aaronowi urodzili si© Nadab, Abihu, Eleazar !\Ÿ
 oraz Itamar. 61 Jednak Nadab i Abihu zgin©li, gdy !\!
 nie[~]li przed Pana inny* ogie^ä w ofierze. 62 By^o !\j
 ich wszystkich m©¾czyn [w wieku] od jednego !\¢
 miesi[¥]ca wzwy^¾ dwadzie[~]cia trzy tysi[¥]ce. Nie byli !\£
 jednak spisani wraz z Izraelitami i nie otrzymali !\¤
 dzia^u po[~]r[¢]d Izraelit[¢]w. 63 To byli ludzie, !\¥
 kt[¢]rych spisa[^] Moj^¾esz i kap[^]an Eleazar na !\¡
 r[¢]wninach Moabu w pobli^¾u Jordanu, naprzeciw !\§
 Jerycha. 64 Po[~]r[¢]d nich nie by^o nikogo z tych, !\`
 kt[¢]rych Moj^¾esz i Aaron spisali, gdy dokonywali !\©
 spisu Izraelit[¢]w na pustyni Synaj. 65 Rzek[^] im !\ª
 bowiem Pan, ¾e umr[¥] na pustyni i nie zostanie z !\«
 nich ¾aden opr[¢]cz Kaleba, syna Jefunnego, i !\¬
 Jozuego, syna Nuna. !\!
 !\® /
 Wyposa^¾enie "c®rek dziedzicz[¥]cych" !\¯ /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 Nast©pnie przysz[~]y c®rki Selofchada, !\°
 ³ 27 ³ syna Chefera, syna Gileada, syna Makira, !\±
 ÄÄÄÄÄÜ syna Manassesa, syna J[¢]zefa. Nosi[~]y one !\²
 imiona: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsã. !\³
 02 Wyst[¥]pi[~]y przed Moj^¾eszem, kap[^]anem Eleazarem, !\´
 przed ksi[¥]¾©tami i ca[~]¥ spo[^]eczno[~]ci[¥] u wej[~]cia do !\µ
 Namiotu Spotkania i rzek[~]y: 03 ®Ojciec nasz umar[^] !\¶
 na pustyni, ale nie nale^¾a[^] do zgrai tych, kt[¢]rzy !\·
 si© po[~]¥czyli przeciw Panu, do zgrai Koracha. !\¸
 Umar[^] za swoje w[^]asne grzechy, a nie mia[^] syn[¢]w. !\¹
 04 Czemu^¾ wi©c imi© naszego ojca, kt[¢]ry nie mia[^] !\º
 syna, ma znikn[¥]† z jego rodu? Daj nam przeto !\»
 posiad^o† po[~]r[¢]d braci naszego ojca[~]. 05 Moj^¾esz !\¼
 przedstawi[^] ich spraw© Panu, 06 a Pan rzek[^] do !\½
 Moj^¾esza: 07 ®C®rki Selofchada maj[¥] s[^]uszn^o†. Daj !\¾
 im bez wahania posiad^o† dziedziczn[¥] pomi©dzy !\¿
 bra[†]mi ich ojca i przeka^¾ im jego dziedzictwo. !\À
 08 Izraelitom za[~] wydaj nast©puj[¥]ce polecenie: Gdy !\Á
 umrze m[¥]¾ nie zostawiaj[¥]c syna, wtedy jego !\Â
 dziedzictwo przeniesiecie na jego c®rk©. !\Ã
 09 Je[~]liby nie mia[^] nawet c®rki, wtedy oddacie !\Ä
 dziedzictwo jego braciom. 10 Gdyby i braci nie !\Å
 mia[^], wtedy oddacie dziedzictwo braciom jego ojca. !\Æ
 11 Je^¾eli jego ojciec nie ma braci, wtedy jego !\Ç
 dziedzictwo oddacie najbli^¾szemu krewnemu w jego !\È
 rodzie, i on je we[«]mie w posiadanie. Takie b©dzie !\É
 prawo w[~]r[¢]d Izraelit[¢]w, jak to Pan nakaza[^] !\Ê
 Moj^¾eszowi. !\Ë

	!ì /
Jozue wodzem ca [^] ej spo [^] eczno [~] ci:	!í /
12 Potem Pan rzek [^] do Moj ^{3/4} esza: @Wejd« na t©	!î
głr© z [^] aácucha Abarim i popatrz na kraj, ktçry	!ï
daj© Izraelitom. 13 Gdy go zobaczysz, zostaniesz	!ð
przy [^] czony do swoich przodkçw, podobnie jak twçj	!ñ
brat Aaron*, 14 za to, ^{3/4} e [~] cie si© sprzeciwili	!ò
mojemu rozkazowi na pustyni Sin, gdy spo [^] eczno [~] t	!ó
si© zbuntowa [^] a, a trzeba by [^] o objawi [†] przed ni [¥]	!õ
moj [¥] [~] wi©to [†] przez [danie im] wody [~] . To s [¥] wody	!ö
Meriba obok Kadesz na pustyni Sin.	!õ
15 Rzek [^] wi©c Moj ^{3/4} esz do Pana: 16 @O Panie, od	!x
ktçrego zale ^{3/4} y ^{3/4} ycie wszystkich istot*, wyznacz do	!ø
kierowania spo [^] eczno [~] ci [¥] m© ^{3/4} a, 17 ktçry by na jej	!ù
czele wychodzi [^] i wraca [^] , wyprowadza [^] ich i	!ú
przyprowadza [^] , by spo [^] eczno [~] t Pana nie by [^] a jak	!ú
stado bez pasterza [~] . 18 Pan odpowiedzia [^]	!ü
Moj ^{3/4} eszowi: @We« Jozuego, syna Nuna, m© ^{3/4} a, w	!ý
ktçrym prawdziwie mieszka Duch, i w [^] ç ^{3/4} na niego	!þ
swoje r©ce. 19 Nast©pnie przywied« go przed	!ß
kap [^] ana Eleazara i przed ca [^] ¥ spo [^] eczno [~] t i	!à
ustançw go w ich obecno [~] ci wodzem. 20 Przenie [~] na	!á
niego cz© [~] t twojej godno [~] ci, by ca [^] a spo [^] eczno [~] t	!â
Izraelitçw by [^] a mu pos [^] uszna. 21 Winien si© jednak	!ã
stawi [†] przed kap [^] anem Eleazarem, a ten b©dzie za	!ä
niego pyta [^] Pana przez losy urim. Tylko na jego	!å
rozkaz winni wyrusza [†] i na jego rozkaz wraca [†] ,	!æ
zarçwno on, jak i wszyscy Izraelici i ca [^] a	!ç
spo [^] eczno [~] t [~] . 22 Moj ^{3/4} esz wykona [^] wszystko, co mu	!è
nakaza [^] Pan. Wezwa [^] Jozuego i stawi [^] go przed	!é
kap [^] anem Eleazarem i przed ca [^] ym zgromadzeniem.	!ê
23 Nast©pnie w [^] o ^{3/4} y [^] na niego r©ce i ustanowi [^] go	!ë
wodzem - stosownie do woli Pana oznajmionej przez	!ì
Moj ^{3/4} esza.	!í
	!î /
Przepisy o ofiarach	!ï /
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Pan mçwi [^] tak do Moj ^{3/4} esza: 02 @Oznajmij!	!ð
³ 28 ³ Izraelitom nast©puj [¥] ce rozporz [¥] dzenie:	!ñ
ÄÄÄÄÄÜ Czuwajcie nad tym, by sk [^] ada [†] Mi w	!ò
okre [~] lonym czasie dary ofiarne, moje pokarmy jako	!ó
ofiary spalane, na mi [~] ¥ woä dla Mnie.	!ô
	!õ /
Ofiary codzienne	!ö /
03 Oznajmij im: Ofiary spalane, ktçre winni [~] cie	!÷
sk [^] ada [†] Panu, s [¥] nast©puj [¥] ce: dwa roczne jagni©ta	!ø
bez skazy codziennie na nieustann [¥] ofiar©	!ù
ca [^] opaln [¥] . 04 Jedno jagni© ma by [†] z [^] o ^{3/4} one na	!ú
ca [^] opalenie rano, a drugie wieczorem. 05 Do tego	!û
jako ofiara z pokarmçw dziesi [¥] ta cz© [~] t efy	!ü

najczystszej męki zaprawionej oliwą według miary !\ý
 jednej czwartej hinu oliwy wyciętej z oliwek. !\p
 06 To jest ustawiczne całopalenie, które już na !\ý
 górze Synaj skądano Panu jako mię woą ofiary !\!
 spalanej. 07 Do tego jako ofiara z p̂ynćw <wino>, !\"
 w ilości jednej czwartej hinu na każdą jagnię. !\#
 Sycera ma być wylana dla Pana w obrębie zieminy. !\\$\n
 08 Drugie jagnię winiene ofiarował o zmierzchu. !\%
 Z ¼ w ofierze z tymi samymi ofiarami z pokarmów, !\&
 podobnie jak rano, należą do nich ofiar z !\'
 p̂ynćw jako mię woą ofiary spalanej dla Pana. !\(
 !\)) /
 Ofiary w szabat !\)* /
 09 W dzień szabatu winicie z o³y w ofierze !\+
 dwa jagnięta roczne bez skazy z dwiema dziesiętymi !\,
 efy najczystszej męki zaprawionej oliwą, jako !\-
 ofiar z pokarmów, i należą do tego ofiar z !\.
 p̂ynćw. 10 To jest ofiara całopalna sobotnia na !\/
 każdą szabat, oprócz całopalenia ustawicznego i !\0
 ofiary z p̂ynćw. !\1
 !\2 /
 Ofiary przy nowiu księcyca !\3 /
 11 Każdego pierwszego dnia waszego miesiąca !\4
 macie z o³y Panu na całopalenie: dwa młode !\5
 cielce, barana i siedem jednorocznych jagnięt bez !\6
 skazy. 12 Do każdego cielca dodacie trzy dziesięte !\7
 [efy] najczystszej męki zaprawionej oliwą jako !\8
 ofiar z pokarmów i do barana - dwie dziesięte !\9
 [efy] najczystszej męki zaprawionej oliwą na !\:
 ofiar z pokarmów; 13 dalej, do każdego jagnięcia !\;
 jako ofiar z pokarmów jedną dziesiętą [efy] !\<
 najczystszej męki zaprawionej oliwą; wszystko jako !\=
 ofiar całopalną, jako mię woą dla Pana. !\>
 14 Przynależną ofiarę z p̂ynćw będzie pół hinu !\?
 wina na cielca, jedna trzecia - na barana i jedna !\@
 czwarta - na jagnię. To jest ofiara podczas nowiu !\A
 księcyca, którą co miesiąc przez wszystkie !\B
 miesiące roku macie skadać. 15 Wreszcie, poza !\C
 stać ofiarę całopalną i należą do niej ofiarę z !\D
 p̂ynćw, winien być z o³ony Panu w ofierze kozio !\E
 jako ofiara przebągalna. !\F
 !\G /
 Ofiary na —wito Paschy !\H /
 16 W czternastym dniu pierwszego miesiąca jest !\I
 Pascha Pana. 17 Piętnastego zaś dnia tego !\J
 miesiąca jest wito, i odtąd przez siedem dni !\K
 można jeść tylko przańny chleb. 18 W dniu !\L
 pierwszym będzie zwianie wite, i nie wolno !\M
 wykonywać żadnej pracy. 19 Jako ofiar spalną, !\N

jako całopalenie dla Pana, winniście wtedy z^o4y† !]O
dwa m^ode cielce, barana i siedem jednorocznych !]P
jagnięt, a wszystkie one mają być bez skazy. !]Q
20 Nale⁴ca do tego ofiara z pokarmów ma si^o !]R
sk^adać z najczystszej m⁴ki zaprawionej oliw⁴: !]S
trzy dziesięte [efy] na ka⁴dego cielca, dwie !]T
dziesięte na jednego barana, 21 a jedna dziesięta !]U
na ka⁴de z siedmiu jagnięt. 22 Wreszcie jeden !]V
kozioł na ofiar^o przeb^agaln⁴, by dokonać za was !]W
przeb^agania. 23 Wszystko to ma być z^o4one opr^ocz !]X
porannego całopalenia, które jest ustawicznym !]Y
całopaleniem. 24 Takie ofiary macie sk^adać !]Z
codziennie przez siedem dni jako pokarm, jako !][
ofiary spalane, jako mi⁴wo^a dla Pana: winny być !]\
sk^adane opr^ocz codziennej ofiary całopalenia i !]J
nale⁴cej do niej ofiary z p⁴ynów. 25 Dzień si^odmy !]K
b^odzie znowu dniem [~]wi^otego zwo^ania, i wtedy !]L
⁴adnej pracy wykonywać nie b^odziecie. !]M
Ofiary —wi^ota Tygodni !]N /

26 Tak⁴e w dniu pierwocin, gdy sk^adacie Panu !]c
ofiar^o z nowego zbo⁴a w —wi^oto Tygodni, ma być dla !]d
was zwo^anie [~]wi^ote; wtedy nie b^odziecie wykonywać !]e
⁴adnej pracy. 27 Z^o4cie wtedy na ofiar^o całopaln⁴ !]f
jako mi⁴wo^a dla Pana dwa m^ode cielce, barana i !]g
siedem jednorocznych jagnięt, 28 do tego !]h
odpowiedni⁴ ofiar^o z pokarmów: najczystszy m⁴k^o !]i
zaprawion⁴ oliw⁴ - mianowicie trzy dziesięte [efy] !]j
na jednego cielca, 29 dwie dziesięte na barana i !]k
po jednej dziesiętej na ka⁴de z siedmiu jagnięt. !]l
30 Wreszcie koz^a jako ofiar^o przeb^agaln⁴, by !]m
dokonać za was przeb^agania. 31 To wszystko macie !]n
z^o4y† w ofierze opr^ocz codziennego całopalenia i !]o
nale⁴cej do niego ofiary z pokarmów <b^od⁴ dla was !]p
bez skazy> wraz z p⁴ynnymi ich ofiarami. !]q
Ofiary si^odmeo nowiu !]r /

ÚÄÄÄÄ; 01 W pierwszym dniu si^odmeo miesi⁴ca !]t
³ 29³ b^odziecie mieć zwo^anie [~]wi^ote; wtedy nie !]u
ÄÄÄÄÄÜ wolno wykonywać ⁴adnej pracy. B^odzie to dla !]v
was dzień tr⁴bienia. !]w
02 Z^o4ycie wtedy na ofiar^o całopaln⁴, jako mi⁴wo^a !]x
dla Pana, jednego m^odego cielca, barana i !]y
siedem jagnięt jednorocznych bez skazy, 03 do tego !]z
odpowiedni⁴ ofiar^o z pokarmów: najczystszy m⁴k^o !]{
zaprawion⁴ oliw⁴, a mianowicie trzy dziesięte !}]
[efy] na jednego cielca, dwie dziesięte na barana !}]
i 04 jedn⁴ dziesięt⁴ na ka⁴de jagnię^o. 05 Wreszcie !]~
koz^a jako ofiar^o przeb^agaln⁴, by dokonać za was !]DEL

przeb^agania. 06 A to ma byt opr^cz ofiary |!€
 ca^opalnej na nowiu ^ycznie z ofiar^ z pokarm^w i |!□
 opr^cz sta^ej ofiary ca^opalnej z nale^cymi do |!,
 niej ofiarami z pokarm^w i p^yn^w wed^ug przepisu, |!f
 jako mi^a wo^ ofiar spalanych dla Pana. |!,
 ... / |!... /
 Ofiary w Dzieã Przeb^agania |!† /
 07 R^wnie^ dziesi^tego dnia tego^ si^dmego |!‡
 miesi^ca b^dziecie mie^ zwo^anie ~wi^te i post; |!^
 nie wolno te^ wykonywa^ ^adnej pracy. 08 Na ofiar^ |!%
 ca^opaln^ macie z^o^yt, jako mi^ wo^ dla Pana, |!Š
 m^odego cielca, barana i siedem jednorocznych |!<
 jagni^; wszystkie one b^d^ bez skazy. |!€
 09 Nast^pnie nale^c^ do tego ofiar^ z pokarm^w: |!□
 najczystszy m^k^ zaprawion^ oliw^, a mianowicie |!Ž
 trzy dziesi^te [efy] na cielca, dwie dziesi^te na |!□
 barana 10 i po jednej dziesi^tej na ka^de z |!□
 siedmiu jagni^t. 11 Wreszcie koz^a jako ofiar^ |!'
 przeb^agaln^, opr^cz ofiary przeb^agalnej z powodu |!'
 [Dnia] Przeb^agania i ustawicznej ofiary |!"
 ca^opalnej oraz nale^cych do nich: ofiary z |!"
 pokarm^w i ofiar p^ynnych |!•
 —wi^to Namiot^w |!— /
 12 Pi^tnastego dnia si^dmego miesi^ca b^dziecie |!~
 mieli zwo^anie ~wi^te; nie wolno wtedy wykonywa^ |!™
 ^adnej pracy, lecz przez siedem dni macie |!Š
 obchodzi^ ~wi^to Pa^skie. 13 Na ofiar^ ca^opaln^, |!>
 ofiar^ spalan^, jako mi^ wo^ dla Pana, z^o^ycie |!œ
 trzyna^cie m^odych cielc^w, dwa barany i |!□
 czterna^cie jednorocznych jagni^t bez skazy. 14 Do |!Ž
 tego odpowiedni^ ofiar^ z pokarm^w: najczystszy |!Ÿ
 m^k^, zaprawion^ oliw^, a mianowicie: trzy |!
 dziesi^te [efy] na ka^dego z poszczeg^lnych |!i
 cielc^w; dwie dziesi^te na ka^dego z dw^ch |!¢
 baran^w; 15 i po jednej dziesi^tej na ka^de z |!£
 czternastu jagni^t; 16 ponadto koz^a jako ofiar^ |!¤
 przeb^agaln^, opr^cz zwyk^ych ofiar ca^opalnych z |!¥
 nale^cymi do nich ofiarami z pokarm^w i p^yn^w. |!;
 17 Drugiego dnia: dwana^cie m^odych cielc^w, dwa |!§
 barany i czterna^cie jagni^t jednorocznych bez |!'
 skazy, 18 do tego nale^c^ ofiar^ z pokarm^w i |!©
 ofiary p^ynne [do^czone do ofiar] z wo^cw, |!ª
 baran^w i jagni^t, stosownie do ich liczby - |!«
 wed^ug przepis^w. 19 Wreszcie koz^a jako ofiar^ |!¬
 przeb^agaln^, opr^cz ustawicznej ofiary ca^opalnej |!
 i nale^cych do nich: ofiary z pokarm^w i ofiar |!@
 p^ynnych. |!^
 20 Trzeciego dnia: jedna^cie m^odych cielc^w, |!°

dwa barany i czternaćcie jednorocznych jagniąt bez	!±
skazy, 21 do tego nale ³ / ₄ c ³ ofiar ^o z pokarm ^o w i	!²
ofiary p ^o ynnne [do ^o yczzone do ofiar] z cielc ^o w,	!³
baran ^o w i jagniąt, stosownie do ich liczby -	!´
wed ^o ug przepis ^o w. 22 Wreszcie koz ^o a jako ofiar ^o	!µ
przeb ^o agaln ^o , opr ^o cz ustawicznej ofiary i	!¶
nale ³ / ₄ c ³ ych do nich: ofiary z pokarm ^o w i ofiar	!·
p ^o ynnnych: NUL	!¸
23 Czwartego dnia: dziesi ^o t m ^o dych cielc ^o w, dwa	!¹
barany i czternaćcie jednorocznych jagniąt bez	!º
skazy, 24 do tego nale ³ / ₄ c ³ ofiar ^o z pokarm ^o w i	!»
ofiary p ^o ynnne [do ^o yczzone do ofiar] z cielc ^o w,	!¼
baran ^o w i jagniąt, stosownie do ich liczby -	!½
wed ^o ug przepis ^o w. 25 Wreszcie koz ^o a jako ofiar ^o	!¾
przeb ^o agaln ^o , opr ^o cz ustawicznej ofiary ca ^o palnej	!¿
i nale ³ / ₄ c ³ ych do nich: ofiary z pokarm ^o w i ofiar	!À
p ^o ynnnych: NUL	!Á
26 Pi ^o tego dnia: dziewi ^o t m ^o dych cielc ^o w, dwa	!Â
barany i czternaćcie jednorocznych jagniąt bez	!Ã
skazy, 27 do tego nale ³ / ₄ c ³ ofiar ^o z pokarm ^o w i	!Ä
ofiary p ^o ynnne [do ^o yczzone do ofiar] z cielc ^o w,	!Å
baran ^o w i jagniąt, stosownie do ich liczby -	!Æ
wed ^o ug przepis ^o w. 28 Wreszcie koz ^o a jako ofiar ^o	!Ç
przeb ^o agaln ^o , opr ^o cz ustawicznej ofiary ca ^o palnej	!È
i nale ³ / ₄ c ³ ych do nich: ofiary z pokarm ^o w i ofiar	!É
p ^o ynnnych: NUL	!Ê
29 Sz ^o tego dnia: osiem m ^o dych cielc ^o w, dwa	!Ë
barany i czternaćcie jednorocznych jagniąt bez	!Ì
skazy, 30 do tego nale ³ / ₄ c ³ ofiar ^o z pokarm ^o w i	!Í
ofiary p ^o ynnne [do ^o yczzone do ofiar] z cielc ^o w,	!Î
baran ^o w i jagniąt, stosownie do ich liczby -	!Ï
wed ^o ug przepis ^o w. 31 Wreszcie koz ^o a jako ofiar ^o	!Ð
przeb ^o agaln ^o , opr ^o cz ustawicznej ofiary ca ^o palnej	!Ñ
i do ^o yczonych do nich: ofiary z pokarm ^o w i ofiar	!Ò
p ^o ynnnych: NUL	!Ó
32 Si ^o dmeo dnia: siedem m ^o dych cielc ^o w, dwa	!Ô
barany i czternaćcie jednorocznych jagniąt bez	!Õ
skazy, 33 do tego nale ³ / ₄ c ³ ofiar ^o z pokarm ^o w i	!Ö
ofiary p ^o ynnne [do ^o yczzone do ofiar] z cielc ^o w,	!×
baran ^o w i jagniąt, stosownie do ich liczby -	!Ø
wed ^o ug przepis ^o w. 34 Wreszcie koz ^o a jako ofiar ^o	!Ù
przeb ^o agaln ^o , opr ^o cz ustawicznej ofiary ca ^o palnej	!Ú
i nale ³ / ₄ c ³ ych do nich: ofiary z pokarm ^o w i ofiar	!Û
p ^o ynnnych: NUL	!Ü
35 àsmego dnia b ^o dzie dla was zebranie	!Ý
~wi ^o teczne i nie mo ³ / ₄ ecie wykonywa ^o t ³ / ₄ adnej pracy.	!Þ
36 Na ofiar ^o ca ^o paln ^o , ofiar ^o spalan ^o , jako mi ^o y	!ß
woã dla Pana z ^o ycie: jednego cielca, jednego	!à
barana i siedem jednorocznych jagniąt bez skazy,	!á

37 do tego należą ofiary z pokarmów i ofiary
 pienne [dołączone do ofiar] z cielców, baranów i
 jagnięt, stosownie do ich liczby - według
 przepisów. 38 Wreszcie kozła jako ofiarę
 przeżagalną, oprócz ustawicznej ofiary całopalnej
 i należących do nich: ofiary z pokarmów i ofiary
 pienej. 39 To macie czynić dla Pana w czasie
 waszych świąt, niezależnie od tego, co ofiarujecie
 na mocy waszych ślubów, lub jako wasze dobrowolne
 dary na ofiary całopalne, ofiary z pokarmów,
 piene oraz ofiary biesiadne.

01 Mojżesz mówi do Izraelitów zgodnie z
 30 tym wszystkim, co mu Pan nakazał.

Prawo o ślubach.

02 Mówi wiąc Mojżesz do wodzów pokoleń
 izraelskich te słowa: Oto, co nakazuje Pan:
 03 Jeśli mężczyzna złoży ślub Panu albo zobowiąże
 się do czego przysięgą, nie może od niego
 odstąpić, ale winien wykonać dokładnie to, co
 wyrzekł swymi ustami. 04 Gdy kobieta złoży ślub
 Panu lub podejmie jakie zobowiązanie, to w wypadku
 gdy jest jeszcze młoda i mieszka w domu swego
 ojca, 05 a ojciec wie o jej ślubie czy
 zobowiązaniu, które uczyniła, i nie sprzeciwia
 się, wówczas ślub, jakkolwiek by był, i
 zobowiązanie będą ważne. 06 Jeśli jednak ojciec
 sprzeciwia się, i to w dniu, w którym się
 dowiedzia, wtedy staje się nieważne wszystkie
 śluby i zobowiązania, które uczyniła. Pan nie
 poczyta jej tego za winę, ojciec bowiem okazał
 swój sprzeciw. 07 Gdy jednak wyjdzie za mężczyznę, a
 jest jeszcze związana ślubem czy nieopatrnie
 obietnicą swych warg, które się złożyła, 08 wtedy
 ślub i zobowiązanie będą ważne, o ile mężczyzna
 powiadomiony o tym nie okaże sprzeciwu w dniu,
 kiedy się dowiedzia. 09 Jeśli jednak mężczyzna
 wtedy, gdy się dowie, okaże sprzeciw, wówczas unieważnia
 ślub i nieważne są obietnice jej warg,
 które się złożyła. Pan jednak nie poczyta jej
 tego za winę. 10 —lub i wszelkie zobowiązania
 wdowy albo kobiety, która otrzymała list
 rozwodowy, pozostają ważne. 11 Gdy jednak w domu
 swego męża złożyła ślub lub uczyniła jakie
 zobowiązanie, 12 a mężczyzna, dowiedziawszy się o tym,
 milczy i nie okazał sprzeciwu, wtedy ślub jej i
 podjęte zobowiązania będą ważne. 13 Jeśli jednak
 mężczyzna, dowiedziawszy się o tym, od razu unieważni

je, wtedy ˆluby i zobowiˆzania wyraˆone sˆowami !^4
 stajˆ siˆ niewaˆne. Jest jednak ona bez winy przed !^5
 Panem, jej ˆluby bowiem mˆˆ uniewaˆniˆ. 14 Mˆˆ !^6
 moˆe uniewaˆniˆ lub potwierdziˆ wszelkie ˆluby i !^7
 przysiˆgi ˆony. 15 Jeˆli jednak mˆˆ milczy aˆ do !^8
 nastˆpnego dnia, tym samym wyraˆa zgodˆ na ˆluby i !^9
 zobowiˆzania, jakie uczyniˆa. Wyraziˆ swˆ zgodˆ, !^:
 poniewaˆ milczaˆ w dniu, w ktˆrym siˆ dowiedziaˆ. !^;
 16 Gdyby uniewaˆniˆ je po upˆywie dˆuˆszego czasu !^<
 od dowiedzenia siˆ, wˆczas na niego spadnie caˆy !^=
 ciˆˆar winyˆ. 17 Oto sˆ prawa, ktˆre podaˆ Pan !^>
 Mojˆeszowi, [dotyczˆce spraw] pomiˆdzy mˆˆem a !^?
 ˆonˆ, pomiˆdzy ojcem a jego cˆrkˆ, ktˆra jeszcze !^@
 jako mˆoda dziewczyna przebywa w domu swego ojca. !^A
 ~~~~~ !^B /
 Wojna ˆwiˆta przeciw Madianitom !^C /
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Rzekˆ Pan do Mojˆesza: 02 ˆPomˆcij !^D
 ˆ 31 ˆ Izraelitˆw na Madianitach. Potem zostaniesz !^E
 ÄÄÄÄÄÛ przyˆczony do twoich przodkˆwˆ. 03 Rzekˆ !^F
 wiˆc Mojˆesz do ludu: ˆPrzygotujcie spoˆrd siebie !^G
 mˆˆw na wyprawˆ wojennˆ przeciw Madianitom; majˆ !^H
 im wymierzyˆ pomstˆ Pana. 04 Poˆlijcie na wyprawˆ !^I
 wojennˆ po tysiˆcu ludzi z kaˆdego pokolenia !^J
 izraelskiegoˆ. 05 I zostaˆo wybranych po tysiˆcu z !^K
 kaˆdego pokolenia, czyli dwanaˆcie tysiˆcy !^L
 zdolnych do walki. 06 Mojˆesz posˆaˆ po tysiˆcu !^M
 ludzi z kaˆdego pokolenia na wojnˆ. Razem z nimi !^N
 [wysˆaˆ] Pinchasa, syna kapˆana Eleazara, i !^O
 przedmioty ˆwiˆte* oraz trˆby sygnaˆowe. 07 Wedˆug !^P
 rozkazu, jaki otrzymaˆ Mojˆesz od Pana, wyruszyli !^Q
 przeciw Madianitom i pozabijali wszystkich !^R
 mˆˆczyzn. 08 Zabili rˆwnieˆ krˆlˆw madianickich. !^S
 Oprˆcz tych, ktˆrzy zginˆli [w walce]: Ewi, Rekem, !^T
 Sur, Chur i Reba - razem piˆciu krˆlˆw !^U
 madianickich. Mieczem zabili rˆwnieˆ Balaama*, !^V
 syna Beora. 09 Nastˆpnie uprowadzili w niewolˆ !^W
 kobiety i dzieci madianickie oraz zagarnˆli jako !^X
 ˆup wszystko ich bydˆo, stada i caˆy majˆtek. !^Y
 10 Spalili wszystkie miasta, ktˆre tamci !^Z
 zamieszkiwali, i wszystkie obozowiska namiotˆw. !^[\
 11 Zabrawszy nastˆpnie caˆˆ zdobycz, caˆy ˆup !^\
 zˆony z ludzi i zwierˆt, 12 przyprowadzili !^]
 jeˆcˆw, zdobycz i ˆup do Mojˆesza, kapˆana !^^^
 Eleazara i caˆej spoˆecznoˆci Izraelitˆw, do !^_
 obozu, ktˆry siˆ znajdowaˆ na rˆwninach Moabu, !^`
 poˆonych nad Jordanem naprzeciw Jerycha. !^a
 13 Mojˆesz, kapˆan Eleazar i wszyscy ksiˆˆta !^b
 spoˆecznoˆci wyszli z obozu naprzeciw nich. 14 I !^c
 rozniewaˆ siˆ Mojˆesz na dowˆdcˆw wojska, na !^d

tysięczników i setników, którzy wracali z wyprawy !^e
 wojennej. 15 Rzekł do nich: @Jak mogliście !^f
 zostawi przy życiu wszystkie kobiety? 16 One to !^g
 za rad Balaama* spowodowały, że Izraelici ze !^h
 wzgldu na Peora dopuścili się niewierności wobec !^i
 Pana. Sprowadziło to plag na społeczność Pana. !^j
 17 Zabijecie więc spośród dzieci wszystkich !^k
 chłopców, a spośród kobiet te, które już obcoway !^l
 z mężczyznę. 18 Jedynie wszystkie dziewczęta, !^m
 które jeszcze nie obcoway z mężczyznę, zostawicie !^n
 dla siebie przy życiu*. 19 Musicie jednak pozosta !^o
 przez siedem dni poza obozem. Każdy z was, ktry !^p
 kogoś zabi, kady, ktry się dotkn zabitego, !^q
 musi się oczyścić dnia trzeciego i sidmego, !^r
 zarwno on, jak i jego jeńcy. 20 Również odzienie, !^s
 wszystkie przedmioty ze skóry, to co jest !^t
 sporządzone z sierści koziej i wszystkie !^u
 przedmioty z drzewa musz być oczyszczone. !^v
 21 Kapłan Eleazar powiedział jeszcze do !^w
 wojowników, którzy z nim razem odbyli wypraw: !^x
 @Taki jest nakaz prawa, który Pan da Mojeszowi: !^y
 22 złoto, srebro, miedź, żelazo, cyn, ołów 23 i w !^z
 ogóle wszystko, czego ogie nie zniszczy, !^{
 przeprowadcie przez ogień, aby stało się czyste; !^|
 ale tylko woda oczyszczenia* usunie nieczystość. !^}
 Czego zaś nie można kłaść do ognia, przeprowadcie !^~
 przez wodę. 24 Siódmego dnia wypierzcie swoje !^DEL
 odzienie; wtedy staniecie si czyści i bdziecie !^E
 mogli znowu wejść do obozu. !^Q
 Podział zdobycz/ !^, /
 25 Potem tak mwi Pan do Mojesza: 26 @Policz !^,
 wraz z kapłanem Eleazarem i głowami rodów !^...
 społeczności to, co z ludzi i bydła zostało !^+
 przyprowadzone jako zdobycz. 27 Podziel zdobycz na !^#
 poow pomidzy tych, którzy brali udział w !^`
 wyprawie, i pomidzy całą społeczność. 28 Winiene !^%
 jednak od wojowników, którzy wyruszyli na wypraw, !^S
 wzi jako dar dla Pana jedn sztuk na pięćset - !^<
 zarwno z ludzi, jak też z wołów, osłów i owiec. !^CE
 29 Z połowy należącej do nich weźmiesz, a dasz !^Q
 kapłanowi Eleazarowi jako ofiar dla Pana. 30 Z !^Z
 połowy [nalenej reszcie] Izraelitw weźmiesz !^Q
 pidziesi cz, tak ludzi, jak też wołów, !^Q
 osłów i owiec, słowem ze wszystkiego bydła, i dasz !^'
 to lewitom, którzy peni sub w przybytku !^'
 Pana. 31 Mojesz i kapłan Eleazar wykonali !^"
 wszystko, co im Pan nakazał. 32 Zdobycz, ktr !^"
 wojownicy wzięli jako up, składała się z !^*

sze~ciuset siedemdziesi©ciu pi©ciu tysi©cy owiec, !^_

 33 siedemdziesi©ciu dw©ch tysi©cy wo^fw, !^_

 34 sze~tdziesi©ciu i jednego tysi©ca os^fw, 35 a !^~

 os©b, czyli dziewcz¥t, kt©re jeszcze nie obcowa^y !^TM

 z m©¼czyn¥, by^o razem trzydzie~ci dwa tysi©ce. !^š

 36 Po^owa przypadaj¥ca w udziale tym, kt©rzy !^>

 brali udzia^ w wyprawie wojennej, wynosi^a: !^œ

 trzysta trzydzie~ci siedem tysi©cy pi©tset owiec. !^□

 37 Z tego oddali Panu sze~tset siedemdziesi¥t pi©t !^ž

 sztuk; 38 trzydzie~ci sze~t tysi©cy wo^fw - z !^ÿ

 czego oddali Panu siedemdziesi¥t dwie sztuki; !^

 39 trzydzie~ci tysi©cy pi©tset os^fw, z czego !^j

 oddali Panu sze~tdziesi¥t i jedn¥ sztuk©. !^¢

 40 Wreszcie szesna~cie tysi©cy os©b, z czego !^£

 oddali Panu trzydzie~ci dwie osoby. 41 I odda^ !^¤

 Moj¾esz kap^anowi Eleazarowi dary przeznaczone na !^¥

 ofiar© dla Pana, stosownie do rozkazu, jaki Pan !^¡

 da^ Moj¾eszowi, 42 z po^owy [nale¾anej pozosta^ym] !^š

 Izraelitom, kt©r¥ Moj¾esz oddzieli^ od cz©ci !^"

 przypadaj¥cej wojownikom. 43 A w po^owie nale¾anej !^©

 reszcie Izraela by^o trzysta trzydzie~ci siedem !^ª

 tysi©cy pi©tset owiec, 44 trzydzie~ci sze~t !^«

 tysi©cy wo^fw, 45 trzydzie~ci tysi©cy pi©tset !^¬

 os^fw 46 i szesna~cie tysi©cy os©b. 47 Z tej !^

 cz©ci nale¾anej Izraelitom wzi¥^ Moj¾esz jedn¥ !^®

 pi©tdziesi¥t¥ tak z ludzi, jak i z byd^a, i da^ !^¯

 lewitom, kt©rzy strzeg¥ przybytku Pana - stosownie !^°

 do nakazu, jaki odebra^ Moj¾esz od Pana. 48 Wtedy !^±

 przyst¥pili do Moj¾esza dow©dcy oddzia^fw wojska, !^²

 tysi©cznicy i setnicy, 49 i rzekli do Moj¾esza: !^³

 ©S^udzy twoi dokonali przegl¥du wszystkich !^´

 poddanych sobie wojownik©w i okaza^o si©, ¾e ¾aden !^µ

 z nich nie zgini¥. 50 Dlatego przynie~li~my w !^¶

 ofierze dla Pana wszystkie znalezione przedmioty !^·

 ze z^ota: nagolennice, naramienniki, pier~cienie, !^¸

 kolczyki i naszyjniki, aby dokonano nad nami wobec !^¹

 Pana obrz©du przeb^agania^ . 51 Wzi©li wi©c Moj¾esz !^º

 i kap^an Eleazar z^oto i wszystkie kosztowne !^»

 przedmioty. 52 Z^ota za~ oddanego przez !^¼

 tysi©cznik©w i setnik©w na ofiar© dla Pana by^o !^½

 szesna~cie tysi©cy siedemset pi©tdziesi¥t sykl©w. !^¾

 53 Ka¾dy ze zwyk^ych wojownik©w posiada^ jeszcze !^¿

 sw©j w^asny ^up. 54 Moj¾esz wi©c i kap^an Eleazar !^À

 wzi©li z^oto od tysi©cznik©w i setnik©w i zanie~li !^Á

 do Namiotu Spotkania jako pami¥tkowy dar !^Â

 Izraelit©w dla Pana. !^Ã

 Podzia^ Zajordania !^Ä /

 UÄÄÄÄ¿ 01 Rubenici i Gadyci posiadali liczne i !^Æ

3 32 3 bardzo du³/₄e stada. Gdy ujrzeli krainę Jezer
 i Gilead, uznali, że ta okolica nadaje się
 bardzo do hodowli bydła. 02 Podeszli więc i tak
 mówili do Mojżesza, kapłana Eleazara i księży
 społeczni: 03 «Atarot, Dibon, Jazer i Nimra,
 Cheszbon, Eleale, Sibma*, Nebo i Beon, 04 kraj,
 który Pan poddał społeczni Izraela, nadaje się
 szczególnie do hodowli bydła, a twoi sędzi
 posiadają [wiele] bydła». 05 Potem mówili dalej:
 «Jeśli darzysz nas życzliwie, oddaj tę krainę w
 posiadanie sędzom swoim. Nie prowadź nas przez
 Jordan!» 06 Mojżesz odpowiedział Gadytom i
 Rubenitom: «Jakże to? Wasi bracia ruszą do walki,
 a wy chcecie tu spokojnie pozostać? 07 Czemu
 odbieracie Izraelitom odwagę wejścia do kraju,
 który im dał Pan? 08 Tak postępowali już
 przodkowie wasi, gdy ich z Kadesz-Barnea wysłał
 celem zbadania kraju. 09 Dotarli aż do doliny
 Eszkol i zbadali kraj, potem jednak odebrali
 Izraelitom odwagę do tego stopnia, że już nie
 chcieli iść do kraju, który im Pan przyobiecł.
 10 Tego dnia zapłonął Pan gniewem i przysięgł:
 11 «Mówi, którzy wyszli z Egiptu w wieku od
 dwudziestu lat wzwyż, nie zobaczą kraju, który
 poprzysięgłem dać Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi;
 nie okazali mi bowiem pełnego posuszeństwa;
 12 oprócz Kaleba, syna Jefunnego Kenizyty, i
 Jozuego, syna Nuna, którzy okazali Panu pełne
 posuszeństwo. 13 Wtedy rozgniewał się Pan na
 Izraela i sprawił, że błąkał się on po pustyni
 przez czterdzieści lat, pęki nie wymarło
 pokolenie, które uczyniło to, co jest źle w oczach
 Pana. 14 A teraz stanęliście zamiast przodków
 waszych jako grzeszne potomstwo, by spotęgować
 gniew Pana przeciw Izraelowi. 15 Gdy Mu się znowu
 sprzeciwiacie, pozostawi was dalej na pustyni, i wy
 będziecie winni zguby całego ludu». 16 Oni zaś
 przybliżyli się do niego i rzekli: «Tu zbudujemy
 zagrody dla naszych stad i osiedla dla naszych
 rodzin. 17 My jednak sami chcemy iść spieszenie na
 czele Izraelitów, pęki ich nie wprowadzimy na
 miejsce zamieszkania. Tymczasem rodziny nasze
 pozostaną zabezpieczone w umocnionych miastach ze
 względu na mieszkańców kraju. 18 Nie powrócimy
 jednak do swoich rodzin tak dłużej, pęki kiedy z
 Izraelitów nie otrzyma swego dziedzictwa. 19 A my
 nie weźmiemy żadnego dziedzictwa z tamtej strony
 Jordanu i dalej, gdyż nasze posiadłości znajdują się
 tu, na wschód od Jordanu».

20 Mojżesz odpowiedział im: «Gdy postypicie tak, jak powiedzieliście, gdy bǳiecie wobec Pana gotowi do walki 21 i gdy wszyscy spořd was zdolni do walki przejdę Jordan w obecnoćci Pana, a On wypǳi przed sobę wszystkich nieprzyjaciǳ swoich, 22 i gdy wćwczas dopiero powrǳicie, kiedy cały kraj bǳie poddany Panu - wypeńcie swǳ obowięzek wzglǳdem Pana i Izraela, kraj ten bǳie wasz w asnoćci wobec Pana. 23 Gdybyćcie jednak nie wykonali tego, zgrzeszycie wobec Pana i wiedzcie, że grzech wasz dosięgnie was. 24 Budujcie wiǳ miasta dla rodzin waszych i zagrody dla trǳd, ale speńjcie rǳwie to, coćcie przyrzekli swymi ustami. 25 Gadyci i Rubenicy oświadczyli Mojżeszowi: «Sǳdzy twoi speńj to, co nasz pan nakazał: 26 Nasze dzieci, żony, nasze trzody i całe bydło pozostanę tu w miastach Gileadu. 27 Sǳdzy twoi jednak, wszyscy zdolni do walki, pocięgnę w obecnoćci Pana na wojnę, jakeż to ty, nasz panie, powiedział. 28 Wydał wiǳ Mojżesz rozporządzenie kapłanowi Eleazarowi, Jozuemu, synowi Nuna, i gǳowom rodǳw pokoleń izraelskich. 29 Rzekł do nich Mojżesz: «Gdy wszyscy Gadyci i Rubenicy zdolni do walki rusz z wami w obecnoćci Pana przez Jordan na wojnę, i ziemia zostanie przez was podbita, dajcie im w posiadanie krainę Gilead. 30 Jeźliby jednak wojownicy nie ruszyli z wami, otrzymaję posiadłość pomiǳdzy wami w ziemi Kanaan. 31 Gadyci i Rubenicy odrzekli na to: «Uczynimy tak, jak Pan przykazał sǳgom twoim. 32 My, wojownicy, ruszymy w obecnoćci Pana do ziemi Kanaan, a posiadłci nasze zostaną wtedy z tej strony Jordanu. 33 Dał wiǳ Mojżesz Gadytom, Rubenitom i poówie pokolenia Manassesa, syna Jǳzefa, krǳlestwo Sichona, krǳła Amorytǳw, oraz krǳlestwo Oga, krǳła Baszanu, ziemie i miasta z ich okręgami, jak rǳwie miasta okoliczne kraju. 34 Odbudowali wiǳ Gadyci Dibon, Atarot i Aroer, 35 następnie Atrot-Szofan, Jazer i Jogboha, 36 Bet-Nimra i Bet-Haran, miasta obronne, a także zagrody dla trǳd. 37 Rubenicy odbudowali Cheszbon, Eleale i Kiriataim, 38 następnie Nebo, Baal-Meon <ze zmianę nazwy> oraz Sibma, i nadali nazwy miastom, które odbudowali. 39 Potomkowie Makira, potomkowie Manassesa, ruszyli do Gileadu, zdobyli go i wypǳili Amorytǳw, którzy tam mieszkali. 40 Oddał wiǳ Mojżesz Gilead Makirowi, potomkowi Manassesa, on zaś tam się osiedlił. 41 Rǳwie Jair, potomek

Manasses, wyruszy i zajmie wsie [Amorytów], i	!_J
nazwa je Osiedlami Jaira*. 42 W końcu wyruszy	!_K
Nobach. Zdoby Kenat z przynależnymi do miastami	!_L
i nazwa je swoim własnym imieniem - Nobach	!_M

Poszczególne etapy wyjścia	!_O /
01 Oto miejsca postoju Izraelitów, którzy	!_P
333 swoimi oddziałami wojskowymi wyszli z	!_Q
Egiptu pod wodzą Mojżesza i Aarona.	!_R
02 Mojżesz zapisywał na rozkaz Pana miejsca, skąd	!_S
rozpoczyna się dalszy ciąg pochodu. Takie to są	!_T
te miejsca postojów, z których ruszali dalej.	!_U
03 * W pierwszym miesiącu wyruszyli z Ramses. Był	!_V
to piąty dzień pierwszego miesiąca, nazajutrz	!_W
po wyjściu Paschy, gdy Izraelici wyszli z	!_X
podniesionymi oczami na wszystkich Egipcjan.	!_Y
04 A Egipcjanie w tym czasie grzebali wszystkich	!_Z
swoich pierworodnych, zabitych przez Pana. Pan	!_[
dokonał sądu również nad ich bogami*. 05 Ruszyli	!_\
wyjść Izraelici z Ramses i rozbili obóz w Sukkot.	!]_
06 Z Sukkot ruszyli dalej i rozbili obóz w Etam,	!_^
które jest położone na skraju pustyni.	!_`
07 Następnie ruszyli z Etam i skierowali się do	!_a
Pi-Hachiroi obok Baal-Sefon i rozbili	!_b
obóz przed Migdol. 08 Wyruszyli spod Pi-Hachiroi,	!_c
przeszli przez ród morza ku pustyni i po trzech	!_d
dniach drogi przez pustynię rozbili obóz w Mara.	!_e
09 Wyruszyli z Mara, przybyli do Elim. W Elim,	!_f
gdzie było dwanaście «rodź wody i siedemdziesiąt	!_g
rodź palm, rozbili obóz. 10 Wyruszywszy z Elim, rozbili	!_h
obóz nad Morzem Czerwonym. 11 Od Morza Czerwone	!_i
wyruszyli i rozbili obóz na pustyni Sin*.	!_j
12 Wyruszyli z pustyni Sin i rozbili obóz w Dofka.	!_k
13 Wyruszyli z Dofka i rozbili obóz w Alusz.	!_l
14 Wyruszyli z Alusz i rozbili obóz w Refidim. Tam	!_m
zabrakło ludowi wody do picia. 15 Wyruszyli z	!_n
Refidim i rozbili obóz na pustyni Synaj.	!_o
16 Wyruszyli z pustyni Synaj i rozbili obóz w	!_p
Kibrot-Hattaawa. 17 Wyruszyli z Kibrot-Hattaawa i	!_q
rozbili obóz w Chaserot. 18 Wyruszyli z Chaserot i	!_r
rozbili obóz w Ritma. 19 Wyruszyli z Ritma i	!_s
rozbili obóz w Rimmon-Peres. 20 Wyruszyli z	!_t
Rimmon-Peres i rozbili obóz w Libnie. 21 Wyruszyli	!_u
z Libny i rozbili obóz w Rissa. 22 Wyruszyli z	!_v
Rissa i rozbili obóz w Kehelata. 23 Wyruszyli z	!_w
Kehelata i rozbili obóz na górze Szafer.	!_x
24 Wyruszyli od góry Szafer i rozbili obóz w	!_y
Charada. 25 Wyruszyli z Charada i rozbili obóz w	!_z
Makelot. 26 Wyruszyli z Makelot i rozbili obóz w	!_z

Tachat. 27 Wyruszyli z Tachat i rozbili obcz w Terach. 28 Wyruszyli z Terach i rozbili obcz w Mitka. 29 Wyruszyli z Mitka i rozbili obcz w Chaszmona. 30 Wyruszyli z Chaszmona i rozbili obcz w Moserot. 31 Wyruszyli z Moserot i rozbili obcz w Bene-Jaakan. 32 Wyruszyli z Bene-Jaakan i rozbili obcz w Chor-Haggidgad. 33 Wyruszyli z Chor-Haggidgad i rozbili obcz w Jotbata. 34 Wyruszyli z Jotbata i rozbili obcz w Abrona. 35 Wyruszyli z Abrona i rozbili obcz w Esjon-Geber. 36 Wyruszyli z Esjon-Geber i rozbili obcz na pustyni Sin, czyli w Kadesz. 37 Wyruszyli z Kadesz i rozbili obcz na gcrze Hor, na granicy ziemi Edomu. 38 Stosownie do rozkazu Pana wstpi kapan Aaron na gcr Hor i umar tam w czterdziestym roku po wyjciu Izraelitw z ziemi egipskiej, pierwszego dnia pitętego miesiaca. 39 Aaron liczy wczas, gdy umar na gcrze Hor, sto dwadziecia trzy lata. 40 Krcl Aradu, poonego na podnie od ziemi Kanaan, Kananejczyk, dowiedzia si, e Izraelici nadcięgaję. 41 Wyruszyli oni z gcr Hor i rozbili obcz w Salmona. 42 Wyruszyli z Salmona i rozbili obcz w Punon. 43 Wyruszyli z Punon i rozbili obcz w Obot. 44 Wyruszyli nastpnie z Obot i rozbili obcz w Ijje-Haabarim, na granicy Moabu. 45 Wyruszyli z Ijjim i rozbili obcz w Dibon-Gad. 46 Wyruszyli z Dibon-Gad i rozbili obcz w Almon-Diblataim. 47 Wyruszyli z Almon-Diblataim i rozbili obcz na gcrach Abarim, naprzeciw Nebo. 48 Wyruszyli z gcr Abarim i rozbili obcz na rwninach Moabu nad Jordanem, naprzeciw Jerycha. 49 Obozowali na rwninach Moabu na Jordanem miodz Bet-Hajeszimot i Abel-Szittim. ~~Bo y nakaz co do podzia u Kanaanu~~ 50 Tak mciw Pan do Mojesa na rwninach Moabu, naprzeciw Jerycha: 51 To powiedz Izraelitom: Gdy przejdziecie przez Jordan do ziemi Kanaan, 52 macie wypdziť wszystkich mieszkaćw kraju przed sobę. Zniszczycie wszystkie wyobraenia bogcw, podobnie wszystkie posęgi ulane z metalu, a wszystkie wyynny spustoszycie. 53 We«miecie nastpnie kraj w posiadanie i bdziecie w nim mieszkali, albowiem Ja daem wam t© ziemi© w posiadanie. 54 Podzielicie losem ziemi© jako dziedzictwo dla poszczeglnych pokolea. Temu, ktcre ma wicej ludzi, dacie wiaksze dziedzictwo, a temu, ktcre ma mniej - mniejsze. Co komu losem

przypadnie, to będzie do niego należało. Macie im	!_~
według pokoleń przydzielili posiadłość. 55 Jeśli	!_
jednak mieszkańcy kraju nie wypędzicie przed	!_@
sobą, będzie ci, którzy pozostaną, jakby cierniami	!_~
dla waszych oczu i kolcami dla waszych boków; oni	!_°
to będzie was uciskał w kraju, gdzie zamieszkacie.	!_±
56 Wtedy uczynię wam to, co im zamierzam	!_²
uczynić	!_³

Granice Kanaanu	!_μ /
01 Mówi dalej Pan do Mojżesza: 02 ©Daj	!_¶
³ 34 ³ Izraelitom następujący rozkaz: Gdy	!_·
przejdziecie do ziemi Kanaan, wtedy	!_~
obszarem, który wam przypadnie jako dziedzictwo,	!_¹
będzie ziemia Kanaan w swoich granicach.	!_°
03 Południowa jej strona ciągnęła się będzie dla	!_»
was od pustyni Sin aż do Edomu. Wasza południowa	!_¼
granica wyjdzie na wschodzie z krańca Morza	!_½
Słonego. 04 Następnie skieruje się ku południowi	!_¾
ku Wzgórzu Skorpionów, przebiegnie przez Sin na	!_¿
południe od Kadesz-Barnea. Stąd pójdzie do	!_À
Chasar-Addar i ciągnęła się będzie do Asmon. 05 Od	!_Á
Asmon pobiegnie w kierunku Potoku Egipskiego i	!_Â
zakończy się przy morzu. 06 Wasz granicą	!_Ã
zachodnią będzie Wielkie Morze* - to jest dla was	!_Ä
granica zachodnia. 07 Wasza granica północna	!_Å
pobiegnie następująco: przeprowadzicie linię od	!_Æ
Wielkiego Morza aż do góry Hor. 08 Od góry Hor	!_Ç
prowadźcie linię do Wejścia do Chamat*. Granica	!_È
będzie sięgała do Sedad. 09 Następnie pobiegnie	!_É
dalej do Zifron i zakończy się w Chasar-Enan - to	!_Ê
będzie wasza północna granica. 10 Jako wschodnią	!_Ë
granicę poprowadzicie linię od Chasar-Enan do	!_Ì
Szefam. 11 Od Szefam pójdzie granica w kierunku	!_Í
Haribla* na wschód od Ain. Potem ujdzie dalej	!_Î
przez góry na wschód od jeziora Kinneret.	!_Ï
12 Następnie będzie biegła wzdłuż Jordanu i	!_Ð
zakończy się przy Morzu Słonym. To będzie wasz	!_Ñ
kraj ze swymi granicami wokół	!_Ò
13 Wtedy Mojżesz dał taki nakaz Izraelitom: ©To	!_Ó
jest kraj, który macie podzielić losem, a który	!_Ô
Pan nakazał dać dziewięciu i pół pokoleniom.	!_Õ
14 Pokolenie bowiem Rubenitów otrzymało już	!_Ö
posiadłość dla swoich rodzin, podobnie pokolenie	!_×
Gadytów i połowa pokolenia Manasses. Oni	!_Ø
otrzymali już swoje dziedzictwo. 15 Te dwa i pół	!_Ù
pokolenia otrzymały swoje dziedzictwo z tamtej	!_Ú
strony Jordanu naprzeciw Jerycha, na wschodzie	!_Û

	!_Ü /

Przewodniczy podziawu. 16 Tak mowid dalej Pan do Mojzesza: 17 Oto imiona ludzi, ktorzy wam podzielz ziemi: kapitan Eleazar i Jozue, syn Nuna. 18 Wezmiecie dalej z kaudego pokolenia jednego ksiacia celem dokonania podziawu. 19 A oto imiona tych ludzi: Dla pokolenia Judy - Kaleb, syn Jefunnego. 20 Dla pokolenia Symeona - Samuel, syn Ammihuda. 21 Dla pokolenia Beniamina - Elidad, syn Kislona. 22 Dla pokolenia Dana - ksiaczak Bukki, syn Jogliego. 23 Dla potomkow Jozefa: dla pokolenia Manassesesa - ksiaczak Channiel, syn Efoda; 24 dla pokolenia Efraima - ksiaczak Kemuel, syn Sziftana. 25 Dla pokolenia Zabulona - ksiaczak Elisafan, syn Parnaka. 26 Dla pokolenia Issachara - ksiaczak Paltiel, syn Azzana. 27 Dla pokolenia Asera - ksiaczak Achiud, syn Szelomiego. 28 Dla pokolenia Neftalego - ksiaczak Pedahel, syn Ammihuda. 29 Oto sacy ci, ktorych Pan wyznaczyl, by podzielili ziemi Kanaan jako dziedzictwo pomiedzy Izraelitow.

Dziaw lewitow.

01 Mowid Pan do Mojzesza na rwinach Moab 35 w poblizu Jordanu, naprzeciw Jerycha, te sowa: 02 Rozkaz Izraelitom, niech oddadza lewitom w dziedziczne posiadanie miasta, w ktorych by mieszkali, i pastwiska dokoza miast. 03 Miasta bodey im sacyt za mieszkanie, a nalezyce do nich pastwiska bodey dla ich bydla, trzd i wszelkich zwierzat. 04 Pastwiska miast, ktore oddacie do uytku lewitom, majz si rozciyga na tysiac okci wokl jego murow. 05 Odmierzcie poza miastem dwa tysiace okci od strony wschodniej, dwa tysiace okci od strony poadniowej, dwa tysiace okci od strony zachodniej i dwa tysiace okci od strony pfnocnej, by samo miasto leza w rodku - to bodey pastwiska owych miast. 06 Z miast, ktore oddacie lewitom, bodey szezt miast uciezki, by zabijca do nich mog si schronit, a przcz tego oddacie im jeszcze czterdzieci dwa miasta. 07 Liczba zatem miast, ktore wraz z pastwiskami nalee majz do lewitow, wynosi bodey czterdzieci osiem. 08 Przy wyborze miast, ktore oddacie z dziedzictwa Izraelitow, wezmiecie z wikszego pokolenia wikszz ich liczb, a z mniejszego - mniejsz. Kaade winno odstypit stosownie do otrzymanego dziedzictwa odpowiednz liczb miast lewitom.

Miasta ucieczki !\ /
 09 Tak mówi dalej Pan do Mojżesza: 10 Powiedz !\0
 Izraelitom, co następuje: Gdy wejdziecie przez !\1
 Jordan do ziemi Kanaan, 11 wybierzcie sobie !\2
 miasta, które służyły wam będąc za miasta ucieczki; !\3
 tam będziecie mogli się schronić zabójca, który zabił !\4
 drugiego nieumyślnie. 12 Miasta te będą dla was !\5
 schronieniem przed mścicielem krwi, by zabójca !\6
 nie poniósł śmierci, zanim nie stanie przed sądem !\7
 społecznym. 13 Co do miast, które macie !\8
 ustanowił, to powinniście mieć sześć miast !\9
 ucieczki. 14 Trzy miasta za Jordanem i trzy w !\:
 ziemi Kanaan będą służyły za miasta ucieczki. !\;
 15 Owe sześć miast winny służyć za schronienie !\<
 zarówno Izraelitom, jak i obcym, oraz tym, którzy !\=
 osiedlili się pośród was; tam może uciekać każdy, !\>
 kto zabił drugiego nieumyślnie. 16 Jeżeli kogoś !\?
 jednak tak pobił przedmiotem metalnym, iż tamten !\@
 umarł, jest zabójcą, a jako taki musi zostać !\A
 zabity. 17 Gdy kogoś uderzy kamieniem, którym !\B
 można zabić, i ten [uderzony] umarł, jest zabójcą !\C
 i jako taki musi zostać zabity. 18 Gdyby kogoś !\D
 jakimś przedmiotem drewnianym tak pobił, iż człowiek !\E
 [człowiek] umarł, a można byłoby tym narzędziem !\F
 śmierć zadać, jest zabójcą i jako taki musi !\G
 umrzeć. 19 Zabójcę winien zabić mściciel krwi; !\H
 gdziekolwiek go spotka, może go zabić. 20 Gdyby !\I
 ktoś drugiemu zadał cios z nienawiści albo rzucił !\J
 się na niego w zbrodniczym zamiarze, tak iż tamten !\K
 umarł, 21 albo gdyby w złości zadał ręką cios !\L
 śmiertelny, wtedy ten, który uderzy, musi być !\M
 zabity; jest bowiem zabójcą i mściciel krwi może !\N
 go zabić, kiedy go spotka. 22 Gdy mu jednak zada !\O
 cios nie z nienawiści albo gdy rzuci na niego !\P
 jakimkolwiek przedmiotem, ale nie w zamiarze !\Q
 zabicia, 23 lub też nie widząc spuścić na niego !\R
 kamień, który może zabić, tak iż tamten !\S
 rzeczywiście umarł, chociaż nie był mu !\T
 nieprzyjazny i nie chciał mu nic złego uczynić, !\U
 24 wtedy według powyższych zasad społecznych !\V
 rozstrzygnie pomiędzy zabójcą a mścicielem krwi. !\W
 25 Społecznie zabezpieczy go przed zemstą !\X
 mściciela krwi i przyjmie go z powrotem do miasta !\Y
 ucieczki, gdzie się schroni, i będzie tam !\Z
 przebywał aż do śmierci arcykapłana, który jest !\[\n
 namaszczonego olejem w tym. 26 Gdy jednak zabójca !\\
 opuści obręb swego miasta ucieczki, do którego się !\]
 schroni, 27 i gdy go mściciel krwi spotka poza !\^
 obrębem miasta ucieczki, wtedy mściciel krwi nie !_

zacięga winy, gdy zgadzi zabójca. 28 Do śmierci
 bowiem arcykapłana winien zabójca przebywać w
 swoim mieście ucieczki. Natomiast po śmierci
 arcykapłana może wrócić do swojej dziedzicznej
 posiadłości. 29 Te nakazy powinny być dla was
 prawem po wszystkie pokolenia i na wszystkich
 miejscach waszego pobytu. 30 Jeżeli kto popełni
 zabójstwo, skazuje się go na śmierć na podstawie
 zeznań świadków; jednak zeznanie jednego świadka
 nie wystarczy do wydania wyroku śmierci. 31 Nie
 możecie przyjmować cudzego okupu za życie zabójcy!
 Który winien jest śmierci. Musi zostać zabity.
 32 Nie możecie również od tego, który się schroni
 do miasta ucieczki, przyjmować cudzego okupu w tym
 celu, by mógł wrócić przed śmiercią arcykapłana i
 mieszkać w [swojej] ojcowiznie. 33 Nie będziecie
 bezczęścili kraju, w którym mieszkacie. Krew
 bezczęści ziemi i nie ma innego zadłużenia
 za krew przelaną, jak tylko krew tego, który ją
 przelał. 34 Nie płamcie przeto ziemi, w której
 mieszkacie, ponieważ w niej jest również moje
 mieszkanie. Ja bowiem, Pan, mieszkam wśród
 Izraelitów.

Dziedzictwo kobiet zamężnych

01 Stawili się naczelnicy rodzin pokoleń
 36 synów Gileada, syna Makira, który był synem
 Manassesza z pokoleń potomków Jozefa, i
 przedstawili Mojżeszowi oraz księżom,
 naczelnikom pokoleń, 02 następującą sprawę: Pan
 nakazał tobie, panu naszemu, dać Izraelitom losem
 kraj w dziedzictwo. Otrzymał pan nasz od
 Pana [Boga] polecenie, aby dać dziedzictwo
 naszego brata Selofchada jego ceterkom. 03 Gdy one
 poślubiły mężczyzn z innego pokolenia Izraelitów, ich
 części będzie odłączona od działu naszych przodków,
 a dodana zostanie do działu pokolenia, z którego
 mężczyźni poślubiły, więc nasza część otrzymana losem
 zmaleje. 04 Gdy nastanie dla Izraela rok
 jubileuszowy, wtedy ich dziedzictwo będzie na
 zawsze już należało do pokolenia, do którego
 weszły [przez małżeństwo], a posiadłość pokolenia
 naszych przodków pomniejszy się wani o ich
 dziedzictwo. 05 Wtedy Mojżesz dał taki rozkaz
 Izraelitom na polecenie Pana: Słuszne jest
 zapatrywanie pokolenia potomków Jozefa. 06 Oto, co
 Pan rozporządził w sprawie ceterk Selofchada: Mogą
 wyjść za mężczyzn, jeśli zechcą, ale mogą poślubić
 jedynie mężczyzn z rodu swego pokolenia, 07 aby

dziedzictwo Izraelitów nie przechodzi z jednego pokolenia na drugie. Owszem, każdy Izraelita winien utrzymać dziedzictwo swego pokolenia. 08 Każda panna, która posiada w jakim pokoleniu dziedzictwo, może wziąć małżonka tylko z rodu swego pokolenia, by Izraelici zachowali dziedzictwo swoich przodków i aby majątek dziedziczny nie przechodził z jednego pokolenia na drugie. Owszem, pokolenia Izraelitów winny się trzymać swoich posiadłości dziedzicznych. 10 Córki Selofchada postąpiły według rozkazu Pana, wydanego Mojżeszowi. 11 Polubiły więc córki Selofchada: Machla, Tirsa, Chogla, Milka i Noa synów swoich stryjów. 12 Polubiły więc małżonków z pokolenia Manasses, syna Jozefa, i tak pozostało ich dziedzictwo przy pokoleniu, do którego należała rodzina ich ojca.

Zakończenie

13 To są przykazania i prawa, które na równinach Moabu nad Jordanem, naprzeciw Jerycha, Pan dał Izraelitom za pośrednictwem Mojżesza.

KSIGA POWTARZONEGO PRAWA

WSTĘPNE MOWY MOJŻESZA

Pierwsza mowa Mojżesza

01 Tymimi słowami przemawiał Mojżesz do całego Izraela za Jordanem na pustyni, w Arabii naprzeciw Suf, między Paran, Tofel, Laban, Chaserot i Di-Zahab. 02 Jedenaście dni drogi jest przez góry Seir z Horebu do Kadesz-Barnea. 03 W czterdziestym roku, jedenastym miesiącu, pierwszym dniu miesiąca powiedziała Mojżesz Izraelitom wszystko, co mu Pan dla nich zlecił. 04 Po pokonaniu Sichona, króla Amorytów, mieszkającego w Cheszbonie, i Oga, króla Baszanu, mieszkającego w Asztarot w Edrei, 05 za Jordanem, w kraju Moabu, począł Mojżesz wpajać to prawo, mówiąc:

Rozkaz opuszczenia Synaju

06 Pan, nasz Bóg mówi do nas na Horebie: ©Już do waszego pobytu na tej górze. 07 Ruszajcie, idźcie, cięgnijcie ku górom Amorytów, do wszystkich pobliskich narodów [osiadłych] w Arabii, w górach, w Szefeli, w Negebie, nad brzegiem morskim, w ziemi Kananejczyków i w

Libanie: a³/₄ po wielk[¥] rzek[©] Eufrat. 08 Patrzcie, !`Å
 wydaj[©] wam ten kraj. Id[«]cie, posi[¥]d[«]cie t[©] ziemi[©], !`Å
 kt[¢]r[¥] Pan poprzysi[¥]g[^] da[†] Abrahamowi, Izaakowi, !`Å
 Jakubowi, a po nich ich potomstwu[~] !`Å
 Ustanowienie s[©]dzi[¢]w !`Æ /
 09 I rzek[^]em wam w owym czasie: Ja sam nie mog[©] !`É
 ju³/₄ nosi[†] ci[©]3/₄aru was wszystkich. 10 Pan, wasz !`É
 B[¢]g, rozmno³/₄y[^] was: dzi[~] jeste[~]cie liczni niby !`É
 gwiazdy na niebie. 11 A Pan, B[¢]g oj[¢]w naszych, !`É
 niech was jeszcze tysi[¥]ckrotnie pomno³/₄y i !`ì
 b[^]ogos[^]awi wam, jak to obieca[^]. 12 Jak zdo[^]am sam !`í
 ud[«]wign[¥]† wasz ci[©]3/₄ar, wasze brzemio[©] i wasze !`í
 spory? 13 Wybierzcie sobie w waszych pokoleniach !`ï
 m[©]3/₄¢w rozumnych, m[¥]drych i szanowanych, abym ic[†] !`ð
 postawi[^] wam na czele. 14 Odpowiedzieli[~]cie mi: !`Ñ
 ©Dobre jest, co zamierzasz uczyni[†]. 15 Wtedy !`Ò
 wybra[^]em <spo[~]r[¢]d g[^]¢w waszych pokoleä> m[©]3/₄¢w !`Ó
 m[¥]drych, szanowanych i da[^]em wam ich za waszych !`Ô
 przewodnik[¢]w: naczelnik[¢]w nad tysi[¥]cami i !`Õ
 naczelnik[¢]w nad setkami, naczelnik[¢]w nad !`Ö
 pi[©]†dziesi[©]cioma i naczelnik[¢]w nad dziesi[©]cioma !`×
 jako zwierzchnik[¢]w nad waszymi pokoleniami*. !`Ø
 16 Wtedy to rozkaza[^]em waszym s[©]dziom: !`Ù
 Przes[^]uchujcie braci waszych, rozstrzygajcie !`Ú
 sprawiedliwie sp[¢]r ka³/₄dego ze swym bratem czy te³/₄ !`Û
 obcym. 17 W s[¥]dzeniu unikajcie stronniczo[~]ci, !`Ü
 wys[^]uchujcie ma[^]ego i wielkiego, nie l[©]kajcie si[©] !`Ý
 nikogo, gdy³/₄ jest to s[¥]d Bo³/₄y. Gdyby wam sprawa !`Þ
 wydawa[^]a si[©] za trudna, mnie j[¥] przedstawcie, abym !`ß
 j[¥] wys[^]ucha[^]. 18 W owym czasie poleci[^]em wam !`à
 wszystko, co macie czyni[†] !`á
 W Kadesz[~] !`ã /
 19 Potem opu[~]cili[~]my Horeb i szli[~]my przez ca[^]¥ !`ä
 t[©] pustyni[©] wielk[¥] i strasz[¥], kt[¢]r[¥] widzieli[~]cie, !`å
 w kierunku g[¢]r Amoryt[¢]w, jak nam poleci[^] Pan, nasz !`æ
 B[¢]g, i doszli[~]my do Kadesz-Barnea. 20 Wtedy wam !`ç
 powiedzia[^]em: Przyszli[~]cie a³/₄ do g[¢]r Amoryt[¢]w, !`è
 kt[¢]re nam daje Pan, nasz B[¢]g. 21 Patrz! Pan, tw[¢]j !`é
 B[¢]g, wyda[^] tobie t[©] ziemi[©]. Wejd[«], we[«] j[¥] w !`ê
 posiadanie, jak ci obieca[^] Pan, B[¢]g twoich oj[¢]w. !`ë
 Nie l[©]kaj si[©], nie tra[†] ducha[†] !`ì
 Wys[^]anie wywiadow[¢]w !`í /
 22 Wtedy przyst[¥]pili[~]cie do mnie wszyscy i !`ï
 rzekli[~]cie: ©Wy[~]lijmy m[©]3/₄¢w przed sob[¥] dla !`ð
 zbadania kraju i poznania drogi, kt[¢]r[¥] mamy i[~]†, !`ñ
 oraz miast, do kt[¢]rych mamy wkroczy[†]. 23 Rzecz !`ò

wyda[^]a mi si[©] dobra. I wzi[¥]em spo[~]r[¢]d was !^ó
 dwunastu m[©]¾[¢]w, po jednym z ka^¾dego pokolenia. !^ô
 24 Oni wyruszyli, poszli w g[¢]ry i dotarli a^¾ do !^õ
 doliny Eszkol, kt[¢]r[¥] zbadali. 25 Wzi[©]li w r[©]ce !^ö
 troch[©] owocu tej ziemi, przynie[~]li wam i takie ![÷]
 z[^]o^¾yli sprawozdanie: @Kraj, kt[¢]ry nam daje Pan, !^ø
 nasz B[¢]g, jest dobry[~]. !^ù
 Bunt ludu^{*} !^ú /
 26 Lecz nie chcieli[~]cie i[~]t i wzgardzili[~]cie !^ü
 nakazem Pana, waszego Boga. 27 Szemrali[~]cie w !^ý
 namiotach, m[¢]wi[¥]c: @Z nienawi[~]ci do nas !^þ
 wyprowadzi[~] nas Pan z ziemi egipskiej, by wyda[~] !^ÿ
 nas w r[©]ce Amoryt[¢]w na zag[^]ad[©]. 28 Gdzie^¾ !a!
 p[¢]jdziemy? Nasi bracia nape[^]nili nam serce !a"
 strachem, m[¢]wi[¥]c: Lud to jest liczniejszy i wy^¾szszy !a#
 wzrostem od nas, miasta ogromne, obwarowane a^¾ do !a\$
 nieba. Widzieli[~]my tam nawet syn[¢]w Anaka[~]. 29 I !a%
 rzek[^]em wam: Nie dr^¾yjcie, nie l[©]kajcie si[©] ich. !a&
 30 Pan, B[¢]g wasz, kt[¢]ry idzie przed wami, b[©]dzie !a'
 za was walczy[~], podobnie jak uczyni[~] w Egipcie na !a(
 waszych oczach. 31 Widzia[^]e[~] te^¾ i na pustyni: Pan !a)
 ni[¢]s[^] ci[©], jak niesie ojciec swego syna^{*}, ca[~]¥ !a*
 drog[©], kt[¢]r[¥] szli[~]cie, a^¾ dotarli[~]cie do tego !a+
 miejsca. 32 Jednak mimo to nie ufali[~]cie Panu, !a,
 Bogu waszemu, 33 id[¥]cemu przed wami w drodze, by !a-
 wam szuka[~] miejsca pod ob[¢]z - noc[¥] w ogniu, by wam !a.
 o[~]wietla[~] drog[©], a za dnia w ob[^]oku !a/
 Kara !a0 /
 34 Gdy us[^]ysza[^] Pan g[^]os m[¢]w waszych, rozgniewa[^] !a2
 si[©] i przysi[¥]g[^] m[¢]wi[¥]c: 35 @Ani jeden cz[^]owiek z !a3
 tego przewrotnego pokolenia nie ujrzy pi[©]knej !a4
 krainy, kt[¢]r[¥] poprzysi[¥]g[^]em da[~] przodkom waszym, !a5
 36 z wy[¥]tkiem Kaleba, syna Jefunnego. On j[¥] !a6
 zobaczy. Jemu i jego synom dam ten kraj, po kt[¢]rym !a7
 on chodzi[~], gdy^¾ on okaza[^] pe[^]ne pos[^]usze^ästwo !a8
 wobec Pana[~]. !a9
 37 Przez was i na mnie rozgniewa[^] si[©] Pan !a:
 m[¢]wi[¥]c: @I ty tam nie wejdiesz. 38 Jozue, syn !a;
 Nuna, kt[¢]ry ci s[^]u^¾y, on tam wejdzie. Jemu dodaj !a<
 odwagi, gdy^¾ on wprowadzi Izraela w posiadanie !a=
 [tej ziemi]. 39 Najmniejsze dzieci wasze, o !a>
 kt[¢]rych m[¢]wili[~]cie, ^¾e stan[¥] si[©] [^]upem, i synowie !a?
 wasi, kt[¢]rzy dzi[~] dobra od z[^]a nie odr[¢]¾^¾niaj[¥], oni !a@
 tam wejd[¥], dam j[¥] im, i oni j[¥] posi[¥]d[¥]. 40 A wy !aA
 obr[¢]t[¢]cie si[©] i id[«]cie przez pustyni[©] w kierunku !aB
 Morza Czerwonego[~] !aC
 !aD /

Bezskuteczna wyprawa	!aE /
41 Odpowiedzieliście mi: @Zgrzeszyliście przeciw	!aF
Panu, pójdziemy i b@dziemy walczyc, jak nam	!aG
rozkaza Pan, nasz B@g. I ka¼dy z was przypasa	!aH
sobie broã, bo uznaliście za atwe wejście na	!aI
g@ry. 42 I rzek Pan do mnie: @Powiedz im: Nie	!aJ
chod«cie, nie walczcie, gdy¼ nie jestem w r@d was,	!aK
byście nie byli rozgromieni przez wrog@w.	!aL
43 Ostrzegaem was, lecz nie chcieliście s`ucha,`	!aM
wzgardziliście nakazem Pana, ruszyliście,	!aN
poszliście w g@ry. 44 Wyszli naprzeciw wam	!aO
Amoryci, mieszkajcy w tych g@rach, gonili was,	!aP
jak to czyni pszczo`y, i pobili was w Seirze a¼	!aQ
do Chorma. 45 Wr@ciliście i p`akaliście przed	!aR
Panem, a nie wys`ucha Pan waszego wo`ania i nie	!aS
zwr`ci na was uwagi. 46 Zatrzymaliście si@ w	!aT
Kadesz na wiele dni - na ca`y czas waszego pobytu.	!aU
	!aV /
Nie grozi Edomitom	!aW /
ÚÄÄÄ¿ 01 Wtedy zawracajc, ruszyliście przez	!aX
³ 2 ³ pustyni@ w kierunku Morza Czerwonego, jak	!aY
ÄÄÄÄÜ mi powiedzia Pan. Przez d`ugi czas	!aZ
okr¼caliście g@ry Seir. 02 I Pan mi powiedzia:	!a[
03 @Dosi tego kr¼enia w tych g@rach. Zwr`cie	!a\
si@ na p`noc. 04 Lecz daj polecenie ludowi:	!a]
Przejdziecie* przez posiad`ot braci waszych,	!a^
syn@w Ezawa, mieszkajcych w Seirze. Oni si@ was	!a_
l@kaj, lecz strze¼cie si@ bardzo. 05 Nie	!a`
zaczepiajcie ich, gdy¼ nie dam wam nic z ich	!aa
ziemi, nawet tyle, co stopa zakryje, bo Ezawowi	!ab
daem na w`asno`t g@ry Seir*. 06 Pokarm do	!ac
jedzenia kupujcie od nich za pieni@dze! Nawet wod@	!ad
do picia nabywajcie od nich za zap`at!	!ae
07 Przecie¼ Pan, tw@j B@g, kt@ry ci b`ogos`awi w	!af
pracach twych r`k, opiekuje si@ twoj w@dr@wk po	!ag
tej wielkiej pustyni. Oto czterdzieci lat Pan,	!ah
tw@j B@g, jest z tob, i niczego ci nie	!ai
brakowa`o	!aj
	!ak /
Nie napada na Moabit@w	!al /
08 Odeszliście wi@c od braci naszych, syn@w	!am
Ezawa, mieszkajcych w Seirze, przez Arab@, Elat i	!an
Esjon-Geber*. Zawr@ciliście i wyruszyliście w	!ao
kierunku pustyni Moabu. 09 Wtedy rzek do mnie	!ap
Pan: @Nie napadaj na Moabit@w*, nie podejmuj z	!aq
nimi wojny, bo nie oddam ci nic z ich ziemi na	!ar
w`asno`t, gdy¼ synom Lota daem na w`asno`t Ar.	!as
10 - Poprzednio mieszkali w niej Emici, nar@d	!at
wielki, liczny i wysoki jak Anakici. 11 Zaliczano	!au

ich do Refaitów*, jak i Anakitów. Lecz Moabici !av
 nazywajcie ich Emitami. 12 W Seirze mieszkali !aw
 dawniej Choryci*, lecz synowie Ezawa wypędzili ich !ax
 i wyniszczyli, aby się osiedlił na ich miejscu, !ay
 jak uczynił Izrael w ziemi, którą mu Pan dał w !az
 posiadanie. - 13 A teraz w drogę! Przejdźcie przez !a{
 potok Zared! Przeszliśmy więc przez potok Zared. !a|
 14 Cały czas podróżały w Kadesz-Barnea do potoku !a}
 Zared wynosili trzydzieści osiem lat, a 3/4 wyginęło w !a~
 obozie całego pokolenie mężczyzn do walki, jak !aPE
 im to Pan poprzysiągł. 15 Tak zaciągnął nad nimi !a€
 ręką Pana, aby ich usunął z obozu, a 3/4 do zupełnego !a□
 zniknięcia. !a,
 Nie zaczepiaj Ammonitów! !af /
 16 Skoro wyginęli spośród ludu wszyscy mężczyźni !a...
 zdolni do wojny, 17 rzekł do mnie Pan: 18 Ty dziś !a†
 masz przejść Ar, granicę Moabu, 19 aby zbliżył się !a‡
 do synów Ammona*. Nie zaczepiaj ich, nie wszczynaj !a^
 z nimi wojny, gdyż nie dam ci na własność !a%
 niczego z ziemi synów Ammona, ponieważ synom Lota !aŠ
 dam ją na własność. 20 - Również ta ziemia !a<
 zamieszkiwali poprzednio Refaici, których Ammonici !aCE
 nazywali Zamzummitami. 21 Narodził to wielki, liczny !a□
 i wysoki jak Anakici. Wytracił ich Pan przed !aŽ
 Ammonitami, którzy ich wypędzili i osiedlili się !a□
 na ich miejscu. 22 Tak też uczynił mieszkającym w !a□
 Seirze synom Ezawa, wytracając przed nimi !a'
 Chorytów, których oni wypędzili, i sami mieszkają !a'
 na ich miejscu aż do tego czasu. 23 W ten sposób i !a"
 Chiwitów*, zamieszkujących miejscowości aż do !a"
 Gazy, wytracili Kaftoryci*, którzy przybyli z !a•
 Kaftor, by się na ich miejscu osiedlić. !a-
 Zwycięstwo nad Sichonem !a-/
 24 Wstańcie, zwijajcie namioty, przekroczcie !a™
 potok Arnon! Patrz, dam ci w rękę Sichona*, !aš
 Amorytów, króla Cheszbonu, i jego ziemię. Zaczynaj !a>
 je zajmować. Wypowiedz mu wojnę! 25 Od dziś !ace
 zaczynam bojaźni i strachem przed wami przejmować !a□
 wszystkie narody pod całym niebem. Kto tylko o !až
 tobie usłyszy, zacznie się bać i drzeć przed !aŸ
 tobą. 26 Wyśłałem więc posłańców z pustyni Kedemot !a
 do Sichona, króla Cheszbonu, ze słowami !aj
 pokojowymi: 27 Pozwól mi przejść przez twoją ziemię. !a¢
 Pójść gościnnym nie skrajając ni w prawo, ni w !a£
 lewo. 28 1/2ywność sprzedasz mi za pieniądze, bym !a¤
 miał co jeść. Nawet wodę dasz mi za opłatę, bym !a¥
 miał co pić. Pozwól mi tylko przejść pieszo, !a|

29 jak mi to uczynili synowie Ezawa, mieszkajcy w Seirze, i Moabici, mieszkajcy w Ar*, a ^{3/4} przejd	!a§
przez Jordan do ziemi, kt ^r mi daje nasz B ^o g,	!a¨
Pan.	!a©
30 Lecz Sichon, kr ^o l Cheszbonu, nie zgodzi ^o si ^e	!a«
na nasze przejcie obok niego, gdy ^{3/4} Pan, tw ^o j B ^o g,	!a¬
uczyni ^o nieust ^o pliwym jego ducha i twardym jego	!a
serce, aby go odda ^o w twe r ^o ce, jak to jest	!a®
dzisiaj. 31 Wtedy tak rzek ^o mi Pan: ®Patrz,	!a¯
zacz ^y em oddawa ^o na tw ^o j ^o sup Sichona i jego	!a°
ziemi ^e . Zacz ^{nij} zajmowa ^o , bierz w posiadanie jego	!a±
kraj!¯ 32 I wyszed ^o przeciw nam Sichon i ca ^o y	!a²
nar ^o d jego na wojn ^e do Jahsy. 33 Pan, B ^o g nasz,	!a³
wyda ^o go nam i pobili ^o my jego samego, syn ^o w jego i	!a´
ca ^o y jego lud. 34 W tym czasie zdobyli ^o my	!aµ
wszystkie jego miasta i kl ^o tw ^o ob ^o o ^{3/4} ylil ^o my ka ^o de	!a¶
miasto, m ^o o ^{3/4} czyn, kobiety i dzieci, nie	!a·
oszcz ^o dza ^o niczego 35 opr ^o cz zwier ^o t, kt ^o re ^o my	!a,
sobie pobrali, i ^o sup z miast przez nas zaj ^o tych.	!a¹
36 Od Aroeru, le ^o o ^{3/4} cego na brzegu potoku Arnon, i	!aº
od miasta, kt ^o re jest w dolinie, a ^o do Gileadu nie	!a»
by ^o dla nas grodu niedost ^o pnego: wszystkie nam	!a¼
da ^o Pan, B ^o g nasz. 37 Ale do kraju syn ^o w Ammona	!a½
nie zbli ^o o ^{3/4} e ^o si ^e ani do okolicy potoku Jabbok,	!a¾
ani do miast w g ^o rach, ani do ^o adnego miejsca, do	!a¸
kt ^o rego zabroni ^o ci i ^o t Pan, B ^o g nasz.	!aÀ
Wojna z Ogiem, kr ^o lem Baszanu	!aÁ /
01 Nast ^o pnie zwr ^o cili ^o my si ^e i poszli ^o my w	!aÂ /
³ 3 kierunku Baszanu*, kt ^o rego kr ^o l, Og, wyszed ^o	!aÃ
nam naprzeciw z ca ^o ym swym ludem, by wyda ^o	!aÄ
nam bitw ^e w Edrei. 02 Wtedy rzek ^o do mnie Pan:	!aÅ
®Nie l ^o kaj si ^e go, gdy ^{3/4} da ^o em w twoje r ^o ce jego	!aÇ
samog ^o , ca ^o y jego lud i ziemi ^e . Post ^y pisz z nim	!aÈ
jak z Sichonem, kr ^o lem Amoryt ^o w, kt ^o ry mieszka w	!aÉ
Cheszbonie¯. 03 I Pan, B ^o g nasz, da ^o nam w r ^o ce	!aÊ
r ^o wnie ^o Oga, kr ^o la Baszanu, i ca ^o y jego lud. I	!aË
wyt ^o pili ^o my go tak, ^o e nikt nie ocala ^o . 04 W tym	!aÌ
czasie zdobyli ^o my wszystkie jego miasta, nie by ^o	!aÍ
grodu nie zaj ^o togo: sze ^o t ^o dziesi ^o t miast i ca ^o y	!aÎ
obszar Argob, kr ^o lestwo Oga w Baszanie. 05 To	!aÏ
wszystko s ^o miasta obwarowane wysokimi murami,	!aÐ
pot ^o o ^{3/4} nymi bramami i zaworami, nie lic ^o o ^{3/4} wielu	!aÑ
miast otwartych. 06 Ob ^o o ^{3/4} ylil ^o my je kl ^o tw ^o , jak	!aÒ
uczynili ^o my Sichonowi, kr ^o lowi Cheszbonu; kl ^o twie	!aÓ
podlega ^o miasto, m ^o o ^{3/4} czy«ni, kobiety i dzieci.	!aÔ
07 A wszystkie zwier ^o ta i ^o sup z miasta	!aÕ
zostawili ^o my dla siebie	!aÖ
	!ax /

Podział Zajordania
08 Przejǎmy w owym czasie z ręk dwóh króów amoryckich ziemi za Jordanem od potoku Arnon do gór Hermonu. 09 - Sydoǎczycy nazywajǎ Hermon Sirion, Amoryci zaǎ zwǎ go Senir. - 10 Wszystkie miasta na równinie, caǎy Gilead, caǎy Baszan - do Salka i Edrei, miast w królestwie Oga w Baszanie, 11 gdy Og, król Baszanu, był ostatnim z Refaitów. Jego grobowiec ǎelazny jest w Rabbat synów Ammona: dziewięć okci dęgi, cztery okcie szeroki, [mierzony] według okcia zwyczajnego.
12 Posiedliǎmy w tym czasie caǎ tó ziemi, od Aroeru nad potokiem Arnon. Poówó gór Gileadu z jego miastami oddǎem ludziom z pokolenia Rubena i Gada*. 13 Resztó Gileadu i caǎy Baszan - królestwo Oga, daǎem poówie pokolenia Manassesa: caǎy obszar Argob i caǎy ten obszar Baszanu nosiǎ nazwó ziemia Refaitów. 14 Jair, potomek Manassesa, zdobył caǎy obszar Argob ǎ po granicó Geszurytów i Maakatyów i nazwał go swoim imieniem. I do dziń dnia zwǎ tó czóǎ Baszanu "Osiedlami Jaira".
15 Makirowi oddǎem Gilead, 16 a Rubenitom i Gadytom daǎem czóǎ Gileadu ǎ do potoku Arnon ze ródkiem potoku jako granicǎ, potem ǎ do potoku Jabbok, do granic synów Ammona - 17 w koǎcu jeszcze Arabó z Jordanem jako granicǎ, od Kinneret do Morza Araby, Morza Sónego*, do stoków Pisga od wschodu.
Zarządzenia Mojǎesza
18 W tym czasie daǎem wam taki nakaz: Pan, Bóg wasz, daǎ wam w posiadanie tó ziemi: wy wszyscy zdolni do noszenia broni pǎjdziecie uzbrojeni na czele waszych braci Izraelitów. 19 Tylko wasze ǎony, dzieci i trzody - gdy macie wielkie stada - zostanǎ w waszych miastach, które wam oddǎem, 20 ǎ Pan da odpoczynek [po wódrówe] waszych braci, jak i waszej, i oni posiǎdǎ ziemió danǎ im przez Pana, Boga waszego, za Jordanem. Wtedy wróci kaǎdy do swej posiadóci, którǎ wam przydzieliǎem. 21 W tym czasie polecǎem Jozuemu: Twoje oczy widziaǎy wszystko, co uczyniǎ Pan, Bóg wasz, dwóm króom; tak samo Pan uczyni wszystkim królestwom, do których ty przejdiesz. 22 Nie sió ich, bo Pan, Bóg wasz, bódzie za was walczy*.
23 Wtedy prosǎem Pana: 24 Panie mój, Bóe, Ty zaccǎ swojemu sǎdze objawiał swǎ moc i rókó potóǎnǎ. Który ǎ Bóg na niebie lub na ziemi dokonał takich dzieł i czynów potóǎnych jak Twoje?*

25 Chciałbym przejść, by zobaczyć tę piękną ziemię !b*
 za Jordanem i te piękne góry, i Liban. 26 Lecz !b+
 przez was rozgniewa się na mnie Pan i nie !b,
 wysłucha mnie. I rzekł Pan do mnie: ©Dość, nie !b-
 mów Mi o tym więcej! 27 Wejdź na szczyt Pisga i !b.
 podnieś oczy na zachód, północ, południe, wschód i !b/
 oglądaj krainę na własne oczy, bo tego Jordanu nie !b0
 przejdziesz. 28 Wydaj polecenie Jozuemu, umocnij !b1
 go i utwierdź, gdy on pójdzie na czele tego ludu !b2
 i on mu da w posiadanie ziemi, którą to !b3
 zobaczysz. 29 Tak pozostaliśmy w dolinie !b4
 naprzeciw Bet-Peor* !b5
 zachowanie przykazań - mądrości !b6 /
 01 A teraz, Izraelu, słuchaj praw i !b8
 nakazów, które uczyniłem waszemu, abyście !b9
 doszli do posiadania ziemi, którą wam !b:
 daje Pan, Bóg waszych ojców. 02 Nic nie dodacie do !b;
 tego, co ja wam nakazuję, i nic z tego nie !b<
 odejmiecie, zachowujcie nakazy Pana, Boga waszego, !b=
 które na was nakładam. 03 Widzieliście na własne !b>
 oczy, co uczynił Pan w Baal-Peor, jak każe do go !b?
 człowieka, który poszedł za Baalem z Peor, !b@
 wyniszczył Pan spośród was; 04 a wy, coście !bA
 przylgnęli do Pana, Boga waszego, dzisiaj wszyscy !bB
 jesteście. 05 Patrzcie, nauczę was praw i !bC
 nakazów, jak mi rozkazał czynił Pan, Bóg mój, !bD
 abyście je wypełniali w ziemi, do której idziecie, !bE
 by objąć ją w posiadanie. 06 Strzeżcie ich i !bF
 wypełniajcie je, bo one są waszą mądrością i !bG
 umiejętnością w oczach narodu, które uszyszawszy !bH
 o tych prawach powiedzą: ©Z pewnością ten wielki !bI
 naród to lud mądry i rozumny. 07 Bo który naród !bJ
 wielki ma bogów tak bliskich, jak Pan, Bóg nasz, !bK
 ilekroć Go wzywamy? 08 Który naród wielki ma !bL
 prawa i nakazy tak sprawiedliwe, jak całe to !bM
 Prawo, które ja wam dziś daję? !bN
 Unikał bałwochwalstwa! !bP /
 09 Tylko się strzeż bardzo i pilnuj siebie, by !bQ
 nie zapomnieć o tych rzeczach, które widziałeś tve !bR
 oczy: by z twego serca nie uszły po wszystkie dni !bS
 twego życia, ale ucz ich swych synów i wnuków*. !bT
 10 W dniu, w którym stanę w obliczu Pana, Boga !bU
 swego, na Horebie*, rzekł Pan do mnie: ©Zgromadź !bV
 Mi naród, niech uszysz me słowa, aby się nauczyli !bW
 Mnie całą przez wszystkie dni życia na ziemi i !bX
 nauczyli tego swoich synów. 11 Wtedy zbliżyliście !bY
 się i stanęliście pod górą - a góra pojawiła się ogniem !bZ

a¼ do nieba, okryta mrokiem, ciemno~ci¥ i chmur¥. !b[
 12 I przem¢wi~ do was Pan, B¢g wasz, spo~r¢d !b\
 ognia. D«wi©k s¢w syszeli~cie, ale poza głosem !b]
 nie dostrze¶li~cie postaci. 13 Oznajmi~ wam swe !b^
 przymierze, gdy rozkaza~ wam peni Dziesi© !b_
 Przykazaã* i napisa~ je na dw¢ch tablicach !b`
 kamiennych. 14 W tym czasie rozkaza~ mi Pan uczy !ba
 was praw i nakaz¢w*, by~cie je pełnili w kraju, do !bb
 kt¢rego wchodzicie, by obj¥ go w posiadanie. !bc
 15 Pilnie si© wystrzegajcie - skoro~cie nie !bd
 widzieli żadnej postaci w dniu, w kt¢rym m¢wi~ do !be
 was Pan spo~r¢d ognia na Horebie - 16 aby~cie nie !bf
 post¥pili niegodziwie i nie uczynili sobie rze«by !bg
 przedstawiaj¥cej podobizn© m©czyzny lub kobiety, !bh
 17 podobizn© jakiegokolwiek zwierz©cia, kt¢re jest !bi
 na ziemi, podobizn© jakiegokolwiek ptaka, !bj
 lataj¥cego pod niebem, 18 podobizn© czegokolwiek, !bk
 co pełza po ziemi, podobizn© ryby, kt¢ra jest w !bl
 wodach - pod ziemi¥. 19 Gdy podniesiesz oczy ku !bm
 niebu i ujrzysz soãce, ksi©yc i gwiazdy, i !bn
 wszystkie zast©py niebios, oby~ nie pozwoli~ si© !bo
 zwie, nie oddawa~ im pokłonu i nie suy~, bo !bp
 Pan, B¢g tw¢j, przydzieli~ je wszystkim narodom !bq
 pod niebem. 20 A was Pan wybra~ sobie, wyprowadzi~ !br
 was z pieca do topienia żelaza, z Egiptu, aby~cie !bs
 si© stali Jego ludem, Jego wasno~ci¥, jak dzi~ !bt
 jeste~cie. !bu
 21 Z waszego powodu rozgniewa~ si© na mnie Pan i !bv
 przysi¥g~, że nie przejd© Jordanu, nie wejd© do !bw
 pi©knej ziemi, kt¢r¥ wam daje Pan, B¢g wasz, w !bx
 posiadanie. 22 Ja bowiem umr© w tej ziemi, nie !by
 przejd© Jordanu, lecz wy go przejdziecie i !bz
 posi¥dziecie t© pi©kn¥ ziemi©. 23 Strzeżcie si©, !b{
 by~cie nie zapomnieli przymierza Pana, Boga !b|
 waszego, kt¢re zawar~ z wami, i nie uczynili sobie !b}
 wyobrażenia w rze«bie tego wszystkiego, co wam !b~
 zabroni~ Pan, B¢g wasz. 24 Bo Pan, B¢g wasz, jest !b ~~ogniem trawi¥cym*. On jest Bogiem zazdrosnym. !b€
 Odst©pstwo powodem utraty ziem. !b /
 25 Gdy wydacie na ~wiat syn¢w i wnuk¢w i !bf
 doyjecie staro~ci w tym kraju, a !b,
 sprzeniewierzycie si© i uczynicie sobie pos¥gi, !b...
 podobizn© czegokolwiek, czyni¥c to, co jest złe w !b
 oczach Pana, waszego Boga, drażni¥c Go: 26 bior© !b
 dzi~ niebo i ziemi© przeciwko wam na ~wiadk¢w, że !b^
 pr©dko zostaniecie wytraceni* z powierzchni ziemi, !b%
 do kt¢rej idziecie przez Jordan, aby j¥ posi¥. !b
 Niedługo bawi b©dziecie na niej, gdyż na pewno !b<~~

zostaniecie wytłopieni. 27 Rozproszy was Pan między
narodami i maćo z was zostanie* w ród obcych
ludów, dokąd was Pan uprowadzi do niewoli.
28 Będziecie tam służyli bogom obcym: dziećom ręk
ludzkich z drzewa i z kamienia, które nie widzą,
nie słyszają, nie jedzą i nie czują. 29 Wtedy
będziecie szukali Pana, Boga waszego, i
znajdziecie Go, jeżeli będziecie do Niego dążyli z
całego serca i z całej duszy. 30 W swym
utrapieniu, gdy wszystko to was spotka, w
ostatnich dniach nawróćcie się do Pana, Boga
swego, i będziecie słuchać Jego głosu. 31 Gdy
Bogiem miłosiernym jest Pan, Bóg wasz, nie opuści
was, nie zgadzi i nie zapomni o przymierzu, które
poprzysięgł waszym przodkom.
Wielkość Boga wybrania
32 Zapytaj no dawnych czasów, które były przed
tobą, zaczynając od dnia, w którym Bóg stworzył
człowieka na ziemi, [zapytaj] od jednego krańca
niebios do drugiego, czy nastąpiło tak wielkie
wydarzenie jak to lub czy słyszano od czymś
podobnym? 33 Czy słyszał jakiś naród głos Boga z
ognia, jak ty słyszałeś, i pozostał żywy? 34 Czy
usiłował Bóg przyjąć i wybrać sobie jeden naród
spośród innych narodów przez doświadczenia, znaki,
cuda i wojny, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem,
dziełami przerażającymi, jak to wszystko, co tobie
uczynił Pan, Bóg twój, w Egipcie na twoich oczach?
35 Widziałeś to wszystko, byś poznał, że Pan jest
Bogiem, a poza Nim nie ma innego*. 36 Z niebios
pozwolił ci słyszeć swój głos, aby cię pouczył. Na
ziemi dał ci zobaczyć swój ogień ogromny i słyszeć
swoje słowa spośród ognia. 37 Ponieważ umiśowaś
twoich przodków, wybrać po nich ich potomstwo i
wyprowadzić cię z Egiptu sam ogromną swoją potęgą.
38 Na twoich oczach, ze względu na ciebie
wydziedziczył obce narody, większe i silniejsze od
ciebie, by cię wprowadził w posiadanie ich ziemi,
jak to jest dzisiaj.
Zakończenie
39 Poznaj dzisiaj i rozważ w swym sercu, że Pan
jest Bogiem, a na niebie wysoko i na ziemi nisko
nie ma innego. 40 Strzeż Jego praw i nakazów,
które ja dziś polecam tobie pełnit; by dobrze ci
się wiodło i twym synom po tobie; byś przedłużył
swe dni na ziemi, które na zawsze daje ci Pan, Bóg
twój.

	!b½ /
Miasta ucieczki	!b¾ /
41 Wtedy wyznaczysz trzy miasta* za	!b¿
Jordanem na wschodzie, 42 by tam mógł uciec	!bÀ
zabójca, który by nieumyślnie zabił bliźniego, nie	!bÁ
mógł przedtem do niego nienawidzić. Chronić się	!bÂ
do jednego z tych miast, będzie mógł ocalić życie.	!bÃ
43 Baser na pustyni, na paskowy - dla	!bÄ
Rubenitów; Ramot w Gileadzie - dla Gadytów, i	!bÅ
Golan w Baszanie - dla Manasytów.	!bÆ
	!bÇ /
Druga mowa Mojżesza	!bÈ /
44 Takie prawo dał Mojżesz Izraelitom. 45 Takie	!bÉ
świadectwa, nakazy i postanowienia ogłosił Mojżesz	!bÊ
Izraelitom po wyjściu z Egiptu, 46 za Jordanem w	!bË
dolinie, naprzeciw Bet-Peor, w kraju Sichona,	!bÌ
króla Amorytów, którzy mieszkali w Cheszbonie.	!bÍ
Pokonał go Mojżesz i Izraelici po wyjściu z Egiptu	!bÎ
47 i zawładnęli jego krajem, jak i [krajem] Oga,	!bÏ
króla Baszanu; dwu królów amoryckich za Jordanem	!bÐ
na wschodzie 48 od Aroeru na brzegu potoku Arnon,	!bÑ
aż do góry Sirion, to jest Hermonu, 49 i całe	!bÒ
Arabie za Jordanem na wschodzie, aż do Morza Araby	!bÓ
u stóp Pisga.	!bÔ
	!bÕ /
Dziesięcioro Przykazań	!bÖ /
01 Mojżesz zwołał całego Izraela i rzekł do	!b×
niego: Słuchaj, Izraelu, praw i przykazań,	!bØ
które ja dziś mówię do twych uszu, ucz się	!bÙ
ich i dbaj o to, aby je wypełniał. 02 Pan, Bóg	!bÚ
nasz, zawarł z nami przymierze na Horebie. 03 Nie	!bÛ
zawarł Pan tego przymierza z ojcami naszymi, lecz	!bÜ
z nami, którzy tu dzisiaj wszyscy jesteśmy.	!bÝ
04 Spośród ognia na Górze mówił Pan z wami twarz	!bÞ
w twarz. 05 W tym czasie ja stałem między Panem a	!bß
wami, aby wam oznajmił słowa Pana, gdyście się	!bà
bali ognia i nie weszli na górę. A On mówił:	!bá
06 O! Jam jest Pan, Bóg twój, którzy cię wyprowadzili	!bâ
z ziemi egipskiej, z domu niewoli. 07 Nie będziesz	!bã
miał bogów innych oprócz Mnie*. 08 Nie uczynisz	!bä
sobie posągów ani żadnego obrazu tego, co jest na	!bå
niebie wysoko albo na ziemi nisko, lub w wodzie	!bæ
pod powierzchnią ziemi. 09 Nie będziesz oddawał im pokłonu	!bç
ani służysz. Bo Ja jestem Pan, Bóg twój, Bóg	!bè
zazdrosny, karzący nieprawość ojców na synach w	!bé
trzecim i w czwartym pokoleniu - tych, którzy Mnie	!bê
nienawidzą, 10 a którzy okazują nienawiść w	!bë
tych, którzy Mnie miłują i strzegą moich	!bì
przykazań.	!bí

11 Nie b@dziesz bra^ imienia Pana, Boga twego, !b^
do czczych rzeczy, bo nie dozvoli Pan, by pozosta^ !b^
bezkarny ten, kto bierze Jego imi© do czczych !b^
rzeczy. !b^

12 B@dziesz zwa%a^ na szabat, aby go ~wi^ci^, !b^
jak ci nakaza^ Pan, B^g tw^j. 13 Sze^t dni !b^
b@dziesz pracowa^ i wykonywa^ wszelk^ tw^ prac©, !b^
14 lecz w si^dmym dniu jest szabat Pana, Boga !b^
twego. Nie b@dziesz wykonywa^ %adnej pracy ani ty, !b^
ani tw^j syn, ani twoja c^rka, ani tw^j s^uga, ani !b^
twoja s^u%a^ca, ani tw^j w^, ani tw^j osio^, ani !b^
%adne twoje zwierz©, ani obcy, kt^ry przebywa w !b^
twoich bramach; aby wypocz^ tw^j niewolnik i !b^
twoja niewolnica, jak i ty. 15 Pami©taj, %e by^e~ !b^
niewolnikiem w ziemi egipskiej i wyprowadzi^ ci© !b^
stamt^d Pan, B^g tw^j, r©k^ mocn^ i wyci^gni© tym !b^
ramieniem: przeto ci nakaza^ Pan, B^g tw^j, strzec !b^
dnia szabatu. !b^

16 Czuj swego ojca i swoj^ matk©, jak ci !c!
nakaza^ Pan, B^g tw^j, aby^ d^ugo %y^ i aby ci si© !c"
dobrze powodzi^o na ziemi, kt^ry ci daje Pan, B^g !c#
tw^j. !c\$

17 Nie b@dziesz zabija^ !c%
18 Nie b@dziesz cudzo^o%y^ !c&
19 Nie b@dziesz krad^ !c'
20 Jako ~wiadek nie b@dziesz m^wi^ przeciw !c(
bli«niemu twemu k^amstwa*. [18] 21 Nie b@dziesz !c)
po%y^da^ %ony swojego bli«niego. Nie b@dziesz !c*
pragn^ domu swojego bli«niego ani jego pola, ani !c+
jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego !c,
wo^u, ani jego os^a, ani %adnej rzeczy, kt^ra !c-
nale%y do twojego bli«niego. !c.
[19] 22 Te s^owa wyrzek^ Pan do waszego !c/
zgromadzenia na g^rze spo~r^d ognia, ob^oku i !c0
ciemno^ci dono~nym g^osem, niczego nie dodaj^c. !c1
Napisa^ je na dwu tablicach kamiennych i da^ mi !c2
je. !c3
Moj%esz po~rednikiem. !c4 /
[20] 23 Gdy us^yszeli^cie g^os spo~r^d !c6
ciemno^ci, a g^ra ogniem p^on©^a - zbli%yli si© do !c7
mnie - wszyscy wodzowie pokoleä i starsi, [21] 24 i !c8
rzekli: ©Oto Pan, B^g nasz, okaza^ nam swoj^ !c9
chwa© i wielko^t. G^os Jego s^yszeli^my spo~r^d !c:
ognia. Dzi^ widzieli^my, %e B^g mo%e przem^wi^ do !c;
cz^owieka, a on pozostanie %ywy. [22] 25 Czemu !c<
teraz mamy umrze^? Ten bowiem ogromny ogieä nas !c=
poch^onie. Je^li jeszcze nadal b@dziemy s^ucha^ !c>
g^osu Pana, Boga naszego, pomrzemy. [23] 26 Kt^ % !c?

ze wszystkich, którzy by usłyszeli głos Boga !c@
 1/2ywego, przemawiającego spośród ognia, jak my, !cA
 pozostanie przy 3/4yciu? [24] 27 Zbli3/4 si© ty i !cB
 s^uchaj tego wszystkiego, co mówi Pan, Bóg nasz. !cC
 Mów ty do nas wszystko, co powie do ciebie Pan, !cD
 Bóg nasz, a my usłuchamy i wykonamy to. !cE
 [25] 28 Pan usłysza^ wasze g^o~ne s^owa, gdy !cF
 mówili~cie do mnie. I rzek^ mi Pan: @Us^ysza^em !cG
 g^o~ne s^owa tego ludu, które wypowiedzieli do !cH
 ciebie. S^uszne jest wszystko to, co ci !cI
 powiedzieli. [26] 29 Oby zawsze mieli w sercu t© !cJ
 sam¥ boja«ã przede Mn¥ i wykonywali zawsze !cK
 wszystkie moje przykazania po wszystkie dni, aby !cL
 si© dobrze powodzi^o im i synom ich na wieki. !cM
 [27] 30 Id« i powiedz im: Wróćcie do swoich !cN
 namiotów! [28] 31 A ty zostaã tutaj ze Mn¥. Ja ci !cO
 powiem wszystkie moje polecenia, prawa i nakazy, !cP
 jakich masz im nauczyć, aby je pe^nilí w ziemi, !cQ
 którą Ja im daj© na w^asno~t^-. [29] 32 Przeto !cR
 starajcie si© wype^nia^ wszystko, co wam nakaza^ !cS
 Pan, Bóg wasz: Nie odst©pujcie od tego ani na !cT
 prawo, ani na lewo. [30] 33 Id«cie dok^adnie drog¥ !cU
 wyznaczon¥ wam przez Pana, Boga waszego, by~cie !cV
 mogli 3/4y^t, by dobrze wam si© wiod^o i by~cie d^ugo !cW
 przebywali w ziemi, którą macie posi¥^t. !cX
 Mí^o^t Boga !cY /
 ÚÄÄÄ¿ 01 Takie s¥ polecenia, prawa i nakazy, !c[
 3 6 3 których nauczy^t was poleci^ mi Pan, Bóg !c\
 ÄÄÄÄÜ wasz, aby~cie je pe^nilí w ziemi, do której !c]
 idziecie, by j¥ posi¥^t. 02 B©dziesz si© ba^ Pana, !c^
 Boga swego, zachowuj¥c wszystkie Jego nakazy i !c_
 prawa, które ja tobie rozkazuj© wype^nia^, tobie, !c`
 twym synom i wnukom po wszystkie dni 3/4ycia twego, !ca
 by~ d^ugo mówg^ 3/4y^t. 03 S^uchaj, Izraelu, i pilnie !cb
 tego przestrzegaj, aby ci si© dobrze powodzi^o i !cc
 aby~ si© bardzo rozmno3/4y^, jak ci przyrzek^ Pan, !cd
 Bóg ojców twoich, 3/4e ci da ziemi© op^ywaj¥c¥ w !ce
 mleko i miód. 04 S^uchaj, Izraelu, Pan jest naszym !cf
 Bogiem - Panem jedynym*. 05 B©dziesz mi^owa^* !cg
 Pana, Boga twojego, z ca^ego swego serca, z ca^ej !ch
 duszy swojej, ze wszystkich swych si^-. 06 Niech !ci
 pozostan¥ w twym sercu te s^owa, które ja ci dzi^ !cj
 nakazuj©. 07 Wpójz je swoim synom, b©dziesz o !ck
 nich mówí^ przebywaj¥c w domu, w czasie podró3/4y, !cl
 k^ad¥c si© spa^ i wstaj¥c ze snu. 08 Przywi¥3/4esz !cm
 je do twojej r©ki jako znak*. Niech one ci b©d¥ !cn
 ozdob¥ przed oczami. 09 Wypisz je na odrzwiach !co
 swojego domu i na twoich bramach* !cp

Bóg twój, odda je tobie, a ty je wypisz,	!cΦ
obóysz je klętwę, nie zawrzesz z nimi przymierza	!c£
i nie okażesz im litości. 03 Nie będziesz z nimi	!cα
zawierać maści: ich synowi nie oddasz za	!c¥
mańkę swojej córki ani nie wezmiesz od nich	!c
córki dla swojego syna, 04 gdy odwiedzą twój	!c§
syna ode Mnie, by służyć bogom obcym. Wówczas	!c`
rozpalą ci gniew Pana na was, i prędko by was	!c©
zniszczył. 05 Ale tak im macie uczynić: ożarcie	!c^
ich zburzycie, ich stęple poamiecie, aszery	!c«
wytniecie, a posygniecie ogniem. 06 Ty bowiem	!c¬
jestes narodem poświęconym Panu, Bogu twojemu.	!c
Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, by spośród	!c®
wszystkich narodów, które są na powierzchni ziemi,	!c¯
był ludem wybranym Jego szczególną wprost.	!c°

Wybranie - dowodem umiłowania Boga	!c± /
07 Pan wybrał was i znalazł upodobanie w was nie	!c² /
dlatego, że liczebnie przewyższacie wszystkie	!c³
narody, gdy ze wszystkich narodów jesteście	!c´
najmniejszym, 08 lecz ponieważ Pan was umiowa i	!cμ
chce dochować przysięgi danej waszym przodkom.	!c¶
Wyprowadził was mocną ręką i wybawił was z domu	!c·
niewoli z ręki faraona, króla egipskiego. 09 Uznaj	!c,
wiście, że Pan, Bóg twój, jest Bogiem, Bogiem	!c¹
wiernym, zachowujcym przymierze i miłość do	!c°
tysięcznego pokolenia względem tych, którzy Go	!c»
miłują i strzegą Jego praw, 10 lecz którzy odpęca	!c¼
każdemu z nienawidzących Go, niszczyć go. Nie	!c½
pozostawia bezkarnie tego, kto Go nienawidzi,	!c¾
odpęcając jemu samemu. 11 Strzeż przeto poleceń,	!cζ
praw i nakazów, które ja tobie polecam dzisiaj	!cÀ
pełnić	!cÁ
12 Za słuchanie tych nakazów i pilne ich	!cÃ
wykonywanie będzie ci Pan, Bóg twój, dochowywać	!cÄ
przymierza i miłosierdzia, które przysięgnę	!cÅ
przodkom twoim. 13 Będzie ci miłowa, błogosławi	!cÆ
ci i rozmnoży ci. Pobłogosławi owoc twój i ona	!cÇ
i owoc twój pola: twoje zboże, moszcz, oliwa,	!cÉ
przychówek od twych krów i pomiot od twoich owiec,	!cÊ
na ziemi, o której przysięgnę twoim przodkom, że	!cË
da ją tobie. 14 Obfitsze błogosławieństwo	!cË
otrzymasz niż inne narody. Pomiędzy ludmi i	!cì
pomiędzy trzodami twoimi nie będzie niepodległego	!cí
ani niepodległej. 15 Pan oddali od ciebie wszelkie	!cî
choroby, nie żełże na ciebie żadnej ze zgubnych	!cï
plag egipskich, których byłbyś świadkiem, a żełże	!cđ
je na wszystkich, którzy ci nienawidzą.	!cñ
16 Wypisz wszystkie narody, które ci daje Pan,	!cò

Bęg twęj. Nie zlituje się twoje oko nad nimi, aby	!cÓ
nie s ^u ich bogom, gdy sta ^o by się to sid ^e m	!cÔ
dla ciebie.	!cÛ
	!cÖ /
Potęga Boga	!cx /
17 Je ^{li} powiesz sobie: Narody te są ode mnie	!cØ
liczniejsze, nie zd ^o am ich wyt ^o pić, 18 nie l ^o kaj	!cÙ
się ich! Pami ^o taj, co uczyni ^o Pan, Bęg twęj,	!cÚ
faraonowi i wszystkim Egipcjanom. 19 Pami ^o taj o	!cÛ
pr ^o bach ogromnych, kt ^o re widzia ^o twoje oczy, o	!cÜ
znakach i cudach, o mocnej r ^o ce i wyci ^o gni ^o tym	!cÝ
ramieniu, kt ^o rym wyprowadzi ^o ci ^o Pan, Bęg twęj.	!cÞ
Tak samo uczyni Pan, Bęg twęj, wszystkim narodom,	!cß
kt ^o rych ty się l ^o kasz. 20 Nadto jeszcze Pan, Bęg	!cà
twęj, b ^o dzie zsy ^o na nich szerszenie, a ^o reszta,	!cá
kt ^o ra się przed wami ukryje, wyginie. 21 Nie dr ^o aj	!câ
wi ^o c przed nimi, bo Pan, Bęg twęj, jest p ^o r ^o d	!cã
ciebie, Bęg wielki i gro ^o ny. 22 Z wolna i po	!cä
trosze wyp ^o dzi Pan, Bęg twęj, te narody sprzed	!cå
twoich oczu. Nie b ^o dziesz m ^o g ^o ich pr ^o dko wyt ^o pić,	!cæ
aby dzikie zwierz ^o ta nie rozmno ^o y się doko ^o a	!cç
ciebie*. 23 Pan, Bęg twęj, wyda je tobie, przerazi	!cè
je ogromnym zamieszaniem, a ^o wygin ^o do szcz ^o tu.	!cé
24 Kr ^o ich wyda w twe r ^o ce, aby ^o wygubi ^o ich	!cê
imi ^o spod nieba. Nikt się z nich nie ostoi przed	!cë
tob ^o , a ^o ich wyt ^o pisz. 25 Pos ^o gi ich bog ^o w	!ci
spalisz, nie b ^o dziesz p ^o da ^o srebra ani z ^o ta,	!cí
jakie jest na nich, i nie we ^o dziesz go dla siebie,	!cî
aby ci ^o to nie uwik ^o a ^o , gdy ^o Pan, Bęg twęj, się	!ci
tym brzydzi. 26 Nic obrzyd ^o ego nie wprowadzisz do	!cđ
twego domu, gdy ^o by ^o przedmiotem k ^o ty jak	!cñ
ono. B ^o dziesz uwa ^o a ^o to za rzecz wstr ^o tn ^o ,	!cò
obrzydzisz to sobie, jest to bowiem ob ^o one	!có
k ^o ty.	!cõ
	!cö /
Pr ^o ba na pustyni	!cö /
01 Pilnie przestrzegajcie wykonywania	!c÷
ka ^o dego polecenia, kt ^o re ja wydaj ^o dzisiaj,	!cø
aby ^o cie ^o yli, rozmna ^o li się i weszli w	!cù
posiadanie ziemi, kt ^o re Pan poprzysi ^o g ^o [dać]	!cú
waszym przodkom.	!cû
02 Pami ^o taj na wszystkie drogi, kt ^o rymi ci ^o	!cü
prowadzi ^o Pan, Bęg twęj, przez te czterdzie ^o ci lat	!cý
na pustyni, aby ci ^o utra ^o pić, wypr ^o bować i poznać,	!cþ
co jest w twym sercu; czy strze ^o esz Jego nakazu,	!cÿ
czy te ^o nie. 03 Utra ^o pi ci ^o , da ^o ci odczuć g ^o d,	!d!
^o ywi ^o ci ^o mann ^o , kt ^o rej nie zna ^o e ^o ani ty, ani	!d"
twoi przodkowie, bo chcia ^o ci dać poznać, ^o e nie	!d#
samym tylko chlebem ^o yje z ^o owiek, ale cz ^o owiek	!d\$

3/4yje wszystkim, co pochodzi z ust Pana*. 04 Nie !d%
 zniszczy© si© na tobie twoje odzienie ani twoja !d&
 noga nie opuch^a przez te czterdzieci lat. !d'
 05 Uznaj w sercu, 3/4e jak wychowuje cz^owiek swego !d(
 syna, tak Pan, B^cg tw^cj, wychowuje ciebie. !d)
 06 Strze3/4 wi©c nakaz^w Pana, Boga twego, chodz^c !d*
 Jego drogami, by 3/4y^t w boja«ni przed Nim. !d+
 07 Albowiem Pan, B^cg tw^cj, wprowadzi ci© do ziemi !d,
 pi©knej, ziemi obfituj^cej w potoki, «r^d^a i !d-
 strumienie, kt^re tryskaj^ w dolinie oraz na g^rze !d.
 - 08 do ziemi pszenicy, j©czmienia, winoro^li, !d/
 drzewa figowego i granatowego - do ziemi oliwek, !d0
 oliwy i miodu - 09 do ziemi, gdzie nie odczuwaj^c !d1
 niedostatku, nasycisz si© chlebem, gdzie ci !d2
 niczego nie zabraknie - do ziemi, kt^rej kamienie !d3
 zawieraj^ 3/4elazo, a z jej g^r wydobywa si© mied«. !d4
 10 Najesz si©, nasycisz i b©dziesz b^ogos^awi^ !d5
 Pana, Boga twego, za pi©kn^ ziemi©, kt^r^ ci da^ !d6
 11 Strze3/4 si©, by~ nie zapomni^ o Panu, Bogu !d7
 twoim, lekcewa3/4^c przestrzeganie Jego nakaz^w, !d8
 poleca^ i praw, kt^re ja ci dzisiaj daj©. 12 A gdy !d9
 si© najesz i nasycisz, zbudujesz sobie pi©kne domy !d:
 i w nich zamieszkas; 13 gdy ci si© rozmno3/4y byd^o !d;
 i owce, obfitowa^ b©dziesz w srebro i z^oto, i gdy !d<
 wzrosn^ twe dobra - 14 niech si© twe serce nie !d=
 unosi pych^, nie zapominaj o Panu, Bogu twoim, !d>
 kt^ry ci© wywi^d^ z ziemi egipskiej, z domu !d?
 niewoli. 15 On ci© prowadzi^ przez pustyni© wielk^ !d@
 i straszni^, pe^n^ w©3/4^w jadowitych i skorpion^w, !dA
 przez ziemi© such^, bez wody, On ci wyprowadzi^ !dB
 wod© ze ska^y najtwardszej. 16 On 3/4ywi^ ci© na !dC
 pustyni mann^, kt^rej nie znali twoi przodkowie, !dD
 chc^c ci© utrapit^ i wypr^bowa^, aby ci w !dE
 przysz^o ci wy^wiadczyt^ dobro. !dF
 17 Oby~ nie powiedzia^ w sercu: ©To moja si^a i !dG
 moc moich r^k zdoby^y mi to bogactwo^ . 18 Pami©taj !dH
 o Panu, Bogu twoim, bo On udziela ci si^y do !dI
 zdobycia bogactwa, aby wype^nit^ dzisiaj !dJ
 przymierze, jakie poprzysi^g^ twoim przodkom. !dK
 19 Lecz je^li zapomnisz o Panu, Bogu twoim, i !dL
 p^jdziesz za bogami obcymi, aby im s^u3/4y^t i !dM
 oddawa^ im pok^on, oznajmiam ci dzisiaj, 3/4e !dN
 zginiesz na pewno. 20 Jak te narody, kt^re Pan !dO
 wygubi^ sprzed twego oblicza, tak i wy zginiecie !dP
 za to, 3/4e~cie nie s^uchali g^osu Pana, Boga !dQ
 waszego. !dR
 Zwyci©stwo - darem Boga. !dS /
 UÄÄÄ¿ 01 S^uchaj, Izraelu, ty dzisiaj masz !dU

³ ⁹ ³ przejdź przez Jordan, aby wydziedziczyć !dV
 narody większe i mocniejsze od ciebie, !dW
 miasta ogromne i umocnione pod niebo, 02 lud mocny !dX
 i wysoki, synów Anaka*, znanych ci, o których !dY
 s'ysza'e: Kto si© ostoi wobec synów Anaka? !dZ
 03 Niech ci wi© dzisiaj b©dzie wiadomo, 3/4e Pan, !d[
 Bóg twój, kroczy przed tobę jak ogień po 3/4erających. !d\
 On ich zniszczy, On ich poniży przed tobę, pr©dko !d]
 ich wyp©dzisz, wyt©pisz, jak ci to przyrzekł Pan. !d^
 04 Nie m©w w sercu, gdy Pan, Bóg twój, pokona ich !d_
 przed tobę: ©Dzi©ki mej cnocie da mi Pan t© !d`
 ziemi© w posiadanie: bo z powodu nieprawo'ci tych !da
 ludów Pan wyt©pi je przed tobę. 05 Nie dzi©ki !db
 twojej sprawiedliwo'ci ani prawo'ci serca twojego !dc
 ty przychodzisz wziąć ich kraj w posiadanie, lecz !dd
 z powodu niegodziwo'ci tych ludów Pan, Bóg twój, !de
 wyp©dzi je przed tobę, a tak 3/4e aby dope'nił s'owa !df
 przysi©gi danej twoim przodkom: Abrahamowi, !dg
 Izaakowi i Jakubowi. 06 Wiedz, 3/4e nie ze wzgl©du !dh
 na twoją cnot© Pan, Bóg twój, daje ci t© pi©kną !di
 ziemi© na własno't, bo jeste' ludem o twardym !dj
 karku* !dk
 Ba'wochwalstwo na Synaju !dl /
 07 Pamiętaj, a nie zapomnij, jak na pustyni !dm /
 pobudza'e do gniewu Pana, Boga swego. Od dnia, !dn
 kiedy wyszedł z ziemi egipskiej a 3/4 do przy'cia !do
 na to miejsce, byli'cie oporni wzgl©dem Pana. !dp
 08 Na Horebie do gniewu pobudzali'cie Pana i !dr
 rozgniewa' si© na was Pan tak bardzo, 3/4e chcia' !ds
 was wyt©pić. 09 Gdy wchodzi'em na g©r©, by !dt
 otrzymał kamienne tablice Przymierza, zawartego z !du
 wami przez Pana, i czterdzie'ci dni i czterdzie'ci !dv
 nocy przebywa'em na g©rze nie jedząc chleba, nie !dw
 pijąc wody, 10 da mi Pan dwie kamienne tablice !dx
 pisane palcem Bo'ym. By'y na nich wyryte wszystkie !dy
 s'owa, które wyrzekł do was Pan na g©rze spo'ród !dz
 ognia w dniu zgromadzenia. 11 Pod koniec !d{
 czterdziestu dni i czterdziestu nocy da mi Pan !d|
 dwie kamienne tablice - tablice Przymierza. 12 I !d}
 rzekł do mnie Pan: ©Wstaä, zjed« stęd pr©dko, bo !d~
 niegodziwie postępił twój lud, który wyprowadzi'e !d^{DEL}
 z Egiptu. Szybko zeszli z drogi, które im !d€
 zaleci'e. Uczynili sobie posęg ulany z metalu. !d□
 13 I dalej m©wi do mnie Pan: ©Widz©, 3/4e ten nar©d !d,
 jest narodem o twardym karku. 14 Pozwól, 3/4e ich !df
 wyt©pi©, wyg©dz© ich imi© spod nieba, a z ciebie !d,,
 uczyni© nar©d mocniejszy i liczniejszy od nich. !d...
 15 Odwróci'em si© i zszed'em z g©ry - a g©ra !d†

p^on^oa ogniem - trzymaj^ęc w r^oczach dwie tablice !d‡
 Przymierza. 16 Ujrza^ęm wtedy, ³/₄e^ęcie grzeszyli !d[^]
 przeciw Panu, Bogu swojemu, czyni^ęc sobie cielca !d%
 ulanego z metalu, tak pr^odko odst^ępiwszy od drogi, !dŠ
 kt^or^ę wyznaczy^ę wam Pan. 17 Wtedy pochwyci^ęm obie !d<
 tablice i rzuci^ęm obur^ęcz, aby je pot^ęuc na !dŒ
 waszych oczach. 18 I le³/₄a^ęm przed Panem, jak za !d□
 pierwszym razem, przez czterdzie^ęci dni i !dŽ
 czterdzie^ęci nocy, nie jedz^ęc chleba, nie pij^ęc !d□
 wody za ca^ęy ten grzech, kt^orego^ęcie si^o !d□
 dopu^ęcili, czyni^ęc to, co jest z^ęe w oczach Pana, !d'
 i pobudzaj^ęc go do gniewu. 19 Przel^ęk^ęm si^o !d'
 bowiem widz^ęc gniew i zapalczywo^ęt^ę, jakimi !d"
 zap^on^ę na was Pan, tak ³/₄e^ę chcia^ę was wyt^opi^ęt. !d"
 Lecz wys^ęucha^ę mnie Pan jeszcze i tym razem. 20 Na !d•
 Aarona r^ownie³/₄ Pan bardzo si^o rozgniewa^ę, chc^ęc go !d–
 zg^ęadzi^ęt, lecz w tym czasie wstawi^ęm si^o tak³/₄e za !d—
 Aaronem. 21 A rzecz grzeszn^ę, kt^or^ę uczynili^ęcie, !d~
 cielca, chwyci^ęm, spali^ęm w ogniu, po^ęama^ęm, !d™
 star^ęm na drobny proch i wrzuci^ęm do potoku !dš
 wyp^ęywaj^ęcego z g^ory !d>
 Modlitwa Moj³/₄esza z powodu innych przest^ostw !dœ/
 22 W Tabeera, Massa i Kibrot-Hattaawa jeszcze !dž
 dra³/₄ni^ęcie Pana*. 23 Gdy wys^ęa^ę was Pan z !dŸ
 Kadesz-Barnea, m^owi^ęc: @Id^o«cie, posi^ęd^o«cie ziemi^o, !d
 kt^or^ę wam da^ęm, wzgardzili^ęcie nakazem Pana, !d|
 Boga swojego, nie byli^ęcie Mu wierni i nie !d¢
 us^ęuchali^ęcie Jego g^oosu. 24 Opornie !d£
 post^opowali^ęcie wzgl^odem Pana od dnia, kiedy was !d¤
 pozna^ęm*. 25 Zanosi^ęm b^ęagania do Pana, przez !d¥
 czterdzie^ęci dni i czterdzie^ęci nocy; zanosi^ęm !d|
 b^ęagania, bo Pan zamierza^ę was wyniszczy^ęt. !dš
 26 Modli^ęm si^o do Pana m^owi^ęc: @Panie nasz, Bo³/₄e, !d"
 nie zatracaj ludu swego, w^ęasno^ęci swojej, kt^ory !d©
 uwolni^ęe^ę sw^ę wielko^ęci^ę i wyprowadzi^ęe^ę z Egiptu !d^a
 mocn^ę r^ocz^ę. 27 Pomnij na s^ęugi twoje: Abrahama, !d«
 Izaaka i Jakuba. Nie zwracaj uwagi na up^or tego !d–
 ludu, na jego nieprawo^ęt^ę i jego grzech, 28 aby nie !d
 m^owiono w kraju, z kt^orego nas wyprowadzi^ęe^ę: "Pan !d®
 nie mo³/₄e doprowadzi^ęt ich do kraju, kt^ory im !d^o
 przyrzek^ę. Z nienawi^ęci ku nim wyprowadzi^ę ich, !d°
 aby pomarli na pustyni". 29 A oni s^ę przecie³/₄ !d±
 Twoim ludem, Twoj^ę w^ęasno^ęci^ę, kt^ore^ę wyprowadzi^ę !d²
 z ogromn^ę moc^ę i wyci^ęgni^ę tym ramieniem !d³
 Arka Przymierza, wyb^or Lewiego !d^o /
 ÚÄÄÄÄ¿ 01 W tym czasie powiedzia^ę mi Pan: !d¶
³ 10³ @Wyciosaj sobie dwie kamienne tablice !d·

ÄÄÄÄÜ podobne do pierwszych, a wstępn do mnie na !d,
 gtr©. Uczyä te¾ ark© z drzewa. 02 Napisz© na !d¹
 tablicach przykazania, które by^y na pierwszych !dº
 tablicach - st^uczonych przez ciebie - i w^o¾ysz !d»
 je do arkí. 03 Uczyni^em ark© z drzewa !d¾
 akacjowego, wyciosa^em dwie kamienne tablice, !d½
 podobne do pierwszych, i wstępi^em na gtr©, majęc !d¾
 w r©kach obie tablice. 04 A On napisa^ na !d¿
 tablicach pismem, jak poprzednio, Dziesi©† !dÄ
 Przykazaä, które Pan do was wyrzek^ na gtrze !dÁ
 spo^rd ognia w dniu zgromadzenia, i da^ mi je !dÂ
 Pan. 05 Odwróci^em si© i zszed^em z gtry, by !dÃ
 z^o¾y† tablice w arce, które uczyni^em, i tam !dÄ
 pozosta^y, jak mi Pan rozkaza^ !dÄ
 06 * Izraelici wyszli z Beerot, posiad^o^ci !dÆ
 synów Jaakana, i udali si© do Mosery. Tam umar^ !dÇ
 Aaron i tam go pogrzebano, a jego syn, Eleazar, !dÈ
 zosta^ zamiast niego kap^anem. 07 Stamt¾d !dÉ
 wyruszyli do Gudgoda, a z Gudgoda do Jotbata, !dÊ
 kraju obfituj^cego w potoki. 08 W tym czasie !dË
 wybra^ Pan pokolenie Lewiego do noszenia Arki !dÌ
 Przymierza Paäskiego, by stali przy Panu, s^u¾yli !dÍ
 Mu i b^ogos^awili w Jego imieniu, [co dzieje si©] !dÎ
 a¾ do tego dnia*. 09 Dlatego Lewi nie ma dzie^u !dÏ
 ani dziedzictwa w^rd swoich braci, gdy¾ !dÐ
 dziedzictwem jego jest Pan, jak powiedzia^ do !dÑ
 niego Pan, Bcg twcj. !dÒ
 10 Ja zosta^em na gtrze, jak poprzednio, !dÓ
 czterdzie^ci dni i czterdzie^ci nocy, i wys^ucha^ !dÔ
 mnie Pan tak¾e i tym razem: nie chca^ wyt©pi† ci© !dÕ
 Pan. 11 I rzek^ do mnie Pan: @Wstaä, id« na czele !dÖ
 ludu, by wyruszy^ i posiad^ ziemi©, które !d×
 poprzysi^g^em da† ich przodkom^ !dØ
 !dÙ /
 Obrzezanie serca !dÙ /
 12 A teraz, Izraelu, czego ¾da od ciebie Pan, !dÛ
 Bcg twcj? Tylko tego, by^ si© ba^ Pana, Boga !dÜ
 swojego, chodzi^ wszystkimi Jego drogami, mi^owa^ !dÝ
 Go, s^u¾y^ Panu, Bogu twemu, z ca^ego swojego !dB
 serca i z ca^ej swej duszy, 13 strzeg^ polecaä !dB
 Pana i Jego praw, które ja ci podaj© dzisiaj dla !dà
 twego dobra. 14 Do Pana, Boga twojego, nale¾ !dá
 niebiosa, niebiosa najwy¾sze, ziemia i wszystko, !dâ
 co jest na niej. 15 Tylko do twoich przodków !dã
 sk^oni^ si© Pan, mi^ujęc ich; po nich spo^rd !dä
 wszystkich narodów wybra^ ich potomstwo, czyli !då
 was, jak jest dzisiaj. 16 Dokonajcie wi©c !dæ
 obrzezania* waszego serca, nie b^d«cie nadal !dç
 [ludem] o twardym karku, 17 albowiem Pan, Bcg !dè

wasz, jest Bogiem nad bogami* i Panem nad panami, !d 
 Bogiem wielkim, pot nym i straszliwym, który nie !d 
 ma wzgl du na osoby i nie przyjmuje podarków*. !d 
 18 On wymierza sprawiedliwo t sierotom i wdowom, !d 
 miłuje cudzoziemca, udzielając mu chleba i !d 
 odzienia. 19 Wy tak e miłujcie cudzoziemca, boście !d 
 sami byli cudzoziemcami w ziemi egipskiej. !d 
 20 Bójcie się Pana, Boga swego, Jemu się oddajcie, !d 
 służcie Mu i na Jego imię przysi gajcie. 21 On !d 
 waszą chwał, On waszym Bogiem, On dla was uczyni  !d 
 te rzeczy straszliwe, które widzia y wasze oczy. !d 
 22 W liczbie siedemdziesięciu osób zstąpili !d 
 przodkowie wasi do Egiptu, a teraz Pan, Bóg wasz, !d 
 uczyni  was licznymi jak gwiazdy na niebie. !d 
 Boże miłosierdzie. !d  /
        01 Miłujcie przeto Pana, Boga swojego, i !d 
   11   wiernie przestrzegajcie Jego praw, polece  !d 
        i nakazów po wszystkie dni. 02 Wy !d 
 poznaliście je dzisiaj, a nie dzieci wasze, które !d 
 nie znały i nie widzia y pouczenia Pana, Boga !d 
 waszego, Jego wielkości, Jego mocnej ręki i !d 
 wyciągniętego ramienia, 03 znaków i dzie , !d 
 wszystkiego, czego dokona  w Egipcie wzgl dem !e!
 faraona, kr la egipskiego, i całej jego ziemi; !e"
 04 co uczyni  wojsku egipskiemu, jego koniom i !e#
 jego rydwanom - jak je kaza  zatopi  wodom Morza !e\$
 Czerwonego podczas pościgu za wami - wygubi  ich !e%
 Pan* aż do dnia dzisiejszego; 05 co uczyni  wam na !e&
 pustyni, aż do waszego przyjęcia na to miejsce; !e'
 06 co uczyni  Datanowi i Abiramowi, synom Eliaba, !e(
 potomka Rubena, gdy ziemia otwarła sw  paszcz  i !e)
 poch on a ich spośród Izraela razem z ich !e*
 rodzinami, ich namiotami i całym ich dobytkiem*. !e+
 07 Wasze bowiem oczy widzia y całe to wielkie !e,
 dzieło Pana, które On uczyni . !e-
 B ogos wie stwo w Palestynie. !e/ /
 08 Strzeżcie przeto wszystkich nakazów, które !e0
 wam dzisiaj daj , abyście byli do t mocni, by !e1
 wej t i posi t ziemi , do której dzi  idziecie, !e2
 by ją posi t; 09 byście długo żyli w ziemi, którą !e3
 poprzysi g  Pan da  przodkom waszym i potomstwu !e4
 ich: ziemi  opływającą w mleko i miód. 10 Gdyż !e5
 ziemia, kt r  idziecie posi t, nie jest podobna !e6
 do ziemi egipskiej, sk d wyszliście, a w którą !e7
 posiawszy nasienie doprowadzali cie wod  jak do !e8
 ogrodu warzywnego przy pomocy n g*. 11 Ziemia, !e9
 kt r  idziecie posi t, jest krajem gór i dolin, !e:

pijącym wodę z deszczu niebieskiego. 12 To ziemia, ktore stale nawiedza Pan, Bóg wasz, na ktorej spoczywają oczy Pana, Boga waszego, od początku roku aż do końca. 13 Jeżeli będziecie służyć pilnie nakazom, które wam dziś dam, miując Pana, Boga waszego, i słuchajcie Mu z całego serca i z całej duszy, 14 jeżeli On deszcz na waszą ziemię we właściwym czasie, jesienny jak i wiosenny, i zbierzecie wasze zboże, moszcz i oliwę. 15 Da też trawę na polach dla waszego bydła. Będziecie mieli żywność do syta. 16 Strzeżcie się, by serce wasze nie pozwoliło sobie omamić, abyście nie odeszli i nie służyli obcym bogom i nie oddawali im pokłonu, 17 bo zapaliłby się gniew Pana na was, i zamknąłby niebo, aby nie padał deszcz, ziemia nie wydałaby plonów, i prędko zginęlibyście w tej pięknej ziemi, którą wam daje Pan.

Zakończenie

18 * Weźcie przeto sobie te moje słowa do serca i duszy. Przywiążcie je sobie jako znak na ręku. Niech one będą wam ozdobą między oczami. 19 Nauczcie ich wasze dzieci, powtarzajcie je im, gdy przebywacie w domu, gdy idziecie drogą, gdy kładziecie się i wstajecie. 20 Napiszesz je na drzwiach swojego domu i na swoich bramach, 21 aby się pomnożyły twoje dni i dni twoich dzieci w kraju, który przodkom waszym poprzysiągł dać Pan - dni tak długie, jak dni niebios, które są nad ziemią. 22 Jeżeli pilnie strzeć będziecie wszystkich tych poleceń, które ja wam dziś nakazuję, miując Pana, waszego Boga, postępujcie według wszystkich Jego dróg i Jego się trzymajcie - 23 wypędzi Pan wszystkie te narody przed wami i usuniecie narody większe i mocniejsze od was. 24 Każde miejsce, po którym będzie chodził stopa waszej nogi, będzie wasze. Granice wasze sięgać będą od pustyni aż do Libanu, od rzeki Eufrat aż do Morza Zachodniego. 25 Nikt przed wami się nie ostoja, strach przed wami i przerażenie będzie się Pan, Bóg wasz, po całej ziemi, po której będziecie chodzić, jak wam zapowiedział.

26 Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo, jeżeli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj dam - 28 przekleństwo, jeżeli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeżeli odstąpić od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za

bogami obcymi, których nie znacie. 29 Gdy Pan, Bóg wasz, wprowadzi was do ziemi, której idziecie posiłkować, ogłosicie bógostwo na górze Garizim, a przekleństwo na górze Ebal. 30 Czyż nie są te góry za Jordanem, za drogą zachodnią do ziemi Kananejczyków, mieszkających w Arabii, naprzeciw Gilgal, niedaleko do伯特 More? 31 Bo wy przejdziecie przez Jordan, idąc posiłkować ziemi, którą wam daje Pan, Bóg wasz. Gdy już posiedziecie i będziecie w niej mieszkali, 32 wypiećniajcie pilnie wszystkie prawa i nakazy, które ja wam dzisiaj daję.

KODEKS DEUTERONOMICZNY

01 Takie są prawa i nakazy, których będziecie przestrzegać w kraju, który wam dał Pan, Bóg przodków waszych, w posiadanie po wszystkie dni waszego życia na ziemi.

Miejsce kultu

02 Zniszczycie doszczętnie wszystkie miejsca, gdzie narody, których wy pozbawicie dziedzictwa, swoim bogom: na górach wysokich, na wzgórzach i pod każdym drzewem zielonym.

03 Wywróćcie ołtarze, poćmiecie ich stele, aszery ich ogniem spalicie, poróbiecie w kawałki posęgi ich bogów. Zniweczycie ich imię na tym miejscu.

04 Nie postępicie tak z Panem, Bogiem waszym,

05 lecz szukać będziecie miejsca, które sobie wybierze Pan, Bóg wasz, spomiędzy wszystkich pokoleń, by tam umiećcił swe imię na mieszkanie*, tam pędzicie,

06 tam zanieście wasze caćopalenia, krwawe ofiary, dziesięćciny, ofiary waszej ręki, to, coćcie łubowali, i wasze ofiary dobrowolne oraz pierwrodne z większego lub mniejszego bydła.

07 Tam też wobec Pana, Boga waszego, uczćtował będziecie wy ze swymi rodzinami, cieszyć sić z dóbr, które wasza ręka osięgnie, w czym bógostawić wam Pan, Bóg wasz.

08 Nie będziecie wić czynić wszystkiego, jak my tu dzisiaj czynimy: kaćdy, co mu sić wydaje sćuszne;

09 bo jeszcze nie przyszlićcie teraz do miejsca staćgo pobytu, do wasnoćci, którą wam daje Pan, Bóg wasz.

10 Lecz gdy przejdziecie Jordan i osiędziecie w ziemi, którą Pan, Bóg wasz, daje wam na wasnoćć, a On udzieli wam pokoju ze strony wszystkich wrogów okolicznych - żyćć będziecie

bezpiecznie. 11 Gdy wybierze sobie Pan, Bóg wasz, !e□
 miejsce na mieszkanie dla imienia swego, tam !ež
 zanieście wszystko, co ja wam dziś nakazuję: !eŸ
 całopalenia, ofiary krwawe, dziesięciny, dary !e
 waszych ręk, wszystko, co przeznaczycie łubem dla !ej
 Pana. 12 Wobec Pana, Boga waszego, cieszyć się !e¢
 będziecie wy, synowie wasi i córki, sędzi, !e£
 niewolnice, a także lewita* przebywający w waszych !eª
 murach, bo on nie ma działu ani dziedzictwa razem !e¥
 z wami. !e!

Ofiary !eš /
 13 Strzeż się, by nie skadać swych ofiar !e©
 całopalnych na każdym miejscu, które zobaczysz, !eª
 14 bo całopalenia swe będzie skadać tylko na !e«
 miejscu, które sobie obierze Pan w jednym z twoich !e¬
 pokoleń, i tam zanieśiesz wszystko, co ja ci !e
 nakazuję. !e®

15 Wszakże zależnie od twej chęci, stosownie do !e¯
 bogostawieństwa, jakiego Pan, Bóg twój, ci !e°
 udzieli, możesz uprawiać ubój i jeść mięso* w !e±
 obrębie twych murów. Może je spożywać czysty i !e²
 nieczysty, jak się je gazeli i jelenia. 16 Tylko !e³
 od krwi będzie się wstrzymywać, wylejesz ją jak !e´
 wodę na ziemi*. !eµ

17 Nie będzie spożywać w obrębie swych murów !e¶
 dziesięcin ze zboża twego, z moszczu, oliwy, !e·
 pierwotnych z bydła i trzody ani wszystkiego, !e,
 co łubowa Panu, Bogu swemu, ani ofiar !e¹
 dobrowolnych, ani darów z twej ręki, 18 gdy wobec !e°
 Pana, Boga swego, na miejscu, które sobie obierze !e»
 Pan, Bóg twój - spożyjesz je ty, syn twój i córka, !e¼
 twój sługa, twoja niewolnica, a także lewita, !e½
 którzy jest w obrębie twych murów. Tam będzie się !e¾
 cieszyć wobec Pana, Boga swego, ze wszystkiego, co !e¿
 ręka twoja przyniesie. 19 Strzeż się, by po !eÀ
 wszystkie twoje dni na twojej ziemi nie pomijać !eÁ
 lewity. !eĀ

20 Gdy Pan, Bóg twój, rozszerzy twe granice, jak !eĀ
 ci przyrzekł, a ty powiesz sobie: Chcę jeść !eĀ
 mięso, gdy dusza twoja zapagnie jeść mięso, !eĀ
 możesz jeść jeść mięso do woli. 21 Jeśli daleko od !eÆ
 ciebie będzie miejsce, które obrał Pan, Bóg twój, !eÇ
 by tam umieścić swe imię, możesz zabijać z !eĔ
 większego i z mniejszego bydła, które ci dał Pan, !eĖ
 stosownie do mojego nakazu, ile zechcesz, i !eĖ
 będzie spożywać w obrębie swych murów do woli. !eĚ
 22 Ale jeść będzie, jak się je gazeli i jelenia; !eì
 tak możesz je spożywać. Zarówno czysty, jak i !eí

nieczysty mogł je spożywać. 23 Ale się wystrzegaj
 spożywania krwi, bo we krwi jest życie, i nie
 będziesz spożywać życia razem z ciałem. 24 Nie
 będziesz jej spożywać, ale jak woda na ziemi ją
 wylejesz. 25 Nie spożyjesz jej, aby ci dobrze było
 i synom twoim po tobie, za to, że uczyniłeś, co
 słuszne jest w oczach Pana.

26 Lecz nakazane tobie ofiary święte i
 przyrządzone przez ciebie lubem wezmiesz ze sobą
 na to miejsce, które sobie obierze Pan.

27 Całopalenia - miśso i krew - złożyysz na ołtarzu
 Pana, Boga swego: krew wylejesz na ołtarzu
 Pana, Boga swego, a miśso spożyjesz. 28 Pilnie
 słuchaj i strzeż tego wszystkiego, co ja ci dziś
 nakazuję, aby dobrze było tobie i twemu potomstwu
 na wieki za to, że będziesz czynił to, co dobre i
 prawe w oczach Pana, Boga twego.

Kult kananejski

29 Gdy Pan, Bóg twój, wyjdzie przed tobie narody,
 które ty idziesz wydziedziczyć, gdy je
 wydziedziczysz i zamieszkas w ich ziemi,
 30 strzeż się, byś nie dał się skusić do pójścia w
 ich ślady. A po ich wypięciu - byś nie szukał
 ich bogów, mówią: Jak to narody słuzym
 bogom, tak też i ja będę postępować. 31 Nie
 uczynisz tak wobec Pana, Boga swego, bo to
 wszystko, czym brzydzi się Pan i czego nienawidzi,
 oni swym bogom czynili, nawet swych synów i córki
 na ogniu palili dla swych bogów.

01 * Tych wszystkich rzeczy, przeze mnie
 13 nakazanych, pilnie będziesz przestrzegał,
 aby je wykonał: niczego nie dodasz i niczego
 nie ujmiesz.

Bałwochwalstwo

02 Jeśli powstanie u ciebie prorok, lub
 wyśniacz śnów, i zapowie znak lub cud, 03 i
 spowiedzi ci znak albo cud, jak ci zapowiedział, a
 potem ci powie: Chodźmy do bogów obcych - których
 nie znamy - i słuzymy im, 04 nie usłuchasz śnów
 tego proroka, albo wyśniacza śnów. Gdy Pan, Bóg
 twój, doświadcza ci, chcąc poznać, czy miłujesz
 Pana, Boga swego, z całego swego serca i z całej
 duszy. 05 Za Panem, Bogiem swoim, pędzisz. Jego
 się będziesz bał, przestrzegając Jego poleceń.
 Jego głosu będziesz słuchał, Jemu będziesz słuził
 i przyłgniesz do Niego. 06 Jeśli za prorok lub
 wyśniacz śnów musi umrzeć, bo chcąc ci odwieść

od drogi, jak¹ i² ci nakaza³ Pan, B⁴g tw⁵ej, !eÿ
 g⁶osi⁷ odst⁸stwo od Pana, Boga twego, kt⁹ry ci⁰ !f!
 wyprowadzi¹ z ziemi egipskiej, wybawi² ci³ z domu !f"
 niewoli. W ten spos⁴b usuniesz z⁵o spo⁶r⁷cd siebie. !f#
 07 Je⁸li ci⁹ b⁰dzie pobudza¹ skrycie tw²ej brat, !f\$
 syn twojej matki, tw³ej syn lub c⁴rka albo ⁵/₄ona, co !f%
 na ⁶onie twym spoczywa albo przyjaciel tak ci !f&
 mi⁷y, jak ty sam, m⁸wi⁹yc: @Chod⁰my, s¹u²/₄my bogom !f'
 obcym³, bogom, kt⁴rych nie zna⁵e⁶ ani ty, ani !f(
 przodkowie twoi - 08 jakiemu⁷ spo⁸r⁹cd b⁰stw !f)
 okolicznych narod¹ow, czy te²/₄ dalekich od jednego !f*
 kra³ca ziemi do drugiego - 09 nie us⁴uchasz go, !f+
 nie ulegniesz mu, nie spojrzysz na niego z !f,
 lito⁵ci⁶, nie b⁷dziesz mia⁸ mi⁹osierdzia, nie !f-
 b⁰dziesz tai¹ jego przest²stwa. 10 Winieni³ go !f.
 zabi⁴t, pierwszy podniesiesz r⁵ok⁶, aby go zg⁷adzi⁸t, !f/
 a potem ca⁹y lud. 11 Ukamienujesz go na ⁰miert¹, !f0
 poniewa²/₄ us³owa⁴ ci⁵ odwie⁶t od Pana, Boga !f1
 twojego, kt⁷ry ci⁸ wywi⁹cd z ziemi egipskiej, z !f2
 domu niewoli. 12 Ca³y Izrael, s⁴ysz⁵yc to, ul⁶knie !f3
 si⁷ i przestanie czyni⁸t to z⁹o po⁰r¹cd siebie. !f4
 13 Je²li us³yszysz w jednym z miast, kt⁴re Pan, !f5
 B⁵g tw⁶ej, daje ci na mieszkanie, 14 ⁷/₄e wyszli !f6
 spo⁸r⁹cd ciebie ludzie przewrotni i uwodz⁰ !f7
 mieszka¹ctw swego miasta m²wi³yc: @Chod⁴my, s⁵u⁶/₄ !f8
 obcym bogom!⁷, kt⁸rych nie znacie - !f9
 15 przeprowadzisz dochodzenia, zbadasz, spytasz, !f:
 czy to prawda. Je²li oka³/₄e si⁴ prawd⁵, ⁶/₄e tak⁷ !f;
 obrzydliwo⁸t pope⁹niono po⁰r¹cd ciebie, !f<
 16 mieszka²ctw tego miasta wybijesz ostrzem !f=
 miecza, a samo miasto razem ze zwierz³otami !f>
 ob⁴o⁵/₄ysz kl⁶tw⁷. 17 Ca⁸y sw⁹ej ⁰up zgromadzisz na !f?
¹rodku placu i spalisz ogniem - miasto i ca²y ³up !f@
 jako ofiar⁴ ku czci Pana, Boga twego. Zostanie ono !fA
 wiecznym zwaliskiem, ju⁵/₄ go nie odbudujesz. 18 Nie !fB
 przylgnie do twojej r⁶oki nic z rzeczy poddanych !fC
 kl⁷twie, aby Pan zaniecha⁸ zapalczywo⁹ci swego !fD
 gniewu, a okaza⁰ lito¹t i mi²osierdzie, !fE
 rozmna³/₄aj⁴yc ci⁵, jak przysi⁶g⁷ twym przodkom, !fF
 19 je⁸li b⁹dziesz s⁰ucha¹ g²osu Pana, Boga swego, !fG
 strzeg³yc polece⁴a, kt⁵re ja ci dzisiaj nakazuj⁶ !fH
 wykonywa⁷t, czyni⁸yc to, co s⁹uszne jest w oczach !fI
 Pana, Boga twego. !fJ
 Inne praktyki zabobonne. !fK /
 ÚÄÄÄÿ 01 Wy jeste¹cie dzie²mi* Pana, Boga !fM
³ 14 ³ waszego. Po zmar⁴ym* nie b⁵dziecie nacina⁶t !fN
 ÄÄÄÄÛ sobie sk⁷ry ani strzyc kr⁸tko w⁹os⁰ w nad !fO
 czo¹em, 02 bo wy jeste²cie ludem po³wi⁴conym Panu, !fP

Bogu swemu: was wybra^ Pan, by~cie si© stali ludem !fQ
 b©d¥cym Jego wy^czn¥ w^asno~ci¥ spo~r@d !fR
 wszystkich narod@w, kt@re s¥ na ziemi !fS
 !fT /
 Podzia^ zwierz¥t na czyste i nieczyste !fU /
 03 Nie b©dziecie jedli nic obrzydliwego. 04 Oto !fV
 zwierz©ta, kt@re mo¾ecie je~t: w@^, baran, koza, !fW
 05 jelaã, gazela, daniel, kozioro¾ec, antylopa, !fX
 baw@ i kozica !fY
 06 Mo¾ecie je~t wszelkie zwierz© o rozdzielonym !fZ
 kopycie, to jest parzysto roz^o¾onej racicy, i !f[
 kt@re prze¾uwa. 07 Nie b©dziecie je~t spo~r@d !f\
 tych, kt@re prze¾uwaj¥ albo maj¥ kopyto, to jest !f]
 rozdzielon¥ racic©, jak wielb^¥d, zaj¥c i kr@lik. !f^
 Te prze¾uwaj¥, lecz nie maj¥ podzielonych kopyt - !f_
 uwa¾aã je b©dziecie za nieczyste. 08 Wieprz, kt@ry !f`
 ma racic© rozdzielon¥, lecz nie prze¾uwa, jest !fa
 nieczysty, mi©sa jego je~t nie b©dziecie i padliny !fb
 jego si© nie dotkniecie. !fc
 09 Z tego, co jest w wodzie, b©dziecie spo¾ywali !fd
 wszystko, co ma p^etwy i ~uski. 10 A nie b©dziecie !fe
 spo¾ywali nic z tego, co nie ma p^etw i ~usek. !ff
 Uwa¾aã to b©dziecie za nieczyste. 11 Wszelkie !fg
 ptactwo czyste je~t mo¾ecie; 12 tych za~ spo~r@d !fh
 ptak@w je~t nie b©dziecie: or^a, s©pa czarnego, !fi
 or^a morskiego, 13 * wszelkich odmian kani, s©pa i !fj
 soko^a, 14 ¾adnego gatunku kruka, 15 strusia, !fk
 sowy, mewy, ¾adnej odmiany jastrz©bia, !fl
 16 puszczyka, ibisa, ^ab©dzia, 17 pelikana, nurka, !fm
 ~cierwika, 18 bociana, ¾adnej odmiany czapli, !fn
 dudka i nietoperza. 19 Ka¾dy owad skrzydlaty jest !fo
 dla was nieczysty, nie b©dziecie go spo¾ywaã. !fp
 20 Wszelkie ptactwo czyste mo¾ecie spo¾ywaã. !fq
 21 Nie b©dziecie spo¾ywaã ¾adnej padliny. Dasz to !fr
 do spo¾ycia przychodniowi w twej miejscowo~ci albo !fs
 sprzedasz obcemu, bo ty jeste~ narodem ~wi©tym dla !ft
 Pana, Boga twego. Nie b©dziesz gotowa^ ko«l©cia w !fu
 mleku jego matki* !fv
 !fw /
 Roczne dziesi©ciny !fx /
 22 Z^o¾ysz dziesi©cin©* z plonu wszelkiego !fy
 nasienia, z tego, co rokrocznie ziemia rodzi. !fz
 23 B©dziesz spo¾ywa^ w obliczu Pana, Boga swego - !f{
 na miejscu, kt@re sobie obierze na mieszkanie dla !f|
 imienia swojego - dziesi©cin© z twego zbo¾a, !f}
 moszczu i oliwy, pierwородne z byd^a i trzody, by~ !f~
 po wszystkie dni nauczy^ si© ba^* Pana, Boga !fDEL
 swego. !f€
 24 Je~li daleka b©dzie twoja droga, nie zdo^asz !f□

tego zanie[~]t, poniewa^{3/4} daleko b^odzie miejsce, !f,
 kt^ore sobie obierze Pan, B^og tw^oej, by tam umie[~]ci^t !ff
 swe imi^o - gdy Pan, B^og tw^oej, b^odzie ci !f,,
 b^ogos[^]awi[^] - 25 zamienisz dziesi^ocin^o na srebro, !f...
 we[«]miesz srebro w sakiewce do r^oki i p^ojdiesz na !ft
 miejsce, kt^ore sobie obierze Pan, B^og tw^oej. !ft
 26 Kupisz tam za srebro wszystko, czego pragnie !f^
 twoja dusza: wi^oksze i mniejsze byd^o, wino, !f%_o
 sycer^o, wszystko, czego ^{3/4}yczy sobie twoja dusza, i !f\$
 spo^{3/4}yjesz tam w obliczu Pana, Boga swego. B^odziesz !f<
 si^o cieszy[^] ty i twoja rodzina. 27 Nie opu[~]cisz !fE
 te^{3/4} lewity, kt^ory jest w twoich murach, bo nie ma !f□
 on dzia[^]u ani dziedzictwa z tob[¥]. !fZ
 Dziesi^ociny trzyletnie !f□ /
 28 Pod koniec trzech lat od^o^{3/4}ysz wszystkie !f'
 dziesi^ociny z plonu trzeciego roku i zostawisz w !f'
 twych bramach. 29 Wtedy przyjdzie lewita, bo nie !f"
 ma dzia[^]u ani dziedzictwa z tob[¥], obcy, sierota i !f"
 wdowa, kt^orzy s[¥] w twoich murach, b^od[¥] jedli i !f•
 nasyc[¥] si^o, aby ci b^ogos[^]awi[^] Pan, B^og tw^oej, w !f-
 ka^{3/4}dej pracy twej r^oki, kt^orej si^o podejmiesz. !f—
 Rok szabatowy !f™ /
 U^ÄÄÄÄÄ 01 Pod koniec si^odmi^o roku przeprowadzisz !fš
³ 15 ³ darowanie d[^]ug^ow. 02 Na tym b^odzie polega^o !f>
 ÄÄÄÄÄÜ darowanie d[^]ug^ow: ka^{3/4}dy wierzyciel daruje !foe
 po^{3/4}yczk^o udzielon[¥] bli[«]niemu, nie b^odzie si^o !f□
 domaga[^] zwrotu od bli[«]niego lub swego brata*, !fZ
 poniewa^{3/4} og^oszone jest darowanie ku czci Pana. !fY
 03 Od obcego mo^{3/4}esz si^o domaga^t zwrotu, lecz co ci !f
 si^o nale^{3/4}y od brata, daruje twa r^oka. 04 Ale u !fj
 ciebie nie powinno by^t ubogiego*. Pan bowiem !fC
 pob^ogos[^]awi ci w ziemi, kt^ory Pan, B^og tw^oej, daje !fE
 ci w posiadanie, 05 je^{3/4}eli b^odziesz s[^]ucha[^] !f+
 wiernie g^osu Pana, Boga swego, wykonuj[¥]c !f¥
 dok[^]adnie wszystkie polecenia, kt^ore ja tobie dzi[~] !f|
 daj^o. 06 Bo Pan, B^og tw^oej, pob^ogos[^]awi[^] ci tak, !f\$
 jak ci to powiedzia[^]. B^odziesz po^{3/4}ycza[^] wielu !f'
 narodom, a sam od nikogo nie b^odziesz po^{3/4}ycza[^]; !fC
 b^odziesz panowa[^] nad wielu narodami, a one nad !fa
 tob[¥] nie zapanuj[¥]. !f<
 07 Je[~]li b^odzie u ciebie ubogi kt^ory[~] z twych !f-
 braci, w jednym z twoich miast, w kraju, kt^ory ci !f
 daje Pan, B^og tw^oej, nie oka^{3/4}esz twardego serca !f@
 wobec niego ani nie zamkniesz swej r^oki przed !f^
 ubogim swym bratem, 08 lecz otworzysz mu sw[¥] r^ok^o !f°
 i szczerze mu udzielisz po^{3/4}yczki, ile mu b^odzie !f±
 potrzeba. 09 Strze^{3/4} si^o, by nie powsta[^]a w twym !f²

sercu niegodziwa mył: 9 Blisko jest rok siódmy, !f3
 rok darowania, byżym okiem nie patrz na !f
 ubogiego twego brata, nie udzielaj mu pomocy. On !fu
 będzie wzywał Pana przeciwko tobie, a ty obciążysz !f¶
 się grzechem*. 10 Chętnie mu udziel, niech serce !f·
 twoje nie boleje, 1/4e dajesz. Za to będzie ci Pan, !f,
 Bóg twój, bógosławi w każdej czynności i w !f1
 każdej pracy twojej. 11 Ubogiego bowiem nie !f0
 zabraknie w tym kraju, dlatego ja nakazuję: Otwórz !f>
 szczyt swemu bratu uciwnionemu lub !f¼
 ubogiemu w twojej ziemi. !f½
 12 Jeżeli ci tobie sprzedaje brat twój, Hebrajczyk !f¾
 lub Hebrajka*, będzie niewolnikiem przez sześć !f¿
 lat. W siódmym roku wolnym go wypuścisz od siebie. !fÀ
 13 Uwalniaj go, nie pozwolisz mu odejść z !fÁ
 pustymi rękami. 14 Podarujesz mu cośkolwiek z !fÂ
 twego drobnego bydła, klepiska i tęczni. Dasz mu !fÃ
 coś z tego, w czym Pan, Bóg twój, tobie !fÄ
 pobógosławi. 15 Przypomnisz sobie, 1/4e by !fÅ
 niewolnikiem w ziemi egipskiej i wybawi ci Pan, !fÆ
 Bóg twój. Dlatego ci daj dzisiaj ten nakaz !fÇ
 16 Jeżeli on ci powie: 9 Nie pój od ciebie, bo !fÈ
 miłuje cię i dom twój, gdy dobrze mu u ciebie !fÉ
 - 17 wezmiesz szczyt, przekujesz mu ucho !fÊ
 [przyożywszy je] do drzwi, i będzie twoim !fË
 niewolnikiem na zawsze. Z niewolnicę postępisz tak !fì
 samo. 18 Niech ci się to przykrym nie wydaje, 1/4e !fí
 wypuszczasz go wolno od siebie, gdy służy ci !fî
 przez sześć lat, jest wart podwójnej zapłaty !fï
 najemnika, a Pan będzie ci bógosławi we !fð
 wszystkim, co uczynisz. !fñ
 Pierworodne ze zwierząt !fò /
 19 Masz poświęcić Panu, Bogu swemu, każdego !fô
 pierworodnego samca, który się urodzi z większego !fõ
 lub mniejszego bydła. Nie będziesz używał do pracy !fö
 pierworodnego z cielców i nie będziesz strzyg !f×
 pierworodnego swej owcy. 20 Spożyjesz je, ty i !fø
 twój dom w obliczu Pana, Boga twego, rokrocznie w !fù
 miejscu, które sobie obierze Pan. !fú
 21 Jeżeli będzie miało jakkolwiek skaz - będzie !fû
 kulawe, łepie - lub jakkolwiek inną skaz, nie !fÛ
 żożyśz go na ofiarę dla Pana, Boga swego; !fÝ
 22 spożyjesz je w swoim mieście. Czysty i !fþ
 nieczysty człowiek może je jeść, jak się je gazelę !fß
 lub jelenia. 23 Tylko krwi nie będziesz spożywał, !fà
 ale jak wódę wylejesz na ziemi. !fá
 —więto Paschy !fä /

ÚÄÄÄÄ; 01 Pilnuj przestrzegania miesiąca Abib i !fä
 3 16 3 ~wi©cienia Paschy ku czci Pana, Boga swego, !få
 ÄÄÄÄÄÜ gdy¼ w miesiącu Abib, noc¥, Pan, Bçg twçj, !fæ
 wyprowadzi ci© z Egiptu. 02 Z^o¾ysz ofiar© !fç
 paschaln¥ ku czci Pana, Boga swego, z owiec i !fè
 cielców w miejscu, które sobie obierze Pan na !fé
 mieszkanie dla imienia swego. 03 Nie b©dziesz jad^ !fê
 wraz z ni¥ chleba kwaszonego. Przez siedem dni !fè
 b©dziesz jad^ z tymi ofiarami prza~niki - chleb !fi
 upokorzenia, gdy¼ w po~piechu wyszed^e~ z ziemi !fi
 egipskiej - aby~ pami©ta^ o dniu wyj^cia z ziemi !fi
 egipskiej po wszystkie dni swego ¾ycia. 04 Nie !fi
 zobaczy si© u ciebie kwasu, w ca^ej twej !fð
 posiad^o~ci, przez siedem dni. Z mi©sa, które !fñ
 z^o¾ysz na ofiar© wieczorem dnia poprzedniego, !fò
 niczego przez noc nie zostawisz do rana. 05 Nie !fó
 b©dziesz mçg^ sk^ada^ ofiary paschalnej, w ¾adnej !fò
 miejscowo~ci, które ci daje Pan, Bçg twçj, 06 lecz !fò
 w miejscu, które sobie obierze Pan, Bçg twçj, na !fò
 mieszkanie dla swego imienia - tam z^o¾ysz ofiar© !f+
 paschaln¥ wieczorem o zachodzie s^oäca, w godzinie !fø
 wyj^cia swego z Egiptu. 07 Upieczesz i spo¾yjesz !fù
 j¥ na miejscu, które sobie obierze Pan, Bçg twçj, !fù
 a rano zawrçcisz i pçjdiesz do swoich namiotów. !fù
 08 Sze^t dni b©dziesz jad^ prza~niki, a w siçdmym !fù
 dniu jest uroczyste zgromadzenie ku czci Pana, !fý
 Boga twego: ¾adnej pracy nie b©dziesz wykonywa^ !fp
 —wi©to Tygodni !fy /
 09 Odliczysz sobie siedem tygodni. Gdy zacznie !g"
 sierp ¾a~t zbo¾e, rozpoczniesz liczy^ te siedem !g#
 tygodni. 10 I b©dziesz obchodzi^ —wi©to Tygodni ku !g\$
 czci Pana, Boga twego, z ofiar¥ wed^ug !g%
 wspania^omy~lno~ci twej r©ki, z^o¾on¥ stosownie do !g&
 tego, jak ci pob^ogos^awi Pan, Bçg twçj. !g'
 11 B©dziesz si© cieszy^ w obliczu Pana, Boga !g(
 twego, w miejscu, które sobie obierze Pan, Bçg !g)
 twçj, na mieszkanie dla imienia swojego, ty, syn !g*
 twçj i cçrka, s^uga twçj i niewolnica, a tak¾e !g+
 lewita, który jest w twoich murach, obcy, sierota !g,
 i wdowa, którzy ¾yj¥ u ciebie. 12 Przypomnisz !g-
 sobie, ¾e~ by^ niewolnikiem w Egipcie, dlatego !g.
 b©dziesz przestrzega^ tych praw. !g/
 —wi©to Namiotów !g0 /
 13 B©dziesz obchodzi^ —wi©to Namiotów przez !g2
 siedem dni po zebraniu plonów z twego klepiska i !g3
 t^oczn. 14 W to ~wi©to b©dziesz si© radowa^ ty, !g4
 syn twçj i cçrka, s^uga twçj i niewolnica, a tak¾e !g5

lewita, obcy, sierota i wdowa, którzy 3/4yj w !g6
 twoich murach. 15 Przez siedem dni b©dziesz !g7
 ~wi©towa† ku czci Pana, Boga swego, w miejscu, !g8
 kt©re sobie obierze Pan, za to, 3/4e ci b^ogosa^wi !g9
 Pan, B©g tw©j, we wszystkich twoich zbiorach, w !g:
 ka3/4dej pracy twych r©k, i aby~ by^ pe^en rado~ci !g;
 !g< /
 Pielgrzymki !g= /
 16 Trzy razy do roku uka3/4e si© ka3/4dy m©3/4czynna !g>
 przed Panem, Bogiem twoim, w miejscu, kt©re sobie !g?
 obierze: na —wi©to Prza~nik©w, na —wi©to Tygodni i !g@
 na —wi©to Namiot©w. Nie uka3/4e si© przed obliczem !gA
 Pana z pr©3/4nymi r©kami. 17 A dar ka3/4dego b©dzie !gB
 zale3/4ny od b^ogosa^wiea^stwa Pana, Boga twego, !gC
 jakim ci© obdarzy. !gD
 !gE /
 S©dziowie !gF /
 18 Ustanowisz sobie rz©dc©w* i urz©dnic©w we !gG
 wszystkich miastach, kt©re ci daje Pan, B©g tw©j, !gH
 dla wszystkich pokolea. Oni s©dzi† b©d©y lud s©dem !gI
 sprawiedliwym. 19 Nie b©dziesz nagina^ prawa, nie !gJ
 b©dziesz stronniczy i podarku nie przyjmiesz, gdy3/4 !gK
 podarek za~lepia oczy m©drc©w i w z^y stron© !gL
 kieruje s^owa sprawiedliwych*. 20 D©3/4 wy^ycznie do !gM
 sprawiedliwo~ci, by~ 3/4y^ i posiad^ ziemi©, kt©r©y !gN
 ci daje Pan, B©g tw©j !gO
 !gP /
 Nadu3/4ycia w zakresie kultu !gQ /
 21 Nie ustawisz aszery z 3/4adnego drzewa ko^o !gR
 o^tarza Pana, Boga swego, jaki sobie zbudujesz. !gS
 22 Nie postawisz steli, kt©rej nienawidzi Pan, B©g !gT
 tw©j. !gU
 UÄÄÄÄÄ 01 Nie z^o3/4ysz na ofiar© dla Pana, Boga !gV
 3 17 3 swego, cielca lub mniejszego byd^a, gdyby !gW
 ÄÄÄÄÄÄ mia^y skaz© lub jakikolwiek brak, gdy3/4 !gX
 brzydzi si© tym Pan, B©g tw©j. !gY
 02 Je^li si© znajdzie u ciebie w jednym z miast !gZ
 twoich, danych ci przez Pana, Boga twego, !g[
 m©3/4czynna lub kobieta, kto~, kto czyni† b©dzie to, !g\
 co jest z^e w oczach Pana, Boga twego, !g]
 przest©puj©c Jego przymierze, 03 przechodz©c do !g^
 bog©w obcych, by s^u3/4y† im i oddawa† pok^on, jak !g_
 s^oäcu, ksi©3/4ycowi lub ca^emu wojsku !g`
 niebieskiemu*, czego nie nakaza^em - 04 skoro ci !ga
 to zostanie doniesione, wys^uchasz i zbadasz !gb
 dok^adnie spraw©. Je^li oka3/4e si© prawd©, 3/4e tak© !gc
 ohyd© pope^niono w Izraelu, 05 zaprowadzisz tego !gd
 m©3/4czynn© lub kobiet© - kt©rzy tej z^ej rzeczy si© !ge
 dopu^cili - do bramy miasta i b©dziesz tego !gf

m^{3/4}czyn^o lub t^o kobiet^o kamienow^a, a^{3/4} ~miert^o !gg
 nast^opi. 06 Na s^owo dwu lub trzech ~wiadk^ow ska^{3/4}e !gh
 si^o na ~miert^o; nie wyda si^o wyroku na s^owo !gi
 jednego ~wiadka. 07 R^oka ~wiadk^ow pierwsza si^o !gj
 wzniesie przeciw niemu, aby go zg^oadzi^t*, a potem !gk
 r^oka ca^oego ludu. Usuniesz z^o spo^or^od siebie !gl
 S^ody lewickie !gm /
 08 Je^oli za trudno ci b^odzie os^odzi^t jaki^o !go
 wypadek, jak zab^ostwo, sp^or lub zranienie, !gp
 jakkolwiek proces w tym mie^ocie, wstaniesz i !gq
 p^ojdiesz do miejsca, kt^ore sobie obierze Pan, B^og !gr
 tw^oj. 09 Tam udasz si^o do kap^oan^ow-lewit^ow* i do !gs
 s^odziego, kt^ory w tych dniach b^odzie sprawow^a !gt
 urz^od. Poradzisz si^o, oni ci dadz^o !gu
 rozstrzygni^ocie. 10 Zastosujesz si^o do orzeczenia, !gv
 jakie ci wydadz^o w miejscu, kt^ore sobie obierze !gw
 Pan, i pilnie wykonasz wszystko, o czym ci^o !gx
 poucza^o. 11 Post^opisz ~ci^ole wed^oug ich pouczenia i !gy
 wed^oug ich rozstrzygni^ocia, jakie ci dadz^o, nie !gz
 zbaczaj^oc ani na prawo, ani na lewo od ich !g{
 orzeczenia. 12 Cz^owiek, kt^ory pych^o uniesiony nie !gj
 us^oucha kap^oana ustanowionego tam, aby s^ou^oyt^o !g}
 Panu, Bogu twemu, czy te^o s^odziego, zostanie !g~
 ukarany ~mierci^o. Usuniesz z^o Izraela. 13 Ca^oy !gDEL
 lud s^oysz^oc to ul^oknie si^o i ju^o wi^ocej nie b^odzie !gE
 si^o unosi^o pych^o !g□
 Kr^olowie !g, /
 14 Gdy wejdiesz do kraju, kt^ory ci daje Pan, !g,,
 B^og tw^oj, gdy go posi^odziesz i w nim zamieszkasz, !g...
 je^oli powiesz sobie: @Chc^o ustanowi^t kr^ola nad !gt
 sob^o, jak maj^o wszystkie okoliczne narody^o, !gt
 15 tego tylko ustanowisz kr^olem*, kogo sobie Pan, !g^
 B^og tw^oj, wybierze spo^or^od twych braci - tego !g%o
 uczynisz kr^olem. Nie mo^ozesz og^oosi^t kr^olem nad !gS
 sob^o kogo^o obcego, kto nie by^oby twoim bratem. !g<
 16 Tylko nie b^odzie on nabyw^a wielu koni i nie !gCE
 zaprowadzi ludu do Egiptu, aby mie^t wiele koni. !g□
 Powiedzia^o bowiem wam Pan: T^o drog^o nigdy wraca^t !gZ
 nie b^odziecie*. 17 Nie b^odzie mia^o zbyt wielu ^o/_on, !g□
 aby nie odwr^oci^o si^o jego serce. Nie b^odzie !g□
 gromadzi^o wielkiej ilo^oci srebra i z^ota. 18 Gdy !g'
 zasi^odzie na kr^olewskim swym tronie, sporz^odzi !g'
 sobie na zwoju odpis tego Prawa u tekstu !g"
 kap^oan^ow-lewit^ow. 19 B^odzie go mia^o przy sobie i !g"
 b^odzie go czyta^o po wszystkie dni swego ^o/_ocia, aby !g•
 si^o nauczy^o czci^o Pana, Boga swego, strzeg^oc !g-
 wszystkich s^otw tego Prawa i stosuj^oc jego !g—

postanowienia, 20 by unikn ^ę t wynoszenia si ^ę nad	!g~
swych braci i zbaczania od przykaza ^ń na prawo czy	!g™
te ^ż na lewo, aby d ^ł ugo kr ^ę lowa ^ł on i synowie jego	!gš
w Izraelu	!g>
Kap ^ł ani-lewici	!gœ /
01 Kap ^ł ani-lewici, ca ^ł e pokolenie Lewiego,	!gž
³ 18 ³ nie b ^ę dzie mia ^ł o dzia ^ł u ani dziedzictwa w	!gŸ
Izraelu. ¹ / ₂ ywi ^ł t si ^ę b ^ę d ^ł z ofiar spalanych	!g
ku czci Pana i Jego dziedzictwa. 02 Nie b ^ę dzie	!gi
mia ^ł o ono dziedzictwa w ^ł rd swoich braci: Pan jest	!g¢
jego dziedzictwem, jak mu to powiedzia ^ł .	!g£
03 Takie uprawnienie ma kap ^ł an w stosunku do	!gª
ludu, sk ^ł adaj ^ę cego ofiary: z cielca lub sztuki	!g¥
mniejszego byd ^ł a oddadz ^ę kap ^ł anowi ^ł opatk ^ę ,	!g!'
szcz ^ę k ^ę i ³ / ₄ o ^ł dek. 04 Oddasz mu pierwociny ze	!gš
swego zbo ^ż a, moszczu, oliwy i pierwociny ze	!g"
strzy ^ż enia owiec. 05 Jego bowiem wybra ^ł Pan, B ^ę g	!g©
tw ^ó j, spo ^ł rd wszystkich pokole ^ń twoich, aby by ^ł	!g ^a
na s ^ł u ^ł bie ku czci imienia Pana: on i jego synowie	!g«
po wszystkie czasy. 06 Je ^ś li lewita, przebywaj ^ę cy	!g¬
w jednym z twoich miast w ca ^ł ym Izraelu, zapagnie	!g
kiedykolwiek p ^ł jt do miejsca wybranego przez	!g®
Pana, 07 aby spe ^ł nił pos ^ł ugi ku czci imienia Pana,	!g ⁻
Boga twego, jak wszyscy jego bracia lewici, b ^ę d ^ł cy	!g°
tam na s ^ł u ^ł bie przed obliczem Pana, 08 b ^ę dzie jad ^ł	!g±
r ^ę wn ^ę cz ^ę st z nimi, bez uszczerbku dla swych	!g²
dochod ^ł w z ojcowizny*	!g³
Kulty pot ^ł opione	!g' /
09 Gdy ty wejdiesz do kraju, kt ^ó ry ci daje Pan,	!g¶
B ^ę g tw ^ó j, nie ucz si ^ę pope ^ł niania tych samych	!g·
obrzydliwo ^ś ci jak tamte narody. 10 Nie znajdzie	!g,
si ^ę po ^ł rd ciebie nikt, kto by przeprowadza ^ł przez	!g¹
ogie ^ń * swego syna lub c ^ł rk ^ę , uprawia ^ł wr ^ę by,	!g°
gus ^ł a, przepowiednie i czary; 11 nikt, kto by	!g»
uprawia ^ł zakl ^ę cia, pyta ^ł duch ^ł w i widma, zwraca ^ł	!g¼
si ^ę do umar ^ł ych*. 12 Obrzydliwy jest bowiem dla	!g½
Pana ka ^ł dy, kto to czyni. Z powodu tych	!g¾
obrzydliwo ^ś ci wyp ^ł dza ich Pan, B ^ę g tw ^ó j, sprzed	!g¿
twego oblicza. 13 Dochowasz pe ^ł nej wierno ^ś ci Panu,	!gÀ
Bogu swemu. 14 Te narody bowiem, kt ^ó re ty	!gÁ
wydziedziczysz, s ^ł ucha ^ł y wr ^ę bit ^ł w i wywo ^ł uj ^ę cych	!gÂ
umar ^ł ych. Lecz tobie nie pozwala na to Pan, B ^ę g	!gÃ
tw ^ó j.	!gÄ
Prorocy	!gÅ /
15 Pan, B ^ę g tw ^ó j, wzbudzi ci proroka spo ^ł rd	!gÆ
braci twoich, podobnego do mnie. Jego b ^ę diesz	!gÇ
	!gË

sucha*. 16 Wanie o to prosie Pana, Boga swego, na Horebie, w dniu zgromadzenia: Niech wiecej nie s ucham gosu Pana, Boga mojego, i niech ju nie widze tego wielkiego ognia, abym nie umarl. 17 I odrzek mi Pan: Dobrze powiedzieli. 18 Wzbudze im proroka spo rcd ich braci, takiego jak ty, i wo w jego usta moje sowa, bcdzie im mciw wszystko, co rozka. 19 Je li kto nie bcdzie s uchaf moich s cw, ktore on wypowie w moim imieniu, Ja od niego za dam zdania sprawy. 20 Lecz je li ktory prorok odwa y si mciw w moim imieniu to, czego mu nie rozkaza em, albo wystpi w imieniu bogcw obcych - taki prorok musi ponie t mirt

21 Je li pomylisz w swym sercu: A w jaki sposb poznam sowo, ktorego Pan nie mciw? - 22 gdy prorok przepowie co w imieniu Pana, a sowo jego bcdzie bez skutku i nie spe ni si, [znaczy to, e] tego Pan do niego nie mciw, lecz w swej pysze powiedzia to sam prorok. Nie bcdziesz si go obawia

Prawo zemsty - miasta ucieczki

01 Gdy Pan, Bcg twcj, wytopi narody, 19 ktorych ziemi ci daj, aby je z niej wypdzi i zamieszka w ich miastach i domach - 02 ustanowisz sobie trzy miasta w kraju, ktory ci daje Pan, Bcg twcj, aby go posiad. 03 Drog do nich utrzymasz w dobrym stanie i na trzy czoci podzielisz obszar kraju, ktory ci daje Pan, Bcg twcj, aby tam schronienie znalaz ka dy zabjca.

04 * W nastpujcym wypadku zabjca, ktory by tam uciek, mo e pozosta przy yciu: je liby zabi bli«niego nieumylnie, nie ywi c przedtem do niego nienawici. 05 Je li na przykad poszed z drugim do lasu cina drzewo, uchwici rck siekier, by ci w drzewo, elazo za odpad o od drzewca i trafi o mirtelnie bli«niego - taki mo e schroni si do jednego z tych miast, by ratowa swe ycie, 06 aby ci gajcy m ciciel krwi wzburzony gniewem nie dosi gn go ze wzgl du na zbyt dalek drog i ycia go nie pozbawi, gdy ten nie jest winien mirci, bo nie ywi zastarzej nienawici do zmar ego. 07 Dlatego ja ci rozkazuj: Trzy miasta sobie ustanowisz. 08 Gdy poszerzy Pan, Bcg twcj, twe granice, jak to poprzysi g twym przodkom, i odda ci ca y ziemi, kt r poprzysi g da przodkom, 09 je li bcdziesz

strzeg[^] pilnie ca[^]ego tego prawa, kt[^]re ja ci !gú
dzisiaj przedk[^]adam, mi[^]uj[^]c Pana, Boga swego, !gú
chodz[^]c Jego drogami po wszystkie dni, wtedy !gü
dodasz jeszcze do tych miast dalsze trzy miasta, !gý
10 by nie wylewał niewinnej krwi w tym kraju, !gp
kt[^]ry ci Pan, B[^]g tw[^]ój, daje w posiadanie. W !gÿ
przeciwnym razie krew ci[^]³⁴y[^]t b[^]o[^]dzie na tobie. !h!
11 Je[^]li jednak cz[^]owiek z nienawi[^]ci do swego !h"
bli[^]ni[^]ego czatowa[^] na niego, powsta[^] przeciw !h#
niemu, uderzy[^] go ~miertelnie, tak i[^]¼ tamten !h\$
umar[^], i potem uciek[^] do jednego z tych miast, !h%
12 starsi tego miasta po[^]l[^] po niego, zabior[^] go !h&
stamt[^] i oddadz[^] w r[^]o[^]ce m[^]ci[^]ciela krwi, by umar[^]. !h'
13 Nie zlituje si[^] nad nim twoje oko, usuniesz !h(
spo[^]r[^]cd Izraela [przelanie] krwi niewinnego, by ci !h)
si[^] dobrze powodzi[^] o. !h*
S[^]upy graniczne !h+ /
14 Nie przesuniesz miedzy swego bli[^]ni[^]ego, !h-
postawionej przez przodk[^]w na dziedzictwie !h.
otrzymanym w kraju, danym ci w posiadanie przez !h/
Pana, Boga twego. !h0
—wiadkowie !h1 /
15 Nie przyjmie si[^] zeznania jednego ~wiadka !h3
przeciwko nikomu, w ¾adnym przest[^]pstwie i w !h4
¾adnej zbrodni. Lecz ka[^]¾ada pope[^]niona zbrodnia !h5
musi by[^]t potwierdzona zeznaniem dwu lub !h6
trzech ~wiadk[^]w. 16 Je[^]li powstanie ~wiadek !h7
z[^]o[^]liwy przeciw komu[^], oskar[^]¾aj[^]c go o !h8
przekroczenie Prawa, 17 dwu ludzi wiod[^]ycych mi[^]o[^]dzy !h9
sob[^] sp[^]r[^] stanie wobec Pana przed kap[^]anami i !h:
przed s[^]o[^]dziami urz[^]duj[^]ycymi w tym czasie. 18 Je[^]li !h;
ci s[^]o[^]dzio[^]wie, zbadawszy spraw[^] dok[^]adnie, dowiod[^] !h<
fa[^]szu ~wiadkowi - je[^]li ~wiadek taki fa[^]szywie !h=
oskar[^]¾y[^] brata swego - 19 uczy[^]acie mu, jak on !h>
zamierza[^] uczyni[^]t swemu bratu. Usuniesz z[^]o !h?
spo[^]r[^]cd ciebie, 20 a reszta s[^]ysz[^]c to, ul[^]knie !h@
si[^] i nie uczyni wi[^]o[^]cej nic takiego po[^]r[^]cd siebie. !hA
21 Twe oko nie b[^]o[^]dzie mia[^]o lito[^]ci. ½y[^]cie za !hB
¾y[^]cie, oko za oko, z[^] b za z[^] b, r[^]o[^]ka za r[^]o[^]ka, noga !hC
za nog[^]. !hD
Wojna !hE /
01 Je[^]li si[^] udasz na wojn[^] przeciw twemu !hG
wrogowi, a zauwa[^]¾ysz, ¾e koni, rydwan[^]w i !hH
ludzi tam jest wi[^]o[^]cej ni[^]¼ u ciebie, nie !hI
l[^]o[^]kaj si[^] ich, gdy[^] z tob[^] jest Pan, B[^]g tw[^]ój, !hJ
kt[^]ry ci[^] wywi[^]o[^]d z ziemi egipskiej*. 02 Gdy !hK

b©dziecie zaczynali walk©, wyst¥pi kap^an i !hL
 przem©wi do narodu, 03 m©wi¥c mu: ©S^uchaj, !hM
 Izraelu! Zaczynacie dzisiaj walk© przeciw wrogom !hN
 waszym, niech twoga przed nimi was nie ogarnia! !hO
 Niech serce wam nie dr³y! Nie b©jcie si©, nie !hP
 l©kajcie si©! 04 Gdy¾ z wami wyrusza Pan, B©g !hQ
 wasz, by walczy¶ przeciw wrogom waszym i da¶ wam !hR
 zwyci©stwo - !hS
 05 * Zwierzchnicy niech powiedz¥ nast©pnie !hT
 narodowi: ©Kto z was zbudowa^ nowy dom, a jeszcze !hU
 go nie po~wi©ci^, niech idzie i wraca do swego !hV
 domu, bo m©g^by zgin¥¶ na wojnie, i kto inny by go !hW
 po~wi©ci^ - !hX
 06 Kto z was zasadzi^ winnic©, a nie zebra^ jej !hY
 owoc©w, niech wraca do domu, bo m©g^by zgin¥¶ na !hZ
 wojnie, a kto inny by zebra^ jej owoce. 07 Kto !h[
 ¾on© po~lubi^, a jeszcze jej nie sprowadzi^ do !h\
 siebie, niech wraca do domu, bo m©g^by zgin¥¶ na !h]
 wojnie, a kto inny by j¥ sprowadzi^ do siebie - !h^
 08 Niech jeszcze zwierzchnicy powiedz¥ do !h_
 narodu: ©Kto si© l©ka, czyje serce dr³y, niech !h`
 wraca do domu, by nie struchla^o serce jego braci, !ha
 jak jego - !hb
 09 Gdy zwierzchnicy skoãcz¥ m©wi¶ do ludu, na !hc
 czele narodu stan¥ wodzowie. !hd
 / !he /
 Zdobywanie miast * !hf /
 10 Je~li podejdziesz pod miasto, by z nim !hg
 prowadzi¶ wojn©, [najpierw] ofiarujesz mu pok©j, !hh
 11 a ono ci odpowie pokojowo i bramy ci otworzy, !hi
 niech ca^y lud, kt©ry si© w nim znajduje, zejdzie !hj
 do rz©du robotnik©w pracuj¥cych przymusowo, i b©d¥ !hk
 ci s^u¾yli. 12 Je~li ci nie odpowie pokojowo i !hl
 zaczniesz z tob¥ wojowa¶, oblegniesz je. 13 Skoro ci !hm
 je Pan, B©g tw©j, odda w r©ce - wszystkich !hn
 m©¾czynn wytniesz ostrzem miecza. 14 Tylko !ho
 kobiety, dzieci, trzody i wszystko, co jest w !hp
 mie~cie, ca^y ^up zabierzesz i b©dziesz korzysta^ !hq
 z ^upu twoich wrog©w, kt©rych ci da^ Pan, B©g !hr
 tw©j. 15 Tak post¥pisz ze wszystkimi miastami !hs
 daleko od ciebie po^o¾onymi, nie b©d¥cymi !ht
 w^asno~ci¥ pobliskich narod©w. !hu
 16 Tylko w miastach nale¾y¥cych do narod©w, kt©re !hv
 ci daje Pan, tw©j B©g, jako dziedzictwo, niczego !hw
 nie zostawisz przy ¾ytcu. 17 Gdy¾ kl¥tw¥ ob^o¾ysz !hx
 Chetyt©, Amoryt©, Kananejczyka, Peryzzyt©, !hy
 Chiwwit© i Jebusyt©, jak ci rozkaza^ Pan, B©g !hz
 tw©j, 18 aby~cie si© nie nauczyli czyni¶ !h{
 wszystkich obrzydliwo~ci, kt©re oni czyni¥ ku czci !h|

bogów swoich, i byście nie grzeszyli przeciw Panu, !h}
 waszemu Bogu. !h~
 19 Jeżeli przez wiele dni będziecie oblegać miasto !hPEL
 i walczyć z nim, nie zetniemy jego drzew !h€
 podkądajcie siekiery, bo będziecie spożywać z nich !h□
 owoce. Dlatego ich nie zniszczysz. Czy drzewo to !h,
 człowiek, czy je oblega? 20 Tylko drzewa znane ci !hf
 jako nieowocowe zetniemy i zbudujesz sobie !h,,
 narodziła oblężnicze przeciw miastu, które z tobą !h...
 toczy wojnę, a je zdobędzie. !h†
 Wypadek nieznanego mordercy. !h‡ /
 01 Gdy w kraju, który ci daje w posiadanie !h^ /
 02 Pan, Bóg twój, znajdzie się na polu leżącego !h%
 trupa człowieka zabitego, a nie wiadomo, kto !hŠ
 go uderzył, 02 wtedy przyjdą starsi i sędziowie !h<
 odmierzą odległość trupa od okolicznych miast*. !hCE
 03 Gdy chodzi o miasto, które jest najbliższe !hŽ
 trupa, starsi tego miasta wezmą jałowicę, którą !h□
 jeszcze nie pracowała i nie nosiła jarzma. !h□
 04 Jałowicę tę sprowadzą starsi miasta do rzeki !h'
 nie wysychającej, na miejsce nieuprawione i !h'
 nieobsiane i zamiast jej kark w rzecę. 05 Wtedy !h"
 nadejdą kapłani, synowie Lewiego; bo Pan, Bóg !h"
 twój, wybrał ich, by Mu posługiwali, bogostawili !h•
 w Jego imieniu i by ich wyrokiem rozstrzygano !h-
 wszelki spór i sprawę o zranienie. 06 Wszyscy !h-
 starsi miasta, które leży najbliższe zamordowanego, !h~
 umyją ręce nad jałowicę, której kark z'amano !h™
 w rzecę, 07 i powiedzą te słowa: ©Nasze ręce tej !hŠ
 krwi nie wylały, a oczy nasze jej nie widziały. !h>
 08 Panie, oczyść z winy lud swój, Izraela, !hœ
 którego wybrał, i nie obarczaj krwi niewinnych !h□
 ludu swego, Izraela. I odpuszczona będzie im ta !hž
 krew*. 09 W ten sposób usuniesz niewinnych krew !hÿ
 spośród siebie i uczynisz to, co jest słuszne w !h
 oczach Pana. !hj
 O małżeństwie i rodzinie. !hç /
 10 * Jeżeli wyruszysz na wojnę z wrogami, a wyda !hœ
 ich Pan, Bóg twój, w twoje ręce i wezmiesz jeńców, !h¥
 11 a ujrzysz między jeńcami kobiety o pięknym !h|
 wyglądzie i pokochasz je - możesz sobie wziąć !hš
 za żonę 12 i wprowadzić do swego domu. Ona ogoli !h"
 swą głowę, obetnie paznokcie 13 i zdejmie z siebie !h©
 odzież branki. Zamieszkawszy w twym domu opakiwa !hª
 będzie swego ojca i matkę przez miesiąc. Potem !h«
 pojedziesz do niej, zostaniesz jej mężem, a ona !h-
 twoją żoną. 14 Jeżeli ci się przestanie podobać, !h

R ^ę ne przepisy	!hß /
04 Je ^{li} zobaczysz, ^ę osio ^ł twego brata albo	!hà
w ^ę jego upad ^ł na drodze - nie odwr ^ó cisz si ^e od	!há
nich, ale z nim razem je podniesiesz.	!hâ
05 Kobieta nie b ^o dzie nosi ^a ubioru m ^ę czyzny	!hã
ani m ^ę czyzna ubioru kobiety; gdy ^ę ka ^d dy, kto tak	!hâ
post ^o puje, obrzyd ^{ły} jest dla Pana, Boga swego*.	!hå
06 Je ^{li} napotkasz przed sob ^ę na drodze, na	!hæ
drzewie lub na ziemi gniazdo ptaka z piskl ^o tami	!hç
lub jajkami wysiadywanymi przez matk ^ę , nie	!hè
zabierzesz matki z piskl ^o tami. 07 Matk ^ę zostawisz	!hé
w spokoju, a piskl ^o ta mo ^ę dziesz zabra ^ć - aby ci si ^e	!hê
dobrze powodzi ^o i aby ^ć d ^ł ugo ^ę y ^ć . 08 Je ^{li}	!hè
zbudujesz nowy dom, uczynisz na dachu ogrodzenie,	!hì
by ^ć nie obci ^ę ^ć ^ę swego domu krwi ^ę , gdyby kto ^ś z	!hí
niego spad ^ł *.	!hî
09 Nie zasiejesz w twojej winnicy dwu gatunk ^{ów}	!hï
ro ^ś lin, aby wszystkie nie zosta ^{ły} uznane za	!hð
^ę wi ^ę te: nasiona posiane i zbiory w winnicy*.	!hñ
10 Nie b ^o dziesz ora ^ć razem wo ^ł em i os ^ł em*.	!hò
11 Nie wdziejiesz sukni utkanej naraz z we ^ł ny i	!hó
lnu. 12 Zrobisz sobie fr ^ó dzie na czterech rogach	!hô
p ^ł aszczka, kt ^ó rym si ^e okrywasz.	!hõ
W trosce o ^ę wi ^ę to ^ł ma ^ć ^ę e ^ę stwa	!h÷ /
13 Je ^{li} kto ^ś po ^ł ubi ^ę on ^ę , zbli ^ę y si ^e do niej,	!hø
a potem j ^ę znienawidzi, 14 zarzucaj ^ę c jej z ^ł e	!hù
czyny, i znies ^ł awi j ^ę m ^ę wi ^ę c: ®Po ^ł ubi ^ę em t ^ę	!hú
kobiet ^ę , a zbli ^ę ywszy si ^e do niej, nie znalaz ^ł em u	!hû
niej oznak dziewictwa ^ł *, 15 wtedy ojciec i matka	!hü
m ^ł odej kobiety zanos ^ł dowody jej dziewictwa do	!hy
bramy, do starszych miasta. 16 Ojciec m ^ł odej	!hp
kobiety odezwie si ^e do starszych: ®Da ^ł em sw ^ę c ^ł rk ^ę	!hy
temu cz ^ł owiekowi za ^ę on ^ę , a on j ^ę znienawidzi ^ł .	!i!
17 Oto zarzuca jej z ^ł e czyny, m ^ę wi ^ę c: "Nie	!i"
znalez ^ł em u c ^ł rki twej oznak dziewictwa". A oto s ^ł	!i#
dowody dziewictwa mej c ^ł rki i roz ^ł o ^ę y tkanin ^ę	!i\$
przed starszymi miasta. 18 Wtedy starsi miasta	!i%
wezm ^ę tego m ^ę ^ę a i ukarz ^ę go. 19 Ska ^ę go na sto	!i&
[sykl ^{ów}] srebra i dadz ^ę je ojcu m ^ł odej kobiety,	!i'
gdy ^ę okry ^ł nies ^ł aw ^ę dziewic ^ę izraelsk ^ę ; pozostanie	!i(
jego ^ę on ^ę i nie b ^o dzie jej m ^ę g ^ł ca ^ł e ^ę y ^ć	!i)
porzuci ^ł . 20 Lecz je ^{li} oskar ^ę enie to oka ^ę si ^e	!i*
prawdziwym, bo nie znalaz ^ł y si ^e dowody dziewictwa	!i+
m ^ł odej kobiety, 21 wyprowadz ^ę m ^ł od ^ę kobiet ^ę do	!i,
drzwi domu ojca i kamienowa ^ł j ^ę b ^o d ^ę m ^ę ^ę owie tego	!i-
miasta, a ^ę umrze, bo dopu ^ł ci ^ł a si ^e bezece ^ę stwa w	!i.
Izraelu, uprawiaj ^ę c rozpust ^ę w domu ojca. Usuniesz	!i/
z ^ł o spo ^ł rd siebie	!i0

22 Je- si© znajdzie cz^owieka [~]pi[¥]cego z !i1
kobiet[¥] zam[©]^¾n[¥], oboje umr[¥]: m[©]^¾czynna [~]pi[¥]cy z !i2
kobiet[¥] i ta kobieta. Usuniesz z^o z Izraela. !i3

23 Je- dziewica* zosta^a za[~]lubiona m[©]^¾owi, a !i4
spotka[^] j[¥] inny jaki[~] m[©]^¾czynna w mie[~]cie i spa[^] z !i5
ni[¥], 24 oboje wyprowadzicie do bramy miasta i !i6
kamienowa^t ich b[©]dziecie, a^¾ umr[¥]: m^od[¥] kobiet[©] !i7
za to, ^¾e nie krzycza^a b[©]d[¥]c w mie[~]cie, a tego !i8
m[©]^¾czynn[©] za to, ^¾e zada[^] gwa^t ^¾onie bli[«]niego. !i9
Usuniesz z^o spo[~]r[¢]d siebie. !i:

25 Lecz je- m[©]^¾czynna znalaz[^] na polu m^od[¥] !i;
kobiet[©] za[~]lubion[¥], zada[^] jej gwa^t i spa[^] z ni[¥], !i<
umrze sam m[©]^¾czynna, kt[¢]ry z ni[¥] spa[^]. 26 M^odej !i=
kobiecie za[~] nic nie uczynisz. M^oda kobieta nie !i>
pope[^]ni^a przest[©]pstwa godnego [~]mierci. Wypadek !i?
ten jest podobny do tego, gdy kto[~] powstaje !i@
przeciw bli[«]niemu swemu i ^¾ycia go pozbawi: !iA
27 znalaz[^] j[¥] na polu, m^oda kobieta za[~]lubiona !iB
krzycza^a, a nikt jej nie przyszed[^] z pomoc[¥]. !iC

28 Je- m[©]^¾czynna znajdzie m^od[¥] kobiet[©] - !iD
dziewic[©] nieza[~]lubion[¥] - pochwyci j[¥] i [~]pi z ni[¥], !iE
a znajd[¥] ich, 29 odda ten m[©]^¾czynna, kt[¢]ry z ni[¥] !iF
spa[^], ojcu m^odej kobiety pi[©]t[¢]dziesi[¥]t sykl[¢]w !iG
srebra i zostanie ona jego ^¾on[¥]. Za to, ^¾e jej !iH
gwa^t zada[^], nie b[©]dzie jej m[¢]g[^] porzuci^t przez !iI
ca^e swe ^¾ycie. !iJ

Wy[^]czenie ze spo[~]eczno[~]ci Izraela. !iK /

ÚÁÄÄÄÄ¿ 01 Nikt nie po[~]lubi ^¾ony swego ojca i nie !iL /
³ 23 ³ odkryje brzegu p[^]aszcz^a* ojca swego. !iM
ÄÄÄÄÄÜ 02 Nikt, kto ma zgniecione j[¥]dra lub !iN
odci[©]ty cz^onek, nie wejdzie do zgromadzenia Pana. !iO
03 Nie wejdzie syn nieprawego ^o^¾a* do !iQ
zgromadzenia Pana, nawet w dziesi[¥]tych pokoleniu !iR
nie wejdzie do zgromadzenia Pana. 04 Nie wejdzie !iS
Ammonita i Moabita do zgromadzenia Pana, nawet w !iT
dziesi[¥]tych pokoleniu; nie wejdzie do zgromadzenia !iU
Pana na wieki, 05 za to, ^¾e nie wyszli oni ku wam !iV
na drog[©] z chlebem i wod[¥], gdy[~]cie szli z Egiptu* !iW
i jeszcze op[^]acili przeciwko tobie Balaama*, syna !iX
Beora, z Petor w Aram-Naharaim, aby ci[©] !iY
przeklina[^]. 06 Lecz Pan, B[¢]g tw[¢]j, nie chcia[^] !iZ
s[^]ucha^t Balaama, i Pan, B[¢]g tw[¢]j, zamieni[^] !i[
przekle^ästwo wzgl[©]dem ciebie na b^ogos[^]awie^ästwo, !i\
bo Pan, B[¢]g tw[¢]j, umi^owa[^] ciebie. 07 Nie b[©]dziesz !i]
si[©] stara[^] o ich szcz[©]~cie ani o ich powodzenie, !i^
jak d^ugo b[©]dziesz ^¾y[^]. 08 Nie b[©]dziesz si[©] !i_
brzydzi[^] Edomit[¥], bo jest twoim bratem, ani !i`
Egipcjaninem, bo przybyszem by^e~ w jego kraju. !ia

09 W trzecim pokoleniu jego potomkowie mog¥ by† lib
dopuszczeni do zgromadzenia Pana. !ic
!id /
O czysto~ci obozu Izraelitcw !ie /
10 Gdy wyjdiesz rozbi† namioty naprzeciw twego !if
wroga, b©dziesz si© wystrzega^ wszelkiego z^a. !ig
11 Je^li si© znajdzie w^r^d ciebie cz^owiek !ih
nieczysty z powodu zmazy nocnej, wyjdzie z obozu i !ii
do obozu twego nie wr^ci. 12 Pod wiecz^r wymyje !ij
si©, a o zachodzie s^o^ca mo^ze wr^ci† do obozu. !ik
13 B©dziesz mia^ miejsce poza obozem i tam poza !il
obcz b©dziesz wychodzi^ . 14 Zaopatrzysz si© w !im
ko^ek, a gdy wyjdiesz na zewn^trz, wydr^ysz nim !in
do^ek, a wracaj^c przykryjesz to, czego~ si© !io
pozby^, 15 gdy^ Pan, B^g tw^j, przechadza si©* po !ip
twoim obozie, aby chroni† ciebie, a wrog^w na ^up !iq
tw^j wyda†. St^d obcz tw^j musi by† ~wi^ty. Pan !ir
nie mo^e w nim ujrze† nic odra^aj^cego, aby si© !is
nie odwr^ci^ od ciebie. !it
!iu /
Drobne przepis) !iv /
16 Nie wydasz panu niewolnika, kt^ry si© schroni !iw
u ciebie* przed swoim w^a~cicielem. 17 Z tob¥ !ix
b©dzie przebywa^, w twym kraju, w miejscu, kt^re !iy
sobie wybierze, w jednym z twoich miast, gdzie !iz
b©dzie si© czu^ dobrze; nie b©dziesz go dr^czy^ !i{
18 Nie b©dzie nierz^dnicy sakralnej w^r^d c^rek !ij
Izraela ani m^czyzn uprawiaj^cych nierz^d !ij
sakralny w^r^d syn^w Izraela*. 19 Nie zaniesiesz !i~
do domu Pana, Boga twego, zarobku nierz^dnicy, jak !iDEL
i "zap^aty dla psa"*, jako rzeczy ofiarowanej !iE
~lubem. Tak jednym, jak i drugim brzydzi si© Pan, !i□
B^g tw^j. !i,
20 Nie b©dziesz ^y^da^ od brata swego odsetek z !if
pieni^dzy, z ^ywno~ci ani odsetek z czegokolwiek, !i,,
co si© po^ycza na procent. 21 Od obcego mo^esz si© !i...
domaga†, ale od brata nie b©dziesz ^y^da^ odsetek, !it
aby ci Pan, B^g tw^j, b^ogos^awi^ we wszystkim, do !it
czego r^k^ przy^o^ysz w ziemi, kt^r¥ idziesz !i^
posi^† !i%o
22 Je^li z^o^ysz ~lub Panu, Bogu swemu, nie !iS
b©dziesz si© oci^ga^ z jego wype^nieniem, gdy^ !ik
Pan, B^g tw^j, b©dzie si© tego domaga^ od ciebie, !iE
a na tobie b©dzie ci^y^ grzech. 23 Je^li si© !i□
wstrzymasz od ~lubowania, nie b©dzie grzech ci^y^ !iZ
na tobie, 24 lecz co z ust twych ju^ wysz^o, tego !i□
strze^ i wype^nij ~lub, kt^ry twe usta z^o^y !i□
jako dar dobrowolny Panu, Bogu twemu. !i'
25 Gdy wejdiesz do winnicy swego bli^niego, !i'

mo³4esz zje[~]† winogron do syta, ile zechcesz; lecz !i“
 do swego koszyka nie we«miesz*. 26 Gdy wejdiesz !i”
 do zbo³4a bli«niego swego, r©k¥ mo³4esz zrywa† !i•
 k^ˆosy, lecz sierpa nie przy^ˆo³4ysz do zbo³4a swego !i–
 bli«niego !j—
 /
 Rozw© !i™ /
 ÚÄÄÄÄ; 01 Je[~]li m©³4czynna po[~]lubi kobiet© i !iš
 3 24 3 zostanie jej m©³4em, lecz nie b©dzie jej !i>
 ÄÄÄÄÄÜ darzy^ˆ 3/4yczliwo[~]ci¥, gdy³4 znalaz^ˆ u niej !iœ
 co[~] odra³4aj¥cego, napisze jej list rozwodowy*, !i□
 wr©czy go jej, potem ode[~]le j¥ od siebie. 02 Je[~]li !iž
 ona wyszed^ˆszy z jego domu, p©jdzie i zostanie !iŸ
 3/4on¥ innego, 03 a ten drugi te³4 j¥ znieawidzi, !i
 wr©czy jej list rozwodowy i usunie j¥ z domu, albo !ij
 je[~]li ten drugi m¥³4, kt©ry j¥ po[~]lubi^ˆ, umrze, !i¢
 04 nie b©dzie m©g^ˆ pierwszy jej m¥³4, kt©ry j¥ !i£
 odes^ˆa^ˆ, wzi¥† jej powt©rnie za 3/4on© jako !i¤
 splugawionej. To bowiem budzi odraz© u Pana, a ty !i¥
 nie mo³4esz dopu^ˆci† do takiej nieprawo^ˆci w kraju, !i|
 kt©ry ci daje w posiadanie Pan, B©g tw©j. !i§
 /
 R©³4ne przepisy !i© /
 05 Je[~]li m¥³4 dopiero co po[~]lubi 3/4on©, to nie !ia
 p©jdzie do wojska i 3/4aden publiczny obowi¥zek na !i«
 niego nie przypadnie, lecz pozostanie przez jeden !i–
 rok w domu, aby ucieszy† 3/4on©, kt©r¥ po[~]lubi^ˆ. !i
 06 Nie wolno bra† w zastaw kamienia m^ˆyäskiego* !i©
 g©rnego ani dolnego, gdy³4 [tym samym] bra^ˆoby si© !i–
 w zastaw samo 3/4ycie. !i°
 07 Je[~]li znajdy^ˆ cz^ˆowieka, porywaj¥cego kogo[~] ze !i±
 swych braci, z Izraelit©w* - czy sam b©dzie go !i²
 u³4ywa^ˆ jako niewolnika, czy go sprzeda - taki !i³
 z^ˆodziej musi umrze†. Usuniesz z^ˆo spo^ˆr©d siebie. !i´
 08 Bardzo pilnie uwa³4aj na plag© tr¥du, aby !iµ
 uczyni† wszystko, o czym was pouczy† !i¶
 kap^ˆani-lewici. Co im zleci^ˆem, tego pilnie !i·
 b©dziecie przestrzegali. 09 Przypomnij sobie, co !i,
 Pan, B©g tw©j, uczyni^ˆ Miriam w drodze, gdy^ˆcie !i¹
 wychodzili z Egiptu*. !i°
 /
 Ochrona s^ˆabych !i¼ /
 10 Je[~]li bli«niemu swemu udzielisz po³4yczki z !i½
 zabezpieczeniem, nie wejdiesz do jego domu, by !i¾
 zabra† co[~]kolwiek w zastaw. 11 Na dworze b©dziesz !i¿
 sta^ˆ, a cz^ˆowiek, kt©remu po³4yczy^ˆe[~], wyniesie ci !iÀ
 ten zastaw na zewn¥trz. 12 Wszak³4e je[~]li to jest !iÁ
 cz^ˆowiek ubogi, nie po^ˆo³4ysz si© spa† [nakryty] !iÁ
 tym zastawem*, 13 lecz zwr©cisz mu zastaw przed !iÃ

zachodem s^oäca, aby m^og^o spać pod swym p^aszczem!
 b^ogos^awi^oci^o tobie, a Pan, B^og tw^oćj, policzy ci to
 za dobry czyn.
 14 Nie b^odziesz niesprawiedliwie gn^obⁱ
 najemnika ubogiego i n^odznego, czy to b^odzie brat
 tw^oćj, czy obcy, o ile jest w twoim kraju, w twoich
 murach. 15 Tego³/₄ dnia oddasz mu zap^at^o, nie
 pozwolisz zaj^at nad ni^o s^oäcu, gdy³/₄ jest on
 biedny i ca^oym sercem jej pragnie; by nie wzywa^o
 Pana przeciw tobie, a to by ci^o obci^oz^oo
 grzechem.
 16 Ojcowie nie ponios^o m^oci za winy syn^ow ani
 synowie za winy swych oj^ow. Ka³/₄dy umrze za sw^oćj
 w^aсны grzech*. 17 Nie b^odziesz ^ama^o prawa
 obcokrajowca i sieroty ani nie we^odziesz w zastaw
 odzie³/₄y od wdowy. 18 Pami^otaj, ³/₄e^o by^o
 niewolnikiem w Egipcie i wybawi^o ci^o stamt^od Pan,
 B^og tw^oćj; dlatego to ja ci nakazu^o zachowa^o to
 prawo.
 19 Je^oli b^odziesz ³/₄e^o we ³/₄niwa na swoim polu i
 zapomnisz snopka na polu, nie wr^oćisz si^o, aby go
 zabra^o, lecz zostanie dla obcego, sieroty i wdowy,
 aby ci b^ogos^awi^o Pan, B^og tw^oćj, we wszystkim, co
 czyni^o b^od^o t^owe r^oce. 20 Je^oli b^odziesz zbiera^o
 oliwki, nie b^odziesz drugi raz trz^os^o ga^ozi;
 niech zostanie co^o dla obcego, sieroty i wdowy.
 21 Gdy b^odziesz zbiera^o winogrona, nie szukaj
 powt^orne pozosta^oych winogron; niech zostan^o dla
 obcego, sieroty i wdowy. 22 Pami^otaj, ³/₄e^o i ty by^o
 niewolnikiem w ziemi egipskiej; dlatego ja ci
 nakazu^o zachowa^o to prawo.
 Ch^osta. Dobro^o dla zwier^oci.
 01 Je^oli wyniknie sp^or mi^odzy lud^omi, stan^o
³ 25 ³ przed s^odem, tam ich os^odz^o i za
^o sprawiedliwego uznaj^o niewinnego, a ska³/₄
 winowaj^oci. 02 O ile winowajca zas^ou³/₄y na kar^o
 ch^osty, ka³/₄e go s^odzia po^oz^oy^o na ziemi i w jego
 obecno^oci wymierz^o mu ch^ost^o w liczbie
 odpowiadaj^ocej przewinieniu. 03 Otrzyma nie wi^ocej
 ni³/₄ czterdzie^oci uderze^oä*, aby przez mno³/₄enie
 raz^ow ponad t^o liczb^o ch^osta nie by^oa nadmierna i
 nie zosta^o poha^oabiony tw^oćj brat w twoich oczach.
 04 Nie zawi³/₄esz pyska wo^owi m^occ^oemu*.
 Prawo lewiratu.
 05 * Je^oli bracia b^od^o mieszka^o wsp^olnie i jeden
 z nich umrze, a nie b^odzie mia^o syna, nie wyjdzie
³/₄ona zmar^oego za m³/₄ za kogo^o obcego, spoza

rodziny, lecz szwagier jej zbliży się do niej, i
 weźmie sobie za żonę, dopieniając obowiązkowi
 lewiratu. 06 A najstarszemu synowi, którego ona
 urodzi, nadadź imię zmarłego brata, by nie
 zaginęło jego imię w Izraelu. 07 Jeśli nie będzie
 chciał ten mężczyzna wziąć swej bratowej za żonę,
 pójdzie bratowa do bramy miasta, do starszych i
 powie: «Nie mam szwagra, który by podtrzymał imię
 brata swego w Izraelu. Szwagier nie chce na moją
 korzyść dopieścić obowiązkowi, jaki cięży na nim».
 08 Starsi tego miasta zawezwują go i przemówią do
 niego. Jeśli będzie obstawał przy swoim i powie:
 «Nie chcę jej połubić», 09 pójdzie do niego
 bratowa na oczach starszych, zdejmie mu sandał z
 nogi, plunie mu w twarz i powie: «Tak się
 postępuje z człowiekiem, który nie chce odbudować
 domu swego brata». 10 I będzie nazwane imię jego w
 Izraelu: «Dom tego, którego zżuto sandał».

Przyzwoitość

11 Jeśli się bierze mężczyźni, mężczyzna i
 jego brat, i zbliży się żona jednego z nich i -
 chce wyrwać mężczyźni z ręk bijącego - wyciągnie rękę
 i chwyci go za czcici wstydlive, 12 odetniesz jej
 rękę, nie będzie twe oko miało litość ci.

Przeciw chciwoci w handlu

13 Nie będziesz miał w torbie podwójnego
 ciąża: cięższego i lżejszego; 14 nie będziesz
 miał w swoim domu podwójnej efy: większej i
 mniejszej. 15 Będziesz miał ciąża nie
 umniejszony i dokładny; będziesz miał efa nie
 umniejszony i dokładny, aby dążyć na ziemi,
 który ci daje Pan, Bóg twój; 16 gdy brzydzi się
 Pan kładym, który tak czyni, kładym, który
 postępuje niesprawiedliwie.

Wypędzenie Amalekitów

17 Pamiętaj, co ci uczynił Amalek w drodze, gdy
 wyszedł z Egiptu. 18 Zaszedł ci drogą i napadł na
 wszystkich osabionych, na twoje tyły, gdy ty byś
 zmęczony i wyczerpany, on Boga się nie loka*.
 19 Gdy Pan, Bóg twój, da ci bezpieczeństwo od
 wszystkich twoich wrogów okolicznych w kraju,
 który ci daje Pan, Bóg twój, w posiadanie,
 wygadzisz imię Amaleka spod nieba. Nie zapomnij o
 tym!

Postanowienia obrzędowe. Pierwociny

ÚÄÄÄÄ; 01 Gdy wejdiesz do kraju, który ci daje !jG
 3 26 3 Pan, Bóg twój, w posiadanie, zajmiesz go i !jH
 ÄÄÄÄÄÜ osiedzisz w nim; 02 we«miesz pierwociny !jI
 wszelkich ziemiopłodów uzyskanych przez ciebie w !jJ
 kraju, który ci daje Pan, Bóg twój. Wóżyysz je do !jK
 koszyka i udasz się na miejsce, które Pan, Bóg !jL
 twój, obierze sobie na mieszkanie dla imienia !jM
 swego. 03 Pójdziesz do urzędującego wtedy kapłana !jN
 i powiesz mu: «Oświadczam dziś Panu, Bogu twojemu, !jO
 że zaszedłem do ziemi, o której Pan przysięgł !jP
 przodkom, że nam ją dał. 04 Kapłan we«mie z twoich !jQ
 ręk koszyk i położy go przed ołtarzem Pana, Boga !jR
 twego. 05 A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec !jS
 Pana, Boga swego: «Ojciec mój, Aramejczyk* !jT
 błądził, zstąpił do Egiptu, przybył tam w !jU
 niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w !jV
 naród ogromny, silny i liczny. 06 Egipcjanie «le !jW
 się z nami obchodzili, gnębili nas i nężyli na !jX
 nas ciężkie roboty przymusowe. 07 Wtedy myśmy !jY
 wołali do Pana, Boga ojców naszych. Usłyszał Pan !jZ
 nasze wołanie, wejrzał na nasz nędzą, nasz trud i !j[
 nasze uciemiężenie. 08 Wyprowadził nas Pan z !j\
 Egiptu mocną ręką i wyciągnął tym ramieniem w ród !j] ^
 wielkiej grozy, znaków i cudów. 09 Zaprowadził nas !j^
 na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w !j_
 mleko i miód. 10 Teraz oto przyniosłem pierwociny !j`
 pól i winnicy, które dał mi, Panie. Rozóżyysz je !ja
 przed Panem, Bogiem swoim. Oddasz pokłon Panu, !jb
 Bogu swemu, 11 i będziesz się cieszył razem z !jc
 lewitami i obcym, który jest u ciebie, ze wszystkich !jd
 domów, które Pan, Bóg twój, dał tobie i twemu !je
 domowi. !jf
 Dziesięciny trzeciego roku. !jg /
 12 Gdy w trzecim roku - roku dziesięciny - !ji
 zakończysz oddawanie wszystkich dziesięcin ze !jj
 zbiorów, gdy oddasz je lewicie, obcemu, sierocie i !jk
 wdowie, aby jedli do syta w twoich murach, !jl
 13 powiesz wobec Pana, Boga swego: «Wziętem z !jm
 domu, co poświęcone, i dałem lewicie, obcemu, !jn
 sierocie i wdowie, zgodnie ze wszystkimi !jo
 poleceniami, jakie mi wydał; nie przestąpiłem !jp
 ani nie zapomniłem żadnego z twoich poleceń. !jq
 14 Nie spóżyłem tego podczas żałoby, nie wynosiłem !jr
 z domu w stanie nieczystości, nie dałem nic z tego !js
 umarłemu*, usuchałem głosu, Pana, Boga swego, !jt
 czyniłem wszystko, co mi rozkazał. 15 Ze swego !ju
 domu tego mieszkania, z niebios, spojrzysz i !jv
 pobłogosław Izraela, lud swój, podobnie jak i !jw

ziemi© - kraj op^ywaj^cy w mleko i mi@d - kt@r^	!jx
nam da^e~, jak poprzysi^g^e~ naszym przodkom	!jy
Zakoãczenie	!jz /
16 Dzi^ Pan, B@g tw@j, rozkazuje ci wykona^ te	!j
prawa i nakazy. Strze^¼ ich, pe^nij z ca^ego swego	!j}
serca i z ca^ej duszy. 17 Dzi^ uzyska^e~ to, ^¼e	!j~
Pan ci powiedzia^, i^¼ b@dzie dla ciebie Bogiem, o	!jDEL
ile ty b@dziesz chodzic Jego drogami, strzeg^ Jego	!j€
praw, poleca^ i nakaz@w oraz s^ucha^ Jego g^osu.	!j□
18 A Pan uzyska^ to, ^¼e~ ty dzi^ obieca^ by^ ludem	!j,
stanowi^cym szczeg@ln^ Jego w^asno^t, jak ci	!jf
powiedzia^, aby~ zachowywa^ Jego wszystkie	!j,,
polecenia. 19 On ci© wtedy wywy^4szy we czci,	!j...
s^awie i wspania^o~ci ponad wszystkie narody,	!j†
kt@re uczyni^, aby~ by^ ludem ~wi@tym dla Pana,	!j‡
Boga twego, jak sam powiedzia^.	!j^
MOWY KOãCOWE	!j%o \
Spisanie Prawa	!jŠ \
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Moj^esz razem ze starszymi Izraela wyda^	!j<
^3 27 ^3 taki nakaz: Zachowajcie ca^e to Prawo,	!jE /
ÄÄÄÄÄÜ kt@re ja wam dzi^ og^aszam.	!jCE /
02 A po przej^ciu Jordanu do ziemi, kt@r^ daje	!j□
ci Pan, B@g tw@j, postawisz wielkie kamienie i	!jŽ
pobielisz je wapnem. 03 Wypiszesz wszystkie s^owa	!j□
tego Prawa po przej^ciu, aby wkroczy^ do ziemi,	!j’
kt@r^ wam daje Pan, B@g tw@j - ziemi op^ywaj^cej w	!j“
mleko i mi@d - jak wam przyrzek^ Pan, B@g ojcw	!j”
waszych. 04 Gdy przejdziecie Jordan, postawicie te	!j•
kamienie, jak ja wam dzi^ nakazuj©, na g@rze Ebal	!j—
i wapnem je pobielicie. 05 I wystawicie tam o^tarz	!j~
ku czci Pana, Boga swego, o^tarz z kamieni,	!j™
kt@rych nie obrabia^o ^¼elazo. 06 Z kamieni	!jŠ
nieciosanych zbudujecie ten o^tarz dla Pana, Boga	!j>
swego, i z^o^4ycie na nim ofiary ca^opalne ku czci	!jœ
Pana, Boga swego. 07 Jemu z^o^4ycie te^¼ ofiary	!j□
biesiadne, spo^4yjecie je na miejscu i b@dziecie	!jŽ
si© cieszy^ wobec Pana, Boga swego. 08 Na	!jŸ
kamieniach wypisze^ wszystkie s^owa tego Prawa.	!j
Wyrzycie je dobrze	!ji
09 Potem Moj^esz i kap^ani-lewici rzekli do	!j¢
ca^ego Izraela te s^owa: Zamilknij, Izraelu, i	!j£
s^uchaj, w dniu dzisiejszym sta^e~ si© narodem	!jª
Pana, Boga swego. 10 B@dziesz s^ucha^ g^osu Pana,	!j¥
Boga swego, i wype^nia^ Jego polecenia i prawa,	!j
kt@re ja ci dzisiaj daj©.	!jŠ
	!j” /

Przekleństwa i bógosawieństwa	!j© /
11 Tego samego dnia wyda Mojżesz ludowi takie polecenie: 12 Gdy przekroczycie Jordan, stanę na górze Garizim, by bógosawił lud: Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Jozef i Benjamin. 13 A na górze Ebal stanę, by przeklinał: Ruben, Gad, Aser, Zabulon, Dan i Neftali. 14 Lewici zabiorę gósy i zawoają do całego Izraela:	!ja
!j«
!j¬
!j
!j@
!j¯
!j°
15 Przekłoty każdy, kto wykona posąg rzeźbiony lub z lanego metalu - rzecz obrzydliwy dla Pana, robotę ręk rzemieślnika - i postawi w miejscu ukrytym. A w odpowiedzi cały lud powie: Amen*	!j±
!j²
!j³
!j´
16 Przekłoty, kto gardzi swoim ojcem lub matką. A cały lud powie: Amen.	!jµ
!j¶
17 Przekłoty, kto przesuwa miedź swego bliźniego. A cały lud powie: Amen.	!j·
!j,
18 Przekłoty, kto sprawia, że niewidomy błądzi na drodze. A cały lud powie: Amen.	!j¹
!j°
19 Przekłoty, kto łamie prawo obcokrajowca, sieroty i wdowy. A cały lud powie: Amen.	!j»
!j¼
20 Przekłoty, kto obcuje cieleśnie z żoną swego ojca, gdy odkrywa brzeg piaszcza swojego ojca*.	!j½
!j¾
A cały lud powie: Amen.	!j¿
21 Przekłoty, kto obcuje cieleśnie z jakimkolwiek zwierzęciem. A cały lud powie: Amen.	!jÀ
!jÁ
!jÂ
22 Przekłoty, kto obcuje cieleśnie ze swoją siostrą, córką ojca swego albo córką swojej matki. A cały lud powie: Amen.	!jÃ
!jÄ
!jÅ
23 Przekłoty, kto obcuje tak ze swoją teściową. A cały lud powie: Amen.	!jÆ
!jÇ
24 Przekłoty, kto w ukryciu wymierzy cios [miertelny] bliźniemu. A cały lud powie: Amen.	!jÈ
!jÉ
25 Przekłoty, kto bierze podarunek, by rozlać krew niewinnego. A cały lud powie: Amen.	!jÊ
!jË
26 Przekłoty, kto nie trzyma się nakazów tego Prawa i nie wypełnia ich. A cały lud powie: Amen.	!jÌ
!jÍ
!jÎ /
Bógosawieństwo za wierność	!jÐ /
01 Jeśli wiacie pilnie będzie służyć gósu Pana, Boga swego, wiernie wypełniając wszystkie Jego polecenia, które ja ci dziś daję, wywyższy cię Pan, Bóg twój, ponad wszystkie narody ziemi. 02 Spójnij na ciebie i spocznij wszystkie te bógosawieństwa, jeśli będzie służyć gósu Pana, Boga swego. 03 Będzie bógosawiony w mieście, bógosawiony na polu. 04 Bógosawiony będzie owoc twój, plon twej	!jÑ
!jÒ
!jÓ
!jÔ
!jÕ
!jÖ
!j×
!jØ
!jÙ

roli, przychłwek twych zwierzył, przyrost twego |jÚ
 wićkszego bydãa i pomiot bydãa mniejszego. |jÛ
 05 B^ogosa^awiony b^dzie twój kosz i dzie³a. |jÜ
 06 B^ogosa^awione b^dzie twoje wejćcie i wyjćcie. |jÝ
 07 Pan sprawi, ³e twoi wrogowie, którzy powstaný |jP
 przeciw tobie, zostaný pobici przez ciebie. Jedný |jB
 szli drogý przeciw tobie, a siedmioma drogami |jà
 uciekał b^dý przed tobý. |já
 08 Pan rozka³e, by z tobý byo b^ogosa^awieãstwo |jâ
 w spichrzach, we wszystkim, do czego r^k^ |jã
 wyci³gniesz. On b^dzie ci b^ogosa^awi^ w kraju, |jà
 którzy ci daje Pan, B^g twój. 09 Pan uczyni ci^ |jå
 swoim wi^otym ludem, jak ci poprzysi³g^, jeõli |jæ
 b^dziesz zachowywa^ polecenia Pana, Boga swego, i |jç
 chodzi^ Jego drogami. 10 Wtedy zobaczý wszystkie |jè
 narody ziemi, ³e imi^ Pana zostao wezwane nad |jé
 wami, i b^dý si^ ciebie l^ka^y. 11 Nape^ni ci^ Pan |jê
 w obfito^ci dobrami z owocu twego ^ona, |jê
 przychłwkiem twego bydãa, plonami pola, w kraju, o |ji
 których poprzysi³g^ przodkom twoim, ³e da go tobie. |ji
 12 Pan otworzy dla ciebie bogate swoje skarby |ji
 nieba, da³c w swoim czasie deszcz, którzy spadnie |ji
 na twojý ziemi^, i b^ogosa^awi³c ka³dej pracy |jð
 twoich r³k. Ty b^dziesz po³yicza^ wielu narodom, a |jn
 sam u nikogo nie zaci³gniesz po³yyczki. 13 Pan |jò
 umie^ci ci^ zawsze na czele, a nie na koãcu; |jó
 zawsze b^dziesz g^rý, a nigdy ostatni, byleby^ |jó
 tylko s^ucha^ poleceã Pana, Boga swego, które ja |jó
 ci dzi^ nakazuj^ pilnie wype^niał. 14 Nie zbaczaj |jó
 od s^cw, które ja ci dzisiaj obwieszczam, ani na |j±
 prawo, ani na lewo, po to, by i^ł za bogami obcymi |j∅
 i s^u³ył im. |jù
 Przekleãstwa za wyst^pki. |jù /
 15 Jeõli nie us^uchasz g^osu Pana, Boga swego, i |jü
 nie wykonasz pilnie wszystkich poleceã i praw, |jý
 które ja dzisiaj tobie daj^, spadný na ciebie |jþ
 wszystkie te przekleãstwa i dotkný ci^ |jÿ
 16 Przekl^oty b^dziesz w mie^cie i przekl^oty na |k!
 polu. 17 Przekl^oty twój kosz i twoja dzie³a. |k"
 18 Przekl^oty owoc twego ^ona, plon twej roli, |k#
 przyrost twego wićkszego bydãa i pomiot bydãa |k\$
 mniejszego. 19 Przekl^ote b^dzie twoje wejćcie i |k%
 wyjćcie. |k&
 20 Pan zeõle na ciebie przekleãstwo, zamieszanie |k'
 i przeszkod^ we wszystkim, do czego wyci³gniesz |k(
 r^k^, co b^dziesz czyni^. Zostaniesz zmia³d³ony i |k)
 zginiesz nagle wskutek przewrotnych swych czynów, |k*
 poniewa³a Mnie opu^ci^e. 21 Pan sprawi, ³e |k+

przylgnie do ciebie zaraza, a^{3/4} ci© wyg[^]adzi na tej !k,
 ziemi, kt^r¥ idziesz posi[¥]†. 22 Pan dotknie ci© !k-
 wycieäczeniem, febr¥, zapaleniem, oparzeniem, !k.
 ~mierci¥ od miecza, zwarzeniem zb[¢]¾ od gor¥ca i !k/
 ~niecì¥: b©d¥ ci© one prze~ladowa†, a¾ zginiesz. !k0
 23 Niebiosa, kt^re masz nad g[^]ow¥, b©d¥ z br¥zu*, !k1
 a ziemia pod tob¥ - ¾elazna. 24 Pan ze~le na tw¥ !k2
 ziemi© zamiast deszczu - py[^]* i piasek; b©dzie na !k3
 ciebie pada[^] z nieba, a¾ ci© wyniszczy. 25 Pan !k4
 sprawi, ¾e poniesiesz kl©sk© od swych wrog[¢]w. !k5
 Jedn¥ drog¥ przeciw nim p[¢]jdiesz, a siedmioma !k6
 b©dziesz przed nimi ucieka[^] i wzbudzisz groz© we !k7
 wszystkich kr[¢]lestwach ziemi. 26 Tw[¢]j trup b©dzie !k8
 straw¥ wszystkich ptak[¢]w powietrznych i zwierz[¥]t !k9
 l¥dowych, a nikt ich nie b©dzie odp©dza[^] !k:
 27 Pan dotknie ci© wrzodem egipskim, !k;
 hemoroidami, ~wierzbem i parchami, kt^rych nie !k<
 zdo[^]asz wyleczy†. 28 Pan dotknie ci© ob[^]©dem, !k=
 ~lepot¥ i niepokojem serca. 29 W po[^]udnie b©dziesz !k>
 szed[^] po omacku, jak niewidomy idzie po omacku w !k?
 ciemno~ci, w zabiegach swoich nie b©dziesz mia[^] !k@
 powodzenia. Stale b©dziesz napastowany, ograbiany, !kA
 a nikt ci© nie b©dzie ratowa[^]. 30 Zar©czysz si© z !kB
 kobiet¥, a kto inny j¥ posi¥dzie; zbudujesz dom, a !kC
 nie b©dziesz w nim mieszka[^]; zasadzisz winnic©, a !kD
 nie zbierzesz jej owoc[¢]w. 31 Tw[¢]j w[¢] na oczach !kE
 twych zostanie zabity, a nie b©dziesz go jad[^]. !kF
 Tw[¢]j osio[^] zostanie ci zrabowany i nie wr[¢]ci do !kG
 ciebie; twoje owce zostan¥ wydane twym wrogom, a !kH
 nie b©dzie komu ci© wspom[¢]c. 32 Synowie twoi i !kI
 c[¢]rki zostan¥ dane obcemu narodowi. Z t©sknoty, !kJ
 patrz¥c za nimi codziennie, wyniszczysz twe oczy, !kK
 a r©ka twoja b©dzie bezsilna. 33 Plon twego pola i !kL
 ca[^]ego trudu spo¾yje lud, kt^rego nie znasz. !kM
 Zawsze b©dziesz gn©biony i uciskany. 34 Dostaniesz !kN
 ob[^]©du na widok, jaki si© przedstawi twym oczom. !kO
 35 Pan ci© dotknie z[^]o~liwymi wrzodami na kolanach !kP
 i nogach, nie zdo[^]asz ich uleczy†; rozci¥gn¥ si© !kQ
 od stopy a¾ do wierzchu g[^]owy !kR
 36 Ciebie i twego kr[¢]la, kt^rego sobie !kS
 wybierzesz, zaprowadzi Pan do narodu nie znanego !kT
 ani tobie, ani twoim przodkom. Tam b©dziesz s[^]u¾y[^] !kU
 obcym bogom drewnianym i kamiennym. 37 Wywo[^]asz !kV
 groz©, wejdiesz do przys[^]owia i w po~miewisko u !kW
 wszystkich narod[¢]w, do kt^rych zaprowadzi ci© Pan. !kX
 38 Wyniesiesz na swoje pola wiele ziarna, a !kY
 zbierzesz ma[^]o, gdy¾ je po¾re szaraäcza. !kZ
 39 Zasadzisz i uprawisz winnic©, a nie b©dziesz !k[
 pi[^] wina i niczego nie zbierzesz, bo wszystko !k\

po³/₄re robactwo. 40 B^odziesz posiada^ć we wszystkich !k]
 swoich granicach drzewa oliwne, a nie nama^ćcisz !k^
 si^o oliw^y, gdy³/₄ oliwki opadn^y. 41 Wydasz na^ć wiat !k_
 syn^ow i c^orki, a nie zostan^y u ciebie, bo p^ojd^y w !k`
 niewol^o. 42 Wszystkie drzewa i ziemio^ody po³/₄r^y !ka
 owady. !kb
 43 Obcy, mieszkaj^ycy u ciebie, b^odzie si^o !kc
 wynosi^ć coraz wy³/₄ej, a ty b^odziesz zst^opowa^ć coraz !kd
 ni³/₄ej. 44 On ci b^odzie po³/₄ycza^ć, a ty jemu nie !ke
 po³/₄yczysz. On b^odzie na czele, a ty zostaniesz w !kf
 tyle. !kg
 45 Spadn^y na ciebie wszystkie te przekle^astwa, !kh
 b^od^y ci^o ^ociga^y i dosi^ogn^y ci^o, a³/₄ ci^o zniszcz^y, !ki
 bo nie s^ucha^e ^og^osu Pana, Boga swego, by strzec !kj
 nakaz^ow i praw, kt^ore na ciebie na^o³/₄y^ć. 46 Stan^y !kk
 si^o one znakiem i zapowiedzi^y dla ciebie i twego !kl
 potomstwa na wieki. 47 Zamiast s^u³/₄y^ć Panu, Bogu !km
 twemu, w rado^oci i dobrym sercem, maj^yc obfito^ot !kn
 wszystkiego - 48 w g^odzie, w pragnieniu, w !ko
 nago^oci i w najwi^okszej n^odzy b^odziesz s^u³/₄y^ć !kp
 swoim wrogom, kt^orych Pan na^{le} na ciebie. On !kq
 po^o³/₄y na tw^oj kark ³/₄elazne jarzmo, a³/₄ do zupe^onej !kr
 twej zag^oady. !ks
 49 Wzbudzi Pan przeciw tobie lud z daleka, z !kt
 kra^ac^ow ziemi, podobny do szybko lec^ycego or^a, !ku
 nar^od, kt^orego j^ozyka nie rozumiesz, 50 nar^od o !kv
 wzroku dzikim. Nie uszanuje on starca ani dla !kw
 m^odzie^aca nie b^odzie mia^ć lito^oci. 51 On zje !kx
 przych^owek twego byd^a, zbiory z twego pola, a³/₄ !ky
 ci^o wyt^opi. Nie zostawi ci nic: ani zbo³/₄a, ani !kz
 moszczu, ani oliwy, ani przych^owka twego byd^a !k{
 wi^okszego, ani pomiotu - mniejszego, a³/₄ ci^o !kj
 zniszczy. 52 B^odzie ci^o oblega^ć we wszystkich !k}
 twoich grodach, a³/₄ padn^y w ca^oym kraju twe mury !k~
 najwy³/₄sze i najmocniejsze, na kt^orych polega^e. !kDEL
 B^odzie ci^o oblega^ć we wszystkich grodach w ca^oym !k€
 kraju, kt^ory ci da^ć Pan, B^og tw^oj. 53 B^odziesz !k□
 zjada^ć owoc swego ^ona: cia^a syn^ow i c^orek, !k,
 danych ci przez Pana, Boga twego - wskutek !kf
 obl^o³/₄enia i n^odzy, jakimi tw^oj wr^og ci^o uci^onie. !k,
 54 Cz^owiek u ciebie najbardziej delikatny i !k...
 rozpieszczony z^oym okiem b^odzie spogl^yda^ć na swego !k†
 brata, na ³/₄on^o ^ona swojego i na reszt^o swych !k‡
 dzieci, kt^ore pozosta^y, 55 nie chc^yc nikomu da^ć !k^
 cia^a swych syn^ow, kt^ore b^odzie jad^ć, bo nie !k%o
 b^odzie ju³/₄ mia^ć nic wskutek obl^o³/₄enia i n^odzy, !kŠ
 jakimi ci^o uci^onie tw^oj wr^og we wszystkich twych !k<
 miastach. 56 Kobieta u ciebie najbardziej !kCE
 delikatna i tak rozpieszczona, ³/₄e nie chcia^a !k□

nawet postawił stopy na ziemi wskutek delikatności	!kŽ
i rozpieszczenia, z tym okiem spojrz na męca swego	!k□
ona, na syna i córki, 57 ze względu na oysko,	!k□
które wyszła z jej ona, lub na dzieci urodzone	!k'
przez siebie, gdy jest je bódzie w ukryciu wobec	!k'
braku wszystkiego w czasie oblężenia, w nódzy,	!k“
jakimi ci uci nie wróg we wszystkich twych	!k”
miastach:	!k•
58 Jeśli nie bódziesz wypenia wszystkich sów	!k—
tego Prawa - zapisanych w tej ksiódze - boj się	!k—
chwalebego i straszliwego tego Imienia: Pana,	!k~
Boga swego, 59 Pan nadzwyczajnymi plagami dotknie	!k™
ciebie i twoje potomstwo, plagami ogromnymi i	!kš
nieustopliwymi: ciokimi i długotrwałymi	!k>
chorobami. 60 Sprawi, że przylgnę do ciebie	!kœ
wszystkie zarazy Egiptu: drę przed nimi, a one	!k□
spadną na ciebie. 61 Także wszystkie choroby i	!kž
plagi, nie zapisane w ksiódze tego Prawa, że	!kŸ
Pan na ciebie, a ci wypię. 62 Ma tylko ilość	!k
ludzi pozostanie z was, którzyście liczni jak	!ki
gwiazdy na niebie za to, że nie szechaliście gósu	!k¢
Pana, Boga swego. 63 Jak podobało się Panu dobrze	!k£
czynił wam, rozmnażaj się was, tak bódzie się Panu	!kα
podobało zniszczył i wypię was, i usunął z	!k¥
powierzchni ziemi, którzy idziecie posił. 64 Pan	!k¡
ci rozproszy pomiędzy wszystkie narody, od krańca	!kš
do krańca ziemi, tam bódziesz sów obcym bogom	!k”
drewnianym i kamiennym, których nie zna ani ty,	!k©
ani twoi przodkowie. 65 Nie zaznasz pokoju u tych	!kª
narodów ani stopa twojej nogi tam nie odpocznie. Da	!k«
ci tam Pan serce dręce ze strachu, oczy wypakane	!k¬
z tęsknoty i duszy utrapion. 66 ½ycie twe bódzie	!k
u ciebie jakby w zawieszeniu: bódziesz drę dniem	!k®
i nocą ze strachu, nie bódziesz pewny ¼ycia.	!k¯
67 Rano powiesz: ©Ktę sprawi, by nadszedł	!k°
wieczór, a wieczorem: ©Ktę sprawi, by nadszedł	!k±
poranek - a to ze strachu, którzy twe serce bódzie	!k²
odczuwał na widok, jaki stanie przed twymi oczami.	!k³
68 Pan ci odprowadzi okrętami i drogą do Egiptu*,	!k´
o którym ci powiedziem: ©Nie bódziesz go już	!kµ
oglądać. A kiedy zostaniesz sprzedany twoim	!k¶
wrogom jako niewolnik i niewolnica, nikt ci nie	!k·
wykupi.	!k,
	!k¹ /
Zakończenie:	!kº /
69 To są słowa przymierza, które nakazał Pan	!k»
zawrzeć Mojżeszowi z Izraelitami w kraju Moabu,	!k¼
opracz przymierza, jakie zawarł z nimi na Horebie.	!k½
	!k¾ /

Pomoc Boga a niewdzięczność ludu	!kç /
01 Mojżesz zwołał wszystkich Izraelitów i	!kÀ
rzekł: Widzieliście wszystko, co w ziemi	!kÁ
Egipskiej Pan na waszych oczach uczynił	!kÂ
faraonowi, wszystkim jego sługom i całej ziemi:	!kÃ
02 wielkie plagi, jakie widzieliście wasze oczy, znaki	!kÄ
i wielkie cuda. 03 Nie dajcie Panu do dnia	!kÅ
obecnego serca, które by rozumiał, ani oczu,	!kÆ
które by widziały, ani uszu, które by słyszały*.	!kÇ
04 Prowadziłem was przez czterdzieści lat po	!kÈ
pustyni; a nie podarłem wam na wasz szaty ani obuwie	!kÉ
na waszych nogach. 05 Chleba nie jedliście, nie	!kÊ
piiliście wina ni sycery, abyście poznali, Ja,	!kË
Pan, jestem waszym Bogiem. 06 * Przysięgliście potem	!kÌ
na to miejsce. Sichon, król Cheszbonu, i Og, król	!kÍ
Baszanu, wyszli przeciwko nam na wojnę, lecz	!kÎ
pobiliśmy ich. 07 Odebraliśmy im ziemię i daliśmy	!kÏ
ją w posiadanie Rubenitom, Gadytom i połowie	!kÐ
pokolenia Manassesu.	!kÑ
Wierność wobec przymierza	!kÒ /
08 Strzeżcie się tego przymierza i wypełniajcie	!kÓ
je, byście mieli powodzenie we wszystkim, co	!kÖ
uczynicie. 09 Stoicie dzisiaj wszyscy przed	!kÕ
obliczem Pana, Boga waszego: wasi naczelnicy	!k×
okolei, wasi starsi, wasi zwierzchnicy i każdy	!kØ
Izraelita; 10 wasze dzieci i żony, i obcy, którzy	!kÙ
przebywają w twoim obozie, począwszy od tego, który	!kÚ
ciągnie drzewo, do tego, który czerpie wodę.	!kÛ
11 Wszliście z Panem, Bogiem swoim, w przymierze,	!kÜ
które Pan, Bóg wasz, zawarł dziś z wami pod	!kÝ
przysięgą, 12 abyście dzisiaj uczynili swoim ludem.	!kÞ
On bowiem będzie dla was Bogiem, jak przyobiecuję	!kß
tobie i jak przysięgam przodkom waszym:	!kà
Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.	!ká
13 Nie z wami tylko zawieram to przymierze i	!kâ
składam przysięgę, 14 ale z każdym, który tu stoi	!kã
z wami dzisiaj w obliczu Pana, Boga naszego, i z	!kä
każdym, kogo tu dzisiaj nie ma z nami.	!kå
15 Wy wiecie, z kim mieszkaliśmy w Egipcie i jak	!kæ
szliśmy między narodami, wśród których droga nam	!kç
wypadła. 16 Widzieliśmy ich obrzydliwość, ich	!kè
posęgi z drzewa i kamienia, ze srebra i żółta,	!ké
które są u nich. 17 Niech nie będzie między wami	!kê
żadnego mężczyzny ani kobiety, ani rodu, ani	!kë
pokolenia, którego by serce się odwróciło od Pana,	!kì
Boga waszego, idąc służyć bogom tych narodów.	!kí
Niech nie będzie między wami korzenia, wydajęcego	!kî
truciznę lub piołun*. 18 A gdyby ktoś, słyszyc	!ki

s^owa tego przekle^ostwa, pochlebia^o sobie w sercu !k^o
 m^owi^o: @B@d^o mia^o pok^oej, nawet chodz^o w uporze !k^o
 mego serca - w ten spos^ob sprowadzaj^o zgub^o na !k^o
 ziemi^o tak nawodnion^o, jak i such^o* - 19 nie !k^o
 zechce mu Pan przebaczy^o, bo ju^o rozpal^oy si^o !k^o
 gniew i zazdro^ot Pana przeciwko temu cz^oowiekowi; !k^o
 spadn^o na niego wszystkie przekle^ostwa zapisane w !k^o
 tej ksi^odze, a Pan wyma^oe jego imi^o spod nieba. !k^o
 20 Pan go wy^oczy na jego nieszcz^ocie ze !k^o
 wszystkich pokole^o Izraela, stosownie do !k^o
 wszystkich przekle^ostw tego przymierza, zapisanych !k^o
 w ksi^odze tego Prawa. !k^o
 21 Wtedy przysz^oe pokolenie, wasi synowie, !k^o
 kt^orzy po was powstan^o, i obcy, kt^ory przyb^odzie z !k^o
 dalekiej krainy, widz^o plagi tej ziemi i choroby, !k^o
 kt^ore na ni^o Pan ze^ole, powiedz^o: 22 @Siarka, s^ol, !k^o
 spalenizna po ca^oej jego ziemi! Nie obsiej^o jej, !!!
 nie zakie^okuj, nie uro^onie na niej ^oadna ro^olina, !!"
 jak w zag^odzie Sodomy, Gomory, Admy i Seboim, !#
 kt^ore Pan zniszczy^o w swym gniewie i !\$
 zapalczywo^oci*. 23 I wszystkie narody powiedz^o: !!%
 @Czemu^o to Pan tak uczyni^o tej ziemi? Dlaczego ten !!&
^oar gniewu? 24 I odpowiedz^o: @Bo opu^ocili !!'
 przymierze Pana, Boga ich przodk^ow, zawarte z !!(
 nimi, kiedy ich wyprowadzi^o z ziemi egipskiej, !!)
 25 a poszli s^ou^oyt obcym bogom i oddawa^o im pok^oon !*
 - bogom nieznanym, kt^orych On im nie przydzieli^o* !!+
 - 26 i zapali^o si^o gniew Pana przeciw tej ziemi, !!,
 sprowadzaj^o na nich wszystkie przekle^ostwa, !!-
 zapisane w tej ksi^odze. 27 Wyrwa^o ich Pan z ich !!.
 ziemi z gniewem, zapalczywo^oci^o i wielkim !!/
 oburzeniem, i wygna^o ich do obcej ziemi, jak to !!0
 jest dzisiaj. !!1
 28 Rzeczy ukryte nale^o do Pana, Boga naszego, a !!2
 rzeczy objawione - do nas i do naszych syn^ow na !!3
 wieki, by^omy wykonali wszystkie s^owa tego Prawa. !!4
 !!5 /
 Powr^ot z niewol^o !!6 /
 ÚÄÄÄÄ; 01 Kiedy si^o spe^oni^o dla ciebie wszystkie !!7
^o 30 ^o te s^owa: b^oogos^oawie^ostwo i przekle^ostwo, !!8
 ÄÄÄÄÄ kt^ore ci obwie^oci^oem; je^oli rozwa^oysz je w !!9
 swym sercu, b@d^oyc mi@dzy wszystkimi narodami, do !!:
 kt^orych Pan, B^og tw^oej, ci^o wyp^odzi - 02 je^oli !!;
 wr^ocisz do Pana, Boga swego, b@d^odziesz s^oucha^o jego !!<
 g^oosu we wszystkim, co ja ci dzisiaj rozkazuj^o, i !!=
 ty, i synowie twoi z ca^oego swego serca i z ca^oej !!>
 swej duszy: 03 odwr^oci te^o i Pan, B^og tw^oej, twoje !!?
 wygnanie i zlituje si^o nad tob^o. Zgromadzi ci^o na !!@
 nowo spo^or^ocd wszystkich narod^ow, gdzie ci^o Pan, !!A

Bóg twój, rozproszy. 04 Choćby twoi wygnańcy byli !!B
 na krańcach nieba, zgromadzi cię stamtąd Pan, Bóg !!C
 twój, i stamtąd cię zabierze. 05 Sprowadzi cię !!D
 Pan, Bóg twój, do ziemi, którą przodkowie twoi !!E
 otrzymali w posiadanie, abyś ją odzyskał; uczyni !!F
 cię szczęśliwym i rozmnoży cię bardziej niż twoich !!G
 przodków. !!H
 06 Pan, Bóg twój, dokona obrzezania twego serca* !!I
 i serca twych potomków, żebyś miłował Pana, Boga !!J
 swego, z całego serca swego i z całej duszy !!K
 swojej, po to, abyś żył. 07 Wszystkie te !!L
 przekleństwa ześle Pan, Bóg twój, na twoich wrogów !!M
 i na tych, którzy cię nienawidzą i bódą !!N
 przeładowały. 08 Ty znowu bódiesz sucha gosu !!O
 Pana, wypełniając wszystkie polecenia, które ja !!P
 tobie dziś dam. 09 Pan, Bóg twój, poszczęci !!Q
 tobie w każdym poczynaniu twej ręki, w owocach !!R
 twego łona, przychodzących bydła i pól od ziemi. Bo !!S
 Pan na nowo bódzie się cieszyć ze świadczenia ci !!T
 dobrodziejstw, jak cieszy się wyświadczając je !!U
 twoim przodkom, 10 jeżeli bódiesz sucha gosu !!V
 Pana, Boga swego, przestrzegając jego poleceń i !!W
 postanowień zapisanych w księdze tego Prawa; jeżeli !!X
 wrócisz do Pana, Boga swego, z całego swego serca !!Y
 i z całej swej duszy. !!Z
 11 Polecenie to bowiem, które ja ci dzisiaj !![
 dam, nie przekracza twych możliwości i nie jest !!\n
 poza twoim zasięgiem*. 12 Nie jest w niebiosach, !!]
 by można było powiedzieć: Bóg dla nas wstąpi do !!^
 nieba i przyniesie je nam, a bódziemy sucha i !!_
 wypełnimy je. 13 I nie jest za morzem, aby można !!`
 było powiedzieć: Bóg dla nas uda się za morze i !!a
 przyniesie je nam, a bódziemy sucha i wypełnimy !!b
 je. 14 Słowo to bowiem jest bardzo blisko ciebie: !!c
 w twych ustach i w twoim sercu, byś je mógł !!d
 wypełnić*. !!e
 Dwie drogi. !!f /
 15 Patrz! Kiedyś przed tobą żył i !!h
 szczęście, śmierć i nieszczęście. 16 Ja dziś !!i
 nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić !!j
 Jego drogami, pełnić Jego polecenia, prawa i !!k
 nakazy, abyś żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, !!l
 bódzie ci bogostawie w kraju, który idziesz !!m
 posyłać. 17 Ale jeżeli swe serce odwrócisz, nie !!n
 usuchasz, zbędzisz i bódziesz oddawać pokłon !!o
 obcym bogom, służąc im - 18 oświadczam wam !!p
 dzisiaj, że na pewno zginiecie, niedługo zabawicie !!q
 na ziemi, którą idziecie posyłać, po przejściu !!r

s^uchał i uczył si^e bał Pana, Boga waszego, po
wszystkie dni, jak d^ugo ³/₄yt b^odzie w kraju, na
przej^ocie kt^erego przechodzie Jordan⁻⁻⁻ !|
Pouczenia Pa^askie⁻⁻⁻ !|§ /

14 Pan rzek^e do Moj³/₄esza: ®Oto zbli³/₄a si^e czas
twojej [~]mierci. Zawo[^]aj Jozuego i stawcie si^e w
Namiocie Spotkania, abym da^e mu swoje nakazy⁻⁻⁻. !|^a
Moj³/₄esz poszed^e z Jozuem i stawili si^e w Namiocie
Spotkania. 15 Pan ukaza^e si^e w Namiocie, w s^upie
ob^oku. A s^up ob^oku stan[^] u wej[~]cia do Namiotu. !|[@]

16 Pan rzek^e do Moj³/₄esza: ®Oto ty spocziesz z
przodkami swymi, a lud ten powstanie, by uprawia^t
nierz^ed z bogami obcymi tego kraju, do kt^erego
wejdziecie. Mnie opu[~]ci i z[^]amie przymierze, kt^ere
z wami zawar^em. 17 W tym dniu gniew m^ej zap^onie
przeciwno niemu, opuszcz^o go, skryj^o przed nim swe
oblicze. Stanie si^e bliski zag[^]ady i wiele
nieszcz^o~t, i kl^osk zwali si^e na niego, tak i³/₄
powie wtedy: "Czy³/₄ nie dlatego, ³/₄e nie ma u mnie
mojego Boga, spotka^y mnie te nieszcz^o~cia?" 18 A
Ja zakryj^o swe oblicze w tym dniu z powodu
wszelkiego z[^]a, kt^ere pope[^]ni^e, zwracaj[~]c si^e do
obcych bog^ew⁻⁻⁻ !|[>]

Hymn jako [~]wiadek⁻⁻⁻ !|^{1/4} /

19 ®Zapiszcie teraz sobie ten oto hymn. Naucz go
Izraelit^ew, w[^]c³/₄ im go w usta, aby pie[~]a ta by[^]a
dla Mnie [~]wiadkiem przeciwko synom Izraela. 20 Gdy
zaprowadz^o ich do ziemi, kt^er^e poprzysi[~]g[^]em ich
przodkom, op[^]ywaj[~]cej w mleko i mi^ed, b^od[~] jedli
do syta, utyj[~], potem zwr^ec[~] si^e do obcych bog^ew i
s^u³/₄yt im b^od[~], a Mn^e wzgardz[~] i z[^]ami^e przymierze
ze Mn^e. 21 Lecz gdy zwa[~] si^e na nich liczne
nieszcz^o~cia i kl^oski, ta pie[~]a [~]wiadczył b^odzie
przeciw nim, gdy³/₄ usta ich potomstwa jej nie
zapomn[~]. Ja bowiem znam ju³/₄ dzi[~] ich zamys[~]y,
kt^erymi si^e kieruj[~], zanim wprowadz^o ich do ziemi,
kt^er^e im poprzysi[~]g[^]em⁻⁻⁻ !|^e

22 Moj³/₄esz napisa^e t^o pie[~]a w owym dniu i
nauczy^e jej Izraelit^ew. 23 Pan da^e taki rozkaz
Jozuemu, synowi Nuna: ®B[~]d[~] m^o³/₄ny i mocny, gdy³/₄ t^o
zaprowadzisz Izraelit^ew do ziemi, kt^er^e im
poprzysi[~]g[^]em, a Ja b^od^o z tob[~]⁻⁻⁻ !|ⁱ

Prawo obok ark⁻⁻⁻ !|ⁿ /

24 Gdy Moj³/₄esz zako^oczy^e ca[^]kowicie pisanie tego
Prawa w ksi^odze, 25 rozkaza^e lewitom nosz[~]cym Ark^o
Przymierza Pa^askiego: 26 ®We^ocie t^o Ksi^og^o Prawa i !|^o

po³acie j⁴ obok Arki Przymierza Pana, Boga !IÖ
 waszego, a niech tam b^odzie przeciwko wam jako !IÖ
 ~wiadek. 27 Ja bowiem znam wasz up^or i twardy !Ix
 kark. Oto jak d^ugo ³aj^o z wami, opornie !IØ
 post^opowali^ocie wzgl^odem Pana. C^o ³ dopiero po !IÜ
 mojej ~mierci? !IÜ
 Izrael s^ucha hymnu !IÜ /
 28 @Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z !IÝ
 waszych pokoleä i zwierzchnik^ow, abym powiedzia^o !IÞ
 do ich uszu te s^owa i wezwa^o przeciw nim niebo i !Iß
 ziemi^o na ~wiadk^ow. 29 Poniewa³ wiem, ³e po mojej !Ià
 ~mierci na pewno w przysz^oci sprzeniewierzycie !Iá
 si^o i odst⁴picie od drogi, kt^or⁴ wam przykaza^oem. !Iâ
 Dosi^ognie was nieszcz^ocie, gdy czyni^o b^odziecie !Iã
 to, co jest z^e w oczach Pana, gniewaj⁴c Go !Iä
 czynami r⁴k waszych. 30 Potem wyg^osi^o Moj³esz do !Iå
 uszu ca^ej spo^eczo^oci Izraela wszystkie s^owa !Iæ
 tej pie^oni. !Iç
 Hymn Moj³esza !Ié /
 Wst^op !Iè \$
 U^o 01 @Uwa³ajcie, niebioso, na to, co powiem, !Iì
³ 32 ³ s^otw moich ust s^uchaj, ziemio. !Ií
 A^o 02 Nauka moja niech sp^uywa jak deszcz, !Iî
 niech s^owo me pada jak rosa, !Ii
 jak deszcz rz^osisty na zieleä, !Ið
 jak deszcz dobroczynny na traw^o. !Iñ
 03 Gdy³ g^osi^o chc^o imi^o Pana. !Iò
 uznajcie wielko^ot Boga naszego; !Ió
 04 On Ska^oa*, dzie^o Jego doskona^e, !Ið
 bo wszystkie drogi Jego s⁴ s^uszone. !Ið
 On Bogiem wiernym, a nie zwodniczym, !Ið
 On sprawiedliwy i prawy. !I÷
 Opieka Bo³a !Iø \$
 05 Zgrzeszy^o przeciw Niemu !Iù
 "Nie-Jego-Dzieci", lecz ich zwyrodnienie, !Iù
 pokolenie zwichni^ote, nieprawe. !Iü
 06 Wi^oc tak odp^oaca^ot chcesz Panu !Iý
 ludu g^upi, niem⁴dry? !Iþ
 Czy nie On twym ojcem, twym stw^orc⁴? !Iÿ
 Wszak On ci^o uczyni^o, umocni^o. !Im!
 07 Na dawne dni sobie wspomnij. !Im"
 Rozwa³ajcie lata poprzednich pokoleä. !Im#
 Zapytaj ojca, by ci oznajmi^o, !Im\$
 i twoich starc^ow, niech ci powiedz⁴. !Im%
 08 Kiedy Najwy³szy rozgranicza^o narody !Im&

rozdziela synów czowieczych,	!m'
wtedy ludom granice wytycza	!m(
według liczby synów Izraela*	!m)
09 bo Jego lud jest własnością Pana,	!m*
dziedzictwem Jego wydzielonym jest Jakub.	!m+
10 Na pustej ziemi go znalazł,	!m,
na pustkowiu, wśród dzikiego wycia*	!m-
opiekował się nim i pouczał,	!m.
strzegł jak «renicy oka.	!m/
11 Jak orzeł, co gniazdo swoje ożywia,	!m0
nad piskłotami swoimi krąży	!m1
rozwija swe skrzydła i bierze je,	!m2
na sobie samym je nosi*	!m3
12 tak Pan sam go prowadzi	!m4
nie było z nim boga obcego	!m5
13 Na wyżyny wiata go wyprowadzi	!m6
i żywi* bogactwami pola.	!m7
Pozwoli mu miód wysysać ze skały	!m8
i oliwę z najtwardszej opoki	!m9
14 —mietanie od krów, a mleko od owiec	!m:
[jeł] wraz z jędzami baranków,	!m;
baranków, synów Baszanu, i kozłów	!m<
razem z najczystszy pszenicą.	!m=
Krew pięć winogron - mocne wino.	!m>
	!m? \$
Wina Izraela	!m@\$
15 Uty Jeszurun* i wierzący	!mA
- grubymi, tustymi, otłymi.	!mB
Boga, Stwórcę swego porzuci	!mC
złoty Skały, swoje ocalenie.	!mD
16 Bogami obcymi do zazdrości Go pobudzają	!mE
i gniewają obrzydliwymi.	!mF
17 Zym duchom skądają ofiary, nie Bogu	!mG
bogom, których oni nie znają	!mH
nowym, które przybyły	!mI
nie są im wasi przodkowie.	!mJ
18 Gardzisz Skałą, co ciebie zrodziła,	!mK
zapomniała o Bogu, który cię zrodził.	!mL
	!mV\$
Kara	!mN\$
19 Zobacz to Pan i wzgardzi	!mO
oburzony na własnych synów i córki	!mP
20 i rzekł: "Odwróć od nich oblicze,	!mQ
zobacz ich koniec.	!mR
gdzie są narodem niestym,	!mS
dziećmi, w których nie ma wierności	!mT
21 Mnie do zazdrości pobudzili nie-bogiem	!mU
rozjętrzyli Mnie swymi czczymi bożkami,	!mV
i Ja ich do zazdrości pobudzam nie-ludem	!mW

rozj ^ę trz ^ę ich g ^ę upim narodem*	!mX
22 Zap ^ę on ^ę 3/4ar mego gniewu*	!mY
co si ^ę ga do g ^ę bin Szeolu,	!mZ
po 3/4era ziemi ^ę z plonami,	!m[
podwaliny g ^ę tr zapala.	!m\
23 Zgromadz ^ę na nich nieszcz ^ę cia,	!m]
wypuszcz ^ę na nich swe strza ^ę y,	!m^
24 zmorzy ich g ^ę łd,	!m_
gor ^ę czka ich strawi i z ^ę o ^ę liwa zaraza.	!m`
Wbij ^ę w nich k ^ę y dzikich zwier ^ę t	!ma
z jadem tych, co pe ^ę zaj ^ę w prochu.	!mb
25 Na dworze miecz b ^ę dzie ich pozbawia ^ę dzieci,	!mc
a przera ^ę enie po domach,	!md
tak m ^ę dzie ^ę ćw jak panny,	!me
niemowl ^ę ss ^ę ce i starca.	!mf
!mg \$	
Czemu nie zg ^ę adzeni?	!mh \$
26 I rzek ^ę em: Ja ich wyg ^ę adz ^ę	!mi
wygubi ^ę ich pami ^ę ł u ludzi	!mj
27 Alem si ^ę ba ^ę drwiny wroga*	!mk
3/4e przeciwnicy ich b ^ę d ^ę si ^ę ^ę udził	!ml
m ^ę wi ^ę c: Nasza r ^ę oka przemo ^ę na,	!mm
a nie Pan uczyni ^ę to wszystko.	!mn
28 Gdy 3/4 jest to plemi ^ę * niem ^ę dre	!mo
i nie maj ^ę ce rozwa ^ę gi.	!mp
29 Jako roztropni zdo ^ę aliby poj ^ę ł	!mq
zwa ^ę aliby na sw ^ę j koniec:	!mr
30 Jak mo ^ę jeden odp ^ę dzał tysię ^ę ce	!ms
a dw ^ę ch odpierał dziesi ^ę ł tysi ^ę cy?	!mt
Dlatego, 3/4e ich sprzeda ^ę a ich Ska ^ę a,	!mu
3/4e Pan na ^ę up ich wyda ^ę	!mv
31 Bo ska ^ę a* ich nie jest jak nasza Ska ^ę a,	!mw
^ę wiadkami tego nasi wrogowie.	!mx
32 Bo winny ich szczep ze szczepu Sodomy,	!my
lub z p ^ę ł uprawnych Gomory,	!mz
ich grona to grona truj ^ę ce,	!m{
co gorzkie maj ^ę jagody,	!m
33 ich wino jest jadem smok ^ę w,	!m}
gwa ^ę town ^ę trucizn ^ę 3/4mijow ^ę	!m~
!m ^ę \$	
B ^ę g ocali sw ^ę j lud	!m ^ę \$
34 Czy nie jest to u Mnie schowane	!m□
opatrzone piecz ^ę ci ^ę w mych skarbach?	!m,
35 Moja* jest odp ^ę ata i kara,	!mf
w dniu, gdy si ^ę noga ich potknie.	!m,,
Nadchodzi bowiem dzie ^ę kl ^ę ski	!m...
los ich gotowy, ju ^ę 3/4 blisko"	!mł
36 Bo Pan sw ^ę j nar ^ę d obroni	!mł
lito ^ę ł oka ^ę swym s ^ę ugom:	!m^

gdy ujrzy, $\frac{3}{4}$ e r©ka omdla [^] a	!m% _o
$\frac{3}{4}$ e niewolnik©w ju $\frac{3}{4}$ nie ma ni wolnych	!mŠ
37 I powie: "A gdzie $\frac{3}{4}$ ich bogowie	!m<
opoka, do kt©rej si© uciekali?"	!m€
38 Ci, co zjadali t [^] uste ich $\frac{3}{4}$ ertwy	!m□
i wino pili z ich p [^] ynnych ofiar?"	!mŽ
Niech wstan ¥ i niech wam pomog ¥ ,	!m□
niech stan ¥ si© wasz ¥ obron ¥ .	!m□
39 Patrzcie teraz, $\frac{3}{4}$ e Ja jestem, Ja jeden,	!m'
i nie ma ze Mn ¥ $\frac{3}{4}$ adnego boga.	!m'
Ja zabijam i Ja sam o $\frac{3}{4}$ ywiam,	!m“
Ja rani© i Ja sam uzdrawiam.	!m”
$\frac{3}{4}$ e nikt z mojej r©ki nie uwalnia*.	!m•
40 Podnosz© r©k© ku niebu* i m©wi©.	!m–
Tak, Ja $\frac{3}{4}$ yj© na wieki.	!m—
41 Gdy miecz b [^] yszcz ¥ cy wyostrz©	!m~
i wyrok wykona ma r©ka,	!m™
na swoich wrogach si© pomszcz©	!mš
odp [^] ac© tym, kt©rzy Mnie nienawidz ¥ .	!m>
42 Upoj© krwi ¥ moje strza [^] y,	!mœ
m©j miecz napasie si© mi©sem,	!m□
krwi ¥ poleg [^] ych i uprowadzonych,	!mž
g [^] owami dow©dc©w nieprzyjacielskich!"	!mŸ
	!m \$
Zakoäczenie:	!m _j \$
43 * Chwalcie, narody, lud Jego	!m€
bo On odp [^] aci za krew swoich s [^] ug,	!m£
odda zap [^] at© swym wrogom,	!m¤
oczy [^] ci kraj swego ludu [^] .	!m¥
44 Poszed [^] wi©c Moj $\frac{3}{4}$ esz z Jozuem, synem Nuna, i	!m _j
wypowiedzia [^] wszystkie s [^] owa tej pie [^] ni do uszu	!mš
ludu.	!m”
	!m©/
Prawo «r©d [^] em $\frac{3}{4}$ ycia	!m ^a /
45 Gdy Moj $\frac{3}{4}$ esz skoäczy [^] wyg [^] asza [^] t wszystkie te	!m«
s [^] owa do ca [^] ego Izraela, 46 rzek [^] do nich: «We«cie	!m¬
sobie do serca te wszystkie s [^] owa, kt©re ja wam	!m
dzisiaj og [^] aszam, naka $\frac{3}{4}$ cie waszym dzieciom pilnie	!m@
strzec wszystkich s [^] ©w tego Prawa. 47 Nie jest ono	!m ⁻
bowiem dla was rzecz ¥ b [^] ah ¥ , bo jest waszym $\frac{3}{4}$ yciem	!m°
i dzi©ki niemu d [^] ugo $\frac{3}{4}$ y [^] t b©dziecie na ziemi, do	!m±
kt©rej idziecie przez Jordan, aby j ¥ posi ¥ t [^]	!m ²
	!m ³ /
Zapowied« [^] mierci Moj $\frac{3}{4}$ esza	!m' /
48 Potem rzek [^] Pan do Moj $\frac{3}{4}$ esza tego samego dnia:	!mµ
49 «Wst ¥ p na t© g©r© Abarim*: g©r© Nebo, w ziemi	!m¶
Moabu naprzeciw Jerycha, i sp©jrz na ziemi©	!m·
Kanaan, kt©r ¥ daj© w posiadanie Izraelitom.	!m,
50 Umrzesz tam na g©rze, na kt©r ¥ wejdiesz, i	!m ¹

po~czysz si© ze swymi przodkami, jak zmar^ Aaron,	!m°
brat tw©j, na g^rze Hor i po~czy^ si© ze swymi	!m»
przodkami. 51 Poniewa¼ nie byli~cie mi wierni	!m¼
mi©dzy Izraelitami przy wodach Meriba pod Kadesz,	!m½
na pustyni Sin, nie objawili~cie mej ~wi©to~ci	!m¾
w^rd Izraelit©w, 52 dlatego tylko z daleka	!m¿
ujrzysz t© ziemi©, lecz ty tam nie wejdiesz do	!mÀ
tej krainy, kt©r¥ Ja daj© Izraelitom	!mÁ
B^ogos^awieãstwo Moj¼esza	!mÂ/
ÚÄÄÄÄ¿ 01 Oto b^ogos^awieãstwo, kt©re wypowiedzia^	!mÃ
³ 33 ³ Moj¼esz, m¥¼ Bo¼y, nad Izraelitami, przed	!mÄ
ÄÄÄÄÄÜ swój¥ ~mierci¥:	!mÅ
02 Rzek^	!mÇ
Pan przyszed^ z Synaju	!mÈ
i z Seiru dla nich wszed^*	!mÉ
zab^ysn¥ z g^ry Paran,	!mÊ
przybywa z Meriba po Kadesz,	!mË
w prawicy ogieã p^on¥cy*.	!mÌ
03 On kocha sw©j lud.	!mÍ
Wszyscy Jego ~wi©ci* s¥ w Jego* r©ku.	!mÎ
U n©g Twoich oni usiedli,	!mÏ
s^owa Twoje przyjmuj¥.	!mÐ
04 Moj¼esz da^ nam Prawo	!mÑ
dziedzictwo spo^eczno~ci Jakuba.	!mÒ
05 By^ Kr©l w Jeszurunie*	!mÓ
gdy si© zeszl ksi¼©ta narodu,	!mÔ
zgrupodzi^y si© pokolenia Jakuba.	!mÕ
06 Niech ¥yje Ruben, niech nie umiera,	!mÖ
niech ¥yje, cho^ liczb¥ niewielki*.	!m×
07 To powiedzia^ do Judy:	!mØ
Us^ysz, Panie, g^os Judy,	!mÙ
doprowad« go do jego ludu,	!mÚ
niech Twoje r©ce go obroni¥.	!mÛ
b¥d« dlaã obron¥ od wrog©w	!mÜ
08 Do Lewiego powiedzia^	!mÝ
Twoje tummim i urim s¥ dla oddanego ci m©¼a,	!mÞ
wypr©bowa^e~* go w Massa,	!mß
spiera^e~ si© z nim u w©d Meriba.	!mà
09 O ojcu swym on m©wi	!má
i o matce: @Ja ich nie widzia^em	!mâ
nie zna ju¼ swoich braci,	!mã
nie chce rozpozna^ swych dzieci*.	!mä
Tak s^owa Twego strzegli,	!må
przymierze Twoje zachowali.	!mæ
10 Niech nakaz©w Twych ucz¥ Jakuba,	!mç
a Prawa Twego - Izraela,	!mè
przed Tob¥* pal¥ kadzid^o	!mé
na Twoim o^tarzu - ca^opalenia*.	!mê

11 Moc jego, Panie, b ^o gos ^a w,	!më
a dzie ^a r ^ę k jego przyjmij	!mì
z ^a m biodra jego nieprzyjaci ^e	!mí
i tych, co go nienawidz ^ę , by nie powstał	!mí
12 Do Beniamina powiedzia ^ł	!mì
Umi ^o wany przez Pana,	!mđ
bezpiecznie u Niego zamieszka,	!mñ
u Niego, kt ^o ry zawsze b ^o dzie go broní	!mò
odpocznie w Jego ramionach	!mó
13 Do J ^e zefa* powiedzia ^ł :	!mđ
Jego ziemia - b ^o gos ^a wiona przez Pana,	!mđ
przez bogactwo niebios, przez ros ^c	!mö
przez «r ^e d ^a otch ^a ni podziemnej,	!m÷
14 przez bogactwo dar ^o w s ^o o ^a ca,	!mø
przez bogactwo plon ^o w miesi ^e cy,	!mù
15 przez skarby z g ^o r staro ^z ytnych,	!mú
przez bogactwo odwiecznych pag ^o rk ^o w,	!mù
16 przez bogactwo z ziemi i plon ^o w,	!mü
^a aska Mieszka ^a ca Krzaku*	!mý
dzie ^a Jego* na g ^o wie J ^e zefa,	!mp
na skroni ksi ^e cia* swych braci	!mÿ
17 Oto Jego byk pierwotny - cze ^t Jemu!	!n!
Jego rogi - rogami bawo ^u ,	!n"
bije nimi narody a ³ / ₄ po kra ^a ce ziemi	!n#
Oto miriady Efraima,	!n\$
oto tysí ^ę ce Manasses.	!n%
18 Do Zabulona powiedzia ^ł	!n&
Zabulonie, ciesz si ^e na twoich wyprawach,	!n'
i ty Issacharze*, w twoich namiotach,	!n(
19 Zwo ^u j ^ę narody na g ^o r ^e ,	!n)
by z ^o 3 ⁴ yt tam prawe ofiary,	!n*
gdy ³ / ₄ z bogactwa morza b ^o d ^ę korzysta ^t ,	!n+
i ze skarb ^o w w piasku ukrytych,	!n,
20 Do Gada powiedzia ^ł	!n-
Szcz ^e liwy, kto da miejsce Gadowi!	!n.
Odoczywa jak lwica,	!n/
rozdar ^e rami ^e i g ^o w ^e ,	!n0
21 Rzeczy najlepszych po ³ / ₄ da dla siebie,	!n1
pragnie dzie ^a dow ^o dcy,	!n2
chce kroczy ^t na czele narodu,	!n3
Sprawiedliwo ^t Pana wype ⁿ i ^e ,	!n4
i Jego s ^ę dy nad Izraelem	!n5
22 Do Dana powiedzia ^ł	!n6
Dan jest lwi ^ę tkiem,	!n7
kt ^o re si ^e rzuca z Baszanu	!n8
23 Do Neftalego powiedzia ^ł	!n9
Neftali ^a sk ^ę nasycony,	!n:
pe ⁿ jest b ^o gos ^a wie ^a stw Pana,	!n;
morze i po ^u dnie posi ^ę dzie.	!n<

24 Do Asera powiedzia^ !n=
 Aser b^ogos^awiony w^r^cd syn^cw !n>
 niech b^dzie kochany przez braci !n?
 niech k^pie nog^ w oliwie* !n@
 25 Twe zawory* z 3/4elaza i br^zu !nA
 jak dni twoje moc twoja trwa^a !nB
 26 Do Boga Jeszuruna* nikt niepodobny !nC
 by tobie pom^c, cwa^uje po niebie !nD
 po ob^okach, w swym majestacie !nE
 27 Zwyci^zc^ jest B^g odwieczny !nF
 Zni^a sw^ broä* - On od wiec^w !nG
 by odp^dził wroga przed tob^ !nH
 to On wo^a: Wyniszcz !nI
 28 Izrael zamieszka^ bezpiecznie !nJ
 na osobno^ci jest «r^d^o Jakuba* !nK
 na ziemi zbo^a i moszczu !nL
 niebiosa zsy^aj^ mu ros^ !nM
 29 Izraelu, ty^ szcz^liwy !nN
 kt^%a tobie podobny? !nO
 Narodzie, zbawiony przez Pana !nP
 Obroäca tw^j tobie pomaga !nQ
 b^ogos^awi zwyci^ski tw^j miecz !nR
 Wrogowie s^abn^ przed tob^ !nS
 ty za^ wynios^o^t ich depczesz !nT
 —mierł Moj^esz !nU /
 —mierł Moj^esz !nV /
 ÚÄÄÄÄÿ 01 Moj^esz wst^pi^ ze step^w Moabu na g^r !nW
 ^ 34 ^ Nebo, na szczyt Pisga, naprzeciw Jerycha. !nX
 ÄÄÄÄÄÛ Pan za^ pokaza^ mu ca^y ziemi^ Gilead a^/4 po !nY
 Dan, 02 ca^y - Neftalego, ziemi^ Efraima i !nZ
 Manassesa, ca^y krain^ Judy a^/4 po Morze Zachodnie, !n[
 03 Negeb, okr^g doliny ko^o Jerycha, miasta palm, !n\
 a^/4 do Soaru !n]
 04 Rzek^ Pan do niego: @Oto kraj, kt^ry !n^
 poprzysi^g^em Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi tymi !n_
 s^owami: Dam go twemu potomstwu. Da^em ci go !n`
 zobaczyt^ w^asnymi oczami, lecz tam nie wejdiesz^ !na
 05 Tam, w krainie Moabu, wed^ug postanowienia !nb
 Pana, umar^ Moj^esz, s^uga Paäski. 06 I pochowano !nc
 go w dolinie krainy Moabu naprzeciw Bet-Peor, a !nd
 nikt nie zna jego grobu a^/4 po dzi^ dzieä. 07 W !ne
 chwili ^mierci mia^ Moj^esz sto dwadzie^cia lat, a !nf
 wzrok jego nie by^ przytmiony i si^y go nie !ng
 opu^ci^y. !nh
 08 Izraelici op^akiwali Moj^esza na stepach !ni
 Moabu przez trzydzie^ci dni !nj
 Potem skoäczy^y si^ dni ^a^oby po Moj^eszu. !nk
 09 Jozue, syn Nuna, pe^en by^ ducha m^dro^ci, gdy^/4 !nl
 Moj^esz w^o^y^ na niego r^ce. S^uchali go !nm

Izraelici i czynili, jak im Pan rozkazał przez	!nn
Mojżesza. 10 Nie powstać więcej w Izraelu prorok	!no
podobny do Mojżesza, który by poznał Pana twarz w	!np
twarz, 11 ani [równy] we wszystkich znakach i	!nq
cudach, które polecił mu Pan czynić w ziemi	!nr
egipskiej wobec faraona, wszystkich sług jego i	!ns
całego jego kraju; 12 ani równy mocy ręki i całej	!nt
wielkiej groź, jak wywołał Mojżesz na oczach	!nu
całego Izraela.	!nv